Ціна 65 коп.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Неділя 31 травня 1942 року | Ч 34

ПЕРЕД ЗАКІНЧЕННЯМ БОЮ БІЛЯ ХАРКОВА

До 28 травня взято в полон 165.000 чоловік, захоплено 517 танків та 1.180 гармат

Що відбулося за останній тиждень?

Старе німецьке прислів'я говорить, що Бог карає сліпотою тих, яких хоче знищити. Ця сліпота є й у противників Німеччини. Починаючи з повідомлень про вигадані досягнення росіян на півострові Керч, про великий советський наступ біля Харкова і кінчаючи повідомленнями про спільну роботу між так званими союзниками, видається у вічі одна мета: нехотіння бачити дійсність, бо вона для них погано виглядає. 170.000 полонених, величезна кількість військового матеріалу, яку втратили большевики—все це являється результатом боротьби на Керченському півострові.

26 травня в Північній Африці німецькі та італійські війська атакували ворожі позиції. З цього дня продовжуються жорстокі бої.

А друга надія? Армії маршала Тимошенка наступали біля Харкова. Проти німців тут було кинуто величезну кількість людей та військових машин. Але їм тут була приготовлена гаряча зустріч. Бійці червоної армії, які були послані жидівськими комісарами на передні лінії фронту, були знищені, і, таким чином, кращі сили армії Тимошенка були розбиті. Завдяки контрнаступу німецьких та союзних військ, було оточено три советські армії; кільце оточення навколо них все вужчає. 28 травня повідомлено, що тільки незначна частина советських з'єднань протидіяла німцям, в той час, як основна маса військ здалася в полон, при чому, було захоплено велику кількість військового матеріалу. Кількість полонених все збільшується. Кожний може собі добре уявити, що такі обставини привели до погіршення настрою людей у ворожому таборі. Ці люди боязливо запитують щоденно: „Який буде кінець цієї війни?" Останніми днями повернувся з Вашінгтона у Ловдов лорд Беверброк. Це та людина, яка була послана Черчіллем до Америки, щоб зробити там військове підготчувальний бій на південь від Харкова привів німців та їх союзників до великої перемоги. Останні намагання противника прорватися з оточення не змінили долі оточених армій. Тільки окремі групи противника ще продовжують боротьбу, але їх також чекає знищення. Вже тепер нараховується понад 165.000 полонених, здобуто 517 танків, 1180 гармат, тисячі машин та коней, здобуто також велику кількість іншого військового матеріялу. Ці числа все збільшуються. Головнокомандуючий 57 советської дивізії, генерал Подлас, та його начальник штабу незадовго до взяття їх у полон застрілились.

Початий 12 травня великий советський наступ біля Харкова, куди було кинуто 20 стрілкових дивізій, 3 кавалерійських дивізії та 15 танкових бригад, потерпів поразку. Хаос характеризує картину.

Тактика німецької контратаки заключається в тому, що були перетяті шляхи, по яких підвозилось спорядження арміям противника і, таким чином, була зроблена можливість оточити їх.

Спроба большевиків наступати на північній дільниці німецько-советського фронту також потерпіла крах. Противник поніс дуже тяжкі втрати.

За час від 14 по 21 травня советські повітряні сили втратили 452 літаки, в той час, як число німецьких літаків, що були втрачені на Східньому фронті, становить лише 45.

В зайнятих німецькими збройними силами областях угорськими військами було розбито сильно озброєну большевицьку банду і здобуто дуже багато військового матеріалу.

Біля американського побережжя було потоплено за цей тиждень багато кораблів.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Бувший іранський міністр-президент Кайлані, який знаходився в Берліні разом з великим муфті Єрусаліма, в розмові з представником „Фелькішер Беобахтер", між іншим передав, що араби завжди будуть друзями німецького та італійського народів. Споконвіку британці експлуатували й обдурювали арабів. Зараз вони зробили велику підлість, віддавши Іран советам. Але час звільнення всіх арабів прийде. Тоді народи Европи й Близького Сходу підуть разом до щасливого майбутнього. Під час свого перебування в Берліні він мав нові докази, які говорять про швидке виконання бажань арабського народу. Щоденно зростають докази добрих намірів держав осі відносно арабського народу. Це повідомлення Кайлані було зараз же передано німецьким радіо всім арабським народам.

*

У китайській провінції Тзекіанг оточені 5 комуністичних армій силою в 100.000 чоловік, які приречені на вірну загибель. Це значить новий важний удар уряду Чункінга.

*

По підрахунку японських успіхів з початку війни встановлено, що японський морський флот знищив до цього часу 8 бойових суден противника, 6 тяжко пошкодив та 6 авіаносців противника потопив; також було збито 982 літаки противника.

Рейхсміністр шляхів сполучення д-р Дорпмюллер

В німецькій боротьбі за визволення до залізниць ставляться, звичайно, великі вимоги. Це тим важливіше, що керування залізницями перебуває в руках д-ра Дорпмюллера, людини, відомої в усьому світі, як „перший залізничник" Німеччини і яка, крім того, славиться, як „майстер транспорту". Д-р Дорпмюллер народився 24 липня 1869 р. в Ельберфельді в родині залізничного інженера. Свою діяльність він почав у 1893 р. в Аахені, як урядовий інженер-будівельник залізниць і трамваїв при пруських державних шляхах.

Кількома роками пізніше він, як урядовий інженер-будівельник, остаточно переходить на державну службу. Завдяки надзвичайним здібностям, в 1907 р. його посилають до Цзінгтау, тодішнього німецького володіння в Китаї, щоб там керувати технічним бюро Шандунського залізничного товариства. Через рік він переходить на службу китайської державної залізниці Тяньцзин-Пукоу, керує будівництвом 700-кілометрового північного відтинку цієї залізниці й бере на себе також керування її експлуатацією. Коли в 1917 р. Китай вступає в світову війну, Дорпмюллер рятує себе від загрожуючого йому інтернування тим, що пробирається з великими пригодами через Манжурію, Сибір та Росію до Німеччини. Його перебування на батьківщині, проте, не було тривалим. Вже через кілька тижнів він в Тіфлісі, щоб організувати тут транскавказьку залізницю. За ці роки д-р Дорпмюллер добре ознайомився з країною та людьми і вивчив становище на Сході. Йому добре відомі ті труднощі, які зустрічають тут кожну людину, яка працює в галузі транспорту. Великі фахові знання, організаторський талант і незламна енергія є гарантією того, що всі плани держави щодо шляхів

(Закінчення на 2-й сторінці).

несення серед американського народу. Про те, чи пощастило там здійснитись його місії, видно з того, що перед нижньою британською палатою він повинен був об'явити своє враження таким, що коли американський нарід мав би тепер змогу вибирати між війною чи миром, то вибрав би, напевне, останнє. Менше 20 проц американців вірять сьогодні,—говорячи словами Беаферброка,—що перемога буде належати США та її союзникам. Але історію творять тільки діла. А ці діла ведуться не промовцями в Лондоні, Вашінгтоні чи Москві, а вімецькими солдатами та їх союзниками, які ведуть боротьбу від Північного Льодовитого океану до пустинь Африки за нову Европу. 23 травня 1942 року, в день святкування дня флоту в США, біля американських берегів було потоплено 25 торговельних кораблів, а біля бразілійського узбережжя італійський підводний човен потопив американський бойовий корабель місткістю 35000 брутто тонн. Чи безнадійність, чи іронія долі, змусила цей день святкувати, як день колишнього флоту.

сполучення будуть майстерно підготовлені і проведені в життя.

Після закінчення війни Дорпмюллер став головою дирекції державної залізниці Оппельн, де йому були доручені важкі завдання привести до ладу зіпсований передачею областей до Польщі транспорт у Верхній Сілезії. Потім, як голова залізничної дирекції в Ессені, він повернувся до Західньої Німеччини. Маючи виняткові знання, він, як людина, яка добре розуміється в справах транспорту, брав участь в нарадах з приводу експертизи Дауса в Лондоні та Парижі. 1925 р. д-р Дорпмюллер був постійним заступником генерального директора німецького залізничного товариства, а через рік узяв на себе обов'язки генерального директора.

О. А.

Жахливе положення в Ленінграді

Фінська преса публікує повідомлення очних свідків про жахливе становище в Ленінграді. Хоча взимку більша кількість населення була евакуйована з міста, справа прохарчування для залишених зовсім не поліпшилась. Голод, різного роду епідемії, тиф, скорбут, грип і т. інш. зробили серед населення жахливі спустошення. Останки цього недокошеного хворобами та нуждою бідного населення цього колись великого міста покладають лише одні надії на рятунок, а саме—на якнайскорішу смерть. Якнебудь санітарна діяльність та поміч населенню зовсім не існує. Усі школи та громадські будинки зайнято під лазарети для війська, але про піклування воїнів червоної армії немає й мови. Кожного дня вравці вивозять з будинків та з площ тисячі трупів. Немає й дня, в який би тисячі, десятки тисяч трупів, зложених у великих кострях, на цвинтарях не скидались би у масові могили. Ще жахливіше відчувається масове вимирання тепер, бо єдине сполучення через Ладожське озеро, в наслідок таяння льоду, на сьогодні вже не існує. Постачання міста при допомозі літаків може бути вжито лише для особливо важливих військових цілей.

Один полонений, який перебував у військовому лазареті в Ленінграді, розповідає про численні випадки самопоранення солдат, які, не зважаючи на найгостріші кари, завдають собі всілякі пострілові рани. Коли в такому випадку ствердиться пошкодження костей—винних розстрілюють на місці. Простий солдат вважає війну вже програною. Серед командного складу є постійні зміни та велика нервовість в наслідок наступаючих змін.

Українська селянська делегація в Берліні

Берлінська преса повідомляє, що в п'ятницю, 27 квітня, до Берліна прибула українська селянська делегація, щоб подякувати Райхсміністрові Розенбергу за подарунок селянам—знищення колгоспної системи. Їхня дорога лежала через Рівне, Кенігсберг та Марієнбург. Делегацію привітав представник Райхсміністра Розенберга, після чого вона перейхала в свій готель. Після візиту до Райхсміністра Розенберга, українська селянська делегація була запрошена в Будинок Преси. Серед пожвавлених дискусій з представниками німецької преси селяни мали можливість розповісти свої думки про Німеччину та про свої переживання в советському „раю". Один з них сказав:

—Уздовж залізничного шляху на німецькій землі перед вашими очима простяглися прекрасні, чисті селянські господарства та будівлі, які збуджували в нас надзвичайно радісний настрій.

Вперше українські селяни побачили велике німецьке місто —Берлін. Вони були захоплені від величезного вуличного транспортного руху, а також від берлінського метро, швидкісних електричних потягів, чудових будинків і т. д.

З радісними думками виїхали селяни на захід Німеччини, у Вестфалію, щоб там набрати нових вражень та повернутися на батьківщину з новими досвідами ведення сільського господарства.

Військовополонені дякують

Ми, військовополонені Конотопського табору, відсвяткували цього року 1 травня не так, як при советській владі. Ми відсвяткували його, як люди, звільнені від большевицького рабства.

Хоч увесь час ми тут перебуваємо у хороших умовах (наша білизна завжди вимита в бані, акуратно проводиться дезинфекція, проходить медичний огляд) проте, в день 1 травня ми були особливо схвильовані чуйним ставленням до нас з боку німецького командування.

Ми обіцяємо чесно працювати, якщо нас пошлють на роботу. А якщо буде потрібно, то підемо поруч з німецькими солдатами боротися за своє звільнення від жидів та комуністів. Ми будемо робити все, що від нас залежить, на користь німецькому уряду, бо Німецька Армія принесла нам звільнення від большевиків.

З нами в полоні поводяться тепер краще, ніж поводилися з нами советська влада, коли ми були на волі. Ми дякуємо тепер Богові, який послав нам визволителя Адольфа Гітлера, і бажаємо йому багаторічного життя, сили й мудрості для одержання остаточної перемоги над ворогами.

Богачов.

Молотов: Що ти там шукаєш?

Сталін: Я шукаю другого фронту.

Замість фейлетона

Факти говорять самі за себе

Дуже відрадно бачити, як впевнено простує вперед нове життя. Скрізь, де тільки мені доводилось бувати останнім часом, я вперше за все своє життя не був обтяжений нестерпним жидівським джерготанням, не був свідком їхніх шахрайських махінацій. Скрізь—свої чесні українські люди. Але та багнюка неввічливості, некультурності, яка була при советах, ще й зараз знайшла собі грунт в окремих громадських місцях. Ось кілька фактів.

Захожу я одного разу до голярні Проскуркіна, щоб тріпки помолодіти. Відкриваю двері і... назад. В голярні повнісінько людей, всі вільні місця зайняті. Чекати, думаю, довго, часу нема. Закриваю двері й простую далі. Коли це чую:

—Громадянине, громадянине! Прошу, заходьте! Клієнти відсутні.

Я здивовано повертаю назад. В чім річ? Аж воно виявляється, що то звичайнісінькі гуляки. Не маючи роботи, вони цілі дні проциндюють у своїх добрих друзів - голярів. Курять, регочуть, висловлюються, як тільки хочете.

Сідаю у вільне крісло. З'являється голяр, і ножиці дрібно заляскотіли, гуляючи по моїй голові, а над вухом, не вгаваючи, бубонів голос господаря, безперестану повторюючи якусь заплутану справу і підкріплюючи кожний свій вислів такими зворотами, що в мене невільно волосся стало дибом. Сиджу я ні в сих, ні в тих. От потрапив, думаю. Як вибратись? Коли це:

—Готово! Три карбованці з вас.

Радісно встаю, розплачуюсь і вихожу. З голярні направляюсь в їдальню, бо шлунок уже давно нагадує про своє існування. Дванадцять годин. Поспішаю. І яке розчарування! Біля їдальні група людей, які, мабуть, давно вже чекають на обід. Я приєднуюсь і теж чекаю. Одна особа повідомляє, що обід буде, щонайменше, через півгодини. Ну то й що? Хай собі й через півгодини. Краще пізніше, ніж ніколи. Довго тяглись „півгодини". Аж нарешті впустили. Купляю талон і швиденько займаю місце біля самого першого столу. Скоріше одержу,—міркую. Офіціантка, молоденька панна, мабуть, зовсім іншої була думки. Все минає мене і то знайомим несе, то друзям, або ще комунебудь. А я сиджу й сказати не можу: така вже в мене натура! Так ото сиджу й сиджу. Брязчать уже порожні тарілки, а я все сиджу.

Та всьому буває кінець! Терпець увірвався мені і я як закричу гнівно та страшно:

—Баришня, будьте ласкаві, відпустіть же мені... я вже давно чекаю...

То я хотів закричати грізно, а вийшло якось лагідно й покірно, аж самому соромно. Ну та нічого.

—Піду подивлюсь,—каже баришня,—як залишилось щось, то щастя вже.

Коля, о, радість! Несе. Ото, —думаю,—який я щасливий.

—Нате та не нервуйте,—сказала офіціантка й пішла. Коло серця в мене відлягло і я почав смачно їсти вишкрабану з казана страву.

М. Олександренко.

Добрий приклад

Користуючись тимчасовою перервою в роботі шкіл, учителі м. Бердичева запропонували свої послуги для роботи в різних галузях господарства. Вони організували та відкрили фотографій, перукарні тощо.

За ініціативою вчителів відкрито готель, при якому є їдальня, перукарня та заїзд.

Німецький робітничий фронт

ЯК ОРГАНІЗОВАНИЙ НІМЕЦЬКИЙ РОБІТНИК?

...ції являють собою єдиний ...ий живе єдиною вірою, ...ною ідеєю та йде під одним ...ором: націонал-соціалізм та ...ф Гітлер. Класова бо-

Вперед, німці, на Волгу ідіть!

...м з рідним народом я тяжко стогнав
...сяцем лихого свавілля,
...ився по тюрмах, талан проклинав,
...ти ж умирать не хотів я!..
...ривайла, накінець, довгожданна доба—
...ало сонце ясне для народу:
...ина рабства та тьми почалась боротьба
...порядок, за честь, за свободу.
...ди ж на Волгу ідіть, німці, звільняти людей,
...ажута в кайдани Росія
...ять років чекає вас, наче гостей,—
...ителів нас від свавілля...

П. Воробйов.

...ба в усіх організаціях— ...ичних, господарських та ...ктурних—подолана.

...ласова боротьба — безум- ...ида Маркса та Леніна— ...ла народам щастя та за- ...ення, а привела всіх до ...ності та братовбивства. ...ова боротьба розчленила ...ечину та паралізувала її ... Лише декілька сильних ...ів виправдали своє існу- ...ня в цьому світі. Все, що ...ало єднанню німецького ...оду — а це були керовані ...ими та марксистами профе- ... спілки — повинно було ...инути. У вогні німецької ре- ...ції німці засвоїли собі ос- ...ве положення: „громадська ...ність виходить від власної ...ності", і навчилися жити. ...значило: „ти повинен в ...ому, що ти робиш, завжди ...ати про те, чи корисно це ...ому народу, твоєму життю ...воєму товаришу-робітнику. ...асну для тебе справу ти ...инен залишити, якщо цим ...ходиш своєму народу. Це ...ване положення панує в усіх ...ах життя німецького наро- ... це—ядро, навколо якого ...ться громадське життя на ... фабриках та заводах.

...ходячи з цього положен- ...ого ми, перш за все, німці: ... по професії столяр чи ко- ..., другий—чорноробочий, той ... чи інженер—однаково всі ...ці німці організовані в ...ецький робітничий фронт" ...Ф.).

...нас немає необхідності ор- ...овувати професійні спілки ...ністів чи працюючих по ..., ремісників чи службов- ...в, бо всі вони хочуть забез- ...ти своє життя, як німці, а ... слюсарі біля машин.

...ак, як багаточисленність ... була знищена, то вигод- ... для всіх збільшилась, бо ... стали не більші, ніж ... рамці. Із внесків у „Ні- ...ий робітничий фронт" за- ...ть членам 85 проц., це ..., що тільки решта цієї ... витрачена управлінню. Це— ... більша цифра із сум, яку колинебудь витрачала для своїх членів громадська організація.

Членство в „Німецькому робітничому фронті" добровільне. Не зважаючи на це, трудящі Німеччини без винятку організовані. Для кожного є справою честі внести свою долю для загального блага, для надання кожній людині відповідного місця в галузі соціальній, чи культурній. Адже ж той, хто не бере на себе ніяких обов'язків, не може вимагати взаміну ніяких прав.

Німецький робітник, як в галузі розумової, так і фізичної праці—не є предмет експлуатації; він є людиною-творцем, вищим виробником цінностей в німецькому народньому господарстві. В мирний час машину можна було легко замінити іншою, замінити ж робітника не так легко. А тому держава Адольфа Гітлера та „Німецький робітничий фронт" ставить завданням соціальну турботу, культурне обслуговування, турботу про здоров'я, турботу в галузі соціальній та професіональній, робітниче представництво на суді та виховування робітників у дусі світогляду Фюрера.

Зокрема, завдання слідуючі:

1. Підтримка миру в робітничому середовищі, щоб забезпечити прибутки трудящих; страйків та боротьби на економічному ґрунті в Німеччині більше нема тому, що міжнародні єврейські підбурювачі виселені.

2. Підтримка у випадку бідності, хвороби, зростання сім'ї, одруження, у випадку смерті і т. інш.

3. Допомога та обслуговування в галузі спеціальності.

4. Допомога та обслуговування молодого покоління в галузі професійній та в перекваліфікації на іншу спеціальність.

5. Нагляд за здоров'ям і, разом з цим, підтримка робочої сили, турбота про надання відпусток та про надання відпочинку (націонал-соціалістична спілка „Від радості до сили").

6. Юридична допомога членам (якщо така взагалі потрібна).

7. Виховування світогляду на хорошому прикладі керівника підприємства за допомогою органів пропаганди, партійних шкіл та „Німецького робітничого фронту".

8. Основним осередком всього господарського та соціально-політичного життя є виробництво, фабрика чи шахта. В основі тут лежить повне єднання, побудоване на принципі особистої відповідальності.

9. Керівною та направляючою особою є керівник виробництва. Він несе відповідальність за виробництво перед державою та **Адольфом Гітлером**. Всі робітники та службовці виробництва визнають авторитет керівника та слідують його вказівкам. В усіх виробничих питаннях поруч з керівником виробництва стоїть „довірена рада", яка обирається від робітників та службовців виробництва, або назначається з сторони. Для політичних питань є відповідний виробничий старшина.

Кожне підприємство має свого представника КДФ („Від радості до сили"). Його обов'язком є передача від КДФ відомостей відносно подорожей, відвідувань театрів, курсів по перекваліфікації і т. інш.

Всі робітники та службовці стоять під відкритим наглядом лікарського контролю. Керівнику виробництва доручається також обов'язок особистого піклування про робітників та службовців виробництва. Він повинен відноситись до них, як батько до дітей, керувати ними та направляти їх.

Законом про „порядок національної роботи" всі обов'язки і права всебічно охороняються. У Німеччині закон встановлює лише мінімальну заробітню платню. Але на практиці скрізь трудящі одержують платню по принципу продуктивності праці. Заробітня платня по принципу продуктивності праці перевищує мінімальну на 100 проц. і ще вище. **Для керівника підприємства робітник є цінність, якою він керує**

„Поважайте роботу і звертайте увагу на робітника!"

Цим висловом Адольфа Гітлера німецькому робітнику надається визнання та повага. Націонал-соціалістична революція створила нову та справедливу цінність всякої роботи та творчої продуктивності праці. Без поту та праці немає життя, немає культури. Кожна краплина робочого поту коштує гроші. Німецькі робітники—це не пригнічений, не позбавлений прав єврейськими експлуататорами та капіталістами клас, а вільний, незалежний і шановний так же, як і селяни, службовці, чи офіцери клас в німецькій державі.

У боях націонал-соціалістичного руху за соціалізм і в цій війні Адольфу Гітлеру належить велика заслуга в тому, що він здійснив нову, дійсну революцію в галузі соціального законодавства, забезпечив німецькому робітнику після перемоги щасливе та радісне життя. Геніальним творцем „Німецького робітничого фронту" є д-р Роберт Лей. Йому довірив цю справу Фюрер у 1933 році. На руїнах професіональних спілок, які збанкротились, створив він всенародне німецьке об'єднання. Фюрер сказав: **„Без невичерпної віри та жертвування собою з боку німецького робітника, Німеччина ніколи не була б відновлена".**

Цю Німеччину захищають тепер всі трудящі на фронті та на військових заводах від нападу капіталістично-єврейсько-большевицької кліки злочинців. Але перемога буде, як це й було за останні роки, на стороні Адольфа Гітлера під прапором німецького соціалізму.

Р. Б.

Швидше закінчуйте сівбу

На звільнених від жидо-большевизму ланах починають появлятися дружні сходи ячменю, вівса, ярової пшениці та інших культур. Це перші результати роботи селян на своїй власній землі. Але ж на цьому заспокоюватись ні в якому разі не можна. Багато землі є ще незасіяної. Отже, перед селянами тепер поставлено завдання—засіяти всю землю.

Наші визволителі - німці на фронтах нещадно громлять найзапеклішого ворога людства—большевизм. А тут, в тилу, ми, селяни, повинні в усьому сприяти німцям. Першою вдячністю за звільнення нас від жидо-большевицького ярма є своєчасна та високоякісна сівба. Отже, жодної хвилини не тратити марно, всі на поле, на сівбу, на обробіток наших ланів. Щедра праця відплатить нам високим урожаєм. Ми будемо мати хліб і до хліба. А той, хто в такий гарячий час ухиляється від роботи, тому ми прямо скажемо, що він недостойний ходити по українській землі і він не буде їсти українського хліба й сала.

Будемо сподіватись, що трудолюбиве українське селянство усвідомить всю важливість теперішнього часу і всі, як один, дружньо візьмуться за роботу на полях, щоб у найближчий час закінчити сівбу.

Про торф

Затяжна зима цього року наочно довела, яке важливе значення для підприємства, установи, чи приватної квартири має своєчасне забезпечення паливом. Всім відомо, що на сьогоднішній день всі наявні запаси торфу вже вичерпались, а різати ліс для палива ні в якому разі надалі не буде дозволено. Місто Конотоп та його околиці мають величезні родовища торфу. Німецьке командування, а, особливо, керівник господарського відділу, майор Еккарт, пішли назустріч управлінню промисловості в налагодженні підготовки до початку сезонних робіт по видобутку торфу.

Всі торфорозробки, що раніше належали різним організаціям, підлягають тепер одному керівництву—торфвідділу. Привезена недавно ще одна торфова машина, а також передано в його володіння цілий ряд будівель та відпущено достатню кількість будівельного матеріалу. Робітники, які будуть працювати на торфорозробках, будуть одержувати на день по 800 грам хліба, 100 грам м'яса, 50 грам крупів, а також жири та інші продукти. Тим робітникам, які пропрацюють увесь сезон, будуть видані костюми, черевики та торф.

Отже, щоб забезпечити торфом населення та установи міста, необхідно всім, хто не має постійного місця праці, йти на торфорозробки, де для кожного знайдеться робота залежно від його фізичної здатності.

Шваб.
Заступн. Голови міської управи.

На нараді старшин

27 травня цього року в приміщенні кабінету старшини Конотопського району відбулася чергова нарада старшин сіл та керівників установ міста. З доповіддю про теперішнє становище на фронтах та про хід весняних сільськогосподарських робіт виступив капітан місцевої Комендатури п. Феерманн.

Він указав, як на протязі останніх місяців швидким темпом почалось налагоджуватися нове життя. Не зважаючи на труднощі військового часу, населення звільнених областей нормально живе й працює на полях та підприємствах. Бачучи це, противник всіма силами намагається порушити це нормальне життя. Нещодавно большевиками були скинуті листівки, в яких говориться, що німці відступають по всьому фронту та що червона армія незабаром „звільнить“ нас від „німецького гніту“.

В дійсності ж справа стоїть зовсім не так. Розпочатий наступ большевиків на півострові Керч закінчився тим, що німецьким контрнаступом було знищено три большевицькі армії, взято біля 180 тисяч полонених та велику кількість різного військового матеріалу. Друга спроба большевиків прорвати німецький фронт на південний схід від м. Харкова закінчилась оточенням трьох большевицьких армій, знищення яких послідує найближчими днями.

Далі пан капітан перейшов до огляду ходу весняних сільськогосподарських робіт. Він сказав, що місцева Комендатура з радістю відмічає, що сільське населення нашого району охоче користується порадами та вказівками німецьких властей. За чесну та самовіддану працю на полях пан капітан висловив вдячність селянам, а також обер-лейтенанту п. Вілету, який приклав багато праці до цієї справи.

Примирча камера, яка буде існувати до часу приходу цивільної влади, має право розглядати та робити висновки лише по незначних справах; в інших же випадках примирча камера може лише вислухати свідків та висловити думку з цього приводу, а результати справи, навіть тієї, що розпочалася тепер, потрібно чекати до того часу, коли розпочне свою діяльність суд.

Власникам будинків, що мають бути розібрані, буде виплачена вартість їхнього будинку. Ще раз попередив пан капітан населення про те, що мисливство для цивільного населення забороняється, а також попереджається, що всі телефони, які знаходяться зараз у приватних осіб, повинні бути здані німецькій владі.

Школи, а також інші будинки, які числяться на обліку для заселення їх німецькими військовими частинами, повинні весь час бути в належному санітарному вигляді, щоб при першій же потребі там можна було розмістити військові частини. Про хід збору залишеної на полях зброї та іншого військового матеріалу необхідно кожної суботи повідомляти місцеву Комендатуру.

Працездатним членам родин, робітник яких виїхав до Німеччини, в першу чергу повинна бути надана можливість працювати. Непрацездатним же членам цих родин буде надана від німецької військової влади допомога хлібом та іншими продуктами. Отже, всі бажаючі працювати в Німеччині, мають змогу їхати туди, не боячись, що їхня сім'я залишиться без засобів існування.

Під кінець наради старшина Конотопського району пан Кибальчич виголосив подяку від себе та від старшин сіл капітану паву Феерманну за його цінні поради та вказівки, які допоможуть населенню в роботі по відбудуванню рідного краю.

В. М.

ПРО КЛАДОВИЩА

Всі народи в усі часи історії людства досить уважно відносились до тих місць, де поховані останки їхніх родичів та друзів. Навіть у бувшій царській Росії кладовища трималися в більш-менш належному вигляді. Але при советській владі, особливо, в останні часи її існування, кладовища встигли перетворитися в такі місця, куди мешканці міста зносили сміття. Багато могил обвалилося, всі хрести були знищені.

Відділ Міського Господарства м. Конотопа поставив собі за мету привести в належний вигляд трое кладовищ міста: на Сосвівській, Вирівській лицях, а також на Загре... Але все це потребує бага... су та коштів, яких, на ... зараз не вистачає, а то... звертаємось до населення ... Конотопа з проханням при... в належний порядок мо... своїх родичів.

Громадяни, подивіться, я... му вигляді перебувають ... могили німецьких солдат ... німці про них турбуються, ... турбуймося ж і ми, і тоді ... кладовища матимуть куль... ний вигляд.

Яремен...
Начальник від...
Міського Господарст...

НАКАЗ № 49

По Конотопській районній управі від 20 травня 1942 ро...

З метою приведення в належний стан кладовищ, сквериків, ... ків та водойомів місцевого значення, а також охорони деревонасад... озеленення, НАКАЗУЮ:

1. Зобов'язати Відділ Міського Господарства та всіх старшин пр... в належний стан всі кладовища, обкопати їх канавами та очистит... сміття і заборонити на них випас будь-якої худоби.

2. Заборонити проїзд всіх видів транспорту на кладовищах, скве... питомниках та між рядами дерев по шляху (доріжки для піших по ... шляху).

3. Заборонити випас та прогон худоби на шляхових полосах ... нення та псування насаджень, ламання гілок, обдирання кори, ру... дерев та прив'язування худоби.

4. Заборонити з'їзди з шляхів через бокові канави там, де ... призначених переїздів.

5. Привести в належний стан всі наявні на селі водойми, забе... ти забруднення і звалювання до них різних нечистот, побудувати ... на випадок небезпеки пожежі для підвід та автомашин.

6. Відповідальність за виконання цього наказу покладаю на ... Міського Господарства в місті та на старшин сіл на селах і на Рай... Шляховий Відділ.

7. Контроль за виконанням цього наказу покладаю на органи ...

За порушення цього наказу винних буде притягнено до суворої ... повідальності.

Старшина району КИБАЛЬЧИЧ.

НАКАЗ № 50

По районному управлінню старшини від 21 травня 1942 р...

Для впорядкування проведення паспортизації населення по ... Конотопського району згідно розпорядження Фельдкомендатури від ... ня та Ортскомендатури від 12 травня 1942 р., НАКАЗУЮ:

1. Населені пункти району поділити на 5 груп по черзі прове... паспортизації з охопленням населених пунктів:

I група—Сарнавщина з хутором Раки, Підлипне та Вирівка.
II група—Чорноплатово, Любитово, Мельня й Озаричі.
III група—Бочки, Бондарі, Сахни, Кузьки та Бережне.
IV група—Хижки з хут. Старим, Жолдаки, Ново-Мутин і с. ...
V група—Соснівка, Шаповалівка, В.-Самбір і М. - Самбір.

2. Зобов'язати начальника паспортного бюро п. Кирія виділити ... чених робітників із складу працівників паспортного бюро й відряди... для постійного керівництва ходом роботи паспортизації по вказ... пунктах, а нач. ЗАГС'у п. ЧЕРЕВКА—виділити досвідчених працівник... вислати їх на села, де буде провадитись паспортизація, з архівами ... ріалом цих сіл та організувати видачу метричних довідок на місці.

3. Зобов'язати всіх старшин сіл підібрати для проведення робот... видачі метричних довідок та проведення паспортизації досвідчених ... ників із числа сільської інтелігенції, згідно вказівок та вимоги предст... ків паспортного бюро та ЗАГС'у.

4. Зобов'язати старшин сіл надати та устаткувати відповідні прим... ня для проведення робіт по паспортизації, а також надати квартир... забезпечити командированих працівників харчами на час проведення ... ти паспортизації в даному селі.

5. Виплату утримання працівникам по проведенню робіт по пас... зації населення, запрошених на цю роботу із сільської інтелігенції, ... ти за рахунок общинних дворів даного села відповідно до кількості ... які проходили паспортизацію по даному общинному двору.

6. Зобов'язати начальника паспортного бюро п. Кирія замовити ... реєстру паспортів окремо для кожного села, прошнурувати їх та ... повідні вказівки старшинам та секретарям сіл про порядок ведення ... паспортів по кожному селу.

Старшина району КИБАЛЬЧИЧ.

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні

Паспорт на ім'я Самарника Степана Васильовича.

Паспорт на ім'я Капустана Григорія Никифоровича.

Паспорт на ім'я Йотки Пав... левича.

Паспорт на ім'я Халети Іва... ровича.

Паспорт на ім'я Лусти Івана ... ловича.

Паспорт на ім'я Кочергіно... Олександрівни.

Паспорт на ім'я Кощелена ... рія Івановича.

Перепустка військовополонено... ім'я Васякіна Івана Михайловича.

Паспорт на ім'я Сокур... Кузьмича.

Паспорт на ім'я Яковлева ... Васильовича.

Паспорт на ім'я Кузьменка ... рини Прокопівни.

Відкрита

Міжрайонова психіатрична лікарня.

м. Конотоп, Шевченківська, № 33.

Службові оголошення німецьких військових частин

Соціальне страхування

Згідно розпорядження Командуючого областю від 19 листопада 1941 року, було встановлено, що з 1 січня 1942 року внески на соціальне страхування в такому розмірі, як і раніш, повинні надходити в Управління району.

Стягнення соціально-страхових внесків з 15 травня 1942 року припиняється.

Якщо стягнення соціально-страхових внесків у майбутньому буде поновлено, то про це буде видано відповідне розпорядження німецьких установ.

ФЕЛЬДКОМЕНДАТУРА.

ГОДИНИ ЗАБОРОНИ ХОДІННЯ У ЧЕРВНІ

У червні місяці 1942 року населення повинно знаходитись по квартирах в такі години:

В МІСТАХ з 21 години вечора до 4 годин ранку.
В СЕЛАХ з 21 години вечора до 4 години ранку.

Виняток з цієї заборони може припускатись лише за письмовим дозвілом місцевої Комендатури.

ФЕЛЬДКОМЕНДАНТ.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО Us АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 13000

Ми удень на ланах, Вночі пасли коні,— Голод жах-голода

а далі взяв плакат, яких лежало багато серед кімнати і затулився ним. Глянув я на цього

В пасхальні дні німецькі солдати влаштували ... ку прогулянку ...

ли ми так як ... співали ...

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Неділя 7 червня 1942 року | Ч 35

ПІСЛЯ БОЇВ БІЛЯ ХАРКОВА

А. ГІТЛЕР: „Большевицький колос буде битий до знищення"

Що відбулося за останній тиждень?

Бій біля Харкова закінчився і ввдія противника була знову розбита. Ті брехливі повідомлення про перемогу над німцями, що передають совети, хотіли цього разу доказати свою правдивість, кинувши надзвичайно велику кількість солдат армії Тимошенка. Та знову переміг дух, а не кількість.

Москва все частіше вимагала створення „другого фронту" та Лондон відповідав на це тільки терористичними нападами на німецькі міста. Лондону здається, що такого роду напади немало допомагають Советському союзу вийти з його загрозливого становища. Але вони недооцінили оборонної сили Німеччини. За два дні під час нападу на міста Кельн і Дуйсбург британська авіація втратила 105 літаків.

Німецькі повітряні сили знищили за час від 21 травня по 1 червня 610 літаків советів, втративши при цьому тільки 53 літаки. Англійцям відплатила німецька авіація, цілком зруйнувавши англійське місто Кентербері, в якому нараховувалось 24.000 мешканців. Одні руїни характеризують сьогодні місто, в якому лише тиждень тому говорив архієпіскоп англіканської вищої церкви, умовляючи большевицькі банди й надалі заважати мирній роботі тих, які знаходяться далеко за фронтом. Але з ними також німецьке військо зуміє покінчити. Так, у травні місяці в зайнятих знову областях було знешкоджено 2800 большевицьких агентів.

В Токіо відбулося перше засідання новообраного японського рейхстагу. В промовах японського імператора і прем'єр-міністра Тайо було дано звіт про успішні дії на фронті та про впевненість у перемозі союзних націй, які, дякуючи героїзму своїх синів, займають все більший простір, в той час, як противник втрачає свої володіння одно за одним. Їхній флот розбитий і тепер вони чекають тільки на чудо, яке повинно якнайшвидше їх спасти.

Після закінчення великого бою біля ХАРКОВА виявилися слідуючі результати:

6-а, 9-а та 57-а советські армії з 20 стрілковими дивізіями, 7 кавалерійськими дивізіями та 14 танковими бригадами знищені. Число полонених досягло 240 тисяч чоловік. Криваві втрати противника надзвичайно великі. Захоплено або знищено 1249 броньованих машин, 2026 гармат, 538 літаків та велику кількість іншої зброї.

Між іншим, встановлено, що в бою біля ХАРКОВА загинув головнокомандуючий 6 советської армії генерал Городинський.

НА СЕРЕДНІЙ ДІЛЬНИЦІ СХІДНЬОГО ФРОНТУ місцеві атаки німців знищили оточені німцями війська противника. При цьому противник втратив 3.500 убитими, 4.500 полоненими, 56 гармат та багато інших військових матеріалів.

На ПІВНІЧНІЙ ДІЛЬНИЦІ ФРОНТУ були відбиті атаки советів з великими кривавими втратами для ворога.

Бій у ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ ще продовжується. У впертих боях, які продовжувались до цього часу, взято в полон 5.000 чоловік, здобуто 450 танків, 377 гармат та багато машин.

На ЛЬОДОВИТОМУ ОКЕАНІ із каравана суден, який цими днями переслідувався, на протязі трьох днів потоплено 17 торговельних суден загальною водомісткістю 114.000 тонн.

Боротьба проти торговельного мореплавства АНГЛІЇ та СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ була в травні місяці особливо успішна. Морським флотом та авіацією було потоплено 170 ворожих суден загальною водомісткістю 924.400 тонн. Крім того, 66 суден було тяжко пошкоджено.

З порожніми шлунками проти німецького муру

ОК Що харчова ситуація в Советському союзі з кожним днем гіршає, це тепер щораз більше підкреслює й американська преса. Так, південно-американська газета „Ля Превса" доносить з Куйбишева, що в Советському союзі дуже відчувається брак харчових продуктів. Бракує м'яса, масла та інших харчів. Крім того, ціни всіх товарів зросли до недосяжних висот. Тому, що харчова ситуація на советському фронті ще гірша, ніж у запіллі, легко можна собі уявити, які настрої мусять панувати серед советських військ, що їх женуть з порожніми шлунками проти німецького муру.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

ФЮРЕР звелів виготовити медаль в честь зимових боїв на сході на протязі 1941-42 року, як нагороду за участь в тяжких боях з 15 листопада 1941 року до 15 квітня 1942 року.

*

Після того, як керівник визвольного руху в Індії, БОЗЕ, недавно був прийнятий ДУЧЕ, він був прийнятий також Фюрером в його головній квартирі.

*

Майже в усіх частинах НІМЕЧЧИНИ планомірно закінчено весняну сівбу.

*

У СЛОВАЧЧИНІ з 15 червня будуть звільняться всі села від жидів гіляхом їх виселення.

*

ЯПОНСЬКА АРМІЯ розпочала свій новий наступ з південного КИТАЮ.

*

Після впертих боїв японські війська взяли важливе в стратегічному відношенні місто КІГВУ та місто ЛАНЧІ. Ці міста лежать у центральному Китаї. Із взяттям цих міст чункінгським військам відрізаний шлях відступу.

*

З початку війни ЯПОНІЯ втратила менше 5 процентів тоннажа своїх суден, які повністю були поновлені збудованими, захопленими та конфіскованими ворожими кораблями.

*

Великий крейсер „ТРІНІДАД" водомісткістю 8.000 тонн, за визнанням британського адміралтійства, потоплений.

Іоахім фон Ріббентроп

Міністр зовнішніх справ німецької держави

У своїй промові в Рейхстазі від 30 січня 1939 року Фюрер вшанував послуги свого міністра зовнішніх справ, якому 30 квітня минуло 49 років, указавши на те, що вірна й сміливa оцінка та видатне розв'язання всіх зовнішньо-політичних проблем Ріббентропом були для нього за історичних часів 1938 року надзвичайною допомогою.

Але з ім'ям Ріббентропа пов'язані не лише важливі зовнішньо-політичні рішення 1938 року, як от: повернення Австрії, розв'язання питання судетських німців, німецько-англійська й німецько-французька декларації, але й взагалі розвиток німецької зовнішньої політики після прийняття влади націонал соціалізмом.

Ріббентроп прийшов до політики від господарства й визнання ним руху Фюрера створило засади нового стилю дипломатії, що сприйняла свій закон від світогляду націонал-соціалізму.

Його численні стосунки до закордону створили вихідний пункт для політичної діяльності, яку, в першу чергу, було спрямовано на погодження з обома великими народами Франції й Англії.

Початок політичної діяльності Ріббентропа припадає на час за рік до націонал-соціалістичної революції, коли він мав щільні стосунки з керівними колами Франції та Англії. Він брав суттєву участь в організації вирішальної зустрічі заступника президента Гіндевбурга й керівників націонал-соціалістичної партії перед прийняттям влади.

Призначений у 1934 році на надзвичайного уповноваженого в питаннях роззброєння, почав Ріббентроп свою дипломатичну діяльність подорожами до Лондону, Риму й Парижу. Він рішуче впливав на дипломатичне готування військово-політичної повноправності Німеччини. Прагнучи до дійсного порозуміння з

(Закінчення на 2-й сторінці).

Англією, він, як посланик в складі спеціальної місії, спромагається в 1935 році скласти німецько англійське морське погодження. Роком пізніше, вже як посланик у Лондові, він продовжував докладати зусиль в цьому напрямі, але, на жаль, без успіху. Зате, в тому ж році він підписує німецько-японський антикомінтернівський пакт, до якого приєдналася й Італія.

З призначенням в лютому 1938 року на міністра зовнішніх справ, Ріббентроп одержує ще більше коло завдань. Як вірний соратник Фюрера, він протягом найвідповідальніших років до війни й під час війни невтомно працює над побудовою зовнішньо-політичної концепції, яка, маючи засаду в союзі з Італією, знайшла своє увінчення в пакті трьох держав, до якого приєдналися всі країни, які тепер на боці Німеччини борються за перебудову світу.

До великих досягнень національ-соціалістичної політики належить те, що дипломатія в цій війні рівноцінна з військовими діями, і в багатьох випадках вже перед початком війни створила передумови для успішних військових операцій. Як і по інших областях, національ-соціалізм рішуче вплинув і на дипломатію. Вороги Німеччини потрапили в погане становище, між іншим і тому, що не помітили цього перевороту.

Своїми великими успіхами німецька дипломатія в значній мірі зобов'язана Іоахіму фон Ріббентропу й ім'я його буде завжди пов'язано з значними зовнішньо-політичними подіями, які наблизили волю Німеччини й всієї нової Європи.

Британці перестрілювалися з совєтами

Рим. Англійське повідомлення, що оголошено в Багдаді, інформує про сутички, які останніми тижнями знову виникали поміж британськими й совєтсько-російськими військами в районі ірансько-іракського кордону. Повідомлення це кваліфікує згадані сутички, як непорозуміння, про які треба жалкувати, але які не мають значення. Як повідомляє з Ерзеруму агентство Мондар, в районі на північний схід від Моссулу також виникла перестрілка поміж британськими й большевицькими розвідувальними загонами.

Велике магометанське свято „Мавлед Ель Набі" (народження пророка) викликало з боку британських військ в окупованих ісламських країнах низку заходів, щоб перешкодити демонстраціям. В багатьох арабських місцях англійські солдати оточили мечеті. Ілюмінацію, яку, звичайно, в цей день улаштовували, було заборонено по всьому Ближньому Сході вібито за міркуваннями світломаскування. В Палестині, в багатьох містах Сірії й Ірану англійська влада наказала закрити всі громадські їдальні.

Американський посланик в Каїрі, Кірк, виїхав з Каїру до Ріяду, щоб відвідати короля Ібн Сауда. Дипломатичний наступ збігається з від'їздом американської сільськогосподарської слідчої комісії до саудівської Аравії.

Обидва візити належать до маневру американської політики під проводом „допомоги союзнику" втиснутися до всіх британських позицій в Азії й Африці.

Німецько-українські торговельні відносини

Між німецьким та українським народами ще здавна виникло дружнє співробітництво та розвивалась торгівля. Ще в XVI—XVII сторіччях Україна вивозила в Німеччину різні товари, особливо, збіжжя та вола, одержуючи з Німеччини різні текстильні фабрикати та технічні продукти. Далі товарообмін між цими двома країнами все збільшувався, аж поки російський царизм штучним способом не обмежив його та не прибрав цю справу до своїх рук.

Поемність українського ринку була б ще більша, але московський уряд обмежував імпорт на користь московського та польського промислу. Так, наприклад, вівібрано Україні можливість набувати німецькі текстильні продукти—вона мусила купувати їх з Москви, не зважаючи на те, що вони були гірші. Те саме відноситься і до українського експорту в Німеччину, який, звичайно, губиться в статті „Росія", бо вся московська пшениця та цукор походили, здебільшого, з України.

З цього виходить, що німецько-українські торговельні відносини не могли як слід розвинутися. Політична залежність України від чужих держав у цьому напрямі зробила свою гавебну справу, упорядкувавши німецько-українську торгівлю чужим інтересам.

Цієї штучної перешкоди тепер уже не існує і тому слід у майбутньому чекати корінної зміни в бік поліпшення німецько-українського товарообороту.

ВАЖЛИВИЙ КРОК У ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЛЯНЦІ

ОК. 1 травня ввійшла в життя умова, заключена поміж південно-европейськими державами—Францією, Швейцарією та Італією з одного боку, а Хорватією, Сербією, Болгарією та Грецією з другого боку дотично загальної тарифи за переві залізницями пасажирів та товарообміну. Загальний транспорт поміж згаданими державами проходитиме через Трієст.

Що за безглуздя? Минув лише один рік, а як багато води втекло: Прут, Дністер, Буг, Дніпро, Десна, Західня Двина, оз. Ільмень і, навіть, частина Волги.

Катастрофічне положення совєтської промисловості

Становище, в якому опинилися совети після переможного наступу німецьких військ, надзвичайно загрозливе. За порівняно короткий строк вони безповоротно втратили найважливіші й найзначніші як у промисловому, так і в сільськогосподарському відношенні, області. Втрату України з її численними багатствами та вигодами большевики ніколи не зможуть компенсувати за рахунок інших складових частин СССР.

Донбас, що служив першою опорою всього господарства країни і, особливо, військової промисловості москалів, зараз перебуває в руках німців, і вся европейська частина СССР, таким чином, залишилась без палива та сировини, що так потрібні для виробництва. Заводи Москви, Ленінграда й інших великих промислових міст не одержують більше високоякісного донецького вугілля.

Невільно напрошується питання, чи зможуть совети успішно замінити Донбас за рахунок якогось другого басейну? Безперечно, ві. Адже, наприклад, чого вартий тепер Кузбас, з його величезними покладами, коли він від Уралу лежить далі, як за 2 тисячі кілометрів і, до того ж, через малу освоєність дає всього лише 13 проц. загального видобутку вугілля. Цієї кількості вистачає тільки для власних потреб та частково для потреб Уралу. Решта ж районів змушена задовольнятись низькокалорійним місцевим паливом, якого, до речі, в багатьох місцях теж бракує.

Буре вугілля підмосковного басейну в великій мірі для большевиків уже втрачено. Залишаються ще родовища Східнього Сибіру, Далекого Сходу та Караганди, але вони так малопотужні, що ніяк не рятують становища.

Всі жиди, як потопаючий за соломинку, вхопилися за Урал. Знайшовши собі там притулок, вони вигискують з робітників останні сили, щоб хоч трохи віддалити свій безславний кінець. Та Урал, не маючи доброї енергетичної бази, не може дати того, що намагаються взяти від нього жиди-большевики. З трьох родовищ, що тут є, тільки Кізелівське дає коксівне вугілля, інші—буре, що йде виключно на опалення. Є також торф, але його зовсім мало, до того ж, це—сезонне паливо. Отже, які раніш, основним джерелом теплової енергії являються дрова, але трудність лісозаготовок ускладнює доставку цього виду палива.

Залізнична мережа Уралу ніяк не відповідає сучасним вимогам. Крім посилених перевозок сировини й вугілля, треба також забезпечити харчами все багаточисленне робітниче населення міст, бо тільки дві південні області—Оренбургська та Челябінська—мають у достатній кількості свої власні продукти.

Як основна сучасна металева база совєтів, Урал, ніяк не відповідає цьому призначенню. Розміри його продукції не виходять, навіть, за межі місцевого значення. Питома вага машинобудування зовсім мізерна—всього 6 проц. союзного.

Кривавий большевизм конає, і незабаром настане час, коли він остаточно буде знищений. На це працює вся Европа, покликана до цього великим німецьким народом.

Листи українських робітників до родичів

Одна дівчина з Конотопа пише:

Одна молода українка, яка поїхала на роботу до Німеччини та одержала місце хатньої робітниці в Берліні, написала і передала за допомогою німецької військової установи лист до своїх батьків, який ми нижче друкуємо.

Текст листа:

Здраствуйте мої дорогі батьки!

Дорога мамо! Вчора о 10 годині ранку я прибула до Берліна. Син мого господаря вийшов нам назустріч. Мамочко, дома нас зустріли дуже гарно. Яка це прекрасна дама моя господарка, яка вона ввічлива, приємна, добродушна взагалі до всіх. Дорога мамочко! Як тільки я приїхала, вона мені сказала, що я повинна викупатися (в них у квартирі ванна), тоді вона дала мені пообідати і далі положила спати. У мене тут окрема кімната, дуже зручна й красива. Тут стоїть гардероб, камод, умивальний стіл з мрамору і стіл для квітів, другий стоїть посеред кімнати. Крім того, стоїть ще дзеркало-трюмо, моє ліжко та нічний столик. Ліжко дуже гарне. Я сплю на пуховій перині і вкриваюся пуховим укривалом. Коротко кажучи, я маю зручності, які тільки існують.

Мене всюди гарно приймають. Остання пересадка була в Хохензальці. Там якимсь то чином одірвався каблук з туфля. Ми пішли шукати шевця. Коли ми прийшли до шевця, було дуже пізно і він відмовився полагодити туфля. Коли я сказала, що я з України їду до Берліна, а тому чи не можливо мені відремонтувати туфля. Мамочко! Коли б ти знала, як він зрадів, взнавши, що я з України. Він мене взяв за руку й повів у кімнату. Виявилось, що вони обоє говорять на російській мові. Раніш вони жили в Ризі, самі вони німці. Він підремонтував мені туфля, дружина угостила нас чаєм, булками з маслом та варенням. Його дружина мені продала сандалі. Тітка дружини шевця живе у Берліні і вона дала мені її адресу, вона теж говорить по-російському, її чоловік росіянин. Вони мене прийняли, як тільки можна гарно. Дали мені свою адресу і попрохали, щоб я писала їм листи.

Люба матусю! В той самий день, як ми приїхали, ми пішли передати привіт родичам одного солдата. І тут нас добре прийняли, угостили пирожним, кавою та різними сладощами. Мені тут дуже гарно. Завтра ввечері ми підемо втрьох у кінотеатр. Дочка господарів теж дома, але вона працює в лазареті з 7 годин ранку до 9 годин вечора, так, що її цілий день немає дома. Син від'їжджає рано ранком у казарму. Мамочко! Дружина мого господаря дуже дякує за ковбасу та сало. Я їм теж сама, що й вони їдять, і коли я мало їм, то господарка говорять, що вона матері напише, що я нехороша і не їм. Достати з продуктів тут можна все, не хватає лише птичого молока.

Мамочко! Поцілуй від мене тата. Цілую вас кріпко. Ваша...

До побачення. Я іду спати.

Берлін, Травень, 1942.

Микола Бабій з Дунаєвець пише:

„Дорога мамо! Повідомляю тебе, що я доїхав до Німеччини щасливо. Дорога була надзвичайно цікава. Ми їхали через Польщу, Чехію та Австрію. Довгий час ми задержувалися в великих містах, як Краків, Лінц та Відень. Я попав разом з моїм приятелем на працю до німецького селянина. Ми прибули до нього вечором. Він нас прийняв дуже ввічливо. Зараз працюємо в нього та виконуємо все, що треба. Маємо багато їсти, багато сала, масла та хліба,— це все одержуємо скільки завгодно. Хліб білесенький такий, як було колись у нас коштував 1 крб. 50 коп. Люди живуть тут заможньо, кожний селянин має щонайменше 8 — 10 корів, стільки свиней та безмірне число птиці. Будівлі є хороші та просторі, здебільшого двоповерхові. Тутешнє село подібне більше на містечко. Люди є надзвичайно ввічливі та з ними живеться дуже добре. Природа чудова—довкруги гори та ліси. В наступному листі напишу тобі більше.

Твій син Микола".

Хіба ще щось додати до цих листів? Здається, досить! Адже вони розбивають усі злі наклепи про Німеччину. З території, що охоплює Фельдкомендатура, тисячі людей уже туди від'їхали. Найбільшою платою для кожного з тих, які виїхали, буде знайомлення з Німеччиною, здобуття нових поглядів і більшого кругозору. А після повернення він буде ще більше цінити батьківщину. Так буває з кожним, кому доводилось бачити широкий світ. В районах: Конотоп, Дубов'язівка, Кролевець, Буринь, Путивль, Білопілля, Шостка та Ямпіль вербування ще продовжується. Мають право їхати чоловіки і жінки всіх професій віком від 15 до 50 років.

Українці, які бажають працювати в Німеччині, повинні повідомити своєму старшині, який передає це старшині району, а останній надсилає людей до місцевої Комендатури.

На роботу до Великонімеччини

29 травня з станції Конотоп відправився на захід третій ешелон трудящих. В ньому поїхали українці Кролевецького району разом з українцями Конотопського та Дубов'язівського районів, які добровільно виявили бажання працювати у Великонімеччині. Всі українці, які знаходяться там на роботі, почуваються себе якнайкраще. Німецький нарід тепло, привітно приймає у свою сім'ю трудящих України. Вони повністю забезпечені всім необхідним, для них створено чудові умови життя. Після праці на кожного чекає добра, смачна страва, корисний і культурний відпочинок.

Взагалі, працюючим у Німеччині приділяється максимум уваги. Праця в національ-соціалістичній країні є першим обов'язком кожного і той, хто трудиться—а до цього зобов'язані всі—в повній мірі користується всіма благами життя. Оточення, в якому перебувають українці в Німеччині, надзвичайне—воно заохочує їх до праці й кожна вістка, що надходить звідти, сповнена вдячності великому Фюреру і його великому народу та закінчується закликом до праці в цій прекрасній країні.

В. О.

Проект далекобіжної залізниці Німеччина—Україна

Німецький часопис „Великонімецька Комунікація" опублікував статтю одного високого урядника німецького Міністерства Комунікацій, в якій він закликав полагодити занедбані залізниці, що сполучають Західну Європу з Східньою, щоб, таким чином, створити залізничний шлях із Західньої Німеччини до східньо українського промислового району.

Залізничний шлях простягатиметься з Західньої Німеччини по східні кордони українського промислового басейну на довжині біля 2.000 кілометрів. Коли на цьому шляху можна буде розвинути швидкість 160 км. на 1 годину, то цю віддаль можна буде перетяти за 19 годин.

Новий шлях має проходити через південний Гарц, поміж Магдебургом та Галле на південь від Берліна й далі в південно-східньому напрямку через Тарнів та Львів на Київ, Харків і в Донецький Басейн.

При відповідній конструкції локомотиву по цьому шляху можна буде пустити потяги вагою до 4.000 тонн, тобто, значно більше, ніж це практикувалось до цього часу. Таким чином, ця залізниця може допомогти збільшенню товарообороту між Україною та Німеччиною.

Заспівала Україна

Україна моя вже на волі
Заспівала веселих пісень,
Бо скінчились тяжкі дні неволі
І прийшов до нас радісний день!
І тепер у маленьке віконце
Крізь зникаючу хмару пітьми
Усміхнулось до нас ясне сонце
Довгожданної нами весни...

Україно! Співай тепер славу
Визволителям, нашим братам—
Шли прокляття і вічну зневагу
Всім жидам—більшевицьким катам!

Петро Український.

На зборах трудящих міста

3 червня в приміщенні одного з цехів Конотопського паровозо-вагоноремонтного заводу відбулися збори робітників та робітниць цього заводу, де було присутніх біля 1700 чоловік. На зборах був присутній представник німецьких озброєних сил капітан місцевої Комендатури п. Феерманн та заступник старшини Конотопського району п. Шваб. На початку зборів з короткою промовою виступив директор КПВРЗ, радник німецького залізничного транспорту. Він сказав, що для покращення якості праці та для відзнаки кращих робітників заводу з 1 червня 1942 року вироблена нова система розподілу зарплати робітникам. Середній робочий день триватиме 8 годин з заробітньою платнею від 8 до 24 карбованців. За виконання роботи в кількості вище від середньої норми буде дорахована надбавка в розмірі до 50 проц. від місячної зарплати даного робітника. Якщо ж робітник, який у минулому місяці за високоякісне виконання роботи одержав надбавку, а в цьому місяці знизив свою продуктивність нижче від середньої—то в такого робітника буде надбавка відрахована.

За надурочну працю в свята чи в неділю буде виплачуватись вартість кожної робочої години. Якщо ж робітник спізниться на роботу, то з зарплати такого робітника буде відраховуватись відповідна сума, тобто, вартість цієї кількості годин. Отже, починаючи з сьогоднішнього дня, заробітна плата робітника буде залежати виключно від його роботи. Жінки будуть одержувати зарплату, розміром 80 проц. з кількості тієї зарплати, яку одержують чоловіки на даній роботі. Учні ж будуть одержувати на протязі першого року своєї праці лише 30 проц. зарплати робітника даної спеціальності, а на другий рік—50 проц.

Робітники, які в наслідок нещасного випадку на заводі одержали каліцтво, будуть одержувати надалі 50 проц. своєї зарплати. Хворі ж робітники теж одержуватимуть допомогу в розмірі 50 проц. своєї зарплати на протязі 1 місяця. За знання німецької мови можна буде одержувати надвишку; кваліфіковані ж перекладачі будуть одержувати від 450 до 750 крб. на місяць.

Далі з короткою промовою виступив капітан місцевої Комендатури п. Феерманн, який розповів робітникам про політичне становище та про становище на фронтах.

—Ще декілька місяців тому,—сказав він,—провадили большевики в цій країні свій жахливий режим. Та людина схилена до того, щоб забувати ті тяжкі часи. Але як радісно змінилась картина, дякуючи нав'язаній вам війні! Безумовно, доки війна ще тягнеться, військовий закон повинен залишатися в силі. Німецька армія гостротою свого меча буде перешкоджати партизанам та іншим бандитам руйнувати Вашу країну і буде прагнути до того, щоб мирному населенню надати можливість приступити до будування нового життя.

Далі пан капітан зупинився на огляді політичного становища та подій на фронті. Намагання Сталіна прорвати німецький фронт взимку потерпіло крах. До кінця квітня большевики втратили приблизно 25.000 танкерників, 30.000 гармат, більше 18.000 літаків та більше, ніж 5.000.000 полонених. В зайнятих областях уже функціонують близько 30.000 кілометрів залізниць. З них уже близько 20.000 кілометрів перероблено на загально-европейську ширину колії.

На сьогоднішній день разом з Німеччиною в боротьбі проти большевизму беруть участь: хоробрий фінський нарід, Данія, Голландія, Бельгія, французи, іспанці, наші італійські брати, Румунія, Угорщина, Словаччина, Хорватія та інші народи, які знайшли свого спільного ворога. Дякуйте Богові за те, що Україна, Біхорусія, Крим та інші області вже визволені від цих паразитів!

Зима пройшла і тепер прийшов час, коли німецька армія розпочала свій наступ на большевиків. Перші успіхи Вам уже відомі: К е р ч в р у к а х н і м ц і в, велика кількість військового матеріалу була знищена або захоплена. Закінчена також велика битва біля Харкова, де розбито 3 совєтських армії разом з 20 захистними дивізіями, 7 кавалерійськими дивізіями та 14 танцерними бригадами. Тут також знищено багато військового матеріалу й взято в полон до 240.000 чол.

Тепер можна сказати лише одно: совєтській армії невистачає керівництва та віри. Але правду та віру маємо ми, а хто це в собі носить — той переможе!

Того ж 3 червня 1942 року на подвір'ї Конотопського механічного заводу відбулися збори робітників цього заводу та службовців установ міста. Біля 2.500 чол. прийшли сюди, щоб послухати правдиві слова своїх визволителів! На зборах виступав капітан місцевої Комендатури, пан Феерманн. Після короткого привітального слова він розповів про теперішне політичне становище та про становище на фронтах. Особливу увагу пан капітан звернув на необхідність співробітництва українців з німцями та висловив подяку керівникам установ, старшині району та його заступнику за їхню роботу.

Далі з короткою промовою виступив старшина Конотопського району п. Кибальчич, який виніс подяку німецькому командуванню та німецькій армії в особі пана Феерманна за те, що вони, ведучи боротьбу на фронтах, одночасно турбуються й про цивільне населення. Українці знають, що ця боротьба є боротьба на життя чи на смерть і що згинуть у цій боротьбі большевики, а ми будемо жити у вільній сім'ї европейських народів!

Після зборів у скверику біля пам'ятника Т. Г. Шевченка відбувся концерт, де грав німецький військовий духовий оркестр та була присутня велика кількість молоді.

Точність і акуратність

3 червня цього року о 6 годині 30 хвилин під час варти з козаком національної армії паном Дячуком Павлом трапився нещасний випадок, в наслідок чого він потрібував швидкої медичної допомоги. Не гаючи часу, інші козаки повідомили про це телефоном у залізничну поліклініку.

Але що ж трапилось? Рівно через 6 хвилин з'явилась машина швидкої допомоги з німецького дазарету і в ту ж мить потерпілий одержав медичну допомогу. Лише через 30 хвилин під'їхала українська швидка допомога. Атаман української національної армії від усього загону виносить щиру подяку німецькому медперсоналу за їхню точність виконання свого обов'язку. Нам, українцям, і нашому медичному персоналу треба визнати свою неакуратність і в майбутньому брати приклад з німців.

П.

Анекдот

Одного разу, ще задовго до війни, Сталін, Каганович та Мікоян, гуляючи на березі річки, вирішили покупатись. Роздягшись, вони заспорили кому з них стрибати у воду першим, бо глибина річки була для них невідома, а плавати з них ніхто не міг.

—Ми завжди тільки за вождем,—сказали Каганович та Мікоян.

Сталіну довелося плигати першим. Він плигнув і зразу ж п о ч а в тонути, а його співтовариші, боячись самим стрибати у воду та рятувати Сталіна, почали кричати про допомогу.

На щастя, недалеко від цього місця проходив босий, без шапки, у порваних штанях і в такій же сорочці колгоспник. Почувши крики про допомогу і побачивши утопаючого, він швидко кинувся рятувати. Стрибнувши прямо з розгону в воду, він витягнув ледве живого Сталіна.

—Чим тебе нагородити, товарищу?—спитав Сталін свого спасителя.

—Якщо можете, то дайте мені шматок хліба для моїх дітей,—відповів колгоспник.

—Ти мало просиш, я тобі дав би більше,—сказав Сталін.

Очі колгоспника заіскрились від радості.

—Я овію тебе славою спостерігача вождя,—продовжував Сталін,—і пообкажу тобі всі мої багатства, я візьму тебе й твоїх родичів на повне державне утримання. Це все за те, що ти спас від смерті самого Сталіна.

—О, Боже мій!—зарадав колгоспник і упав на коліна перед Сталіним.—Не платіть злом за добро. Нічого мені від вас не треба, тільки, прошу, нікому не говоріть про те, що тут сталося, бо якщо інші колгоспники дізнаються про те, що я вас врятував, тоді ніщо вже мені не допоможе. Вони обов'язково уб'ють мене за це.

В. Воробйов.

Наказ № 51

по Конотопській районовій управі від 30 травня 1942 року

Зважаючи на те, що за останній час спостерігаються масові випадки звертання до паспортного бюро осіб, які втратили свої паспорти або зіпсували їх, за одержанням нових паспортів, а також враховуючи те, що окремі громадяни безвідповідально ставляться до зберігання своїх паспортів, НАКАЗУЮ:

1. Всі громадяни, які втратили паспорт, незалежно від того, загублено, вкрадено чи зіпсовано, повинні негайно заявити про це редакції газети для надрукування оголошення про втрату в газеті „Визволення", а також письмово заявити поліції для переведення розслідування і встановлення причин втрати паспорта і сплатити штраф у сумі 100 крб. за недбайливе відношення до зберігання документів.

2. Зобов'язати начальника паспортного бюро видачу нових паспортів провадити лише після оголошення в газеті „Визволення" та одержання довідки поліції про переведення розслідування і встановлення причин зникнення паспорта.

3. Зобов'язати інспектора поліції в терміновому порядку провадити розслідування заяв про втрату паспортів і матеріал розслідування представляти районовій управі для накладання адміністративних стягнень залежно від причин втрати паспорта.

Старшина району КИБАЛЬЧИЧ.

Наказ № 52

по управлінню старшини Конотопського району від 30 травня 1942 р.

З метою застереження проникнення шкірсировини через заготорганізації на виробництво від тварин, які хворіли на заразливі хвороби, НАКАЗУЮ:

1. Вся шкірсировина, що поступає на виробництво шкірзаводу, а також та, що відправляється з району в інші місця, мусить бути перевірена по реакції „АСКОНІ".

2. Для перевірки шкірсировини необхідно всім приймачам шкірсировини, установам та організаціям направляти в ветбаклабораторію від кожної шкіри шматок 1 кв. см.

3. Контроль за виконанням цього наказу покладаю на ветперсонал.

Старшина району КИБАЛЬЧИЧ.

ПОПРАВКА

В минулому номері вашої газети на 4 сторінці в оголошенні Фельдкомендатури про соціальне страхування з вини редакції трапилась помилка.

Другий абзац слід читати:

„Стягнення соціально-страхових внесків з 1 травня 1942 року припиняється..."

Далі за текстом.

Збігло лоша

жеребчик, 2-х років, вороної масті.

Про місце перебування його просять повідомити в с. Бочки, Конотопського району, : общинний двір № 22.

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні:

Паспорт на ім'я Мула Надії Охрімовни.

Паспорт та посвідчення пенсіонера на ім'я Сакун Надії Іванівни.

Паспорт на ім'я Шулеченка Степана Івановича.

Паспорт на ім'я Ковальчука Івана Івановича.

Паспорт на ім'я Куницина Петра Олександровича.

Паспорт на ім'я Філенка Якова Леонтійовича.

Паспорт на ім'я Безугнова Тихона Семеновича.

Паспорт на ім'я Пушкаря Івана Сизоновича.

Паспорт на ім'я Табаченка Івана Петровича.

Паспорт на ім'я Шведа Петра Пасновича.

Паспорт на ім'я Бережного Івана Васильовича.

Паспорт та військовий квиток на ім'я Проценка Федора Івановича.

Паспорт на ім'я Глушка Івана Антоновича.

Паспорт на ім'я Горбаня Степана Йосиповича.

Інвалідне посвідчення на ім'я Тарасенко Софії Семенівни.

Пенсійне посвідчення на ім'я Тарасенка Михайла Йосиповича.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО Ц5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 15000

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Неділя 14 червня 1942 року | Ч 36

ВЕЛИЧЕЗНИЙ ЯПОНСЬКИЙ НАСТУП НА ПІВНІЧНУ АМЕРИКУ

Десант сильних військових з'єднань в Алясці. Морський та повітряний бої над Медвежими островами. Повітряний напад на Сан-Франціско

Подробиці останніх боїв біля Харкова

В газеті „Нова Україна", що виходить в м. Харкові, воєнний кореспондент Ганс Фріче в статті „Як планувалось битву" описує детальні подробиці останніх боїв біля Харкова. Він пише: „12 травня армії Тимошенка перейшли в наступ, у його розпорядженні на північному відтинку фронту, який створено ще раніше у 100 кілометрів завглибшки із підставою кола 80 кілометрів завширшки, Тимошенко мав 10 стрілецьких дивізій і 350 танків".

Все це виставили совети проти німецьких вояків, гадаючи хоч ще трохи доказати свою „стратегію". Однак, з цього нічого не вийшло. Адже кожна розсудлива людина розуміє, що не кількість відограє роль, а зброя і дух солдатів. Хіба совети і сам Тимошенко цього не знали? Мабуть, це добре знав і сам Сталін. Знали вони й те, що, кидаючи в бій тисячі людей, вони женуть їх на вірну загибель. Але що ж можна вдіяти проти задумів Сталіна?

„Наступ советських армій на півдні та півночі почався одночасно,—далі пише кореспондент,—один б'є спереду, а другий справа та ззаду". Як бачимо, для німецького головнокомандувача настала велика небезпека. Проводячи головний удар з одного боку, він міг себе скомпроментувати в іншому напрямку. Отже, командування німецьких армій змушене було спершу посилити оборону проти удару на півночі, а на півдні дозволяти ворожим силам вливатися, скільки вони хочуть, в кільце оточення. Армії Тимошенка просувалися все далі на схід. 16 травня ворожі кореспонденти вже повідомили, що „шлях через Полтаву до Дніпра відкритий". Але ж подібного нічого не було. Німецькій піхоті, яка вперто трималася свої позиції, прийшли на допомогу танки, протитанкова зброя і, насамперед, авіація. Всі ці види зброї ставали в пригоді при протинаступах чи при обороні від большевицьких атак, що безпосередньо накочувались протягом 10 днів.

Далі кореспондент пише: „Поки битва лютувала на півночі й Тимошенко просувався дедалі на південь, ще південніше оточувальні армії готували удар мечем, який мусив знищити ворога".

Запекла боротьба тривала аж до 28 травня. Після цього настало нищення большевицьких частин. Як і на півночі, так і на півдні німецька авіація бомбардувала ворожі сили. Не дивлячись на те, що ворог вживав міни, маскував свої найважчі танки, вистрілював останні набої своїх батарей—все це не змогло зупинити розпаду моралі червоноармійців, які знаходились під нищівними ударами німецької зброї.

„В битві за Харків билось і перемогло не тільки гаряче серце німецького вояка, але й холодний, розсудливий розум німецького полководця". Майстерне й сміливе німецьке керівництво прекрасно знало, з якими вояками та з якою зброєю воно б'ється. Взаємодія піхоти, артилерії, танків, авіації, саперів, зв'язківців перетворили надію Тимошенка в цілком протилежну нищівну поразку. Ворога розбито. Битва біля Харкова увійде в історію народів Европи, як одна з великих подій, яку успішно завершили німецькі воїни, раз і назавжди очистивши українську землю від большевицької зарази.

Останнє повідомлення

Як передає радіо із Токіо, 10 червня 1942 року японські десантні війська, укріпившися в Алясці, вступили в перший раз на рідну землю Північно-американських Сполучених Штатів.

Потім японський уряд офіційно повідомив, що Японія розпочала тепер наступ у широкому масштабі проти Сполучених Штатів Північної Америки, дякуючи чому, японська оборонна зона тепер більше, ніж на 4.000 морських миль просунулася вперед на схід.

В той же день багаточисленні флотилії японських бомбардувальників налетіли на міста Сан-Франціско та Сан Діего. Про вчинені пошкодження поки ще не повідомлено.

З заключного повідомлення японського уряду про морський бій, що відбувся 5—7 червня біля Ведмежих островів, виходить, що цей напад японців мав за мету відвернути увагу Сполучених Штатів від того місця, де японці тепер висадились, щоб іти в наступ на Сполучені Штати. В повітряних боях над Ведмежими островами збито 120 американських літаків, в той час, як з японської сторони не загинув жоден літак. Були затоплені два американських авіаносці, кожний по 19.000 тонн водомісткості, в той час, як Японія втратила лише 1 авіаносець та 1 був пошкоджений. Америка, в зв'язку з цим, володіє тепер на Тихому океані тільки двома придатними для використовування авіаносцями.

Дальніші наступальні операції японці направляли на місто Дуч Гарбур на Алеутських островах. Військові з'єднання висадились на землю і оволоділи головними укріпленими позиціями.

Гавань Порт Дурбан (східній берег Південної Африки) блокований японськими підводними човнами. Три торговельних судна противника були потоплені. В наслідок цієї блокади, плавання навкруги миса Доброї Надії зустрічає великі перешкоди.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Сполучені Штати Північної Америки оголосили тепер війну Болгарії, Румунії та Венгрії.

*

9 червня в Берліні в присутності Фюрера відбувся урочистий похорон керівника СС, Гейдріха, заступника державного протектора в Богемії та Моравії.

*

Шведський дослідник Свен Хедін у своїй статті бажає перемоги у нелетейській боротьбі проти большевизму.

(Військовий огляд за тиждень див. 2 стор.)

Зміна маршалів не зменшує втрат

Мабуть всі українці пам'ятають, з якою гонороватістю передавало советське радіо про призначення командуючих: південним відтинком фронту маршала Будьонного, середнім—маршала Тимошенка і північним — маршала Ворошилова. Мабуть всі також пам'ятають, як красувались вірші на сторінках советських газет жидівсько-большевицьких поетів, які передчасно хотіли вкрити невмируючою славою трьох маршалів СССР.

Але з перших ударів героїчної німецької армії ця слава трьох советських маршалів лопнула, як мильний пухир. Весь нарід СССР, від якого приховувало советське інформбюро дійсне становище ва фронтах, з затаєним диханням чекало якогось особистого „трюка" советських маршалів, після чого, мовляв, червоні війська зразу доберуться до Берліна.

До яких тільки брехень не вдавався жидок Лозовський, щоб хоч трохи зберегти славу червоної армії з її маршалами, якій протягом 20 років намагалися вдихнути героїзм і непереможність—все це також розвіялось безслідно.

Хаотичний відступ червоних військ на чолі з їх „славними маршалами", наочно показали всьому світу нездібність вести боротьбу проти культурних, організованих европейських народів. Не одна армія в історії не знає таких жертв, на які кидає советський володар з своїми маршалами російський нарід, та мабуть більше і не знатиме.

Після ганебних невдач на всьому фронті в 1941 році володар СССР, Сталін, вирішив поміняти місця маршалів. Так, він маршала Тимошенка призначив командуючим південного відтинку фронту. Але, як каже українська приказка, що „погана вівця все стадо псує". Перші сараби наступу армії маршала Тимошенка остаточно провалились. Коли на середньому відтинку фронту він лише за один раз здав у полон 400.000 армію, то на південному фронті

(Закінчення на 2-й сторінці).

кількість полонених вже перевищує це число.

Сьогодні советський нарід, який знаходиться за лінією фронту і який хоч трохи має здорового розсудку, вже переконався в тому, що скільки б Сталін не міняв місцями маршалів—втрати советів не зменшуються. Даремно советська пропаганда надриває собі горло, проголошуючи різні брехні, та їм уже не вірить жодна розсудлива людина. Та чи й можна вірити ще хоч в одну брехню? Весь советський нарід добре пам'ятає, як совети заспокоювались тим, що, мовляв, прийде зима і доля німців чекає наполеонівського кінця.

Та пройшла найлютіша зима і нічого подібного не сталося. Блиснуло весняне сонце і всі надії большевиків зникли разом з нетривким снігом.

На які ще історичні події можуть спиратися большевики? Ніякі маневри жидівської пропаганди, ніякі байки совєтам уже не допоможуть, бо вони стоять над прірвою загибелі. Вже неподинокі випадки, коли рядові червоноармійці, переконавшись у безглуздості продовжуваної жидами війни, вбивають жидівських комувістів і переходять на сторону німців.

Треба мати надію, що в недалекому майбутньому переконаються й інші і зроблять теж саме.

Чого вимагає сьогоднішній день від нас, українців, звільнених областей. Коли ще мільонам людей, які знаходяться в пазурях жидівсько-большевицького НКВД, яким на кожному кроці загрожує заслання і розстріл, то нам дана вільна праця і соціальна безпека. Тому ми повинні прикласти всіх зусиль, щоб у співробітництві з визвольною героїчною німецькою армією якнайшвидше покінчити з спільним ворогом—жидо-комунізмом.

Ми, українці, наочно вже бачили: брехні, заслання, розстріли і різне мордування жидівсько-большевицького НКВД і справедливість, культуру і соціальну безпеку—німців, тому переконувати нас вже немає рації.

Хрещення жидів у Словаччині

Влада натрапила на слід неймовірних махінацій безсоромних попів, які за велику грошову винагороду, від 100 до 300 крон, хрестили жидів масами. Лише за час від 6 до 15 березня цього року охрещено понад 1.200 жидів. Після того було постановлено, що охрещені жиди вважатимуться за жидів. Отже, й ця остання спроба маскування також не вдалася. Винні попи будуть тяжко покарані. Одночасно повідомляється, що з 12.000 жидівських підприємств у Словаччині 10.000 ліквідовано. Більшу частину жидів, які живуть у Словаччині, вже інтерновано в особливі табори для проведення загально-корисної роботи. Решта мусить мати на зовнішніх дверях велику жовту зірку.

ПЕРША ШВЕЙЦАРСЬКА ФАБРИКА ЛІТАКІВ

БАЗЕЛЬ. У Швейцарії недавно закінчено будувати першу фабрику літаків. Вироблятимуть у ній тільки пасажирські та траспортові літаки для краєвих потреб та для закордону. Під час війни вироблятимуть і бойові літаки, але тільки для потреб самої Швейцарії.

Військовий огляд за тиждень

Східній фронт

Натиск противника в північній частині Східнього фронту послаб. Німецькі та союзні війська своїми контратаками нанесли противнику тяжких втрат.

Смертоносне кільце, яким оточені війська противника на середній дільниці фронту, все звужується. Їхнє остаточне знищення являється питанням декількох днів.

Біля Севастопольської фортеці йдуть умерті бої.

Захід

На протязі останнього тижня противник продовжував свої незначні напади на німецькі міста. Більше 100 нападаючих ворожих літаків були збиті німцями.

У британських водах німецькою авіацією знову потоплено багато невеликих торговельних суден противника.

Америка

Німецькі та італійські підводні човни продовжували на протязі цього тижня свої напади та потопили ворожих суден загальною тоннажністю більше, ніж 140.000 тонн.

Середземне море й Північна Африка

Розпочатий генералом Роммелем 26 травня наступ супроводжувався великими успіхами. Більше, ніж 550 танків було знищено. Кількість полонених ще не встановлена. Захоплено або знищено велику кількість военних матеріалів.

Італійські підводні човни знищили у водах Середземного моря багато торговельних суден противника.

Далекий Схід

Японські підводні човни потопили у найбільшому австралійському портовому місті Сідней військове судно та обстріляли це місто.

В одній гавані Мадагаскара, який недавно перед цим грабували англійці, японські підводні човни тяжко пошкодили англійське бойове судно.

У Китаї японські війська зайняли майже всю область провінції Юнань.

У північній Монголії японці провадять у великому масштабі очищення території від китайських банд.

Впорскування морфію

Не маючи в своєму зимовому наступі ніяких значних успіхів, большевики мусили раз-у-раз задовольнятися вигаданими успіхами та брехливими повідомленнями. Цим „звідомленням про перемога" не вірять вже тепер і союзники большевиків—англійці та американці. Їхне розчарування дуже глибоке. Вони починають шукати вже нового гарматного м'яса, яке можна було б використати для напоєння плутократичних гаманців. Два англійські дипломати, повернувшись із Москви, оповідають, що всі советські військові повідомлення свідомо розповсюджують брехливі вістки про успіхи та наступи червоної армії. Ці повідомлення є останній засіб піднести настрій населення. Але це—тільки впорскування морфію, яке роблять хворому, який вже конає. Його оживляють на кілька годин і затягають трохи агонію, але після цього штучного піднесення приходить ще тяжча реакція.

ПІСЛЯ ПОВЕРНЕННЯ З НІМЕЧЧИНИ

Українська делегація, яка повернулася з Німеччини, після короткої зупинки в Рівному, перед поверненням до рідних сіл була прийнята в Житомирі генеральним комісаром Клеммом, який звернувся до них з промовою. Він говорив про можливість використання в сільському господарстві тих методів у власній праці селян, що вони бачили в Німеччині. Українські селяни можуть поширити свій досвід між широкими колами українського сільського населення. Вони бачили, що й під час війни Німеччина є квітучою країною, де панує лад і успішна праця. Кожному відвідувачеві видно, що Німеччина—е перша країна світу в культурному відношенні й не подібна до Советського союзу. Генеральний комісар обіцяв учасникам подорожі відвідати їх, щоб побачити їх за роботою, хоч кожен гість Німецького уряду є зразком готовності до праці. Доказом того, як дбає генеральний комісар про піднесення сільського господарства, є новоутворена ним сільсько-господарча в и щ а школа, яка, за висловленням фахівців, є багато кращою, ніж стара.

Селяни дякували за цю повну вражень подорож до Німеччини. Свою вдячність німецькому народу, німецькій культурі й Фюреру за визволення від большевизму та колгоспів вони обіцяли довести інтенсивною, старанною працею.

На різні питання генерального комісара про враження селяни відповідали вільно і радісно: „Нам бракує слів усе описати, що ми бачили. Найменше селянське подвір'я по своїй будові таке удосконалене, як і подвір'я селянина, що має від 200 до 300 моргів землі. Різниця між Німеччиною і Советським союзом така велика, як між небом і землею. Нам здалося, начебто люди в Німеччині належать до іншого світу. Враз'ливим для нас був висновок про те, як нас обдурювала советська пропаганда щодо Німеччини. Нарешті побачили ми вільного селянина, який може господарювати за своїми власними думками".

Лорд брехні Черчіль до батька Сталіна: „Дорогий мій Сталіне, що рік тому я сам сидів на козлах та запрошував тебе сідати".

ЛІТАК, ЯК ЗБРОЯ

Якоюсь казкою здається нам історія розвитку літака, який з предметів аматорського спорту зробився тепер чинником, що має вирішальний вплив на господарство й оборонну силу країн.

А історія розвитку будівництва літаків продовжувалася всього лише декілька десятиліть. У 1893 році німець Отто Лілієнталь почав свої спроби планерного лету, з чого згодом вийшло все новітнє літунство. У 1901 році відбувся перший політ на моторовому літаку. В 1910 році в Німеччині вже було відкрито тимчасову школу військових льотчиків і до 1 жовтня 1912 року „Королівсько-прусське літунське військо" сформувало чотири літунські батальйони. У серпні 1914 року німецьке військове літунство мало вже 252 фронтових літаки та 50 чоловік літунського персоналу. В листопаді 1918 року налічувалося вже близько 5.000 фронтових літаків і стільки ж льотчиків.

Таким чином, літак став служити, як зброя. В 1914 році літаки одержали кулемети, а в 1916 році Юнкерс збудував перший свій дюралюмінієвий літак, який зробився напрямним для загального розвитку будування літаків.

Літаки, з якими німецька армія в 1914 році виступила на поле боїв, літали по 80 кілометрів на годину. В 1918 році швидкість їх уже досягла 220 кілометрів на годину. Висота, до якої літаки могли підійматися в 1914 році, доходила до 4.000 метрів, а в 1918 році—до 9.600 метрів. Мотори літаків у 1914 році мали 100 кінських сил, а в 1918 році вони мали вже 240 кінських сил. У 1914 році один літак міг брати з собою 3,5 кілограма бомб, а в 1918 році—1.000 кілограмів.

Останнім же часом авіація перетворилася в грізний рід військової зброї. Нещодавно німецька преса сповістила про будівництво нових літаків типу „Фокс-Вульф Єгер ФВ 190", які вважають за найшвидші літаки світу. Кожний літак цього типу має подвійний кращої якості стерновий мотор, зконструйований інженером Танком. Невеликий розмір та відповідне розміщення тягару цього літака дають можливість льотчику легко керувати ним.

В сучасній війні на всіх фронтах німецька авіація визнала перевагу над своїми противниками. Вона панує сьогодні над ворожим повітряним простором, починаючи від Норвегії аж до Північної Африки, від Каналу аж до далеких просторів Сходу.

КУРСИ ПЕРЕКВАЛІФІКАЦІЇ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КРАМАРІВ

ОК. В Києві розпочався курс для українських крамарів, які задумують посвятитися дрібній торгівлі в приватних крамницях. На курсах викладають товарознавство з усіх ділянок дрібної торгівлі, німецьку мову та запроваджують німецьку термінологію для книговодства, товарознавства й діловодства.

ЯК ЖИВЕ НІМЕЦЬКИЙ РОБІТНИК

Після того, як тисячі чоловіків, хлопців і дівчат в ці дні поїхали чи поїдуть ще у Німеччину, питання про те, як живе німецький робітник, набуває великий інтерес для тих, які їдуть у Німеччину, а також для їхніх родичів. Перш за все, на це питання можна відповісти з деяким обмеженням. Мільйони німецьких робітників перебувають на фронтах. Робітники, які залишились на батьківщині і які працюють для воєнних потреб, тимчасово живуть і працюють в тих обставинах, що обумовлює війна. А тому, вірніше було б поставити: як жив робітник перед війною та як буде він жити після війни?

Більша частина німецьких робітників живе в містах і, головним чином, в областях важкої промисловості. Вони самі, або ж їхні батьки були колись-то селянами і повинні були через нестачу земель шукати собі роботу. На протязі століть німецькі промислові міста дуже виросли.

Хоч проблема житлового будівництва в Німеччині може бути остаточно вирішена тільки після закінчення війни, все ж житлові умови німецького робітника в середньому кращі, ніж у капіталістичних країнах чи в буквах областях Советського союзу. Робітник у місті займає 1—3 кімнати, крім того, є кухня, коридор чи сіни, навіть власна ванна та туалетна кімната. Нові будинки будуються капітально й по всіх правилах гігієни. Дуже часто кухня будується, як житлова кімната, тобто, вона служить, як кухня і як житлова кімната.

Керівники партії та німецького робітничого фронту в спільній роботі з місцевими промисловістю турбуються про те, щоб красива по формі та стильна мебель, що задовольняє вишуканий смак та доступна по ціні, була загальнодоступна для трудящих на ринку.

Багато міських квартир мають балкон. Печі майже всі пристосовані до опалювання вугіллям. Нові будинки мають парове чи водяне опалення, що дає також гарячу воду для кухні. Всюди проведена вода, газ та електрика.

Квартири та будинки є гордість домогосподарки. Майже немає житла, де не було б радіоприймача. Це значить, що кожний може вибирати собі німецьку радіостанцію, яка передає йому відповідну музику чи бесіду.

Спальня обставлена ліжками, шафою, туалетним столом чи комодом, що зроблені з дерева і роблять приємне враження. Житла людей можна розглядати, як один з доказів життєвих потреб та ступень культури німецького народу. В південних областях фабричний робітник являється часто власником свого будинку в більшості випадків з прилеглим до його садом чи полем. Дрібна худоба розширює його продовольчу базу. Любов до поля, до природи виявляється в розведенні саду, які можна зустріти в кожному німецькому місті. Часто пропалоті грядки з овочами, фруктові дерева шпалерами чи окремо стоять за парканами, квіткові грядки і живі загорожі, кущі троянд та бузку, чудово розташовані декоративні рослини надають цим садам та житлам, які вони оточують, грайливий та радісний характер.

Неотомно і з радістю працює тут у вільний час робітник і добуває із бідного грунту його продуктивність, щоб розширити свою й народню продовольчу базу.

Великі німецькі заводи, як Круппа в Ессені чи Сіменса в Берліні, та інші, побудували власні заводські селища для своїх робітників. Селища, що належать виробництву, частково перехожать у власність робітників. Можна скрізь зустріти власні будинки робітників, яким допомагає фабрика своїм будівельним капіталом чи німецький робітничий фронт, чи громадські будівельні товариства.

Для сполучення з місцем праці у великих містах надаються сучасні засоби пересування. Це—електричні дороги, підземні залізниці, трамваї та автомобілі. Ці засоби сполучення зручні й просторі. Вони зберігають абсолютну безпечність та точність у відправці. В невеликих містах та сільських округах, як засіб пересування, використовується велосипед та мотоцикл. Після війни до цього добавляться ще машини.

На завод та з завода, звичайно йдуть у вихідних костюмах. Скрізь побудовані чисті ванні та гардеробні кімнати. Перерви на снідання та обід проводяться або в заводських ідальнях чи на лавочках, або кріслах під деревами, або під живими загородами. Після закінчення праці робітники іноді, йдучи додому, заходять в один із багатьох ресторанів і сидять там за стаканом пива чи горілки, балакають або грають у карти.

Хто любить музику, той відвідує концерти чи опери, влаштовані товариством „Від радості до сили" (КДФ). Деякі йдуть з своєю дружиною на спектаклі, театри-вар'єте, що скрізь влаштовані, або ж у кіно, а в кінці тижня—у винний погріб. Драматичні театри, опери та інші культурні місця в Німеччині також і під час війни переповнені.

В довгі зимові вечори в товаристві говорять про різні події чи про красу природи під час останніх мандрівок, що були влаштовані КДФ під час відпустки по Рейну, в Альпи чи по морю в Норвегію і т. д.

Як тільки мине зима, вже збирають кошти для майбутньої поїздки під час відпустки. Відпуск кожний може провадити без турбот, бо він оплачується повною платою і часто начальник підприємства дає ще премію, що служить на витрати.

Молодь та літні люди займаються ще водним спортом, особливо в Берліні. По розширенню та турботі про водний спорт Берлін стоїть на чолі великих міст світу. Щосуботи та щонеділі цілі групи мандрівників залізницями та машинами направляються за місто, в чудові околиці, так, що місто здається майже вимершим. З радістю на душі насолоджуються люди вільними від праці годинами, співи та веселі бесіди звеселяють їх.

До великих свят урочисто підготовляються, при чому, більша роль випадає на долю жінок, які показують тут свою майстерність варити та пекти. Сімейним святом є завжди Різдво. В Німеччині значні святкові дні оплачуються повністю. Святом трудящих є 1 травня. В цей день Фюрер передає їм подяку, увагу та похвалу за дарунки та будівельні роботи. Десятки тисяч людей стоять тоді перед державною канцелярією і чекають Фюрера; вони кричать: „ **Любий Фюрер, з'явися, ми не можемо так довго чекати!** " Тоді Фюрер виходить на балкон і вітає відданих йому людей. Тоді лунають привітальні вигуки й такий грім оплесків, що можна було боятись, якби не розвалилися будинки. Такий тісний зв'язок існує між Фюрером та народом, така єдність між ними. Хто цього сам не переживав, тому важко цьому повірити.

Р. Б.

Завдання України в Європі

Здавна Україна відогравала велику роль в постачанні Европи, і, навіть, у світовому господарстві. Вже грецькі поселення й римські колонії на північному березі Чорного моря підтримували себе, головним чином, хлібом та іншими сільськогосподарськими продуктами із областей, що знаходяться за Чорним морем. Це плодовжувало розвиватися під час переселення німецьких народностей. Це господарче положення досягає найвищого пункту, коли в господарському житті східньої Европи на перший план все більше виступає держава.

Спочатку нового часу серед европейських повстань та заколотів, і пізніше, в XVII і XVIII сторіччях, цей зв'язок ніколи не переривався. Так, Фрідріх Великий дозволив українським колоністам у пруських містах вільне проведення їхнього релігійного культу.

З середини XIX сторіччя німецькі селяни-колоністи проникали все глибше в українські степи і стали справжніми вчителями сучасного хліборобства. Розведенням лісів, насаджуванням фруктових і шовковичних дерев у степу навкруги своїх селищ вони надавали місцевості зовсім інший вигляд. Чудовий склад грунту перетворив Україну в останні сторіччя в „житницю Европи". Головна частина вивозу „російського" зерна приходилась на Україну. Перед першою світовою війною Україна займала перше місце по світовій продукції ячменю, друге місце по житу і третє—по пшениці. Крім того, у східній Україні налічувалось 10 мільйонів великого рогатого скоту, 7 мільйонів свиней, 9 мільйонів овець, більше 7 мільйонів коней.

Грубий перехід від житниці Европи до большевицької фабрики зерна повинен був, по волі московського володаря, зробити переворот у світовому постачанні хлібом. Гадали методами комуністичного сільського господарства викувати „аброю для світової революції". По большевицькій теорії „потік пшениці" повинен був наводнити світові ринки і примусити селянство Індії та Америки приєднатись до світової революції. Як цієї мети було досягнуто — про це говорять вже один факт, що після введення колгоспного господарства і влаштування великих радгоспів, вивіз зерна швидко пішов назад. У голодному 1931 році совети продали ще 5,2 мільйона тонн зерна, у 1935 році було вивезено 179 000 тонн пшениці, в 1936 році — всього 58 000 тонн. І це було під тиском необхідності підтримувати ввіз промислової продукції для військових цілей. Рішення цієї загадки полягає, зрозуміло, в неможливості большевицьких способів господарювання і в безцеремонності політичних примусових мірпрємств. Не вдавалось довести врожайність до третьої частини або, як виняток, до половини врожайності німецьких полів. По офіціальній советській статистиці врожайність з 1931 до 1935 року в середньому по пшениці стояла по відношенню 7,3 центнера з гектара до 21,2 у Німеччині, по житу—7,3 центнера до 17,2 і по ячменю—8,7 до 20,0, при цьому 43 проц. урожаю пшениці, 23 проц. жита і 63 проц. ячменю загальної врожайності припадало на чудову українську землю.

Із всього цього можна зробити слідуючий висновок. Якщо Україна повинна знову виконувати своє завдання, як найважливіша область Европи по сільському господарству, то це може бути лише при зрівнянні української продуктивності полів із зразковим сільським господарством німців. Тільки таким чином оживуть минулі відношення обміну: живий потік продуктів землеробства направиться з сходу назустріч промисловим виробам з заходу.

Норвегія постачатиме електричну енергію

ОСЛО. Перед війною Норвегія 60 проц. потрібного їй вугілля вивозила з Англії. Тепер усе потрібне їй вугілля вона ввозить з Німеччини. Через недостачу нафти в Норвегії для добування електричної енергії приступають до використовування досі невикористаних ще водяних сил. Водяну енергію обличують тут на 12 млн. кіловат. Досі використовували ледве 2 млн. кіловат. Здобуту електричну енергію будуть постачати домашнім господарствам і промисловості, а також мають намір зелектрифікувати залізниці.

Таким чином, Норвегії не треба буде ввозити нафту та вугілля. Продукцію газу теж хотять зменшити, бо проектують електричне опалювання частин помешкань. Обличення показують, що сама Норвегія не зможе зужити всієї випродукованої енергії. Отже, лишок енергії зможуть використовувати сусідні країни через далекопроводи. Таким чином, Норвегія може стати країною, яка буде постачати електричну енергію не тільки Скандинавії, а й Середущій Европі.

Українці в Німеччині

Жінка одного німецького офіцера, який перебуває на Україні, пише в листі до свого чоловіка про українську дівчину, яка, завербувавшись на роботу до Німеччини, працює в неї хатньою робітницею, слідуюче:

„Молода українка все краще опановує свою роботу. Вона така мила, ніжна і доброзичлива і ми її дуже полюбили. Ми поводимося з нею, як з дочкою. Ще раніше ми домовилися з нею, що вона буде виходити з дому тільки разом з нами. Після роботи щоденно буває вона на свіжому повітрі. Завтра ми хочемо проїхатись пароплавом з Берліна до Потсдама. Вона дуже радується цьому".

До цього листа дописано кілька рядків дівчини до своїх батьків. Зміст їх такий:

„Добрий день, мої дорогі батьки!

Сьогодні зелена неділя, тому я небагато повинна була працювати—лише вбирання квартири та миття посуду. Тоді пішла я з своєю господаркою гулятти.

Мамо, якби ти знала, як я рада, що я в Берліні, мені тут надзвичайно добре. Мамочко, якби ти знала, яка хороша жінка моя господарка. Така жінка може бути лише одна з тисячі. Мамусю, першого ж дня після мого прибуття моя господарка дала мені рожеве плаття з блакитними квіточками, а вчора вона дала мені чудові панчохи.

Не цьому кінчаю. Привіт всім рідним. Цілую всіх вас і любу тьотю".

Відкриття української читальні в Кременчуку

За допомогою відділу пропаганди та його коменданта п. лейтенанта Мауера при сніг участі всіх мешканців міста в Кременчуці 21 квітня 1942 року відкрито українську народню читальню, де кожний мешканець міста матиме змогу безкоштовно брати для читання українську, російську та західньо европейську літературу. Читальня має також достатню кількість книжок з життя німецької армії та карти подій на фронті.

Вовк в овечій шкурі

ЗРІЛИМ червоним яблуком сідало сонце. Багряним вогнем кривавив захід, смугастий, холодний. Вітру не було, і кромки хмар, що порушно висіли над озером, дістаючися аж до лісу, безперестану кровоточили, вбираючи в себе останні промені потопаючого за обрієм сонця.

Жінки, закинувши вісяки на плечі, вповголосу розмовляючи, швидко наближались до довгих рядів золотистих скирт вівсянки, і земля, мерзла, грудаста, приглушено гуділа під десятком ніг. Коли до скирт залишились одні гони, жінки зупинились.

— Людина, — першою тривожно сказала Марія, вказуючи рукою в напрямку скирт.

Справді, з тіні вийшла низька, присадкувата постать, заклавши руки назад. Здаля важко було розібрати хто, але одно було ясно—чужак.

— Ой, лишенько! — притишено скрикнула Оксана.—Тікаймо... Налякані, нерішуче стовпились жінки, не знаючи що робити. Постать не рухалась, вона, напевне роздумувала, або щось вичікувала.

— Ну, то чого ж стали? Сюда ідіте,—долинув згодом слабий чоловічий голос, гублячись у сірих зимових сутінках.

— Треба сповістити старшину,— твердо сказала Марія.—Тут щось не так.

Наймолодші, Гафійка та Тетяна, хутко згодились бігти в село.

— Спершу біжіть яром, а коли дістанетесь до криниці, що біля дороги, прямуйте навпростець. Так ближче. Не помітить,—повчали старші жінки.

Дівчата, ховаючись поза гуртом, спустились у яр і щодуху кинулись бігти.

Жінки постояли ще хвилю, а потім, щоб відвернути увагу невідомого від посланців, голосно спитали:

— А хто ти?

— Пленний,—знову ж такий самий слабий немічний голос.

Селянки вагались. Вони не знали, що діяти. Можливо й справді, чоловік вибився з сил, і ніяк не може дістатись до теплого, затишного житла, до гарячої, смачної вечері. З острахом, дуже поволі, наближались вони до невідомого. А він все стояв у тій же непорушній позі, мов закляк. Раптом ззаду—брязкіт зброї, гупання чобіт, голоси.

— Назад!—владно окликнув хтось жінок, а потім, порівнявшись:

— Справа, можливо, небезпечна: раджу негайно ж віддалитись. Повз пройшли три працівники служби охорони порядку. Олексій Чубенко, керівник глибокодолинської поліції, не доходячи п'ятдесяти метрів до току, гукнув, відчеканюючи кожне слово:

— Руки вгору! Стріляти будемо!

У відповідь—граната. Сухий, тріскучий вибух, сліпучий блиск, свист сотень осколків, дим. Але Чубенко вчасно помітив небезпеку. Ще коли ворог розмахнувся рукою, щоб послати цим людям смерть, він скрикнув:

— Лягай!

Затріщали рушничні постріли. Пораненний ворог відступав, випускаючи з свого пістолету численні кулі.

— Взяти оточенням,—знову чути голос Чубенка.—Черняк, заходь справа, Кравченко—зліва!..

Бандит, сходячи кров'ю, відповзав, майстерно використовуючи кожний горбик, кожний видолинок, одчайдушно силкувався зберегти своє нікому непотрібне життя, стріляв часто, уже не цілячись, навмання.

Сутінки все густішали, справа ускладнювалась. Кравченко, сильно напружуючи зір, ще раз ловить бандита на мушку, надавляє спусковий крючок. Грім пострілу, поштовх у плече, тремтяча плинуча хмарка порохового диму.

Тиша. Після стріляниии вона здавалась могильною, неуявно глибокою. Ворог мовчав, він більше не жив, він більше нікому не зробить зла, не буде продовжувати своєї підлої чорної справи.

— На одного паразита поменшало,—крізь зуби процідив Чубенко, розглядаючи баранячу жидівську морду вбитого.

Такий безславний кінець чекає на кожного, хто посміє зазіхнути на наш спокій, працю, життя.

М. БІЛЕНКО.

Відбудовують українські міста

РІВНЕ. Після гострої зими по українських містах всюди збуджується нове життя. Німецькі адміністративні власті разом з охочим до праці населенням взялися до відбудови. У Дніпропетровську большевики зруйнували 316 будівель, з яких уже відбудовано 23. У Кривому Розі большевики зруйнували більше, як половину міста; всюди видно ознаки німецької відбудови. Місто вже забезпечено водою та електрикою. У криворізькій промисловій області роботи теж ідуть повним ходом.

У Кам'янець-Подільському відновляють міст між старим містом та передмістям, багато будинків та так зване турецьке передмістя. Каналізаційні роботи вже закінчуються.

У Києві що далі, то більше зникають найгрубіші ознаки большевицьких страхіть. Доводять до ладу сади й парки, яких у Києві аж п'ятьдесят та насаджують багато нових дерев.

Не стоять руїни і в Донецькому басейні. Для населення відкриті медичні амбулаторії. В Юзівці та Маріуполі знову курсують трамваї.

ОБ'ЄДНАНЕ СУДНОПЛАВСТВО НА ДУНАЇ

ВІДЕНЬ. Для кращого використання судноплавного тоннажу та з метою раціонального впорядкування річкового руху, дунайські пароплавні товариства Німеччини, Мад'ярщина, Румунії та Болгарії об'єднались в одну організацію. Таким чином, всі товариства, що беруть участь у дунайському судноплавстві, досягли того результату, що врегульовано справу перевозових контингентів і тим зроблено крок уперед до уодностайнення європейського річкового судноплавства.

Швеція й европейське господарство

СТОКГОЛЬМ. Уже перед війною Німеччина займала перше місце у шведському імпорті, а в експорті стояла на другому місці після Англії. Із заокеанських країв Швеція ввозила більше, ніж з Англії. Воєнні умовини спрямували господарку Швеції на торговельний обмін майже виключно з самою Европою. У 1941 році тільки 10 проц. усієї закордонної торгівлі припадало на товарову виміну з заморськими краями. Супроти того ввесь імпорт з Німеччини до Швеції становив 52 проц. всього шведського імпорту, а експорт до Німеччини —41 проц. всього шведського експорту. Німеччина постачає Швеції переважно вугілля й кокс, а Швеція Німеччині—дерево. Новий німецько-шведський договір передбачає дальше збільшення цього торговельного обміну.

Гарні сходи ярових культур

Ще взимку всі селяни общинних дворів № 23, № 24 та № 43 села Фрейгольтова, Глухівського району, закінчили ремонт всього сільськогосподарського реманенту, а з початком весни вони своєчасно та старанно приступили до посівних робіт.

Праця увінчалась успіхом. Незадовго після закінчення весняної сівби на полях з'явились дружні сходи ярових та пізніх культур.

Вчасно також було проведено сівбу цукрових буряків.

М. А. Рюмін.

Нові українські шкільні книжки

До найважливіших культурно-політичних завдань німецького проводу на звільнених від советів українських теренах належить відбольшевизування населення та зоріентування його на Европу.

При цьому треба узгляднити в першу чергу виховання молоді, якій большевики присвячували багато уваги та яка у великій мірі була виставлена на розкладові жидівсько-марксистські впливи. Про підготовку вчительства подбано вже взимку, влаштовуючи спеціальні курси. Тепер видається, між іншим, для шкільної молоді нові шкільні книжки, які зредаговані під кутом німецько-української співпраці та скерування на Европу. Дотепер видано дві такі книжки для двох найнижчих народніх класів та передано їх для шкільного вжитку. Підготовляється дві дальші шкільні книжки для вищих класів українських народніх шкіл, які за кілька тижнів будуть також передані для навчання.

НОВІ ЦІНИ НА ХЛІБ

В Райхскомісаріаті України запроваджено з днем 1 травня нові тверді ціни на хліб та борошняні вироби: житній хліб 80% повинен коштувати 1,20 крб. за кгр., понад 80%—1,40 крб. Пшеничний —75%-ий хліб з житньої муки, понад 1,40 крб., понад 75%—2 крб. Мішаний 50% та пшеничної муки, щонайменше 75%—1,30 крб. Булки з пшеничної мукн вагою 100 грам коштуватимуть 40 коп. за штуку.

ОГОЛОШЕННЯ

КУРСИ ВИВЧЕННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Всі особи, не молодші 14 років, які бажають після робочого часу розпочати чи продовжити за незначну платню вивчення НІМЕЦЬКОЇ МОВИ, повинні записатися в список, що знаходиться в приміщенні „ВІДДІЛУ ПРОПАГАНДИ" по РОМЕНСЬКІЙ ВУЛ., № 9.

ОГОЛОШЕННЯ

Всі особи, які мають дозвіл на викладання німецької мови та бажають працювати по спеціальності, повинні з'явитися до „ВІДДІЛУ ПРОПАГАНДИ" (РОМЕНСЬКА ВУЛ., № 9).

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні:

Пашпорти на ім'я

Шаповала Петра Ананьєвича,
Рябченка Михайла Андрійовича,
Купзвки Федора Григоровича,
Сибиль Опанаса Івановича,
Табакова Семена Миколаєвича,
Папенко Ольги Панасовни,
Максименка Миколи Петровича,
Проценка Юхима Степановича,
Бондаренко Антоніни Петрівни,
Гофмана Петра Юліановича,
Осадчої Ганни Миколаєвни,
Жукової Варвари Петрівни,
Гарачого Антона Гордійовича,
Лебедя Якова Степановича,
Галушко Миколи Олександровича,
Галушко Тетяни Васильовни,
Безрук Івана Антоновича,
Молошникової Наталії Юхимівни,
Болячевця Семена Никифоровича,
Воробйова Михайла Матвійовича,
Верещака Захара Павловича,
Сухоноса Петра Савельовича,
Чміля Андрія Васильовича,
Осадчого Бориса Федоровича,
Максименка Григорія Назаровича,
Руденка Петра Миколаєвича,
Федіна Єлисея Онисійовича,
Томенко Насті Тихонівни,
Кодубенка Сергія Марковича,
Удовиченка Павла Микитовича,
Братуся Катерини Андрійовни,
Курих Гордія Івановича,
Григорця Сергія Кіндратовича,
Василець Ганни Радіонівни,
Хальоти Олександри Нестерівни,
Мельник Володимира Михайловича,
Бабина Степана Мартиновича,
Бережка Степана Івановича,
Якубовської Єфросінії Павлівни,
Ігнатенка Миколи Пилиповича,
Іванової Ніни Петрівни,
Лук'яненка Дмитра Миколаєвича,
Мазун Катерини Степанівни,
Мельника Романа Івановича,
Глушана Бориса Григоровича,
Ігнатенка Івана Микитовича,
Марченка Трохима Йосиповича,
Желади Наталії Митрофанівни,
Головацької Валентини Карпівни,
Шевченка Бориса Даниловича,
Безрук Тетяни Матвіевни,
Безрука Матвія Гордіевича,
Беляка Леоніда Гнатовича,
Неженцевої Олени Гаврилівни,
Глущенко Зінаїди Олексіевни,
Шамрая Олексія Макарівни,
Субориної Параски Макарівни,
Нестеренка Григорія Семеновича,

Пашпорти та військові квитки на ім'я

Ніколаєнка Матвія Івановича,
Бідненка Григорія Григоровича,
Марусиченка Гаврила Григоровича,
Ковтуна Івана Мусійовича,
Ковальчука Григорія Лавровича,
Підлепенця Миколи Федоровича,
Шевченка Олексія Григоровича,
Тяжкороба Івана Калістратовича,
Старкова Василя Митрофановича,
Юшаненка Миколи Степановича.

Картка безробітнього

Судака Павла Григоровича,
Телюкова Володимира Євгеновича
Малигона Івана Яковлевича,
Кладкового Олексія Дем'яновича,
Пичик Наталії Петрівни,
Пономаренко Ганни Уланівни,
Слинька Олександра Костянтиновича,
Воловод Софії Григорівни,
Федченка Якова Івановича,
Сич Устини Іванівни,
Зосимова Бориса Івановича,
Трубициної Параскові Михайлівни,
Щербини Палагеї Максимівни,

До відома читачів

Умови праці на торфорозробках, що вказані в газеті „Визволення" № 34, в статті „Про торф", поширюється лише на деякий термін і окремі райони.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО US АДРЕСА редакції та друкарні: м. Ковотон, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 15000

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Неділя 21 червня 1942 року | Ч 37

Бої в Північній Африці

8 англійська армія оточена. Караван суден у Середземному морі знищений

ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТАХ

Сильні фортеці навкруги Севастополя *одна за другою розбиваються. В результаті атаки в одному місці німецькі війська стали на віддалі 3-х кілометрів від входу в порт.*

На середній дільниці Східнього фронту біля Волхова ворог даремно зараз тратить свої сили безглуздими атаками.

У ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ зараз відбуваються головні бої. Об'єднаним німецьким та італійським військовим силам вдалося сміливим наступальним маршем на північ через Акрому пробитись на берег Середземного моря і, дякуючи цьому, оточити всю 8 англійську армію. Сильні з'єднання німецьких та італійських танкових частин переслідують ворожі війська, які тікають у напрямку Бардії до лівійсько-єгипетського кордону.

Для спасіння британських військ у ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ три конвоя суден повезли війська й матеріали. Один відправився з Гібралтара, другий—з Александрії. Німецькими та італійськими підводними і повітряними силами вони обидва були частково розсіяні, частково потоплені.

Італійськими озброєними силами були знищені 2 британських крейсери, 3 торпедних човни, 1 морський винищувач і 7 транспортників; 1 бойове судно, 1 авіаносець, 2 крейсери і багато невеликих суден були пошкоджені. Німецькою авіацією і морським флотом були потоплені 4 крейсери і морські винищувачі, 2 сторожевих суден і 6 транспортних суден загальною водомісткістю 56.000 тонн; 1 морський винищувач і 8 торговельних суден були пошкоджені.

На АТЛАНТИЧНОМУ ОКЕАНІ німецькі підводні човни досягли знову великих успіхів. Передають, що протягом часу з 4 годин дня 16 червня до такого ж часу 17 червня потоплені 30 суден. Повідомляють про втрату 18 червня 19 суден водомісткістю 109.000 тонн.

Британська авіація втратила від 3 до 15 червня 307 літаків, з них 137 над Середземним морем і в ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ. За цей же самий час німецька авіація втратила 71 літак.

Назустріч майбутньому

Щоб мати змоги мати зносини з іншими країнами світу, совєтський нарід нічого правдивого не знав про ці країни. Особливо ж нічого не знав він про Німеччину та про націонал-соціялізм. Все, що говорила совєтська пропаганда про фашизм, було не що інше, як брехливе викривлення дійсности. Навіть тепер большевики знову намагаються перетягти на свою сторону населення звільнених областей, яке радується тому факту, що воно нас звільнилось від їхнього рабства.

Через ту гранітну стіну, що відокремлювала наш нарід від Европи, ще й тепер багато людей у звільнених областях ще не в змозі розібратися в тому, що саме думає та що робить німецький нарід? Декому з нас здається, що все розвивається занадто повільно—розподіл землі, відновлення промисловости та всього життя—і в наслідок таких думок ці люди не беруться за працю, а впадають у розпач. А ним становищем можуть скористуватися деякі з тих людей, яким був до вподоби совєтський „рай".

Наприклад, в даний момент совєтська пропаганда, використовуючи окремо взяті, а тому й хибно-тлумачені вислови з книги А. Гітлера „Моя боротьба", намагається довести, що німці прийшли до нас не як визволителі, а як завойовники, мета яких—перетворення України в колонію.

Насправді ж, мета німців зовсім інша. Німеччина не має ніяких імперіалістичних намірів, крім знищення большевицької загрози зі Сходу. Народи Европи хочуть і мають право жити щасливо; їм не потрібно кожні 25 років посилати свою молодь на поля боїв за чужі, жидівські інтереси.

Звичайно, керівництво в новій Европі повинно бути в руках держав осі, проте, кожний нарід тут буде надана можливість зайняти своє певне місце в сім'ї европейських народів, згідно того положення, на що здібна дана нація.

Характерно відмітити той факт, що не зважаючи на те, що реорганізація Европи ще тільки що розпочалась, а вже таким народам, як словакам, естонцям, латишам та литвинам надана можливість організувати самостійні держави. Це ще раз свідчить про те, що Німеччина не має ніяких імперіалістичних намірів щодо цих країн.

Народи самі побачать, в який бік змінюється життя, з заразом поширенню звільнених областей збільшується лише одно: дляж користі сміливо йти разом з усією Европою назустріч прекрасному майбутньому.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Американське радіо передає вісті про великий морський бій біля Алеутських островів. Японські літаки майже щоденно налітають на Австралію.

*

В Китаї розпочинається дальший наступ японців проти Чунгкіна.

*

Іспанський міністр зовнішніх справ, Суннер, відвідав міністра зовнішніх справ Італії, Чіано.

*

На процесі, що відбувався в Анкарі з приводу замаху на німецького посла, совєтські обвинувачені одержали по 20 років каторжної тюрми.

*

Американські літаки змушені були приземлитись на турецькій території. Турецький уряд послав протест у Вашінгтон.

*

Совєтський комісар Молотов заключив договір в Лондоні з англійським урядом, згідно якого Англія і Совєтська Росія зобов'язуються вести боротьбу проти держав осі безперервно на протязі 20 років.

*

16 червня 1941 року, тобто, рік тому, сказав Черчілль своєму народу таке: „Нам не дозволено знати, який буде кінець війни". Сьогодні він міг би сказати: „Нам не дозволено хотіти бачити правду".

БЕЗУМОВНИЙ НЕЙТРАЛІТЕТ АРГЕНТІНИ

„Ефе" повідомляє із Буенос-Айреса: президент Кастільо заявив одному представникові газети „Ля Націєн", що Аргентіна і надалі буде неухильно дотримуватись свого бажання зберегти свій нейтралітет і мир. Кастільо далі сказав, що нейтралітет Аргентіни не тільки врятує саму країну, але також буде корисним і для цілого американського континенту.

РОБОЧА СИЛА ЕВРОПИ

БЕРЛІН. *Статистика робочих сил Европи показує, що Німеччина має 56,2 мільйона робітників, а в інших частинах европейського континенту разом 75,1 мільйона. Отже, в усій Европі є більше, ніж 131.000.000 робітників. Сполучені Штати налічують 48,8, Англія—21,1 мільйона робітників, разом—біля 70 мільйонів. Кількість робітників в англійських домініонах—порівнюючи, незначна. Наприклад: велика Канада має тільки 3 мільйони робітників.*

Світове жидівство або вільні народи

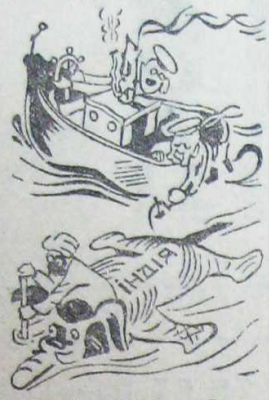
Мов світанок після темної ночі, так з кожним днем прояснюється свідомість народів, і що більше, то стає виразнішим світове жидівство, яке стоїть на тлі світової війни і є основним її зародком. Немає зараз жодної людини, яка б стояла з боку світових подій, або яка б не вбачала причин, породивших ці події. Перед кожним зараз стоїть одне головне питання: „або-або", тобто, або бути в пазурях світового жидівства і відгодовувати їх своєю кров'ю, або бути вільними народами і працювати на користь своєї нації. Це питання вирішено новою Европою, народи якої перші звільнилися від жидівських лабетів і тепер ведуть боротьбу за звільнення решти народів, які неспромозі звільнитися своїми силами.

Але жиди, які вибрали собі за основне кубло СССР, бачачи свою неминучу загибель, вдалися за допомогою до своїх братів капіталістів Америки, Англії, щоб знову ж за допомогою капіталу поневолити народи СССР, а далі й інші народи. Жид Літвінов-Фінкельштейн зараз плазує у ногах жидівського нащадка— Рузвельта, предки якого були жиди Розенфельди, щоб якскоріше була надана допомога утопаючому жидівському ставленику Сталіну. Жид Майський виконує ту ж саму роль в плутократичній Англії. Як один, так і другий обіцяють, що, мовляв, за надану СССР допомогу щедро розплатимося каторжною роботою російського народу. Англійсько-американська плутократія, з властивою їй брехнею, обіцяє надати допомогу, яку лише вона „вспромозі" дати. Але, як говорить

(Закінчення на 2-й стор).

народня приказка, „обіцянка цяцянка, дурням на радість".

З подій, які зараз відбуваються, вже видно, як

Містер Черчілль: „Стонад цять чортів його матері! Здирають з мене ще одну шкуру!"

Англія втрачає свої найбагатші володіння. Так, наприклад, перейшли до рук Японії: Малайський півострів, який являється світовим поставщиком каучуку і олова. з населенням до 3,5 мільйона, Борнео північне, цінне видобутком тютюну, золота, нафти і каучуку, Гонконг (острів у південному Китаї), що є одним з найбільших центрів світової торгівлі зі Сходом і військово-морською базою англійського флоту, крім того, незабаром випаде з рук Англії найбільша колонія—Індія. Отже, в недалекому майбутньому Англія буде з себе являти ніщо інше, як командир без війська. Чи може ж після цього чим допомогти СССР англійська плутократія.

Весь нарід СССР добре пам'ятає, як у 1940 р. Англія „допомогла" Польщі, Бельгії, Голландії, Франції, Греції і інш. Про англійську допомогу дотепно був висловився в тому ж 1940 році московський „Крокодил". Він сказав, примірно, так: „Польща Англії: „Ах зачем ты меня целовала?" Англія Польщі: „Это было давно, я не помню когда это было". Така відповідь чекає і СССР.

На Америку такі ж самі надії, як і на Англію. В недовгій війні проти Японії, Америка встигла втратити Філіппіни, що складаються з понад 7000 островів у Тихому океані і являються самою найбагатшою колонією США, з населенням понад 13,0 мільонів. Це говорить за те, що недосвідчена у військовій справі Америка не зможе навіть захиститись своїми багатствами від японського бойового духу і протягом 1942 року цілком можливо, що втратить не лише колонії, а й свою власну голову.

Отже, на американську допомогу СССР також не має ніякої надії. Проте, московська пропаганда всіма силами намагається заспокоїти народи Росії англо-американськими багатствами, що, мовляв, наші союзники вдесятеро багатші за Німеччину і ось як невидно дадуть нам стільки зброї, що протягом місяця німців не буде й сліду. Відповідь на такі заспокоєння може бути лише одна: „Дурень думкою багатіє". Лише божевільні можуть вірити таким байкам советської пропаганди.

Зараз всі народи, гноблені до цього часу жидами та плутократією, стають по один бік, а жиди і англо-саксонська плутократія з їх прибічниками—по другий. Отже, той, хто обрав собі місце стати на бік гнобителів, мусить бути розчавленим народами, що борються за волю, соціальну справедливість і за добробут своєї нації. Г.

ЩО ПИШУТЬ АНГЛІЙЦІ

„Дейлі Телеграф" в Лондоні писав: „Бірма являє справжню небезпечну точку у великій офензиві японців. Коли ворожий похід не затримається ва півдні біля Мандалай, ми втратимо не лише всі нафтові поля, але для нас мабуть буде дуже важко захищати Бірму на якомунебудь іншому місці та вдержати зв'язок між Китаєм та Індією. Таке відділення було б одною великою катастрофою для аліантів ва східньому фронті". Як відомо, Мандалай та Бірма вже давно знаходяться в руках японців. Значиться?.. Не повезло!..

Корабельний конвой тоне перед Мурманським

Велика радість запанувала в Советському союзі: нарешті, прийшла вістка, що з Америки пливе величезний караван кораблів з воєнним матеріалом; все ж таки Рузвельт прислав щось із обіцяного воєнного матеріалу! За кілька годин навантажені кораблі причалять до Мурманська й вивантажать свої великі скарби—конче потрібні для ведення дальшої боротьби з Німеччиною матеріали. З полегшеннам зітхає Сталін. Настала передишка—може вдасться ще в останньому моменті й невдалу зимову офензиву надолужить та досягти хоч якогось невеличкого успіху...

Але ось під самим мурманським портом вирінають німецькі підводні човни, а над конвоєм ширяють німецькі бомбовики. Вже рвуться перші важкі бомби, перші торпеди розпорюють повні черева кораблів. Під смертельним градом бомб один за одним транспортовці тонуть разом з їхнім дорогоцінним вантажем. Американці й большевики робили свій рахунок, не беручи на увагу німецької прибережної оборони. Даремна б у л а 500-милева дорога через небезпечний океан! Пере-

Черчіль та його вчитель Рузвельт: „Чорти б його брали, чим більше топляють кораблів, тим вище підіймається вода"

самою метою американські танки, літаки, гармати опинилися на дні моря. Вони, що їх в Америці побудовано з таким трудом і такими коштами, на яких покладалося стільки надій—підуть уже проти німецьких позицій. Зате Рузвельт та його друг Сталін одного, принаймні, навчаться—що легше в Америці виробляти воєнний матеріал, ніж перевозити його через океан!

ДОВІР'Я АНГЛІЙЦІВ ДО САМИХ СЕБЕ

З Бухаресту повідомляють, що в останньому часі що раз, то більше вдається запримітити, що довір'я та самопочування англійського народу, яке раніше було таке незрушиме, сьогодні стає що раз, то менше. Румунський часопис „Букарестер Тагеблятт" пише на цю тему ось що: „Особлива сила англійця в обох останніх великих війнах XX-го століття лежить у тому, що він через недостачу історичного досвіду не міг собі уявити поразки власного краю. Оце самопочування, що на протязі багатьох генерацій прийшло до зарозумілості, під ударами останніх тижнів сьогодні зовсім розлетілося. Навіть один провідний британський часопис виявив думку, що Англія є на дорозі, яка веде її до програної війни. Та осторога, яку відповідні пророки самі не вважали правдивою, була вже раніше подавана до відома. Одначе, сьогодні майже всі вірять цим словам.

Англія та большевики зовсім вичерпуються

Іспанський часопис „Дестіно" пише: „Англія та Советський союз вичерпуються що раз, то більше та прийде хвилина, коли вони будуть змушені піддатися долі, яку їм приготують держави Пакту Трьох. Обидві держави переконаються цього року, що Німеччина є багато сильнішою, як була в 1941 році.

Большевицька фальсифікація мистецтва

Намагаючись поставити на службу „будівництва соціалізму" навіть мистецтво, большевики не зупинялись ні перед чим. Усі галузі мистецтва—література, малярство, музика, скульптура — були, таким чином, спотворені, все ідейне, близьке до життя та побуту—було знищено.

Проте, коли черга дійшла до класиків літератури, то тут виникла необхідність переглянути та переробити під свій стандарт не тільки творчість даного письменника чи поета, а й його життя та світогляд.

З цією метою приблизно з 1930 року почалися святкування ювілеїв видатних діячів мистецтва. Але для цього, за правилом советського літературознавства про кожного письменника потріббий був висліз якогонебудь „вождя"—Маркса, Енгельса, Леніна чи Сталіна. Все дальніше святкування та „відзначення" творилось навколо цього вислову.

Так, у 1932 році було відзначено 100-річчя з дня смерті геніального німець кого поета, одного з найкращих поетів світу, Й. В. Гете. „Академіки днями й ночами сиділи в своїх кабінетах і відшукували зв'язку між творчістю поета та советською дійсністю. Звичайно, не важко уявити собі, що їхні „найрозумніші" висновки аж ніяк не відповідали дійсності.

В 1937 році був улаштований гучний ювілей О. Пушкіна. Всі типічні його твори при цьому були викреслені й до уваги їх не брали. Оцінку ж творчості робили лише беручи на увагу ранні його твори, які аж ніяк не були характерні для творчості поета.

Святкування роковин Шевченка перетворилося в справжню маніфестацію, але, не зважаючи на це, справжня риса його творчості була прихована від народу і замаскована вигаданим інтернаціоналізмом.

Така ж сама справа була і з ювілеями Лермонтова, Толстого, Шекспіра, про якого, наприклад, писали, здебільшого, так урочисто та впевнено, можна було подумати, що советські шекспірознавці мають матеріалів та знають про Шекспіра більше, ніж англійські.

Не краща справа була й в галузі музики чи малярства. Сталінські премії були присуджені не за ефектне, реальне відображення дійсного життя народу, а, здебільшого, за вихваляння „батька народів", а на виставках художників на передньому плані завжди були виставлені картини „вождів" чи варіації на теми з громадянської війни.

Всі кіно картини, особливо, ті, які вийшли останнього часу існування советської влади, були підпорядковані служінню будівництва соціалізму в одній країні. Всі вони, майже без винятку, при перегляді справляли на глядача якесь неприємне враження своєю бідністю сюжету, своєю штучністю розгортання дії—і їхня головна мета, агітація, не досягала своєї цілі. Навіть кінокартини історичного змісту відрізняються лише багатством сюжету, а взагалі носять штамп якоїсь схематичності та підроблення під ідею викликання патріотизму.

То ж і не дивно, що молодь, яка виховувалась на такому мистецькому вінегреті, не мала змоги скласти якийнебудь світогляд на дійсність, на життя і лише виховала в себе ту безхарактерність, якою вона отруєна тепер. Молодь думала, що те життя, яке вона бачила при советській владі—це той стандарт, який не може ніколи змінитися. Минали роки, а вона, не встигши нічому навчитися, згадувала минулі роки, мов крізь сон, повторюючи в майбутньому житті ті помилки, які трапляються на кожному кроці. Не маючи майже ніякого життєвого досвіду, молоде покоління стихійно піддавалось під владу найбільш безхарактерним крикунам большевицької агітації, не маючи уявлення, куди веде нас історична дійсність.

І лише тепер ми маємо змогу дати справжню оцінку творам класиків, щоб їхня творчість, наскільки це буде можливо, послужила справі будівництва кращого життя.

В.

Перспективи українського хліборобства

Український національний простір і з економічного, і з комунікаційно-політичного погляду належить не до російського Сходу, а до Європи. Комунізм силоміць загальмував природній розвиток українського народу і відсунув його на схід.

Комунікаційно-географічне обличчя України виказує, що гирло Дніпра приблизно однаково віддалене від Петербурга, Ревеля, Берліна, Венеції, Каїра й Тавризу, а до Москви звідти все ж не ближче. Зате, завдяки своєму положенню між Чорним і Азовським морями, Україна-це єдина частина колишнього Совєтського союзу, що має безпосереднє сполучення з середньоморською системою, а своїми річковими шляхами безпосередньо зв'язана з колишніми сусідніми країнами Советського союзу та з Балтійським морем. „Варязький шлях" до Греції, що в ранньому середньовіччі сполучував північну Европу з Візантією та Близьким (передньо-азійським) Сходом, був опорою старо-українських Київської Держави в добі її розквіту. Кочові орди із сходу поклали їй край, відтинаючи Україну від моря.

Тільки у XIX столітті, завдяки праці німецьких хліборобів-піонерів, край знайшов до другого господарського розквіту. Спричинився він на відкритті для сільництва незмірно родючої області чорнозему (70 мільйон. га). Таким чином, через чорноморські порти забезпечено хлібом індустріалізовану Західню Европу.

Експорт збіжжя з України не йшов до властивої Росії, а до Західньої Европи та до „інородческих" західніх областей колишньої царської держави, зате майже половина прибутків з України (45—46 проц.) пливла до Москви. Отже, другий економічний розквіт України приносив користь у більшій мірі Москві та Петербургу, ніж самій Україні; Советський союз це грабування України довів до катастрофічних розмірів. Через те, що Україну відгороджено від її природніх ринків, її догідне господарсько-географічне положення втратило всю свою вартість. Всупереч її природньому тяготінню до Середущої Европи, Україну прилучено до так званого евразійського простору.

Україна з її 58 мешканцями на 1 квадратовий кілометр належить до не дуже густо заселених країв Европи, але густість хліборобського населення України з 54 мешканцями на 100 га не має нічого подібного в Европі. Данія, що має так високо розвинуте сільське господарство, має тільки 35 мешканців на 100 га. Прибутки з 1 гектара в Україні значно відстають від німецьких. У 1919-35 рр. урожаї давали з 1 гектара: пшениці—8,5 цнт. (у Німеччині—21,7), жита—8,8 цнт. (у Німеччині—17) і ячменю—8,3 цнт. (у Німеччині 20,1 цнт.).

Не зважаючи на такі малі прибутки з гектара, участь советської України у світовій продукції становила для пшениці—8 проц., для жита—15 проц., для ячменю—11 проц., для вівса—5 проц., для картоплі—10 проц., а для цукрових буряків навіть 14 проц. (при найбільшій у світі засівній площі щодо буряків). Хоч большевики твердять, що за останні роки вони підвищили врожайність, але річ ясна, що при раціональному господарюванні родючий чорноземний грунт України міг би давати багато більший урожай.

Берлінці побачили „Советський рай"

Берлін. Минулої п'ятниці в Берліні промовою державного секретаря Гутерера було відкрито виставку „Советський рай".

Виставку розміщено в трьох великих залах і ділянках саду розваг, вона дає деяке уявлення про дійсне становище в „Советському раю".

На виставці точно відбудовано деякі советські будівлі, наприклад, з Миколаєва і Мінська. Також можна оглянути большевицькі музеї революції, як от „Будинок червоної армії" в Мінську.

Разючу картину советських життєвих відносин дають численні ділянки колишнього Мінську. Тут є й большевицький парк культури, і збудована за американським стилем опера, і кооперативна крамниця, і примітивна дерев'яна хата робітничої родини та житлові бараки, напхані мешканцями.

Далі можна бачити прийомну кімнату жінки-лікаря, яка не задовольняє елементарних вимог гігієни і студентський гуртожиток у всій його жалюгідності.

Становище на селі змальовує колгоспний будинок з хлівом і житловим приміщенням. Картину виставки доповнюють большевицькі бункери й камери НКВС.

Кожний відвідувач може бачити справжню картину Советського союзу такою, як її знайшли німецькі солдати і не такою, як її змальовували советські агітатори.

Як Німеччина шанує матір

У великій Німецькій імперії мати в особливий пошані. Вона оточена піклуванням і увагою. Держава надає їй всебічну допомогу. Мати, в розумінні німців, є центр родинного життя, а родина, в свою чергу, являється основою всього здорового життя держави. Цей погляд поділяють всі культурні нації, тим більше, арійські народи.

Як вияв особливої любови до матері в Німеччині зарисовано день її пошани. В цей день держава нагороджує багатодітних матерів особливими почесними хрестами, зміст цього свята цілком відповідає прагненням національ-соціалістичної країни. Держава подає в цей день приклад суспільної етики, яка підтримує материнство.

Особливі умови створюються для матерів, які працюють. Праця відбувається в умовах, сприятливих для них як господарчо, так і медично. Значно доповнює й розширює законодавчу охорону матері організація „Мати й дитина". Крім піклування над вагітними жінками, вона забезпечує фінансовою підтримкою родину, доглядає за молодою матір'ю, виконує виховавчі й оздоровчі завдання, влаштовує дитячі ясла та садки.

Особливим піклуванням оточена мати зараз, під час війни, коли вирішується доля не тільки німецького народу, а й усієї Европи.

НАСЛІДКИ СТАРАННОЇ ПРАЦІ

Дружньо працюють на своїх ланах селяни Кролевецького району. Весняна сівба, проведення якої в цьому році пов'язано з особливими умовами, успішно закінчується. Зелені буйні сходи густо вкривають землю, радують око селянина.

На 16 червня по району ранніми яровими засіяно 6.199 га, що становить 104 проц. плану. Тільки під ячменем знаходиться 2.858 га. Також є перевиконання плану і по засіву кормових та технічних культур. Так, наприклад, кльону посіяно на 3,5 га більше. 3.875 га засаджено картоплею.

Велику допомогу живій та тягловій силі дала ручна праця. Біля 140 гектарів землі скопано виключно лопатами. Цілком природньо, що селяни з таким захопленням віддаються праці. Пожвавлення в роботі громадських господарств пояснюється тим, що селяни зрозуміли, що тільки таким шляхом можливо якнайскоріше дійти до кращої форми господарювання.

ПРАЦЮВАТИ НА ПОВНУ СИЛУ

До нового року в англійській пресі можна було прочитати про те, що Англія та Америка лише через декілька років зможуть наздогнати Німеччину, яка має дуже велику перевагу в галузі озброєння.

Мимоволі виникає питання: чому це так? Адже ж після першої світової війни німецька армія була цілком роззброєна і з полі переможців-плутократів Німеччина ніколи вже не повинна була мати армії, а лише війська поліції.

Менше, ніж за 6 років, у Німеччині постала найбільш боєздатня армія в світі, яка з 1939 року перемогла у військовому відношенні всі європейські держави, які намагалися виступати, як вороги Німеччини. Це здається чудом, бо вороги Німеччини мали значно кращі умови для озброєння своєї армії, ніж Німеччина. Крім того, Німеччина повинна була платити переможцям 60 міліардів рейхсмарок, тобто, 600 міліардів карбованців. І от, не зважаючи на все це—сьогодні політичні діячі Англії скаржаться на те, що лише через кілька років вони зможуть наздогнати Німеччину у військовому відношенні.

А все це трапилося, дякуючи тому, що німецьким народом керує А. Гітлер, який сам ззамолоду був робітником і який знає потреби та вимоги чесного робітника. Ні Черчіль, ні Рузвельт ніколи не були робітниками. Все своє багатство вони здобули за допомогою різних біржових махінацій. Адольф Гітлер став політичним діячем і вождем свого народу лише завдяки тому довір'ю, яким він користувався у свого народу.

Довір'я німецького народу до Адольфа Гітлера таке велике, що Німеччина сьогодні може постачати найбільш сучасну зброю найкращій армії світу. Поки Англія та Америка наздогонять Німеччину в озброєнні, то війна вже закінчиться.

Перше велике діло Адольфа Гітлера, як політика, було заснування німецької робітничої партії, в статуті якої зазначено таке: „ПЕРШИМ ОБОВ'ЯЗКОМ КОЖНОГО ГРОМАДЯНИНА МУСИТЬ БУТИ РОЗУМОВА АБО ФІЗИЧНА ПРАЦЯ".

Тому ми вимагаємо нещадної боротьби проти тих осіб, які своєю діяльністю шкодять загальному добробуту народу.

Марксизм розбив народи світу на класи. Людина тут класифікувалася не за продуктивністю праці, а за її прибутком. А в Німеччині людину оцінюють тільки за продуктивністю праці—учений, який зробив значний винахід, заслуговує не більше й не менше поважання, ніж механік, який зробив бездоганний колінчатий вал для автомобіля. Письменник, який написав захоплюючу драму, користується однаковою пошаною з селянином, який обробляє своє поле і утримує свою садибу в належному порядку. Такі німецькі закони.

Українці! Ніхто з нас не буде настільки дурний, щоб не зрозуміти, що для нашого порятунку потрібна праця, праця і ще раз праця, знаючи, що результати праці йтимуть на нашу ж користь.

Отже, почнемо працювати на повну силу з власної волі, не чекаючи, поки німці примусять нас до роботи. Ми не маємо права вимагати від німців, щоб у своїй державі вони вважали працю за обов'язок, а в нас дозволяли ледарям стояти осторонь.

Такі наші завдання на сьогодні.

Перемогти з Німеччиною—це велике щастя для України!

Працювати ж з Німеччиною—це єдиний шлях до цього щастя

Німецькі вояки орють на Україні

Майже по всіх просторах звільненої від большевиків України взялися селянин до пильної весняної праці. Він оре й засіває. Половину весняних робіт, навіть і в найбільше віддалених околицях вже зроблено. На інших місцях переводиться ще запонадливо весняні засіви. В багатьох околицях відчувається при цих роботах поважний брак тягловиx звірят, так, що навіть релятивно молодих коней, волів та корів запряжено до роботи. Німецька армія, як це тільки лежить в її силах, не призивляється бездільно до цих робіт, тільки подібно, як це було у Франції, в Польщі та скрізь у зайнятих землях—допомагає при весняній праці в полі. Багато ланів української землі винорано та приготовлено до сівби при помочі військової тягловї сили. Із Генеральної Округи—Дніпропетровська—повідомляють, що бачили там на одному місці 350 військових спрягів при оранці землі. Всі закачують рукава, щоб придбати хліба на найближчу зиму. Німецький вояк радіє, коли він за плугом весняних робіт може забути тагарі та жорстокість війни. Вояк за плугом—це символ цієї війни.

200 БЕРБЕРІЙСЬКИХ ЖЕРЕБЦІВ ДЛЯ УКРАЇНИ

До Рівного привезено 200 берберійських жеребців, які з доручення Рейхскомісара вже давніше закуплено в Голландії для української годівлі коней. Мова йде про коней, які стали здобичею німецьких військ під час західньої війни. Це верхові коні французьких полків „спагі", які їздили виключно на жеребцях. Ті жеребці являють собою для годівлі на Україні дуже цінний доплив крові тому, що берберійський кінь є твердий та витривалий, а як жеребець зовсім добре надається для існуючого маткового матеріалу. 200 жеребців витримало дуже добре дорогу з Голландії на Україну. Їх розділиться якнайскоріше між покривальними станціями в генеральних округах, при чому, більший приділ передбачається для годівлі в південних теренах України.

ПОДЯКА

Відозва Міського Управління відносно збору різного скляного посуду (стаканів, рюмок і т. д.) знайшла щирий відклик з боку населення.

Ортскомендатура сердечно дякує всім прийнявшим участь в зборі й сподівається, що цей збір буде з таким же успіхом продовжено.

Ортскомендатура.

СМЕРТЬ ПАРТИЗАНАМ!

Озвіріла банда ката Сталіна, як черва із землі, виповзає з кущів, загрожуючи життю мирного населення. Цим останкам сталінської кліки ще мало того, що вони 24 роки пили людську кров. Вбачаючи в недалекому майбутньому свою вічну загибель, вони ще хоч перед смертю намагаються своєю підлою роботою перешкодити населенню будувати майбутнє радісне життя. Ці людожери не зупиняються на тому, що вони сплюндрували нашу батьківщину—Україну. Бачачи, як з кожним днем стають до роботи заводи, фабрики, залізниці, як зеленим килимом вкривається хлібами земля, в них ще більша появляється лють до трудящих.

Виповзаючи з кущів, вони вбивають населення, палять села, руйнують залізниці, тощо. Так, нещодавно ця тричі презренна банда вдерлася в село Хижки, щоб творити свою мерзенну справу. Але ж не вийшло! Задум їх а-трісском перетворився у прах! Банда прорахувалась! Стікаючи кров'ю, бандити залишили поле бою. Зануривщись у кущі, вони вичікують моменту, щоб знову напасти на мирне населення. Але ж це їм вже більше не вдасться! Українська служба охорони порядку під керівництвом німецьких вояків до кінця очистить нашу землю від цієї безсоромної погані. В недалекому майбутньому їхнього й сліду тут не буде. Але щоб швидше розквитатися з ними, потрібується допомога всього населення. Отже, мирне населення повинно всіма силами сприяти в очищенні нашої землі від партизан. Перш за все треба бути на кожному кроці пильним, слід навчитись розпізнавати цього сталінського виродка-партизана, пам'ятаючи завжди, що він кожну хвилину готовий використати, щоб напасти на вас і спричинити вам смерть.

Німецька влада високо нагороджує всіх тих, хто допомагає знешкодити партизан. Ця винагорода виявляється в наділенні землею або грошима. Отже, той, хто хоче жити в достатках у майбутньому, повинен співробітничати з німцями, а той, хто знає про місце знаходження партизан і замовчує—тому не по дорозі з нами і він повинен понести таку ж саму кару, як і партизани.

Святий обов'язок кожного українця пліч-о-пліч з визволителями-німцями знищувати на кожному кроці сталінські останки озвірілої банди — партизан. Цього вимагає від нас нація, цього вимагає від нас життя.

Смерть партизанам!

НІМЕЧЧИНА НАГОРОДИТЬ ВСІХ ТИХ, ХТО ПОМОГАТИМЕ НИЩИТИ ПАРТИЗАН

Ми вже повідомляли про збільшення українським селянам присадибної землі, що відбувається в зв'язку з проведенням в життя розпорядження про новий земельний лад. На теренах Райхскомісаріяту для України веде перід в цій акції Генеральна Округа Дніпропетровськ. Сьогодні якраз довідуємось, що тут при поширенні присадибної землі наділено селянам рівно 9.700 га землі. Поруч цього наділу землею, що треба вважати як признання, як [illegible]городу за співпрацю при жнивах та осінніх роботах, поступає ще й другий наділ. При цьому другому наділі мова йде про нагороду землею тих селян, які ділом доказують поміч при нищенні партизан на стороні німецьких та союзних військ. Вже в деяких цього року наділено селян у Генеральній Округзі Дніпропетровськ, які помагали нищити партизан—400 га землі, збільшуючи їм цим чином присадибну власність. В другій половині квітня дальших 54 родини одержало 64 га землі. Отже виправдується приречення німецької армії, що вона дала його селянам минулого року, приступаючи до поборювання партизан. Українські селяни бачать з цього прикладу, що вони можуть бути заспокоєні та з оправданою надією йти до своєї праці. Працьовитість і пильність буде німецьке управління все нагороджувати. Бо мета нового земельного ладу звучить ясно і коротко: КОЖНОМУ РОБОТЯЩОМУ СЕЛЯНИНОВІ СВОЯ ЗЕМЛЯ!

На українській сцені

11 червня ц. р. колективом Конотопського міського драматичного театру була поставлена п'єса українського драматурга Михайла Старицького „За двома зайцями". Не дивлячись на брак добрих декорацій, вистава пройшла з значним успіхом. Уже з самого початку відчувається повна злагодженість і зіграність всього творчого складу. Глядач бачить не копіювання, а повноцінну гру здібних і талановитих людей. На сцені розгортається барвиста, яскрава картина із життя міщанства Київського Подолу. Всі ролі, починаючи від головних і кінчаючи другорядними, виконувались з почуттям і смаком.

Вдало вела свою роль на протязі всієї вистави артистка п. Тимкевич О. Вона дала рельєфний, виразний образ Прові Сірко. Гра її продумана й тактовна. Мова, жести, норови—все це знайшло образний вияв у повноцінній грі артистки.

Добре також виконував свою роль і п. Гришко. Його Голохвостов—типовий шахрай і гульвіса, який легкими, уявними шляхами хоче вибратись у вищі шари суспільства і для досягнення цього не зупиняється ні перед чим. Виконавець дещо захоплюється ролею, а тому спостерігається гоніння за ефектністю, загальна напруженість, але на цьому він майже нічого не втрачає.

Живий потік народнього гумору вливається в загальний хід п'єси з появленням на сцені Секлети Лимарихи. Не тільки заслуга автора, який нам дав такий персонаж, а в великій мірі заслуга і артистки, яка таким же успіхом відтворила його перед глядачем. Пані Вальова Т., яка виконувала роль перекупки, зжилася з героїнею, вміла в неї. В ролі розмовляти і поводитись так характерні для неї манери і гострословної жінки. в цьому нема ніякого сумніву. Це сама вдала й сама колоритна фігура всього спектаклю.

Поряд з грою п. Коман вої Т. слід відзначити і п. ботіну Л. в ролі Химки. Дуже гарядна, майже епізодична роль, а як вона звучить у добре виконанні! Жодної штучності, жодної фальші не знаходиш глядач у грі п. Заботіної, оплески кращою нагородою служать за це артистці.

Постаті Сірків (п. Заботін П. та п. Кирдань Л.) хоч і сухуваті, сценічно вірні, але все ж цікаві, привабливі. Малопомітними вийшли образи Галі та Степана. Як він, так і вона дають в'язо, без емоцій, хоч обставини, в які вони потрапляють, вимагають різких і сильних дій. Всі ж ці виконавці заслуговують цілком на позитивну оцінку.

Треба також сказати, що масові сцени виконані добре. Глядачі симпатизують їм. Дозре й пісенне оформлення, хоч музики бракує.

Будемо сподіватись, що в недалекому майбутньому театр матиме ще більші досягнення і користуватиметься цілком заслуженим успіхом.

М. Олександренко.

ОГОЛОШЕННЯ

—негайно потрібні—

РАДІОТЕХНІКИ.

Звертатись до редакції нашої газети.

ЗАБІГЛА

лошичка 2-х років т-гнідої масті.

Про місце перебування її просьба повідомити в с. Куриловку, Дубов'язівського району, общинний двір № 32.

СЕРДЮКА ДМИТРА СЕМЕНОВИЧА викликає в Конотопський міський ЗАГС по справі розлучення дружина його СЕРДЮК МОТРЬОНА ЯКОВЛЕВНА.

ОБ'ЯВА

Воскобійна та вощанна майстерня при Конотопській райспоживспілці приступила до переробки воскосировини на віск та воску на штучну вощину, а також провадить закупку всіх видів воскосировини.

Продаж та замовлення приймаються від усіх громадян, незалежно від району та в необмежений кількості.

Адреса: м. Конотоп, Батуринська вул., № 45.

Розшукую жінку, ОЛІЙНИК ГАННУ ЄМЕЛЬЯНІВНУ, 26 років, дитину СВІТЛАНУ, 2½ років та матір БЕНЗЮК ЛИСОВЕТУ СЕРГІЇВНУ, 57 років. Прошу сповістити на адресу: м. Конотоп, Ортскомендатура або редакція газети „Визволення".

Костянтин Бензюк.

Вірний син українського народу

Боляче стискується серце, коли згадуєш, що його вже більше немає, що ряди кращих синів нашого народу втратили такого мужнього й відданого будівника нового, світлого життя.

Аркадій Михайлов смертю хоробрих загинув у боротьбі з озвірілими недобитками сталінських банд, у боротьбі за прекрасне майбутнє вільної України.

Випроводжати славного героя прийшли представники німецької влади, козаки національної армії, працівники міських установ та підприємств, населення міста. Після відправлення служби Божої багатолюдна процесія під звуки траурного маршу направилася на кладовище, де і відбулися похорони.

Гремить трикратний салют. Це віддають шану своєму вірному другові працівники української служби охорони порядку. Монолітна національна єдність і впевненість у перемозі звучать у цьому салюті. Справа звільнення народів від інтернаціонального жидівства, за яку віддав своє життя Аркадій Михайлов, в надійних руках. Прийде час, коли народи назавжди позбудуться цього одвічного паразита—жидо-комунізму.

В цьому запевняються тобі, наш дорогий друже, вся Україна, всі вільні від жидо-більшевізму нації!

Вічна пам'ять тобі, наш брате!

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні:

Пашпорти на ім'я:

Кривошеєвої Марії Андріївни
Ковшар Ганни Василівни
Страхової Марфи Денисівни
Браїлко Оксани Павлівни
Гольойки Степана Івановича
Назаренко Катерини Іванівни
Матис Івана Антоновича
Кабиш Одарки Костянтинівни
Кабиш Кулини Василівни
Самоварової Тетяни Степанівни
Бойко Ольги Іванівни
Кабан Ольги Євдокимівни
Мінкіної Ніни Семенівни
Литвина Пантелеймона Івановича
Демиденка Миколи Григоровича
Олексієнко Марини Юхимівни
Бережко Марії Андріївни
Бережко Марії Миронівни
Бережко Наталії Мироніівни
Бережка Павла Павловича
Москальця Олексія Микитовича
Москалець Ганни Анатріївни
Осадчого Андрія Никифоровича
Сєсюка Федора Петровича
Оленіча Івана Михайловича
Овчинникова Гаврила Федоровича
Москалець Наталії Василівни
Сторчак Марії Карпівни
Чорного Дениса Матвіевича
Чорного Михайла Денисовича
Чмель Віри Іванівни
Лопати Михайла Івановича
Тимошенка Андрія Івановича
Тимошенко Софії Гаврилівни
Тимошенко Ганни Петрівни
Миколаенко Мелапії Дмитрівни
Миколаенко Ольги Петрівни
Москальця Пилипа Івановича
Садового Пилипа Гнатовича
Сторчак Марії Василівни
Бойко Ганни Данилівни
Осадчої Хими Архіпівни
Корогода Петра Михайловича
Гепа Домахи Григорівни
Сторчак Насті Андріївни
Бойко Марії Силовни
Кабиша Петра Прокоповича
Осадчої Марії Павлівни
Оленіча Івана Михайловича
Сердюк Федори Петрівни
Осадчого Андрія Ничипоровича
Ниценка Кирила Степановича
Бережко Марії Артемівни
Сторчак Ганни Іванівни
Величка Радіона Васильовича
Величко Марії Федотівни
Симоненка Омелька Степановича
Оленіча Миколи Івановича
Прокопець Марії Миколаівни
Подобрій Антоніни Давидовни
Артанова Михайла Пилиповича
Курашівої Івана Ярославича
Пугачова Миколи Івановича
Пятова Федора Петровича
Пушкаря Григорія Ілліча
Малафія Филимона Ізотовича
Литвина Дмитра Леонтієвича
Пашкова Олександра Григоровича
Миколаенка Петра Юхимовича

Пашпорти та військові квитки на ім'я:

Коплика Васнля Микитовича
Стеценка Володимира Архипівича
Оленіча Олександра Мусійовича
Кадушки Миколи Юхимовича
Оленіча Івана Мусійовича
Бойка Олексія Миколаевича

Картки безробітного на ім'я:

Москаленко Любові Марковни
Кириченко Ольги Петрівни
Мирнова Григорія Харитоновича
Довженко Мотрьони Іванівни

Метрика про народження на ім'я Томенко Насті Тихонівни.

Пашпорт, посвідчення военкомата та службові документи з госпіталя № 4 військ. служ. тов. Наумєнка Василя Прокоповича.

Пашпорт та картка безробітного на ім'я Могилко Миколи Романовича.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО Ц5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 15000

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конотоп, Неділя 28 червня 1942 року

Ч 38

ЦІЛА ЕВРОПА БОРЕТЬСЯ ПРОТИ БОЛЬШЕВИЗМУ

За один рік війни совєти втратили: 4,5 мільйона полонених, 25.629 танків, 38.483 гармати, 22.916 літаків

БЕРЛІН. Перша річниця війни проти Совєтського союзу детально обговорюється недільною пресою столиці Німеччини. Газети одноголосно твердять, що німецький солдат у цьому році показав усі свої якості. „Дейче Аллгемейне Цейтунг" пише: „Перший рік війни на сході закінчився боями біля Харкова, які являють собою щасливий початок для майбутніх боїв, які знищать совєтські армії. „Фелькішер Беобахтер" констатує, що все те, що було включено в обов'язки німецькому солдату 22 червня 1941 року, знайшло своє здійснення в історичних сповнених слави діях. Ми знаємо тепер, що кару за большевицькі злочини здійснює не тільки Німеччина, але й уся Европа, всі вільні народи. Більше, ніж 4 мільйони полонених, більше, ніж 25 тис. танків, 38 тис. гармат та 23 тис. літаків, які до цього часу знищені чи захоплені, свідчать про ту страшну загрозу, яка загрожувала Европі, а також і про велич успіхів німецьких озброєних сил, союзних армій та добровільних легіонів майже всіх країн Европи.

Хід військових подій на протязі тижня

Фортеця Тобрук у німецьких руках

Основною подією цього тижня є перемога німецьких та італійських військ у північній Африці. В великих боях британці втрачали одну позицію за другою. Кульмінаційним пунктом боротьби є взяття фортеці Тобрук, дякуючи чому британці втратили найважливіший пункт підмоги в своїй північно-африканській оборонній системі. При занятті Тобрука взято 33.000 полонених, серед них 5 генералів, велику кількість військового матеріалу та іншого спорядження.

Наступ у північній Африці продовжується. Так, німецькими та італійськими військами була зламана протидія на лівійсько-єгипетському кордоні. Взято форти Капуццо, Соллум і Гальфайя. Ворог жорстоко переслідувався і відступив до Сіді ель Барані.

На Східньому фронті важливий бій був у районі Севастополя. Німецькі та румунські відважні воїни, наступаючи, вирвали у ворога одну частину за другою цієї сильної фортеці Европи. Досягнено бухти, що знаходиться супроти міста. Втрати совєтів у боях біля Севастополя за час від 7 до 23 червня становлять: 11.000 полонених та 158 гармат.

Під час тяжких окремих боїв було взято 2.014 земляних і бетонних бункерів, знешкоджено понад 65 тис. мін.

На Північному відтинку фронту біля Волхова, кільце оточених совєтських частин все вужчає.

В звільнених від большевиків областях продовжувались очищувальні дії від большевицьких банд.

Німецькі підводні човни знову потопили біля північного та середньо-американського узбережжя 28 ворожих торговельних кораблів загальною водомісткістю 140 тис. тонн.

Роковина великої визвольної війни

22 червня 1942 року минув рік великої визвольної війни Великонімеччини, а разом з нею цілої Европи

„Ми знаємо вже сьогодні, що большевицькі орди, які не могли на протязі цієї зими перемогти німецьких та союзних солдат, цього літа будуть розбиті остаточно. Большевицький колос, про всю страшну небезпеку якого ми взнали лише тепер, не буде мати можливості більше (і це наше непохитне рішення) посягати на священні поля Европи. Він повинен буде мати свої кордони на великому від них віддаленні".

А. Гітлер.

проти кривавих утопій червоного Кремля.

Кремлівські володарі ще за багато років до виникнення цієї війни готувалися до нападу на Европу. Вони не зупинялись ні перед якими жертвами свого народу. Всі засоби і сили СССР були спрямовані на шалену підготовку до нападу. Так, вже в червні місяці 1941 року совєти підтягли до західніх кордонів Европи біля 160 дивізій різного роду військ. Над Европою нависла чорна хмара жидо-комуністичної тиранії.

22 червня 1941 року народи Европи під проводом Великонімеччини хрестовим походом рушили проти цієї большевицької навали. Пройшов лише один рік і тисячі пройдених кілометрів лежать тепер позаду німецьких героїчних військ. Великий простір з 70 мільонним населенням вирвано з большевицьких пазурів. За один рік війни розвіяно міф про не-

(Закінчення на 2-й стор).

Один рік переможного походу німецької армії

1941 рік

22 червня розпочався хрестовий похід Німеччини проти СССР. Першою Рейхом вступає в війну Словаччина (дальше війну

„Щоб не вимагала від нас доля,—ці роки боротьби будуть, не дивлячись на все, короткі, період того довгого і благородного світу, який з'явиться результатом сьогоднішньої війни. Але цей світ повинен бути таким, щоб він між задовольнити жертви наших солдат всіх шарів нашого народу,—це майбутнє завоювання націонал-соціалістичної держави, бо за неї вони полягли за вічний німецький нарід, за нашу загальну велику німецьку державу і за краще взаємовідношення націй нашого континенту".

А. Гітлер.

СССР оголосили Італія, Румунія, Венгрія і Словаччина. Волонтерські загони виставили Франція, Іспанія, Бельгія, Голландія, Норвегія й Данія).

30 червня—Франція порвала дипломатичні відно з СССР.

10 липня—переможно для німецької зброї закінчилась Смоленська битва Білосток—Мінськ.

13 липня—німецькі військ. форсували сталінську лінію укріплень.

16 липня—було взято Смоленськ.

22 липня—німецька авіація вперше бомбардувала Москву.

5 серпня—закінчилась Смоленська битва.

7 серпня—закінчилась оборона від Уманню.

8 серпня—здобуто Дніпропетровськ.

29 серпня—фінські війська зайняли Виборг.

16 вересня — німецькі війська форсували р. Дніпро і повели наступ на Крим.

В другій половині серпня закінчена Київська битва, взято Київ і Полтаву.

20 вересня — німецькі війська вийшли до берегів Азовського моря.

1 жовтня—фінські війська захопили Петрозаводськ.

3 жовтня — совєтські війська очистили Орел.

15 жовтня—подвійна битва Вязьма—Брянськ закінчується розгромом фронту маршала Тимошенка.

16 жовтня—німецькі і румунські війська беруть Одесу.

25 жовтня—німецькими військами взято Харків, Білгород і Краматорськ.

27 жовтня—після десятиденних упертих боїв німецькі війська прорвали і зайняли Перекоп.

2 листопада—німецькі війська взяли м. Курськ.

16 листопада — німецькі війська беруть Керч.

22 листопада — взято Ростов-на-Дону.

1942 рік

В другій половині лютого розгромлено сталінський зимовий наступ.

16 квітня—знищено 33 совєтську армію.

8 травня—німецькі-й румунські війська за допомогою літунства почали наступ на Керченському півострові. Першим штурмом було прорвано ворожі укріплення, які ворог вперто обороняв. Бої закінчились знищенням 3-х совєтських армій.

20 травня—в районі Харкова відбито всі совєтські атаки й ініціатива перейшла на бік німецької армії.

29 травня—друга весна на велика битва в районі Харкова закінчилася блискучою перемогою німецької зброї.

переможність радянської червоної армії. Совети втратили 4,5 мільйона полоненими, незлічену кількість вбитими і пораненими, 25.629 панцерників, 38.483 гармати, 22.916 літаків і безліч іншого спорядження.

Крім того, совети втратили найкраще донецьке вугілля, криворіжську руду, українську пшеницю Отже, совети втратили те, що вже не можуть наверстати на своїй території, що ще вони займають.

Коли німецькі вояки стали на зимові позиції, жиди-журналісти в Москві галасували, що Німеччина втратила вже всі свої сили, що німецькі вояки не перенесуть холодної зими. Сотні тисяч червоноармійців гнав Сталін проти німецьких позицій. Однак, бажаного успіху йому не вдалося досягнути.

Останні весняні битви на Керченському півострові і біля Харкова, де совети втратили 6 армій, ще раз доказали, що скільки большевики не гнали б на поле бою людей, все це марно, бо большевицькі частини розбиваються об вогонь німецької грізної зброї. В цьому переконується вже сам Сталін. Зараз Сталін переконується ще й в тому, що обіцяна допомога Англії й Америки не може бути здійснена, бо німецький повітряний флот і военно-морські сили не дають постачати военний матеріал. Другий фронт, про який Сталін так довго мріяв, також не здійснився. Як бачимо, що особливо в цьому році совєтам доводиться переносити багато труднощів; невистачає танків, літаків, снарядів, в областях, де ще не звільнені від большевиків, зростає голод і злидні.

В той час Німеччина в цьому році збагатилась ще більш удосконалішими видами зброї, також в неї збільшилось число союзників. Крім цього, Німеччина набрала чимало досвіду під час боїв на сході, який в майбутньому буде належно використаний

Німецька армія непереможна. Кожного ворога вона знищила. З таким же непослабанм натхненням вона ще грізніше нищитиме большевиків В найближчому часі Сталін відчує удари Гітлера. Другий рік війни принесе перемогу Німеччині і її союзникам над большевизмом.

НОКС, ЯК ФАЛЬШИВИЙ ПРОРОК

На одній прес-конференції у Вашінгтоні американський міністр морського флоту, Нокс, заявив, що напади німецьких та італійських підводних човнів на американських водах тепер значно ослабли. Міністр Нокс думає, що це треба завдячувати успішним охоронним засобам.

Тим часом американському народові прийшлося прийняти до відома нові катастрофічні вістки. Німецькі підводні човни знову затопили нові серії американських кораблів. Це навчить міністра Нокса не хвалити дня перед вечором і він буде знати, що американським кораблям тільки тоді не загрожують німецькі підводні човни, коли вони вже причалять до порту.

На крутім уз'їзді

Безвартісне золото

Коли в 1933 році в зубожілій і поруйнованій Німеччині Адольф Гітлер перейняв владу, першою його турботою було оздоровлення німецького господарства й фінансів. Це й удалося за незвичайно короткий час. За підставу нової валюти замість золота взято робочу силу німецького народу. Багаті на золото капіталістичні країни сміялися з того й уважали, що цього не вдасться здійснити. І фактично це була революція, але з цілком непередбаченими наслідками.

Виставлена теперішньою війною на тяжку пробу продукційна сила Третього Рейху доказала правильність цієї засадничої зміни. А що за цей час сталося з так званими багатими краями? Вони попадали з одної господарської кризи в другу. Підстава їхньої господарської системи –золото–безупинну мандрували з одного скарбу до другого, аж врешті зникло в підземних скарбницях Сполучених Штатів Північної Америки. За деякий час зібралося тут 80 проц. запасів золота всього світу, оцінюваних на 30 міліардів доларів. Глибоко в одній горі збудовано фортецю, яку названо форт Нокс. Її так бережуть, що ніхто не може туди добутися. Тут у темних льохах, глибоко під землею, лежить ціла гора золота з усього світу, не приносячи нікому ніякої користі.

На цій горі золота сидить пан Рузвельт, оточений своїми жидівськими фінансовими спекулянтами та стогне, що за всі ці скарби не може купити ані збіжжя, ані нафти, ані корабліь, ані літаків, ніяких сировців та ніякої армії, щоб ними перемогти лихих націстів. Плутократи сподівались, що виграють цю війну золотими кулями та що за золото зможуть купити ввесь світ. Тепер вони зрозуміли, що вартість для війни метал, як, дад, ціна, мідь або хром сьогодні багато більше варті, ніж усе золото. Отже, шло до того, що шеф американської военної продукції Гезон передав тепер для потреб военного промислу ½ американського запасу срібла, щоб вживати його до лютування замість цини та щоб заступити ним мідь та хром. Американська преса навіть обмірковує пер питання, чи не можна було якимсь способом використати великої кількості непотрібного золота, наприклад, до лютування бляшанок для консерн. Старий дад взяться. Це кінець пережитої вже фінансової системи. У новій добі, оце починається, замість того металу підставою нового добробуту стає праця

Англія та совєти

Англійський плутократ являється матеріалістом, хоч на його вустах завжди є ім'я Бога. Передусім, його цікавить фунт стерлінгів, але водночас він боїться за його цілість. Звідси відношення Англії до совєтів і характерне зближення, яке диктується то інтересами того фунта стерлінгів, то ворожнечею, що пояснюється страхом перед совєтською пропагандою.

Звідси й витікають ті постійні хитання політики Англії щодо совєтів.

Перші роки після захоплення влади большевиками, Англія очолювала війну проти них. Вона підтримувала антибольшевицькі уряди Денікіна, Колчака і намагалася прибрати до своїх рук Баку. З закінченням внутрішніх воєн Англія в 1921 році підписала з совєтами торговельну угоду. Але вже в 1923 році міністр закордонних справ Англії, Керзон, оголосив ультиматум, в якому він обвинувачував совєтський уряд в антибританській пропаганді і з цього часу англо-совєтські відносини знову були розірвані аж до кінця 1924 року, тобто, до того часу, коли до влади в Англії прийшов уряд Макдональда.

Встановивши зносини з СССР, англійська плутократія продовжувала його ненавидіти. Міністр внутрішніх справ, Біркенхед, назвав совєтський уряд „бандою вбивць і розбійників".

а Черчілль, теперішній друг соратник Сталіна, не раз із президством говорив про „темних змовників московського Кремля".

Совєтський уряд у свою чергу продовжував свої підкопи проти англійської плутократії то намагаючись допомогти англійським страйкарям, то підтримуючи гоміданівський уряд Китая У відповідь на це, англійський уряд в 1927 році знову порвав стосунки з совєтами, бойкотував совєтську зовнішню торгівлю та ввів кампанію проти совєтської нафти.

На цей раз стосунки між Англією та СССР налагодилися лише після того, як Англія розпочала свою военну підготовку проти Німеччини. Але англо-совєтські переговори, завдяки вдалій дипломатії Німеччини, закінчились невдачею.

І от коли вибухла війна між Німеччиною та Совєтським союзом, Англія відразу ж стала на сторону совєтів. Вона відкидає всю свою попередню політику; совети необхідні їй для ведення війни з Німеччиною, бо лише вони зможуть дати Англії потрібну кількість гарматного м'яса. „Змовники московського Кремля" стали, таким чином, приятелями Черчілля; їхніми руками мріє він захистити Британську імперію. Совєтські солдати мусять проливати свою кров за інтереси англійської плутократії.

К.

ІНДІЙСЬКИЙ ЛЯПАС РУЗВЕЛЬТОВІ

Коли президент США побачив, що Англія ось-ось втратить Індію, він в останній хвилині вмішався до переговорів. Він сподівався, що тут йому вдасться перейняти спадщину по любому другові й союзникові, як це йому вдалося з Канадою, Австралією й Новою Зеландією. Але цим разом він дістав таку гостру відповідь, якої не отримував ще ні один голова держава.

Від імені національної партії Індійського Конгресу Негру заявив, що індійський нарід не бажає, щоб Америка втручалася до індійських справ. Ніхто не просив пана Рузвельта про посередництво або поради. Індійський нарід не бажає замість британського деспотизму мати американський.

Европа трьох жидів

Той факт, що теперішня війна була підготовлена і спровокована жидами, лишній раз підтверджується статтею одної з керівних іудейських американських газет „American Hebrew", що була надрукована з червня 1938 року і яка була присвячена політичному стану того моменту.

—У кожної з трьох держав — Франції, Англії та СССР,—пише автор статті, — є по одному жиду на керівному посту. У Франції—вельми-шановний жид Блюм. Він може одночасно бути і Моїсеєм і вести французьку націю. В СССР—ведикий жид Літвінов, права рука Сталіна. Він задумав і провів у життя франко-совєтський пакт.

В Англії—заслужений та видатний жид Хор-Беліша. Його підвищення викликало сенсацію. Ця молодя, енергійна і весела людина очолює стару англійську армію.

Ці три славні та шановні сини Ізраіля хочуть діяти разом. Европа повинна бути розділена на частини і коли, мовляв, замовкнуть громи боїв, візвучать сигнальні рожки та перестануть вибухати гранати —тріумвірат неарійців проспівае реквієм марсельєзі, „Боже, спаси короля" та інтернаціоналу. І у ...ликому, гордому і ...можньому фіналі залу... тільки один грім — ...ський гімн „Елі! Елі!".

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

МІНСЬК. В Білорусії селяни, які одержали право на землю, готові до будівництва, стали господарями даної їм землі За 4 місяці розпущено 1.400 колгоспів, в які входили 5.300 сіл. В Мінській і Слуцькій областях та в районах Борисова, охоплених цивільним управлінням, утворено 122 тис. індивідуальних селянських дворів. В бувшій польській частині країни знищені зачатки колгоспного господарства.

АМСТЕРДАМ. Причина британської поразки в північній Африці, як передає Мак Гетті через англійське радіо, полягають у трудощах допомоги, що привели до недостачі в суднах.

ЖЕНЕВА. Англійська газета „Обзервер" пише, що депутати англійської нижньої палати дуже вражені поїздкою Черчілля у Вашінгтон. Як тільки прем'єр-міністр повернеться,—...довжує газета, — він ...мушений буде дати ...нення відносно Лівії.

БАНГКОК. Як повідо...ляє радіо із Делі, в обл... ті Сунхер в провінції ... відбулися великі бої ... британськими військами ... великою кількістю повст... ців з племя Гур.

ТОКІО. Японське ...терство іноземних с... довело до відома совєт... ський уряд, що совєтський пароплав „Красноярськ" потоплений в Тихому ...підводним човном ... вого флоту Сполучених Штатів Північної Америки. Як далі повідомляє ...терство іноземних с... подробиці цієї події ... передані відповідним ...ветським установам ... Сато. 161 чоловік ... мазди загиблого ... були врятовані.

Німецький офіцер промовляв до українців

По проханням Конотопського районового управління 23 червня ц. р. капітан Комендатури пані Феєрманн зробив доповідь для працюючих на Заторозробці № 5. Поки промовця прийшли робітники та робітниці, також військовополонені, які тут працюють.

Детально схарактеризувавши загальне положення останніх подій, п. Феєрманн закликає присутніх бути свідомими і щиро стати до праці та доказати нею свою вдячність німецькому народові за визволення спід московського гніту.

—Незабаром ви побачите,—говорить доповідач,—як зміниться відбудована під керівництвом німців ваша Україна. Ви матимете також щасливе і радісне життя, яке мають зараз народи Великонімеччини.

Бурливими оплесками вітали слухачі промовця. Вони дуже вдячні за увагу німецького командування і бажають частіше мати бесіди з його представниками.

М. Олександренко.

СОЛДАТСЬКИЙ БУДИНОК У КОНОТОПІ

В кінці минулого тижня, тобто, 20 червня 1942 року, відбулося в м. Конотопі урочисте відкриття солдатського будинку. Оркестр Інтендантури сповістив про прибуття пана генерала Шрамма. Місцевий комендант пан Шульц привітав прибулих гостей.

Потім говорив пан капітан фон Феєрманн, який дав короткий аналіз виникнення солдатського будинку та згадав про багаточисленні труднощі, що виникали під час його устаткування. Одноразово з цим він виніс подяку населенню м. Конотопа за допомогу, яку надало воно шляхом збору посуди для кухні солдатського будинку. Далі промовець сказав, що він надіється, що збір дальніших пожертвувань дасть ще кращі результати. Так, дякуючи співдопомозі всіх, було устатковано в цілком занедбаному дитячому будинку зразкове житло солдатів, де може зупинитись і знайти собі необхідні умови кожний солдат, який проїжджає тут з метою оборони України.

П.

Піклування за членів сімей українських робітників у Німеччині

Німецькі установи стараються у кожному напрямі, щоб полегшити необхідне піклування для сімей українських робітників, які виїхали до Німеччини. Тут належить в першій черзі піклування про залишених на батьківщині родин робітників. Ті члени родини, які через якінебудь причини не спроможні самі себе утримувати, одержують вповні достачаючу урядову допомогу.

Кожна залишена на Україні сім'я працюючого в Німеччині українця одержує щомісячно 130 крб., за які вона може купити собі прислуговуючі їй додаткові пайки харчів по законно приписаних цінах. Такі рідні, які самі працюють або можуть виконувати працю, одержують продуктові картки, на які вони так само по урядових цінах можуть купувати харчові продукти.

Допомога втікачам-військовополоненим буде суворо каратися

Деколи совєтським полоненим вдається втекти на деякий час з полону. Вони блукають по краю, і все ще існують люди, які дають їм пристановище та поживу. Таке поміч суворо заборонена. В тяжких випадках будуть карати тих людей в'язницею або смертю. Це розпорядження потрібне, щоб зміцнити безпеку українського населення, бо коли большевицькі полонені зможуть опертися на співчуття населення, вони скоро стануть язвою краю. При цьому не можна забувати, що вони часто розносять заразливі недуги, коли над ними немає правильного нагляду. Вкінці треба пригадати, що під маскою полоненого часто укривається агент НКВД або сталінський комісар, який справді не заслуговує на співчуття українців. Слід не забувати злочинів тих жахливих убійників братів та чоловіків українських жінок. Німецькі вояки пролизають кров та захищають Україну, населення має допомагати їм удержати в краю лад та спокій. Треба повідомити найближчий німецький або український уряд (бургомістра, поліцію або військо).

Совєти бояться голодного року

Стокгольм. Як позідомляють з Москви, в усьому Совєтському союзі—катастрофічна недостача харчів. Дуже відчувається втрата України та безмірних запасів, зібраних у західніх областях. Треба зазначити, що і в Сибірі не було доброго врожаю, а воєнні події та дезорганізація залізничного руху теж перешкодили сільськогосподарським роботам. В міродатних совєтських колах побоюються повторення такого голоду, який був уже ніспа большевицької революції в добі громадянської війни.

НА НАРАДІ СТАРШИН

24 червня 1942 року в приміщенні управління старшини району відбулася нарада старшин сіл. На цій нараді капітан місцевої Комендатури п. Феєрманн дав конкретні відповіді на численні запитання, що були подані йому старшинами сіл на минулій нараді. Відповіді в основному слідуючі:

Старшині села надається право штрафувати селян за їхні недоробки в роботі, навіть без попередження місцевої Комендатури. Але після цього вона повинна дати своє ствердження. В разі необхідності швидкого обшуку в квартирах підозрілих у крадіжках осіб, старшина села має право робити такий обшук, навіть не маючи дозволу на нього. Якщо при цьому будуть виявлені спірні речі, то розподіляти чи забирати їх старшини села та старший поліцейський не мають права. Цю справу повинна розглянути примирча камера, рішення якої є остаточне. Якщо ж знайдені речі є військо крадені, то їх можна конфіскувати.

Старшина общинного двора не має права самостійно штрафувати членів своєї общини без погодження цього питання із старшиною села, який має право також конфісковувати лишки продуктів чи привласненої речі. Старший поліцейський не має права сам знімати з відповідальних постів бувших активістів чи комуністів, а повинен погодитися про це з Фельджандармерією та старшиною села.

Коли мешканці села знаходяться під загрозою нападу з боку партизанів, або виникає яканебудь небезпека, в наслідок якої може бути пошкодження чи нищення громадського майна, і якщо старшина цього села не вживає заходів проти цього, то в такий час старший поліцейський має право арештувати старшину села і повідомити про все, що сталося, в Фельджандармерію.

Всі непорозуміння з майном бувших розкуркулених осіб будуть розв'язані після приходу цивільної влади. Матеріали по цих справах можуть прийматися примирчими камерами.

В господарських справах общини виключну роль відграє старшина даної общини: неприпустимі випадки, щоб у цю справу втручалися поліцейські. Всі розкуркулені, будівлі яких зараз знаходяться в общинному дворі, в разі потреби вони можуть користуватися цими будівлями, проте, вони покищо не передаються йому у власність і переносити їх з одного місця на інше не дозволяється.

Особи, які одержали за хорошу працю в нагороду 2 га землі, а тепер відмовляються від праці в общині — можуть втратити цю землю подібно до тих осіб, які не з відповідною старанністю обробляли одержану землю.

Всі дрібні карні справи (образа словами, легкі побої) розглядає примирча камера, яка має по цьому питанню відповідні вказівки. Військовополонені, які живуть у селі, не звільнюючи на те, що вони мають відповідного документа, повинні бути зареєстровані в старшини села. Дуже обережно треба ставитись до тих підписів, якими мешканці села поручаються за чужинця. Всі ці підписи повинні бути затверджені старшиною села. Ті ж особи, які дають запоруку за чужинця, а також і цей чужинець беруться на облік.

Всім надається воля вибору —бути чи не бути прихильником церкви,—проте, осіб, які прилюдно будуть займатися богохульством, слід направляти в Фельджандармерію.

На питання — скільки разможна одружуватись? — пан капітан сказав, що в Німеччині одружуються лише раз. Якщо ж у подружжя виникає необхідність розведення, то відповідна установа вислухує обох сторін і якщо при цьому буде встановлено недостатність причин — розведення для них забороняється. Закони по цьому питанню скоро вийдуть і для звільнених областей, а до того часу,—сказав пан капітан, —всі мають право жити так, як говорить їм совість.

Під кінець наради пан капітан зупинився на короткому огляді військових подій останніх днів. Він указав, що в північній Африці німецькі та італійські війська зайняли фортецю Тобрук. Також ідуть великі бої по заняттю Севастополя, падіння якого передбачається найближчими днями, після чого розпочнеться великий німецький наступ на совєти.

В.

К. І. АЛЬБРЕХТ

ЗАМАХ НА ТВАРДОВСЬКОГО

Дуже типічним та яскравим прикладом карного характеру методів праці совєтського урядства являється замах на секретаря німецького посольства в Москві, Твардовського, в 1931 році.

З закулісними причинами та обставинами цього замаху я познайомився випадково.

Це було під час мого перебування в Бутирській тюрмі, як політ. ГПУ. Одного чудового дня в мою камеру був доставлений новий товариш по нещастю. В перших днів арешту ця замкнута людина років 30 трималася осторонь від усіх в стороні. При першій нагоді камерного старости узнати його ім'я, він відповідав грубим тоном, що це його не стосується. Після арештованого нагадував мені одного співробітника ГПУ: на ньому ще були високі чоботи, бриджі та френч того покрою, як їх носять командири РСЧА. Правда, нішивки, що говорили про його чин, були зняті, але було видно, що він носив три ромби, тобто, належав до числа командирів високого рангу. Крім того, було видно по всьому, що він мав два ордени.

Всі були дуже здивовані, що в нашу загальну камеру попадає людина, яка займала до цього часу високе становище в ГПУ; для співробітників ГПУ існували особливі тюремні відділи, що виключали можливість яких би то не було відношень з іншими арештантами, їхніми попередніми жертвами.

Через деякий час, одначе, цей новий співтоварищ став більш товариським, більш відвертим і повідомив нам своє ім'я і свою історію.

Він назвав себе Стрельцовим.

Стрельцов був замішаний в історію замаху на радника німецького посольства в Москві, Твардовського, який ледве не коштував останньому життя. По дорозі в посольство Твардовський при дуже чудних обставинах був поранений невідомими двома револьверними пострілами.

Комісаріат іноземних справ поспішив помістити Твардовського в одну з кращих московських клінік. Офіційні й неофіційні установи не скупились на вибачення. Потрібно було продемонструвати начебто повну невинність совєтських урядових органів у зробленому замаху.

В дійсності, одначе, обидва стріляючі—Борис Штерн та Васильєв—аж ніяк не були „індивідуальними терористами", які діють по власному почину, а були довгорічними співробітниками ГПУ. За розпорядженням Ягоди, вони повинні були привести у виконання його до найбільших подробиць обдуманий і підготовлений замах для того, щоб викликати якомога сильніше загострення у взаємовідношеннях між Німеччиною та Совєтським союзом. Верхівка комінтерну, а рівно й сам Сталін думали, що німецький уряд дасть себе спровокувати цим замахом і відповість на нього необмірованим ультиматумом. У політбюро і у виконкомі комінтерну, базуючись на брехливій інформації про політичне положення, що виходила від Тельмана, Неймана та інших напівбожно комуністичної партії Німеччини, думали, що революційна підготовка німецького робітничого класу настільки піша вперед, що достатньо було б невеликого поштовху, щоб викликати революцію. Цим поштовхом і повинен був послужити замах на радника німецького посольства в Москві, Твардовського, подібно тому, як замах у Сараєві дав поштовх до світової війни. План самого замаху був детально розроблений разом з Гейнцом Нейманом.

По наказу свого начальства, агенти ГПУ Штерн і Васильєв повинні були убити револьверними пострілами не радника посольства, Твардовського, а самого німецького посла Ф. Дірксена, який сам по собі був для Кремля дуже невигідним. Вони повинні були стріляти в нього в упор. Одначе, в наслідок збудження, більша частина пострілів не досягла своєї мети і поранений був лише Твардовський.

Убивцям до замаху було твердо обіцяно, що хоч вони офіційно, для форми, й будуть після вбивства зараз же арештовані і засуджені до смерті відкритим судовим процесом, на якому вони повинні добровільно грати роль начебто зізнавшихся „терористів індивідуалістів", що хоч вони і будуть формально виведені на місце страти і „розстріляні" в присутності представників іноземної дипломатії та преси, але ж, само собою розуміється, цей „розстріл" буде зроблений так, що в дійсності з ними нічого не трапиться. Як нагорода за виявлене ними професіональне уміння та сміливість їм було обіцяно безпосередньо після їхньої „страти", надати їм особливо відповідальні пости в спеціальних закордонних відділах ГПУ, де вони будуть працювати під фальшивими іменами. В той же час їм було суворо наказано, що після „розстрілу" вони наперед і для своїх рідних і для друзів повинні залишатися начебто вмерлими. Про ці факти та подробиці мені довелося чути вже й раніше, до мого арешту, від моїх друзів із центральної контрольної комісії.

Тим цікавіше було для мене почути тепер від „Стрельцова", що він був безпосередньо начальником Штерна і Васильєва, який ніс безпосередньо перед керівниками ГПУ особисту відповідальність за невдалий замах.

На інсценованому тоді в залі верховного суду СССР відкритому засіданні, обидва „визнавших вину злочинці"—Штерн і Васильєв—були приговорені до смертної кари, як „провокатори". У судовому вироку було обґрунтовано, що засуджені являються, з їх особистого визнання, таємними агентами однієї іноземної держави і що замах зроблено по розпорядженню останньої. Він повинен був стати приводом для озброєної інтервенції.

Стрельцов був також засуджений колегією ГПУ до смертної кари на тій основі, що вибрав для справи таких безпорадних агентів, як, через невмілість яких замах фактично провалився. Ніби-то через цю ж невдачу провалилась дуже гарно підготовлена робота, що ставила завданням розпалити у Німеччині революцію та викликати війну.

Стрельцов сидів разом зі Штерном і Васильєвим і до часу їх покарання був в одній з ними камері в Лубянській тюрмі для заарештованих агентів ГПУ.

Як він розповідав, ні на погане поводження, ні на харчування скаржитись вони не могли, так, як їх постачали всім необхідним по їх бажанню, не скуплячись.

(Закінчення в наступному номері)

Товариство „Просвіта“

Ще в 1906 році з ініціативи української інтелігенції в м. Чернігові було організоване просвітянське товариство під назвою „Просвіта“, головою якого був одностайно обраний відомий український письменник М. М. Коцюбинський. Мета товариства була: прийти на допомогу темним українським масам Чернігівщини виданням популярних книжок та брошур українською мовою, улаштуванням шкіл, читалень та інших просвітніх інституцій.

Як відомо, з часів підкорення України Московщиною, вона, насадивши своїх воєводів, гарбала з України хліб та інше збіжжя, а про розвиток культури в неї не було і в гадці, бо й сама такої не мала. І коли з українського народу виростали талановиті письменники, Московщина нищила їхню творчість, щоб не дати вислизнути українському народу із московського ярма. Та все ж, як гадюкою не сичала московська цензура, перлини української творчості прорівалися і, мов на крилах, облітали по всій Україні.

Після організації по Україні товариств „Просвіта“, розвиток української культури з кожним днем набирав ширшого розмаху. Але знову ж, починаючи з 1923 року, після захоплення влади жидами, культура почала занепадати і спотворюватись на жидівсько-московський кшталт. Жидівські письменники, підробившись під українські прізвища, витиснули справжніх українських письменників і, зробивши їх ворогами народу, заслали їх на Сибір. А ті, які залишились, були спотворені. Українському народу підсилось лише те, що було корисно для жидів та для жидо-московської влади.

Справжньої української літератури та мистецтва за останні 20 років Україна не мала.

Сьогодні Україна знову дихнула вільно і ось на терені міста Конотопа організовано товариство „Просвіта“, яке має вже затверджений статут та приступило до роботи. Мета цього товариства, як уже сповіщалось у газеті „Визволення“ за 17 травня п. р., в першу чергу є поглиблення української культури та вивчення справжньої західньо-европейської, насамперед, Великонімецької культури.

Найближчими днями товариство „Просвіта“ повідомить про приміщення, в якому воно буде знаходитись, про прийоми в члени та про години його праці.

Г. С.

„Право“ на навчання

(Із спогадів)

Це було одного ранку, майже два роки тому, коли вийшов черговий указ про нове призначення стипендій та про плату за навчання студентам і учням вищих та середніх навчальних закладів.

У гуртожитку одного ленінградського інституту ще панувала тиша—більшість студентів ще спали непробудним, заслуженим сном після важкої праці над книжкою. Раптом о 5 годині ранку несамовито завищало радіо, починаючи свою ранкову програму „народньою піснею Кумача:

„Я другой такой страны
не знаю,
Где так вольно дышет
человек...“

Деякі студенти, позіхаючи, розплющували очі, приготовляючись слухати перші московські повідомлення. Повідомлення не забарились. Між іншим, був прочитаний закон про платне навчання в середніх та вищих навчальних закладах.

В кімнатах гуртожитку раптово піднявся галас, студенти з жахом на очах схоплювались з ліжок, будили інших студентів і вигуки незадоволення більшали щохвилини. Дівчата плакали, безпорадно дивлячись одна на одну.

— Вища школа тепер для нас закрита,—задумливо говорить маленький студент Олексій Харитоненко.

— Так, закрита, і, мабуть, назовні,—додав інший.

— Чого вони від нас хочуть? —вже зовсім голосно закричали інші,—віднімать у студента останній шматок хліба!?

— Тихо, тихо! Хоч це так, але треба чекати роз'яснення! Уряд поганого не зробить!— кричав на студентів комуніст Іванов Юхим.

Пройшло декілька днів. Студенти взнали, що директор інституту їздив у Москву, але й це нічого не допомогло. Закон залишився в силі. Надій на якийсь вихід із цього становища більше не було. Тоді студент Петро Самойленко увійшов у кабінет директора інституту і подав йому заяву:

„В зв'язку з покращенням матеріальних умов трудящих, і моїх батьків зокрема, прошу повернути мої документи. Думаю прожити без науки весело і щасливо“—писав він.

— Як це?.. Гм... гм... Ви, мабуть, хочете сказати, що залишаєте інститут по власному бажанню?—запитав директор.

Та Самойленко вже нічого не відповів.

А ранком другого дня в напівтемному коридорі гуртожитку полилася сумна пісня похоронного маршу. Тіло студентки, яка повісилась, лежало в кутку. Знайшли маленьку записочку в лівій кишені. Дівчина просила передати привіт рідним батькам, рідній Україні та вічне прокляття червоній Москві.

Таке було в нас „право“ на навчання.

Петро Український.

Сталін сумує

Як повідомляють з Москви, Сталін гірко нарікає на самотність Совєтського союзу.

„Совєти не мають союзника“—сказав він, глибоко засмучений, і хоч цього свого несподіваного потвердження докладніше не пояснив, все ж таки всяка вдумлива людина мусить визнати, що він має рацію, бо з союзниками у червоного можновладця давно вже щось не в порядку.

Англії, як союзниці, далеко до ідеального типу. Увесь світ і світова історія не знають народу більш егоістичного за британців. Під „союзниками“ англійці завжди розуміли тільки ті народи, яким припала честь посвятити себе за Англію. Британці допомагають своїм союзникам тільки добрими словами та доставами, які треба розуміти більше символічно, ніж практично. Але як тільки ці союзники повесуть поразку або з якоїсь іншої причини стануть непридатними, вони зараз же дістають від британського уряду в потилицю. Совєти теж дуже ждали цієї часто й голосно обіцяної англійської допомоги. Але її, здебільшого, й не було. Сталінові надії мусили б уже розвіятись хоч би тому, що Англія зацікавлена в тому, щоб перемогти Німеччину, але не в тому, щоб на кордонах Індії мати сильний Совєтський союз...

Та із ЗДПА майже те саме! Хоч Рузвельт і базікає частенько біля печі та Сталінові з цього базікання немає ніякої користі. Правда, ЗДПА дуже розлючені на Держави Потрійного Пакту і були б щасливі, коли б совєти хоч би Німеччині могли датися взнаки, але поза цією сантиментальною „підтримкою“ Сталінові вже нічого більше не сподіватись від Рузвельта, бо той має тепер свої „японські“ турботи!

Ця товариська гра: „хто кому допоможе“, стає для Сталіна чим далі, тим більше небезпечною, бо вже й інші „союзники“ його зрадили: і такий вихвалюваний генерал „Зима“, і генерал „Час“ не сповняли покладених на них надій.

Майбутнє за совєтів

Неділя. Батько з сином, гуляючи по вулиці, підходять до будинку НКВД. Син, як тільки побачив будинок, відвернувся від нього і дивиться в другий бік.

—Чого це ти, сину, одвернувся від будинку?

—Не хочу, тату, дивитись на своє майбутнє!

Про використання лікувальних рослин

Зараз відчувається велика потреба в ліках, м... тим, є цілковита можливість добути деякі з ліків шля... хом збирання різних лікувальних рослин, які в ве... кій мірі так само є і на терені Конотопського район...

Кожному медучастку на селі, аптекам в місті т... ба зараз же подбати про те, щоб вкупі з досвідченим... вчителями (ботаніками) налагодити справу збиранн... лікувальних рослин. Для цієї мети слід також втяг... нути всю українську інтелігенцію та досвідчене в цьо... му відношенні селянство.

Зібрані лікувальні рослини слід здавати до скуп... чого пункту, який утворено при аптеці № 25, що... розташована в місті Конотопі по Роменській вулиці в... яка буде приймати ці рослини за плату.

Слід пам'ятати про те, що з лікувальними ро... линами треба поводитись обережно та скоро після... їх збирання передати у фахові руки, бо в наслідок... висихання або звоювання рослини можуть втратити... свої важливі лікувальні субстанції.

Кожний збирач повинен пам'ятати, що він допо... магає злагоджувати болі і лікувати рани іншим, а ви... віть і собі самому, коли він захворіє.

П. Г. Галайба.
Головний лікар.

ПЕРШИЙ НІМЕЦЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛЬНИЙ МАТЧ У КІРОВОГРАДІ

КІРОВОГРАД. *При міській управі Кіровограда утворено відділ фізичної культури, який має завданням підтримувати в місті спортивний рух і керувати ним. Цими днями відбувся футбольний матч поміж командою німецьких вояків і української міською збірною командою з результатом 2:2. Цей перший німецько-український матч викликав у населення великий інтерес. Серед глядачів було багато керівних представників німецьких установ.*

Телефонне сполучення Берлін—Букарешт

Берлін. Кілька днів тому відкрито телефонне сполучення між Берліном і Букарештом. Першу розмову на цій лінії мав німецький міністр Пошти з румунським міністром комунікацій. Теперішня лінія йде до Букарешту через Львів.

ГОДИНИ ЗАБОРОНИ ХОДІННЯ У ЛИПНІ

У липні місяці 1942 року населення повинно знаходитись по квартирах в такі години:

В МІСТАХ з 21 години вечора до 4 годин ранку.

В СЕЛАХ з 21 години вечора до 4 годин ранку.

Виняток з цієї заборони може припускатись лише за письмовим дозвілом місцевої Комендатури.

Ротм. і ад'ютант ВОДІЦКА.

О Б ' Я В А

Воскобійна та вощинна майстерня при Конотопській райспоживспілці приступила до переробки воскосировини на віск та воску на штучну вощину, а також провадить закупку всіх видів воскосировини.

Продаж та замовлення приймаються від усіх громадян, незалежно від району та в необмежейій кількості.

АДРЕСА: м. КОНОТОП, БАТУРИНСЬКА ВУЛ., № 45.

ОГОЛОШЕННЯ
—негайно потрібні—
РАДІОТЕХНІКИ.
Звертатись до редакції нашої газети.

Реутову Валентину Миколаєвну викликає в Конотопський міський ЗАГС по справі розлучення чоловік Реутов Іван Васильович.

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні:

Паспорт та картка безробітньої на ім'я Євсюкової Ганни Прокопівни.

Свідоцтво про непридатність до військової праці на ім'я Сердюка Петра Сергійовича.

Паспорт, шоферське посвідчення, довідка про місце праці, довідка про шлюб та довідка військовополоненого на ім'я Панченка Олександра Федоровича.

Довідка про місце праці на ім'я Панченка Євгенія Климовича.

Метрика про народження особисте посвідчення на ім'я Ковеа Валентина Сергійовича.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО Ц5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 15000

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Неділя 5 липня 1942 року | Ч 39

БЛИСКУЧІ ПЕРЕМОГИ НІМЦІВ НА ВСІХ ФРОНТАХ

Після 25 денних боїв німецькі війська здобули Севастополь. В Північній Африці противник відкинутий за 1000 км. Початок великого наступу на Східньому фронті.

Положення на фронтах ясне

Минув найважливіший тиждень цього року. Якщо раніш тільки обіцялось зрозуміти внутрішні відносини, а міжнародні співвідношення, а також тих, кому це потрібно, було мало, так події минулого тижня внесли ясність в питанні положення на фронті. Так було в кожній війні, так було перед всіма великими боями. Тільки самі полководці знають справжнє становище. Солдат і нарід тільки догадуються, що повинно бути і чекають на рішення, після яких вони і відчують передбачане. Цей час для багатьох не ясний. Багато починають сумніватися і вважати це чекання і відсутність бою і перемоги як ознаку слабості. Але сумнів має тільки малий і слабий, а справді сильний старанно працює, щоб підготовити наближену перемогу. Це було сказано на цьому тижні цьому світу, при чому, висловлено дуже ясною мовою—а саме, мовою бризкучої зброї.

І так, як і в промові, коли хочуть переконати противника, необхідно мати ясний погляд, так і мова зброї буде діяти сильніше, коли в основі лежать великий стратегічний план.

Цей план, який на протязі багатьох місяців збирався в мозку його творця, можуть тепер всі бачити та захоплюватись ним. Тепер увесь світ знає, чому дав Черчіль так пос відправився в Америку і чому пан Молотов радісного перед ним їздив в Лондон. Вони передбачали більше, ніж це їм відомо і вони надіялись своїми та вірадами переконати тому, що підготовка для них зброя. І тепер факти?

Севастополь пав. Найбільша в світі фортеця найбільшою надією. Рідко зустрічається, щоб природа так благодіяла будівництву захисного укріплення. Дякуючи скелям, фортецю неможливо було замкнути з моря. Добрий підвіз, підземні бойові споруди, все це створювало собою великі труднощі для наступаючого противника, все це укріплювало надію совєтів, що на цьому місці Німеччина може стекти кров'ю. Накінець, думали вони, облога фортеці в боротьбі за Крим, продовжується цілий рік. І от вона пала після 25-денного наступу німців, після жорстоких боїв.

2. Бої в Північній Африці. Тільки небагато людей можуть тепер оцінити все значіння наступу в Північній Африці. Якщо подивитися з военної точки зору, то це був переможний вишої якості похід. На протязі якихнебудь двох тижнів противник в тяжких умовах пустелі був відкинутий на тисячу кілометрів на схід, його сильніша фортеця в цьому місці, Тобрук—пала, і тепер, дякуючи цьому, німецькі та італійські озброєні сили стоять біля воріт основного життєвого нерву Англії на Близькому Сході.

3. Німецьке верховне командування повідомило на цих днях, що німецькі та союзні війська перейшли в наступ проти совєтських озброєних сил від Москви до Чорного моря. Що це означає—це покажуть наступні тижні. Непорушний фронт заворушився, і прийшов час коли рішення повинні бути здійснені.

4. Майже 1 мільйон тонн тоннажу суден втратив противник у червні 1942 року.

Результатя цієї діяльності німецьких підводних човнів будуть відомі всьому світу через короткий час, а саме тоді, коли Англія та Америка втратять свої кораблі для задоволення їхніх насущних потреб.

Такі події цього тижня.

Хроніка перемоги

26 червня 1942 року

На південний схід від Харкова було оточено і знищено велику совєтську частину, 22.000 чоловік взято в полон, здобуто 100 танків, 250 гармат та велику кількість іншої зброї.

За 10 днів совєти втратили 468 літаків в той час, як втрати німців становлять тільки 42 літаки.

В Північній Африці німецькі війська перейшли лівійсько-єгипетський кордон і досягли Сіді ель Барані.

27 червня

Біля Севастополя падає один форт за другим.

Вночі совєти намагались висадитись на Керченській косі та німецька берегова оборона перешкодила цьому.

В Північній Африці британці відкинуті на схід. Ідуть бої біля Марса-Матрук.

28 червня

На середньому відтинку Східнього фронту в багатотижневих боях в лісовій і болотистій місцевості було знищено велику військову частину. Налічується 4.000 вбитих, 9.000 полонених та багато зброї.

29 червня

В боях біля Севастополя взято в полон 16 000 чоловік. Здобуто 341 гармату, 462 гранатомети, 2.580 бункерів та знешкоджено 112.650 мін.

Ще зимою друга армія так, як і 52 і 59 совєтські армії перейшли на півночі від озера Ільмень через замерзлий Волхов, прорвавши лінію фронту. Тепер ці армії знищені. Тут совєти втратили 33.000 полонених, 650 гармат, 171 танк, 2.900 кулеметів та багато іншої зброї. Втрати вбитими перебільшують число полонених. Марса Матрук у Північній Африці оточений.

30 червня

Німецькі та румунські війська в Севастополі проникли у внутрішню зону укріплень.

У Північній Африці взята атакою сильно укріплена в багатьох місцях мінована фортеця Марса-Матрук. Взято в полон 6.000 британців.

1 липня

Німецьке верховне командування повідомляє про початок великого наступу на південній та середній дільниці Східнього фронту.

В Єгипті німецькі та італійські війська ведуть наступ на останнє укріплення противника біля Александрії. Англійський військовий транспортник водомісткістю 13.000 тонн затоплений біля Александрії.

Підсумки затоплення кораблів за червень місяць досить значні: затоплено всього 156 торговельних суден загальною водомісткістю 886.000 регістрових брутто-тонн; 58 суден пошкоджено.

(Закінчення на 2-й сторінці).

Конституція—ширма Кремля

Великою шермою сталінської конституції прикрили своє справжнє обличчя московські володарі Кремля. Найвитончевішим способом вони змайстрували основний закон—конституцію, яка обіцяла народам СССР широкі права, волю і недоторканість особи. На всіх перехрестях до набридливості вони кричали про найдемократичнішу в світі сталінську конституцію. Тим часом у Кремлі жидівсько-сталінська зграя вишукувала найтонші засоби поярмлення багатомільйонного народу СССР. Сотнями тисяч чесних людей вони заганяли в тюрми та в концентраційні табори Далекого сходу. Масові арешти їм потрібні були для постачання найвіддаленіших будівництв і промислових районів.

Совєтські люди знаходили собі в цьому деяку відраду, вона примиряла їх з гіркою дійсністю. Їх арешт і заслання етапом у далекі табори здавалося загальною мобілізацією на трудову повинність. Бентежили тільки форми цієї „мобілізації" вже завдто примусовий її характер. Але тут приходило на допомогу фантастичне уявлення про грандіозні будівничі задуми совєтів далеко на півночі і на сході.

Але справді, чи могла існувати совєтська система без цього соціального рабства, без цієї каторжної роботи в'язнів по концентраційних таборах? Своєю „найдемократичнішою" конституцією вони прикривали своє обличчя від зовнішнього світу.

Без сумніву, цей вид рабства дуже нагадує той, що існував хочби у Птоломеївському Египті. За винятком невеличкої керівної групи, в совєтському суспільстві—всі раби. Рабів кількох ступенів, розташо-

(Закінчення на 2-й стор.)

ваних за певною ієрархією. Бо чим визначається рабство? Раб позбавлений майна і волі. Він не має права обирати собі ні місця перебування, ні роботи. Він прикутий і до того і до того. І справа не змінюється від того, хто розпоряжається його майном, його роботою, його життям — окрема особа, певна організація чи установа.

Знав же стародавній Єгіпет і громадських, і храмових, і державних рабів. Різниця між єгипетським і советським рабом полягає хіба в тому, що в Єгіпті рабові зблишали недоторканість його духу, його думок і віровань, бо нікому ще не відомо, щоб стародавнього раба примушували приймати віру його володаря.

Советський раб був ще бідніший: від нього відібрали його духовний світ, він мусив думати так, як йому наказували. Ієрархія советського рабства творила ще й „надрабство", що складалося з так званих „ворогів народу". Не будь цієї категорії „надрабів", тоді звичайні раби, якими були всі советські трудящі, ще гостріше б відчули своє нещастя. А так у них лишилась ще деяка ілюзія волі.

В кіно, в театрах, в літературі совети показували трудящим СССР про капіталістичне пригнічення трудящих, про безробіття і т. інш. Але такого не показали ні в одній країні, де б робітник не мав права залишити одно підприємство і перейти на друге, де б за це його піддавали арештові і засуджували на один рік тюремного ув'язнення. Або за запізнення на 15—20 хвилин з яких би то не було причин—також здавали під суд. Отже, комуністичне рабство перевершило всі рабства людини людиною, які були будь коли в історії існування людини.

Така дійсність советської „демократизації", „волі", і „недоторканості особи".

Світове положення після 180 днів Рузвельтової війни

(ПФС). Коли Північна Америка півроку тому приступила до війни, яку Рузвельт планово приготував своїми випадами проти Німеччини та провокаціями проти Японії,— всі вважали, що війна на Атлантичному океані повинна була закінчитися протягом короткого часу на користь Англії. Міністр воєнно-морського флоту, Нокс, заявив 1 жовтня минулого року дослівно таке: „флот з'єднаних держав Північної Америки змете німецькі підводні човни з Атлантичного океану", а адмірал Штарлінг заплямував себе перед історією своєю прогнозою 90-денної війни проти Японії.

Сьогодні дилетанство цих стратегів особливо яскраво виявляється. Як виглядає в дійсності світове положення після 180 днів Рузвельтової війни?

Торговельна війна сягає сьогодні далеко поза Атлантичний океан та поширилася на всі світові моря, що оточують всі континенти. Вже на постачальних шляхах, на морях до воєнних арен ледве пересувається торговельне мореплавство аліантів, які сьогодні більш розбиті, віддалені від себе, ніж з'єднані нації. Часопис „Нью-Йорко Таймс" подає, що лише в половині січня Північна Америка втратила 300 кораблів; „Манчестер Гардіан" підтверджує, що 5 червня в одному повідомленні з Нью-Йорку ще раз говориться, що німецькі торпеди досягають вже північно-американських портів. В цих самих 24-х годинах, коли Японія перевела свої повітряні атаки проти північно-американського континенту, як японські підводні човни напали на британців у одному північно-американському порту та один південно-австралійський воєнний порт, Нью-Йорк запровадив повне затемнення, Вашінгтон повідомив про втрату 8 кораблів, в тому числі про кораблі, які були затоплені в гирлі Міссісіпі. Лише наслідком японських дій ЗДПА втратили 6 воєнних кораблів, 5 літаконосців та 6 кружляків, а також біля 2.000 літаків. Японці взяли біля 350.000 військовополонених, в тому числі 25.000 північно-американців, головне з операційного простору утікшого генерала Мек Артура. Японія зайняла простір біля 4 мільйонів квадратових кілометрів з 93 мільйонами населення, простір, який був джерелом для англійсько-американського багатства, на якому спочивала незаступна база кожночасної майбутньої збройової промисловості З'єднаних Держав. Сам Рузвельт не міг до держати цього до кінця. Він жалується, що війна зараз потягає за собою кожного тижня рекордову суму 150 мільйонів доларів та що крім цього є до занотовування 4 000 убитими та 50.000 полоненими.

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Хроніка перемоги

(ЗАКІНЧЕННЯ)

2 липня

Під керівництвом генерал-фельдмаршала Манштейна німецькі та румунські війська заволоділи Севастополем. Сильні форти, розміщені на схилах укріплення, підземні укріплення, бетонні та земляні бункери при допомозі всіх видів зброї були взяті. Число полонених та кількість захопленої здобичі ще не встановлено. Останки розбитих советських частин втікли на півострів Херсонес, де вони на вузькім просторі дуже стіснені.

Наступальні операції на південній та середній дільниці Східнього фронту супроводжувались значними успіхами.

В Єгипті після жорстоких боїв була прорвана позиція Ель Аламейн. Розбитий противник відступає до дельти Ніла.

Жиди в Туреччині

Під назвою „Жиди в Туреччині" істанбульська газета „Тасфірі Ефкіар" цими днями опублікувала статтю, яка є ясною передосторогою жидівству в Туреччині й показом того, що жидівське питання також і в Туреччині набуде гострих форм, якщо жиди не поводитимуться стриманіше й не підпорядкують своїх приватних інтересів державній необхідності. Газета нагадує про традиційну гостинність, яка гарантується всім чужоземцям і застерігає жидівство не зловживати цією гостинністю.

Майже щодня турецькі газети вміщають повідомлення про вироки проти жидів за підвищення цін, затримку товарів та інші подібні злочини. Той факт, що відпущені урядом для бідшого населення товари були закуплені жидами й приховані, щоб пізніше продати їх за підвищеними цінами, викликав у широких народніх масах реакцію, яка переверщила все, що було досі.

Досі турецький уряд взагалі до цього комплексу питань ставиться досить стримано, хоч є вже симптоми, які кажуть за те, що й в урядових колах починають думати про дії. Дуже примітним було підкреслено негативне ставлення уряду до питання транзиту жидівських емігрантів з південно-східньої Европи через турецьку територію до Сірії й Палестини. Несподіваних заходів вжив уряд внутрі організації офіційного турецького інформаційного бю-ро „Агенс Анатоль", де на ви-ставі розпорядження прем'єр-міністра Сайдама, протягом 3 годин було звільнено всіх жи-дівських редакторів, очевидно тому, що були встановлені сут-нівні зв'язки певних жидів-ських елементів інформаційної агентури з британськими й со-ветськими органами.

Також спеціальним декретом пропоновано звільнити жидів з деяких міністерств і по ми-дивості не розподіляти по-жидівськими фірмами урядових замовлень. Отже, можна зробити висновок, що жидівське пи-тання в Туреччині також і че-рез обговорення його уряду переходить в стадію найуваж-ніших спостережень. (Н. В. Т.)

Бойова мораль совєтів занепадає

(ПФС). Большевицьке командування з жахом дивиться на бойову мораль своїх вояків, яка значно виявилася за час зимових боїв.

Непокаяність та дизертирство, не зважаючи на найсуворіші погрози, з кожним днем збільшуються. Червоноармійці та командири залишають фронт та ховаються в тилу. В зв'язку з цим, видано таємний наказ, який захоплено недавно на північному відтинку Східнього фронту між паперзми одного штабу полка. Цей таємний наказ позначається числом 2.282 і підписаний дивізійним комісаром Сідоровим, комендантом полка Логвиновим та шефом штабу Короткович. Цей наказ застерігає командирів та забороняє їм залишати бойову лінію фронту. Там говориться: „Всяка поїздка в тил зі зброєю боронятеся. Фронтову лінію без письмового дозволу не можна ніяким чином залишати. Кого без письмового дозволу зустрінуть в тилу, того негайно заарештують, поставлять під воєнний суд, а в особливих випадках—розстрілюють".

Замах на Твардовського

У день приведення до виконання смертної кари Штерн і Василь єв були виведені із камери не знайомими їм агентами ГПУ. Так, як двері камери залишились відчиненими, то Стрельцов чув, як у коридорі член колегії ГПУ, Гай, ще раз категорично підтвердив покараним, що ім абсолютно нічого боятись: їх, мовляв, виведуть тепер на тюремний двір, поставлять, як потрібно у таких випадках, до стіни. Рушниці, мовляв, заряжені холостими набоями. В момент, коли розстрілся залп, вони повинні впасти на землю і зробити вигляд, що вони дійсно вбиті. Все це начебто необхідно, бо під час страти будуть робитись фотографічні знімки, щоб можливо було в любий час пред'явленням відповідних фотографій доказати їх страту недовірливим іноземцям, головним чином, німецькому посольству.

Потрібно було також продемонструвати, що советські установи абсолютно нічого спільного з ним замахом не мають, що навпаки, у Советському союзі терористів засуджують до вищої міри покарання, що недоторканість іноземних дипломатів гарантується всіма засобами, які перебувають в розпорядженні влади.

Стрельцов мав можливість спостерігати з початку до кінця страту Штерна та Васильєва, бо вікно камери виходило на тюремний двір.

Подібні камери з вікнами в двір, де проходять страти, призначались виключно для арештованих гепеушників. Їм хотіли показати наочно, як розправляється ГПУ з своїми неслухняними та боягузливими зрадниками.

З великим збудженням передавав Стрельцов подробиці страти. В одному з кутків невеликого, вкритого асфальтом тюремного двора стояла група солдат ГПУ з рушницями. Прокурор Советського союзу Криленко, член колегії ГПУ, Гай, та деякі інші відповідальні працівники, рівно, як багаточисленні особи в штатському, яких він не знав, були присутні при страті.

Криленко поспитав Штерна та Васильєва ще раз, чи настоюють вони на своєму минулому судовому показанні, згідно якого вони являються дійсними винуватцями замаху, який вони виконали по дорученню одної з іноземних держав. Покладаючись на дані їм обіцянки, обидва засуджені поспішили сміливо й голосно підтвердити свою вину. Слідом за цим вони були поставлені обличчям до стіни. Страта розпочалась. В останній момент Штерн, як видно, був більш зосталений і почував, що відбувається щось більш серйозне, ніж безоблична демонстрація і що їх приносять самим грубим чином у жертву. Він несподівано обернувся і закричав з розкритими від жаху очима: „Братці, що ви хочете зробити? Я ж не..." Програмівшний залп заглушив його голос і Штерн упав.

Через півгодини в камеру були принесені та кинуті на підлогу ліжка два вузли з закривавленою одежею розстріляних.

Стрельцов був зараз же переведений в іншу камеру, де він і залишався в суворому одиночному ув'язненні до переходу в нашу загальну камеру № 62.

Спочатку він думав, що це може бути, буде помилувань та засланий в один з спеціальних таборів ГПУ. Тепер же він боявся, що йому буде це саме в ливе, бо його помістили в камеру, що була призначена ловним чином, для засуджених на смерть.

Стрельцов просив нас, коли буде можливо, повідомити його рідним про його долю. Про ничі подробиці замаху на стя німецького посольства, одначе, було немож боїться, що це, без сумніву, коштувало всім голови.

Ця моторошна для нас сце провела в нашій камері зо декілька днів. Одного разу ри Стрельцов був у числі товаришів по нещастю вивений з камери „без речей". час, як кожний з них, що шали нас, прощаючись з ним раз з тим чи іншим, що ались—ніхто не зрушався з ніг щоб протягнути руку ли лачу Ягоди, який ішов на

І це була одна із карт тів.

*) Початок див. № 38 28 червня 1942 року.

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

Цьому силу ми йдем подолати

Розцвітає Україна-мати,
Ожива її сила і міць...
Щоб у світі було краще жить—
Цьому силу ми йдем подолати!..
Щоб народам і всім поколінням
Край безмежним барвінком зацвів—
Большевицько-жидівських катів
Ми йдем нищить навіки з корінням!..
Ми йдем всіх рятувати з неволі,
Визволяти людей із тюрми,
Й ворогів як розіб'ємо ми—
Буйний хліб заколоситься в полі...

Петро Український.

* * *

І степ широкий, і могила
Одна—самотня в далині,
Верба, і явір, і калина—
Чогось приснились ви мені.
І синє небо розіслалось,
Укрило землю, мов шатром,
І в синім небі—так здавалось—
Летить орел понад Дніпром.
Дніпро ген-ген собі розкинувсь,
Блищить, мов зеркало, вода,
А він за хмари геть полинув,
І з хмар Вкраїну огляда!..

В.

ФЕЙЛЕТОН-ПАРОДІЯ

КОРОТКИЙ КУРС ІСТОРІЇ ВКП(б)

Законспектований з офіційного видання
Маркіяном Обичайкою

ГЛАВА ПЕРША

Народження Векапебе. Інтернаціонали I, II і III. Розчахнення Векапебе на дві частини. Розвод з II Інтернаціоналом. Ліві та праві ухили.

Векапебе—це вже не молода, але ще досить проворна жінка з густо нафарбованими губами та напудреним обличчям.

Прізвища та року народження її ми не знаємо, бо вона незаконнонароджена, позашлюбна тобто, і в метриках ніде не записана. Та коли б і був зроблений запис, то всеодно її в метричній книзі не знайти, бо вона жила нечесним життям і, ховаючись од поліції, часто міняла ім'я. Так, говорять, вона колись звалась і Ерседеерпе, і Еркапе, а в останній час у московській домовій книзі вже прописалася, як Векапебе. Зараз Векапебе живе в Куйбишеві, бо московський клімат не підходить для її здоров'я--жарко

Одружена вона на другому чоловікові. Її чоловіки носять імена, як царі: Інтернаціонал II, Інтернаціонал III. Батько її теж звався Інтернаціоналом I, але він помер за 26 років до її народження.

З першим чоловіком вона гризлась і взяла розвод, коли той пожовтів і став нездужати, а в 1919 році вийшла заміж за молодого Інтернаціонала III, шустрого парнишку з чорною кучерявою шевелюрою, горбатим носом та дуже червоним. Хоч у його пашпорті написано, що він руський, але кров жидівська відчувається

Дітей у неї, тобто векапебенят— тьма-тьмуща. Чого так, не пояснюємо. Діти Векапебе мають найрізноманітнішу національність. Але найбільше любить вона чорноголових, кучерявих, з горбатими носами. Видно, хоче вона догодити своєму законному чоловікові Інтернаціоналові III.

Ще за молодих років вона стала прихворювати на ноги. Справа в тому, що 1903 року, йдучи під дощ по вулиці Лондона на II з'їзд, вона якось повсковзнулась і розчахнулась на 2 частини. Ленін дуже злякався і негайно написав книжку „Що робити?", але йому зараз же посовітували більшу частину, тобто большевицьку так-сяк залічити, а меншовицьку віддати приятелю Мартову, яка в його руках на велику радість большевиків довго хиріла, поки не була спроваджена на той світ.

Отже, Векапебе тепер ходить на протезі, значить і не тверда в ході: хилиться то вправо, то вліво. Особливо на поворотах хитається, робляючи то „правий ухил", то „лівий".

(Закінчення буде).

Поет Т. Осьмачка у Львові

Тодось Осьмачка—селянський син, родом з с. Куцівки на Черкащині. Першу свою збірку поезій під назвою „Круча" видав у 1922 році, в 1925 році другий том поезій під назвою „Скитські вогні", а в 1928—третій том під назвою „Клекіт" та переклад Шекспіркової трагедії „Макбет".

Коли в 1930 році посилилися большевицькі переслідування української інтелігенції, зокрема, письменників і митців, твори Осьмачки викидають з усіх бібліотек, забороняють продавати й читати. Самого поета в 1933 році арештовують у Лянцкороні біля Кам'янця-Подільського, але швидко випускають з дозволом жити тільки в Свердловську. Однак, Осьмачка не їде туди, але пробує дістатись до Галичини. Його арештовують вдруге і вивозять у московську тюрму Бутирки. Тоді поет починає симулювати божевілля. В наслідок цього потрапляє до інституту ім. Сербського на обслідування. Результат експертизи такий, що поета замикають у божевільню. Після кількох місяців проте випускають на волю. Поет опинився на Україні, але знову заарештований потрапляє в божевільню у Кирилівці. Там просиджує 8 місяців, а далі звільнений старається скритися від чекістів і працює сільським робітником. Але й це не дає йому захисту: його знову арештовують і саджають у божевільню, цим разом уже з присудом „навіки".

Вибух німецько-большевицької війни перервав його страждання. Поет опинився на волі. Спершу працює директором середньої школи в с. Тишлиці й пише, а потім, виклопотавши дозвіл, переїздить до Львова.

В дорозі

(Нарис)

Зеленою, з темним підвалом стіною, б езкінечно тягнуться хліба, буйні, пшеничні. Гранчастий колос аж низько хилиться до землі від вранішньої роси грунту, поник в гли боких задумі, мовчить. І не чується, не коливається пшеничне море, не хлюпає об камінню хвиль—зневоженого ще спить, молоде привабливе, розкинувшись широко-широко, і ранній рожевий промінь ласкавіло пестить його шовковисту поверхню, ласкає та ніжно, як кохану.

Вже, що чималенько вже дорогами рисою, пішли хо- Гуркіт коліс стих, уляг- курява. Візник, рос- рудовусий, з жовк- прокуреними пальця- чоловік, утнувши батіг у дрібок, повернув до скожу на кавуя круг- голову. Він хотів щось рота, розкрив махнув рукою, поліз за тютюном.

—Ать... Що там говорити. Всього було.

Мовчав, аж поки не запахкала куца, обсмалена люлька. Затягся разів зо два і, зрідка погукуючи на коней, розпочав:

—Тепер от землю дадуть нам. Це добре. Бути хазяїном, самому господарювати, і ніхто тобі не стоятиме за вказа над'душею... Як схотів, так і зробив. І лад буде, і всього вдосталь. Раніше було, ще при Микольці, ніхто не знав, як це так без хліба жити. А навчили ж жиди... Як скінчилась ото революція, так і почалось безхліб'я. А тут ще сози за горло схопили... Хоч у пляшку л і з ь... Настраждалися по зав'язку.

Охрім Савич хвицькнув батогом, занокав. Гвіденькі жваво взяли з місця, дрібно заторохтів віз. Пологий спуск сірою, широкою смугою простягався перед нами, а самому нижчому місці він впирався в міст, звідти тікав на бугор. Біля мосту кові знову стишились. Ми помалу в'їхали в закучерявлену чорну тінь від верб.

—Так - так. .—задумливо протіг візник, а потім пожвавішав і вже зовсім весело сказав:

—Було та збрило. Підіть тепер погляньте на наше село. Зовсім не та Іванівка. Та й люди не ті, змівилися. Багато, багато значать справедливі порядки.—Охрім Савич так захопився розповіддю, в'ін був так зворушений усім новим, з чим йому довелося зустрічатись останнім часом, що, піднесений і помолоділий, скочив з воза, підтюпцем оббіг навколо, сів поруч мене, на моїй стороні. М'яким, трохи хриплим голосом, він продовжував, жестикулюючи та нахиляючись до мене:

—Вулиці... Страшно було дивитись на них. Голі, обдерті. Ні тину, ні дерева. Пустиня. А тепер? Не давно я сам заплів навколо двору нову огорожу, підремонтував сарай, колодязь. Любо глянуть. Насвесні насадив берізок, в'язків, тополь. Всі поприймались, дрібним, веселим листом вкрились. Радісно, коли знаєш, що це твоє, що воно належить тобі, твоїм дітям. Ніколи вже не прийдуть з сільради: давай!

І це не я сам, всі ніби від якогось кошмару прокинулись і вперше взялись до чудової нашої праці. А знаєте, земля любить добру працю, і ми землю любимо. Ми ж споконвіку хлібороби. Я вам скажу по секрету: без землі я не можу, як без води. Працювати на ній—для мене все. Змалечку і вже ось п'ятьдесят років хожу я за плугом, кошу, молочу і не засіли вони мені так в печінки, як оці дванадцять років у колгоспі. Виїжджаєш, було, колись, ще як усе своє мали, вранці в полі, заганяєш плуга у землю, дружно тягнуть коники. І легко так тобі на душі. Туди глянеш—Іван свою ниву оре, сюди—Грицько погукує на пару. А як вродить було, то ніколи так не родило в созах. Жили, краще не треба. І вірте моєму слову, що й тепер буде так. Коли кожен буде дбати за своє господарство, доглядати за своєю нивою, все буде. Хлібом засиплемо восени засіки, матимемо сало, молоко, мед. От життя буде! Згадаєте через кілька років мої слова і скажете, ій-бо скажете, що дід Охрім був прав.

Я цілком поділяв його думки і в усьому був згідний з ним. Я знав і вірив, що це буде дійсно так, що дід Охрім правий, що кожний, хто страждав оті два десятки років, впевнений у цьому.

Вже давно переїхали бугор, близько голубіло передмістя. Диміли заводські труби, хмарками білого диму пихкали на станції паровози, долітали сигнальні свистки.

—Агей, дорогенькі,—зацмокав віжками Охрім Савич і вже крізь гуркіт коліс, крикнув мені:

—Скоріш би добити тих паразитів, що в Москву повтікали, а тоді...

Він глянув на мене, багатозначно підморгнув і засміявся так, як ще ніколи не сміявся.

М. Біленко.

Розпорядження німецького верховного командування про перебіжчиків

Німецьке верховне командування видало особливе розпорядження, згідно з яким перебіжчикам із червоної армії—червоноармійцям і командирам—буде видаватися особливий документ, який ніким не може бути відібраний і посвідчує в тому, що пред'явник його перейшов на німецьку сторону добровільно.

Перебіжчики забезпечуються працею по спеціальності на батьківщині.

Для вияснення спеціальності перебіжчики будуть утримуватися в особливих таборах окремо від військовополонених, де їм будуть видані відповідні документи й одяг.

Це розпорядження ще раз переконує в тому, що советська пропаганда про нелюдське ставлення до перебіжчиків і полонених—мерзотня брехня.

Німецьке командування нещадно розправляється з партизанами, диверсантами й саботажниками в тилу, і в той же час суворо дотримується міжнародніх правил по відношенню до військовополонених та перебіжчиків. Р.

ЗАСУДЖЕНО ДО СМЕРТІ ЗА ШПИГУНСТВО НА КОРИСТЬ МОСКВИ

СОФІЯ. В понеділок військовий суд засудив генерала у відставці Саймова, колишнього інспектора болгарської артилерії, до смерті за шпигунство на користь Москви. Оскільки рада міністрів оголосила цей вирок за набувший законної чинності, його не можна оскаржити, або прохати про застосування амністії.

Як доведено слідством, Саймов передав советам плани фортифікаційних споруд Варни, а також влаштував таємне радіосполучення поміж Софією й Варною, одержавши за все це винагороду з Москви.

(Д.У.Ц.)

З наради старшин Дубов'язівського району

Кожної суботи в приміщенні управління старшини Дубов'язівського району відбуваються наради сільських старшин та завідувачів районових відділів. Така ж чергова нарада відбулась і 27 червня ц. р. З оглядом стану робіт та проведення підготовки до збирання нового врожаю виступив старшина району пан Радзієвський. Зупинившись на значінню повного використання наявної робочої сили, він відмічає, що цього саме й бракує багатьом керівникам сіл та общинних дворів.

Боротьба з шкідником цукрового буряка—довгоносиком, прополка зернових, підняття парів проводиться слабо, мало уваги приділяється і збиранню кормових трав. Клевер відцвітає, якість його втрачається. Тільки в окремих общинних дворах розпочато сінозбирання. Прикладом зразкової роботи можуть служити общини с. Карабутово. Клевер уже тут зібраний, старанно готуються поля під осінній посів. Цього, на жаль, не бачимо в багатьох інших селах.

Особливу увагу на нараді звернено на підготовку до жнив. Ремонтування складних деталей до машин і моторів буде провадитись у курилівській МТС, а основний ремонт комбайнів, молотарок та жаток повинні зробити самі общини, залучивши до цього кваліфікованих людей. Передбачається для проведення збирання хлібів одержати пальне та мастило.

Нарада також відмітила, що окремі старшини общинних дворів безвідповідально віднеслись до висилання людей на роботи в держгосподарство, що знаходиться на терені району. Бувають випадки, коли замість 110 осіб з'являється всього 19, або й того менше.

Особливо застерігається старшин від припущення помилок під час пашпортизації, що вже розпочалась. Підписуючи пашпорт, старшина мусить знати кому він його видає і на яких основах.

В кінці наради було роз'яснено наказ німецького командування про врегулювання недостачі хліба та інших харчових продуктів на селі.

М. Олександренко.

Село випроваджає

Опівдні почали збиратись до сільської управи. У кожного піднесений, святковий настрій, пожвавлення. Барвисті українські вбрання, веселий сміх, жарти. Радісні обличчя заповнили площу. Музика, танці.

Сьогодні село випроваджає тих, які завербувались на роботу до Німеччини. 44 юнаки й дівчини від'їжджають сьогодні до цієї прекрасної, де стільки радості й сонця, країни. Працюючи там, на берегах Рейну та Ельби, вони пройдуть чудову життєву школу, відчують дихання справжнього життя. Вони це знають, і жодної тіні смутку або страху на їх обличчях.

Хіба могла думати два роки тому затуркана, прибита горем колгоспниця, що їй буде дано можливість побувати, попрацювати в самій культурній, в самій організованій державі світу. Ніколи. Рибка Антоніна, Фесюн Катерина, Дуброва Олексій, Шерстюк Іван—всі вони сміло дивляться в вічі свого майбутнього, не бояться за долю родня, які залишаються на батьківщині.

О з годині під'їхали підводи. Вкладаються речі, надходить остання хвилина. Відповідальний за відправку старшина села пан Мальцевич ще раз прозіряє явку завербованих.

Друзі, родичі й рідня в останнє тиснуть руки від'їжджаючим.

—Слухайся в усьому, роби все так, як це подобає українцю, і тобі буде якнайкраще,—говорить батько синові.

—Добре,—відповідає юнак і вже на-ходу, сідаючи на воза, додає:—а тут тож дивіться, щоб не впізнав села, як повернусь.

Підводи рушили. Дівчата затягли пісню, і вона лунко понесла на своїх крилах радість народню, хвалу новому, справедливому світу.

М. О.

26 червня, с. В'язове, Дубов'язівський район.

Гарно організувати роботу пожежних дружин

За останні дні в селах Конотопського району почастішали випадки пожеж. Ці сигнали говорять за те, що старшини сіл повинні звернути велику увагу на цю ділянку, тим більше, що зараз наступили жаркі дні, а незабаром наступить збиральна кампанія. Отже, щоб наша праця не пішла даром у повітря, старшинам сіл та общинних дворів слід заздалегідь підготувати свої пожежні дружини. Треба привести в належний стан пожежний інвентар, якто: насоси, бочки, відра, вогнегасники, виділити відповідних людей, приміщення та тяглову силу.

В окремих общинних дворах це вже пророблене. Наприклад, в общині № 50 с Підлипне насос, бочки та інший пожежний інвентар в гарному стані і завжди напоготові. Тут запроваджено чергування серед пожежників. Непогано поставились до налагодження пожежної справи в с. М.-Самбір. Так, 11 червня ц. р. в цьому селі загорілась хата. Пожежні дружини села і общинних дворів приїхали на місце пожежі. На протязі чверть години її було негайно ліквідовано. З цих пожежних дружин треба брати приклад всім останнім.

Зараз, коли в населення ще є вільний час, слід обов'язково провірити та відремонтувати печі та димарі. Треба не забувати, що в залежності від того, як буде поставлена робота пожежної охорони, залежатиме й збереження від пожежі нашого майна.

П. Холодьон.

Пожежний інспектор.

ПОКАРАННЯ

Тхір Федір Іванович, народження 16 лютого 1891 року, мешканець с. Підлипного, засуджений до вищої міри покарання через повішення за те, що він 22 червня 1942 року о 18 годині вбив за допомогою лома в с. Підлипному Тхора Василя Павловича і його дочку Ганну в їхній хаті. Таким чином, він вчинив подвійне вбивство.

Вирок виконано 27 червня 1942 року о 17 годині в с. Підлипному.

КАПІТАН ТА ОРТСКОМЕНДАНТ.

Чесність

23 червня ц. р. військовополонений, який проживає у цивільному таборі, ОЧЕЛДЕЄВ Нурадин знайшов бумажник з документами: паспорт, особове посвідчення і інш., а також грошші в сумі 19 крб. Згідно документів все це належало гр. м. Конотопа Попко Олександру Федоровичу, що проживає на ст. Конотоп, Щербанська вул, № 20.

Знайдені документи та гроші ОЧЕЛДЕЄВ здав в Управління поліції, яка в свою чергу передала документи та гроші власнику гр. Попко, який виніс велику подяку Очелдееву за його чесність.

Управління поліції м. Конотопа також об'являє свою подяку за чесність.

Інспектор поліції Конотопського району

ШИМАНОВ.

ОБ'ЯВА

Особи, які записалися слухачами курсів німецької мови при Відділі Пропаганди та Агітації, мусять прибути в приміщення Відділу Пропаганди та Агітації (Роменська, № 6) в понеділок 6 липня о 7 годині вечора.

Курси будуть організовані як у міському, так і в привокзальному районах, і будуть працювати з 4-х та з 6 годин 3 рази на тиждень:

в понеділок, середу, п'ятницю або в вівторок, четвер, суботу.

По знаннях курси діляться на три групи. Плата за навчання—30 крб. на місяць, папір та книжки видаватимуться за рахунок Відділу Пропаганди та Агітації.

Зав. Відділом Пропаганди та Агітації.

ОБ'ЯВА

Цегельня райспоживспілки на Мартусиній греблі закликає до роботи робітників на цегельню.

Про умови праці можна довідатись в райспоживспілці (Українська площа, № 26).

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні:

Пашпорти на ім'я:

Самуся Івана Миколаєвича
Кузька Тихона Лукича
Скаскевич Софії Григорівни
Савченка Івана Васильовича
Караулова Михайла Степановича
Степаненка Павла Денисовича
Азмасяна Сафора
Васильєва Михайла Петровича
Бабиної Параски Іванівни
Лисака Семена Юхимовича
Лисак Марини Михайлівни
Литвина Панаса Федоровича
П'явки Сергія Григоровича
Панкратова Івана Степановича
Кравченко Насті Герасимівни
Глушка Аполіта Павловича
Осадчої Тетяни Євмиківни
Литвина Григорія Андрієвича
Бабиної Варвари Панасівни
Гайка Сергія Дмитровича
Пашка Василя Гавриловича
Москальця Григорія Свиридовича
Москальця Григорія Леонтієвича
Литвина Андрія Семеновича
Опалатенка Михайла Григоровича
Першова Михайла Яковлевича
Худенка Івана Артемовича
Сухоноса Павла Савельовича
Величка Радіона Якимовича
Москалець Ганни Данилівни
Першова Михайла Яковлевича
Грищенко Катерини Михайлівни
Іващенка Луки Хомича
Пашпорт та військовий квиток на ім'я Клименка Івана Олексіевича
Пашпорт та перепустка від німецької влади на ім'я Главацького Івана Прокоповича
Пашпорт та промисловий паспорт на 1942 р. на ім'я Рогового Степана Логвиновича
Пашпорт та посвідчення заключника на ім'я Безпалого Петра Вакуловича.
Продуктова картка на ім'я Соколової Лідії Василівни
Продуктова картка на ім'я Ковтуна Тихона Даниловича, Ковтун Надії Тихонівни
Облікова картка на коня на ім'я Рогового Степана Логвиновича

Картки безробітного на ім'я:

Неродя Степана Семеновича
Лисенка Домахи Іванівни
Лисенко Павла Андрійовича
Соломко Ларисп Григорівни
Хоменка Степана Ксенофонтовича
Документ про освіту на ім'я Прасола Василя Пантелеймоновича.
Продуктова картка на ім'я Тхора Івана Васильовича.
Особове посвідчення на ім'я Лободи Івана Євтуховича.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО Ц5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 15000

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік І | Конотоп, Неділя 12 липня 1942 року | Ч 40

Південний фронт совєтів на віддалі 500 км ліквідовано

З 23 червня по 8 липня збито 1100 совєтських літаків. У районі Орла знищено 400 танків противника

На просторі між Харковом та Курськом німецькі війська перейшли в наступ по всьому совєтському фронту й зробили натиск у напрямку Вороніжа, який 6 червня був узятий. Після цього удар був направлений дальше на південь, в результаті чого фронт червоних на схід від Дону був ліквідований на віддалі 500 кілометрів. Совєтські війська відступають у безладді.

На північ від Орла совєти намагались своїми атаками звільнити південний фронт, але були відбиті та втратили біля 400 танків.

На південь від Ржева сильні совєтські військові групи оточені й скоро будуть змушені здатися в полон.

За час від 23 червня по 8 липня совєти втратили 1100 літаків.

* * *

Швидкий наступ німецьких військ на схід від Дона відріже останні зв'язки між Москвою та Кавказом. При цьому сталінські армії, які стоять на півночі, втратять не тільки важливі залізничні лінії з сходу, але, крім того, буде припинений підвіз із Баку бензину, який так необхідний для танків, авіації та різного роду машин.

Беручи в розрахунок знищення англо-американського конвою суден на Північному Льодовитому океані, можна сказати, що совєтські армії в найближчі місяці будуть мати велику потребу в усьому, що стосується ведення війни.

Крім того, великі втрати совєтських літаків показують, що німецька авіація панує на совєтських фронтах і що червоній армії загрожує велика небезпека з повітря.

ГЕНЕРАЛ-ПОЛКОВНИК ФОН МАНШТАЙН—ГЕНЕРАЛ-ФЕЛЬДМАРШАЛ

З Головної Квартири Фюрера, 1 липня 1942 року

Фюрер відзначив Головного Коменданта Кримської Армії Генерал-Полковника фон Манштайна до рангу Генерал Фельдмаршала та переслав на його руки наступну телеграму:

„До Головнокомандуючого Кримською Армією Генерала фон Манштайна. У виявленні вдячності Ваших надзвичайних заслуг за переможно проведену битву в Криму, яка закінчилася знищенням великого природою та будівлями найсильнішого укріплення Севастополя, відзначаю Вас до рангу Генерал-Фельдмаршала. З Вашим відзначенням та через зложення Кримської Таблиці для кримських борців відзначую перед цілим німецьким народом хоробрі дії під Вашим командуванням стоячих відділи.

Адольф Гітлер."

Англійці в постачанні фронту Сталіна, які неможливо поповнити

В той час, як народи звільнених від большевизму областей спокійно працюють, совєти відчувають відсутність німецької зброї. На середньому відтинку південного фронту, не зважаючи на погані шляхи, німецькі збройні сили, підтримувані літаками, посуваються на схід так швидко, що на одній станції в бою захоплено вантажний потяг. Захоплено один потяг, який совєти за поспішністю відступу не встигли зруйнувати. Німецька авіація невпинно бомбардує колони відступаючих большевиків, залізничні та аеродроми, чим наносить паніку та хаос у відступаючі частини.

На всьому відтинку фронту Харків—Курськ німецькі війська переслідують ворога. Даремно намагаються большевики хоч трохи затримати наступ, щоби цим збільшують свої втрати вбитими, пораненими та спорядженням. Німецькі війська вже перейшли широким фронтом Дон і захопили важне промислове місто Вороніж. На всіх фронтах появляються вові німецькі танки, які до цього часу не приймали участі в боях. Німецька авіація бомбардувала порти Чорного моря—Новоросійськ, Туапсе та Анапу, де потоплено декілька совєтських кораблів.

Від час боїв за Севастополь, німецькі та італійські літаки своїми атаками паралізували постачання евакуацію решток совєтських військ. Тепер по-за Крим, що почався 26 березня, продовжувався до липня 1942 року, коли остання морська та повітряна твердиня Севастополь, закінчено. Цей похід де в історію, як героїчний подвиг німецьких та румунських озброєних сил.

В районі Орла більшевики провели безуспішні атаки, які були відбиті з великими втратами для совєтів. Сталін ще й досі чекає допомоги від Англії і США, але замість допомоги одержує відомості про потоплення торговельних кораблів. З 2 по 6 липня німецька авіація затопила 32 торговельних судна водомісткістю в 217 тис. тонн, що направлялися в Архангельськ з вантажем літаків і танків. Щоб було наочніше, можна привести такі цифри: 217 тис. тонн дорівнюють приблизно 260 товарових ешелонів по 50 вагонів кожний, з вантажем по 16 тонн на вагон. Це говорить за те, що де б не появилися англо-американські кораблі, їх чекає така ж сама доля. Сталіну допомоги не дочекатись.

В північній Африці англійські війська несуть втрати за втратами. Англійці, відступаючи з захоплених німецько-італійськими військами областей, роблять те саме, що й совєти. Вони палять і знищують все на своєму шляху, чим прирікають на смерть туземне населення.

Становище англійців у Африці становиться загрозливішим, тил зовсім безнадійний. Наприклад, англійці силоміць хотіли мобілізувати греків, які проживають в Єгипті, але зустріли озброєний опір. Зараз у Єгипті йдуть бої за позиції Ель-Аламайд, що є останньою лінією укріплень перед Олександрією. Англійський протинаступ на позиціях Аламайд відбито з великими для англійців втратами.

Німецькі успіхи в Африці дивують британців. Один полонений англійський капітан розповідає, що всі дуже здивовані успіхами генерала Роммеля.

Незламний дух німецького вояка показує всьому світові те, що він упевнений у своїх перемогах, що він воює не за панування над світом, як це робить англійська плутократія і світове жидівство, а за звільнення гноблених народів. Це і дає йому перемогу тому, що право та правда стоїть на його стороні.

За правильну оцінку положення

Зима скінчилася й у повітрі відчуваємо вже не тільки запах перших весняних квіток, але й таємну силу невідомого чину, що гряде з залізною послідовністю логіки теперішньої війни.

Протягом минулої зими червона армія не виявляла стільки сили та розуму, щоб здобути хоч би один оперативно-вирішний успіх. Стратегічна ініціатива на Сході залишилася й надалі виключно в руках німецького командування, так само, як і на всіх інших фронтах вона залишилася на боці Держав Потрійного Договору. Але ця ініціатива сповита у серпанок таємничості, що зганяє сон з очей ворожим штабам.

Факт, що теперішня війна розгорнулася у світову війну в найширшому розумінні цього слова, засуває багато можливостей ставити найрізноманітніші гороскопи на тему майбутніх військових операцій. Слід пригадати тільки цілу гру здогадів і чуток ворожої пропаганди про чергові німецькі військові операції після війни у Польщі. Така сама мережа здогадів і спліток повставала по кожній і перед кожною німецькою військовою акцією, не згадуючи вже про всі ті „плани", що їх ворожа пропаганда підсувала німецькому командуванню.

Всі ці стратегічні пророкування—поминаючи саму тільки жадобу сенсацій та зрозумілу людську цікавість—мали подвійну мету. Перше: всякими пропагандистськими нісенітницями спонукати німецьке командування висловити про них свою думку й, тим самим, виявити посередньо свої плани на майбутнє. Друга причина таких стратегічних пророкувань об-

(Закінчення на 2-й стор.)

лічена більше на морально агітаційний успіх, тим більше, що противники Німеччини не можуть похвалитися ніякими військовими успіхами. Ворожа пропаганда найчастіше твердить, що Німеччина задумує в якомусь там часі провести відповідну військову акцію, і якщо Німеччина цього не зробила, тоді ця ж пропаганда починає гукати про... німецьку невдачу. Класичним прикладом цього можуть послужити „плани" ворожої пропаганди про здогадний німецький десант в Англії.

Не треба окремо додавати, що німецьке командування ніколи не дало себе спровокувати такими ворожими пророкуваннями й ніколи не виявило своїх дійсних планів. Поширення війни на Азію й Америку та на всі світові моря насуває, як сказано, дальші, великі можливості пророкувань та здогадів. Усіми цими фронтами можна на всі лади жовглювати, схоплювати їх у щораз, то нові стратегічні комбінації та держати читача чи слухача в безперервній напрузі найрізнородвішими „плавами", що ось-ось мають здійснитися. Про всі ці плани ворожа пропаганда довідується, очевидно, з „достовірного джерела", й як вони пізніше кінчаться нічим, то тільки тому, що натрапили на „героїчну оборону" большевицької, англійської чи ще якоїсь там армії.

Всі ці справи ставить у належному світлі факт, що вирішальною передумовою безприкладно великих успіхів німецької армії в теперішній війні був момент **Несподіванки, раптовості.** Німецьке командування не робило навіть найменших натяків на те, в якому напрямі буде завданий черговий удар та якого роду він буде.

Класичний приклад мовчазності, як вирішальної передумови військового успіху, дає теж Японія.

На цій підставі можна твердити, що німецьке командування і цим разом нічим не виявить світові своїх планів на найближчі дні й тижні. Від самого початку війни німецька преса ще ні разу не ставила ніяких стратегічних гороскопів, бо німецький народ добре розуміє, що всякі такі фантастичні комбінації можна робити тільки коштом військового успіху, і тому, в довір'ї до свого проводу відмовляється від усіх стратегічних здогадів.

Протягом теперішньої війни виявилося вже не раз, що німецьке військове командування працює в таких напрямках і такими методами, до яких противник найменше приготовлений. Ми певні, що так буде й цим разом і тому так для приятелів, як і для ворогів Німеччини, остається тільки одне: виждати, аж **поки удар наступить.** Усі здогади залишаться тільки пустими здогадами, хоча б вони не були безпосереднім продуктом ворожої пропаганди. Про німецькі плани знає тільки німецьке командування, а всі інші довідуються про них вже тоді, як вони стають дійсністю.

Подібні твердження можна б перенести й на політичні наміри Німеччини. Свою воєнну мету, а саме **створення нового справедливого політичного, соціального й господарського ладу** в Європі—Німеччина проголосила виразно вже на початку війни. Це вона підтверджує ділом та словом сьогодні. Все те, що сьогодні діється, це тільки засіб до цієї мети, часто продиктований твердими воєнними вимогами та конешностями. Тому всякі здогади, пророкування і комбінації про дальші й ближчі німецькі політичні плани, якщо вони не походять безпосередньо з офіційного німецького джерела, є ніщо інше, як тільки витвір людської фантазії або ворожої пропаганди. Свою воєнну мету Німеччина поставила ясно. Тому й нашим гаслом дня мусить бути: в довір'ї до Німеччини та з вірою в її остаточну перемогу йти спільною здисциплінованою працею до кращого майбутнього.

ЯК БОЛЬШЕВИКИ ФАБРИКУЮТЬ КАЗКИ ПРО НІМЕЦЬКІ ЗВІРСТВА

Большевицький сержант Микола Кабішов із 46 стрілецької бригади, який на днях попав на північному відтинку „Східнього фронту в німецький полон, заявив:

„Недавно моїй сотні показали 18 полеглих червоноармійців, які мали ноги, руки або інші члени відрубані. Наш комісар, який був справжнім чортом, заявив, що це зробили німці. Він до нас привів, як свідка, жінку Григор'єву-Шітіпову, яка підтвердила все, що він нам оповів. Ось, що роблять німці з перебіжчиками та полоненими!—казали нам. Увечері я бачив цю жінку на підпитку. Вона мені розповіла, що комісар обіцяв дати їй гроші, коли вона буде оповідати про німецькі звірства. Це не німці спотворили трупи червоноармійців —комісар примусив це зробити її та її сестру. На доказ цього вона показала ще скривавлену сокиру, якою вона, з наказу комісара, четвертувала полеглих червоноармійців.

В запіллі совєтів

Крім невдач на всіх відтинках фронту, виявляється неспокій і в далекому запіллі совєтів.

У деяких місцях СССР колгоспники починають розбігатися з колгоспів і організовувати загони зелених, які борються проти совєтів. В Тамбовській області колгоспники розібрали залізницю, в наслідок чого товарний потяг, який їхав у Москву, зазнав аварії. На заводі імені Горького трапилась пожежа, яка є наслідком саботажу робітників. З цього видно, що заворушення в тилу совєтів набирають великих розмірів. Але розстріли НКВД не зможуть поправити становища СССР. Совєтсько-жидівському режимові надходить кінець. Ще декілька передсмертних конвульсій і кривава тиранія Сталіна зникне назавжди.

Після падіння Севастополя німецькі війська успішно посунулися на схід, і взяттям Воронежа розірвали зв'язок між Москвою та півднем. Совєтське радіо вже зовсім замовчує про становище на фронтах від свого народу і обмежується лише фантастичними епізодами з зимових боїв. Але як би вони не приховували, дійсність сама сплива на поверхню.

Навіть Англія визнає, що становище совєтів дуже серйозне. Один англійський часопис, між іншим, пише таке: „Діла Тимошенка настільки важкі, що коли він поспішно не відійде за Волгу, то він втратить всю армію".

30 червня Калінін, нагороджуючи орденами червоних командирів, говорив, що вони повинні стати майстрами своєї справи і навчитись добре воювати. Це говорить за те, що Калінін сам визнає нездібність совєтських командирів, коли вони через рік війни повинні вчитися воювати.

Сталін видав наказ: „Навчитись воювати". Цим ще раз підтверджується, що совєтською армією керують бездарні командири.

ДРУГИЙ ФРОНТ— ЦЕ БЛЕФ

Домагання наляканих совєтів створити другий фронт не виконали ні Англія, ні Сполучені Штати Америки. Правда, англійці хотіли замилити большевикам очі, потішаючи їх вадією, що ось, мовляв, постане новий фронт, і почали так звану „дошкульну офензиву" проти культурних цінностей німецьких міст. Але після того, як **німецьке літунство** дало єдину можливу відповідь на ці злочинні напади Англії **тим,** що відплатило цією самою монетою, а саме: збомбардувало англійські міста Бат, Нарвіч та Йорк—в Англії якось зовсім затихли голоси, що пропагували створення другого фронту. Виявилося, що англійці, не кажучи вже про їхній нахил до „блефів", взагалі неспроможні цього зробити. Коли недавно лорд Біверброк заявив у одній промові в Вашінгтоні, що Англія та США мусять тепер відважно вдарити і спромогтись на створення другого фронту в Європі, то навіть в англійській нижній палаті запротестували проти цього. Через це там, мабуть, уже остаточно покинули думку про створення другого фронту. Коли в Англії та в США час від часу ще й натякали про це, то згодом усім стало ясно, що це була тільки одна з багатьох ілюзій, яку теж треба поховати. Згодом переконалися всі, що вирішний напрямок подіям надають не аліанти, а Держави Потрійного Пакту. Вони вирішать і цю війну.

ПАЛЕСТИНА ЗАДУМУЄ ФОРМУВАТИ ЖИДІВСЬКУ АРМІЮ

Як повідомляють з Палестини, в тамошніх жидівських колах кружляють чутки про те, що підбурювачі до війни Черчілль та Рузвельт незабаром зорганізують у Палестині жидівську армію.

„Не плач, Іцку, Татель битись тільки там, де не будуть стріляють".

ФЕЙЛЕТОН-ПАРОДІЯ

КОРОТКИЙ КУРС ІСТОРІЇ ВКП(б)

Законспектований з офіційного видання
Маркіяном Обичайкою

ГЛАВА ПЕРША

Головна мета Векапебе. Подорож Леніна в комунізму та жарт над ним цигана.

*(ЗАКІНЧЕННЯ *)*

Для того, щоб іти рівно, по „генеральній лінії", Векапебе має „ЦК", тобто, „Центрування Корпусу", а простіше—підтримка своєї рівноваги. На чолі ЦК стоїть Сталін, інакше — „генеральний секретар", бо він слідкує за „генеральною лінією" і відає всіма сердечними секретами Векапебе.

Не так давно на одному весіллі Сталін на підпитку пробалакався, що Векапебе вже стала шашні заводити з старим англійським левом... Що ж? Видно вдаваною бодрістю дряхлий англійський рицар теж зачарував серце любвеобільної Векапебе... Тільки не на добре це. Пустить він Векапебе обідраною покриткою, як це зробив він не з одною європейською дівчиною. Пригадайте тільки мадам Польщу.

Але ми забігаємо трохи вперед.

Отож, коли ЦК трохи загавиться і Векапебе починає хитатися на бік, секретар Сталін страшно гнівається і нещадно карає винних, що звуться по „лівоухильниками", то „правоухильниками", залежно від того, яку сторону вони підтримують. Сталін говорить, що обидва ухили однаково небезпечні і тому Бухарін і Каменєв обидва поплатились головами за ці ухили, дарма, що один з них їшов по праву, а другий—по ліву руку Векапебе.

Векапебе ніколи не стоїть на місці, а все рухається вперед. Збоку неї стоять платформи, на яких стоять опозиціонери, які є дуже великими майстрами кататись на цих платформах. Тепер же ці платформи заборонені. Ними зараз на Уралі возять пісок та камінь з кар'єрів.

Повторюємо, Векапебе все рухається та рухається вперед. За нею женуть і весь люд Совєтського союзу. Іти треба аж до самого Комунізму, хоч такого великого. Навіть про і в пісні співається:

„Наш паровоз вперед летить
В коммуне остановка".

Паровоз тут тільки для красоти згадується, а йти пішки, з клунками за плечима. Іти важко, так за тим жуть, в комунізмі буде добро роби скільки хоч, а їж по требі. І взагалі там свобода: розгнівався чогось кума—і зараз же сміливо смали по лисині кілком, суду, ні міліції, ні НКВД не буде. Одним словом, гарно при комунізмі.

Лише одна біда—шлях до нього дуже далекий і покручений. Легко збитись. Багато людей пробувало щастя та й пропадались назад ні з чим, тільки ноги намуливши.

Одначе, говорять, що ще предки добирались невідомими стежками до того „первісного" комунізму. Але, де вони ділись—точно зараз ніхто не знає: діди померли, а записів ніхто не вмів, бо в той час паперу, ні грамоти ще не було. От і блукають тепер нащадки.

Правда, теоретик Бухарін радив іти до комунізму „столиповою дорогою", щоб, значить, сухіше було, але його не слухали. Ленін вважав, що столипінська дорога часто робить дуги і вирішив повести залізницю, електрифікацію, кооперацію, електростанції, щоб, значить, ближче було. Таким чином, легше не довіти до комунізму. Вже навіть зірку видно п'ятикутню зірку, яка є аркою комунізму, коли вилізти на високу грушу. Але все ще вав циган, що стоїв своїм ділом під Ковердиною Балаклеї.

Так, так, циган.

Коли в людей заболіли мізки Володимир Ілліч став міркувати, як скоріше добитись до того самого комунізму? А тут циган візьми і порадь: „Видно же,—ступайте крок вперед, два назад, так за годину будете".

*) Початок див. № 39 від 5-VII 1942 р.

ПРОТИЛЕЖНОСТІ

Історична заслуга націонал-соціалістичного визвольного руху полягає в тому, що він знову внутрішнє зерно марксистсько-большевицького вчення ясно показав тісний, але хибно прихований зв'язок між марксистською ідеєю та її потворними проявленнями, з її дійсними бажаннями. Це розуміння націонал-соціалізм не перестає використовувати народові в героїчній боротьбі за кожного німця, за життю активізувати здорові сили народу для відсічі більшовизму.

Також і для раніш пригнічених большевиками, а тепер визволених народів Совєтського союзу необхідно чітко зрозуміти протилежності між націонал-соціалізмом і большевизмом.

Ядро цієї протилежності не було сформульовались коротше і ясніше, ніж в декларації імперського уряду в німецькому Рейхстазі 21 травня 1935 року, яку ми тут наводимо:

„Наш світ ідей діаметрально протилежний совєтському.

Націонал-соціалізм є вчення, що відноситься виключно до німецького народу. Большевизм переслідує свою інтернаціональну місію.

Ми, націонал-соціалісти, вважаємо, що людина може володіти тривалим щастям тільки в своєму народі. Ми переконані, що щастя і досягнення Європи органічно зв'язані з міцністю системи незалежних, більших, національних держав. Большевизм проповідує створення світової держави і визнає тільки одну інтернаціоналу.

Ми, націонал-соціалісти, визнаємо за кожним народом право на його власне внутрішнє життя, на його потреби і властиві йому особливості. Большевизм же, навпаки, нав'язує всім народам свої доктринерські теорії, не рахуючись, на особливості їх характеру, їх схильності традицій і інш.

Для розв'язання суспільних проблем, питань і злигоднів у середині своєї нації, націонал-соціалізм виступає з методами, спільними з нашими загальнонародськими духовними, культурними та економічними традиційними поняттями. Большевизм проповідує інтернаціональну класову боротьбу, інтернаціональну світову революцію, з зброєю, терором і насильством.

Націонал-соціалізм бореться за подолання і послідовне використовування життєвих суперечностей, за об'єднання всіх для спільної праці. Большевизм учить подоланню вигаданого ним класового панування за допомогою диктатури другого класу.

Націонал-соціалізм не надає ніякого значіння одному тільки теоретичному пануванню робітничого класу, але тим більше значіння надає практичному покращенню умов життя і побуту робітників. Большевизм бореться за одну теорію і приносить їй в жертву мільони людей, незмірні цінності традиційної культури і спадщини минулого і домагається, в порівнянні з нами, дуже низького рівня умов життя.

Ми, націонал-соціалісти, в захопленні і поважанні перед високими досягненнями минулого не тільки нашого власного народу, але й народів, які знаходяться за межами нашої країни. Ми щасливі надежати до европейського культурного суспільства, яке наклало на сучасний світ яскраву печать свого духу.

Большевизм відкидає культурні досягнення людства і стверджує, начебто він знайшов початок дійсної культури й історії людства в день народження марксизму.

Ми, націонал-соціалісти, можливо, в тому чи іншому питанні не однакової думки з нашими церковними організаціями. Але ми ніколи не хочемо безрелігійності та безвір'я й не бажаємо, щоб наші церкви перетворювались у клуби і кінотеатри. Большевизм учить безбожності і робить відповідно з цим.

Ми, націонал-соціалісти, в приватній власності бачимо вищим ступінь економічного розвитку людства, яка, відповідно розподілу в роботі, відкриває можливості для всіх, гарантуючи більш високий життєвий рівень. Большевизм знищує не тільки приватну власність, але і приватну ініціативу, а також задоволення, властиве почуттю відповідальності. Тому він не зміг в Росії—самій великій аграрній державі світу—врятувати від голоду мільони людей. Подібна катастрофа в умовах Німеччини була б неуявною, так, як в кінцевому підсумку в Росії на 90 сільських жителів припадає 10 городян, а в Німеччині лише 25 селян на 75 городян.

Таке зіставлення можна було б продовжити без кінця.

Як націонал-соціалізм, так і большевизм, переконані, що між ними лежить простір двох світів".

Німецька воєнна інформаційна служба

Берлін. Німецька воєнно-інформаційна служба зорганізована у формі відділів кореспондентів та пропагандових відділів. Завдяки цій організації, німецький нарід та весь світ завжди дуже добре поінформовані про все, що діється на фронті. Німецькі воєнні кореспонденти подали пресі до 1 квітня 1942 року, тобто, за 31 місяць 38.000 воєнних кореспонденцій. За той самий час фотографи зробили понад мільйон фотографічних знімків, між ними 40.000 кольорових. Цією працею не тільки докладно інформовано про бойові дії весь світ, але й зібрано дуже важливий документальний матеріал. Крім того, художники та маляри намалювали понад 40.000 картин, таким чином, увіковічнено воєнні події і в мистецьких творах. Фільмова стьожка, на якій фотографовано від перших днів війни всі воєнні події, має вже більше, ніж 120.000 метрів довжини. Показувати без перерви цей накручений під час боїв фільмовий матеріал треба було 1280 годин або 53 дні, отже, понад 7 тижнів часу без жодної перерви.

Фільми „Німецького тижневого огляду" йдуть тепер щодня в усіх кінотеатрах Німеччини та закордоном і показуються мільйонам глядачів. Тому кожний може сам собі виробити погляд на основні бої та перемоги німецького війська.

Багатства Криму

Крим скриває в собі великі земні багатства. В його озерах є хлористий магній, металевий магній, глауберова сіль, гіпс, калій, столова сіль та інш. Всі ці багатства озер майже не використані. Ще більші мінеральні цінності має Керченський півострів. Там великі поклади йоду, соди та адсорберів. На Керченському півострові викрито в останні часи великі поклади залізної руди.

Крім цього, в районі Ташлик Яо, на північному березі Керченської протоки, є поклади кварцевих пісків— сировини для скляної промисловості. Південна частина Керченського півострова багата на сірчані руди.

Є ще в Криму й особливий сорт колоїдальної глини—кіл, потрібний для миловарної промисловості, а у виробленому вигляді—для чищення масел (адсорбер).

Джерела нафти й природніх горючих газів є на побережжі Керченської протоки в Борзівці, Чонгелек і Черелек. Щодо лісів, то вони займають у Криму невеликий простір, всього 10% території.

Населення в Криму мало. Статистичні відомості 1935 року подали цифру 875,1 тис.

Жидо-большевицька комуна не дарма обзюбувала Крим, створивши там національний жидівський Лазиндорфський район. Починаючи вже з 1923 року, Крим заселювався жидами, і кількість цих жидівських переселенців на початку 1936 року дорівнювала 24.012.

За большевицьких часів пошиpилася в Криму велика металургійна промисловість, завдяки Керченським залізним рудам. Взагалі, большевики надавали Криму великого значіння і приєднали його до складу першої вугільно-металургійної бази союзу.

Щодо кам'яного вугілля, то він лежить у Бахчисарайському районі поблизу с. Бешуй.

Крим відомий також своїми великими тютюновими плантаціями, а різноманітне рослинне багатство дає змогу розвивати консервну промисловість. Зросла також і хімічна промисловість, що виросла на підставі комплексного використання соляних озер. Треба ще згадати промисловість будівельних матеріалів, а також рибну, яка займала одне з важливих місць.

В Криму родить і чудова пшениця. Большевики створили в Криму і новий район бавовняної продукції.

Південна частина Криму здавна славиться культурою винограду, жовтого тютюну та садівництва.

Тепле підсоння, близькість моря здавна зробили Крим курортним осередком, особливо, для хворих на груди. Щороку з'їздилися сюди з усіх кінців бувшої царської імперії тисячі людей лікуватися в Ялту, Алупку, Євпаторію та в Алушту. Найбільш визначним кліматичним осередком була Ялта. В її околицях стояло розкішне царське дворище—Лівадія.

У Царицині в листопаді 1918 року

1918 й 1919 рр.—початкові роки громадянської війни в Росії—поклали основи того катастрофічного стану, в якому опинилися селяни сьогодні, під яким воно зобов'язане найбільшому в світі злочинцеві, одному з найогидніших і найкровожерніших катів, Йосифу Джугашвілі-Сталіну.

Уперше мені довелося зустрітися з ним у Царицині на Волзі, де він, як уповноважений Ради й член Реввоєнради, керував заготівлею хліба.

Тут, в центрі подій, одержав я відомості про характер і методи праці уповноваженого Сталіна. З переказів про нього й розпоряджень цієї визначної постать деспота з такими характерними рисами, як жорстокість, підступність, що міцно зв'язані будівництво й тупою обмеженістю. Козаки заявляли, що „грузин" нагадує всім своїм обличчям жида: він такий же боягуз і наскільки він підступний, настільки й жорстокий у своїх стосунках з підлеглими.

Усіх розпоряджень були кар'єристи, на чолі яких стояв Сталін, користувалися необмеженою владою.

Існувала ще й трійка. До її складу входили: анархіст Ямпольський, терорист Зарубін і „комуніст-утопіст" Гатицький. Трійка заливала потоками крови землю. Ямпольський кричав: „Грабуй, стріляй і не відповідай. Анархія—мати порядку". Зарубін запевняв: „Чим більше проллється крові й упаде трупів, тим щасливішим буде подальше життя". Гатицький заперечував: „Треба знищити всі 170 мільйонів населення, все зруйнувати і тоді лише почати побудову нового світу, а не відбудову старого".

Кожен з цієї трійки чинив безприкладні в історії насильства, обгрунтовуючи їх принциповими міркуваннями. А Сталін згоджувався з усіма ними, роздуваючи полум'я червоного терору, нагороджуючи тих, хто умів вибрати в селянина хліб до останньої зернини.

Гасло Сталіна дослівно таке: „Революція вимагає жертв". А жертвами, як висновок—грабіж, насильство, вбивство, терор...

У листопаді 1918 р. відбувалося поширене засідання представників обласного керівництва, на якому мусив виступати Сталін.

Засідання відкрив голова революційного комітету і надав слово для доповіді уповноваженому центра Сталіну.

На сцені з'являється непоказна фігура з типовим кавказьким обличчям у робітниці. Говорив Сталін не зовсім як азіно по-російському. Проте, зрозуміти його можна було, особливо, коли він вимовляв „забрати", „відправити", „знищити", „розстріляти". Ці слова він повторював по кілька разів, якось особливо вигукуючи їх. При цьому, він підносив одну руку догори, а другу тримав на грудях за краєм френча. Він намагався з усіх сил зобразити собою величину, імпозантну постать, та не, наперекір його прагненням, йому не вдавалося. Він часто забував про свою позу, до якої ще не призвичаївся, метушився по сцені, стискував руки в кулаки, підводив очі й брови, від чого на чолі з'являлись зморшки. Він намагався іронічно або презирливо усміхатися, але від того вся фігура його набувала надто комічного вигляду. В руці у нього був конспект його промови, до якого він раз-по-раз звертався: очевидно свою промову він не встиг вивчити.

Промову свою він почав шаблонною, звичайною фразою про те, що царі й капіталісти триста років гнітили нарід, тримали його в кріпацтві, все відбирали й залишали йому злидні. Далі він запевняв, що большевики, прогнавши царів, поміщиків, капіталістів і генералів, зруйнували тюрми й звільнили нарід від рабства, тюрми, терору й насильства. Потім Сталін заявив, що революція ще не закінчилась, що вона вимагає жертв, що класового ворога треба добивати і негайно розстрілювати всякого, хто не виконає наказу уповноваженого уряду, хто не здасть хліба.

Коли Сталін закінчив промову, замість сподіваної ним овації, в залі пролунали два-три голоси: „правильно". Останні мовчки дивилися на комічну фігуру уповноваженого з центру. А він стояв посеред сцени з посмішкою розгубленості й ніяковості на обличчі, очевидно, не розуміючи гаразд, що ж відбувається навколо нього. Коли ж він усвідомив холодне ставлення й неприязнь до себе присутніх, він пістрибнув, неначе ужалений, крикнув нелюдським голосом: „Так і тут контрреволюція?" і поспішно пішов з сцени.

Після Сталіна виступив Ямпольський (анархіст).

—Не церемонитись з селянством, більше кайсуворіших репресій, і хліб обов'язково буде!—Такий зміст його промови. Для більшої загрози він навів приклад, коли в одному селі він застрелив селянина й його жінку з дитиною і після цього хліб було негайно звезено.

Зарубін сказав, що тільки кров селян примусить їх віддати увесь хліб.

—Одного селянина,- розповідав він,—що не давав хліба, я застрелив прилюдно. Коли селяни кинулись вроздріз, я спинив їх погрозою перестріляти всіх, потім вимазав у кров забитого руки й заявив, що цими кривавими руками застрелю всякого, хто не вивезе хліба негайно... Хліб привезли...

Гатицький розповів, що він у одному селі віддав наказ запертим жінок і дітей і хати підпалити: селяни закричали, що вивезуть хліб—і вивезли.

Промовців більше не було. Доповідач Сталін для останнього слова й відповіді на запитання не з'явився.

Приголомшені, пригнічені сатанинською злобою трійки й її керівника Сталіна, з тяжким передчуттям близької грози, присутні порозходилися з засідання: в думках і в серцях нагрівала гроза повстання из Дону.

Голуб.

ЗУСТРІЧ З СЕЛЯНАМИ

В с. Підлипному, Конотопського району, відбулася зустріч селян цього села з капітаном місцевої Комендатури паном Феєрманном. Після короткого огляду останніх подій пан капітан у своєму виступі вказав на обов'язки селян у боротьбі проти большевизму.

Після доповіді старшина села пан Тхір від імені всіх присутніх запевнив пана капітана, що селяни всі свої сили віддадуть на допомогу німецькій армії.

Така сама зустріч відбулася також і з селянами сіл Шаповалівки, Соснівки та Малого Сам. бору. Селяни залишилися задоволеними зустріччю і піднесли промовцю букет квітів. **В. М.**

Кролевець сьогодні

У вічність канули жидо-большевицькі роки, а з ними і чорні дні смутку та свавілля. Буйно й яскраво квітне нове життя на вільних просторах України, дружно стало до праці все українське робітництво та селянство.

По-новому зараз живе м. Кролевець. Один за другим зникають сліди, залишені війною, місто прибирає свого звичайного мирного вигляду. Вулиці, сквери, міський сад упорядковані, приведені в належний стан. Працює електростанція.

Щодня кролевчани слухають цікаві радіопередачі, що їх транслює міський радіовузол, мають можливість відвідувати кіно. Злагоджено працює пошта, телефон, відкрито лікарню, аптеку. Всі численні підприємства міста стали до ладу і вже дають якісні вироби. Текстильна фабрика, цегельний та миловарний заводи—всі вони відбудовані і зараз працюють повним ходом.

Щоневділі, як і в усі церковні свята, відбуваються богослужіння в чотирьох церквах, які радо відвідує нарід.

В деякій мірі випало з зору управління району та освітніх організацій мистецьке життя. Концерти, що даються в театрі, виконуються переважно на російській мові, хоч глядач хоче чути рідну милозвучну українську пісню. Цього ж бракує і в роботі музичної школи.

Гадаємо, що й ці недоліки будуть усунуті, а на зміну їм на сцену прийдуть живі українські п'єси та пісні, веселим потоком ввіллються у вир нового радісного життя.

По Україні

КІНО

Українське кінотовариство, яке керує всім колишнім кінематографи, засноване, як дочірне товариство центрального кінотовариства. Німецькі фільми і кінохроніки (тижневі огляди), які демонструються перед населенням України, дістають підзаголовки українською мовою. Вже відкрито 50 кінотеатрів. До осени це число повинно зрости до 350.

ПОШТА

По містах правобережної України вже налагоджено нормальний поштовий зв'язок. Сполучені такі міста: Кам'янець, Рівне, Житомир, Бердичів, Вінниця, Київ та інш.

Підручники на українській мові

Нещодавно в книжкових магазинах м. Полтави появились у продажу перші підручники для початкової школи.

І. О. Кустолян „Рідне слово", український буквар для початкової школи.

Ф. Пошивайло „Рідне слово", читанка для 2 року навчання.

Молитовник українською мовою

Харківське епархіальне управління видало молитовник українською мовою для користування в сім'ї та школі.

Знак часу

Наказом Уманського Міського Управління заборонено вживання московської мови в установах, школах та підприємствах міста. Поруч з німецькою мовою треба вживати тільки українську мову. Службовців установ та підприємств, які будуть і далі навмисне вживати московську мову, звільнятимуть з роботи, як за ворожі виступи проти українського народу.

Людську працю треба поважати

Відділ міського господарства розподілив поміж мешканців м. Конотопа 955 га землі. Городні ділянки одержали 6.725 сімей. Вся земля оброблена і засіяна. Трудящі міста багато попрацювали над обробленням своїх городів. Їх праця зараз показала гарні наслідки, вся городина дружно зійшла. Слід сподіватись гарного врожаю.

Але є такі люди, які не поважають і не цінять людської праці. Багато є випадків, що посіви псують худоба, а в деяких місцях городину псують діти. Це явища аж ніяк неприпустимі. Власників худоби, яка буде нищити городину, буде притягнено до відповідальності. Батьки дітей, які нищать городину, також будуть відповідати.

Отже, щоб уникнути будьяких неприємностей, мешканці міста повинні додержуватись певного порядку і поважати людську працю.

Я.

Нові порядки—нова праця

Буйностеблі пшениці та ячмені, чудові плантації буряка, густі жита оточують село Совинку, Конотопського району. Земля щедро віддячує селянам за їх дружню працю, обіцяє дати добрий урожай.

Уже зараз в общинних дворах села розпочалась підготовка до жнив. Общинний двір № 72 повністю відремонтував жатки, комбайн, готуються інші допоміжні знаряддя.

Поруч з цим селяни повним ходом провадять збирання кормових трав. На 6 липня скошено 140 га, в тому числі біля 40 лугових. Старанно також підготовляється грунт і під висів озимих. Багато уваги приділяється боротьбі з довгоносиком. Жоден гектар буряка не загинув від цього ненажерливого шкідника, бо він систематично визбирується та знищується.

Гордістю села з'являється шлях Конотоп—Совинка. З самої весни не припиняються на ньому земляні роботи, профіль дороги в зразковому стані. Водостічні канави підчищені, нерівності ліквідовані. Скрізь відчувається властива українському народові риса—працьовитість. Старшина села пан Чепа П. відмічає, що селяни в захопленні від нового порядку, вони з ентузіазмом і піднесевням трудяться на своїх і общинних нивах, допомагають цим самим в скорішому знищенні ворога селянства—жидо-большевизму та наблизити до здійснення свою багаторічну мрію—одержання землі у власне користування.

М. Біленко.

Докорінно вижити совєтську некультурність!

Большевизм сходить у могилу. Разом з ним мусить зникнути і все те, що було для нього типовим і характерним.

У поведінці конотопчан ще й на сьогодні залишилось чимало звичок, властивих для брудної совєтської культури. Особливо це стосується до поводження у громадських місцях. Часто в театрі і кіно спостерігаються неприпустимі явища, поведінка окремих глядачів заслуговує на різкий осуд. Ходіння, вставання і вигуки нерідко супроводжують вистави та фільми, нестерпний шепіт заважає. Таку просту річ, як скидання кашкетів, багато хто ще зовсім не засвоїв і в приміщенні так і рясніє від них.

Треба зрозуміти, нарешті, що сьогоднішній театр—це не театр часів комуністичного розгулу, що нова культура рішуче нічого не має спільного з тою культурою, яку запроваджували в життя жиди та комуністи.

Все, чим споганили наші звичаї і побут смердючі жиди, повинно бути викинуто геть, щоб і сліду від нього не лишилось! **М. Ол.**

Кілька слів про вчителів

У всіх галузях життя жидо-большевицька влада залишила тяжку спадщину: брехню, неуцтво, невміння і небажання працювати. Особливо ці властивості большевизму позначилися на школі, яка була знаряддям каліцтва дитячих душ і мозку. Щоб викоренити це завдання совєтської школи, треба було, з в и ч а й н о, м а т и відповідних виконавців-учителів. Здебільшого старі вчителі були малограмотні для цього і от большевики створили цілу низку педагогічних учбових закладів, з яких сотнями випускали „фахівців-педагогів", які виконували покладені на них завдання. Здебільшого це були люди з папірцем „дипломом", але без знань, без уміння і любові до великого діла навчання та виховання дітей.

Не хочу, однак, обмежуватися самими словами, а наведу кілька яскравих прикладів з практики шкіл Кролевецького району.

У середній школі № 1 в 9 класі вчителька К. пояснювала слово „минеї" (життя святих)—віконниці. Учні, що пам'ятали курс 8 класу, де хоч трохи чули про цю церковну літературу, звичайно, обурилися, але... учителька-дружинна комуністка, а тому і продовжувала свою „плідну" роботу.

У школі № 4 учителька Т. пояснювала вживання розділових знаків у такому реченні: „На ньому була чорна смушева шапка, біла сорочка та сині штани". Після „була" треба ставити двокрапку. На запитання учнів, чому ж саме, звичайно, відповіді не дано.

Учитель-історик П., говорячи про царювання Романових, каже: „Так ось перший Романов—Олексій Михайлович..." На досить несміливе зауваження учня, що перший Романов здається Михайло Федорович, була гостра відсіч: „не заважайте мені, я сказав, і це моя думка, що перший Романов був Олексій". Навіть цих небагатьох прикладів, гадаю, досить. І все це робилося в старших класах. Про молодші класи, де в більшості були молоді вчителі, нема чого й казати, бо чого могли навчити неписьменні люди.

Ось-ось незабаром розпочнеться навчальний рік по всій нашій країні, знову забринять веселі дитячі голоси в школі. Перед учительством повстає серйозне і разом з тим відповідальне й почесне завдання: з перших днів навчання учнів повести так, щоб вони одержали справжні, повноцінні знання, привчаювалися до наполегливої роботи, були дисципліновані й чесні. Учитель.

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні:

Паспорти на ім'я:

Пипка Клима Федоровича
Тимошенка Федора Петровича
Кабана Володимира Івановича
Світайла Іллі Пилиповича
Сухоноса Григорія Даниловича
Вечері Михайла Гнатовича
Шевченка Гаврила Карповича
Ворони Костянтина Андрійовича
Тарасенка Петра Назаровича
Кожем'яки Андрія Терентійовича
Дорошенка Леоніда Васильовича
Денисенка Миколи Денисенка
Стрижак Лідії Василівни

ЗБІГ

кінь гнідої масті,

5 років, росту 140 сантиметрів, грива на правий бік. Про місце перебування коня просять сповістити в с. ПОПІВКУ КОНОТОПСЬКОГО РАЙОНУ, ОБЩИННИЙ ДВІР № 41.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО Us АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 15000

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Неділя 19 липня 1942 року | Ч 41

Німецькі війська продовжують наступ

На Східньому фронті німецькі війська переслідують відступаючого ворога. Вперті бої проти англійських позицій перед Єгіптом

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ВОРОГА ТРИВАЄ

Цей тиждень характерний тим, що союзні війська під керівництвом відважних німецьких військ на всіх фронтах переслідують відступаючого ворога. Прорив по всій лінії південної частини Східнього фронту викликає велике хвилювання в сталінської зграї. Більшовики вже самі визнають свою военну невдачу. Армія Тимошенка відкинута далеко на схід. Зараз німецькі війська вступили в Воронізьку область. Про те, що совети знаходяться під загрозою знищення, пише вже закордонна преса. Італійські газети пишуть, що масовий наступ німців на Східньому фронті ставить під загрозу всі советські південні армії. Про велику поразку советів на сході визнає навіть англійська та американська преса. Лондонський кореспондент повідомляє, що в правлячих колах Англії настало занепокоення за існування советів.

Після прориву й заняття німецькими військами Воронізка, в усьому світі створилась думка, що становище советів стало дуже серйозним. Але большевики ще сподіваються, що їх зможе врятувати т. з. „другий фронт". В той час Черчіль і Рузвельт думають, що все це безкорисне і вже не допоможе большевикам.

Тоді, коли советські війська невпинно відступають на схід, англійці також скаржаться на те, що в північній Африці вони терплять через природні умови поразку за поразкою. Як большевики надіялися на зиму, що вона їм принесе перемогу, так англійці—на літо, але трапилось навпаки, вони тепер проклинають сонце за те, що воно світить їм у вічі. Тепер вони вирішили зробити так, щоб сонце їм світило не у вічі, а в спину. Отже, палюче африканське сонце спалює їм п'ятки й вони поспішають на схід.

Звертаючи вину на природні умови, Сталін і Черчіль забули істину, що лише люди та зброя вирішують успіхи воєнних дій. Якраз цього і невистачає в большевицьких та англійських арміях. Навпаки, в цих арміях бойова мораль день-у-день занепадає, бо солдати не хочуть даремно проливати свою кров за панування жидівства в Європі.

Ударна сила Німеччини в порівнянні з минулим роком набагато зросла. На фронті появились найновіші види зброї і німецька армія битиме ворога аж до остаточного його знищення.

ХРОНІКА ТИЖНЯ

12 липня

На південному відтинку Східнього фронту німецькі частини безупинно переслідували ворога. Німецька авіація бомбардувала Ростов та порти Кавказського побережжя. На північ від Вороніжа знищено 111 советських бронемашин; з них 55 знищено авіацією. За цей день противник утратив 74 літаки. Біля порту Новоросійськ знищено 2 пловучих доки. У Фінській затоці німецькі підводні човни потопили 1 совєтський підводний човен. Німецька авіація бомбардувала портові споруди Мурманська. У північній Африці у повітряних боях за укріплення Ель-Аламейн (100 км. від Олександрії) збито 14 англійських літаків. Німецькі літаки бомбардували східнє побережжя Англії та острів Мальту.

13 липня

На північному відтинку Східнього фронту німецькі війська прорвались у ворожий тил. На південному відтинку цього ж фронту авіація атакувала совєтські транспорти з боєприпасами та продовольством.

Біля східньо-американського побережжя німецький підводний човен потопив одно торговельне судно противника. Біля укріплення Ель-Аламейн відбито багато ворожих атак.

14 липня

На середньому відтинку Східнього фронту німецька авіація допомагала наземним військам переслідувати ворога, в наслідок чого большевики мали тяжкі криваві втрати людьми та матеріалами.

15 липня

На всьому Східньому фронті німецькі наземні війська, підтримувані авіацією, просуваються вперед, розпорошуючи та знищуючи большевицькі війська. Біля Вороніжа знищено 38 советських танків. На південний захід від Тули німецькі літаки бомбардували вокзали та залізниці. На північний захід від Москви німецька авіація знищила на землі багато літаків та ангарів.

16 липня

На південному відтинку Східнього фронту при активній участі авіації продовжуються переслідування ворога. Німецька авіація бомбардувала Ростов та інші порти Азовського моря. В районі Орла ворог поніс великі втрати. У Фінській затоці потоплено 2 совєтських підводних човни.

У північній Африці продовжуються вперті бої за укріплення Ель-Аламейн. Німецькі війська взяли в полон 1200 чоловік.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Політичне положення в Індії загострилося; становище дуже напружене.

*

Німецькі підводні човни атакували біля західнього побережжя Африки каравани суден, де потоплено 6 кораблів водомісткістю 39.000 регістрових брутто-тонн.

*

З Риму повідомляють про арешт багатьох студентів в Єгипті за те, що вони, начебто, проявляли симпатію до німецьких та італійських частин.

*

Московський кореспондент повідомляє, що зараз у Москві панує дуже пригнічений настрій. Мешканці Москви вважають, що доля Советського союзу висить на соломинці.

*

Вигляд Севастополя зараз такий, що уявити не можна. Його могутні „неприступні" укріплення перетворені в руїни; здається, що тут вибухнув вулкан. Німецькими санітарами ще не закінчені роботи по винесенню трупів. Увесь берег усіяний трупами павших червоноармійців, уламками гармат та автомашин.

*

В одному селі Харківської області, яке нещодавно зайнято німцями, на одному дворі виявлено трупи 5 стариків та їхніх жінок. Очевидці розповіли, що цих людей убили комісари за те, що вони не хотіли віддавати відступаючим військам свої продукти.

*

За час з 5 по 13 липня цього року біля Орла знищено 446 советських бронемашин.

НАЙБІЛЬШИЙ ЗЛОЧИН НАШОГО ЧАСУ

Недавно стало відомо, яка дійсна мета несподіваного візиту советського комісара Молотова до Лондона. Їдучи до британської столиці, цей тупоголовий дипломат мав при собі широчезні воєнні та політичні вимоги, нечувані плани московських безумців щодо нових загарбань.

Переговори, що відбулися між Молотовим і Черчіллем, привели до укладення таємної угоди, яка має на меті передачу всього европейського континенту під безпосередній контроль советів щодо Фінляндії, Румунії, Болгарії, Угорщини та Балканських країн і навіть... Німеччини. За цією ж злочинною угодою советам надається також право влаштовувати військові опорні пункти в різних країнах Европи, щоб, таким чином, встановити повний контроль над усіма европейськими державами. Обидві договірні сторони зобов'язуються „дбати про повне і остаточне викорінення національ-соціалістичного та фашистського режиму і подібних державних систем в усій Европі".

Англійські та советські газети намагаються приховати самий факт укладення таємної угоди і, навіть, заперечувати. Офіційна преса Лондона та Вашінгтона в своїх передових статтях подає угоду так, щоб це не викликало обурення в народі, таким чином, справжній зміст змови англо-советських плутократів для населення залишається невідомим.

Повідомлення про укладення угоди, яке зробив Іден у Палаті громад, в зовсім іншому світлі подає депутатам як зміст переговорів, так і їх результат. Інформуючи уряд Туреччини про переговори, англійське міністерство закордонних справ запевняло

(Закінчення на 2-й стор.)

всіх морях.

що ні Англія, ні Советський союз і в гадці не мають збільшувати свої території за рахунок країн, які проти них не воювали. Ідеї же, виступаючи в палаті, це застереження зовсім замовчав, а говорив взагалі про заперечення „територіальних завоювань". Про те, як Англія та советн не втручаються у внутрішні справи інших держав, дбаючи лише про свою безпеку, свідчить поводження їх в окупованому Ірані. Національна незалежність цієї невеликої країни самим наглим способом зламана, і большевики та їх англійські спільники використовують тепер її стратегічне положення виключно в своїх кривавих намірах.

Передаючи офіційну думку советів, московський кореспондент газети „Таймс" характеризує угоду, як намір Советського союзу побудувати свою післявоєнну безпеку так, щоб жодний противник і жодна комбінація противників не могли знову на нього напасти. Такого ж змісту повідомлення й з Вашінгтону.

Зусилля англо-американської преси спростувати будьякий таємний зміст англо-советської угоди, тільки підтверджують правдивість повідомлень про те, що англійські плутократи вчинили величезну зраду проти цілої Европи, віддаючи її до рук советів. Лондонська угода спрямована на загибель всієї европейської культури, на фізичне знищення мільонів европейської людності, на цілковите зруйнування її господарства.

Але цьому великому злочинові протистоїть незламна сила Великонімеччини, що в боротьбі з ворогом людства веде за собою народи всього европейського континенту від перемоги до перемоги.

Покінчити з порушниками мирного будівництва!

За останній час наше населення в окремих областях піддалося нападові банд, які під покровом вночі робили наскоки на беззбройне населення. Під проводом сталінських найманців, які були скинуті на парашютах, вони спалювали хати, виганяли худобу й насильницькими методами забирали з собою молодь.

Що, власне кажучи, думають досягти ці злочинці та їхні володарі з Москви своїми ліходійствами? Невже вони думають, що вони зможуть підірвати постачання фронту, який з точністю годинникового механізму постачається і буде постачатись? Чи ці люди ще думають, що вони створенням неспокійного настрою серед населення зможуть створити критичне становище для німецької армії? При розгляді цих вищесказаних моментів приходимо до висновку, що ці злочини в тилу ніяким чином не можуть перешкодити великим та вирішальним операціям на фронті. Вести удар проти відбудовування нового порядку в тилу—це наївно і по-дурвому.

В кінцевому підсумку все зводиться до того, що безпосередньо збитки падають на населення. Тільки воно буде переносити всі ці жертви й ним оволодіває настрій, що цим злочинствам бандитів треба покласти край. Ми беремо на себе незлічені жертви цієї війни, не враховуючи ті 25 років „мирного будівництва" сталінської епохи, і не допустимо, щоб сталінські провокатори перешкоджали початку будівництва нового порядку.

Німецькі та союзні війська пліч-о пліч з нашою поліцією знищать цю чуму. Населенню відомо, що йому прийдеться перенести тяжку зиму, якщо воно тепер не допоможе в боротьбі проти безчинств бандитів. Тому воно повинно приходити на допомогу скрізь, де тільки може допомогти знищенню цієї чуми. Нам усім ясно, що ця велика відбудова може розпочатись лише тоді, коли Адольфу Гітлеру та його хоробрим воякам удасться остаточно знищити большевицького дракона. До того часу, поки ця боротьба продовжується, вона вимагає від нас тяжких жертв. Але, накінець, всі сили европейських народів об'єднаються для справи мирного будівництва і тоді недалекий той час, коли для всіх народів, які зазнали тяжких злиднів, засяє сонце.

Жидівські колонії в Криму

Всюди, де господарюють жиди, там безладдя і хаос. Повчальним прикладом їхнього господарювання може служити Крим, де в 1927 році насильним вивласнюванням зруйновано всі надзвичайно гарні й багаті колонії, передусім, оселі німецьких колоністів, що своєю працьовитістю й здібністю принесли країні добробут і культуру. Як „куркулі", до яких залічувано всіх, що мали добрі господарства, „контрреволюціонери" й „націоналісти", кримські селяни мусили тисячами покидати свою батьківщину й мандрувати на заслання, де більшість їх вимерла. На їхнє місце населили більше, як 100.000 жидів з усіх сторін Советського союзу і, навіть, зза кордону, щоб заснувати в Криму „національний жидівський осідок".

Цей план не вдався так само, як не вдалася жидівська колонізація й у Біробіджані, бо жидівські „колоністи", не зважаючи на велику фінансову допомогу світового жидівства, не хотіли працювати на ріллі. Передані жидам гарні господарства швидко занепали. Вже незабаром на врожайних кримських просторах можна було бачити зовсім необроблені лани; не помогло й те, що багато жидів-коловістів, які приїхали з Америки, попривозили з собою новочасні сільськогосподарські машини. Вже за рік багато жидів покинуло свої оселі й переселилися до сусідніх міст, щоб зайнятися там своєю „національною професією".

Вже в 1928 році жидівська колонізаційна акція зазнала нового краху. Жиди, які з'їхалися до Криму з усіх країн світу, ганебно використовували й тероризували людність. Тепер Крим знаходиться під охороною німецької зброї.

ВЕСНЯНА СІВБА В СССР ЗІРВАНА

Як розповів недавно один червоноармієць - перебіжчик, в Рязанській області сівба була виконана тільки на 50 проц. Це сталося не тільки через брак робочих рук, а через недостачу сільськогосподарського збарядля, особливо, тракторів.

В самому розпалі весняної сівби советн забрали по селах на воєнні потреби більшу частину кращих тракторів, прислявши замість них машини, які потребували великого ремонту. Ремонт же провадити не було кому, бо техніки-спеціалісти всі зайняті на фронті.

Сталін чимраз пронизливіше кануючить, щоб Англія розпочала наступ.
Проте, Черчілль, очевидно, недочуває.

Де діваються кораблі Рузвельта?

(ПФС). Велика цифра потоплення американських кораблів німецькими підводними човнами викликала в ЗДПА велике бажання довідатися, чому бундючна програма Рузвельта щодо будови кораблів після атак німецьких підводних човнів дійшла до небезпечної кульмінаційної точки і не може бути переведена в життя. Рузвельт вважав потрібним „зайняти відносно цієї справи на одній конференції своє становище. Після його доповіді виявилось, що причина незгідності між плануванням та виробітком продукції лежить не в нестачі робочої інтенсивності. Причина лежить більше в браку сталевих плит, які треба збирати з великим зусиллям по цілому краю.

Важливим у цих поясненнях Рузвельта є, перш за все, те, що вже давно запримічено, а тепер офіційно стверджено, що продукція далеко залишається поза плануванням. Тепер знаємо, що численні повідомлення північно-американської преси про зріст докового виробництва треба лише розглядати з політично-пропагандистського боку. Як передбачено в колах фахівців, Рузвельтову програму будови кораблів на 1942 рік неможливо виконати навіть приблизно. Не лише брак сталевих плит, а є й ще багато інших причин, які перешкоджають поставити до Зєднаних Держав Північної Америки на такому рівні, щоб вони збільшити свою продукцію в порівнянні з 1941 роком, так, як про це „мріяв" колись Рузвельт.

Брак сталі ЗДПА дошкульно відчувається не лише в корабельній промисловості, але також і в усіх інших ділянках північно-американської збройної промисловості. Після одного повідомлення „Нью-Йорк Геральд Трібюн" президента, що використання сталевих плит перевищує заряд на 50 проц. можливості постачання. Тому немає нічого дивного, коли скрізь повторюється ця недостача.

Мерзенний вчинок большевицького комісара в Севастополі

Німецьке інформаційне бюро з Берліна передає про один обурливий вчинок жидівського воєнного комісара. Він показує всю брехливість „сталінського піклування" про людину.

При штурмі Севастополя большевики висадили в повітря цілу систему укріплень, що знаходилися на скелястих височинах, в тому числі й лазарет, розташований в місцевості Інкермана. Вибух був зроблений з тією метою, щоб не здати фортечних укріплень в руки німецьких та союзних військ.

Наступні дослідження цього вибуху дали цікаві показання. Встановлено, що жидівський комісар цього внутрішнього оборонного кільця севастопольської фортеці пожертвував без пощади не тільки двома тисячами жінок та дітей, але й тяжко пораненими, які знаходилися в одному з тунелів запасного лазарета, що був також зірваний. В розкритих тунелях лазарета видно довгі ряди залізних ліжок, на яких лежали напівзгнивші людські трупи. Інші глибше лежачі зали лазарета були заповнені трупами жінок та дітей, які задихнулися.

До цього вибуху лазарету большевицький лікар Корніченко, який доглядав за пораненими в Інкермані та якому незадовго до вибуху вдалося сховатися в бункер, розповідає про такі подробиці. „Комісар фортеці не дав нам часу рятувати поранених. З утечею командирів та комісарів мені стали відомі наміри цього диявола. Я наказав ще винести поранених з тунеля, але вже давно пора було залишити сферу казематів, бо лише через короткий час стався великезний вибух, який жахом паралізував нас."

Цей факт лише ще раз підкреслює необхідність знищення такого режиму, для якого життя людини нічого не варте.

Оздоровлення нації

(Про доноси та донощиків)

...ада жидо-большевиків, що ...ягом двох десятків років ...ила над нами, була побудо...на на насильстві й ошукан...ві. Насильством та ошукан...вом большевики прийшли до ...ади, насильством та ошукан...вом зберігали її. Вони обіця...ли їм усе: солдатам на фронті — мир, селянам — землю, ро...бітникам—фабрики, всім пра...цюючим—владу. Замість миру, ...принесли вони криваві роки ...німецької війни, замість ...ади волі, перетворили се...лян та робів-жебраків, робіт...ників прирекли на злидні та ...принижуючі душу й тіло ста...новські норми, віддали їх ...ез владу законів про спізнен...ня, всіх працюючих поставили ...під пильний нагляд ГПУ—НКВД, ...видали на тортури, заслання ...і смертні вироки. У вічному ...страху, не маючи ні до кого ...пор'ї, вони обплутали весь ...край густим павутинним сек...ретного нагляду та доносниц...тва. Вони вигадали ніде й ні...коли нечувану теорію „соціаль...но-політичної профілактики", ...„злочинного стану" і „злочинної ...схильності", або „потенціально-...злочинну", жорстоко розправ...ляючись з усіма тими, хто міг ...становити їм хоч трохи підозрілим. ...Вони морально розклали, які ...старалися здобути собі різних ...благ, так само, як і люди мо...рально нестійкі, які не могли ...витримати жорстокого примусу, ...не знаходячи охоронної ді...льності органів червоного те...рору. „Соціальне походження", ...„походження від непролетарсь...ких батьків, приналежність до ...„чужої національності, на...віть іноземне прізвище, суто ...небезпечні зв'язки з родичами, ...що перебували за кордоном, ...вкрай необережне слово, в яко...му можна було відчути якщо ...не прямо вороже, то хочби нев...ражливе ставлення до влади і, ...зокрема, до „великого й муд...рого вождя", додержання в до...машньому побуті найневинні...ших звичаїв—усе це було ма...теріалом для донощиків і під...ставою для репресій.

Тюрми-катівні ГПУ—НКВД, як ...і далекі табори, завжди були ...переповнені жертвами больше...вицького терору. Але найвищої ...своєї точки діянь він у 1937 — ...1938 роках за часів так званої ...„ежовщини". Тоді в усьому Со...ветському союзі не залишилось ...майже жодної родини, з якої ...не було б когось репресовано. Нелюдськими муками примушували людей, заарештованих НКВД, обвинувачувати себе у вигаданих злочинах, до того, обвинувачуючи й усіх своїх близьких, знайомих, співробітників. Тоді ж почалася невидана вакханалія „заяв". Моральний розклад населення, викликаний роками невпинного жаху та рабства, дійшов до того, що люди намагалися перевищити один одного кількістю заяв, у яких плямували своїх знайомих і товаришів, ставлячи їх під удар НКВД і підводячи під жорстокі репресії. При цьому ці здебільшого наклепницькі заяви знаходили всіляку підтримку та сприяння від партійних та советських органів влади: советська й партійна „активність" того чи іншого робітника або службовця вимірювалась саме кількістю поданих ним заяв. З офіційних повідомлень советської преси довідуємось, що окремі советські та партійні „активісти" примудрилися подавати сотні, а то, навіть, більше таких заяв. А скільки таких прикладів залишилося нікому невідомими, прихованими, таємницею НКВД! Та не тільки подавали секретні й відкриті заяви з обвинуваченням знайомих і незнайомих у „прихованні соціального походження", свого „минулого", в „антисоветських настроях", у „контрреволюційних розмовах", „приналежності до опозиції", або до „колишніх партій", збочення від генеральної лінії марксизму-ленінізму в „буржуазному націоналізмі", „троцкізмі", „бухаринстві", „правому" або „лівому опортунізмі", „зв'язках з ворогами народу" і т. д. і т. д. без кінця й краю, але в обов'язковому порядку виступали й на партійних чи професійних зборах з подібними ж приludними обвинуваченнями, для яких, до речі, не треба було жодних підстав, ніяких доказів. „Там, де говорить класова пильність, не потрібні жадні докази"— зовсім офіційно заявив один партійний керівник на зборах Академії Наук, обвинувачуючи одного вченого в контрреволюційності й антимарксизмі. Так само той, хто відмовлявся приймати безпідставні й необгрунтовані явно наклепницькі заяви, обвинувачувався в „гнилому лібералізмі" або „потуранні", що неминуче тягнуло за собою для нього репресії. Трудно собі уявити, до чого можна було довести моральний розклад і моральне приниження народу. Це справді було отруєння душі.

Наш нарід переживе тяжку душевну хворобу. Ще й тепер залишилося серед нас немало охочих до необгрунтованих наклепницьких доносів з тяжкими обвинуваченнями ні в чому невинних людей. Такі доноси дезорієнтують органи німецької влади, перешкоджають нормальній їх роботі та компроментують перед нашими визволителями й друзями наш нарід.

Нехай не сподіваються ці жидо-большевицькі вихованці на те, що подібною діяльністю вони можуть заслужити собі якісь вигоди, що й тепер хтось буде потурати їм у цій ганебній справі. Ми повинні всі, як один, допомагати німецькій владі в боротьбі проти справжніх її і наших ворогів—жидо-большевицьких агентів, шпигунів, поширювачів різних чуток, спекулянтів та ошуканців, політичних авантюристів і жонглерів великих і дрібних „політикмахерів".

Німецька влада щиро нагороджує тих, які правдиво сповіщають їй про переховування партизан та большевицьких агентів. Одночасно з цим німецька влада серйозно попереджає брехунів та наклепників, які спеціалізувалися за большевиків на доносництві та готові тепер продовжувати свою ганебну справу. Українці повинні врешті зрозуміти, що чесна співпраця з нашими визволителями-німцями прискорить будівництво кращого майбутнього.

Нове культурне життя в Криму

Як скрізь на Україні, так і в Криму, завдяки звільненню його німцями, починається відродження культурного життя серед населення. Так, у червні в приміщенні симферопольського міського театру відбулося кілька постав новоствореного театру.

Уже виходять дві газети—„Голос Криму" російською та „Азат-Крим" татарською мовою. У Сімферополі почалося навчання в народніх школах.

Українські робітники та робітниці в Німеччині.

У вільний час робітники й робітниці розважаються своїми національними танцями.

Два з половиною мільйони іноземців у Німеччині

Нещодавно були підбиті підсумки державної статистики про іноземців, які працюють в Німеччині. Наприкінці січня цього року кількість їх дорівнювала приблизно 2.140 тисяч, тобто, на півтори тисячі більше, ніж у вересні 1941 року. Але треба мати на увазі, що більшість сільськогосподарських сезонних робітників зимовими місяцями, звичайно, повертаються на батьківщину і тому справжнє збільшення іноземної робочої сили за зимових місяців перевищує статистичні дані. Навесні приплив сільськогосподарських робітників зза кордону знову підсилюється. В даний момент загальна кількість їх мала б сягати щось близько двох з половиною мільйонів. Це набагато перевищує цифру минулих років.

Перед ведуть полики в загальній кількості понад мільйон людей, з яких 655 тисяч прибули з самого лише Генерал-Губернаторства. Останній час спостерігається особливо великий доплив робочої сили з Галичини. Від вересня 1941 року до середини березня 1942 року зареєстровано їх 67.000 чоловіків і 33.000 жінок. З початком польових робіт ця цифра незабаром значно збільшиться. За станом на кінець січня цього року італійських робітників було 300.000, чехів—140 000, бельгійців—131 000, голландців—96.000, сербів—78.000, французів—63.000, хорватів—56.000, словаків—54.000, мадяр—31.000 і українців 350.000. Половина іноземних робітників працює в сільському господарстві. Друга половина—на індустрійних підприємствах. Тільки під час зимових місяців це співвідношення змінюється на користь ремісничих професій.

РІК НАЗАД У КРЕМЛІ

Перебуваючи в командировці в Берліні, редактор Київської російської газети „Последние новости" пан Дудін мав можливість поговорити з деякими полоненими із вищих кадрів червоної армії. Один із них повідомив йому подробиці про перший день війни, які ми нижче друкуємо.

Різкий телефонний дзвінок. Свідомість, механічно дивлюсь на годинник: пів на четверту. У вікно пробивається білуватий світанок. Телефон безперестанку дзвонить, ...ростії, прихожу в себе, підбігаю, знімаю трубку: „Хто у телефона?"—чується чийсь голос. ...Називаю себе. „Негайно приїжджайте в ЦК. Розпорядження товариша Жданова". „Що трапилось, в чім справа?" „Дізнаєтесь на місці. Виїжджайте негайно ж сюди". Пробую визвати машину. У гаражі відпуск, але не відкликається. Телефонно в ЦК—всі проводи зайняті. Швидко одягаюсь. Виходжу на вулицю. Пустота й тиша. Навіть ...звичайного міліціонера. Тільки де-...не, як звичайно для Москви ...ранньої неділі, тіла замерзло п'яних, які розтягнулися на панелі. ...Ходжу проти звичайного й вікна ...ЦК, на площі Дзержинського. ...Ось пройшов і перехожу через площу, одне за другим освітлюються ...вікна великого будинку. А мимо ...мене, обганяючи один одного, ...швидкою проносяться автомобілі. Один, другий, третій. І знову автомобілі. Біля будинку ЦК їх уже стоїть декілька десятків. Відбиваючи кроки, з воріт бюро перепусток виходить наряд червоноармійців військ НКВД і рантом розсипається бігом по...довж цієї лінії будинків ЦК. „Документи!" Що це може бути—в ...сотий раз питаю я себе, підійма...чись по східцях під'їзду № 2. Війна? Але ж строк ще не прийшов. Не далі, як вчора, я погодив свій відпуск, щоб урешті-решт хоч на декілька тижнів з'їздити на південь, до зловіщої дати 2 серпня, до якої по секретному наказу оргбюро ЦК ВКП(б) всі керівники наркоматів та установ зобов'язані були бути на місці, як і три чверті всього службового персоналу.

Ізза повороту східців на мене насакує група людей, яка швидко, бігом спускається зверху. Серед них—Жданов, Щербаков (секретар ЦК та МК ВКП(б). „Ну, де ви так копалися?"—на ходу кидає мені Щербаков. „Уже їдем у Кремль, там переговорите"—кидає Жданов. „Нічого не знаєте? Війна! Вони нас випередили! Просто нещастя... Вам треба негайно їхати". По дорозі взнаю все. Узнаю й те, що із членів політбюро в Москві є тільки Жданов. Із воєнних керівників — ні душі. Всі на дачах. Добитися зв'язку з Перловкою, з дачею Сталіна, неможливо. Там був черговий „прийом". Тобто, чергова попойка. Сталін, Мехліс, Берія пішли „подихати свіжим повітрям" з Лепешинською, Мессерер та ще з деякими із солісток Великого театру. Їх знайшли, але немає машин: розвозить гостей. Ворошилова та Калініна відвезли на їхні дачі і зараз відкачують. Андреєв, Мікоян, Хрущов—у відпустці. Нарком держбезпеки Меркулов—в Піньбалтиці „зайнятий чисткою" місцевого населення. Де Молотов та Каганович—невідомо. На дачі та дома ніхто до телефона не підходить. Жданов по дорозі лається. Решта — пригнічено мовчать.

На подвір'ї Кремля суцільна лайка. Заспані командири „крилатої" заспаних червоноармійців, які метушливо та безгаздувдо викочували аеніткн та встановлювали їх біля Царя Колокола. Брязкаючи гусеницями, гуркотить танк „БТ", і його гармата та кулемети направляються в сторону темного отвору Спаських воріт.

В довгих коридорах нового будинку верховної ради та керівних органів ЦК ВКП(б), збудованого на місці Чудова Монастиря, шум, біганина, нерозбериха. Жданову тичуть у руки кіпи шифровок, тільки-но присланих. Щербаков і він ховаються в кабінеті. Ми стоїмо в залі секретаріату і мовчимо. З коридора чуємо хрипіу лайку: це Ворошилов. Він когось розпікає находу: „Ти що це, здурів, так тебе розтак, ти в Москві... А твою армію вже кришать!" Ворошилов улітає, пхаючи перед собою моряатого генерал-полковника Кузнецова-командувача військами прибалтійського особливого військового округу. Обидва ховаються за дверима ждановського кабінету. Приносять нову кіпу шифровок. Метушня все збільшується. Прибувають все нові й нові сановники, яких привезли прямо з їхніх дач. Нарешті, по натовпу, який гуде розгубленим шепотом, пронісся, мов подих вітру, і все затихає: „Приїхав". Двері розчиняються. Якось чудно вбравши голову в плечі, Ворошилов та Жданов швидко проходять у коридор, за ними дріботить свинопоцібна туша Щербакова. „До хазяїна!" Кузнецов нервово набирає вертушку і віддає наказ: літак!

Поступово встановлюється звичайний порядок. Через півгодини появляються Щербаков і Мехліс. І я, в числі інших, одержую вказівки з наказом виїхати негайно на місце призначення. Клацають машинки, що друкують путьовки й уповноваження на фронт. Їх несуть на підпис у залу засідань політбюро, де шайка вершителів долі майже 200-мільйонного народу сидить перед рахунком, якого історія, в кінці-кінців, їй пред'явила.

Коли я виходжу з Кремля, вже зовсім видно. Місто прокинулось. Перед магазинами, в чеканні їх відкриття—довгі черги. Наряд кінної міліції поважно їде по вулиці Горького: сьогодні на стадіоні „Динамо" футбольний матч. Двері Білоруського вокзалу вихлюпують натовпи колгоспників з підмосковних сіл, які приїхали купляти в московських лавках хліб. Трамваї, тролейбуси вже повні—москвичі вже поспішають раніш вибратися з міста в Останкіно та Пушкіно, Ізмайлово та Павшіно. Гучномовці передають „ранковий випуск" останніх вістей: наліт німецької авіації на Лондон, бої в провінції Хенань, голод у Франції, Україна готується до збору небувало високого врожаю, новий рекорд стахановця Гудова...

Ніхто ще і не підозріває, що вже широким потоком ллється кров на великому просторі від Білого до Чорного моря і що наступила година страшної спокутувальної жертви для кожного зокрема і для всіх разом.

АНДРІЙ ЛУЦІВ

Про собаку, її хвіст та про московське радіо

Відомо, що кожна порядна собака махає хвостом, якщо показати їй шматочок м'яса або кістку. Вона махає хвостом в знак радості, задоволення і, взагалі, в знак гарного настрою. Але існує й така підла порода собак, які виляють хвостом і в багатьох інших випадках, навіть тоді, коли їх б'ють. Ви можете бити цю тварину палкою скільки вам завгодно, а вона буде виляти хвостом навіть при останньому диханні. Останній помах хвостом вона зробить вже здихаючи. Ось яке собаче кодло зустрічається на світі. Історію одного такого собаки ми знаємо ще з шкільної лави. Постійним вилянням собака так розлютив свого господаря, що той відрубав йому шматок хвоста. Виявилось, що навіть і це не зробило на собаку ніякого враження і він, як і раніш, продовжував весело виляти хвостом. Він крутив ним навіть після того, як господар декілька раз повторив свою операцію і від хвоста залишився тільки обрубок.

Над цією чудовою властивістю собачої натури повинен задуматись кожний, хто стане слухати московське радіо. Скільки цієї сталінської брехні вже не викривалось, скільки хвоста їй не відрубували—що не день, то нова брехня. Повторюється історія з собачим хвостом.

Чого тільки не почуєте ви у московському радіо: більше всього про „доблесну" совєтську армію, яка й тепер ще має намір розбити ворога на його власній „фашистській території". Якщо уявите собі стан речей по совєтському радіо, то вийде, що „фашистська територія" лежить десь за Уралом, а „доблесна" совєтська армія так поспішно відступає, щоб розбити фашистів на їхній території в центрі Сибіру. Дальшою облюбованою темою московського радіо являються казки про „геройство" совєтських бійців, які тільки те й роблять, що йдуть вперед. Подумайте тільки про великі простори, які належали колись-то Совєтському союзу, знаходяться вже в руках німців! Само собою виникає питання, що розуміють большевики під виразом „вперед"? Якщо вони мають на увазі операції по здачі цілих армій в німецький полон, тоді вони, звичайно, мають рацію. З другого боку, повідомлення большевиків про просування совєтської армії „вперед" являється лише грою слів і його не можна розуміти дослівно. Відомо, наприклад, що на протязі 20 років вони ні про що інше не говорили, як тільки про „прогрес" в усіх галузях життя, говорили про те, як „догнати й перегнати", а самі з кожним роком відставали все більше й більше. Іншими словами кричали про те, що треба йти „вперед", а самі йшли назад. То чому ж їхнє постійне „вперед" і в цьому випадку не може означати звичного для них „давай назад"!?

*Ще один конкретний приклад. У свій час повідомлялося про прийом російських, українських та білоруських делегацій рейхсміністром Альфредом Розенбергом у Берліні. Були названі імена окремих делегатів, говорилося й про те, що деякі з них були керівниками колгоспів під час большевицької влади та що всім їм довелося тягнути колгоспне ярмо до приходу німців. Тепер же з новою енергією і з новими надіями дружньо взялися за працю. Ясно, що повідомлення про сердечний прийом селянських делегатів рейхсміністром Розенбергом, їхнє перебування в Німеччині, а також те, що вони наочно переконалися в брехливості розповсюджуваних большевиками повідомлень про Німеччину—дійшло й до тих селян, які покищо знаходяться під большевицьким ярмом. А тому нема нічого дивного, що совєтське радіо вважало за потрібне з свого боку відкликнутись на цю подію. Якийсь Наум Абрамович, щасливий тим, що він не повинен на фронті „йти вперед", за дорученням Сталіна вигадав, що... німці, звільнивши з тюрем декілька карманних злодіїв, наділи на них чисту білизну, дали їм нове взуття й повели їх у Берлін до Розенберга. Як звичайно, московське радіо не подумало, що його „сенсацію" можуть почути й у звільнених від большевиків областях і що там дуже добре зможуть розібратися в цій грубій, нахабній брехні. Хто 20 років примушений був слухати большевицьку брехню, той зразу зрозуміє, в чому справа. Власне кажучи, ця радіопередача була призначена для „совєтських людей" і вона цікавить нас тільки в зв'язку з виляючим собачим хвостом. Звиляючим собачим хвостом в нічого дивного чайно, не було б нічого дивного в тому, якби німці навіть і звільнили когонебудь з большевицької тюрми, бо добре відомо, хто в цих тюрмах сидів. Якщо б не було брехню, що німці взяли селянських делегатів із тюрми, то московське радіо не зробило б помилки й відносно чистої білизни, бо відомо, що німці бруду не люблять. У всій цій брехні цікаве слідуюче: чому Сталін так кардогдо відмежовується від злодіїв? Про його честоманних злодіїв? Про його честоманних злодіїв? Про його честоманних

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Неділя 26 липня 1942 року | Ч 42

Штурмом німецькі війська здобули Ростов-на-Дону

Німецькі війська переслідують відступаючого ворога. Бої проти англійських позицій в Єгипті продовжуються. Бомбардування східнього побережжя Англії.

Переможці на всіх морях

ВУ наслідок страшних ударів, завданих німецькою армією совєтським військам спочатку під Керчю, а потім під Харковом, англо-американці намагаються в останній час подати своєму розбитому совєтському союзнику посильну матеріальну підтримку. Для цього вони вибрали шлях через Мурманськ.

Вони спішно впорядкували великий караван суден і направили його в води далекої півночі.

Але німецькі підводні човни та повітряні сили не прогавили. Вони виявили противника і переслідували його до того часу, поки не була потоплена або важко пошкоджена більша частина суден. Таким чином, німецьке головне командування мало змогу повідомити про свій самий більший успіх проти караванів суден—про потоплення 96.000 тонн, при чому через день після точного підрахунку цифра ця зросла до 114000 тонн.

Знову вічого не вийшло з допомоги, обіцяної невдалому союзникові. Заходи Черчілля та Рузвельта починають обходитись все дорожче й дорожче. Вони не тільки погіршують становище Совєтського союзу, який поставив все на карту і щоб-то не було розраховував на цю допомогу, але вони також важко лягають на самих допомагаючих, які, маючи обмежену кількість суден, ведуть заздалегідь програну гру. Адже тоннаж англо-американців з кожним днем катастрофічно зменшується.

Судна англо-американців скрізь в небезпеці—будь це в Мексиканській затоці або на річці св. Лаврентія, в Атлантичному або Тихому океані, в Середземному морі або в Північному Льодовитому океані. Держави Осі перемагають на всіх морях.

ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТАХ

Східній фронт

Німецькі та союзні наземні війська в тісній взаємодії з авіацією по всій лінії фронту переслідують відступаючого ворога. Багато відступаючих ворожих частин відрізано та оточено. Після десятиденних завзятих боїв німці захопили велике промислове місто Ворошиловград. Авіація бомбардувала залізниці, що ведуть з Москви на захід та схід. Знищено багато потягів з воєнними матеріалами та військами, які направлялись на фронт. Розривними та запальними бомбами бомбардувався порт Новоросійськ, в наслідок чого виникли пожежі. На далекій півночі німецькі літаки бомбардували ворожі батареї, що розташовані на Кольському півострові. Совєтське літунство кожного дня зазнає великих утрат. Тільки за 19 липня у повітряних боях збито 39 совєтських літаків. В результаті планомірного наступу німецькі та союзні війська зайняли більшу частину Донецької області.

НІМЕЦЬКІ ТА СЛОВАЦЬКІ ЧАСТИНИ ПРОРВАЛИ ЛІНІЮ ОБОРОННИХ УКРІПЛЕНЬ БІЛЯ РОСТОВА ТА ЗАЙНЯЛИ ШТУРМОМ м. РОСТОВ. *ОЧИЩЕННЯ МІСТА ВІД ОСТАНКІВ ВОРОГА ПРОДОВЖУЄТЬСЯ.*

На Волховському напрямку та оточеному фронті Ленінграда, а також біля Вороніжа відбиті безуспішні атаки противника.

Північна Африка

У північній Африці на позиціях Ель Аламейн сильні атаки, які повторювались багато разів, відбиті. 23 липня взято в полон біля 1000 чоловік та 131 бронемашину. 22 липня німецька авіація бомбардувала скупчення британських автомашин та військ на південь позицій Ель-Аламейн. Спостерігались пожежі та вибухи.

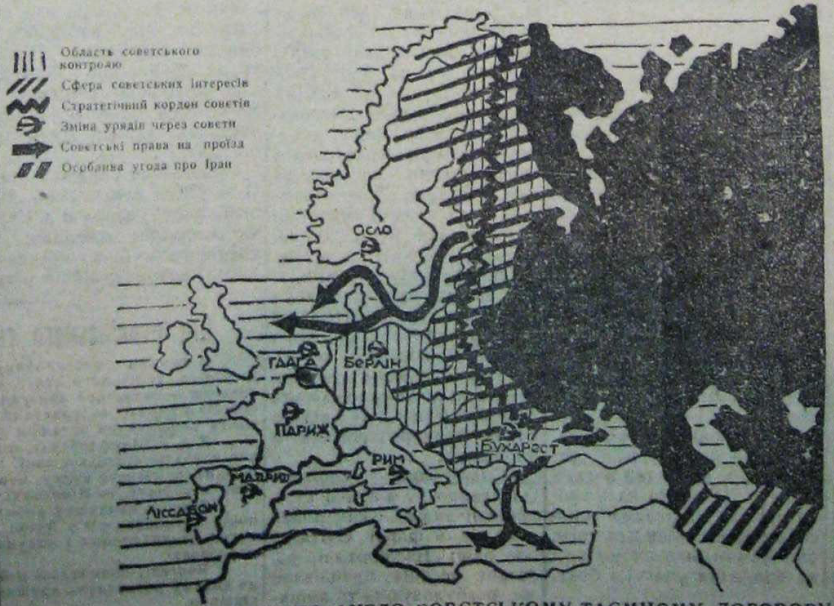
*

Німецька авіація бомбардувала воєнні споруження на південному та східньому побережжі Англії.

Німецькі підводні човни б'ють ворога там, де вони його знайдуть.

В передминулий тиждень ворог утратив 115.000 брутто-регістрових тонн.

Англійська зрада Европі

БОЛЬШЕВИЗАЦІЯ ЕВРОПИ ПО АНГЛО-СОВЄТСЬКОМУ ТАЄМНОМУ ДОГОВОРУ

Обіцянки чи факти?

Весь світ змушений знову констатувати про те, що успіхи пакту трьох держав з кожним днем збільшуються. Дія цих трьох держав показує, що ініціатива на полі бою знаходиться виключно в їхніх руках. Яку б ділянку військових дій ми не взяли, чи то середньо-азіатський простір, чи то Середземне море, чи Східній фронт—скрізь маємо досить фактів про військові успіхи німців та їх союзників. Противники ж наші, якто: Англія, США та большевики змушені одержувати одну поразку за другою. Володарі цих держав не можуть говорити правди своїм народам, а мусять вигадувати брехню, якою намагаються обдурити людей. Вони дають їм пусті обіцянки, пророкують близьку перемогу, але скрізь, де тільки не появлялися їхні війська, вони були розбиті. Ніякі переговори, конференції, чи будьякі інші подібні засоби не можуть змінити становища.

Раптова подорож Черчілля до Америки є новий доказ сили Держав Осі, є доказ того, що боєздатність армій пакту трьох держав ще збільшилась і новий вид зброї дає великі результати. Ми знаємо, що англійський прем'єр-міністр уже два рази мусив особисто просити президента Північно-Американських Штатів врятувати Англію від загибелі. Але, щоб заплатити йому за так би мовити неіснуючу допомогу треба було продавати частини своєї імперії.

Починаючи з уступка важливих опорних пунктів за постачання непридатних літаків і кінчаючи наданням права впливу на Канаду і Австралію, видно, як не добре це для британської імперії, коли англійський прем'єр-міністр може

(Закінчення на 2-й стор.)

зважитись ставити такі вимоги до свого власного народу.

Теперішня подорож показує тільки нові біди, які виникли між обома паліями війни. На першому місці стоїть тепер, як передає закордонна преса, питання про кораблі. Пани з другого боку каналу і Атлантики вже сильно відчули силу флоту Держав Осі. Число потоплень досягло таких розмірів, що більших не можна собі уявити. Деякий час вороги надіялись на свої корабельні запаси та на новобудови. Але це було не що інше, як самообман. Тепер Лондон і Вашінгтон бачать, що вони знаходяться перед катастрофою. І от Черчілль і Рузвельт починають знову обговорювати стратегічне положення. Та даремно. Ніщо не може зупинити переможний похід Японії в східньо-азіатському просторі. Генерал-маршал Роммель показав у Північній Африці, що ми не спішимо одержувати успіхи, а б'ємось там, де обіцяється нам такий успіх, який діє на дальший вихідний хід війни.

В Середземному морі панували італійські та німецькі повітряні та підводні сили, англійці показали себе знову переможеними. Про те, який розвиток військових дій має місце на Східньому фронті, характеризують вирішальні успіхи цього літа, що їх здобули німецькі та союзні війська. Тут також наші противники не могли розвинути своєї ініціативи. Отже, їм залишилось не що інше, як говорити про організацію більше або менше „знаменитих" відступів.

НІМЕЦЬКО-ТУРЕЦЬКИЙ ДРУЖНІЙ ПАКТ СЛУЖИТЬ МИРУ НА БЛИЖНЬОМУ СХОДІ

(П. С.) Депутат Садак у своїй газеті „Акшам" висловлюється з приводу роковини німецько-турецького дружнього пакту. Німецько-турецькі порозуміння,—пише він,—виникли без примусу. Ці порозуміння для оборони миру, яке було підписано тоді, коли Європа була вже в стані жахливої війни. Це вже підкреслює важливість документу. Пакт присвячений виключно миру. Він є наслідком турецької політики нейтралітету й пристосований до національної політики Турції. З радістю й гордощами Туреччина констатує, що німецько-турецький дружній пакт служить миру на Ближньому Сході.

Сталін їде до пекла

Сталін до англійського прем'єр-міністра Черчілля: „Сиди спокійно, товаришу Черчіль, бо в нас одна дорога!".

Вмираючий Ленінград

Ось уже декілька місяців, як залізне кільце німецьких військ оточує Ленінград. Всі спроби большевиків прорватись через це кільце до цього часу терпіли повну невдачу. На протязі всього цього часу місто підлягало безперервному обстрілу німецьких гармат. Советські перебіжчики та полонені в один голос розповідають про страшні руйнування в Ленінграді. Вони малюють моторошну картину життя населення з самих перших днів облоги замученого голодом, злиднями та нещадним терором московських верховодів. Щоб якнебудь нагодувати советські війська, які захищають місто, від населення віднімається рішуче все. Чекістам немає ніякого діла до того, скільки пограбованого народу гине від голоду.

Попавший недавно в полон на північному відтинку фронту советський командир вже вдруге підтвердив правильність всіх цих повідомлень. Він прибув прямо з Ленінграда і розповідає, що щодня від голоду люди гинуть тисячами. В наслідок недостачі в трунах трупи на грузовиках вночі вивозяться за місто і звалюються у величезні ями. Лікарні переповнені, а лікарі безсилі подати яку б то не було допомогу в наслідок повної відсутності продовольства та ліків.

Командир, між іншим, підтвердив, що в місті зруйновані цілі квартали та що в наслідок бомбардировок повністю перестали діяти електрична станція та водопровід. Ось вже декілька місяців як у місті немає ні електричного освітлення, ні вугілля.

Ленінград—вмираюче місто. Його вулиці являють собою картину цілковитого розгрому та знищення. Коли німці вступлять у Ленінград, вони наочно переконаються у страшній долі, яка спіткає це місто. В цій трагедії винні тільки жиди-верховоди Советського союзу, які штовхнули державу в безглуздну війну.

Хай повоюють

Організація жидівської армії являється темою, яка з часу на час займала й раніш лондонську пресу. Тепер ця тема знову у великій моді. „На середньому сході,—пишуть лондонські газети,—200.000 жидів готові сформувати свою власну жидівську армію для боротьби за інтереси Великобританії". „Дайте їм боротись!—такий лейтмотив усіх присвячених цьому питанню статтей лондонської ожидовівшої преси.

Як виняток, ми можемо це тільки вітати. З початку війни в Англії весь час говорять та пишуть про сформування жидівської армії. На жаль, до цього часу хоробрі жидки все ще не спромоглися створити свою армію і своєю чорною кров'ю підтримати справу плутократії. До цього часу жиди, які траплялися на фронті, були або большевицькими політруками, або бились у тилу советського фронту з кулеметами, спрямованими проти своїх же бійців, щоб їм не кортіло відступати. Формування жидівської армії для оборони Великобританії було б, у всякому разі, цікавим експериментом. На протязі всієї світової історії трапилось би вперше, що жиди намагаються „заробить на війні" під вогнем ворога. До цього часу вони завжди старалися присосатися до війни для того, щоб самим ні в якому разі не приймати участі в боях.

Це було, дійсно, страшне!

Передаємо свідчення советських полонених командирів і бійців про бій біля Керчі..

Тяжку поразку советської армії на Керченському півострові Москва хотіла затаїти від світової громадської думки. Вона твердила, що советські війська відступили з Керченського півострову на Кавказ у найкращому порядку та при нормальних обставинах. У зв'язку з цим дуже цікаво послухати свідчень советських полонених; вони оповідають про велич німецького наступу, про намір большевиків утримати Керч за всяку ціну та про цілковитий розгром советських дивізій під Керчю.

Послухаємо тепер, що розповідають самі полонені. Советський лейтенант Володимир В. з 156-ої стрілецької дивізії, який у прорівних боях на лінії Парпача попав у німецький полон, оповідає: „Німецький наступ на Керч випередив наміри советського командування всього на декілька днів. Три советські армії стояли готові до наступу. Це були добірні війська, стягнуті з різних частин фронту. Але німецький штурм був настільки сильний, що розтрощив усе, що стояло на його дорозі. Позиції, які ми місяцями будували та які советські фахівці вважали за неприступні, зв кілька годин були розгромлені й пройдені".

Советський сержант Олександр Г. з 396-ої стрілецької дивізії, який попав у полон у форті Єнікале, розповів: „На протязі багатьох місяців працювали ми, розбудовуючи та поширюючи наші оборонні позиції. Наші експерти оглядали ці укріплення і признали, що вони неприступні. Але ми мучились тільки на те, щоб німці їх розтрощили, знищили й зрівняли з землею за три дні бою. Я—інженер, досвідчений у будуванні укріплень. Після того, як німці розбили за кілька днів укріплення під Керчю, подумав я собі, що вони вже не матимуть неприступних перешкод. Я втратив усяку надію на успішний опір німецькій зброї, що має таку технічну перевагу".

Советський лейтенант Іван К. з 39-ої панцерної бригади, що попав у німецький полон так само під Керчю, підтверджує: „Німецька авіація кілька годин не допускала нас до активних дій своїми безупинними нальотами. Після трьох днів бою більше, ніж половина стрільців з 39-ої, 40-ої, 55-ої, 56-ої советських дивізій були небоєздатні".

Советський сержант Ігор С. з 236-ої стрілецької дивізії, якого взято під Керчю в полон, ствердив: „У третій день боїв боєздатність червоноармійців можна було підтримувати тільки великими порціями алкоголю. Другого дня командир наказав привести з кожного полку по 100 стрільців, які відмовлялися виконувати накази про протинаступ і кожного десятого розстріляти перед військом. Але бойового духу советських стрільців не можна було підняти, бо німецький напад був страшніший, ніж терор командира".

Советський лейтенант Олександр М. з 138-ої гірської дивізії, якого витягнули з льоху під час очищування Войківської гути, на допиті розповів таке: „За ніч я посивів,—такий страшний був бій і таке завзяте змагання. Ми мали найкращу зброю, найкращих вояків і найкращі танки, які тільки знала советська армія. Не зважаючи на це, ми не могли витримати німецьких атак. Німці за кілька годин розбивали наші найкращі оборонні укріплення. Найбільші танки, після 3-х чи 4-х пострілів, вибували з строю. Те, що залишилося, штурмувала, перехоплювала й нищила німецька піхота. Це було страшне!"

Від сталінського гніту до творчої праці

В зв'язку з поступовим переходом визволених областей до нового суспільного ладу, серед місцевого населення все сильніш виявляється намагання звернутись до німецької допомоги в справі відновлення культурного та господарчого життя та усування останніх решток большевицького хаосу.

Так, у Шарфенберзі під Берліном відкрито гуртожиток для вчителів німецької нації з України. По закінченні спеціального педагогічного курсу, вчителям буде дана можливість зробити мандрівку по Німеччині.

Таку ж мандрівку робить зараз група керівних робітників промисловості з Латалії, яка складається з 40 чоловік, з метою ознайомлення з новими методами праці німецької промисловості.

Вчителі, промислові робітники та селяни після повернення додому розпочнуть дружню роботу по відбудуванню батьківщини.

Козаки радісно вітають німців!

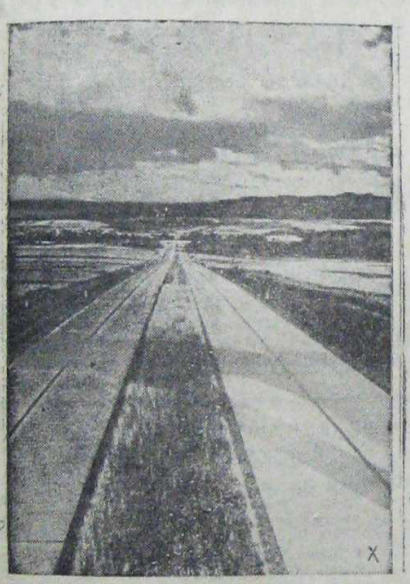
З заняттям Воронежу німецькі частини вступили в німецьку область, область заселену козаками. Козаки завжди були справжніми синами своєї батьківщини. З 1918 році козаки не підлались мерзенному обдуванню большевиків та повернулися на їх бік, як це зробили червоногвардійці та матроси.

В наслідок цього, коли большевики захопили владу у свої руки, потекло багато козацької крові. Большевики убивали не тільки козаків, які боролись протів них, а навіть мирних мешканців, жінок та стариків. Багато козаків було вислано далеко на північ. Під час колективізації козаки більш, ніж інші селяни чинили опір большевикам, за що десяткам тисяч з них була присуджена смертна кара.

Совєтський уряд довгий час не вірив козакам. Їх не брали до червоної армії. Тільки зовсім недавно, коли большевики вважали, що всі старі козаки померли, а молодих вони зуміли перевиховати, були організовані козацькі частини. Але ці частини, головним чином, існували тільки для парадів. Большевики козакам ніколи не вірили і розпорошували їх по різних частинах своєї армії. Козаки завжди були проти большевиків.

Перші німецькі частини козаки зустріли дуже радісно тому, що вони визволили їх від ненависних їм большевиків. Тепер в ставицях, зайнятих німецькими частинами, формуються козацькі загони.

Даремно сталінська зграя, заплямована козацькою кров'ю, оспівує козаків та Тихий Дон. Скоро вова покоштує козацьких сабель.

ШЛЯХИ ФЮРЕРА

ОК.—Кожний, хто колинебудь побував у Німеччині, дивується з величі державних автошляхів. Коли поглянути на ці шляхи з літака, то так і простягаються ці золоті стрічки з півдня на північ та з заходу на схід через прекрасні області німецької держави, не начебто їх поклала рука якогось гіганта.

Їх видумав геній. Сам Фюрер є засновником та творцем цієї одинокої по собі комунікаційної артерії, в якій пульсує великий комунікаційний наземний рух Німеччини. Так само ясна та однозначна, як і політика Адольфа Гітлера, є й лінійна сітка державних автошляхів.

Вже перед приходом до влади займався Фюрер питанням будови далекобіжних шляхів, що відповідали б завданням тогочасної техніки будови шляхів Через деякий час після „Автомобільної виставки" в 1933 році Фюрер намагався запровадити в життя проголошені тоді прокламації, що стосувалися знівеченої версальським трактатом німецької автомобільної промисловості, запроваджуючи та будуючи нову сітку комунікаційних шляхів. 30 червня 1933 року Фюрер іменував дра Тодта, який недавно загинув трагічною смертю, генеральним інспектором німецьких шляхів та дав йому повне право розпочати будову державних автомобільних шляхів та зайнятися реформою загальної німецької комунікаційної сітки.

Праця пішла повним ходом. У вересні того самого року Фюрер розпочав першою лопатою будову автомобільного шляху на відтинку Франкфурт над Майном - Мангайм. А далі розпочато будову ще інших та інших шляхів. Загальну довжину задуманої комунікаційної сітки поставлено спершу на 7.000 кілометрів. Коли ж, одначе, до Німеччини приєднано Австрію, далі—Судети, Чехію та Моравію, коли до материка приєднано ще й східні німецькі провінції, цю сітку треба було розбудувати та її довжину збільшити на 20.000 кілометрів Вже восени 1940 року 4000 кілометрів цих автошляхів передано до загального користування, а в той же самий час уже 1600 кілометрів було в дальшій будові.

Коли ж захочемо поцікавитися цифрами, тоді, обчисливши всю зайняту під автошляхи землю, одержимо головокружну суму 346 мільйонів куб метрів. Сталі та заліза використано 674 тис тонн, бетону та залізобетону використано 8 мільйонів куб. метрів, цементу—533 мільйони тонн, 23,8 мільйона кубичних метрів кварцу та піску, побудовано або є в стані будівництва 5.400 мостів та віадуків Вартість будови всієї сітки автострад обчислено в 4.000 мільйон в марок. Як бачимо з цих загальних цифр, це найбільше та разом з тим будівельне підприємство усіх часів

У 1938 році виготовлені частини відтинки автошляхів можна було вже сполучити з існуючими шляхами. Напрямок нинішніх споруджуваних автострад через Штеттін—Берлін—Зальцбург напрямок схід захід на відтинку Франкфурт над Одером Берлін - Кельн Під час війни включено столицю Берлін в сітку автострад і, тим самим, полегшено всякий транспорт, що проходить через Берлін.

Німецькі державні автошляхи користуються серед німецького народу найбільшою популярністю. Вони ж бо принесли кожному працюючому можливість за допомогою автомашини та цієї казкової дороги пізнати найдальші закутки прекрасної німецької батьківщини. Вже в 1938 році на автострадах пройдено 1,3 мільярда кілометрів дороги всякого роду автомобілями.

Коли Фюрер сказав, що „ці шляхи—це не лише надбання самої Німеччини, та що вони поза кордони Німеччини не виходитимуть, але, навпаки, колись у майбутньому вони матимуть за завдання уморгувати та сполучити увесь загальноєвропейський комунікаційний рух", то слід і тут, на сході, чекати нам усім, коли покажуться перші асфальтові закувані в сталь та залізобетон прекрасні дороги, творцем яких є Адольф Гітлер.

(ЕМВ).

СЕЛЯНИ УКРАЇНИ!

Рік тому по українській землі проходила страшна воєнна буря Німецька армія визволила українських селян від злісного ворога людства—большевизму. Тепер большевизм стоїть напередодні своєї загибелі. Йому вже ніщо не допоможе: ні арешти, ні постріли, ні жорстокі загони НКВД.

Не зважаючи на те, що було мало живого та мертвого інвентаря селяни України доклали зусиль і з допомогою німецької армії засіяли землю.

Тепер на українських полях дозріває багатий урожай. Він чекає на руки українських селян.

Селяни! Всі, як один, до праці—Ваша рідна земля кличе Вас!

ПРОТИ МОСКОВІЇ

(Оповідання)

I

В садах дозрівали яблука, смигли кавуни. Над землею парило пахли теплі вечори, квітлі ночі. Минало літо. Спокійно спала в тумані Десна, сочинявали села.

У Калинівці давно ходила тривожна чутка, яіби москалі знову збираються у похід на Київ. Хто й заніс, звідки вона взялась, ніхто не знав, а тільки говорило про цю новину все село. Потім вона поволі забулась, стерлась у пам'яті, Калинівка лишилась осторонь подій, що рішали долю України. Селяни простакувато казали: „Нам всерівно, гетьман так гетьман, директорія так директорія... Нам аби, значить, жизня була, земля значить...".

Пройшла осінь, а затим скоро й новий 1919 рік зустрічали. З гиком носились вулицями хлопці. Скрізь гульбища і співи... Ніхто не думав про війну, що все махнули рукою. Хлопці на Десні збудували, і далеко за північ було чути сміх і вигуки, що лунко розносились у морозливому повітрі зоряної ночі.

Часто й різко лускали верби, гупав, розколюючись, лід, іноді сухо хльоскали по засніженій покрівлях одиночі постріли з відрізів.

Потім знову пригнікло село, відгородилось стіною безтурботності від зовнішнього світу. Сиділи по хатах, пили самогон, закусували пиріжками та ковбасами, спали. По середах їздили до лісу, привозили дров і знову відсиджувались у теплі затишку.

І раптом: большевики. Хто їх чекав, кому вони потрібні!? Надіслали до міста ходака. Через кілька день Андрій Мороз повернувся і сказав: „З Харкова наступають. Їх дуже багато, і отаман відходить. Допомога потрібна, хлопці".

Захвилювалась, загомоніла Калинівка. Зібрали сход.

— Не хочемо Москві!

— Гнати її треба з України!

— За хлібом ідуть?.. А дзуськи їм, а не хліба! — кричали в натовпі.

До вечора всі чоловіки залишались у добровільний загін. Особливий повстанчий відділ склали молоді селянські хлопці під орудою Остапа Очеретька.

У неділю від'їхали на станцію, де мали одержати зброю та припаси, а звідти залізницею до місця боїв.

II

Большевики натискували все дужче й дужче. Головний отаман Симон Петлюра планомірно, з прикриваючими боями, відтягував свої війська в напрямку Києва. На допомогу армії вставав нарід. Під український національний прапор натовпами йшли селяни. Не хватало зброї. Її здобували в боях, в успішних нічних нальотах, в боротьбі за волю і незалежність.

На одній невеличкій, що мала всього три будівлі, станції висадився із вагонів і Остап Очеретько з своїми хлопцями Недалеко гриміли гармати, здригалось повітря, гуляла завірюха. З штабу одержали наказ: розташуватись у селі Григорівці й бути готовими в лічу хвилину пітн на ворога.

Другого дня ранком, крізь лапату метелицю, у Григорівку прискакав гінець. Остап хутко прочитав пакет і зараз же повів загін за село. Залягли цепом. Чекати довго не довелось. З лісу на дорогу виповзла большевицька колона, попереду неї крутилось кілька вершників. За першою виповзла друга, показалась третя. Запрацювала ворожа артилерія. З страшним розкотистим гуркотом і свистом пролітали над головами снаряди, падали на село. Загорілось кілька хат та клунь.

Очеретько чекає. Треба як найбільше знищити оцих червоношкірих варварів. Пальці міцно стискують холодну сталь. Ось йому здалось—пора. Хотів крикнути, але вчасно стримався. Глянув на хлопців—спокій, знову припав до кулемета.

Большевики напевне вже пронюхали про загін Очеретька і чорними постатями розсипались по білому полю, біжать. Ближче, ближче. Вже чуєш, як плутаються в ногах поли шинелей, долітають уривки команди.

Загарчав, затремтів у руках Остала кулемет. Намагався ще чекати, ближче підпустити, але вийшло якось мимоволі, і кулемет густо полив розпеченим свинцем, безперестанно і довго, як дощем.

Довго стримували хоробрі відділівці натиск значно сильніший большевицьких частин, багато впало під ураганним артилерійським вогнем, але думки про відступ або здачу у полон не було ні в одного. З трьох боків сипляться на них кулі, з трьох боків лізе смерть. Стягується кільце оточення. Тоді Остап Очеретько звертається до своїх відданих друзів односельчан:

— Брати! Україну хочуть задушити! З України хочуть зробити попелище і руїни! Не дамо Москві України! Помремо за матінку-неньку!—і кидається на ворогів. Крізь стогін, брязкіт і лайку знову звитяжний голос Остапа кличе:

— Пам'ятайте, як умирали українські яіцарі під Крутами! Слава їм, слава Україні!

...Визирнуло сонце зза голубих хмар, заховалось. На червоному снігу лежали трупи.

М. Олександренко.

МИНУЛЕ МІСТА КОНОТОПА

Напевне, не всім мешканцям міста Конотопа відомо минуле свого міста. Отже, на скільки дозволять нам наявні матеріали, ми постараємось розповісти про це.

Спустошення Батиєм чернігівських земель призвело до того, що ці землі аж до XVI сторіччя залишались незаселеними Московській же державі в 1506 році вдалося захопити Путивль, який став опорним пунктом для Московської держави з півдня. Для організації відсічі татарам, які раз-у-раз нападали на Московську державу, збудовано лінію укріплень, і як один з укріплених пунктів з'являються міста Путивль та Конотоп.

Оснований Конотоп був у вигляді „містечка", яке було обнесене з трьох сторін земляним валом, що двома паралельними сторонами впирався в річку Єзуч. Рештками цього валу являється тепер підвищення, на якому стоїть зараз будинок купчихи Радченко. Підніжжям цього валу служив невеликий приток Єзуча, на залишках якого зараз збудований міст, що знаходиться по Гоголевській вулиці між водокачкою та фотографією.

В центрі цієї фортеці стояла так звана Варварінська церква. Фортеця мала окремі ворота з замком, ключ від якого зберігається тепер у Конотопському музеї. Містечко було обнесене дубовим частоколом з окремими вартівними башнями. Маючи такий вигляд, ця фортеця для того часу була досить міцною.

Місто Конотоп було заложене в 1635 році, коли один польський виходець по імені Підкова збудував тут свою садибу, що звалась „Новоселицею". В 1640 році на цьому місці староста новгород - сіверський, князь П'ясочинський, збудував невеличку фортецю, обнесену валом з палісадником. Цей же князь П'ясочинський незабаром подарував цю фортецю своєму зятю—великому канцлеру польському Осолінському.

При Богдані Хмельницькому Конотоп вражався сотенним містечком ніжинського полку. З цього часу починаються через Конотоп офіційні зносини путивельських воєвод з Богданом Хмельницьким; Конотоп стає центром важливих для історії України подій.

Справа була так. Виговський, одержавши гетьманську булаву, розпочав відкрито діяти проти Московської держави. В цьому йому допомагав також ніжинський полковник Гуляницький. На них з Москви та Києва йшли царські війська під керівництвом князів Трубецького, Пожарського та Ромодановського. Гуляницький вирішив захищатися в Конотопі. Сюди прийшли царські війська й почалась осада Конотопа.

В цей момент Виговський, з'єднавшись із кримським ханом, поспішав визволити Гуляницького з осади. Дійшовши до річки Сосновки (де зараз знаходиться село Сосновка), Виговський з невеликим загоном напав на війська князя Трубецького, нанісши їм велику поразку, а потім з метою затягти царські війська в засаду, відступив назад.

План його в цьому відношенні цілком удався. Як тільки царські війська перейшли болотисту річку Сосновку, на них напали козаки та татари і вся російська армія була цілком знищена, а князі Пожарський та Львов потрапили в полон.

Ще не встиг Конотоп поправитись від цих подій, як через 5 років (а саме: в 1664 році) він був піддавний поляками новому руйнуванню, якому ще допомогли тяжкі часи смути під час міжусобиць між Брюховецьким та Дорошенком.

Це були дуже тяжкі для Конотопа часи, бо більша частина військових подій відбувалася якраз поблизу міста, яке стояло між Батурином, що був з 1669 р. резиденцією українських гетьманів, та Путивлем, де містилися російські воєводи.

В 1672 році недалеко від Конотопа, в урочищі Козача Діброва в присутності української старшини та російських послів проходили вибори нового гетьмана Івана Самойловича.

За останні роки XVI сторіччя, а також за все XVIII сторіччя про Конотоп, на жаль, ми не маємо жодних вірогідних відомостей. Можна сказати лише одне, що до самого знищення гетьманщини Конотоп числився сотенним містечком ніжинського полку. Потім Конотоп став повітовим містом.

Споконвіку він був дуже брудним і в дощову погоду трудно було навіть їздити підводами. Більшість будівель були вкриті соломою, що служило причиною величезних пожеж. Так, 30 червня 1862 року під час одної пожежі із 1000 дворів згоріло 300.

Конотоп був також значним торговельним містом. На жаль, внутрішня торгівля знаходилася здебільшого в руках жидів, які купляли хліб у селян чи поміщиків Полтавської та Курської губерній, а потім продавали його з великими баришами.

Населення міста розселялося блітку, катаючись на човнах по р. Єзучу та співаючи пісень, а зимою влаштовували кулачні бої між конотопчанами та загребельцями.

З проведенням залізниці між Києвом та Курськом навколо вокзалу з'являються нові поселення, утворюючи спочатку окреме містечко, яке згодом злилося з самим містом.

В кінці XIX сторіччя, коли торговельна промисловість та населення міста розширились, з'явилася необхідність в середніх учбових закладах. Так було відкрито комерческе училище, а потім чоловіча та жіноча гімназії.

В. Заболотний.

Від'їзд 350.000-го робітника до Німеччини

9 липня з Ніжина виїхав на роботу до Німеччини 350.000-й українець. Прізвище його Прокопенко. Працював він у колгоспі, спершу на полі, а потім, опанувавши ковальство, був ковалем. Він одружений, має четверо дітей, найменшому з них—півроку. Прокопенко хоче власними очима побачити нову Німеччину та удосконалити там свою кваліфікацію. Він не був членом комуністичної партії. Сім разів призивався він у червону армію для перепідготовки, але під час війни його не взято до армії тому, що він був необхідним робітником у колгоспі.

На місце від'їзду прибули німецькі офіцери, представник місцевої преси та керівники міста. Після промови керівника робочого управління, Прокопенку подарували іменний годинник та 50 марок грошей, а його сім'ї—продукти. Керівник німецького сільськогосподарського відділу зробив сім'ї особливий сюрприз—він подарував їй корову.

*

Такі ж урочисті проводи відбулися і в Харкові. 17 липня від'їхав з України 400.000-й робітник. Німеччина особливо цінить тих, хто відгукнувся на потребу часу і шляхом добровільної роботи в Німеччині хоче допомогти остаточно знищити большевизм.

Вивчають німецьку мову

Враховуючи велике бажання в населення нашого міста вивчати німецьку мову, в м. Конотопі організовано для цього курси. Вже працює 8 груп, в яких навчається 240 осіб. Заняття провадяться за певним розкладом і в різні години, цим самим дано можливість вивчити німецьку мову також тим особам, які вдень заняті працею.

Курсанти з великою охотою вивчають німецьку мову.

На днях буде відкрито ще 1 групу для осіб більш підготовлених. Отже, решта бажаючих вивчати німецьку мову матимуть можливість від'відувати курси і вивчати німецьку мову.

Н. Красовська.

Відносно шлюбів військовополонених

В останній час помічається, що військовополонені, які знаходяться на роботах у колгоспах, одружуються на корінних українках.

НЕГАЙНО ЗАБОРОНИТИ ШЛЮБИ ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИМ НА ВЕСЬ ЧАС ПЕРЕБУВАННЯ ІХ У ТАБОРІ. Виняток в особливо необхідних випадках може бути дозволений Комендатурою табору.

Всім місцевим владам забороняється давати дозвіл військовополоненим на шлюб, коли у них не буде на те дозволу від Комендатури табору.

РОТМІСТР І АД'ЮТАНТ ВОДІЦКА.

ГОДИНИ ЗАБОРОНИ ХОДІННЯ У СЕРПНІ

У серпні місяці 1942 року населення повинно знаходитись по квартирах у такі години:

В МІСТАХ з 22 годин вечора до 4 годин ранку.

В СЕЛАХ з 21 години вечора до 3 годин 30 хв. ранку.

Ротм. і ад'ютант ВОДІЦКА.

ОГОЛОШЕННЯ

Щоб запобігти крадіжок картоплі та іншої городини з чужих городів, що поширились за останній час, попереджується все населення м. Конотопа те його околиць, що ВСІХ ЗЛОЧИНЦІВ, ВИЯВЛЕНИХ У КРАДІЖЦІ КАРТОПЛІ ТА ІНШОЇ ГОРОДИНИ, БУДЕ ЗАТРИМАНО І ПРИТЯГНЕНО ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПО ЗАКОНУ ВІЙСЬКОВОГО ЧАСУ.

СТАРШИНА РАЙОНУ КОВТУН.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:

Василенко Марії Павлівни
Василенка Івана Павловича
Безпалого Петра Вакуловича
Безпалової Євфімії Миколаївни
Лук'янова Карпа Даниловича
Григор'євої Ганни Григорівни
Ковриги Костянтина Михайловича
Клещової Олімпіади Миколаївни
Сербіної Ольги Калістратівни
Стрілець Марії Василівни
Євтушенка Дмитра Івановича
Ілляшенка Василя Євсієвича
Пивовара Василя Григоровича
Кухарюка Ларіона Калениковича
Шевченка Івана Васильовича
Фесюна Харитона Федоровича
Давиденко Катерини Корнієвни
Нестеренко Уляни Максимівни
Ткаченка Петра Антоновича
Корольова Григорія Володимировича
Коломійченка Тимофія Івановича
Тимченка Івана Михайловича
Качана Сергія Сафроновича
Змилуся Кондрата Івановича
Бойка Єгора Петровича
Борсяка Івана Денисовича
Могиленка Івана Харитоновича
Могиленка Харитона Ілліча
Чернецької Віри Андріевни
Гульова Миколи Петровича
Калініної Марії Олександрівни
Русинова Віктора Федоровича
Зубка Олексія Никоновровича
Солдатенка Пилипа Пантелеймоновича
Мороза Сергія Миколаєвича
Чуприка Антона Юхимовича
Юсана Миколи Степановича
Коломійця Олексія Левковича
Зубка Миколи Емельяновича
Ковригіна Миколи Васильовича
Коломійця Устима Єгоровича
Листопада Григорія Устимовича
Зубка Герасима Павловича
Шуляк Хими Даниліївни
Бородай Варвари Антонівни
Черняка Івана Павловича
Кондруха Миколи Євдокимовича
Волошко Івана Івановича
Мищенко Марфи Леонтіевни
Мищенка Миколи Леонтіевича
Крутася Івана Матвієвича
Козиця Антоніни Пилипівна
Кирієнка Левка Івановича
Кровченко Варвари Григорівни
Тарасенко Ганни Івівнівни
Бойко Катерини Сергіевни
Маркової Антоніни Гнатівна
Морща Дмитра Сергійовича
Скрипника Антона Михайловича
Савченка Захара Савича
Заровного Павла Нестеровича
Ляшенка Івана Артамоновича
Хорошка Михайла Федоровича
Лютої Ганни Архипівни
Откидач Ольги Овер'янівни
Жернова Миколи Степановича
Горемія Федора Евстратовича
Гужви Миколи Івановича
Галенка Івана Овсієвича
Тарасенка Миколи Миколаевича
Зубка Кузьми Івановича
Радченка Корнія Григоровича
Юрченка Аркадія Степановича
Галенка Семена Григоровича
Воронн Петра Івановича
Зубко Харитини Іванівни
Рудакова Івана Федоровича
Мозгового Пилипа Івановича
Перемитого Гаврила Авраамовича
Спащанського Євтуха Івановича
Шевченка Івана Семеновича
Хукаленка Кирила Даниловича
Пилипенка Никифора Семеновича
Попова Миколи Миколаевича

Відповідальний редактор Г. О. САХНО Ц5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 15000

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Неділя 26 липня 1942 року | Ч 42

Штурмом німецькі війська здобули Ростов-на-Дону

Німецькі війська переслідують відступаючого ворога. Бої проти англійських позицій в Єгипті продовжуються. Бомбардування східнього побережжя Англії.

Переможці на всіх морях

Внаслідок страшних ударів, завданих німецько-фашистською армією совєтським військам спочатку під Керчю, а потім під Харковом, англо-американці намагаються в останній час помогти своєму розбитому совєтському союзнику потрібну матеріальну підтримку. Для цього вони обрали шлях через Мурманськ.

Вони спішно впорядкували великий караван суден і направили його в води далекої півночі.

Але німецькі підводні човни та повітряні сили не дрімали. Вони виявили противника і переслідували його до того часу, поки не була потоплена або тяжко пошкоджена більша частина суден. Таким чином, німецьке головне командування мало змогу повідомити про свій самий більший успіх проти караванів суден--про потоплення 96.000 тонн, при чому через день після першого підрахунку цифра знов зросла до 114000 тонн.

Знову вічого не вийшло з допомоги, обіцяної невдалому союзникові. Заходи Черчілля та Рузвельта починають обходитись все дорожче й дорожче. Вони не тільки погіршують становище Совєтського союзу, який поставив все на карту і щоб-то не було розраховував на цю допомогу, але вони також важко лягають на самих допомагаючих, які, маючи обмежену кількість суден, будуть заздалегідь програну гру. Адже тоннаж англо-американців з кожним днем катастрофічно зменшується.

Судна англо-американців будуть в небезпеці—будь то в Мексиканській затоці чи на ріці св. Лаврентія, в Атлантичному або Тихому океані, в Середземному морі або в Північному Льодовитому океані. Держави Осі перемагають на всіх морях.

ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТАХ

Східній фронт

Німецькі та союзні наземні війська в тісній взаємодії з авіацією по всій лінії фронту переслідують відступаючого ворога. Багато відступаючих ворожих частин відрізано та оточено. Після десятиденних завзятих боїв німці захопили велике промислове місто Ворошиловград. Авіація бомбардувала залізниці, що ведуть з Москви на захід та схід. Знищено багато потягів з воєнними матеріалами та військами, які направлялись на фронт. Розривними та запальними бомбами бомбардувався порт Новоросійськ, в наслідок чого виникли пожежі. На далекій півночі німецькі літаки бомбардували ворожі батареї, що розташовані на Кольському півострові. Совєтське літунство кожного дня зазнає великих утрат. Тільки за 19 липня у повітряних боях збито 39 совєтських літаків. В результаті планомірного наступу німецькі та союзні війська зайняли більшу частину Донецької області.

НІМЕЦЬКІ ТА СЛОВАЦЬКІ ЧАСТИНИ ПРОРВАЛИ ЛІНІЮ ОБОРОННИХ УКРІПЛЕНЬ БІЛЯ РОСТОВА ТА ЗАЙНЯЛИ ШТУРМОМ м. РОСТОВ. ОЧИЩЕННЯ МІСТА ВІД ОСТАНКІВ ВОРОГА ПРОДОВЖУЄТЬСЯ.

На Волховському напрямку та оточеному фронті Ленінграда, а також біля Вороніжа відбиті безуспішні атаки противника.

Північна Африка

У північній Африці на позиціях Ель Аламейн сильні атаки, які повторювались багато разів, відбиті. 23 липня взято в полон біля 1000 чоловік та 131 бронемашину. 22 липня німецька авіація бомбардувала скупчення британських автомашин та військ на південь позицій Ель-Аламейн. Спостерігались пожежі та вибухи.

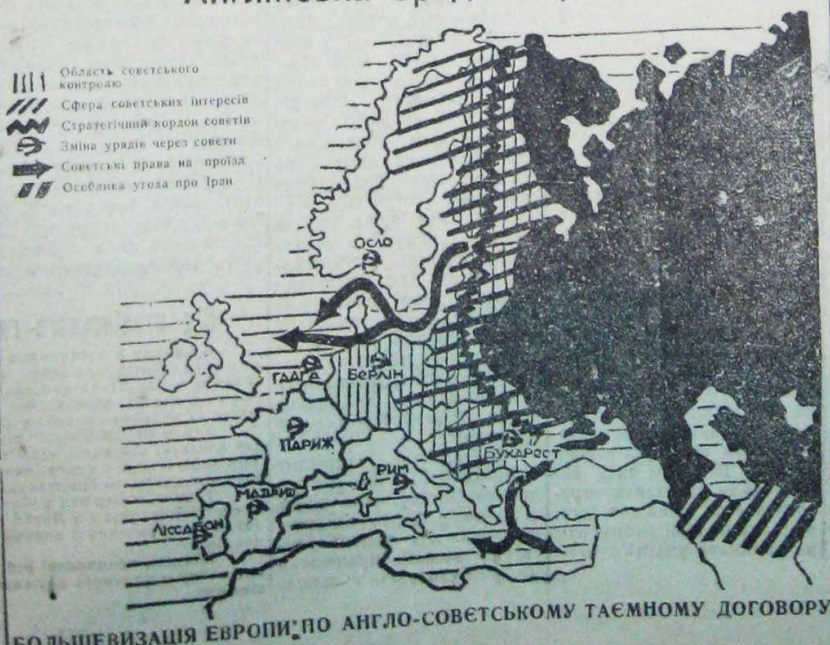
*

Німецька авіація бомбардувала воєнні споруження на південному та східньому побережжі Англії.

Німецькі підводні човни б'ють ворога там, де вони його знайдуть.

В передминулий тиждень ворог утратив 115.000 брутто-регістрових тонн.

Англійська зрада Европі

БОЛЬШЕВИЗАЦІЯ ЕВРОПИ ПО АНГЛО-СОВЄТСЬКОМУ ТАЄМНОМУ ДОГОВОРУ

Обіцянки чи факти?

Весь світ змушений знову констатувати про те, що успіхи пакту трьох держав з кожним днем збільшуються. Дія цих трьох держав показує, що ініціатива на полі бою знаходиться виключно в їхніх руках. Яку б ділянку військових дій ми не взяли, чи то середньо-азіатський простір, чи то Середземне море, чи Східній фронт—скрізь маємо досить фактів про військові успіхи німців та їх союзників. Противники ж наші, якто: Англія, США та большевики змушені одержувати одну поразку за другою. Володарі цих держав не можуть говорити правди своїм народам, а мусять вигадувати брехню, якою намагаються обдурити людей. Вони дають їм пусті обіцянки, пророкують близьку перемогу, але скрізь, де тільки не появлялися їхні війська, вони були розбиті. Ніякі переговори, конференції, чи будьякі інші подібні засоби не можуть змінити становища.

Раптова подорож Черчілля до Америки є новий доказ сили Держав Осі, є доказ того, що боєздатність армій пакту трьох держав ще збільшилась і новий вид зброї дає великі результати. Ми знаємо, що англійський прем'єр-міністр уже два рази мусив був особисто просити президента Північно-Американських Штатів врятувати Англію від загибелі. Але, щоб заплатити йому за так би мовити неіснуючу допомогу треба було продавати частини своєї імперії.

Починаючи з уступки важливих опорних пунктів за постачання непридатних літаків і кінчаючи наданням права впливу на Канаду і Австралію, видно, як не добре це для британської імперії, коли англійський прем'єр-міністр може

(Закінчення на 2-й стор.)

зважитись ставати такі вимоги до свого власного народу.

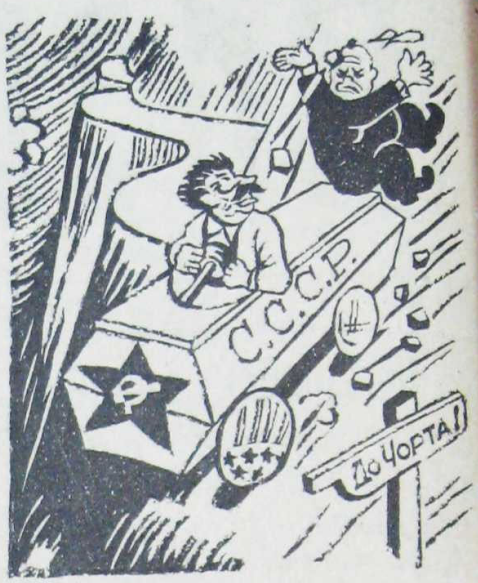
Теперішня подорож показує тільки нові біди, які виникли між обома паліями війни. На першому місці стоїть тепер, як передає закордонна преса, питання про кораблі. Пани з другого боку канал і Атлантики вже сильно відчули силу флоту Держав Осі. Число потоплень досягло таких розмірів, що більших не можна собі уявити. Деякий час вороги на діялись на свої корабельні запаси та на новобудови. Але це було не що інше, як самообман. Тепер Лондон і Вашінгтон бачать, що вони знаходяться перед катастрофою. І от Черчіль і Рузвельт починають знову обговорювати стратегічне положення. Та даремно. Ніщо не може зупинити переможний похід Японії в східньо-азіатському просторі. Генерал-маршал Роммель показав у Північній Африці, що ми не спішимо одержувати успіхи, а б'емось там, де обіцяється нам такий успіх, який діє на дальший вихідний хід війни.

В Середземному морі панували італійські та німецькі повітряні та підводні сили, англійці показали себе знову переможеними. Про те, який розвиток військових дій має місце на Східньому фронті, характеризують вирішальні успіхи цього літа, що їх здобули німецькі та союзні війська. Тут також наші противники не могли розвинути своєї ініціативи. Отже, їм залишилось не що інше, як говорити про ортавіззацію більше або менше „знаменитих" відступів.

НІМЕЦЬКО-ТУРЕЦЬКИЙ ДРУЖНІЙ ПАКТ СЛУЖИТЬ МИРУ НА БЛИЖНЬОМУ СХОДІ

(П. С.) Депутат Садак у своїй газеті „Акшам" висловлюється з приводу роковини німецько-турецького дружнього пакту. Німецько-турецькі порозуміння,—пише він,—виникли без примусу. Ці порозуміння для оборони миру, яке було підписано тоді, коли Европа була вже в стані жахливої війни. Це вже підкреслює важливість документу. Пакт присвячений виключно миру. Він є наслідком турецької політики нейтралітету й пристосований до національної політики Турції. З радістю й гордощами Туреччина констатує, що німецько-турецький дружній пакт служить миру на Ближньому Сході.

Сталін їде до пекла

Сталін до англійського прем'єр-міністра Черчілля: „Сядьте спокійно, товаришу Черчіль, бо в нас одна дорога!".

Вмираючий Ленінград

Ось уже декілька місяців, як залізне кільце німецьких військ оточує Ленінград. Всі спроби большевиків прорватись через це кільце до цього часу терпіли повну невдачу. На протязі всього цього часу місто підлягало безперервному обстрілу німецьких гармат. Совєтські перебіжчики та полонені в один голос розповідають про страшні руйнування в Ленінграді. Вони малюють моторошну картину життя населення з самих перших днів облоги замученого голодом, злиднями та нещадним терором московських верховодів. Щоб якнебудь нагодувати совєтські війська, які захищають місто, від населення віднімається рішуче все. Чекістам немає ніякого діла до того, скільки пограбованого народу гине від голоду.

Попавший недавно в полон на північному відтинку фронту совєтський командир зайвий раз підтвердив правильність всіх цих повідомлень. Він прибув прямо з Левінграда і розповідає, що щодня від голоду люди гинуть тисячами. В наслідок недостачі в трунах трупи на грузовиках вночі вивозяться за місто і звалюються у банякові ями. Лікарні переповнені, а лікарі безсилі подати яку б то не було допомогу в наслідок повної відсутності продовольства та ліків.

Командир, між іншим, підтвердив, що в місті зруйновані цілі квартали та що в наслідок бомбардировок повністю перестали діяти електрична станція та водопровід. Ось вже декілька місяців як у місті немає ні електричного освітлення, ні вугілля.

Ленінград—вмираюче місто. Його вулиці являють собою картину пілковитого розгрому та знищення. Коли німці вступлять у Ленінград, вони наочно переконаються у страшній долі, яка спіткає це місто. В цій трагедії винні тільки жиди-верховоди Совєтського союзу, які штовхнули державу в безглузду війну.

Хай повоюють

Організація жидівської армії являється темою, яка з часу на час займала й раніш лондонську пресу. Тепер ця тема знову у великій моді. „На середньому сході,—пишуть лондонські газети,—200.000 жидів готові сформувати свою власну жидівську армію для боротьби за інтереси Великобританії". „Дайте їм боротись!—такий лейтмотив усіх присвячених цьому питанню статтей лондонської ожидовівшої преси.

Як виняток, ми можемо це тільки вітати. З початку війни в Англії весь час говорять та пишуть про сформування жидівської армії. На жаль, до цього часу хоробрі жидки все ще не спромоглися створити свою армію і своєю чорною кров'ю підтримати спрагу плутократії. До цього часу жиди, які траплялися на фронті, були або большевицькими політруками, або бились у тилу совєтського фронту з кулеметами, спрямованими проти своїх же бійців, щоб їм не кортіло відступати. Формування жидівської армії для оборони Великобританії було б, у всякому разі, цікавим експериментом. На протязі всієї світової історії трапилось би вперше, що жиди намагаються „заробить на війні" під вогнем ворога. До цього часу вони завжди старалися присосатися до війни для того, щоб самим ві в якому разі не приймати участі в боях.

Це було, дійсно, страшне!

Передаємо свідчення совєтських полонених командирів і бійців про бій біля Керчі.

Тяжку поразку совєтської армії на Керченському півострові Москва хотіла затаїти від світової громадської думки. Вона твердила, що совєтські війська відступили з Керченського півострову на Кавказ у найкращому порядку та при нормальних обставинах. У зв'язку з цим дуже цікаво послухати свідчень совєтських полонених; вони оповідають про велич німецького наступу, про намір большевиків утримати Керч за всяку ціну та про цілковитий розгром совєтських дивізій під Керчю.

Послухаємо тепер, що розповідають самі полонені. Совєтський лейтенант Володимир В. з 156-ої стрілецької дивізії, який у прориних боях на лівії Парпача попав у німецький полон, оповідає: „Німецький наступ на Керч випередив наміри совєтського командування всього на декілька днів. Три совєтські армії стояли готові до наступу. Це були добірні війська, стягнуті з різних частин фронту. Але німецький штурм був частільки сильний, що розтрощив усе, що стояло на його дорозі. Позиції, які ми місяцями будували та які совєтські фахівці вважали за неприступні, зв кілька годин були розгромлені й пройдені".

Совєтський сержант Олександр Г. з 396-ої стрілецької дивізії, який попав у полон у форті Єнікале, розповів: „На протязі багатьох місяців працювали ми, розбудовуючи та поширюючи наші оборонні позиції. Наші експерти оглядали ці укріплення і признали, що вони неприступні. Але ми мучились тільки на те, щоб німці їх розтрощили, знищали й зрівняли з землею за три дні бою. Я—інженер, досвідчений у будуванні укріплень. Після того, як німці розбили за кілька днів укріплення під Керчю, подумав я собі, що вони вже не матимуть неприступних перешкод. Я втратив усяку надію на успішний опір німецькій зброї, що має таку технічну перевагу".

Совєтський лейтенант Іван К. з 39-ої панцерної бригади, що попав у німецький полон так само під Керчю, підтверджує: „Німецька авіація кілька годин не допускала нас до активних дій своїми безупинними нальотами. Після трьох днів бою більше, ніж половина стрільців з 39-ої, 40-ої, 55-ої, 56-ої совєтських дивізій були небоєздатні".

Совєтський сержант Ігор С. з 236-ої стрілецької дивізії, якого взято під Керчю в полон, ствердив: „У третій день боїв боєздатність червоноармійців можна було підтримувати тільки великими порціями алкоголю. Другого дня командир наказав привести з кожного полку по 100 стрільців, які відмовлялися виконувати накази про протинаступ і кожного десятого розстріляти перед військом. Але бойового духу совєтських стрільців не можна було підняти, бо німецький напад був страшнішай, ніж терор командира".

Совєтський лейтенант Олександр М. з 138-ої гірської дивізії, якого витягнули з льоху під час очищування Войківської гути, на допиті розповів таке: „За ніч я посивів,—такий страшний був бій і таке завзяте змагання. Ми мали найкращу зброю, найкращих вояків і найкращі танки, які тільки знала совєтська армія. Не зважаючи на це, ми не могли витримати німецьких атак. Німці за кілька годин розбивали наші найкращі оборонні укріплення. Найбільші танки, після 3-х чи 4-х пострілів, вибували з строю. Те що залишилося, штурмувала, перехоплювала й нищила німецька піхота. Це було страшне!"

Від сталінського гніту до творчої праці

В зв'язку з поступовим переходом визволених обласе до нового суспільного ладу, серед місцевого населення все сильніш виявляється намагання звернутись до німецької помоги в справі відновлення культурного та господарс життя та усування останніх решток большевицького хаосу.

Так, у Шарфенберзі під Берліном відкрито гуртожи для вчителів німецької нації з України. По закінченні спеціа ного педагогічного курсу, вчителям буде дана можливість бити мандрівку по Німеччині.

Таку ж мандрівку робить зараз група керівних роб ників промисловости з Латвії, яка складається з 40 чолові метою ознайомлення з новими методами праці німецької мисловості.

Вчителі, промислові робітники та селяни після поверне ня додому розпочнуть дружню роботу по відбудуванню б кіщини.

...заки радісно вітають німців!

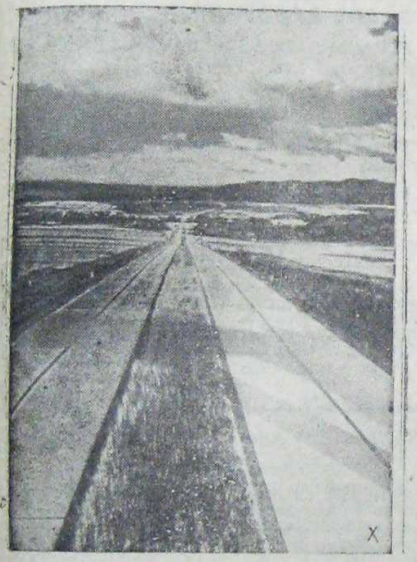
...наттям Воронїжу ні...кі частини вступили в ...ську область, область ...ну козаками. Козаки ... були справжніми ... своєї батьківщини. ...ся році козаки не під... ...мерзенному обду... ...ню большевиків та ...рейшли на їх бік, як ...робили червоногвардій... ...матроси.

...слідок цього, коли ...шевики захопили владу ...ої руки, потекло бага... ...зацької крові. Боль... ...ики убивали не тільки ..., які боролись проти ..., а навіть мирних меш... ..., жінок та стариків. ...го козаків було висла... ...алеко на північ. Під ...колективізації козаки ..., ніж інші селяни чи... ...опір большевикам, за ...тками тисяч з них ...а присуджена смертна ...

...етський уряд довгий час не вірив козакам. Їх не брали до червоної армії. Тільки зовсім недавно, коли большевики вважали, що всі старі козаки померли, а молодих вони зуміли перевиховати, були організовані козацькі частини. Але ці частини, головним чином, існували тільки для парадів. Большевики козакам ніколи не вірили і розпорошували їх по різних частинах своєї армії. Козаки завжди були проти большевиків.

Перші німецькі частини козаки зустріли дуже радісно тому, що вони визволили їх від ненависних їм большевиків. Тепер в ставницях, зайнятих німецькими частинами, формуються козацькі загони.

Даремно сталінська зграя, заплямована козацькою кров'ю, оспівує козаків та Тихий Дон. Скоро вона покоштує козацьких сабель.

ШЛЯХИ ФЮРЕРА

ОК.—Кожний, хто колинебудь побував у Німеччині, дивувався з величі державних автошляхів. Коли поглянути на ці шляхи з літака, то так і простягаються ці золоті стрічки з півдня на північ та з заходу на схід через прекрасні області німецької держави, не начебто їх поклала рука якогось гіганта.

Їх видумав геній. Сам Фюрер є засновником та творцем цієї єдиної по собі комунікаційної артерії, в якій пульсує великий комунікаційний наземний рух Німеччини. Так само ясна та одноманітна, як і політика Адольфа Гітлера, є й лінійна сітка державних автошляхів.

Вже перед приходом до влади займався Фюрер питанням будови далекобіжних шляхів, що відповідали б завданням тогочасної техніки будови шляхів. Через деякий час після „Автомобільної виставки" в 1933 році Фюрер намагався запровадити в життя проголошені тоді прокламації, що стосувалися зневіченої версальським трактатом німецької автомобільної промисловості, запрваджуючи та будуючи нову сітку комунікаційних шляхів. 30 червня 1933 року Фюрер іменував д-ра Тодта, який недавно загинув трагічною смертю, генеральним інспектором німецьких шляхів та дав йому повне право розпочати будову державних автомобільних шляхів та зайнятися реформою загальної німецької комунікаційної сітки.

Праця пішла повним ходом. У вересні того самого року Фюрер розпочав першою лопатою будову автомобільного шляху на відтинку Франкфурт над Майном - Мангайм. А далі розпочато будову ще інших та інших шляхів. Загальну довжину задуманої комунікаційної сітки поставлено спершу на 7.000 кілометрів. Коли ж, одначе, до Німеччини приєднано Австрію, далі—Судети, Чехію та Мор вію, коли до материка приєднано ще й східні німецькі провінції, цю сітку треба було розбудувати та її довжину збільшити на 20.000 кілометрів. Вже восени 1940 року 4000 кілометрів цих автошляхів передано до загального користування, а в той же самий час уже 1600 кілометрів було в дальшій будові.

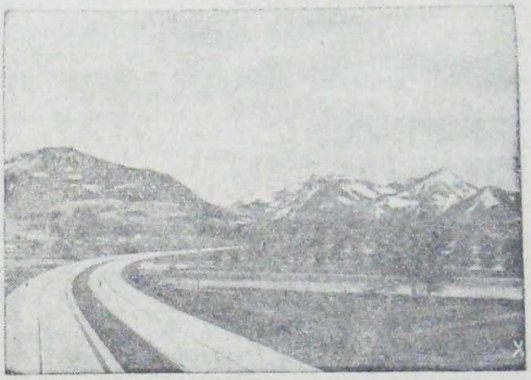
Коли ж захочемо поцікавитися цифрами, тоді, обчисливши всю зайняту під автошляхи землю одержимо головокружну суму 346 мільйонів куб метрів. Сталі та заліза використано 674 тис тонн, бетону та залізобетону використано 8 мільйонів куб. метрів, цементу—533 мільйони тонн, 23,8 мільйона кубичних метрів кварцу та піску, побудовано або є в стані будівництва 5.400 мостів та віядуків. Вартість будови всієї сітки автострад обчислено в 4.000 мільйонів марок. Як бачимо з цих загальних цифр, це найбільше та разом з тим будівельне підприємство усіх часів.

У 1938 році виготовлені частинні відтинки автошляхів можна було вже сполучити з існуючими шляхами. Напрямок північ-південь сполучають автостради через Шгеттін—Берлін—Зальцбург, напрямок схід захід на відтинку Франкфурт над Одером Берлін – Кельн. Під час війни включено столицю Берлін в сітку автострад і, тим самим, полегшено всякий транспорт, що проходить через Берлін.

Німецькі державні автошляхи користуються серед німецького народу найбільшою популярністю. Вони ж бо принесли кожному працюючому можливість за допомогою автомашини та цієї казкової дороги пізнати найдальші закутки прекрасної німецької батьківщини. Вже в 1938 році на автострадах пройдено 1,3 мільярда кілометрів дороги всякого роду автомобілями.

Коли Фюрер сказав, що „ці шляхи—це не лише надбання самої Німеччини, та що вони поза кордони Німеччини не виходитимуть, але, навпаки, колись у майбутньому вони мають за завдання уморювати та сполучити увесь загальноєвропейський комунікаційний рух", то слід і тут, на сході, чекати нам усім, коли покажуться перші асфальтові заховані в сталь та залізобетон прекрасні дороги, творцем яких є Адольф Гітлер.

(ЕМВ).

СЕЛЯНИ УКРАЇНИ!

Рік тому по українській землі проходила страшна воєнна буря. Німецька армія визволила українських селян від злішого ворога людства—большевизму. Тепер большевизм стоїть напередодні своєї загибелі. Йому вже ніщо не допоможе: ні арешти, ні постріли, ні жорстокі загони НКВД.

Не зважаючи на те, що було мало живого та мертвого інвентаря, селяни України доклали зусиль і з допомогою німецької армії засіяли землю.

Тепер на українських полях дозріває багатий урожай. Він чекає на руки українських селян.

Селяни! Всі, як один, до праці—Ваша рідна земля кличе Вас!

ПРОТИ МОСКОВІЇ

(Оповідання)

I

В садах дозрівали яблука, ...ли кавуни. Над землею ...ково пливли теплі вечори, ...лі ночі. Минало літо. Спо... спала в тумані Десна, ...ли села.

У Калиновці давно ходила ...ожжена чутка, ніби москалі ...ову збираються у похід на ...ів. Хто її заніс, звідки вона ...лась, ніхто не знав, а тільки ...орило про цю новину все ...ше. Потім вона поволі забу..., зтерлась у пам'яті, Ка... ...ики лишилась осторонь по... ...о, що рішали долю України. ...ли простакувато казали: ...ж, вересню, гетьман так ...ман, директорія так ди...кторія... Нам аби, значить, ...ська була, земля значить...".

Прийшла осінь, а затим ско... ...ий новий 1919 рік зустрічали. ...ьком носились вуличками ...ків. Скрізь гульбища і спі... ...Ніхто не думав про війну, ...все махнули рукою. Хлопці ...ли Банатч круг на Десні збу... ...ли, і далеко за північ було ...ось сміх і вигуки, що лунко ...розносились у морозливому повітрі зоряної ночі.

Часто й різко лускали верби, ...гупав, розколючись, лід, іноді сухо хльоскали по засніжених покрівлях одинокі постріли з відрізів.

Потім знову принишкло село, відгородилось стіною безтурботності від зовнішнього світу. Сиділи по хатах, пили самогон, закусували пиріжками та ковбасами, спали. По середах їздили до ліву, привозили дров і знову відсиджувались у теплі і затишку.

І раптом: большевики. Хто їх чекав, кому вони потрібні!? Їх чекав, кому вони потрібні!? Надіслали до міста ходака. Через кілька день Андрій Мороз повернувся і сказав: „З Харкова наступають. Їх дуже багато, і отаман відходить. Допомога потрібна, хлопці".

Захвилювалась, загомоніла Калинівка. Зібрали сход.

— Не хочемо Москві!

— Гнати її треба з України!

— За хлібом ідуть?.. А озуськи їм, а не хліба! — кричали в натовпі.

До вечора всі чоловіки записались у добровільний загін. Особливий повстанчий відділ склали молоді селянські хлопці під орудою Остапа Очеретька.

У неділю від'їхали на станцію, де мали одержати зброю та припаси, а звідти залізницею до місця боїв.

II

Большевики натискували все дужче й дужче. Головний отаман Симон Петлюра планомірно, з прикриваючими боями, відтягував свої війська в напрямку Києва. На допомогу армії вставав нарід. Під український національний прапор натовпами йшли селяни. Не хватало зброї. Її здобували в боях, в успішних нічних нальотах, в боротьбі за волю і незалежність.

На одній невеличкій, що мала всього три будівлі, станції висадився із вагонів і Остап Очеретько з своїми хлопцями. Недалеко гриміли гармати, здригалось повітря, гуляла завірюха. З штабу одержали наказ: розташуватись у селі Григорівці й бути готовими в ліпшу хвилину піти на ворога.

Другого дня ранком, крізь лапату метелицю, у Григорівку прискакав гінець. Остап хутко прочитав пакет і зараз же повів загін за село. Залягли цепом. Чекати довго не довелось. З лісу на дорогу виповзла большевицька колона, попереду неї крутилось кілька вершників. За першою виповзла друга, показалась третя. Запрацювала ворожа артилерія. З страшним розкотистим гуркотом і свистом пролітали над головами снаряди, падали на село. Загорілось кілька хат та клуня.

Очеретько чекає. Треба якнайбільше знищити оцих червоношкірих варварів. Пальці міцно стискують холодну сталь. Ось йому здалось—пора. Хотів крикнути, але вчасно стримався. Глянув на хлопців—спокій, знову припав до кулемета.

Большевики напевне вже проюхали про загін Очеретька і чорними постатями розсипались по білому полю, біжать. Ближче, ближче. Вже чути, як плутаються в ногах поли шинелей, долітають уривки команди.

Загарчав, затремтів у руках Остапа кулемет. Намагався ще чекати, ближче підпустити, але вийшло якось мимоволі, і кулемет густо полив розпеченим свинцем, безперестанно і довго, як дощем.

Довго стримували хоробрі відділівці натиск значно сильнішай большевицьких частин, багато впало під ураганним артилерійським вогнем, але думки про відступ або здачу у полон не було ні в одного. З трьох боків сипляться на них кулі, з трьох боків лізе смерть. Стягується кільце оточення. Тоді Остап Очеретько звертається до своїх відданих друзів односельчан:

— Брати! Україну хочуть задушити! З України хочуть зробити попелище і руїни! Не дамо Москві України! Помремо за матінку-неньку!—і кидається на ворогів. Крізь стогін, брязкіт і лайку знову звитяжний голос Остапа кличе:

— Пам'ятайте, як умирали українські лицарі під Крутами! Слава їм, слава Україні!

...Визирнуло сонце зза голубих хмар, заховалось. На червоному снігу лежали трупи.

М. Олександренко.

МИНУЛЕ МІСТА КОНОТОПА

Напевне, не всім мешканцям міста Конотопа відомо минуле свого міста. Отже, на скільки дозволять нам наявні матеріали, ми постараємось розповісти про це.

Спустошення Батиєм чернігівських земель призвело до того, що ці землі аж до XVI сторіччя залишались незаселеними Московською державі в 1506 році вдалося захопити Путивль, який став опорним пунктом для Московської держави з півдня. Для організації відсічі татарам, які раз-у-раз нападали на Московську державу, збудовано лінію укріплень, і як один з укріплених пунктів з'являються міста Путивль та Конотоп.

Оснований Конотоп був у вигляді „містечка", яке було обнесене з трьох сторін земляним валом, що двома паралельними сторонами впирався в річку Єзуч. Рештками цього валу являється тепер підвищення, на якому стоїть зараз будинок купчихи Радченко. Підніжжям цього валу служив невеликий приток Єзуча, на залишках якого зараз збудований місток, що знаходиться по Гоголевській вулиці між водокачкою та фотографією.

В центрі цієї фортеці стояла так звана Варварицька церква. Фортеця мала окремі ворота з замком, ключ від якого зберігається тепер у Конотопському музеї. Містечко було обнесене дубовим частоколом з окремими вартівними башнями. Маючи такий вигляд, ця фортеця для того часу була досить міцною.

Місто Конотоп було заложене в 1635 році, коли один польський виходець по імені Підкова збудував тут свою садибу, що звалась „Новоселицею". В 1640 році на цьому місці староста новгород - сіверський, князь П'ясочинський, збудував невеличку фортецю, обнесеву валом з палісадником. Цей же князь П'ясочинський незабаром подарував цю фортецю своєму зятю—великому канцлеру польському Осолінському.

При Богдані Хмельницькому Конотоп вражався сотенним містечком ніжинського полку. З цього часу починаються через Конотоп офіційні зносини путивельських воєвод з Богданом Хмельницьким; Конотоп стає центром важливих для історії України подій.

Справа була так. Виговський, одержавши гетьманську булаву, розпочав відкрито діяти проти Московської держави. В цьому йому допомагав також ніжинський полковник Гуляницький. На них з Москви та Києва йшли царські війська під керівництвом князів Трубецького, Пожарського та Ромодановського. Гуляницький вирішив захищатися в Конотопі. Сюди прийшли царські війська й почалась осада Конотопа.

В цей момент Виговський, з'єднавшись із кримським ханом, поспішав визволити Гуляницького з осади. Дійшовши до річки Соснівки (де зараз знаходиться село Соснівка), Виговський з невеликим загоном напав на війська князя Трубецького, нанісши їм велику поразку, а потім з метою затягти царські війська в засаду, відступив назад.

План його в цьому відношенні цілком удався. Як тільки царські війська перейшли болотисту річку Соснівку, на них напали козаки та татари і вся російська армія була цілком знищена, а князі Пожарський та Львов потрапили в полон.

Ще не встиг Конотоп поправитись від цих подій, як через 5 років (а саме: в 1664 році) він був підданий поляками новому руйнуванню, якому ще допомогли тяжкі часи смути під час міжусобиць між Брюховецьким та Дорошенком.

Це були дуже тяжкі для Конотопа часи, бо більша частина військових подій відбувалася якраз поблизу міста, яке стояло між Батурином, що був з 1669 р. резиденцією українських гетьманів, та Путивлем, де містилися російські воєводи.

В 1672 році недалеко від Конотопа, в урочищі Козача Діброва в присутності української старшини та російських послів про ходили вибори нового гетьмана Івана Самойловича.

За останні роки XVI сторіччя, а також за все XVIII сторіччя про Конотоп, на жаль, ми не маємо жодних вірогідних відомостей. Можна сказати лише одне, що до самого знищення гетьманщини Конотоп числився сотенним містечком ніжинського полку. Потім Конотоп став повітовим містом.

Спокон віку він був дуже брудним і в дощову погоду трудно було навіть їздити підводами. Більшість будівель були вкриті соломою, що служило причиною величезних пожеж. Так, 30 червня 1862 року під час одної пожежі із 1000 дворів згоріло 300.

Конотоп був також значним торговельним містом. На жаль, внутрішня торгівля знаходилася здебільшого в руках жидів, які купляли хліб у селян чи поміщиків Полтавської та Курської губерній, а потім продавали його з великими барышами.

Населення міста розвеселялося блітку, катаючись на човнах по р. Єзучу та співаючи пісень, а зимою влаштовували кулачні бої між конотопчанами та загребельцями.

З проведенням залізниці між Києвом та Курськом навколо вокзалу з'являються нові поселення, утворюючи спочатку окреме містечко, яке згодом злилося з самим містом.

В кінці XIX сторіччя, коли торговельна промисловість та населення міста розширились, з'явилася необхідність в середніх учбових закладах. Так було відкрито комерческе училище, а потім чоловіча та жіноча гімназії.

В. Заболотний.

Від'їзд 350.000-го робітника до Німеччини

9 липня з Ніжина виїхав на роботу до Німеччини 350.000-й українець. Прізвище його Прокопенко. Працював він у колгоспі, спершу на полі, а потім, опанувавши ковальство, був ковалем. Він одруженний, має четверо дітей, найменшому з них—півроку. Прокопенко хоче власними очима побачити нову Німеччину та удосконалити там свою кваліфікацію. Він не був членом комуністичної партії. Сім разів призивався він у червону армію для перепідготовки, але під час війни його не взято до армії тому, що він був необхідним робітником у колгоспі.

На місце від'їзду прибули німецькі офіцери, представник місцевої преси та керівники міста. Після промови керівника робочого управління, Прокопенку подарували іменний годинник та 50 марок грошей, а його сім'ї—продукти. Керівник німецького сільськогосподарського відділу зробив сім'ї особливий сюрприз—він подарував їй корову.

*

Такі ж урочисті проводи відбулися і в Харкові. 17 липня від'їхав з України 400.000-й робітник. Німеччина особливо цінить тих, хто відгукнувся на потребу часу і шляхом добровільної роботи в Німеччині хоче допомогти остаточно знищити большевизм.

Вивчають німецьку мову

Враховуючи велике бажання в населення нашого міста вивчати німецьку мову, в м. Конотопі організовано для цього курси. Вже працює 8 груп, в яких навчається 240 осіб. Заняття провадяться за певним розкладом і в різні години, цим самим дано можливість вивчити німецьку мову також тим особам, які вдень заняті працею.

Курсанти з великою охотою вивчають німецьку мову.

На днях буде відкрито ще 1 групу для осіб без підготовлених. Отже, решта бажаючих вивчити німецьку мову матимуть можливість відвідувати курси і вивчати німецьку мову.

Н. Красовська.

Відносно шлюбів військовополонених

В останній час помічається, що військовополонені, які знаходяться на роботах у колгоспах, одружуються на корінних українках.

НЕГАЙНО ЗАБОРОНИТИ ШЛЮБИ ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИМ НА ВЕСЬ ЧАС ПЕРЕБУВАННЯ ЇХ У ТАБОРІ. Виняток в особливо необхідних випадках може бути дозволений Комендатурою табору.

Всім місцевим владам забороняється давати дозвіл військовополоненим на шлюб, коли у них не буде на те дозволу від Комендатури табору.

РОТМІСТР І АД'ЮТАНТ ВОДІЦКА.

ГОДИНИ ЗАБОРОНИ ХОДІННЯ У СЕРПНІ

У серпні місяці 1942 року населення повинно знаходитись по квартирах у такі години:

В МІСТАХ з 22 годин вечора до 4 годин ранку.

В СЕЛАХ з 21 години вечора до 3 годин 30 хв. ранку.

Ротм. і ад'ютант ВОДІЦКА.

ОГОЛОШЕННЯ

Щоб запобігти крадіжок картоплі та іншої городини з чужих городів, що поширились за останній час, попереджується все населення м. Конотопа те його околиць, що ВСІХ ЗЛОЧИНЦІВ, ВИЯВЛЕНИХ У КРАДІЖЦІ КАРТОПЛІ ТА ІНШОЇ ГОРОДИНИ, БУДЕ ЗАТРИМАНО І ПРИТЯГНЕНО ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПО ЗАКОНУ ВІЙСЬКОВОГО ЧАСУ.

СТАРШИНА РАЙОНУ КОВТУН.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:

Василенко Марії Павлівни
Василенка Івана Павловича
Безпалого Петра Вакуловича
Безпалової Євфимії Миколаївни
Лук'янова Карпа Даниловича
Григор'євої Ганни Григорівни
Ковриги Костянтина Михайловича
Клещової Олімпіади Миколаївни
Сербівої Ольги Калістратівни
Стрілець Марії Василівни
Євтушенка Дмитра Івановича
Ілляшенка Василя Євсієвича
Пивовара Василя Григоровича
Кухарюка Ларіона Калениковича
Шевченка Івана Васильовича
Фескова Харитона Федоровича
Давиденко Катерини Корніївни
Нестеренко Уляни Максимівни
Ткаченка Петра Антоновича
Корольова Григорія Волдимировича
Коломійченка Тимофія Івановича
Тимченка Івана Михайловича
Качана Сергія Сафроновича
Змилуся Кондрата Івановича
Бойка Єгора Петровича
Борзяка Івана Денисовича
Могиленка Івана Харитоновича
Могиленка Харитона Ілліча
Чернецької Віри Андріївни
Гульова Миколи Петровича
Калініної Марії Олександрівни
Русинова Віктора Федоровича
Зубка Олексія Никоноровича
Солдатенка Пилипа Пантелеймоновича
Мороза Сергія Миколаєвича
Чуприка Антона Юхимовича
Юсана Миколи Степановича
Коломійця Олексія Левковича
Зубка Миколи Емельяновича
Ковригіна Миколи Васильовича
Коломійця Устима Єгоровича
Листопада Григорія Устимовича
Зубка Герасима Павловича
Шуляк Хими Даниліївни
Бородай Варвари Антоніївни
Черняка Івана Павловича
Кондруха Миколи Євдокимовича
Волошко Івана Івановича
Мищенко Марфи Леонтіївни
Мищенка Миколи Леонтійовича
Крутася Івана Матвіевича
Козиця Антоніни Пилипівни
Кирієнка Левка Івановича
Кравченко Варвари Григорівни
Тарасенко Ганни Іванівни
Бойко Катерини Сергіївни
Маркової Антоніни Гнатівни
Морща Дмитра Сергійовича
Скрипника Антона Михайловича
Савченка Захара Савича
Заровного Павла Нестеровича
Ляшенка Івана Артамоновича
Хорошка Михайла Федоровича
Лютої Ганни Архипівни
Откидач Ольги Овер'янівни
Жернова Миколи Степановича
Горемія Федора Евстратовича
Гужви Микити Івановича
Галенка Івана Овсієвича
Тарасенка Миколи Миколайовича
Зубка Кузьми Івановича
Радченка Корнія Григоровича
Юрченка Аркадія Степановича
Галенка Семена Григоровича
Ворони Петра Івановича
Зубко Харитини Іванівни
Рудакова Івана Федоровича
Мозгового Пилипа Івановича
Пермитого Гавриіла Андрійовича
Спащанського Євтуха Івановича
Шевченка Івана Семеновича
Хукаленка Кирила Давидовича
Пилипенка Никифора Семеновича
Попова Миколи Миколаєвича

Відповідальний редактор Г. О. САХНО Us

АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 15000

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Неділя 2 серпня 1942 року | Ч 43

ЗВ'ЯЗОК МІЖ СОВЄТАМИ І КАВКАЗОМ ПЕРЕРВАНО

Большевики відступають у безладді. Німці зайняли Батайськ та Пролетарськ. Німецькі літаки бомбардували на східньому побережжі Англії Бірмінгем

Хаотичний відступ за Дон

—це шахматна гра. В ній не розуміється, дивиться на цю гру, як у ...ат. Одначе, численні ...тати й хаотичний від... одної сторони—це ...ягнення геніального ..., збереження рівнова... й повного порядку дру... сторони, що видно для ...возброєного ока спос... ...тачів.

Наступ далі на схід ні... ських та союзних військ ...ьому році вщент роз... ли совєтські байки про ...слаблення німецької мо... Хаотичний відступ со... ських армій за Дон є ...тична ілюстрація, яку ...е ніякими брехнями не ...ажа затушкувати перед ...ародом.

Втрата останніх хліборобних областей, важли... промислових міст: ...ороніжа, Ворошиловгра..., Ростова дуже відчут... для совєтів. Ці втрати ...ично послабили й так ...лабку совєтську промис...ість. Та ж промисло...ість, яка знаходиться в ...ших совєтів, щодвенно ...ване нападів з боку ні...ецької авіації.

Англо-американські обі...ники так і залишаються ...бідниками. Та чи й в спро...ості вони дати якусь до...ову? 6 місяців тому ...мецьке верховне коман...ування вперше повідоми... про потоплення ворожих ...ораблів біля американ...ких берегів. Протягом ...ох 6 місяців було потопи...но 616 англо-американ...ких суден водомісткістю ...83.000 тонн, в тому ...ислі 427 суден біля аме...иканського побережжя ...домісткістю 2.917.000 ...н. Такі величезні втра... перевищують їх будуван...

Отже, з цього висновок ...же зробити сам Сталін, ...що б не появились ко... його союзників, їх ...ого вітають" німецькі ...ові човни. Ніщо біль... не допоможе Сталіну.

ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТАХ

СХІДНІЙ ФРОНТ

27 ЛИПНЯ

На південь від Ростова після дводенних боїв здобуто сильно укріплене місто Батайськ.

Німецька авіація провадила бомбардування на північний захід від Сталінграда (Царицина) та на Волзі споруди совєтів.

На середньому відтинку Східнього фронту бої продовжуються. Збито за один день 120 совєтських літаків.

28 ЛИПНЯ

Німецька авіація бомбардувала большевицький постачальний транспорт та авіабази. Крім того, знищено багато суден на Волзі, багато потягів, залізничних споруд та 53 літаки.

29 ЛИПНЯ

На середньому відтинку Східнього фронту німецька авіація бомбардувала оборонні позиції. Спостерігались великі вибухи в складах зброї. Розбито багато потягів.

30 ЛИПНЯ

На південь від Ростова частини німецької армії та відділи „СС" переслідували відступаючого ворога. Зайнято місто Пролетарськ в 170 клм. на південний схід від Ростова.

В багатьох місцях припинився останній зв'язок між Кавказськими областями та Совєтським Союзом.

Під час оборони проти ворога, вюртенбергськими й баденськими частинами, в жорстоких боях за вчорашній день знищено 68 в більшій частині важких танків противника.

На середньому відтинку фронту та на південь від озера Ільмень, в тяжко прохідній місцевості мали місце успішні бої місцевого значення. На далекій півночі при повітряних нальотах були тяжко пожкоджені спорядження верфей біля Мурманська та військовий табір на захід Кольської затоки.

БОЇ В АФРИЦІ

На позиції б і л я Ель-Аламейн відбиті атаки ворога з великими для нього втратами. В цих боях взято до 1400 полонених та багато бронемашин.

28 липня ворог знову атакував німецько-італійські позиції біля Ель-Аламейн. Атаки ворога відбиті, взято в полон біля 1000 полонених та багато бронемашин.

*

В нальоті на Бірмінгем приймали участь біля 200 німецьких літаків, які скидали бомби важкого та середнього калібру.

На східньому побережжі Англії німецькі літаки бомбардували військові споруди та фабрики озброєнь, а також знову бомбардували Бірмінгем, де виникли великі пожежі.

Де Роммель—там наступ!

Навряд чи може бути ще щонебудь більшим сюрпризом у цій війні для англійців, ніж той факт, що їм не вдалось при першому ударі вигнати з Африки противника, якого вони вважали за слабого, але вони мусять з тих пір вести тяжкі бої, щоб хоч утримати свої позиції. Тільки двічі їм удалось після того, як вони підтягли сюди особливо багато людей і военного матеріалу робити напад на італійську Африку, та все ж кожного разу їхнім успіхам, що починалися, слідували невдачі і вони відкидались до італійсько-єгипетського кордону. Крім італійських військ натрапляли вони також на німецько-африканський корпус, який по наказу військового керівника був тут розташований. Ім'я Фюрера цього корпусу, тодішнього генерала Роммеля, було ще тоді невідоме англійцям. Вони дуже надіялись на свій великий досвід в е д е н н я війни в пустелі, чого не мав Роммель, не ступавши ніколи ще на африканський грунт. Так, як і в інших становищах, також і тут англійці дуже помилились. Сьогодні Англія розуміє це ім'я, яке рівноцінне значінню наступу, рішучого, відважного противника. Виник лозунг:

„Де Роммель—там наступ!"

Генерал Роммель—завжди на чолі своєї передової частини, щоб керувати розвідкою, самому в усьому впевнятися, зненацька заскочити ворога, робити неможливе можливим. Швидкий рух є вдача Роммеля. Блискавично швидкий рух уперед—це його стихія.

Це—рицар без страху й докору. Він ніколи не втрачає своєї рівноваги. Крім того, він має важливу

(Закінчення на 2-й стор.)

передумову для успіху: цілком інстинктивно почуває він, де і як треба напасти на ворога й розбити його.

1939 року став Роммель командиром єгерів, а в лютому 1940 року—командиром танкової дивізії. І тоді настав слушний час для генерала: все те, що він випробував молодим офіцером, чого він учив молодь, як викладач військових шкіл, застосував він тут на практиці. Отже, німецький генерал приніс досвід, якого не мали англійці, і йому не став на перешкоді брак знання умов війни в пустелі: талановитість і здібність заступили місце досвіду. Завдяки цим властивостям він переміг англійців коло Мехіллі у квітні минулого року, а в середині червня наголову розбив генерала Уейвелла, не зважаючи на його досвідченість. Наступникові Уейвелла, генералу Окінлеку, який виступив з 1600 танками і 250 000 солдатів, щоб знищити війська Осі, Роммель через короткий час продиктував свою волю.

Німецькі та італійські війська на цей раз не тільки прогнали ворога із Кіренаїки після того, як вони підготували поразку британцям при Бір-Бахольмі та швидким ударом відрізали їх біля побережжя при Акромері від їх підвозу з Єгипту — вони не тільки взяли при першому ж наступі на Лівію сильно укріплену фортецю Тобрук, яку так сильно захищали англійці, але й швидкими атаками прорвали англійський кордон у Єгипті, пройшли багато сотень кілометрів по пустині, взяли кінечний пункт шляху із Єгипта Марса-Матрук і пройшли до останньої позиції англійців біля воріт Єгипта—Ель-Аламейн. Там тепер ідуть завзяті бої. Від цих позицій, котрі лежать вже ближче до родючих місцевостей Нільської долини, просторами Єгипту й найважливішим шляхом сполучення англійців на Ближньому Сході—Суецьким каналом уже володіє авіація держав Осі. Завоювання цих позицій—що відомо кожному офіцеру і солдату італійських і німецьких військ у Африці—це перемога командуючого німецької армії Роммеля, якого Фюрер за взяття Тобрука призначив генерал-фельдмаршалом.

Вони сидять у тумані

По так званій „зимовій перерві", у противників Німеччини повстало тепер питання: „Куди вдарять тепер Держави Осі?" Ці німці, італійці та японці, — а вже цікаві люди. Вони й досі ще не сказали, коли й де вони вдарять. Цілком інакше поступають аліянти, вони досі завжди ва цілу губу заповідали, що вони й коли задумували робити. Отже, легко собі уявити, яке велике напруження викликала в Англії та Америці ця „лукава" та „нетактовна" здержаність німців.

Однак, англійське та американське громадянство має перед очима такі страшні факти: морська сила Англії так ослабла, що вона не в силі оборонити навіть своїх власних заокеанських колоній. Середземне море втратило для Англії своє стратегічне значення. Навіть на Атлантичному океані аж до самого американського побережжя німецькі підводні човни дошкулюють англо-американському мореплавству. На Тихому океані англо-американське панування так сильно захитане, що вони не спромоглися оборонити навіть Батаан, півострів на найбільшому з Філіппінських островів—Люцоні. На Індійському океані справи Англії теж дуже погані: яповці стають щодалі то агресивніші. Кріппс виїхав з Індії розчарований. Йому не вдалося обдурити індуський нарід. Нарешті сумно скінчились і всі надії, які вони покладали на „успіхи" большевицького зимового наступу.

Англійці й американці опинились у трагічній ситуації. То ж не диво, що військові знавці аліянтів зійшлись у Лондоні й ламають голови над новими планами для найближчого майбутнього. То ж не диво, що й Літвінов розпачливо благає своїх англо-американських союзників пропоміч і заявляє, що коли вони не почнуть негайно великої рятункової акції,—справа аліянтів буде програна. Про те, як мала б виглядати ця акція, мають тільки неясне туманне уявлення. А тому, що вони не знають, що тепер почнуть Держави Осі, то сидять у тумані, в поввому тумані.

„РОЗВИТОК ВОЄННИХ ДІЙ НА ПІВДЕННОМУ ВІДТИНКУ ФРОНТУ—СЕРЙОЗНА НЕБЕЗПЕКА ДЛЯ СОВЄТІВ"

П. С. В Англії вже проклинають існуючі до цього часу ілюзії відносно становища на Східньому фронті. Військовий кореспондент „Таймс" пише, що німецький наступ ні в якому випадку не втратив свого розмаху і не скільки не запізнюється. Здається, що німці перевищили свої власні рекорди. Інші лондонські газети не можуть більше замовчувати, що з поширенням бойових дій на південному відтинку фронту встає перед совєтами дуже серйозна небезпека.

Сибірські фантазії

Відомо в усьому світі, що Сибір має великі поклади кам'яного вугілля й багато інших підземних скарбів. Але всюди знають і те, що для добування цих скарбів ще майже нічого не зроблено. Експлуатація їх вимагає приготувань, на які треба десятки років. Лише в Кузнецьку (на Сибірі) добувала досі багато вугілля. Всі інші родовища кам'яного вугілля, залізної руди, золота, срібла, міді, мангану, олива, бакситу, тощо лежать глибоко в надрах широких сибірських просторів, і досі недоступних, бо на них немає потрібної комунікаційної сітки.

Чому ж, спитаємо, академік Обручев потішає в „Правде" большевиків у втраті Донецького басейну, вказуючи на значно більші підземні багатства Сибіру? Адже ж він добре знає, що всі ці скарби покищо вікому не можуть принести користі. Отже, все це—лише легковаження або розпачливе робленя настрою, щоб відвернути увагу від утрати європейських промислових областей Советського Союзу. Але ні вугілля, ні заліза ці штучки Сталінові ще не принесуть.

АГІТАЦІЯ І ФАКТИ

П. С. Большевики намагаються загладити свої втрати на Східньому фронті. Замість своїх власних утрат вони все приписують німцям. Цим вони показують себе справжніми учнями своїх лондонських союзників, які, коли англо-французький фронт було прорвано в Західній Европі та англійці у Дюнкірхена зазнали тяжку поразку, говорили про повний слави відступ. Вони подають фантастичні великі цифри німецьких утрат на Східньому фронті. Москва стверджує, що втрата німців на Східньому фронті складають біля 3 мільйонів забитими і майже 7 мільйонів полоненими та пораненими. Справжнє ж число німецьких утрат подає воєнний звіт від 2 липня. Вони складають в дійсності десяту частину поданих большевиками цифр.

НІМЕЧЧИНА—ВЕЛИЧЕЗНА ВОЄННА СИЛА

П. С. Після трьохрічної війни Німеччина являється величезною воєнною силою—заявляє лондонське бюро інформацій в одному з своїх коментарій. Це ж саме бюро інформацій далі заявляє, що: Советський союз знаходиться в великій небезпеці так само, як і Близький Схід. В Східній Азії ініціатива знаходиться також у руках ворога. В протилежність Німеччині ми могли б добратись до театру війни тільки морським шляхом, але для цього у нас невистачає суден.

Як взято в полон генерал-лейтенанта Глазова

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил ось що сповіщає про взяття в полон головнокомандуючого другою большевицькою прориваною армією генерал-лейтенанта Глазова:

На просторі колишнього волховського мішка, у густих лісах та на багнистих теренах, захавалися поодинокі розбиті відділи. Вони лише під охороною ночі відважувалися виходити з своїх захистів, щоб у довколишніх селах здобути деяку поживу та заспокоїти голод. Було відомо, що на цьому просторі укривався колишній командувач другої прориваної армії. Цими днями бургомістр одного малого села повідомив німецького офіцера, що він захопив большевика. Німецький офіцер кинувся з автоматом у будинок, де знаходився полонений, щоб його звідти вивести. З піднятими руками вийшов большевик хати. Побачивши наближену на нього зброю, він сказав ламаною німецькою мовою: „Не стріляти, я генерал Глазов". Одночасно він витяг з своєї кишені документи та передав їх німецькому офіцерові. Генерал-лейтенанта Глазова відведено до німецького Головнокомандуючого, де ще раз підтверджено його ідентичність.

Так закінчив свій похід командуючий советської армії, яка по наказу Сталіна повинна була зробити напад для полегшення тяжко переслідуваній південній армії.

Масовий напад на Черчілля

АМСТЕРДАМ. 1 липня виступив у нижній палаті сер Джон Уордлоу Мільн з пропозицією висловити недовір'я Черчіллю. При цьому він пояснив, що це недовір'я стосується не офіцерів, які перебувають на фронті, а центрального керівництва в Лондоні. Він вимагав відокремлення обов'язків прем'єр-міністра і міністра оборони і подав пропозицію призначити на головнокомандувача британської армії герцога Глостерського, який на власному досвіді добре обізнаний з усіма театрами воєнних дій цієї війни, і до того ж людина цілком незалежна.

Мільн нагадав також пояснення Черчілля, що британські війська в Лівії озброєні не гірше за німецькі і що армія в Нільській долині краще постачена воєнними матеріалами, ніж це було під Сінгапуром.

—Ніякий міністр оборони,—закінчив Мільн,—що цілком усвідомлює ці факти, не міг би дати такі пояснень. Вони не є правдиві, вони не точні!

Мадагаскар має врятувати совєти

За повідомленням британського інформаційного бюро Англія вирішила, нарешті, велике питання, як зробити так, щоб був вовк ситий і коза ціла ..

Вовк—це совети, що хотіли б, нарешті, побачити британську кров, пролиту на „другому" фронті, а коза—це, звичайно, Англія, яка хотіла б залишити вовка голодного, бо немає змоги йому допомогти. Тепер британське інформаційне бюро вимудрувало таку розв'язку справи, яка має задовольнити обидві сторони. Бюро вбачає цю розв'язку в окупації французської колонії—острова Мадагаскара біля південно-східнього побережжя Африки. Ця окупація має цілком змінити хід війни і врятувати Советський союз, бо вона „передає ініціативу в британсько-американські рука". Таким чином, начебто перекреслюються японські плани, а німецький наступ ва Советський союз обертається на нівець.

От і знов бачимо, як просто потрапить „геніальна англійська голова" вирішати складні справи. „Ударом меча"—Мадагаскаром, що впав на голову колишньому союзникові Франції, сміливо розрізано гордійський вузол „другого фронту". Всі питання, зв'язані з неспромогою допомогти советам, розвіялись, як дим. Англійці за одним махом виконали свій обов'язок перед советами. Їм уже не треба турбуватися ні про „матеріальну допомогу" советам, ні посилати свої війська для відтяження советського фронту, бо всі большевицькі вимагання підтримки цілком задоволенав Мадагаскар.

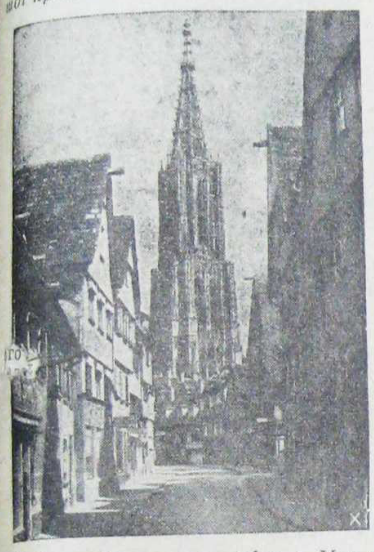
А коли англійське інформаційне бюро водночас стверджує, що „Англія в стані розпочати в Европі офензиву у великому стилі „та що" ніхто навіть не може сказати, що Англія до цього приготовлена, то це вже не важливо, бо совети сяк чи так—врятовані. Еге ж, англійці, нарід мудрий і дотепний! Досі ніхто не цікавився далеким Мадагаскаром, що було простіше, як зайняти його? Англійцям нема чим журитися: совети врятовані, і все йде як по маслу!"

Ціна 1 крб.

Ілюстрований додаток до газети „Визволення"

З країни німців

В усіх місцевостях Німеччини є ці красиві міста, що засновані ба зато сот років тому, де побудова но чудові кам'яні будинки, що по казує старанність і смак в красі німців. Тут народилась німецька нація, тут вона виросла і захи щає тепер у цій війні цю прекрас ну Німеччину. Німеччина також нам допоможе покращити вигляд ка шої країни.

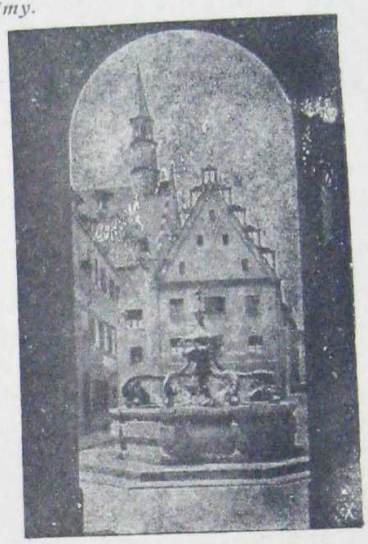

Собор німецького міста Ульма на верхній течії Дуная.

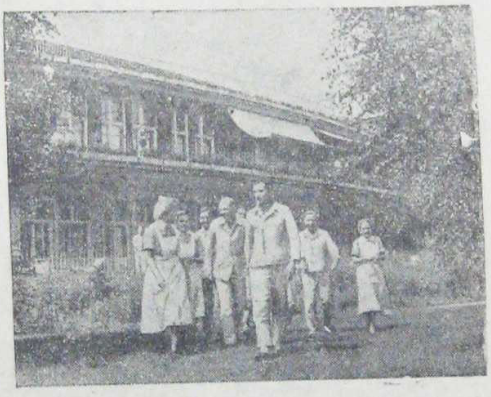

Соняшне щастя.

Німеччина це провідна країна в Європі. Це гордість Европи. В ній найкраще поставлена культура. Технічні досягнення є відкриттям найкращого світу. Все те, що є найкраще і цінніше в Європі, воно є лише в Німеччині. Це німецький нарід під проводом свого Фюрера Адольфа Гітлера зробив цю країну одною з передових країн світу.

Колодязь на базарі міста Ульма.

Так турбується Німеччина про своїх поранених солдат.
Лазарет в одному німецькому місті.

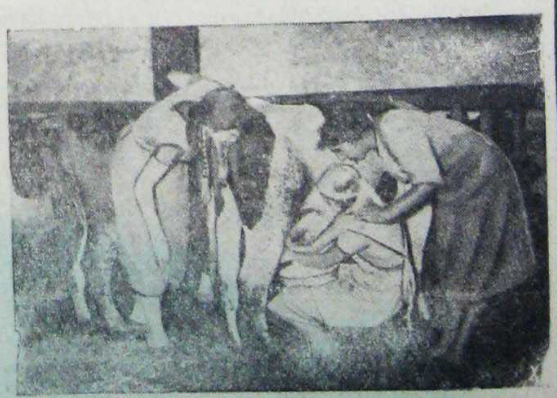
„У Німеччині жінка є справжнім товаришем чоловіка як у роботі, так і в життєвій боротьбі"—сказав А. Гітлер Ці слова Фюрера німецький нарід здійснив на практиці.

Зараз, коли німецькі вояки борються за створення нового кращого майбутнього життя в Європі, велику допомогу їм приносять жінки. Тут жінки працюють лікарями, медсестрами, телефоністками, радістками. Німецька влада забезпечила жінці всі права і обов'язки, які виникають із життєвих інтересів та самої природи жінки.

Жінки - робітниці одержують роботу від своєї керівниці.

Служба державної повинності в Німеччині — це організація, в якій кожний молодий німець, незалежно від стану та професії, яку він хоче здобути, мусить на протязі одного року попрацювати фізично на користь Німеччини. Разом з багатьма іншими мероприємствами служба державної повинності є запорука в тому, що про ідею класової боротьби в Німеччині не може бути й мови.

Міські дівчата - німки вчаться доїти корів, щоб мати можливість і тут допомогти.

Вперше ми вміщуємо в нашій газеті ілюстровану сторінку. Гадаємо, що цим ми виконуємо бажання наших читачів. Ціна додатку 50 копійок, коли цим ми робимо приємність читачу, то й надалі будемо його вміщати в кожен номер нашої газети.

Отже, надсилайте свої зауваження та поради!

Про наших земляків у Німеччині

По прибуттю в Німеччину наші земляки проходять медогляд.

Український робітник з радістю показує своєму майстру, чому він тут навчився.

Тут у чистій кухні готовиться їжа для наших друзів-робітників.

Після роботи робітниці влаштовують танці.

Даремно намагається пропаганда совєтів брехати нібито українським робітникам, які добровільно поїхали до Німеччини, погано живеться. Зовсім інакше розповідають нам про це листи наших земляків та повідомлення людей, які через деякі причини мусили повернутися назад. Українець в Німеччині стоїть на належній височині і в ній допомагає він своєю роботою наблизити перемогу. І коли він, з великим досвідом роботи, повернеться після війни на свою батьківщину, то допоможе тут почати нове життя.

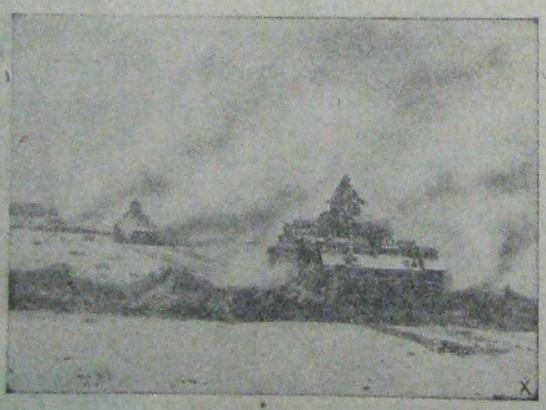
КАРТИНИ ВІЙНИ.

Генерал-фельдмаршал РОММЕЛЬ.

Блискавичний напад німецького генерала Роммеля в Африці, що починається від кордонів італійської колонії Лівії і тягнеться багато сот кілометрів через пустиню і доходить недалеко до головного порту Єгипта—Александрії, завдав англійцям тяжкого удару.

Ще декілька тижнів тому хвастався Черчілль хорошими вістями, які він надіявся незабаром сповістити. Сьогодні ж захищає Англія свої останні позиції вже в самому Єгипті.

Німецькі панцерники йдуть в атаку.

Після зайняття Тобрука 28.000 чоловік противника потрапили в німецький полон.

...ль і смерть М. Ю. Лермонтова

...липня 1942 року ми-...101 рік з дня трагіч-...смерті геніального поета ...М. Ю. Лермонтова, ...ність якого зробила ...ний вплив майже на ...поетів, у тому числі ...Т. Г. Шевченка, який ...у з своїх віршів ...Лермонтова геніаль-...пророком.

...відомо, Лермонтов ...нув на дуелі, що від-...27 липня 1841 ро-...Ще вечором 23 липня ...монтов був у будинку ...х знайомих Верзіліних, ...бралося багато друзів. ...були також Мартинов, ...Пушкін (брат Олек-...ра Пушкіна), Емілія ...ександрівна Шан-Гірей ...багато інших. Про цей ...р у своїх спогадах ...-Гірей пише: „Я не ...мовляла й не танцюва-...з Лермонтовим, бо він ...ього вечора продовжу-...ої насмішки. Тоді ...зав мені: „Емілія ...ександрівна, прошу вас, ...ки один тур вальса, ...ній у моєму житті". ...отанцювавши, ми сіли ...очали розмовляти. До ...приєднався Л. С. Пуш-...і почали вони сипати ...шки на всіх присут-...Біля роялю, на якому ...а Трубецькой, з'явився ...тинов. Побачивши його ...шку постать, Лермон-...сказав: „Дивіться, он ...йшов горець з великим ...жалом!". Але в цей час ...рубецькой перестав гра-...і останні слова Лер-...това Мартинов почув ...ть виразно. Мартинов ...ійшов до Лермонто-...й сказав: „Скільки ...в просив вас залиши-...свої насмішки!". „Що ж, ...на дуель викличеш ме-...?" — спитав Лермонтов. ...!"—відповів Мартинов ...тут же призначив день ...ці.

Наступного дня Лермон-...здив ще в Желєзно-...ськ, де мав зустріч з своєю знайомою Є. Бихо-...ведь та з лікарем Лоре-...ром, який згадує про це так: „Я збирався вже йти до мінерального джерела, як до мого вікна під'їхав якийсь верхівець і постукав у вікно нагайкою. Це був Лермонтов". А вже 27 липня в 7 год. вечора біля гори Машук за П'ятигорськом він був убитий.

Присутній на дуелі А. І. Валільчіков розповідає: „Відміряли від бар'єра по 10 кроків, секунданти розвели противників у різні боки й дали їм заряжені пістолі. Після команди „Сходьтесь!" Лермонтов залишився нерухомим і, затуливши рукою, підвів свій пістоль дулом уго-ру. Лице його було спокійне, навіть веселе. Мартинов швидкими кроками підійшов до бар'єра й вистрілив. Лермонтов упав, не зробивши руху ні взад, ні вперед, а коли ми підбігли до нього, то побачили, що в правому боці димилась рана, а в лівому сочилася кров. Куля пробила серце та легені".

Так загинув один з кращих поетів слав'янського світу.

В.

Останнє ніч

(Наслідування Жуковському)

Був у мене друг-товариш,
Наче рідний брат,—
В ту останню ніч, як знаєш,
Не вернувсь назад...
Як ударили тривогу,
Ми в пітьмі нічній
Ледве вийшли на дорогу
Й нас погнали в бій...

Кров'ю вмився луг зелений...
Кому смерть із нас?
Куля свиснула повз мене—
Не прийшов мій час!
А йому під саме серце...
Більше вже не жить!
Я до нього—вже не б'ється—
Він в крові лежить.

Протяга до мене руки:
„Як скінчиться бій,
Передай про мої муки
Жінці молодій!.."
Мовив він, на мене глянув
Та й очі закрив.
Я з товаришем у яму
Його труп зарив...

Та й пішли вдові сказати,
Хай його не жде:
Підійшли ми вдвох до хати
Та ніхто не йде
Нам назустріч, лиш дівчина,
Кругла сирота,
Подивилася на мене:
„Тато де?"—пита.

„Тато прийде, а де ж мама?"
„Мами теж нема,
Лиш я звечора до рана
Плачу тут сама".
Я не зміг ні слова мовить,
Ми й пішли з двора:
А дівчина нас проводить —
Сліз не витира...

В.

На батьківщині Гоголя

У Великих Сорочинцях, Миргородського району, на вулиці Гоголя міститься старовинний будиночок з пам'ятною таблицею. На бронзовій дощечці, в зеленому залізо-лавровому вінку витиснуто напис: „Здесь, 20-го марта 1809 года родился Николай Васильевич Гоголь". Таблиця ця встановлена заходами В.-Сорочинської учительської семінарії в 1909 році. Будиночок колись був під соломою, власником його був відомий у ті часи український лікар Трохимовський, до якого виїхала молода мати Гоголя на пологи, побоюючись за їх наслідки. І ось обставини склалися, що саме в цьому будинку у Великих Сорочинцях народився Гоголь, хоча його батьки жили в своєму родовому маєтку в селі Яновщина, Полтавського повіту.

Народження М. В. Гоголя записано в Спаській церкві у В.-Сорочинцях, збудованій ще українським гетьманом Данилом Апостолом у 1734 році. Церква ця являє собою велику історичну архітектурну пам'ятку. Метрична книга, в якій записано народження Гоголя, зберігалась у В.-Сорочинському музеї імені Гоголя, що містився в будинку, де народився письменник. Але під час утечі большевика її вивезли, лишилася тільки фотокопія сторінки, де зазначено народження. За совєтів у будинку був гуртожиток міліції. Згодом, в 1926 році будинок відремонтовано, а Лубенський окружний виконавчий комітет (окрвиконком) оголосив його „пам'ятником культури місцевого значіння".

До останнього часу тут знаходилися деякі меблі, закордонна література про Гоголя, а також 13 металевих вінків, зроблених з бронзи й срібла та піднесених установами Полтавщини в знак пошани до великого письменника.

Будинок зараз знаходиться в дещо зруйнованому стані. Для відновлення його потрібно не досить багато коштів. Правда, експонатів там залишилося небагато, проте, тут ще є чимало портретів російських письменників—сучасників Гоголя, ілюстрації до його творів, а також ілюстрації тих місцевостей, де часто бував письменник.

Відомо, що рідня Гоголя походить з українського козацтва. Батько Гоголя—син полкового писаря, жив у своєму родовому маєтку Яновщина, Полтавського повіту. На жаль, будинок Гоголя там уже давно не існує. Сам Микола Васильович є українського походження, вихований на традиціях українського побуту, мови й культури. В своїй творчості він широко використовував життя українського народу, до якого завжди виявляв велику повагу та вважав себе його сином.

Правда про брехню

Мов незграбна, трухлява споруда, яку не вспромозі втримати вже ніякі підпори, так валиться на очах усього світу держава Сталіна.

Та совєтське інформбюро все ще намагається зберегти спокій і, цим самим, показати перед народом, що, мовляв, СССР ще могутній і зможе протистояти німецькій армії. Виходить так, як кажуть селяни; „лежати в грязюці й кричати: „Не бризкайтесь!"

Совєтське інформбюро вважає зайвим відверто признатися перед народами про падіння Севастополя, Воронїжа, Ворошиловграда (Луганська), Ростова - на - Дону й т. д. Чи варто, мовляв, про такі „дрібниці" говорити по радіо? Краще передати патріотичні листи з фронту, пісню про Сталіна чи фантазію про те, як підрозділ Н-ського полку під командуванням капітана Б. біля річки К. розбив Н-ську німецьку панцерну бригаду й т. інш.

Пригадайте оповідання, як один жидок набив мужика. „Я йому,—каже,—як дав, як дав, той дома буде чухатись! Він мене бичем тільки гуп-гуп, а я його кошиком тільки шах-мах! шах-мах!"

Жидок Лозовський перевершив усі казки та байки й по радіо так дуже б'є німців, що німецькі та союзні війська скоро будуть вже біля Волги!

Цікаво, чи колинебудь він скаже своєму народові про втрату останніх хліборобських областей бувшого СССР?..

Г. Т.

Колоски

(НАРИС)

...лубко біліє над Дніпром ...ське село. Зелено шумить ...ий степ. Між ними о'єть-...ежка. А далі в ранкову ...линуть жита...

...ожаве на сонці вусате ко-...ся. Свіжі, кришталеві роси ...ають на стебла, вмивають ...олошки.

...ерно тепер і в степу... Між ...ими хлібами ховається до ...нього міста стежка. Вона ...ів 6 9 років тому. Але зараз ...ежка причепурилася, по-...ала. Густо обросла моло-...запорищем. Новим чамсь ...ає—воєю та життям...

...ежу за большевиків, від неї ...ено смертю. Тисячі людей ...ено до цвинтаря... Ше-...ють колосся, рівне, ніжне, ...ке. Повільно воно шепче ...ю мелодію, нагадує затуп-...ого... Між ним стоїть ...ський селянин і обайливо ...ває своєю працею, май-...м урожаєм...

...ає й чорстку долоню ...ляне й загірно сам ...промовляє: „Роди, нивс, ...ий корм!"

...ежить до життя без про-...комун збувуже в його ...ах... почуття, рух ...ність... Приглядається ...рік. Страшний, непов-...ідно — большевицьк! ...варвари без жалю плюндрували нашу святиню—Дніпровий край, рідні села... Забирали до цвинту селянську власність, нажиту дідами й прадідами, нищили українську культуру. А вкраїнців, які споконвіків берегли рідні землі, засилали до Сибіру, морили голодом. А на Україні жили будували собі рай, і все це звалося „великим переломом" кривавого Джугашвілі.

Але це не все... Прийшла весна 1933 року. Вона була ще страшніша, ніж попередня. Ні сонце, ні тепло степових вітрів, ніщо не могло спасти людей. Україна вимирала з голоду, зелене колосся журно ридало за своїми власниками, яких цією стежкою несли на цвинтар.

Якось один господар увійшов у свою хату над Дніпром. Вона стояла пусткою. Ні зернини не залишилося в засіці. Все до крихти забрали жидівські яничари... Лише на підлозі лежала без сил опухла дружина й синок-одинак Іван...

—Якове, піди, лишень, хоч колосся настрижи, адже ж воно наше, власне. Піди,—благала вона,—бо я вмираю...

Господар з піднухлими очима плакав, як мала дитина... В вушах дзвеніло: всерівно вмремо, нива залишиться яничарам...

Плакала земля, плакали колоски, гірко плакали голодні господарі-українці. А навколо шулікою кружляла смертоносна ніч.

Ніч... Неповторна, кривава... Пішов господар на своє поле. Стежкою ступає обережно, щоб варта не почула. Ноги підкошувалися, мов стеблини, а в серці кипіла лють...

Гади прокляті!.. Не можна й власного брата... Ні, брехня, воно моє, власне!

Навколо кривавилась ніч, журно дзвеніли дніпрові води, квилили під стріхами сичі. Забрів недалеко від стежки Яків і ножицями чирк-чирк колоски. Може настриг з десяток, коли щось, мов грім, приголомшило його: він упав... Далеко в яру цей гуркіт повторився. Крізь розпач і страх Яків почув:

—Гад, парикмахер, встань!—і важкий чобіт з розгону вгруз у пустий живіт...

—Грицько, за що ти вбиваєш мене?—пізнав Яків партійця сусіду.—Я ж власне стриг... У мене дружина й син... вмирають,—благав господар.

—Вперед! Сталіна закон знаєш? Шкідник!—кричав слизявий підлиза Грицько...

Ранок. Заплакакий, сірий, як і саме життя. Він теж ниділ, як мрець, над степами. На сім років засудили Якова за розбазарювання „соціалістичної" власності.

А дома в пустці-хаті вмерли в той же день дружина й син... Понурого господаря вели цією ж стежкою в тюрму до міста. Коли він порівнявся з нивою—не витримало його серце, зарадало, як ніколи, гірко-гірко.

—Прощай, ниво, село і ви, зелені колоски!

І впавши на груди, корчився благав:

—Я ще до вас вернуся, всерівно цьому прийде розплата!

Колосся жовтою зливою тяглося до свого власника, воно ніби плакало... Бажало швидкого повернення свого хазяїна.

Сибір. Тайга. В лагері БАМА тисячі хліборобів-мучеників. Між ними й Яків. Була там майже вся Україна: й запоріжці, й кременчужани, й київляни й полтавці...

„Оце воля батька рідного",—сміялися засланці. Сім років Яків пиляв дрова... На одному кедрі якийсь містик вирізав такий напис: „Хто не був, так той побуде, а хто був, так той не забуде".

—Так! Тайга проклята! Я ніколи її не забуду,—не раз після того говорив господар...

Тепер він знову господарює на своїй власній землі. Вона щедро віддячує своєму власникові. Густий колос тужавіє на сонці й ніжно шепоче:

—Тепер берися, господарю, до праці, відновляй свій край!

Золотилися іскорками очі... В шореткій долоні неслухняно важке колосся, що жадібно пило сонячну наснагу... Воно все ще шепотить:

—До праці!

П. М'якушка.

Першочергові за

(Від нашого спеціальної

Чудова погода останніх двів добре сприяє росту й визріванню хлібів. Буйно наливаються жита, жовтіють ячмені. Наближаються жнива, перші вільні жнива на наших ланах.

Питанню підготовки до збирання нового врожаю й була присвячена нарада сільських старшин, що відбулася 25 липня ц. р. в Дубов'язівському районі. За даними районового сільськогосподарського відділу громадські господарства в основному вже готові до виїзду в поле. Закінчується ремонт жаток, гарб, возів, готуються коси, серпи, приміщення для зсипання зерна. Старшини общин повинні розмістити свою робочу силу так, щоб в найкоротший час упоратись зі збиранням хліба. Тих старшин, в общинних дворах яких ще не все гаразд, де ще маються прогалини, нарада зобов'язала до 1 серпня повністю закінчити всі підготовчі роботи.

Поряд з цим на нараді стояло питання про прискорення і якісне виведення інших сільськогосподарських робіт. Стан буряків і кукурудзи, посаджених у багатьох місцях районного господарства, ще не задовольняє. Надто багато жовтіє цих культур у незадовільних рядків. Замість чистих рядків цього господарства, де ще можна побачити такі: „Аж межки побили..." На запитання—коли це було?—він відповів: „Та... з місяць тому...".

Побили межки і забули, а бур'яни тим часом господарства про її потрібно: росте і розвивається. З кожним днем все більш дати землю у ростування такого сучасного ларям? А питання і нероба розподіл набуває ть землі. значіння. Ледар- хто здатний і хто хоче ніколи не одержить самостійно господарювати, праця в общині яскраво свідчить про це. Отже, право на землю має тільки той, хто чесно й сумлінно працював у цьому році.

Характерно також, що життя з кожним днем все вільчутніше набирає нормального вигляду. Зараз у селах району організовуються споживчі товариства.

Після цього нарада обговорила роботу шляхового відділу, відділу зв'язку та охорони здоров'я. В кінці скажемо ще про те, що в Дубов'язівці бракує акуратності. Замість 11 годин нарада розпочала свою роботу о 12 годині або й того пізніше, багато часу тратиться марно. Керівникам району необхідно усунути цю на перший погляд незначну хибу й завжди бути точними у своїх діях та виконаннях.

М. Олександренко.

Як живуть українці в Німеччині

Вже чимало одержано листів з Німеччини від українців, які поїхали туди працювати. Всі вони сповнені радістю, цілковитим задоволенням. Українці щасливі, що перебувають в передовій країні, серед культурного народу, у якого є багато чому повчитися. Декому з українців довелось повернутися на батьківщину через слабий стан здоров'я. От, наприклад, у м. Кролевець повернулось подружжя Ракоїд. Пан Ракоїд розказав нам про своє перебування в Німеччині. Він розказує, що вони з дружиною вирушили наприкінці квітня цього року. Під час подорожі, яка тривала понад тиждень, вони були оточені великим піклуванням. Приїхавши в м. Кельн, вони одержали направлення на роботу в західну частину Німеччини. Влаштувались працювати на фабриці. При фабриці для приїжджих є добре обладнаний гуртожиток. Кожному окреме ліжко з чистою білизною та ковдрою. Для сімейних кімната окремо. За харчування не приходиться й говорити! Годували тричі на день.

Пан Ракоїд розказує:

—Ми мали й масло, й каву, й цукор, й м'ясо, й консерви—мали таку їжу, про яку нам і не снилося в сталінському „раю". Відразу ми одержали спецодяг.

Особливо чим був захоплений пан Ракоїд—це сердечним ставленням німців до прибулих українців. Вони всіма способами намагались виявити приязнь і доброзичливість.

—У неділю ми ходили оглядати місто. Ах, скільки там різного краму в крамницях!.. Ціни цілком приступні, заведена карткова система, за якою кожен одержує те, що йому належить. Нам теж видали такі картки. Велика біда, що в мене хворе серце,—говорить пан Ракоїд.—Проте йшлось повернутись назад, поживши в прекрасній Німеччині лише два місяці!

Але й за ці два місяці пан Ракоїд встиг надивитись до життя в Німеччині. Всі, кому довелось повернутися звідти, дуже жалкують і завидують своїм товаришам, які залишились в Німеччині, бо вони там навчаться культурно працювати й культурно жити. Вони щасливі тим, що своєю роботою беруть участь в будуванні нової Європи, в якій не буде місця жадібському большевицькому пануванню. Нам тепер тут, у себе на батьківщині, треба взятись до роботу. Треба працювати щиро й чесно, щоб ми були гідні ввійти в нову сім'ю народів Європи, звільнених геніальним Адольфом Гітлером від страхіть сталінського „раю".

ОРЛОВСЬКИЙ.

НАКАЗ № 71

по Конотопській районовій управі від 23 липня 1942 року „Про реєстрацію домоволоді ць по місту Конотопу".

З метою впорядкування обліку домоволодінь та садибних ділянок міста, НАКАЗУЮ:

1. Відділу міського господарства провести реєстрацію домоволодінь та садибних ділянок, розташованих на території міського обслуговування, які належать організаціям, приємствам і приватним особам.

2. Зобов'язати всіх власників домоволодінь, установ, підприємств і приватних осіб при проведенні всіх домоволодінь пред'явити документи, які б ли їх право володіння майном на день приходу нн. Відділу командування, а приватним особам, крім того, пред ити його паспорти та будинкові книги.

3. Реєстрацію домоволодінь розпочати з 1 се чити на протязі двох місяців, тобто, до 1 жовтня міського господарства додатково виробити календ ні, а всім проведені реєстрації домоволодінь і широко об'явприємств і селению. ти реєстра-

4. Відділу міського господарства разом із загасподарства. рацією організувати поточну реєстрацію домовол встановити власникам домоволодінь, керівникам установ. пі приватним особам на протязі одного тижня провеєстрації домоцію домоволодінь, придбаних у відділі міського г

5. За проведення реєстрації домоволодінь покладаю на платню в сумі 15 крб.

6. Особи, що ухиляються від своєчасної реєВТУН. володінь, будуть оштрафовані на 500 крб.

7. Контроль за виконанням цього наказу відділ міського господарства та на органи поліції

Старшина району КО

НАКАЗ № 72

по Конотопській районовій управі від 24 липня 1942 року

З метою повної ліквідації браконьєрських розпоганізації планової, дозволеної вімецьким с ства та орподарським командуванням, ловлі риби ільського господарства і приозерах та ставках, в додаток до попереднього по річках, ряджень, наказую:

1. Зобов'язати всі общинні господарські і в усіх ватні особи, що мають рибальське приладдя 1 серпня 1942 року скласти умову на документ на риби з Конотопською конторою „Заготскоти „Заготвипадках ловлі риби різними рибальськими ми, крім удочки, мати при собі писаний д та окреправо ловлі риби від Конотопської контоений улов скот". а рибаль-

2. На керівників общинних господарських осіб, які будуть провадити недозвол старшин риби, буде накладений штраф до 1000 крб. по всіх ські приладдя будуть конфісковані. випадках

3. Зобов'язати інспектора поліції т ддя відсіл встановити контроль над ловлею риби штрафів. водоймах Конотопського району й у всіх ОВТУН. недозволеної ловлі риби рибальське прил брати і передати матеріал для накладення

Старшина району К

ОГОЛОШЕННЯ

З метою більш правильного обслуговування українського населення міста різники культурними розвагами, передбачається змінити дні та години прокату кінофільмів у кінотеатрах міста, а саме:

ВМІСТІ:

Понеділок — 18 год. 30 хв.
Середа — 18 год. 30 хв.
Субота — 17 год. 00 хв.
Неділя — 13 год. 00 хв.

НА СТАНЦІЇ:

Середа — 18 год. 30 хв.
П'ятниця — 18 год. 30 хв.
Неділя — 17 год. 00 хв.

Крім того, кращі кінофільми у неділю в місті та вечором у суботу на станції будуть демонструватися для дітей.

Про передбачені для цивільного населення та німецьких солдат постанови та концерти буде сповіщено окремо.

ОГОЛОШЕННЯ

На підставі дозволу Ортскомендатури, Конотопський Історичний музей ім. Лазаревського, що міститься по вул. Лисенка, № 21, відкритий для відвідування.

Музей буде відкритий з 12 години дня до 5 годин вечора в такі дні: вівторок, четвер, суботу й неділю, при чому в неділю музей буде відкритий з 10 годин ранку до 5 годин вечора.

Вхідна плата для дорослих—2 крб., для дітей до 14 років—1 крб.

Директор музею
Заболотний.

ПОПРАВКА

В 42 номері нашої газети в розділі „Загублені документи" трапилась помилка. Надруковано: загублені паспорти на ім'я Василенко Марії Павлівни та Василенка Івана Павловича. Слід читати: загублені ПРОДУКТОВІ КАРТКИ на ім'я Василенко Марії Павлівни та Василенка Івана Павловича.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:

Люденко Олени Левківни
Кашук Марії Степанівни
Бойка Мусія Васильовича
Бадзими Гаврила Охрімовича
Откидача Михайла Опанасовича
Вілого Михайла Миколаєвича
Перешитої Неонілли Харитонівни
Перешитої Федори Гаврилівни
Рогового Панаса Гнатовича
Лисенка Василя Єгоровича
Кашука Семена Трохимовича
Устименка Максима Єгоровича
Прокопця Михайла Федоровича
Борсяка Семена Юхимовича
Хильченко Ганни Юхимівни
Юсиченко Надії Андріевни
Рябокоця Якова Микитовича
Радченка Павла Мусієвича
Середи Ганни Єгорівни
Коромійця Устима Андрійовича
Тарасенка Ореста Степановича
Борсяка Корнія Петровича
Сверщка Петра Васильовича
Соколової Любові Михайлівни
Ситника Михайла Васильовича
Черниш Євдокії Микитовни
Самодая Івана Аврамовича
Талали Федора Павловича
Макаровця Оксентія Павловича
Наточія Анатолія Павловича
Лукашова Олександра Миколаєвича.
Кагури Марії Йосиповни
Пєскової Марії Миколаєвни
Тарасенко Наталії Степанівни
Чуприна Євдокії Семенівни
Урюхіна Василя Ілліоновича
Миличенка Микити Гавриловича
Суринової Варвари Василівни
Горбачової Лідії Єфремівни
Демченко Єфросінії Матвіївни.
Марченко Марії Василівни
Зубко Михайла Миколаєвича
Торчака Івана Федоровича

Продуктові картки на ім'я:

Зенченка Петра Миколаєвича
Нестеренко Марії Сафронівни
Панчошної Оксани Василівни
Федоренко Ніни Андріївни

Картки безробітнього на ім'я:

Кривошеєвої Параски Олександрівни
Тимченко Віри Григорівни
Пінчук Міодори Андріївни
Велосипедний номер на
Литвина Дмитра Марковича
Особове посвідчення на
Миколаєнка Тимофія Матвійовича
Особове посвідчення на
Сагорової Олександри Степанівни

Відповідальний редактор Г. О. САХНО

№ 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 15000

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Неділя 9 серпня 1942 року | Ч 44

Систематичне відрізування совєтських територій продовжується

Вихід між Чорним та Каспійським морями перервано. Ворошиловськ та Кропоткін у німецьких руках. Потоплення совєтського крейсера на Чорному морі.

Грізні дні

Воєнні поразки викликали нервовий переляк у кремлівців московського Кремля. Куйбишеві. Тепер вже й большевики вже повідомляють своїм союзникам, що небезпека насунулась, настали грізні дні. Однак, внутрішня пропаганда все ще продовжує закликати трудящих Росії до боротьби, вона вигукує, щоб за всяку ціну зупинити ворога, закликаючи червоноармійців проливати ще ріки крові за інтереси сталінської зграї.

Газета „Красная звезда" визнає, що становище на Південному фронті надзвичайно серйозне.

Не тільки совєтська преса визнає критичне становище совєтів, про це пише й їх союзницька преса. Так, один американський військовий письменник заявив, що американці не повинні мати ілюзій відносно свого совєтського союзника. Якщо вони залишили такі важливі пункти, як Севастополь, Воронеж, Ворошиловград та Ростов-на-Дону, то вони вже не зможуть поправити свого становища.

В Лондоні кажуть, що найсильніший песиміст не міг передбачити того, що зробили німецькі військові частини, перейшовши фронт на широкій відстані. Крім того, большевики не зуміли використати природніх умов—7 кілометрової течії Дону—в результаті чого, німецькі частини зайняли м. Батайськ на південному березі Дону.

Голод у Совєтському союзі

Як заявляє московський кореспондент лондонської преси, продовольче становище в Совєтському союзі дуже тяжке. Московські крамниці порожні, картоплі картоплі та капусти неможливо. В Ленінграді багато людей уже померло від голоду. Денна пайок хліба знижено до 90 грамів.

ВІЙСЬКОВІ ЗВЕДЕННЯ

З Головної Квартири Фюрера:

3 серпня 1942 року

На сході танкова армія, переслідуючи ворога, наближається до верхньої течії Кубані. Дезорганізований місцевий опір ворога було зломлено.

Тилові шляхи з'єднання большевиків у Кубанській області піддались тяжким атакам, особливо, залізниця Баку—Ростов.

У великій донецькій дузі совєтські контратаки були відбиті, при цьому було знищено 85 танків. При нічних нальотах на судноплавство Волги було потоплено 2 танкери й 6 транспортних суден, 9 транспортних суден було пошкоджено.

На північ від Ржева, на Волховському фронті й під Ленінградом безперервні атаки большевиків, які були організовані для полегшення південного фронту, закінчились невдачею.

За час від 23 липня до 2 серпня британська авіація втратила 248 літаків, з них 84 над Середземним морем та в північній Африці. За той же час у боротьбі проти Великобританії втрачено 78 німецьких літаків.

4 серпня 1942 року

Швидкі військові частини та загони СС у сміливому наступі досягли в деяких місцевостях річки Кубань. Промислове місто Ворошиловськ після короткого бою було взяте. Військові частини повітряних сил з знищувальною силою наступали на відступаючі ворожі колони й бомбардували вдень та вночі ворожі аеродроми, транспортовий рух і залізничні споруди до північної Кавказської залізниці.

Між Сальськом та Доном німецькі та румунські війська просуваються далі на схід. На Волховському фронті та перед Ленінградом робились нальоти місцевого значення.

В Єгипті німецькі бойові літаки в ніч на 3 серпня, а також наступного дня бомбардували британські авіабази та військові розташування в Александрії. У північній Африці та над Мальтою в повітряних боях збито без власних утрат 9 британських літаків.

У боях проти Великобританії німецька авіація здійснила вчора новий наліт на важливі у воєнному відношенні споруди та авіаційні бази в центрі країни, а також на східньому та південному побережжях.

5 серпня 1942 року

На схід від Азовського моря німецькі й румунські дивізії широким фронтом наближаються до залізничної лінії Єйськ—Тіхорєцьк. Ворог чинить тут лише частковий опір. На Кубані з'єднаними загонами СС після впертої боротьби штурмом був узятий важливий залізничний пункт Кропоткін. Таким чином, р. Кубань досягнута на віддалі 100 км. На північ від Армавіра вдалося утворити передмостне укріплення на західньому березі Кубані.

Легкі німецькі бойові літаки вчора здійснили наліт на об'єкти південно-англійського узбережжя й зробили ряд попадань у важливі у військовому відношенні споруди міста Брайгтона. Крім того, було обстріляно з повітря одно сторожеве судно. В ніч на 5 серпня авіація скинула бомби на портові споруди південно-західнього побережжя Англії.

6 серпня 1942 року

В області Кавказа був узятий залізничний пункт Тіхорєцьк та була досягнута широким фронтом залізнична лінія на північний захід від Тіхорєцька.

Швидкі з'єднання піхотних дивізій просуваються далеко на південь. З'єднання винищувачів з висоти й бриючим польотом підтримували танкові війська в розширенні передмостних укріплень на Кубані.

Аварія совєтського потягу

Нещодавно одержано повідомлення, що на залізничній лінії Москва—Куйбишев швидкий потяг зійшов з рейок. Ця аварія сталася в наслідок того, що на залізничній лінії стояли 3 вагони з боєприпасами, що були кимсь відчеплені від воєнного потягу, що нещодавно тут проходив. Більшість вагонів швидкого потягу розбито. В цьому потязі повинен був їхати Сталін зі своєю охороною, але з невідомих причин він не виїхав.

Нарком внутрішніх справ провадив розслідування цієї справи й визнав, що це діяльність саботажників, бо хтось відчепив три вагони під час руху потягу, але хто—невідомо.

Багатства Кавказу

Німецькі та союзні війська, взявши штурмом місто Ростов-на-Дону, швидким темпом просуваються далі на схід. Після кількаденних боїв здобуто м. Ворошиловськ. Просування німецьких військ на південь продовжується.

Це означає, перш за все, те, що незабаром будуть розірвані останні зв'язки між Совєтським союзом та Кавказом. Совєтська воєнна промисловість вже не буде одержувати кавказької сировини, особливо, нафти, бо нафтопровід Кавказ—Донбас уже розірваний, центр північно-кавказького залізничного руху, Ворошиловськ, уже знаходяться в німецьких руках, а водний шлях через Каспійське море та Волгу весь час знаходиться під обстрілом німецької авіації.

Само собою виникає питання: що, власне, втрачає совєтська воєнна промисловість з втратою зв'язків з Кавказом?

Перш за все, совєтська армія майже повністю втратить підвіз нафти та нафтопродуктів, бо на Апшеронському півострові—навколо м. Баку—добувається більше, ніж три чверті всієї совєтської нафти. Тут же знаходяться й нафтоперегінні заводи, що виробляють з нафти бензин, гас та різні мастила. Всі ці продукти конче потрібні для ведення війни, бо решта нафтових джерел—на Уралі, біля Печори та на Сахаліні—аж ніяк не можуть забезпечити совєтську армію та це у воєнний час.

Відомо, що Совєтський союз, надіючись на неприступність до Баку, не робив ніяких запасів бензину та інших нафтопродуктів. Отже, з утратою зв'язків з Кавказом через деякий час совєтські танкові армії та авіація повинні майже повністю вийти з ладу, і,

(Закінчення на 2-й стор.)

таким чином, совети не зможуть далі вести війни.

Крім нафти, Кавказ багатий також іншими цінними для воєнної промисловості сировинами. В Азербайджані навколо Кіровабаду останнім часом виріс великий комбінат гірської промисловості; тут залягають великі поклади залізної руди, алунітів (сировина для видобування алюмінію, який конче потрібний для будування літаків). Тут також є багато мідної руди та колчедана. В Грузії недалеко від Чіатурі добувають марганець.

Кавказ дуже цінний також, як великий центр сільського господарства, особливо, бавовництва. Тут також вирощують цінні сорти чаю, мандарини, апельсини, лимони та ін. Велике значення має також розміщена в Тифлісі та недалеко від Баку текстильна промисловість, яка працює на місцевій сировині. Загальносоюзне значення має також виробництво шовку.

Всі ці промислові галузі на протязі останніх років були підпорядковані вимогам військового часу, отже, з утратою останніх зв'язків з Кавказом совєтська армія втрачає всі продукти кавказької промисловості, особливо, нафтопродукти (бензин, гас, мастильні масла та інші олії), без яких ведення війни неможливе. Цю загрозу вбачає совєтське командування, яке всіма силами захищає кожний ступінь північно-кавказької землі. Втрата хліборобної Донецької області та зв'язків з Кавказом — це є більший удар для совєтів, ніж той, якби вони втратили всю північну частину Совєтського союзу.

В.

Безумовна перевага німецької зброї

Друкуємо далі свідчення військовополонених з цікавими звідомленнями з північного й південного фронту:

Кілька днів тому звільнено й покликано до Москви совєтського генерал-лейтенанта Ватутіна, начальника штабу при командуванні большевицької північно-західньої армії генерала Курочкіна. Очевидячки Сталін робить генерал-лейтенанта Ватутіна відповідальним за те, що зимовий наступ не вдався, за невдачі на окружувальному фронті під Ленінградом та невдалі спроби прориву на південний захід від Ільменського озера. На місце генерал-лейтенанта Ватутіна призначено генерала Шльомена.

„Большевицька північно-західня армія, яка складається з першої ударної армії, першого гвардійського корпусу, 34 та 11 армій під командуванням генерала Морозова, зазнала в зимових боях дуже тяжких втрат у людях і матеріялах", заявив сержант Василь Мальцов із штабу командувача північно-західньої армії, що кілька днів тому попав у німецький полон на північному відтинку Східнього фронту.

Він заявив далі: „Харчові запаси скінчилися. Ми голодуємо разом з командирами. Деякі полки мусять цілими днями залишатись без їжі. Довідавшись, що німецькі війська добре забезпечені харчами, ми сподівалися, оточивши німецькі відділи, здобути від них потрібні нам харчі. Але всі ці надії розбилися об завзяту німецьку оборону та перевагу німецької зброї".

Совєтський сержант Толіндаєв з 47 дивізії, що недавно на схід від Харкова, зовсім виснажений, попав у німецький полон, заявив: „Тяжкі фізичні зусилля й криваві втрати знесилили совєтську армію. Надзвичайні труднощі в постачанні паралізують нашу ударну силу. Совєтське командування скаженіє, командири лаються, але це не допомагає. Ми застряли на кілька тижнів, голодували. Комісари силкувалися втопити в горілці свій розпачливий настрій. Вони до безтями впивалися алкоголем, призначеним для червоноармійців. Попившись, вони нас били, а іноді навіть стріляли один одного".

Совєтський санітарний сержант Павло Каковський з 201 латиської дивізії, що попав у німецький полон цими днями на північному відтинку Східнього фронту, заявив: „Большевицькі командири зовсім втратили панування над своїми нервами. Полковий командир майор Щеглов не вагався навіть роздавати ляпаси командирам. У своїй люті він стріляє навіть в своїх людей. Злидні останніх місяців викликали в багатьох командирів частин небезпечні маячіння, а в деяких випадках навіть божевілля. Коли у свій час, на початку зими, німецький фронт зупинився на одному місці, ми набралися надії і думали, що зможемо масовими наполегливими атаками цей фронт відкинути. Але всі ці спроби, хоч большевики їх робили величезними силами, не жалючи матеріалу та з нечуваним завзяттям, за винятком незначних місцевих успіхів, були засуджені на невдачу. Перевага німецької зброї була зовсім безсумнівна. Тому большевицька армія з великою турботою чекає майбутніх воєнних дій".

Америка не може виконати своїх господарських зобов'язань

Державний департамент у Вашінгтоні (США) повідомив іберо-американські місії, що в найближчому часі треба чекати дальших обмежень північно-американських поставок бензину, нафти, мастила та пального.

Вашінгтон порадив дипломатичним представникам іберо-американських країн рекомендувати своїм урядам посилити теперішнє раціонування цих матеріалів та дати своїм урядам зрозуміти, що північно-американські поставки пального мусять бути скорочені на 50 процентів.

Останні резерви Англії

В нижній палаті англійського парламенту Черчілль був змушений зробити цікаве визнання про причини поразки в північній Африці. Він заявив, що Великобританія послала на цей фронт більше, як мільйон людей, 6.000 літаків, 5.000 гармат і 4.500 танків. За останні два роки ця кількість людей і зброї розтаяла.

Звідки ці всі війська були доставлені, він не сказав. Про те, що Південна Америка, Індія, Австралія й багато інших країн мусили були Англії цю силу позичити і що в кінці-кінців також мусила Америка допомогти своїми доставками, змовчав він. Звідки повинні тепер взятись резерви? Чи не повинна Англія тепер, нарешті, сама своїм власним військом воювати?

Побідоносний похід Сталіна в Німеччину.

Лихоліття большевизму не повернеться!

Ніколи не згладиться в пам'яті людства період від 1919—1941 років. Це темна сторінка в історії людства не лише для нашого народу, але й для народів суміжних з нами країн. Почався великий жах для людства з того часу, як партія большевиків захопила державну владу. З того часу населенню довелось переживати великі злидні й труднощі. Таких злиднів не знали ні робітники, ні селяни жодної країни. Спершу комуністи заспокоювали маси: „Підождіть трохи... Це спочатку такі труднощі, бо ми ж відбудовуємось, а згодом для вас настане рай".

Проходили роки, а „раю" все не було. Навпаки, з кожним роком большевицький „рай" був більше похожий на пекло. За 24 роки убогість нашого народу дійшла до крайності, населення залишалось без жодних запасів для життя. Чому населенню довелось переживати особливо тяжкий рік? Такого становища не було навіть під час довгої імперіалістичної війни 1914-1918 рр., бо в той час мало запаси заможне та середнє селянство, були хлібозапасні магазини.

Тепер же хліб і харчові продукти не були народньою власністю — це все було „державне", а большевицькій державі байдуже до становища народу. Коли б „батько" Сталін та його комісари турбувалися за нарід, то не видали б такого звірського наказу — палити хліб, убивати худобу. Вони ж знали, що цим вони прирікають людей на голодну смерть.

Натерпівшись злиднів та рабства, наш нарід побачив, що треба шукати спасіння від своїх „друзів" большевиків, він побачив, що визволення несе німецький воїн. Ось чому так довірливо українці віднеслись до німецьких вояків. Німецький нарід допоможе нам відродити нашу батьківщину та її національну культуру.

Т. Осадчий.

...Розстріляти! Червона армія під стінкою!

Свідчення полонених червоноармійців та знайдені при них документи кидають цікаве світло на відносини в червоній армії, що тепер уже справді стає червона, але від власної крові.

Кожному відома роля політруків у червоній армії. Вони мали наглядати за командирами й бійцями та збільшувати їхню „бойову готовність". Що це своє завдання вони виконували „достроково" й „понад план", теж кожному відомо. Але Сталінові було цього ще замало, й він наказав кожній військовій частині, починаючи від батальйону, приділити окремий „взвод НКВД" з одним командиром на чолі. Завдання цієї нової військової чрезвичайки — це політичний нагляд за командирами, бійцями й... комісарами. Кожний такий енкаведистський „взвод" має ще окреме екзекуційне „отделевіе", що зветься коротко, але багатомовно „00" (нуль-нуль). Значить, хто туди попав, пиши — пропало: його життя коштує тоді нуль.

А таких є справді багато. Із записок полеглого командира одного такого енкаведистського взводу довідуємося, що в його дивізії розстріляно за один тільки місяць не менше, як 103 особи, між ними, одного командира полку, двох командирів, одного голову міського управління й 99 червоноармійців.

Приділення взводів НКВД бойовим частинам свідчить про те, якими засобами червоний Кремль „ззохочує" здесятковану масу червоноармійців умирати за жидівсько-большевицьку „родіну". В зв'язку з цим стає дуже характерна нотатка в щоденнику іншого командира енкаведистського взводу, який попав у німецький полон: „Було б найкраще перед кожною атакою кожного десятого бійця розстріляти!"

Так обстоять справи в червоній армії. Доношництво процвітає, комісари наглядають за червоноармійцями, за комісарами стежить НКВД, а все разом нагадує казку про Алі Бабу й сорок розбійників, де один другому приставляє пістолю до лоба й усі разом сплелися в „зачарованому" колі, з якого є тільки один вихід — смерть!

Андрій Луцев.

Старшина району КОВГУН. | Лукашова Олександра Миколаївна. | Особове посвідчення на Сагорову Олександру

Відповідальний редактор Г. О. САХНО Ф 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Кіровоград, вул. ім. Франка, № 14. Тираж 15000

Здрастуй, сонце!

Здрастуй, сонце золотисто пишне!
Зникни геть, важка нічна пітьма!
Хай воскресне щастя променисте!
Вже Вкраїна вільна від ярма!

По широких степових просторах
Хай каллються в колосі жита,
Хай цвіла в усіх селянських дворах
Сурма справедливості свята!..

Ів. Кнш.

Марко Черемшина

Недавно минуло 15 років від дня смерті видатного західньо-українського письменника Івана Семенюка, який писав під псевдонімом Марка Черемшини. Народився М. Черемшина 7 липня 1874 року в селі Дика в с. Кобаках (Снятинщина). Вчився майбутній письменник у Коломийській гімназії, де й почав писати. Після закінчення гімназії Черемшина студіює юридичний факультет Віденського університету, після закінчення якого він довгий час працює адвокатом.

Перебуваючи в гімназії, Черемшина пише свої перші твори, одне з яких, драма „Керманич" було написано в 1896 році. Під час перебування Черемшини в університеті молодий письменник захоплюється німецькими письменниками-імпресіоністами, особливим впливом яких він ніше відчуває у своїх творах. В 1901 році вийшла перша збірка його творів.

Великою несподіванкою для читачів було майже цілковите мовчання письменника, який на довгий час залишив літературу й віддався лише адвокатській та громадською діяльності. Проте, починаючи з 1930 року, Черемшина знову береться за літературу, пише й друкує свої твори. Недавня смерть обірвала багато вадумів письменника.

Творчість Черемшини цінна для нас не тільки правдивим відображенням життя тодішнього села, а й своїм новаторством у галузі розробки нового на той час літературного жанру—новели.

ДО ВСІХ МАЙСТРІВ ХУДОЖНЬОГО СЛОВА

Щоб допомогти новій культурній роботі та новому життю на Україні, а також, щоб зробити матеріал газети більш різноманітним, редакція газети „Визволення" бажає налагодити зв'язок з письменниками та поетами тих місцевостей, які охоплює наша газета.

Бажаючі письменники та поети, як початківці, так і ті, які вже раніше працювали на літературній ниві, можуть присилати в редакцію свої твори політичного та літературного змісту з їх підписом і короткою біографією.

Надісланий матеріал по можливості будемо вміщувати. РЕДАКЦІЯ.

Живи й працюй!

Живи й працюй без розпачу й відчаю,
Минуле відійшло навік без вороття.
Німецький меч приніс тобі, мій краю,
І землю, й волю, й радісне життя...

Прогнані геть жидівські комісари,
Їх скоро час зітре з лиця землі...
Живи й працюй без розпачу й відчаю
В єдиній спілці дружньої сім'ї..

М. Солдатенко.

Безбожник Губельман

(Ярославський)

Мойсей Ізраїльович Губельман більше відомий під менш подібним на жидівське ім'ям Ємельяна Ярославського, є один з найстаріших большевиків, якому під час усіх великих струсів у партії вдалося вдержатися лише через винятк ову спритність. Протягом останнього десятиліття він є незмінним керівником безбожницького руху в Советському союзі.

Більшу частину грошей він заробляє своїми статтями, яких пише дуже багато, але які всі щодо беззмістовності майже однакові. Відомо, що Ленін кожного разу, коли йому доводилось читати статтю цього „видатного" публіциста, завжди, захлинаючись, сміявся і був дуже здивований, коли незадовго перед своєю смертю довідався, що Сталін призначив Губельмана керівником антирелігійного руху.

Діяльність цього антирелігійного „діяча" полягала, головним чином, у знищенні багатьох церковних пам'ятників, між іншим, розкішного московського храму Христа Спасителя та інших цінних для вивчення історії людства пам'ятників. Варварське руйнування їх, очевидно, збереже ім'я Губельмана в історії.

Для кращої боротьби з релігійністю і „еретичним" ідеалізмом, Губельман займав визначне місце в ГПУ, щоб гасити прояви їх в убивчому холоді сибірських примусових таборів.

Тепер становище Губельмана досить ніякове. Своїм союзникам англійцям совєти не можуть підносити дані про заснування осередків безбожників і про кількість замордованих священників. Але Губельман пристосувався до нових умов часу і пише тепер статті про советський патріотизм. А єпіскоп Кентерберійський і містер Кріппс у цей час лицемірно проголошують, що совєтські володарі зовсім не є такими безбожниками, як це може здатися з першого погляду.

ШЛЯХ У ПРІРВУ

(Еволюція творчості П. Тичини)

Павло Тичина прийшов у літературу давно. В 1918 році вийшла перша збірка його поезій „Сонячні кларнети", а почав він свою діяльність ще з 1910 року.

Большевицькі літературознавці намагалися довести, що в своїй ранній творчості Тичина не був символістом. Проте, розгляд збірки „Сонячні кларнети" переконує, що все ж таки домінують в ній образи-символи. Але, не зважаючи на це, молодий поет не міг не бачити жахливих картин, зв'язаних з приходом на Україну большевиків, і хоч неповно, стисло відбити це в своїх поезіях.

Наприклад, у своїй поезії „Одчиняйте двері" автор показує, що саме принесла на Україну революція:

„Одчинились двері—
Горобина ніч!
Одчинились двері—
Всі шляхи в крові..."

Горобина ніч, закривавлені шляхи, сльози, тьма—ось що одержала Україна від революції. Навіть голод не уник художньої обробки в поезіях молодого Тичини:

„Гляне сонце, як дитя,
А в селі голод.
Ходять матері, як тіні—
Вороний вітер.."

Але це були вже завмираючі акорди молодого поета. В 1925—27 роках на Україні розгорнулась так звана літературна дискусія, яка була, по суті, розгромом усього, що прагнуло до зв'язків з Европою. Багато письменників та поетів було заслано чи розстріляно, деякі змушені були замовкнути. Ті ж, які залишилися—в тім числі й Тичина—перетворилися в штучних рифмувальників, які, пишучи вірші на замовлення большевиків, перетворили поезію в рифмовану публіцистику.

Взявши цей стандарт, Тичина вже не побажав помітити жахливий голод 1933 року, а серед зойків умираючих від голоду людей почав безсоромно ідеалізувати народніх катів—Дзержинського, Кірова, Сталіна і т. д. Проводять большевики, наприклад, усуспільнення насінних фондів — у Тичини вже готовий для цього вірш:

„Гей, бідняки-безхлібники
І ви, одноосібники,
За хемію, за звільнення,
Фондоусуспільнення!.."

Чи можна взагалі таке безграмотне віршопльотство назвати поезією? Про цю творчість Тичини можна сказати його ж словами:

„Розженімось, цюкнім по історії—
Може одкришиться нам виломок
Од незвичайного майбутнього..."

Отак і Тичина. Розігнався, цюкнув по історії і—опинився над прірвою. Повороту назад нема й ніколи не буде.

Дві зустрічі

Берлін, червень 1942 р.

Якщо одного разу з підземної залізниці в напрямі Потсдамського далекого слідування, я побачив багато людей, то з якоюсь цікавістю до них приглядалися. Цікавість була вже в самій людській масі, отже, нічого дивного, що й мені хотілось подивитися, що це... І не жалкую цього. Бо там велику юрбу дівчат і чоловіків—що-небудь в руках чекали, щоб хтось запровадив до вагону. Один погляд на обличчя й на одяг підказав мені все. Якже вони відрізнялися від тих, які на них дивилися. На їх обличчях сліди виснаження, так мені, принаймні, здалось. Але це не було головне. Це було якогось внутрішнього жалю, якихось переживань. Тільки в їх блищали, відбиваючи якусь цікавість, то цікавість, яка своєрідна уніхто я може й не звертав на них уваги, коли б не вигляд жінки не спатала мене. Вона одяг на таї Берлі- привертала до них уваги. Вона не було терпіння. Ось-ось, здавалося, хлопці! Ви звідки? Ви рідною мовою? Ви ніколи не сходили гробова тиша. Усі обернулись до нього, і побачив їх безмежне горе, що тут, в чужому місті, далеко від батьківщини хтось вітається з ними рідною мовою. Та це тривало тільки хвилину, бо негайно піднеслися їхні руки й голосні вигуки „слава" сколихнули весняне повітря та приглушили навіть гуркіт трамваю. „Ми,—кажуть, —українці з Донбасу". І попливла розмова... Хочу їх розпитати, як їм подорожувалося, куди їдуть, яке враження зробила на них Німеччина. Сотні питань линуть мені на уста, але вони мені й слова вимовати не дають, закидаючи мене питаннями й не чекаючи відповіді. Вони хотіли б знати: про умови праці, про вісті з фронту, про минуле й майбутнє. Про умови їхньої праці не багато можу їм сказати, не знаючи, куди їдуть і що будуть робити, але загалом можу їм сказати, що їхня праця в Німеччині—це для них честь. Своєю працею в Німеччині вони беруть і безпосередню участь у знищенні большевизму, дають свій вклад у загальне змагання за остаточну перемогу, за нове щасливе життя. Вони, робітники, свідомі того, й вони знають, що своєю роботою завдячують Німеччині. Короткими словами намагався передати їм ще й те, що праця в Німеччині буде для них самих мати велике значення й на майбутнє, що вони пізнають Німеччину й методи праці німецького робітника, а коли повернуться додому, то їх працю в Німеччині буде взято під увагу при наділенні землею, при встановленні висоти заробітку та при визначенні становищ у праці. І знову сипляться їхні питання, питання без кінця, але в цій хвилині підходить до мене їх провідник-німець та просить кінчати розмову, бо перед нами ще далека дорога. Швидко даю їм свою адресу, щоб написали, де спинятися—приїду до них і тоді вже наговоримося!

Ще кілька хвилин перед тим ми були зовсім чужі, незнайомі люди, а тепер стискаємо руки, як рідні брати... Бажаю їм успіхів у праці, а вони просять ще передати від них привіт батьківщині й зникають за мурами Потсдамського вокзалу.

Бути в Берліні й не бачити Вайзее, це значить—бути в Римі й не бачити Папи. Вайзее—це не якась славна людина, а тільки місцевість, чи краще, озеро, що тягнеться цілими кілометрами та сполучається з цілою низкою інших озер. В неділю його вкривають човни. Береги його рояться сотнями тисяч людей. Я про Вайзее й не писав би—про нього є вже, мабуть, ціла література, - але я згадую його тому, що саме на Вайзее, в цьому приватно- берлінському курорті я мав довгу цікаву зустріч.

Поспавши досхочу сном праведного на сопці, я пішов повільним кроком до станції з наміром вернутися до Берліну. В тому місці, де асфальтове шосе звертає гострим кутом у напрямі Грюнвальду (Зеленого лісу), я побачив далеченько від себе біля сотні дівчат, що йшли рядочком по чотири. Вони трималися за руки й з цікавістю на всі боки розглядалися. Їхньої розмови я не міг почути, а вбрання на них було найрізноманітніших кольорів, звичайно, як дівчат. І коли я змінив напрямок свого руху й поспішив за дівчатами, то не тому, що я за дівчатами біжаю, а тільки тому, що мені здалося, ніби деякі з них мають вишивані сорочки. Я не помилився. Чим далі я йшов, тим все ставало яснішим. Скоро я наздогнав цю різноманітну колону. Безмежна радість і здивування охопило нас усіх. Коротке привітання й питання без кінця. Вони з Кіровограду. Приїхали кілька тижнів тому й працюють тепер усі на одній фабриці. Живуть у гуртожитку, але коли котрась схоче перейти на приватне помешкання, то швидко вже це може зробити. Тужать за Україною, але працею задоволені. На моє питання, чого їм найбільше бракує, відповіли одноголосно, це—таких уборів, як берлінки носять. Ах, ці дівчата!

Кілька хвилин розмови й треба було прощатися, бо вони з своєю німецькою провідницею мусили вже поспішати на вечерю. Міняємося адресами й я обіцяю при найближчій нагоді зайти до них, подивитися, як вони живуть і як працюють та про все це написати в газетах. Вони пішли, помахуючи мені хусточками, аж доки не сховалися за деревами. Я ще довго стояв на місці й коли мені здалося, що вони вже зникли, я ще раз помахав їм рукою. Більше я їх не бачив. Але при найближчій нагоді я обов'язково це зроблю, хібащо не стане мені відваги.

Андрій Луцев.

(Закінчення на 2-й стор.)

Від 21 серпня 1942 року

Як уже повідомлялося в особливо- дальшого наступу на північ від Орла з 11 серпня було взято 14.000 полонених; 400 танків та 200 гармат було взя-

Злодіїв не повинно бути

Чесним українцям дуже соромно перед німцями за тих наших земляків, які безсоромно протягають руки до чужого добра, тобто, крадуть. Ці люди—паразити, бо вони намагаються жити працею інших людей. Чим культурніший нарід, тим менше злодіїв знаходиться в його середовищі. З приходом до влади націонал соціалізму в Німеччині крадіжки весь час зменшуються До революції й у нас право приватної власності охоронялося законом. Злодіїв було небагато й люди до них відносилися з презирством.

Коли ж прийшли до влади большевики, вони кинули гасло: „Твоє-моє—наше" й почалися масові крадіжки. Своїм безвідповідальним відношенням до цього явища большевики губили чесність людей, бо коли начальник тягне в свою кишеню чужі речі, то чому ж іншим цього не можна робити? Велика кількість людей з того часу й сприйняла цю пізлу звичку—красти чуже добро.

Неприємне, але повчальне видовище було позаминулої неділі в Конотопі, коли, на великий сором усіх мешканців нашого міста, три злодійки були прив'язані серед базару до гаївних стовпів. Хай цей випадок назавжди западе в душу кожному, щоб ніхто більше не зважився на такий брудний вчинок.

Визволений.

Радість селянина

Творча праця, особливо, й наслідки дають радість і задоволення трудівнику.

Колись, ще до колгоспної панщини, був задоволений та щасливий від своєї праці й селянин. Він був творцем багатства на своїй землі й радів своїй праці. Наприклад, їде по копи; тихенько перекладе снопи на воза, щоб не оббити зерна, ящик застеле рядном, щоб і зернина не загубилась. Перевезе, перемолотить, перевіє і, засипавши всі засіки в коморі, задоволено та радісно зітхне, бо знає, що тепер у нього буде що їсти й пити. Його праця не пропала марно, бо він працював для себе. Його продуктивна праця стала його радістю.

А якими ж радощами повинен був жити селянин за колгоспного рабства? Він був позбавлений радості життя, бо він був невільником на колгоспних ланах. А чи може ж бути радість у підневільній праці? Без особистої ініціативи, зацікавленості, без мети та перспективи примусово працював він у колгоспі, і за цю важку працю одержував грами хліба.

Тепер прийшов до нас новий час. Ще точаться запеклі бої, а вже вводиться в життя новий земельний лад, по якому земля віддається в особисте користування її природним господарям—селянам. Пробудилася радість селянина. Кожна вісточка про землю на селі зустрічається з довір'ям, радістю та захопленням. І цим лише пояснюється те, що, не дивлячись на складні умови часу, цього року сільськогосподарські роботи проходять дуже організовано.

Ів. Меленський.

Нові німецькі с|г машини в Конотопі

Конотопська база сільськогосподарського постачання на початку збирання врожаю одержала для 3-х районів 30 самоскидок заводу „Дерінг", 240 плугів та 270 культиваторів заводу „Сакка".

Представники общинних господарств, які прибувають за одержанням цих машин, дуже ними задоволені. Особливо задоволені селяни високою якістю їх. Добрий матеріал, прекрасне виготовлення деталей, чудове пофарблення, забезпечення кожної машини запасними частинами і ключами говорить за те, що промисловість Німеччини, взагалі, у часи війни дбає не тільки за кількість виготовлених машин для сільського господарства, але й за високу їх якість.

Нічого подібного не випускала для сільського господарства советська промисловість. Відсутність якоїсь деталі було звичайним явищем під час одержання машин від советської промисловості. Про якість і зовнішній вигляд цих машин нема чого й говорити. Це були наспіх зроблені машини і знаряддя, які без ремонту не працювали навіть одного сезону.

Велика подяка німецькому народу, який так дбайливо ставиться до потреб сільського господарства й всіма засобами допомагає у відбудові зруйнованого большевиками сільського господарства України.

І. У.

ОБЛІК ЧАСУ

Зміна дня й ночі виникає тому, що земля, обертаючись навколо своєї осі, обертається ще й навколо сонця з заходу на схід і повертає до сонця то одну, то другу свою частину. Спершу освітлюються сонцем східні місцевості землі, а потім—західні, ось чому коли в Ленінграді південь (12 годин), то у Владивостоці уже 6 годин 46 хв. вечора, а в Нью-Йорку 5 годин 43 хвилини ранку. Різні місцевості мають різний час, в залежності від того, куди вони належать, чи до заходу, чи до сходу; кожне місце має свій місцевий час.

З розвитком громадського життя, з поширенням мережі залізниць, з появою телеграфу та телефону вживання місцевого часу стало незручним. Кожна держава почала вводити свій національний час, однаковий для всієї країни. Наприкінці XIX віку зносини між окремими країнами досягли великих розмірів, а облік часу в кожних країнах був різний — це становило велику незручність. Треба було знайти рахунок часу загальний для всіх країн, цьому допоміг у 1872 році канадець Флемінг. Він запропонував поділити всю земну кулю, по кількості годин у добі, на 24 пояси, рівно відносними один до одного меридіанами. В межах кожного пояса прийняти один і той же час, а саме—час центрального меридіана, що проходить серединою даного пояса; час кожних двох суміжних поясів буде різнитись між собою на одну годину. За початковий (нульовий пояс) прийняли пояс, що має центральним меридіаном меридіан, який проходить через Грінвіч (Грінвіч—передмістя Лондона, там знаходиться знаменита обсерваторія, з надзвичайно точними астрономічними, метеорологічними й магнітними приборами). Новий час, що рахується за системою годинних поясів, називається всезагальним або міжнародним часом. Таким чином був установлений міжнародній час.

Західня Европа прийняла міжнародній час у 1888 році, при чому, Европу поділено на три пояси: західньо-европейський час, середньо-европейський час та східньо-европейський час. Москва, Київ, Одеса, Ленінград належать до середнього пояса. Вся Росія займає з усіх 24 поясів—11 поясів.

П. Ємельянов.

9 СЕРПНЯ В МІСЬКОМУ КІНОТЕАТРІ
Конотопською хоровою капелою буде дано для цивільного населення
КОНЦЕРТ
ХОР З ТАНЦЯМИ
Початок о 7 годині вечора.
Продаж квитків у касі кінотеатру.

СТУДІЄЮ Е. А. ПІЛЬГУЙ
БУДЕ ДАНО КОНЦЕРТ
У СУБОТУ 15 серпня в кінотеатрі станції Конотоп.
Ціни квитків від 5 до 10 крб. Квитки можна одержати в касі в дні концертів з 12 год. дня.
ПОЧАТОК КОНЦЕРТІВ з 7 ГОДИН ВЕЧОРА.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:

Репети Дмитра Яковлевича
Мирошенка Михайла Федоровича
Покидьченка Тетяни Митрофанівни
Федорченка Івана Степановича
Тхора Павла Володимировича
Ющенка Михайла Архиповича
Новицької Марії Кононівни
Герасимова Панаса Никифоровича
Калінченко Овисі Архипівни
Хречкова Михайла Петровича
Никифорова Федора Степановича
Пипенка Григорія Омельяновича
Загороднього Михайла Кириловича
Ващенка Володимира Васильовича
Рябовола Пилипа Самойловича
Гирича Андрія Гавриловича
Ващенка Миколи Васильовича
Кондруха Олексія Леонтієвича
Галенка Івана Андрієвича
Гирич Мотрьочи Яковлевни
Рябоконя Андрія Семеновича
Рябоконь Явдохи Федорівни
Бойка Семена Микитовича
Юсана Миколи Олександровича
Пантюхової Марії Калиновни
Нааточія Івана Григоровича
Шешені Павла Михайловича
Биркуна Івана Юхимовича
Безпалої Ганни Якимівни
Коди Ганни Павлівни
Шешені Левка Михайловича
Биркуна Павла Митрофановича
Биркуна Семена Митрофановича.
Мороза Івана Степановича
Лохненка Юрія Герасимовича
Бойка Івана Мусійовича
Яценка Віктора Трохимовича
Оксененка Михайла Петровича
Откидача Петра Григоровича
Тихоненка Архипа Ваніфатовича
Малиш Тетяни Прокопівни
Нікітчіна Василя Івановича
Биркуна Михайла Денисовича
Мишакіної Антоніни Дмитрівни
Бедлинської Марії Григорівни
Бедлинської Наталії Григорівни
Гайдук Ганни Лукічни
Шешені Степана Федоровича
Рябоконя Андрія Яковлевича
Хукаленка Івана Андрієвича
Мозгового Прокопа Яковлевича
Надточія Григорія Андрієвича
Хукаленка Віктора Євтуховича
Вегери Максима Устимовича
Євтушенка Олексія Олексієвича
Загороднього Михайла Васильовича
Швець Катерини Устинівни
Погорілої Ганни Миновни
Шуляка Олексія Андрієвича
Биркуна Олександра Михайловича
Піскун Катерини Василівни
Зубка Романа Григоровича
Хорошка Василя Михайловича
Ткача Петра Пилиповича
Биркуна Івана Яковлевича
Нікітіна Семена Андрієвича
Пилипенка Сергія Миколаєвича
Алексеєнка Василя Яковлевича
Романенка Петра Гавриловича
Павлюченка Івана Олександровича
Смілика Максима Федоровича
Косача Гришька Гавриловича
Рашка Дмитра Михайловича
Красовського Порфира Мусійовича
Пашпорт та перепустка на право ходіння вночі на ім'я Галя Миколи Івановича

Пашпорти та військові квитки на ім'я:

Дуброви Олександра Михайловича
Сребренця Григорія Карповича
Стороженка Андрія Наумовича

Продуктові картки на ім'я:

Кравченко Ганни Петрівни
Кравченко Марії Іванівни
Шуракова Миколи Михайловича
Макаренко Софії
Макаренко Миколи
Кобзар Віктора Федоровича
Кобзар Ніни Федорівни
Нечипоренка Євтихія Івановича
Миронова Якова Євтуховича
Миронової Марії Уляновни
Миронової Валентини Яковлевни
Миронова Володимира Яковлевича
Миронової Галини Яковлевни
Миронова Леоніда Яковлевича
Миронової Надії Яковлевни
Висоцької Марфи Іванівни
Перепустка військовополоненого на ім'я Лизогуба Сергія Івановича
Облікова картка на коня
Стрижка Пилипа Денисовича

Картки безробітного на ім'я:

Коротицької Пелагеї Григорівни
Клепайської Софії Василівни
Тимченка Володимира Семеновича
Богданова Миколи Миколайовича
Пашпорт та продуктова картка на ім'я Зозуліної Улити Олександрівни
Перепустка „Промкомбінат" на ім'я Гузьової Марини Олексіївни
Патент на кустарне виробництво на ім'я Петренко Марії Григівни
Військовий квиток та перепустка військовополоненого
Тарасенка Петра Івановича
Велосипедний номер
Нероди Андрія Ілліча
Велосипедний номер
Силки Тимофія Якимовича

РУДАКОВА КОСТЯНТИНА ГЕОРГІЄВИЧА викликають в Конотопський міськзагс у справі розлучення з дружиною його РУДАКОВА ВАЛЕНТИНА ВАСИЛІВНА.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 1000

Старшина району КОВТУН

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік І | Конотоп, Неділя 16 серпня 1942 року | Ч 45

ВЕЛИКІ ВТРАТИ ВОРОГА НА ВСІХ ФРОНТАХ

...ли зайняли Краснодар, Майкоп, П'ятигорськ та Елісту. Потоплення великої кількості ворожих суден біля американського та західньо-африканського узбережжя.

Сталін у розпачі

...ий крок вперед ні-... та союзних військ, ...успішно просуваються ...хід та південний схід, ...ває з рук Сталіна ос-...ні джерела для існу-...ня його розпорошеної ...ді та запілля.

...дняття Донецької та ...ської областей—які ...ений маршал Тимо-...нко за двома його пла-...ів мусив за всяку ціну ...стояти, але потерпів ...аточний крах—приму-...ло „великого" полководця Сталіна видати 28 липня таємний наказ, що його ...обув німецький панцер-...ий корпус.

Цей наказ показує дійсне становище большевиків. Сталін пише, що області, ...ні здобули німці—це хліб, ...метал, всякого роду паливо ...а промисловість, без чого ...не може існувати армія та ...ділля. Далі Сталін вка-...зує, що вони втратили в ...людях понад 70 мільонів, ...ої третини харчових за-...асів і величезну кількість ...металу та пального.

Весняні втрати цього ро-...ку, що розпочалися від ...Харкова й продовжуються аж ...до Дону та які становлять ...1.044.741 полонених, біля ...7.000 літаків, біля 7.000 ...танків та бронемашин і ...багато іншого спорядження—остаточно вплинули на ...бойовий стан армії. Сталін тепер не знає, як під-...тримати бойовий дух своєї ...армії. Він пише, що в йо-...го армії бракує по-...рядку та дисципліни. На ...підставі цього він видає ...наказ: „Ні кроку назад!" ...Для виконання цього нака-...зу сформовано карні ба-...тальйони. Кожна армія має ...один або два таких батальйони. У цих батальйонах ...поміщені та командири й, на-...віть, комісари та політру-...ки, щоб загладити вину ...перед Батьківщиною, яка поля-...гає в тому, що вони не ...могли встояти проти нас-...тупу ворога і відступили.

Військові зведення
З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА

10 серпня 1942 року

Як повідомлялось у надзвичайному повідомленні від 9 серпня, німецькі піхотні дивізії при підтримці авіації в жорстоких боях при тропічній жарі прорвали на північ від Кубані сильно укріплені позиції і взяли важливе місто Кубанської області КРАСНОДАР. Місто МАЙКОП—центр важливої нафтової промисловості на Кавказі—було взято штурмом моторизованими частинами. Швидким наступом на південний схід моторизовані війська взяли місто П'ЯТИГОРСЬК. Війська противника і місця вантаження на пароплави на березі північного Кавказу діяльно бомбардуються з повітря. Бойові повітряні літаки потопили в гавані Туапсе 1 торговельний корабель в 4.000 брутто-регістрових тонн і тяжко пошкодили ще один корабель.

11 серпня 1942 року

У районі Майкопа ворог був відкинутий із багатьох бойових укріплень в горах. Одно із відрізаних з'єднань було знищено. Повітряні з'єднання посилювали місцеві атаки на вантажні місця советів у чорноморській гавані Туапсе, Новоросійська та Анапи, де потопили 11 транспортних суден водомісткістю 12.700 брутто-тонн. На Східньому фронті 9 і 10 серпня було знищено в повітряних боях 195 літаків.

Німецькі підводні човни за останній час здобули великі успіхи. За останні три дні вони потопили: 6 пароплавів місткістю 41 000 брутто-тонн; 1 морський винищувач і 6 пароплавів дальнього плавання було торпедовано. Біля американського та західньо-африканського побережжя ворог втратив 7 кораблів місткістю 45.231 тонн, 3 кораблі далекого плавання і 1 морський винищувач, дякуючи попаданню торпед, були пошкоджені. Таким чином, за останні дні ворог втратив 13 пароплавів місткістю 86.231 брутто-тонн, 1 винищувач і пошкоджено 10 пароплавів місткістю більше, ніж 48.000 брутто-тонн.

12 серпня 1942 року

Військові з'єднання під керівництвом генерала танкових військ Паулуса при підтримці з'єднань військової авіації генерал-оберста барона Ріхтенгофена у великій дузі Дону знищили веляку частину 62 советської армії і сильні частини одної танкової армії. В цій битві було взято 57.000 полонених, більше 1000 бронемашин, 750 гармат всіх видів. Криваві втрати противника великі. В області Кавказа румунські частини на схід від перешийка Керч взяли місто СЛАВ'ЯНСЬК. В Чорному морі бомбами було потоплено 1 берегове судно і 2 транспортних судна. 6 транспортних суден і 1 вантажне судно були пошкоджені. На південь від Сталінграда бомбою був знищений 1 советський бронепоїзд.

13 серпня 1942 року

Не дивлячись на завзятий опір противника, німецькі та союзні війська відкинули ворога далеко назад. Одна большевицька група відрізана від своїх з'єднань і знищена. На північ від Мавича моторизованими частинами піхоти штурмом взято головне місто Калмицької області ЕЛІСТА. Авіація бомбардувала судна в північно-кавказському побережжі й на морі, а також об'єкти і шляхи біля Керчі. Потоплено 1 берегове судно і декілька вантажних суден; на трьох транспортних суднах виникли пожежі. Між Волгою і Доном німецькі та румунські війська в завзятих боях прорвали сильно укріплені ворожі позиції й пішли вперед.

В східній частині Середземного моря підводний човен потопив 5 транспортних парусних суден.

Завдання українського селянства

„Селянин — це живитель нації". Ці справедливі слова Фюрера повинні добре сприйняти й наші українські селяни. Цього вимагає від них весь останній нарід. Війна, що її веде Великонімеччина проти жидобольшевиків та англо-американських плутократів, вимагає від селян старанної праці, бо хліб є також зброєю у війні і не менш важливий, ніж гармати та рушниці. Це цілком зрозуміло. Адже ж без їжі не може воювати військо так само, як без їжі робітник не може виробляти зброю. Як бачимо, що з селянською працею пов'язане життя всього народу.

У газеті „Deutsche Ukraine-Zeitung" № 133 від 12 червня цього року сказано: „Селянин, робітник і солдат разом творять одну справу". Так воно зараз є, інакше й не повинно бути. Зараз, коли німецькі війська показують блискучі успіхи на всіх фронтах, а робітники з таким же успіхом постачають фронт зброєю та іншими необхідними матеріалами,—з такими ж успіхами селяни повинні постачати фронт продуктами.

У Німеччині сільському господарству приділено значну увагу. Тут кожний шматочок, кожний сантиметр землі ретельно використовується, в наслідок чого селяни збирають високі врожаї, а тому й усе населення живе в достатках. Чи може так використовуватись українська родюча земля на користь народу, як це ми маємо в Німеччині? Безперечно, що може. Головними винуватцями того, що наша земля давала низькі врожаї, є жидо большевицькі неуки. Вони закріпостили селян у

(Закінчення на 2-й стор.)

Розглядаючи розпачливий наказ Сталіна, можна йому поспівчувати, що всі засоби для армії та запілля, на які Сталін покладав надії, тепер вибиті в нього з рук, що ті поклади й багатства, які зва ходяться на Уралі, Сибіру та Далекому Сході та на Камчатці, аж ніяк не можуть задовольнити його армію через деле розта шування, слабку комунікацію та недостатню технічну освоєність.

Наказові ж Сталіна—ні кроку назад—німецьке командування протиставляє своє непохитне та переможне—„Вперед!"

Від 21 серпня 1942 року

колгоспи, відняли від них землю, позбавили їх ініціативи вирощувати гарні врожаї і цим прирекли селян на вічні злидні. Сотні тисяч селян терпіли муки в застінках НКВД, вони були заслані на північ, де виконували найтяжчу роботу і гинули з голоду та холоду. Так чвертьстоліття, як колгоспні раби, змушені були жити українські селяни.

Цьому тяжкому безправному життю зараз покладено край. Німецька влада поступово вводить новий порядок землекористування й дає селянам нову енергію та силу в справі вирощування високого врожаю. Отже, той, хто своєю працею докаже на ділі, що він любить землю й ретельно обробляє, той в першу чергу одержить її.

Зараз на ланах дозріли хліба. Від селян вимагається напруження всіх зусиль, щоб своєчасно й без найменших втрат зібрати вроджай.

Сталін мусить дозволити заглянути в свої карти

Здобуття німецькими військами, розташованого на схід від Харкова Куп'янського залізничного вузла привернуло до себе велику увагу Сполучених Штатів, бо совети втратили найважливішу залізничну лінію для постачання тимошенківських військ. Намагання американців діставати автентичні відомості про становище на фронтах совети досі не виконують. Вони дозволили воєнним американським аташе в Самарі, першим закордонним офіцерам, зробити подоріж лише на левий відтинок фронту, але обумовили цю подорож терміном у три дні. У Вашінгтоні, зрозуміло, з недовір'ям ставляться до советських даних про воєнне становище й хочуть мати власне уявлення. Цього зовсім не можна досягнути протягом триденної поїздки на одному відтинку фронту.

До цього часу совети не пускали воєнних кореспондентів Англії і США на фронт, а тепер, коли совети у великій небезпеці, вони їх допускають з тою метою, щоб Англія і США надавали їм допомогу.

Становище совєтів дуже погане

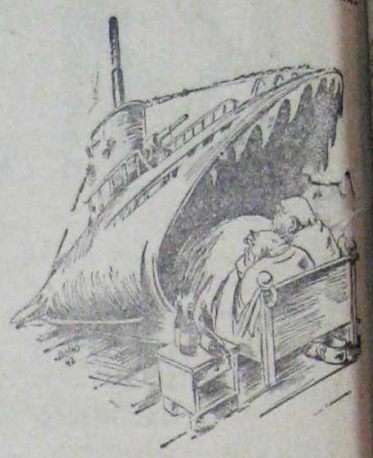
Лондон ПС. Про погіршення становища в Советському союзі по лондонському радію говорив один воєнний оглядач, який, між іншим, заявив, що було б недоречно заперечувати, що становище Советського союзу дуже погане не тільки для одних большевиків; воно погане й для їх союзників.

Забезпечення продовольством совєтів не здійснюється

Підтвердження „Таймс"

ПС. Величезну проблему, що поставив перед собою Советський союз після останніх успіхів німецької зброї, є проблема забезпечення продовольством та пальним, а також проблема постачання навчених солдат різного роду зброї,—пише „Таймс".—Розв'язання цієї проблеми ставить совети в дуже важке становище.

Кошмарні сни Рузвельта й Черчілля.

І сниться підпалювачам війни, що їхній корабель, потоплений німецьким підводним човном, поглинає їх і тягне на дно.

Британські збройні сили потопили „Едінбург"

ПС. Британський крейсер „Едінбург", що був торпедований у квітні 1942 року при охороні советського каравану суден на півночі, був, як повідомляють з Лондону, сам потоплений британськими збройними силами. Через два дні після першого торпедування крейсер був торпедований вдруге. Потоплення було зроблено після того, як даремно намагались ввести крейсер у гавань.

Чункінг втратив важливу життєву артерію

Після зайняття японськими військами всієї залізничної лінії між Гангчау (Чекіанг) і Наньчанг (Кіянгсі) Чункінг втратив важливу життєву артерію, яка служила для постачання матеріалів із прибережних областей в середину країни.

Завжди на рік пізніше

Британський міністр продовольства Літтельтан, один із захисників Черчілля в нижній палаті, намагався заспокоїти стурбованих поразкою при Тобруку й Марса Матруці депутатів. „Британське військове виробництво, — так заявив він, — повинно створити дійсні засоби для боротьби з німцями. Ми розробляємо спеціальну протитанкову зброю. Головне виробництво почнеться найближчим часом". Це заспокоєння можливо й гарно обдумане, тільки ми не можемо собі уявити, щоб воно зробило на англійських депутатів особливе враження.

Вірну відповідь на це дала вже декілька днів тому газета „Таймс". Керуюча англійська газета писала тоді, що це було б слабою втіхою, коли б ми сьогодні почули, що в 1943 році в нашому розпорядженні буде ще більше зброї, саме тої зброї, яка була необхідною в останньому бою. В майбутньому році німці, мабуть, зроблять крок вперед у цьому відношенні. Це є вічним нещастям британського військового командування, що в наслідок непередбачливості, воно завжди спізнюється на рік. „Таймс" влучно характеризує ведення війни Черчіллем. Але саме цьому Черчіллю, який відповідальний за те, що вічно плететься в хвості подій, змія плутократичних панів Англії доручає керівництво навіть тоді, коли імперія йде до загибелі.

Таким чином здійснюється сумне пророкування, коли під час дебатів про Тобрук у верхній палаті лорд Бенетт висловився: „Я бачу, що імперія розпадається на свої складові частини і її найбагатші володіння попадають у руки ворога..."

Тут говорить противник

За останній час різко змінився настрій англійців. Оптимізм, викликаний промовою Черчілля, зник. Не так давно Черчілль запевняв своїх земляків, що в Африці знищено дві третини військ Держав Осі. Ставало незрозумілим, чому ж терплять поразку за поразкою якраз англійці, а не їх противники.

Лихі вісті з Атлантичного океану, де німецькі підводні човни топлять одно за другим американські та англійські кораблі, звістка про знищення двох величезних британських конвоїв та фатальна звістка про падіння Тобрука— протверезили, нарешті, англійців Вони тепер зрозуміли те, що давно вже було ясно всьому світу: Британія втратила владу на морі, а без влади на морях вона—безсильна держава. Їхня газета „Дейлі Геральд" пише: „Це є наслідки того, що багато британських старшин не хотіли визнати переваги лютунства.

Відомо, що німецька авіація займає перше місце в світі. Вона завдає великої шкоди англійському мореплавству. В цьому тепер не потішать англійців ні промови Черчілля, ні його поїздки до Вашінгтона. Довір'я до нього у британців зникло й зникло назавжди.

Громадяни США теж не довіряють своїм державним мужам. Це доводить стаття газети „Нью-Йорк Дейлі Мейль", яка пише: „При всій пошані до наших і британських державних мужів—до Черчілля й Рузвельта—все ж таки мусимо стверднти, що вони мусять спершу показати цінність своєї стратегічної зрілості".

Успіхи Держав Осі заставили противника сказати правду в їхній пресі.

Цукрові буряки мають підсолодити харківську поразку

Тоді, коли верховне командування німецьких збройних сил сповістило про перші величезні успіхи оточувального бою під Харковом, Москва не знала, що їй нового сказати про події на цьому відтинку фронту. Тимошенко зробився зовсім маленьким і белькотів про щось зовсім інше. І ось саме тоді, коли німецькі спеціальні звідомлення сповістили світу про великі події в околицях Харкова, Москва повідомляла про них таке: „У звільненій харківській околиці знову почалися роботи на бурякових полях. 8 районів, що сіють переважно цукрові буряки, обробили вже майже 500 гектарів поля".

Тяжко повірити, що советсько-жидівський кореспондент ще остаточно не збожеволів. Видно, що ця спроба такими відомостями відвернути увагу світу від поразки Тимошенка— це таке сміхотворне тупоумство, якого не можна було чекати навіть і від советсько-жидівського кореспондента... Чи не глум це над сотнями тисяч советських бійців, що показали свої голови за жидівські інтереси? Ми не знаємо, чи це дивольська злість, чи дурість. Тільки тоді ми зрозуміємо зміст такого повідомлення, коли розглянемо советську стратегію й тактику.

Атакуючи весною без усякого успіху німецькі позиції, совети намагалися наслідувати стратегію, яку німці успішно вживали в минулому році, але це наслідування закінчилося дуже сумно, бо совети могли поверхово наслідувати тільки німецькі методи, а не дух німецького вояка. Точність німецької організації, далекозорість німецького військового командування для них були недосяжні. Справа була не в тому, що робилося, а в тому, хто робив... У своєму бажанні наслідувати німців совети не обмежувалися військовою справою. Якось вони довідались, що не тільки зброя, але й організація харчування вирішує війну. Їм було відомо, що в німців стан харчування невпинно поліпшувався, через що німці перебороли зимові труднощі. Знали вони також і про успішний німецький план використання робочої сили кожного, хто мав здібність працювати.

Совети теж уміють це все робити, але тільки язиком та пропагандою. Харківські цукрові буряки мусять показати світові, особливо, союзникам - плутократам, що в советському раю змагаються за перемогу не тільки зброєю, але й плугом. Отаким советсько-жидівським способом сотні тисяч советських бійців, яких Тимошенко та їх політруки загнали в могилу—зробилися цукровими буряками. Ось, як оригінально Сталін хоче посолодити гірку харківську пілюлю!

Праця та нарід у Німеччині

...світової війни в 1918— ...німецький нарід краще, ...переконався, що між ...та народом існують ...язки й залежності, яких ...не сміє безкарно ниці- ...нського робітника скрізь ...найбільш трудолюби- ...пильного, як такого, ...ізчого щось зробити ...здобуття 7 мільйо- ...після світової війни ...ражав, як загально- ...ьне лихо. Не диво, що ...кожний німецький ро- ...справжнім фанатиз- ...конує всяку доручену ...працю.

...—це найменша соці- ...клітина кожного націо- ...ого організму. Існування ...родини, її щастя, доб- ...залежать від можливості ...ти працею відповідні за- ...ди її утримання. Це саме ...ється й до цілого наро- ...його існування.

...й тепер існують великі ...кількості людей групи, ...ють спільну мову й на- ...до одної раси, але вони ...ом усього свого існуван- ...ням не проявили себе, як ...не можуть похвали- ...ими поважними до ...в жодній ділянці. ...е і малі групи лю- ...мають повне право ...себе народом. Своєю ...й своїми досягненнями ...показали, що поруч з ін- ...народами вони можуть ...рівно до своїх сил грати ...роль, хоч і обмежену роль. ...„народу" може здобути ...кожна людська група тіль- ...працею та її досягненнями. ...другого боку, тільки праця ...зберегти нарід від зане- ...й загибелі. „Впасти може ...ний, навіть великий нарід. ...лянути може тільки ні- ...кий; Нація, яка мусить ...ати своє право на життя ...новою й тяжкою щоден- ...працею, не може згинутись, ...же проспати ...„двадцятої години". Вона ...буде напоготові й змо- ...ронятн свої життєві пра- ...Історія показує, що ті на- ...недооцінювали працю ...Історія стародавньо- ...світу—це найкращий доказ ...Чим більше нарід пра- ...здоровішим і сильні- ...ше він, і навпаки—чим ...ше він зневажає працю, ...більше слабке й починає ...життєздатність. ...приходом націонал-соціалістів до влади праця в Німеччині, як і в усіх інших ліберально-капіталістичних країнах, була товаром, який можна було набувати за гроші, а гроші мали всемогутню силу, незалежно від того, як їх здобуто. Раніше повний гаманець звільняв людину від праці. В націонал-соціалістичній Німеччині праця перестала бути „четвертим лихом", як у капіталістичних країнах, але вона й не була примусовою, як у більшовиків. Вона стала приємним обов'язком, радісною повинністю й життєвою кінечністю кожної людини, бідної й заможної.

Творча праця кожного народу не має ціни, бо її взагалі не можна „оплатити". Вона оплачує себе сама в кожній, як матеріальній, так і духовній та культурній ділянці. В націонал-соціалістичній Німеччині гроші—це лише засіб, посередник між працею та її наслідками, але ні в якому разі не вирішний фактор, мета або „пан" життя. Сьогодні перший обов'язок кожного німця—це праця; одночасно це є й найбільша честь та одиноке мірило вартості людини. Хто працює, той і гроші має, але навіть найбільше багатство ніколи не може звільнити людину від обов'язку праці.

Праця—це найбільший скарб кожного народу, якого ніхто не може ні відібрати, ні знищити. Німеччина програла світову війну в 1914—1918 рр. Версальським договором вороги засудили її на смерть і викопали свій присуд, загарбавши її колонії та зруйнувавши її господарств. Але вони не могли вбити волі до праці й життя, волі, що її з такою нечуваною досі силою розбудив націонал-соціалізм. Тепер ми бачимо на власні очі, що матеріально найбіднішій нарід одночасно є найсильнішим та найбільш життєздатний. Чим можуть допомогти сьогодні плутократам усі їхні скарби та яку вартість мають багатства Совєтського союзу, коли його народи вели злидення життя? Вартість сила кожного народу є лише в ньому самому, а назовні вони можуть виявлятися тільки в праці та її наслідках, бо чи ж мають якусь вартість найдорожчі перли та самоцвіти, поки вони лежать на дні моря?

Всю свою силу Німеччина здобула тільки працею. Разом з цим вона довела, що єдиний засіб для існування народу та для розвитку його сили і могутності це—тільки праця. І коли сьогодні робітники інших країн працюють пліч-о-пліч з німецькими, то цим самим вони допомагають Німеччині здобути перемогу над їхнім спільним ворогом—більшевизмом. Разом з тим вони вчаться працювати, цінити свою працю та бути вільними.

Андрій Луцев.

Стратег

Лише рік ще минув переможнім боям
Вояків у хрестовім поході,
А вже вільна тепер українська земля,
І безбожний вже знищений злодій.

Лише рік ще минув, а змінилось вже все—
Все старе вже розмів буйний вітер.
О, мій рідний нарід, Богу дякуй за це
І стратегу, якого звать Гітлер!

Бо вже влада жидів навік зникла від нас,
Мов розбита об камені хвиля,—
Українським синам життя нового час,
Мов той сокіл, прилинув на крилах...

Венеціанов.

ЗБИРАННЯ БАГАТОГО ВРОЖАЮ

(Від нашого власного кореспондента)

В наслідок безгосподарності большевицьких ліквідів, общинний двір № 63 с. Успенки, Бориського району, залишився майже зруйнованим. Але, не дивлячись на це, сівба озимих та ярових культур тут пройшла добре. Тепер іде збирання багатого врожаю. Всі збиральні машини приведені в належний порядок і гарно працюють. З Німеччини одержано велику кількість кіс, мантачок, тощо.

Члени общини сповнені надією, що багатий врожай буде зібраний повністю та своєчасно.

ЄЛЕС.

Жнива

Лягають скошені покоси,
Так ніжно, м'яко навкруги—
І вітру гомін стоголосий
Несуть безкраї береги;

Зелені килими так милі
І косарів дружня сім'я—
Лиш майорять сорочки білі
В промінні сонячного дня.

Скрізь пахне медом і травою,
Все поле сповнене краси,
Кигичуть чайки над водою,
Й лунає в полі дзвін коси...

М. СОЛДАТЕНКО.

Багатства Білорусії

Під таким заголовком приносить газета „Беларускі голас" (Вільно) статтю, в якій пишеться: „Говорять, що Білорусь—це зовсім бідна країна. Чи ж воно так?

Адже ж ми маємо багато лісів, які дають змогу розвивати різноманітні галузі промисловості: можемо виробляти папір, целюльозу, паркети, різні будівельні матеріали, тощо.

Можемо використовувати наші ліси для розвитку власної хімічної індустрії та виробляти терпентину.

Крім цього, маємо болота, багаті на добрий і цінний торф. Та й озера наші—теж багатство. Вони дають нам змогу розвинути рибальство. Наші великі та глибокі ріки—це джерело незичерпної енергії. А наше каміння придатне для будування бездоганних доріг і будинків.

Під поверхнею землі криються багаті поклади крейди, вапна, гіпсу та глини, що дають нам змогу виробляти цемент, випалювати вапно, цеглу й виробляти шкло. Але головне наше багатство—це сільське господарство. Інтенсифікувавши його, ми будемо продукувати стільки хліба, що зможемо його й вивозити. На нашій землі родить добра картопля, з якої ми виробляємо крохмал та спирт. Вирощування домашньої птиці теж приносе нашому народові великі прибутки. Не на останньому місці в нашій індустрії стоять і національні білоруські ручні праці: ткані та вишивані рушники, заслони, скатерті, тощо. Якщо згадаємо ще про повстяні вироби, то одержимо приблизну картину нашої національної індустрії та скарбів нашої землі".

ЦЕРКОВНЕ ЖИТТЯ НА УКРАЇНІ

Відродження церковного життя на Україні надає українській пресі нагоду для детального обговорення повоєнного релігійної свободи. Газета „Подолянин", між іншим, пише: „Тепер там, де большевизм знайшов свій кінець і українські області назавжди звільнені від нього, при підтримці німецьких властей вже відновлені церкви, які виконують свої завдання. На Поділлі вже в 473 церквах знову відправляється церковна служба.

Велика кількість священників виконують свої священницькі обов'язки.

Сільський вечір

(Нарис)

...СКРИПІЛИ останні во- ...лижарки вигуки погоня- ...ючою куряву, пройшла че- ...Прогротами гуси, підго- ...закопленим хлопчи- ...пастушком. По деревах в ...синув жаром захід і ...Над очеретом вився ...щоб із висоти оглянути ...Мешканцями затремтіли ...зорі, опуклим ...через греблю. Дах- ...нахиленими трав, вер- ...чемні стихли враз. ...Свинй, тиша...

...Козуб, заслоняючи ру- ...підкидає в огонь сухі, ...глячки. Огонь гас- ...куритися голубим ...димом, потім весело ...спокійними язичками, ...все навколо тремт- ...У чавуні почи- ...біля, мерехтли- ...проворними вічками пе- ...до одного краю в кі- ...другого, перекидуючи че- ...ніше по крутих ...спинах на жар. ...ховаються, сичать по-змі- ...на ключа піну й ки- ...іскрками нари- ...кожному до- ...пробує ...рівно він ...відсторонює ...чавун гарячі трісочки.

Приходять діти. Їх троє—два хлопці й дівчинка. Галя ще зовсім маленька. Вона весь день буває дома, порається з бабою на городі, в дворі, гуляє. Хлопці значно більші. Старший, Іван, уже допомагає батькові в роботі. Розділили сінокос - і він з косою пішов на болото. За три дні викосили і зносили, а на четвертий і в двір перевезли. Все горище в сараї заклали сіном, ще й на гарний стіжок лишилось.

Стіжок... Зеленавий такий... Лягти б коло нього, витягнутись і спати... Так, укрившись небом, спати аж до ранку, поки не зарозіється трава, не заграє схід.

Зварилась картопля. Тепер вона переходить до рук матері, а батько з синами й дочкою сідають до столу, що під вітами клечковими, чекають на вечерю. Проходить бабуся з кочерю. Проходить бабуся з кочерижка, пахне теплим молоком. По столом мирно мурлочке і тереться об ноги кіт, прискумілий над головою невидима птаха.

— Довго десь літала... Заблукалась,—кличуть угору старий Козуб.—Ба, поспішає як!

Іван слухає батька, а коли той скінчив, сказав, ніби питаючи:

— Хто його знає, чи воно ж завтра поїдуть косити? А ячмінь такий гарний, наче очерет, стоїть. Отам, за ярами, вже чисто дозрів. Сьогодні краї закошували, казали, натебто завтра й жатки туди.

— Туди й під гай... Три жатки—на яр, а одну—сюди, ближче... Та ще косарі вийдуть, ого, скільки положимо за день.

Батько помовчав, поміркував і, згадавши, додав:

— Дві коси прилаштував. Коли охоту маєш, підемо затра на ячмінь. Повчишся. Прийдеться самому хазяйнувати, от ти й матимеш навик. Я в такі літа, ого, вже яким косарем був! Батька заміняв.

Іван спадахнув. Він піде, обов'язково піде завтра на косовицю. Йому хочеться тримати в руках гладеньке кісся, широко розмахувати ним, пружно і сильно, так, щоб покоси лягали рівно, щоб стебла не ламались, не плуталась—колоски до колосків, гарно, в лад. Тоді в'язати легко, швидко, і скопи будуть добрі.

Мати поставила вечерю. Молода, маслом мазана картопля, густа сметана. М'який підсмажений хліб.

— Та б, Андрію, клунок до млина відніс, борошно захопить,—сказала вона, сідаючи.— Оту пшеницю треба змолоти, пиріжків спечу. Жнива ж!

— З вишнями пиріжків,—зовсім весь вечір промовила Галя.— Солодких.

Заховавши руки під хвартух, прийшла й стала осторонь бабуся Онися. Вона завжди так робить, ніколи не сяде за стіл, і скільки її не запрошують, на все відповідає:

— Вечеряйте, вечеряйте... Я й потім.

І зачне щось розповідати. Онуки слухають її, а вона радіє, розгладжуються зморшки на її старечому обличчі, дужче б'ється серце. Вона пригадує, яке було гарне життя тоді, коли зовсім не знали колгоспної панщини, коли комунія ще не залила сльозами українську землю.

— Побачите, дітки, і ви життя хороше. Воно вже йде, наближається, вже близько. Одно тільки пам'ятайте: працювати завжди треба так, щоб совість твоя була чиста, як сльозина. Робиш ти для себе, ото ж і працюй як слід. Тоді й достаток буде. Набиваються було еще раніш жнива... А як старанно готуються, мов до свята. Понапікають, понаварюють, а до схід сонця вже й у полі. На всіх кинах біліють сорочки косарів та в'язальниць, весело, любо так. Смерком додому повертаються. Ніколи про Бога не забувати, сідаючи— його в душі. От і було все, і

Онися зітхає тяжко, хитає головою. Зітхають і внуки. Не минуло їх горе та злидні сталінської епохи, бо вони мали, нещастя народитись саме в ті смутком оповиті, чорні роки. Але ж ні, цього більше не буде. Погане дерево вже вирубане з корінням, і кожний день тепер — це могутній крок уперед, широкий шлях до світлого майбутнього.

Від цієї думки хутко міняється настрій, і кінець вечері проходить у жвавій і веселій розмові. Коли опустів кошик спід вишень, Козуб підвівся, поважно розправив вуса й сказав:

— А тепер спати, щоб завтра схопитись раніше. Та, Іване, знову з клуні?—спитав він сина, який направився на город і стояв зараз на передазі через не великий новозаплетений тин.

— Там добре,—відповів Іван. І головаті соняшники закивали йому вслід.

А місяць підбивався все вище й вище. З над болота встає туман, сивим прозорим серпанком огорнув приберіжні лози, верби, і вже протягнув свої волохаті лапи до дрімотних сільських осель, пустих вулиць, до голого, тепер безкраїх вигонів.

М. Х.

Наслідки перепису населення по м. Конотопу

Нещодавно Відділом Міського Господарства був проведений перепис населення м. Конотопа. На слідки цього перепису яскраво показують картину стану населення міста. Встановлено, що на 10 серпня 1942 року в м. Конотопі налічується 26.195 мешканців, з них 10.927 чоловіків та 15.268 жінок. За віком населення розподіляється так: до 18 років валічується 9.493 особи, з них: 4.721 чоловіків та 4.762 жінок. Старших від 18 років валічується 16.702 особи, з них: 6.206 чоловіків та 10.496 жінок.

Найстаріші мешканці міста Конотопа це: Бірбаум Марія Логвинівна (народж. 1846 року), Андрущенко Оксана Федорівна (народж. 1853 р.) та Толстошеєв Антон Семенович (народж. 1854 року).

За національним складом населення міста розподіляється так: українців—24.289 осіб, росіян—1.544, білорусів—117, поляків—84, німців—38 та інших 123 особи, всього 27 національностей.

В.

Акти громадянського стану

За перше півріччя 1942 р. по Дубов'язівському району зареєстровано 668 народжень, 195 смертей, вступило в шлюб 112 пар та розлучилась 1 пара.

За цей же самий час по місту Конотопу зареєстровано 298 народжень, 411 смертей, вступило в шлюб 62 пари та розлучилось 2 пари.

Відбудова Буринського цукрокомбінату

Буринські цукрові заводи (пісочний та рафінадний) по своїй потужності посідали видне місце в цукровій промисловості Советського союзу. Один лише пісочний завод, переробляючи 12.000 метр. цент. цукрового буряка щодоби, давав 1.600 метр. цент. піску-цукру; рафінадний же завод давав 2300 цнт. цукру на добу. При заводах була живосушка, що давала 700 цнт. жому щодоби. На цих заводах працювало 2.500 постійних робітників.

І от розпочалась війна. Під час свого відступу большевики постаралися спочатку вивезти всю цінну заводську апаратуру, а потім, відступивши на 5—7 кілометрів, обстріляли заводи запальними снарядами, і, таким чином, майже повністю зашкодили їх, а також залізничну станцію та нафтосховище, залишивши робітників без житла та роботи.

Враховуючи вигідне місце розташування заводів, німецьке командування зараз же взялося за їх налагодження. Зараз робота по ремонту заводів іде повним ходом, і недалеко вже той час, коли ці заводи знову будуть давати свою продукцію.

Л. С. Якуш.

Руйнація української національної культури

Кремлівські володарі методично ліквідовували всіх найвидатніших українців. Так, уже в 1918-1919 роках большевики вбили визначного історика літератури Івана Стешенка та сивоволосого історика М. Єфименкову. В наступних роках вони систематично винищували всі молоді сходи українського культурного життя. Хто тільки працював у ділянці української культури, особливо, у Всеукраїнській Академії Наук, хто здобув ім'я в українській літературі—того намагалися знищити—розстрілювали, арештовували та засилали в Московщину. Варто згадати найславнішого історика української літератури С. Єфремова, редактора академічного словника української мови А. Ніковського, перекладача класичних поетів М. Зерова, відомого і в Німеччині філолога Ганцова, математика Шарка, астронома Садового та ін. Більшість вас знають, яка їх доля спіткала.

Згодом почалася справжня війна з українською наукою. 70 учених-спеціалістів та 300 наукових співробітників працювали в ділянці українознавства. Москва зробила тут жахливу чистку, жертвою якої впали такі вчені, як історики Слабченко та Харлампович (помер на засланні). Заслужений організатор української наукової праці професор М. Грушевський мусив мовчки дивитися, як жиди заполонили його Історичну Секцію Академії Наук. Його хворого вивезли до Москви, де він догасав, виснажений голодом та майже осліпший, не маючи змоги довічнити своїх розпочатих наукових праць: багатотомної „Історії України" та VI тому „Історії Української Літератури".

Жертвою большевизму загинув також один з найславніших українських географів та картографів професор Рудницький. Його зустріла дуже тяжка доля: він був засланий на каторжні роботи на далеку північ.

Таким чином українська національна культура була знищена, а замість неї мали створити „советську культуру", що не мала взагалі нічого спільного з культурою. Українцям залишили їхню мову лише з тією метою, щоб легше було прищепляти українському народові большевицьку „політграмоту".

Боротьба большевиків проти українського народу виявилася також в обкроюванні української території, в переселюванні на Україну чужинців та в переселенні корінних українців у далекі сибірські простори. Це все робилося віби за згодою українського народу, хоч, звичайно, в нього про згоду не питалися. Боротьба скінчилася лише тоді, коли на Україну прийшли німецькі війська.

Вісті з України

ЮЗІВЩИНА. *Відділ Місцевої Промисловості при міському управлінні організував хімічну майстерню фабричного типу, в ній виробляються сірники, мило, масляна охра.*

Згодом будуть вироблятись хімічні фарби та предмети санітарно-гігієнічного вжитку. Розпочинають працю 4 відремонтовані шахти.

ЗОЛОТОНОЩИНА. *Не зважаючи на великі перебої в роботі, в умовах військового часу, навчальний рік у початкових школах закінчився з успіхом. З 3.313 учнів, які відвідували школи, перейшли в старші класи 2.564 та закінчили 4 класи 848 учнів.*

ПРИЛУЧЧИНА. *У Прилуках організовано Сільськогосподарське Кредитове Товариство, мета його—підтримувати селян кредитом для закупки сільськогосподарського знаряддя. На час прополочної вже завезено сапки, граблі. В недалекому майбутньому товариство постачатиме своїм членам плуги, борони та приладдя пасічництва.*

МИРГОРОДЩИНА. *Ткацька майстерня в середньому за місяць виробляє до 1500 метрів тканини, є достатній запас прядива. Добре працює індивідуальний пошив та майстерня художньої вишивки. Маємо великий попит на українські сорочки, сукні, серветки.*

ХОРОЛЬЩИНА. *З ініціативи хорольської міської управи відкрито міську бібліотеку, в ній є багато наукової, технічної та художньої літератури. При бібліотеці організована читальня.*

ЗАПОРІЖЖЯ. *З метою покращення побуту жінок, які працюють на підприємствах, відкрилися дитячі ясла, діти забезпечені належним харчуванням та доглядом.*

ЧЕРНІГІВЩИНА. *У Чернігові з квітня місяця безперебійно працюють: водогін, лазня; електрифіковано окремі підприємства, на основних магістралях міста відремонтовано шляхи.*

СУМЩИНА. *У Сумах організовано український театр, що має три акторські групи: 2 драматичні та одна концертова. Театр став прекрасним місцем відпочинку для трудящих міста та навколишніх сіл.*

СПОГАДИ ЛІКАРЯ

Большевики любили говорити про свої турботи за здоров'я народніх мас. Вони все давали статистичні дані про зменшення хвороб, про приріст населення і т. д. Нам, лікарям, було найкраще видно, як „зменшувались" хвороби, особливо, соціальні, але правди говорити не можна було. Медицина—гуманітарна наука, її завдання—полегшувати страждання людей від хвороби.

Відомо, що хворобу легше попередити, ніж вилікувати. А для попередження хвороби треба мати певні умови. Які ж могли бути умови трудящих Советського союзу, коли вони жили у великих злиднях? Як могли лікарі попередити хвороби та зменшити смертність мільйонів людей у 1932—33 рр.? Люди хворіли й умирали від голоду й лікарська допомога тоді була непотрібна.

Але правди не можна було говорити, бо хто її говорив, той був контрреволюціонер. Треба було дивитись на трупи, що валялись по вулицях і говорити, що в нас весело й заможньо живеться. Серед лікарів багато знаходили „ворогів", це були якраз ті люди, які любили свою справу, які віддавались науці, які не вмішувались у політику і класову боротьбу. Від лікаря вимагали не знань, а „класового" чуття. Треба було „класово" обслуговувати хворих. Як прийшов до лікаря який „експлуататор"—не лікуй його, нехай помирає, зате пролетарську увагу пролетарських елементу, задовольни його як можеш. Кращим лікарем-ударником, вважався той, хто дійсно знав свою справу, хто сумлінно працював, а той, хто багато галасував на зборах про класову пильність. Старим лікарям мало довіряли, вони були недосвідчені, бо в медінститутах теж більше турбувались про пролетарське походження студентів, ніж про їхні знання.

Були випадки, що студенти останніх курсів не могли визначити найпростішої хвороби, написати рецепт, бо вони більше часу були зайняті на посівних, уборочних та інших кампаніях, ніж на лекціях.

Важко було працювати лікарям за влади большевиків. Часто від них вимагали встановлення неправильного діагнозу хвороби. Лише з приходом німецької влади чесні лікарі мають змогу віддатись своїй справі.

Лікар М.

ОГОЛОШЕННЯ

Доводиться до відома всіх громадян м. Конотопа про те, що з 20 по 26 серпня 1942 р. буде провадитись породний перегляд облік великої рогатої худоби всякого віку. Всі громадяни, які мають корів та молодняк, повинні вивести їх для огляду в комісії, яка буде працювати з 5 годин ранку:

20-VIII-42 р.—на Загребелі в общинному дворі № 44.

21-22-VIII—на Батуринській площі біля райветлікарні.

23-24-VIII—на Базарній площі ст. Конотоп, проти колишнього вища.

25-VIII—на Роменській вулиці біля Харчовика.

Громадян, які не виведуть своїх корів на огляд, будуть оштрафовано.

Старшина району КОВТУН.

Оголошення

Особи, які вміють добре малювати шрифт і шукають роботи, можуть одержати її у Відділі Пропаганди.

Звертатися: Роменська вул., № 9

Унтерофіцер УЛЬРІХ.

Оголошення

Всі ті, хто мають російські поштові марки і бажають продати чи обмінять їх на німецькі поштові марки, прохання звертатись до Відділу Пропаганди: Роменська вул., № 9.

Унтерофіцер УЛЬРІХ

Об'ява

ДО ВСІХ ПРАВОСЛАВНИХ ПАРАФІЙ

Райспоживспілка виготовляє свічки для церкви, а тому всі титарі парафій можуть скласти умови та одержувати свічки.

м. Конотоп, Українська площа, № 26, Райспоживспілка.

Голова оргбюро ЛЕВИЦЬКИЙ.

ПОТРІБНІ

кваліфіковані друкарі та складачі.

Звертатись—м. Конотоп, друкарня.

Збігло лоша

жеребчик, темно-гнідої масті, на лобі зірка, народження 1942.

Про місцеперебування повідомляти в громадський актив № 14, с. Грузьке, Дубов'язівського району.

Збігла з двору

лошичка, 1941 р. народження, темно-гнідої масті, зрост 103, ліва задня нога по вінчик.

Про місцеперебування повідомляти в с. Козацьке Конотопського району, громадський двір № 18.

Білан

Катерину Никифорівну викликає в Конотопську міську ЗАГС хозяїн її Біланенко Антонович по справі шлюбу.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, №14. Тираж 15000

Кокосові пальми
Знають харчі

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Неділя 23 серпня 1942 року | Ч 46

АНГЛО-АМЕРИКАНСЬКИЙ ДЕСАНТ ЛІКВІДОВАНО

Ворог втратив 400 десантних човни, 28 бронемашин, 4 морських винищувачі, 2 торпедних човни, 7 транспортники, 1 швидкохідний човен та 1 сторожеве судно.

Вперед, до Волги!

...реса та радіопередачі Англії і Америки та советів свідчать про дуже великий страх, що ...ає з нагоди теперішнього ...тупу німців.

...ку в 1941 р. та на початку 1942 р. вони повідомляли, що ...ановище советів гарне, що ...ли за короткий час змушені ...ві відступити. Наприклад, ...нього вони повідомляли про ...о німці не тільки відступають, а навіть панічно втікають із ...ваних ними теренів. ...нього було повідомлено, що ...ановище німців дуже погане, ...ервона армія наступає на ...відтинках фронту й німці ...ше відступають з Білорусії, ...ни, Латвії та від Ленінграда. ...ли не все залишилося бай... Сталін 28 липня, звертаючись до бійців червоної армії, ...ав, що вони мусять умерти ...наступати, що їхнє ...становище дуже серйозне, бо німці ...тупають на Сталінград (Царицин) та Волгу. Його заклик ...Ні кроку назад!»

...ь повідомлення, які говорять ...ро заняття німцями ...х областей на сході та ...денному сході, показують, що ніякі накази Сталіна ...ту німців не стримали. А ...ськ Донецької області та Кавказької нафтової промисловості ...же лише тим сильніше стануть ...ними для советів. І незабаром настане час, коли лопне ве... Донецька дуга й нависне ...ська гроза над Сталінградом.

ЗА 5 РОКІВ ВІЙНИ ЯПОНІЇ З КИТАЄМ

...ші місяці цього року ...инуло 5 років, як Японія ...ела війну проти Китаю. За цей період китайці ...тратили вбитими ...0.000 чоловік, понад ...0 гармат та 500 великих ...ків.

...ерторія, зайнята в Китаї ...понцями, більша від ...ії в три рази.

Військові зведення
З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА

Від 18 серпня 1942 року

Не дивлячись на сильну спеку й тяжкі місцеві умови, в області Кавказа наступ німецьких та союзних військ проти впертого ворожого опору успішно продовжується. В гаванях Чорноморського побережжя в наслідок попадання бомб потоплено 12 берегових суден та сильно пошкоджено велике наливне судно й 8 транспортів з боєприпасами. В північно-східній лінії Донської дуги під час наступу від 15 до 17 серпня захоплено 12.800 полонених, 47 бронемашин та 252 гармати. З 30 липня цього року під час жорстокого оборонного бою при підтримці авіації знищено 1.068 бронемашин.

В ніч з 16 на 17 серпня відбувся бій в Каналі між німецькими мінноносцями та англійськими швидкохідними човнами, під час якого був сильно пошкоджений один ворожий човен. Один власний човен не повернувся. Вдень і вночі німецькі літаки бомбардували важливі військові споруди на південному березі Англії. В надзвичайному повідомленні говориться: „Німецькі підводні човни потопили за останні 24 години в Атлантиці, в Північному й Середземному морях 11 кораблів водомісткістю 72.000 брутто-регістрових тонн, допоміжний крейсер водомісткістю 12 000 брутто-регістрових тонн та 2 буксирних пароплави, навантажених військами.

Від 19 серпня 1942 року

На Кавказі німецькі та союзні війська перемогли наявні гірські місцевості з мінними загорожами та провості з мінними загорожами та провості з мінними загорожами та пров

промислового. Особливо велику увагу треба приділити сільському господарству, бо добрий догляд за городиною, вчасно проведені жнива, старанне вирощування домашньої худоби — запорука скорішого закінчення війни, запорука кращого матеріального стану населення.

Українські жінки повинні взяти приклад з німецьких жінок, які замінили своїх чоловіків на різних ділянках роботи, щоб життя йшло нормальним шляхом. Також наші жінки не повинні забувати за свою сім'ю, про виховання своїх дітей, бо мати повинна бути найкращим їхнім вихователем.

Не можна всю відповідальність виховання покладати на школу, сім'я і школа повинні разом виховувати нове покоління. Жінка-мати повинна звернути увагу на релігійне виховання дитини, прищепити повагу до старших, привчити її до слухняності, повинна виховати огиду до нечесності, до поганих звичок.

Старанною працею, піклуванням про сім'ю українська жінка віддячить німецькому воякові за визволення її спід більшовицького гніту. Вона повинна свідомо відчувать до найважливіших завдань сучасності, допомагати всіма силами у відбудові господарства й тоді в майбутньому вона займе почесне місце в історії боротьби за визволення України.

314 разів навколо світу

Повітряна ескадрилья «Белькє», найстаріше з'єднання німецької авіації, зробила в дні харківського бою свій 17.365 виліт. Ця цифра відбиває історію групи безстрашних людей, що почалася у вересні 1939 р. У великих боях польської кампанії ескадрилья «Белькє» дістала своє бойове хрещення й довела, на які досягнення злетіла німецька авіація. Після розгрому Франції, в якому також брала участь ця ескадрилья, її літаки вбивчими нападами руйнували центри військової промисловості Англії — Шеффільд, Бірмінгем і ін. Вже тоді ескадрилья з'їй 6.097 вилітами була першою серед німецьких повітряних з'єднань.

Найвищого успіху вона досягла під час походу проти Совєтського союзу. 22 червня 1941 р., коли вступили німецькі війська, ескадрилья зламала більшовицький опір і подала німецькій піхоті дорогоцінну допомогу. Вона брала участь в оточувальному бою під Уманню, біля Одеси, нанесла більшовикам значні удари, коли вони тікали через Дніпро, завойовувала Крим, а взимку провадила успішні нальоти на Кавказькі порти. В травні пілоти ескадрильї були під Харковом і в кінці цього місяця вони зробили свій 17.965 виліт.

Коли прийняти на увагу, що кожен виліт тривав у середньому $2^1/_2$ години, то льотчики ескадрильї налітали в цілому 13.223.750 км., тобто, вони могли облетіти земну кулю 314 разів. Вони за ці $2^1/_2$ роки скинули на ворога 19.333.771 кілограмів бомб; потрібний був би потяг на 1.288 вагонів, щоб транспортувати цей вантаж.

Особливо великому участь ескадрилья брала в боях під Харковом. Вдень та вночі стартували літаки, руйнували місто через Донець і в зародку придушували спроби прориву. В ці дні машини ескадрильї стартували 1548 разів. Вони скинули бомби вагою в 1.774.433 кілограмів. Коли б ці бомби поставити одна на одну, то вийшло б 123 стовпи висотою з Ейфелеву башню.

Ці цифри є живі свідки величезних досягнень літаків ескадрильї «Белькє» і не тільки її льотного складу, але й «чорних людей», які швидко усували всі пошкодження. Весь склад ескадрильї старався виконати величне зобов'язання солдата.

Совєтський транспорт
Дослідження „Економіста"

Лондонський господарський журнал «Економіст» у дослідженнях про совєтський транспорт подає, що сітка російських залізниць та кількість вагонів з 1913 року збільшилась на 60 проц. у той час як число вантажів збільшилось більше, ніж на 300 проц. Журнал обережно подає втрати совєтів залізницями в залитих німцями областях і шляхом розрушення їх в зонах військових дій, совєтські залізниці більше не мають змоги задовольнити вимоги військ та военної промисловості.

Дії японців на Новій Гвінеї
90 кілометрів від порту Моресбі

П.С. Нью-Йоркське радіо повідомляє, що японці зайняли аеродром Кокада на Новій Гвінеї. Цей аеродром лежить в 90 кілометрах від порту Моресбі.

Так поступово розвалюється СССР.

Бувші промислові міста СССР — в руках німців

КРАСНОДАР

Взяття столиці Кубанської області, Краснодара, було здійснено тими самими піхотними дивізіями, які штурмували Ростов, Батайськ та приймали участь при розгромі ворожих оборонних позицій на Дону.

В нестомному переслідуванні противника при тропічній спеці, по запилених шляхах та дорогах, по безтінних степах просувалась вони все вперед і вперед. За 13 днів пройшли вони 280 кілометрів у напрямку від Дону до Кубані й досягли цих позицій, що тягнуться на північ від Кубані й де були розташовані сильні танкові загороди. В тяжких боях ворожа протидія була зломлена й був штурмований Краснодар, який лежить на родючій чорноземній рівнині північного берега річки Кубані. Вирішальна роль у цій боротьбі належала спільній праці легких зенітних батарей, повітряних сил та піхоти. Краснодар являється вузловим пунктом залізничних ліній, що ведуть до Сталінграду та до Азовського та Чорного морів. Місто має 210.000 жителів і є найголовніше місто военної промисловості. Крім того, тут розвинене річне пароплавство.

МАЙКОП

Не менш великих старань доклали німецькі піхотинці під час свого вторгнення в Майкоп. Досить уявити порізану річковими долинами місцевість, що так потребує людей та машин, та додати ще сюди спеку до 50 градусів Цельсія, щоб зрозуміти трудність просування вперед.

Поклади нафти в Майкопі займають третє місце в Совєтському союзі. Вони тягнуться в північно-західньому напрямку по півострова Тамань. На цій особливо цінна, бо вона має собі 30 проц. бензину й так необхідна для постачання армії противника. Загальне буцання нафти в районі Майкопа в 1938 році 2 мільйонам тонн, що відповідає продукції Румунії за останні мирні роки. З Майкопа передається нафта через нафтопроводи до Армавіру та Ростова, звідки є можливість передавати її залізницею на північний Кавказ. Другий нафтопровід веде в Краснодар, третій — до чорноморського порта Туапсе. Втрата нафтової області Майкопа є великий удар для совєтського господарства й зокрема для ведення війни.

П'ЯТИГОРСЬК

України зайнятого німцями м. П'ятигорська багаті на мінеральні та лікувальні джерела. Тут розташовано багато санаторій та готелів. П'ятигорськ знаходиться в багатій сільськогосподарській області, що прославилася своїм садівництвом та молочним господарством. На базі цього тут добре розвинена харчова промисловість. З металевої та хімічної промисловості слід згадати військовий завод, шкіряну, хімічну, текстильну та мебельну фабрики.

Війна в пустині

П.С. Британці в північній Африці гадали, що в недалекому майбутньому в генерал-фельдмаршала Роммеля та в німецького африканського корпуса виявиться нестача досвіду ведення війни в пустині, в той час, як вони протиставлять німецько-італійським військам своїх солдат, досвідчених та звичних до тропічних умов. Але так не трапилось. Роммель кілька разів дуже ясно та геніально доказав, що для німців не існує перешкод, яких вони не перемогли б. Тепер британці мусять уявити, що їхні задуми проти Німеччини ніколи не здійсняться.

Ми не можемо достатньо високо оцінити успіхи генерал-фельдмаршала Роммеля та підлеглих йому німецьких та італійських военних сил, якщо не ознайомимося з особливими вимогами війни в пустині, що поширюється на всю північно-африканську область аж до морського побережжя.

Великі труднощі ведення війни в пустині відомі вже тисячі років. Один з геніальних полководців усіх часів, Олександр Великий, мусив був це випробувати тому, що його непереможна слава зазнала тут два удари: його прагнення завоювати Індію закінчилась кваплівим відступом через пустиню, а також завоювання Лівії з оазисом Сива, яке йому теж не вдалось. Цей наступ був його головною метою, яку йому все ж таки прийшлось залишити тому, що питання про постачання його військ водою не було розв'язане.

Самим важливим питанням у мирний час та під час війни, особливо, війни в пустині є питання про **воду**. Воно було розв'язане британцями вже сотні років тому засобом гідним похвали. Це й є противник і під час світової та німецько-турецько-британської війни приділяв питанню про воду на Синайському фронті багато уваги.

В першу світову війну центральні держави були близькі до того, щоб ослабити ступінь впливу британської імперії на Ближньому та Середньому Сході, а також на Суецькому каналі. Всі успіхи німецько-турецьких військ, які просунулися в Сірію та Палестину, не змогли привести до кінцевого успіху тому, що була недостача в постачанні води. Страшна спека вдень, коли дує сіроко, мучить людей та тварин. Холодильники в машинах кипіять, як казани для кофе, і швидко порожніють, якщо їх постійно не доливати. Під час першої світової війни поруч з численною перевагою військом та матеріялами британці були зобов'язані в своєму наступі на Палестину та Сірію лише воді. Раніш, ніж почати великі операції в пустині, вони побудували великий водопровід, що починався від Ель-Катара. Якщо він раптом перервав би свою роботу, зараз же припинялись бі всі воєнні дії. Тому можна собі уявити, як важливо для армії при всіх обставинах забезпечити свою потребу у воді та і вкоджати постачанню водою ворога.

На війні в пустині необхідно на одну людину протягом дня найменше 5 літрів води, для тварини — 25 літрів, для машини — вдвоє та втрое більше, ніж споживають в зрошених зонах. Коли пригадати, що в Лівійській пустині, на протязі від 10.000 до 20.000 кілометрів транлється один лише поганий колодязь, що постачає водою ледве дві сотні людей та тварин, то можна уявити собі важливість води та безперебійного постачання нею.

Що стосується до клімату пустині, то треба сказати, що ночі тут часто дуже холодні. Як тільки підіймається сонце, спека збільшується з кожною хвилиною. Якщо пити алкоголь удень, то не може привести до сонячного удару. Холодний, трохи підсолоджений чай або кофе, міру випитий, являється кращим засобом усунути спрагу або її заспокоїти.

Успіхи німецько-африканської армії можна оцінити ні трохи не менше, ніж успіхи німецьких солдат на Східньому фронті, особливо, на протязі минулої зими. Якщо ці мусили випробувати протягом багатьох місяців дії та наслідки справжнього холоду, то ті повинні були перемогти спеку та повсякчасну спрагу. В обох випадках від солдат вимагалось надлюдське — та вони його спанували.

Англійські надії на Іран зникли

П.С. Німецькі успіхи на Кавказі зробили вже гідний удар надіям на транспорт британських та американських матеріялів через Іран. З Тегерану повідомляють, що пересилання матеріялів другій лінії транс-іранським шляху — з Тебріс до совєтського кордону — з минулого тижня провадиться. Тепер усі транспорти з Тегерану підуть до Каспійського моря в напрямі порту Ша.

Вночі пасли коні,—
Тільки жид-солдат

а далі вели плакат, яких лежало багато серед кімнати і здивувався ним. Глянув я на інших

в пихальні дні німецькі солдати влаштували

ли ми так як співали

ХВАЛА

Вже день сміється хвилею дзвінкою,
І співа, і праця з'єднані в одно...
Хвала тому, хто на мечі своїому
Приніс нам волю, жадану давно!

Чудовий ранок сонцем бадьориться,
І радить в золото серпневий день,—
І вільна праця барвами іскриться,
І передзвоном лллється із грудей...

І хоть дівчата й хвилею гучною
І пісня лллється у моє вікно,—
Хвала тому, хто на мечі своїому
Приніс нам волю, жадану давно!..

М. Солдатенко.

...овий український фольклор

...лись московсько-боль-...ого гніту, український ...ально складені ...антибольшевицькі пісні й ...частушки, які доклад-...ювали про життя украї-...ни в совєтській владі.

...клад, тяжкий і безвихід-...ріальний та моральний ...українського народу призв-...ло того, що народні маси ...ди, хто є дійсні вороги ...ні:

Перший ворог—клятий Сталін,
Другий ворог—то жиди,
Третій ворог—комуністи,
Добра від них не жди.

...ські стадії колективного ...ва і тяжкі сторони матері-...ого стану селянства добре ...ені в такій частушці:

Вийшли землю сіяти,
Вийшло землю і пожнем,
Тільки їсти нема чого—
Колективно і помрем...

Селяни ще пам'ятають, як з метою «стовідсоткової» колективізації більшевики направляли в села своїх вірних агентів, які грабували та винищували селянство:

Стогне пугач у діброві,
Над селом нічна пора:
Ходить юда з комсомолом
І комори оббира...

Селянство тепер з нетерпінням чекає закінчення цієї війни німецькою перемогою над більшевиками, бо воно знає, що попереду—радісне життя:

Зійде сонце, зійде ясне
Зашовковиться трава,
Скоро згине хижий Сталін
І всесвітня жидова.

Такий в основних рисах напрямок сучасного фольклору.

Ю. Т.

„Технічна" неможливість

...ський військовий мі-...ент зробив у нижній па-...ження про те, що ...організації власної жидів-...ій не здійсниться через ...причини. Цим повідом-...ія поклав край тим ...пересудам, які ми ...на сторінках жидів-...про те, що в одній ...ькість готових узяти зброю. ...ер, коли треба було ...причих дій цієї армії, ...технічні» причини не ...використати бойового її ...Треба лише дивуватися, ...в Лондоні та Вашінгто-...ладається багато бійців ...за їх справу, чому це поляків, бельгійців, голландців, французів та сербів послали вперед за них воювати. Австралійці й канадці, негри та індуси повинні чомусь гинути, проливати кров за «високі ідеали» плутократії.

Жиди не можуть через «технічні» причини створити свою армію. А під цими технічними причинами треба розуміти не зовнішні засоби, техніку, військові матеріали, а те, що внутрішня організація синів Ізраіля не дозволяє їм бути солдатами. Отже, через ці «технічні» причини й неможливо створити жидівської армії—цьому ми охоче віримо міністру Кригту.

ЛІТЕРАТУРНЕ ЖИТТЯ

З'ЇЗД ЕВРОПЕЙСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ

Скінчився діловий з'їзд спілки европейських письменників, на якому, під головуванням німецького поета Ганса Каросси взяли участь представники 14 европейських країн. Ухвалено програму праці спілок письменників окремих країн та план обопільного обміну найкращими духовними та мистецькими творами.

Обмін думок про майбутню Европу відбувся під знаком спільної боротьби з большевизмом та міцної віри в те, що духовні вартості европейських народів виросли з спільного коріння.

Доля українських письменників

Від особи, добре зорієнтованої в колишніх совєтських відносинах на Україні, змогли ми довідатися про долю деяких наших письменників. Померли Мыкола Зеров і Павло Филипович — професори Київського Університету й два видатні представники неокласичного напрямку в українській літературі. До останніх часів перебували вони на засланні коло Медяної Гути за Петроградом. Далі помер у жовтні 1939 року на засланні у Владикавказі відомий новеліст і повістяр М. Івченко, засуджений в 1930 році в процесі Спілки Визволення України. Померли також Ярослав Стешенко та один з найвидатніших поетів 20-х років Євген Плужник. Цього останнього добили в Сибірі сухоти. Відомий критик А Ніковський, також засуджений у процесі СВУ, був до останніх часів на Соловках.

Про багатьох інших, — як Антоненко-Давидович, Слісаренко, Досвітній, Підмогильний, —відомо лише, що вони вивезені й пропали.

(„КРАКОВСЬКІ ВІСТІ").

ЮВІЛЕЙ Б. ГРІНЧЕНКА

В харківському Будинку Національної Культури відбувся концерт дитячої студії, присвячений пам'яті видатного українського поета Бориса Грінченка. Дитячий хор чудово проспівав деякі пісні на слова з віршів поета, а на закінчення концерту поставлено інсценізацію вірша Грінченка „На русалчин великдень" (музика Леонтовича), яка пройшла з великим успіхом, залишивши в глядачів глибоке зворушливе враження.

Німецький селянський танець.

АНЕКДОТ

Якось Сталін довідався про великі злидні, що їх терплять народи СССР та про те, що він, вождь комуністичної партії, не користується ніякою популярністю серед народів своєї країни, в той час, як його противника—Гітлера—німецький нарід любить і шанує, і народи Німеччини живуть щасливо та задоволено.

— Чому це так?—спитав він свого блазня, який стояв біля нього,—як зробити, щоб російські люди любили свого вождя та жили щасливо, а німці щоб ненавиділи свого диктатора та жили в злиднях?

— Це дуже просто,—відповів блазень,—потрібно тільки вас, товаришу Сталін, послати в Німеччину, а Гітлера—в СССР.

ГІРКА ЕПОХА

Одна делегація відвідала М. Горького. Звертаючись до письменника, представник делегації сказав: „У літературі часто називають епоху ім'ям найталановитішого її письменника; так, кажуть про епоху Гомера, Данте, Шекспіра та ін. Ви, безперечно, належите до самих талановитих представників совєтської літератури і, розуміється, нашу епоху потрібно назвати вашим ім'ям.

Дуже зацікавлений цим Горький спитав:

— Ну, а як же ви її назвете?

— Максимально гіркою епохою!—відповів депутат.

ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР м. ГЛУХОВА

В м. Глухові лише два місяці існує український драматичний театр. Але за цей порівняно невеликий час колектив театру багато попрацював. Під умілим керівництвом режисера п. Чепурної вже поставлено ряд п'єс, як от: „Наталка Полтавка", „Наймичка", „Сватання на Гончарівці", „Дай серцю волю..." та інш.

Вже перші п'єси, поставлена цим колективом, „Ой, не ходи, Грицю", показала глядачу, що колектив театру добре підібраний, що він уміє працювати, що є тут досвідчені артисти та талановита молодь. Всі вистави користувались великим успіхом у глядача. Крім постанов, колектив театру давав концерти для населення міста та військових частин. Впертою працею, серйозним відношенням до своїх завдань артисти глухівського театру завоювали симпатію в глядача.

О. СУРМА.

...Київ у перші дні війни

(Скорочено)

...ий сонячний ранок. ...було скинуто німцями людей ...ло сало, лише деколи ...черевики жінок, які ...поспішали на базар. ...ще не ходили. І рап-...подовбло в цю ранкову ...рвалися короткі, урив-...стріли, виття сирен, сюр-...снків дзвоників і т. д. ...не було нічого надзви-...Люди звикли до таких ...бо учбові повітряні ...повторювалися остан-...майже щодня. Люди ...слухали далекі вибухи, ...звикли нічого поганого. ...подовбло, коли біля 12-ї го-...голосив, що гово-...ловав радянарому В'я-...Молотов, стало ясно, ...розлилося. Але що? ...відмовившись від хвилю-...радянарому ска-...ки німці, чого прагнуть, чого бояться. Війна! В ...переданих міст був ...Київ.

...місто закипіло. ...дні було ого-...ії та в газетах, ...ях, на перехрес-

...переодягнених у форму міліції та НКВД і населенню було запропоновано виявляти та виловлювати цих людей. Відразу ж по місту поширилися коротенькі оповідання про те, що нібито в одному, то в іншому місці Києва було затримано цих „шпигунів".

З такої то причини одного разу був затриманий на вулиці разу був затриманий на вулиці відомий учений, біолог із світовим ім'ям, який здався підозрілим лише тому, що своєю зовнішністю дуже відрізнявся від інших. Таких прикладів було багато.

Безладдя організовували згодом. Газети були переповнені вигаданими описами про „затримання шпигунів".

Академік Федір Корш говорив, що люди завжди знаходять те, чого шукають. Акад. Кримський згадував цей вислів Корша з приводу тих рук, які знайшов Ф. Корш на скелях Дніпровських порогів. Корш пояснював, що руки повинні бути, як їх шукав і як їх знайшов. Так само було й з диверсантами. Їх шукали і їх знаходили.

Пройшло ще декілька тижнів; становище ставало тривожнішим. По дворах і садках, навіть по вулицях почали копати щілини, тягли дошки й робили насипи. Вулиці перегороджували великими загатами мішків з піском. Варти стояли майже на кожному розі вулиці, а вночі—біля кожного будинку. В жодну установу без перепустки ввійти було неможливо. Ботанічний сад наповнили втікачі біженців. Сюди перенатовпи несли вокзальні киси й попід деревами простягалися довжелезні черги.

І знову диктор попередив про виступ. Говорив Сталін. Плакша нервово дзенькала об край шкляянки. Те, що вже стало мотлохом історії—вітчизняна війна й народне ополчення—тепер пропагувалось, як засіб боротьби. Видно було, що на фронті діла йшли кепсько.

Почали поговорювати про евакуацію. А по вулицях Києва вже один за одним вирушали навантажені домашніми речами автомобілі, які вивозили сім'ї вищих начальників. З обуренням і гнівом один український письменник говорив, як його сестра—дружина червоного командира—йшла з Твері з двома малими дітьми пішки і ніхто з їдучих на автомобілях людей не схотів підвезти її навіть декілька кілометрів.

А фронт усе наближався. Населення міста охопила паніка. В Академію Наук прийшло розпорядження: „Найбільш цінне майно покладіть у скрині й перевезіть їх у двір Академії Наук, Короленка 54". А через деякий час: „Спаліть усе наукове майно, щоб нічого не лишилось цілого!"

Палили все. Скрізь по установах друкарки, секретарки, кур'єри несли коридорами цілі гори паперів, і, сівши коло пічок, палили їх. Скрізь по вулицях літали обгорілі, почорнілі клаптики паперу. Цілком було знищено все майно Інституту Економіки при Академії Наук, жодного рукопису не залишилося в Інституті Українського Фольклору. Вивезені в невідомому напрямку рукописи Шевченка і т. д., а вже 3 липня з Києва вийхав потяг з академіками та письменниками (Максим Рильський, Ю. Яновський, О. Копиленко, П. Панч, П. Тичина). Вайхали також артисти опери: Паторжинський, Литвиненко - Вольгемут, Зоя Гайдай, Ропська, Платонов, Манзій та інші.

Виїзд був обов'язковий. До академіка Корчака-Чепурківського—людини, віком понад 80 років—заходили в помешкання декілька разів, щоб перевірити й упевнитись, що він таки виїхав.

Відомий артист-співак М. Донець, який відмовився виїхати, був заарештований. Академік А. Кримський з початком війни зселився в себе в Звенигородці, де звичайно він живе улітку. Йому було запропоновано виїхати, коли він відмовився—його теж заарештували.

Офіційно казали, що виїздять на пару тижнів десь до Дніпропетровська, що брати речей багато не треба, і що евакуація робиться лише для того, щоб уберегти себе від повітряних бомбардувань. Неофіційно ж говорили, що вивозять усіх тих, які, залишившись після приходу німців могли б співробітничати з ними.

В перших числах липня був узятий Житомир. Фронт наближався до Києва. Для більшевиків пробила година розплати.

В. Плят.

Вісті з жнив!

В усіх общинах Конотопського району розпочалось збирання високого врожаю. З великим ентузіазмом селяни взялися за працю. По району на 19 серпня 1942 року вже скошено 6.647 га жита, 3.390 га ячменю, 672 га вівса, 330 га яровоі пшениці, 90 га гречки; одночасово провадиться в'язання, скирдування та молотьба. Вже зв'язано з площі 6.295 га жита, 2.818 га ячменю, 200 га вівса й т. д. З великої частини площі зібраний хліб уже заскирдовано. Наприклад, уже заскирдовано 2.017 га жита та 1.233 га ячменю.

Останнім часом розпочалась молотьба. Вже намолочено 2.337 цнт. жита з площі 238 га та 2.755 цнт. ячменю з площі 241 га.

Роботи по збиранню та молотьбі продовжуються; є можливість закінчити їх своєчасно та без втрат. У збиральній кампанії перед ведуть общинні двори села Бочок.

ВИРОБНИЦТВО ПРОМИСЛОВИХ ТОВАРІВ ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ

Промисловий комбінат № 1 м. Конотопа весь час розширює свою виробничу діяльність. Зараз при комбінаті працює 20 цехів, що виготовляють різні промислові вироби якто: напильники всіх видів, кожухи й шапки, лопати, чорнило, клей, трикотажні вироби, мінеральні води тощо.

Нещодавно при комбінаті організовано виготовлення дьогтю. Стає дивно, що за 24 роки існування советської влади ніхто не додумався про виготовлення дьогтю і його завозили з інших районів. У той час сировина на це була і навіть у великій кількості. Зараз за ініціативою місцевих спеціалістів дьоготь виготовляється із старих пнів і березової кори. Це невеликий цех всього на 2 котли, він не потребує особливого механізму, але дає велику користь. З дьогтю виготовляють колісну мазь, а з відходів його—скіпідару — виготовляється взуттєва мазь.

Яценко.

По Україні

ЗАПОРІЖЖЯ. *В м. Запоріжжі добре працює міжрайонна база сільськогосподарського постачання. Нещодавно база одержала з Німеччини велику кількість сільськогосподарських машин: плуги, культиватори та інше. Для обладнання автопарків одержано магнето й свічки.*

КРЕМЕНЧУЧЧИНА. *Німецьке командування допомогло кременчужанам відбудувати паровий млин та маслозавод. Завод виробляє за добу 1000 кгр. масла, 1000 кілограм свіжого та 500 кілограм топленого сиру.*

ШИШАЧЧИНА. *У травні місяці цього року розпочато й незабаром закінчиться будівництво дамби на річці Пслі, яка направить річку в старе русло. Побудова дамби дасть можливість пустити в дію водяні млини та динамомашини.*

ЮЗІВЩИНА. *В Юзівці організовано кооперативне товариство „Інвалід", яке має кравецьку, годинникову та шевську майстерню. В скорому часі працюватимуть механічна, столярна, слюсарна та бондарська майстерні. В майстернях працюють виключно інваліди.*

На зборах керівних працівників

Багато з нас ще пам'ятають ті нудні набридливі загальні збори, що відбувалися за совєтів у кожній установі чи підприємстві. Такі збори розтягувались на 4-5 годин, сипались безкінечні прохови, позіхали присутні, курили і дим густою хмарою слався понад головами.

Загалом треба сказати, що советське керівництво—це загальні збори, від яких ховалися всі, як від тюремного ув'язнення.

Із зникненням большевиків зникли й загальні збори. Тепер заклик: менше балаканини, а більше дружньої праці! Не балаканиною відбудовується країна, а сумлінною працею кожного.

Минулої неділі в приміщенні міського кінотеатру відбулися збори всіх керівників установ, старшин сіл та інтелігенції м. та. Доповідач був комендант міста капітан пан Феєрман. Після короткого привітання присутніх пан Феєрман вітав старшину п. Ковтуна, спектора поліції п. Гер... зауваживши їх, що вони завжди одержують ... від місцевої ... На столах зарясніли ... тів. З залу пролунала ... оплески. З запальною ... виступив п. Ковтун. Далі ... манн зробив короткий ... подій на Східньому та ... фронтах.

На закінчення виступив ... рова капела та продемонстровано ... німецький кінофільм «Слуги ... прошують". Всі присутні ... шились дуже задоволені.

С.

Готуймо бджолам добрі зимівники!

Добре устаткований зимівник є запорука доброї зимівлі бджіл, а добра зимівля—це вірна запорука прибутковості пасіки. Отже, щоб мати з пасіки хороший прибуток, треба потурбуватись про добру зимівлю бджіл.

Перш за все, дах зимівника повинен бути цілком відремонтований. Навкруги зимівника не повинна рости трава чи бур'ян; всі водовідвідні рівчаки повинні бути ліквідовані, щоб вода не тільки не доходила до зимівника, а й не проходила близько його стін. Треба також турбуватися, щоб до зимівника не підривалися гризуни.

Ремонтувати зимівник і тамбор потрібно восени в суху погоду, після чого їхні стіни й стелю втеплити приготовленим утеплюючим матеріалом товщиною до метра з доброю утрамбовкою. В середині зимівник білиться вапном та за 10 днів до вставлення бджіл прокурюється сіркою. Через добу приміщення знову провітрюється, щоб на ... ження пасіки повітря ... чисте.

Кубатура зимівника ... бути в три рази більша від ... батури, що займають собою ... лики з бджолами. Крім ву... як у зимівнику, так і в ... рі нічого поміщати не ... Вулики в зимівниках ставляться ... прямими рядами в 2—3 ... си, від підлоги 0,25 метра ... від стінок 10—15 см. Сила ... бджоло-родини ставляться в ... ший ряд, середньої сили ... другий та третій ряди; слабі ... бджоло-родин, крім нуклеусів, ... пасіках не повинно бути ... Поміж рядами вуликів повинно ... бути прохід шириною в 1 м.

Двері зимівника й тамбора ... повинні причинятися щільно, ... щоб туди не мали змоги ... зити миші. Температура в зимівнику на протязі всього ... повинна бути не нижче ... не вища 6°С.

Є. Спишький,
Зоотехнік бджільництва.

Совєтський прокурор Андрій Вишинський

Весною 1937 року в Москві, в одній із затишних кімнат наркомату юстиції відбувалося зовсім незвичайне засідання. Годував на ньому відомий у місті злодюга, прозваний «Костя Граф». На вигляд він нічим не відрізнявся від звичайних громадян. Навколо нього зібрались не менше славні його товариші по праці—«Кухняний терган», «Король» та інші. Трохи осторонь сидів генеральний прокурор СССР Андрій Вишинський. Він силкувався змалювати на своїх безкровних і тонких устах щось подібне до бадьорої усмішки. Ці представники страшної розбійницької банди зійшлися, щоб «замиритися» з советською владою. За кілька днів за підписом Кості Графа з'явилась в «Ізвестіях» від 18 березня така відозва:

«Товариші злочинці, які живуть на вулицях! Подивіться, що робить для вас советська влада! Вона простягає до нас свою пролетарську руку, щоб допомогти вам вилізти з помийної ями. Не вагайтеся більше, а з довір'ям наслідуйте наш приклад. Беріться за роботу, не завдавайте сорому вашій батьківщині й докажіть, що ви гідні бути її синами!»

Такі комедії, що їх раз-у-раз роздувала преса та щоєнки використовувала для агітації, мали доказати всю безмежну людяність большевицької системи. Розраховувався ці спекулянти саме тоді, коли Москва переводила відому нелюдську «чистку». Великим майстром і винахідником цього безприкладного нищо цинізму методу, як і треба було сподіватися, був не хто інший, як сам великий учитель Сталін.

Відомо, що в усіх советських примусових таборах, де чудо замучено на смерть сотні тисяч ні в чому невинних полі-тичних в'язнів, керівні становища займали звичайні злочинці, бо большевики вважали їх за «ідеологічно близьких до себе». «Нашими дисциплінарними заходами ми хочемо людей не карати, а робити їх ліпшими»—висловився одного разу прокурор Вишинський у розмові з жінкою одного закордонного дипломата, яка, як можна було сподіватися, подбає про те, щоб ця просякнута таким надмірним «ідеалізмом» фраза пішла гуляти по світу. Що саме Вишинський розумів під цим «поліпшуванням» своїх ближніх, що збилися з доброго шляху — це видно із смертних присудів, які він, як прокурор, пропонував, а услужливі трибунали аж надто охоче приймали. Цих вироків було від травня 1937 року до лютого 1938 року 6.238, а від цього часу до кінця травня 1939 року число їх перевищило вже 10.000! Та й гарний же рекорд для «ідеаліста», який так дуже турбується про душевне щастя своїх сучасників!

Два з цих виконаних присуди, які припали на жертви великих монстр-процесів, тобто, на старих большевиків, генералів советської армії та ватажків комінтерну, заслуговують особливої уваги. Коли в 1922 році Вишинський був незнаним і безробітним страховим агентом, він звернувся до Зінов'єва-Апфельбаума з проханням улаштувати його на якусь посаду. Під час цієї розмови виявилося, що прохач колись трохи вчився на правничому факультеті університету, і це звернуло на себе увагу всемогутньої людини. Після нещадного винищення інтелігенції й така освіта Вишинського мусила, очевидно, імпонувати. Не довго думаючи, Зінов'єв призначив його помічником комісара юстиції Крилєнка.

Коли при славних монстр-процесах прийшла також черга й до Зінов'єва, Вишинський, який вже встиг за той час дійти до становища верховного прокурора, просто не міг насититися приниженням свого колишнього протектора, якому він завдячував свою блискучу кар'єру. Нанущавшись над ним досхочу, він, як завжди, запропонував смертну кару.

Але яскравіше світло на підлий характер Вишинського кидає справа Максима Берінова. Цей чоловік належав до довголітніх приятелів Вишинського. Берінов належав також і до тих винадків у Советському союзі феноменів, які були ідеалістами. Він ненавидів терор, що чимраз дужче зростав і ширився. Якось він щиро висловився про це своєму приятелеві Вишинському, складаючи всю провину в цьому на тодішнього керівника НКВ Дзержинського. За кілька днів Дзержинський видав наказ заарештувати Берінова в приміщенні Вишинського. Зраджений приятелем і сподіваючись, що цей падлюка пошле його на смерть, Берінов отруївся в своїй камері. Коли Вишинський про це довідався, він поспішив до в'язниці рятувати свого приятеля. Але робив він це тільки для того, щоб доставити його живим до трибуналу й завдати йому смертний удар. Цілком зламлений Берінов, проходячи повз свого «приятеля», кинув на нього презирливий, повний базарної зневаги погляд і плюнув.

Так Вишинський ішов від підлоти до підлоти, чимраз вище підіймаючись по драбині злочинів советської «ієрархії». Сьогодні він—заступник наркома закордонних справ та особливий довірений Сталіна.

До населення!

1 вересня 1942 року повинні відкритися школи, а не вистачає ще слідуючих предметів оборудування:

20 столів,
5 письмових столів,
10 шкафів,
50 стільців або табуреток,
10 парт,
5 етажерок.

В інтересах регулярного шкільного навчання населення зобов'язується доставляти названі предмети в міське управління.

ОГОЛОШЕННЯ

Вдруге доводиться до відома населення нашого міста, що йому потрібно зараз же потурбуватися про заготівлю для себе палива на зиму, бо цього року паливо планово порядком відпускатися не буде.

З приводу заготівлі торфу звертатись: до торфового ділу (Жуків провулок, № 17), а дров-гілля — до лісництва (Загребелля, № 89).

ВІДДІЛ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

Розшукую дружину, КОНОНОВУ ЛІДІЮ МИХАЙЛІВНУ, 27 років, і дітей: сина ВЕНІАМІНА — 6 років, дочку НАТАЛІЮ — 4 роки та матір РИМАРЕНКО ВАЛЕНТИНУ—47 років, які були евакуйовані з м. Житомира в жовтні 1941 року в напрямку Харкова.

Хто знає про їх долю, прошу повідомити по адресу: фельдпошта № 47586, майору КОНОНОВУ.

Збіг

з вирізької торфорозробки КІНЬ гнідої масті, 6 ... зріст 1, 40 см., без різних ... мет. Про місцеперебування ... го сповіщати в Конотопський спиртзавод.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 1500

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

№ 1 | Конотоп, Неділя 30 серпня 1942 року | Ч 47

Німецький наступ на Кавказі продовжується

Після місцевих боїв зайнято портове місто Геленджик. За час від 1 по 24 серпня совєти втратили 2.505 літаків. В Атлантиці та Караїбському морі потоплено 17 суден противника.

Евакуація кавказського населення

ЛОНДОН. Після трьохтижневої подорожі через Кавказькі області СССР професор Гага й колишній начальник політичного відділу автономного уряду Внутрішньої Монголії Таміра Сенгіхі проїздом із Москви прибули в місто Куйбишев. Вражіння, які вони одержали при цій нагоді, дуже цікаві.

Вже при першому вступі на совєтську землю помічається сильне напруження, яке стверджує посилену військову катастрофу для цієї країни. Евакуація в Середню Азію відбувається в великих кількостях процес евакуація цивільного населення, вивозяться також в області військовий потяги були надзвичайно переповнені.

Так, на вокзалі в Красноводську—на східньому узбережжі Каспійського моря—на місцевому вокзалі скупчується понад 3000 людей, чекаючи відправи. Більшість з цих біженців має більше тяжкий чекати там на відправу додому; що готелі переповнені в шпиталі, то на щастя, що ми вже, нарешті, притулок у кімнаті начальника.

Такі ж картини втечі було спостерігати на залізничних лініях середньої Азії. Корабель, що курсував між Баку й Красноводськом, був так переповнений, що люди трималися навіть у рятункових човнах". (О. Ф).

Війна іконами

Зіткнувшись на разючий опір в перші місяці війни в Середній Азії, японська армія не повністю ввела в бій свої кращі озброєні сили, зайняла на кордоні з совєтською Монголією японо-монгольських полководців Ізіма, що вимога конгресу офіційно відкинута.

*

Словацький міністр освіти заявив у парламенті, що в Братіславі буде заснована Академія Наук та Мистецтв. Вона буде поділена на відділи гуманітарних наук, природописних наук та мистецтва.

*

ПС. Австралійська преса сильно занепокоєна положенням на Новій Гвінеї. Думають, що вові японські десанти в країні Папуа на Новій Гвінеї являють серйозну загрозу Австралії.

*

На Яві під японським керівництвом провадяться з великим успіхом відбудовчі роботи. В зв'язку з цим чекають, що в найближчий час буде лишок рису, кофе, каучуку та інших важливих життєвих продуктів.

ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТАХ

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

24 серпня 1942 року

В районі Кавказа німецькі та союзні війська при жорстоких боях у горах продовжують наступ. На північний захід від Сталінграда німецькі піхотні дивізії та швидкохідні війська при сильній підтримці авіації прорвали міцно укріплені оборонні ворожі позиції.

На південний захід від Калуги, на північний захід Медіни та біля Ржева ворожі наступи були відбиті. Совєтська авіація втратила вчора в повітряній боротьбі 157 літаків; втрачено 8 власних літаків.

25 серпня 1942 року

На південний захід від Кубані німецькі та союзні війська після короткого місцевого бою взяли портове місто Геленджик. 21 серпня в 11 годин ранку одна високогірна військова частина піднялась на саму вершину Ельбруса (висота 5630 метрів) й поставила там державний військовий прапор. На північний захід та на північ від Сталінграда власний наступ продовжувався; 52 совєтських танки були знищені. Біля Ржева німецькі війська знаходяться в змінному жорстокому бою з сильною ворожою піхотою та танками; 63 совєтських танки знищені. На південний схід від Ільменя та перед Ленінградом тільки місцева бойова діяльність. 24 серпня німецькі підводні човни атакували в проході Каналу велику кількість британських швидкохідних човнів і одно велике судно, тип якого не можна було визначити. Один моторизований швидкохідний човен згорів. Наші озброєні сили без пошкоджень повернулися в свої гавані.

26 серпня 1942 року

На Кавказі німецькі гірські війська при впертому опорі ворога взяли декілька високогірських проходів. У районі на захід від Сталінграда ворог у жорстоких боях був відкинутий далі на схід.

Сталінград, в якому великі пожежі зробили великі спустошення, був атакований з повітря вдень і вночі розривними та запалювальними бомбами. На південний захід від Калуги та біля Ржева ворог, не дивлячись на втрати, продовжував свої наступи, підтримуючи їх силами своїх танків. Усі наступи були зломлені міцною обороною німецьких військ. 35 танків були знищені.

27 серпня 1942 року

На Кавказі після впертої боротьби з противником нами були захоплені важливі висотні позиції.

На захід від Сталінграда ворог провадив контратаки проти німецьких військ, які вже далеко просунулися, але був відбитий. При цьому 40 танків було знищено.

Біля Ленінграда німецькі атаки принесли місцеві успіхи. 40 ворожих бойових стоянок були одним ударом військ розбиті. Винищувачами та зенітною артилерією було збито за 25 та 26 серпня 153 совєтських літаків; 9 німецьких літаків не повернулися на свої бази.

В Єгипті—пожвавлена обопільна розвідувальна та артилерійська діяльність.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

*

9 серпня на відкритті загально-індійського конгресу в Бомбеї виступив Ганді, який домагався, щоб англійці залишили Індію. Він сказав, що Англія стоїть на краю своєї домовини. На другий день заарештовано було членів конгресу, в тім числі й Ганді та його товаришів.

Індійський уряд повідомив, що вимога конг-

Піврічний баланс

За німецькими даними від 1 січня до кінця червня цього року большевики втратили 620.000 лише полонених, 7.800 гармат та 4.600 танків. Ці числа показують, яких велетенських втрат зазнала совєтська армія на протязі невдалої зимової кампанії та весняних боїв. Ці весняні бої вімці характеризують, як „очищальну акцію" після зимових боїв.

За найкритичніших зимових місяців виявилася перевага німецької бойової тактики. Хоч зима й дуже обмежувала операційні можливості, проте німецьке керівництво кілька разів зуміло оточити й знищити значні ворожі сили. Таке оточення вдалося вже в січні місяці в Криму, коли було знищено великі большевицькі сили, що висадилися біля Феодосії. В лютому інші великі большевицькі сили спіткала така сама доля під Вязьмою та ще в одному пункті середнього відтинку Східнього фронту. В квітні оточено й знищено 33 совєтську армію. В травні відбулася велика битва в східній частині Кримського півострова, що привела до захоплення Керчі німецькими й румунськими військами. Три совєтські армії розбито тут до центу. Одними полоненими вони втратили 169.198 чоловік, а також 284 танки та 1.397 гармат. З 12 травня почалася велика битва під Харковом. Тут совєтський маршал Тимошенко думав перейти до наступу й здобути Харків. Та мріям його не судилося здійснитись. З трьох його армій лише до полону попало 240.000 чоловік. Нарешті, червень приніс знищення трьох совєтських армій на північному відтинку Східнього фронту, яким ще в лютому вдалося перейти Волхов по льоду. Мета їх

(Закінчення на 2-й стор.)

була: звільнити від оточення Ленінград. Але вони не тільки не досягли цієї мети, а й самі були оточені та знищені в багнистих і лісових місцевостях на захід від Волхова. Німецький верховний командувач фон Кюхлер, якого Фюрер за видатні бойові заслуги підвищив до рангу генерал-фельдмаршала, виявив свою перевагу над советськими генералами.

На початку червня почався наступ на найміцнішу советську морську й сухопільну фортецю Севастополь. Тут оборонці могли використати надзвичайно вигідні природні оборонні позиції. Завдяки фортифікаційній техніці її так укріплено, що, на думку большевиків, фортеця стала неприступною. Але, не зважаючи на все це, большевики не змогли встояти против атак німецьких та румунських військ. Після того, як головні укріплені висоти навколо Севастополя одна за одною опинилися в німецьких руках, 1 липня Севастополь пав. Навіть розпачливий советський опір не зміг відвернути долі цієї фортеці, що стала символом боротьби на сході. Як під Севастополем, так і на всьому фронті розпачливий опір буде зломлено й більше визм буде знищено.

Бої цього першого півріччя показали, що ударна сила німецької армії й союзних військ залишилась незмінною.

Так Рузвельт підтримує своїх союзників

Американські відділи добровільців Чунгкінгу своїм перельотом над Бірмою та Китаєм наробили багато гаміру. Але більшість цих добровільців з нетерпінням чекають того часу, коли закінчиться строк їхнього одноріч ного контракту, щоб повернутися додому. Цим бажанням вони виявляють себе, що це за „герої", в які їх посвятили З'єднані Держави.

Ще на початку війни в Тихому океані, деякі з цих добровільців через недисциплінованість та непокору були звільнені, а інші —дезертирували. А коли ці дезертири та звільнені прибули до Америки, то їх там вітали, як героїв. Більшість цих „добровільців" бояться, щоб американський уряд не послав їх знову в резерви до Китаю до часу прибуття нових льотчиків і літаків. Якість літаків, на яких американські добровільці мусили літати, була визнана членами англійської авіації другорядною. На таких літаках в Америці жоден льотчик не хотів літати, бо вони зовсім непридатні для польотів. Їх послали на війну лише через те, що не було інших.

І не дивно, що після коротких польотів та боїв над Бірмою ці літаки були придатні лише на склад залізного дому. Тепер з цього матеріалу будуються нові літаки.

Черчілль: В основному цей караван суден доїхав добре.

Чан-Кай-Ші фактично ліквідований

БЕРЛІН. Відомий аташе імператорського японського посольства в Берліні генерал-лейтенант Банузай дав німецькому представникові преси інтерв'ю:

„Ми не мали наміру вирішувати зброєю наші суперечки з Китаєм,—відповів генерал на питання про причини конфлікту з Китаєм.—Китайці не мали б можливості піднятися проти нас із надіями на успіх своєї зброї, коли б Англія та США з їхньою ненавистю до зростаючої Японії не підбурювали постійно Китай проти нас та не постачали його зброєю, амуніцією та військовими матеріалами. Не можна забувати, що перші постріли були зроблені з боку Китаю, коли постійні я опиські війська в Пекіні виступили на нічні навчання. В той час ми також не бажали ще війни з Китаєм; це видно було з того факту, що ми лише тоді, коли почались військові дії, послали туди спочатку тільки три дивізії для оборони японських інтересів у Китаї. На протязі цієї війни Чан-Кай-Ші завжди відхиляв мирні пропозиції, не дивлячись на те, що ми бачили в китайцях братерський нам нарід великоазіатського простору, з яким ми прагнули, звичайно, до тривалого співробітництва. Ми змушені були окупувати значний терен Китаю та взяти під своє керування область, що втричі більша за Японію. Я сам, як полковник і командир полка, брав участь у боротьбі в північному Китаї і прийшов до висновку, що всюди, де панував японський порядок, китайці сердечно вітали нас.

Сьогодні ми стоїмо в Китаї так міцно, що фактично ми можемо зробити все, що ми вважаємо за необхідне. Китайської війни у військовому розумінні більше не існує. Ми можемо в перший-ліпший час знищити всі війська Чан-Кай-Ші, що відрізані від усіх шляхів постачання й погано озброєні. Якщо в Китаї подекуди ще й відбуваються бої, то виключно для того, щоб зменшити наявне в китайців озброєння. Китайські війська підбадьорюють себе допомогою Англії та Америки, але з часом, коли Англія та США будуть переможені, китайський конфлікт ліквідується сам по собі".

Про силу духа фінських людей

Кожен фін по своїй природі є воїн. Безкінечна боротьба з силами природи на протязі віків виробила в нього природні військові здібності: витривалість, сміливість, добру орієнтацію. Сувора природа Фінляндії зробила фінів безстрашними воїнами. Кожен з них готовий до останньої краплі крові захищати себе та батьківщину від ворогів. І кожен з них живе з тією думкою, що він є частиною Фінляндії, що батьківщина на нього покладається в небезпечні для неї часи.

Ось чому фіни мають за девіз слова: „Ми мусимо бути всі, як сталь. Не перевищувати свої сили, але робити те, що вміємо з великим сумлінням та спритністю". Такий погляд кожного з них створює атмосферу спокійної рішучості та робить малу по кількості фінську армію безстрашною бойовою силою, яка може з великим успіхом боротися проти масового большевицького ворога.

Незабутні дії в останній зимовій війні є блиск прикладом для фінсь воєцтва. Фінська жі кож стоїть, як боєць, своєму місці та веде г подарство сильною рук доки батько, чолові сини стоять на фронті, на сьогоднішній день б активну участь навіт шкільна молодь.

СИЛИ СОВЄТІВ У ЧОРНОМУ МОРІ

РИМ. Рамська преса, яка пише про успіхи італійських швидкоплавних човнів у Чорному морі, констатує, що раніш большевики постачали Севастополь великими кораблями із Новоросійська й Батума. Коли потім декілька з них були потоплені, було введено в дію підводні човни, але із них з також опинилося на дні.

Але бої в Чорному морі ще не закінчились. Великий у 23.000 брутто-регістрових тонн лінкор „Паризька Комуна", авіа носець „Сталін", розр ховний на 24 літаки, важких крейсери, 12 вин щувачів, 26 підводних чов нів, 20 канонірських чов та багато дрібних одини мають ще в своєму розпор женні большевики. Правда весь цей флот тримається на гвинтових ногах, бо е на велика чорноморська газань знаходиться п градом німецьких бомб.

Атлантичний океан—німецький вал

П.С. Тепер уперше поступають відомості про стан роботи по укріпленню північної Франції в останньому місяці. Вказують на те, що успіх будівельних робіт по укріпленню Атлантичного побережжя можна порівняти з величезними досягненнями при будівництві німецького західнього валу. Понад 200.000 робітників-спеціалістів відправлено на роботу на Канал. Вони будують щомісячно півмільйона сталебетонних укріплень. До тисяч збудованих укріплень додались останнім часом ще сотні нових, які устатковані на підставі досвіду цієї війни.

Споруди на Атлантичному побережжі насправді досягли такого розміру й такої дії, що можна говорити про укріплену зону такого розміру, якого ще не бачив світ. Будівництво цієї укріпленої зони розпочато було безпосередньо після закінчення західнього походу влітку 1940 року. На першому місці тут постало питання про артилерійський захист. І зона була устаткована найтяжчою военною та морською батареєю. Цей артилерійський захист в останні два роки був так побудований, що він практично панував над усією прибережньою зоною. Для захисту від раптових нападів швидкохідних військових з'єднань і спроб висаджування десантних човнів ворога, він доповнюється багаточисленними середніми й легкими батареями.

Німецький оборонний фронт на заході є глибоко розчленована захищена зона, де знаходяться також сильні піхотні оборонні споруди. Вона є для ворога, який робить спробу висадитись, дуже неприємною несподіванкою. Німецький фронт оборони володіє виключно сильною зенітною та винищувальною зброєю, придатність до дій якої завжди проявлялась під час британських нальотів на зайняті області. Рухомим фактором захисту німецького морського фронту являються моторизовані з'єднання та швидкохідні війська, які можуть бути швидко направлені на загрожувальні пункти. Чудова система шляхів, побудованих з точки зору потреб німецького захисту в останні два роки, полегшує рухомим з'єднанням військ виконувати їхні завдання. Сильні танкові групи несуть важливі функції в німецькій оборонній системі.

Організована також пильна німецька розвідка на морі й у повітрі, яка повинна усунути всяку несподіванку. Сторожеві човни військового флоту працюють день і ніч, також безперебійно діє близька та далека повітряна розвідка. Планомірно та безперестанку охороняються найважливіші пункти британського побережжя, простори Північного моря та Атлантичного океану, щоб встанов- люювати всякий рух кораблів та систематично їх переслідувати. Німці вдоскона ні, що широкі мироприємства по захисту морського фронту проти Англії, на випадок її нападу, приду дуть противника до заг белі.

Успіхи союзників на морі

З часу вступу у війну Італія потопила в Атлантиці, Середземному та Чорному морях більше 1 мільйона тонн тоннажу суден противника.

Японія потопила з часу свого вступу в війну в Тихому та Індійському океанах 117 суден противника водомісткістю біля 900.000 регістрових брутто-тонн.

Влучне порівняння „Дейлі Мейль"

„Військовий метод Гітлера полягає в тому, щоб розбивати по черзі одного ворога за другим. Англія ж розвивала досі такий метод: замінити одного генерала другим".—так відзначила про це з злісною іронією лондонська газета „Дейлі Мейль".

Битва за життя і смерть

Советське населення тепер, як ніколи, зрозуміло серйозність часу. „Правда" пише: „Червоноармієць загрожує серйозна небезпека". Жид Еренбург в „Красной звезде" пише: „Ворог швидко просувається до Волги. Ви самі знаєте що це означає".

А це означає те, що битва закінчиться смертю загибеллю большевизму.

Шляхи життя

Десь над ставом шепчуть верболози,
І грає сонце в синій глибині,
Цвітуть кульбаби рясно по дорозі,
І тоне поле у зеленій млі.

Колись давно там босими ногами
Топтав я квіти і покоси трав,
І повен щастя й дитської забави
Про всі в житті незгоди забував.

І нині ж не те... Хоч трави й зеленіють,
Цвітуть кульбаби рясно, як тоді,
І тихі води хвилями темніють,
І плава листя тихо на воді,—

А роки вже поклали свій відбиток,
Лягли на голову важким сріблом,
Холодних дум без міри довгий звиток
Повис над зморщеним моїм чолом.

М. Солдатенко.

Спогади О. П. Косач про Лесю Українку

червня в Будинку ук у Києві в присут- естер Лесі України Петрівни та Івидори з Косач відбулося рене засідання мовно- ературного гуртка, на го було вислухано ди Ольги Петрівни про Лесю Українку. ршій частині своєї до- Ольга Петрівна по- невідомі досі надзви- ікаві відомості про Лесі Українки, П. А. ка, схарактеризувала як громадського діяча як людину, висвітлила батька у вихованні поетеси. Леся багато успадкува- батька: вона мала його обличчя, таку ж добру тигідну вдачу, таку ж си- волю, принциповість, ж чудову пам'ять. — і батько, і дочка— батько, Леся Українка особливо ласкава й ніжна з дітьми. Несхожість між батьком і дочкою була тільки в тому, що П. А. Косач був здатній до математики й нездатній до мов, а Леся Українка, навпаки, мала великий хист до вивчення мов, успадкований від материного роду Драгоманових.

У другій частині доповіді—„Ознайомлення Лесі Українки з народньою творчістю" — Ольга Петрівна мальовничо списала те народне волинське-селянське оточення, в якому росла Леся та яке мало великий вплив і на неї і на її творчість. Захоплюючись народньою творчістю, Леся Українка сама збирала народні пісні.

В третій частині своєї змістовної доповіді Ольга Петрівна познайомила слухачів з найцікавішими уривками з п'яти листів Лесі Українки, що стосуються до шедеврів великої поетеси—„Лісова пісня" та „Камінний господар".

Виставка „Німецькі краєвиди"

В Українській Читальні в Кременчуці влаштовано виставку картин німецьких краєвидів. Картини являють собою різноманітні німецькі краєвиди: долини чергуються з горами, щоб потім знову переходити в низини. З високих гір видно старовинні лицарські замки, які говорять про давню культуру краю.

Виставку охоче відвідує населення міста.

Радісна співпраця українців з німцями

Ми подаємо один приклад з багатьох випадків, коли українське населення добровільно та з радістю працює за німецькими вказівками при відбудові батьківщини.

В одному українському місті під час воєнних подій розбито електричну станцію. Один місцевий майстер заявив обласному комісару, що може відремонтувати станцію за три місяці й запропонував свої послуги. Він просив дати йому для цього потрібні знаряддя та інструменти. І справді, через три місяці майстер передав обласному комісарові хоч і напівдико відремонтовану, але придатну до руху електричну станцію. Комісар добре нагородив майстра й призначив його керівником цієї станції.

Покращення шляхів у Галичині

ОК. З того часу, коли Галичину (Західню Україну) німецька армія звільнила спід большевицького ярма, значно покращала справа будівництва галицьких шляхів. Під наглядом та керівництвом відомої організації Тодт полагоджено вже цілу сітку важливіших шляхів та розпочато будівництво нових. Так, на Покутті та Гуцульщині полагоджено вже більшу кількість шляхів, що проходять через Карпати в Мадярщину та Румунію. У відбудові та лагодженні шляхів бере участь добровільна Українська Служба Батьківщині. Члени цієї служби одержують зарплату, харчування та житла, як німецькі члени робітничих команд.

БІЙ У АТЛАНТИЦІ.

—Що ви бачите, пане адмірал, через вашу підзорну трубу?
—Деякі з наших кораблів пливуть на воді, деякі тонуть, а деякі летять у повітря.

ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я В БІЛОРУСІЇ

У Мінську, в присутності лікарів, професорів і представників господарств, провідник відділу охорони здоров'я в міністерстві для визволених областей старший штабний лікар Вагнер проголосив основні пункти нової організації охорони здоров'я. До справ, що їх мусить розв'язати керівник відділу здоров'я при генеральному комісарі, для Білорусії належать: організація охорони здоров'я, лікарень, лікарських палат, народньої гігієни, аптекарської справи, зубних амбулаторій, і також реорганізація Червоного Хреста колишньої Білоруської совєтської республіки.

Почата відбудова охорони здоров'я—це доказ скорої та грунтовної праці німецького керівництва.

Товариство „Просвіта" в Кролевці

4 липня ц. р. в м. Кролевці відбулися організаційні збори товариства „Просвіта". На зборах було розглянуто статут Конотопського товариства й взято його за основу. Обрано правління, ревізійну комісію та утворено секції, а саме: історико-краєзнавчу, театральну, співочу та музичну.

Тепер перед молодим товариством розгорнулося широке поле діяльності.

Богдан Хмельницький

(До 285-річниці з дня смерти)

Сто років тому (7 липня 1657 р.) помер великий визволитель України спід польського ярма й видатний політичний діяч свого часу гетьман Богдан Зіновій Хмельницький.

Точної дати народження Хмельницького ми не знаємо. Відомо лише те, що до початку визвольної війни, що розпочалась під його керівництвом у 1648 році, Хмельницький відзначився в боях проти татар та поляків, а потім був чигиринським сотником і мав невеликий хутір Суботово. Тут одного з маєтків Чаплинський напустив своїми слугами на цей маєток Хмельницького, поранив його, вбив меншого сина та забрав собі через декілька років, і забрав з собою (кажуть, за її згодою) його дружину. Хмельницький пробував спочатку поскаржитися на кривду, заподіяну йому шляхтича польському королеві, але дістав від нього відповідь, що всі надії на польську ласку зникли.

Тоді Богдан з декількома десятками однодумців утік на Запорожжя, де через короткий час став гетьманом запорозького війська й виступив проти поляків. У 1648 році він під Корсунем та Жовтих Водах розбив польське військо, а сам його командарів — Потоцького та його сина Калиновського — віддав у полон татарам. Після цих перемог на Україні виникло велике всенародне антишляхетське повстання; весь український нарід пішов за Хмельницьким.

Осінню того ж 1648 року під Пилявцями Хмельницький знову розбив велику польську армію; головний керівник її О. Конецпольський утік, переодягнувшись селянином, а М. Остророг під час своєї втечі загубив опанчу й шапку. Ця перемога ще більше налякала поляків. Польські пани цілими валками тікали з України, а Богдана Хмельницького після цих перемог скрізь урочисто зустрічало населення. Особливо цікава й дружня зустріч відбулася в Києві біля Софійського собору.

В кінці червня 1649 року Хмельницький обложив у Збаражі польське військо на чолі з Є. Вишневецьким. На допомогу Вишневецькому з новими військовими силами йшов сам король польський Ян-Казімір. Але Хмельницький, залишивши частину свого війська охороняти Збараж, вийшов назустріч королю й ущент розбив його армію. Проте, тут Ісламґірей III—союзник Хмельницького— передався на бік поляків і Хмельницький — змушений був скласти з Яном-Казіміром кабальну для України угоду. Після цієї угоди польські пани почали повертатися на Україну й кріпосницький гніт відновився. Бачачи це, Хмельницький почав готуватися до вирішального походу. Було відомо, що польське військо вже йде на Україну. Хмельницький пішов йому назустріч. Але в самий розпал бою, що відбувся під м. Берестечком, кримський хан з своїм військом знову перейшов на бік поляків і Богдан Хмельницький одержав поразку. Загони Хмельницького билися з величезною хоробрістю. Розповідають, що один козак, дістався рану в руку, зліз з коня і, взявши шаблю в ліву руку, бився, поки не загинув.

Утиски українського народу з боку поляків відновилися. В 1653 році Хмельницький знову одержав перемогу над польським воєводою Чарнецьким, який, бачачи свою поразку, в озвірілій люті пограбував міста Коростишів і Погребище, вирізавши все населення, не виключаючи жінок і дітей. Проте вже восени 1653 року під Жванцем головна польська армія на чолі з Яном-Казіміром була оточена й майже повністю знищена. Перемога була б остаточною, якби кримський хан втретє не зрадив Хмельницькому.

Не маючи змоги більше довіряти хану, Хмельницький шукає іншого союзника—він провадив переговори з російським урядом про приєднання України до Росії. 8 січня 1654 року була підписана так звана переяславська угода, по якій Україна повинна була належати Росії.

Спершу Україна була майже самостійною державою і Богдан Хмельницький навіть складав угоди з іншими державами без відома російського царя, але після смерті Хмельницького, особливо, в царювання Петра I та Катерини II стало ясно, що Україна опинилась не в меншому ярмі, ніж під час перебування свого в руках поляків.

Передбачаючи, що це так трапиться, разом із Швецією Хмельницький громить яхлів у Західній Україні, прагнучи приєднати Західню Україну до Гетьманської України й потім спільними силами вдарити на Москву. Передчасна смерть не дала йому змоги виконати ці свої задуми.

Український нарід відноситься до Хмельницького з любов'ю й пошаною, як до визволителя України з шляхетської неволі

Он чи бач, ляше, що пан Хмельницький
На жовтім піску підбився?
Од нас, козаків, од нас, юнаків,
Ні один ляшок не вкрився!..

Правда, інколи в народній творчості прориваються нота докорів по адресу Хмельницького за те, що він віддав Україну в руки московських сатрапів, які заподіяли їй стільки нещасть:

Бодай того Хмельницького
Перша куля не минула,
А другая устрілила,
У серденько уцілила!..

Так двояко відноситься до Хмельницького й Т. Г. Шевченко, називаючи його козачим батьком, то п'яним гетьманом. Проте, не треба в цьому всю вину складати на Хмельницького. Хмельницький виконав свою велику історичну роль—він звільнив Україну від лядського ярма — і цілком можливо, що якби смерть не обірвала йому життя, то він би визволив Україну й з московського гніту, створивши її самостійною державою.

В.

Конотопський музей

Конотопський краєзнавчий музей має дуже багато різних цінних експонатів. Коли достатньо ознайомитися з ними, то можна скласти собі певне уявлення про той історичний шлях та ті історичні події, які відбувалися на терені конотопської землі.

Перед своєю втечею большевики хотіли знищити всі експонати. Їх було зібрано в окрему кімнату й лише завдяки випадку вони залишилися цілими. Потім вони були під охороною п. Заболотного—нинішнього директора музею—і завдяки йому майже всі збереглися.

Зараз ці експонати розміщені по кімнатах музею за певними відділами й на глядача справляють приємне враження. Отже всі, хто цікавиться історією своєї землі, мають змогу відвідати музей, де до кожного експоната дається змістовне пояснення.

На ремонті

Коли зайти в двір до Вознесенської МТС Буринського району, то можна побачити, що тут кипить напружена робота. Так буває кожного дня. Це робітники МТС ремонтують сільськогосподарські машини: трактори, молотарки, сівалки, плуги тощо. Дивишся на їх гарну роботу й мимо своєї волі згадуєш: адже ж ці машини були справні, але під час свого відступу їх попсували жидо-большевики! Злість бере до цих варварів, які нищили здобутки людської праці. МТС вони зруйнували. Трактори, молотарки, все, що знаходили на своєму шляху, вони нищили.

Але ж як не вамагались ці приспішники Сталіна знищити людське надбання, в них нічого не вийшло. Як тільки прийшли визволителі - німці, робітники з охотою взялися за відбудову МТС: звезли сільськогосподарські машини й почали їх лагодити. Результати праці увінчались успіхом. Уже відремонтовано й працюють в громадських господарствах 17 тракторів, 16 складних молотарок, 3 комбайни. Крім цього, звезено з полів 41 культиватор, 43 тракторні сівалки, 36 тракторних плугів, 24 лущільники та інший реманент. Відбудовується механічна майстерня. Проектується устаткувати вітряний двигун. МТС керує ремонтом сільськогосподарських машин також і в громадських господарствах, які вона обслуговує. Так, старанно ремонтуючи сільськогосподарські машини, робітники МТС допомагають селянам своєчасно провести збирання врожаю та обробіток полів. Л. Якуш.

Суецький канал

План прориття каналу через перешийок, який з'єднує Африку з Азією, щоб сполучити Середземне море з Червоним і цим наблизити наполовину до Європи південну й східню Азію, походить ще за старих часів.

Але лише в середині минулого сторіччя австралійський інженер Негреллі склав проекта Суецького каналу. Всі підготовчі роботи по будуванню каналу перевів француз Лессепс, який, використавши технічну думку Негреллі, спромігся організувати величезні капітали, потрібні для цього велетенського мірориємства.

Значну частину акцій французського товариства по побудові каналу було розміщено у Франції, а решту—нав'язано єгіпетському хедиву. Хедив зігнав 35.000 рабів, які з 1859 до 1869 року під пекучим сонцем пустелі рили канал.

Поступово в Англії зрозуміли, якого козиря придбала Франція з цим каналом. У 1875 році Лондон в особі жилівського прем'єр-міністра Дізраелі за допомогою жида Ротшільда викупив у хедива Єгіпту акції каналу.

Значення Суецького каналу для Англії, як життєвого шляху до Індії, Австралії й Східньої Азії, величезне. Щороку за мирних часів каналом проходило біля 3 000 англійських кораблів.

Канал має довжину 171 кілометр і глибину, яка дозволяє проходити ним навіть великим лінкорам. Але пустельні вітри й небезпека змілення вимагають постійних землечерпальних робіт. Цей факт і пояснює високу плату за проїзд каналом. Плата пароплавних товариств за проїзд каналом у мирні часи становила мільярди. Наприклад, Італія в 1937 році за проїзд каналом сплатила 350 мільйонів лір. В наслідок всього цього товариство сплачувало своїм акціонерам до 40% девідендів.

У листопаді минулого року товариство змушене було припинити свої платежі. Це ознака краху британської морської гегемонії. Успіхи німецько-італійської армії в північній Африці наближають кінець природнього паразитичного становища Лондона, як володаря морських шляхів, і відкриють ці шляхи правовитим народам Європи.

Вісті з України

КРЕМЕНЧУЧЧИНА. *На повний хід запрацювала мебельна фабрика кременчуцького деревообробного комбінату. Фабрика виробляє стільці, буфети, шафи, стільні та інші меблі. Продукція її набагато вищої якості від тієї продукції, яка виробляласи за часів большевизму.*

ХОРОЛЬЩИНА. *У м. Сарнах розвинув широку діяльність український комітет допомоги. За рахунок населення влаштовано кухню, в якій щодня безкоштовно харчуються 150 сиріт.*

МИРГОРОДЩИНА. *На миргородській науково-дослідній станції шовківництва розпочато велику роботу. Багато вирощено черви, тутового шовкопряду, повністю заготовлено для них харчі. Незабаром буде здана перша партія коконів для прядільної фабрики.*

ХАРКІВЩИНА. *У Харкові працює українська національна опера, яка зараз дає вистави для цивільного населення та для вояків німецької армії. Крім вистав улаштовуються концерти та бадетні вечори.*

ДОНБАС. *За ініціативою німецьких властей організовано гірничне управління. Управління відбудовує 37 шахт, які незабаром стануть до дії. Запланований розвиток Донецького Басейну після війни набагато перевищує плани совєтських п'ятирічок.*

КИЇВ. *У Києві знову розпочав свою діяльність сільськогосподарський інститут, який матиме агрономічний і технічний факультети.*

ГАДЯЧЧИНА. *Гадяцьким відділом громадського забезпечення відкриваються курси по кролеводству, птахівництву та пасічництву. Навчання безкоштовне.*

Напередодні навчального року

Незабаром розпочнеться новий навчальний рік. Тисячі учнів після довгого перерву знову сядуть за парти. Це для них велика радість, бо вони знають, що кожного дня вони виноситимуть із школи щось нове, яке буде таке необхідне для їхнього майбутнього життя.

Великою хибою в житті совєтської школи було те, що вона виховувала своїх учнів стандартним „демократичним" методом, який інколи не тільки не давав ніяких наслідків, а навіть псував людину. Школа здебільшого була відірвана від батьків, і тому виховання дитини роздвоювалось. Зараз цей недолік виховання буде усунений.

Тепер же головну увагу буде звернуто на розвиток національної свідомості, на вивчення основ наук та історії своєї батьківщини.

Крім елементарних знань з різних областей науки, в програму початкової школи, враховуючи потреби життя, введено ще завдання: пояснити та практично навчити учнів володіти необхідними в домашньому житті ремеслами. Велику увагу також буде приділено вивченню німецької мови.

НОВЕ В РАДІООБСЛУГОВУВАННІ НАСЕЛЕННЯ м. КОНОТОПА

Після прийняття Конотопського радіовузла Відділом пропаганди, радіопередачі зараз же оживились. Після простого, але достатнього устаткування приміщень з понеділка 24 серпня вироблена була нова програма передач. При нашому справжньому радіо повинно стати засобом передачі культури та задоволення потреб військової частини й українське населення передачами місцевих повідомлень та музики. У власних передачах по середах будуть брати участь не тільки місцеві українські артисти, але й німецькі та мад'ярські солдати. „Для кожного щось" — являється завданням для радіо.

Особливої уваги заслуговує те, що вже з першого дня було організовано місцеву передачу від 20 години 45 хвилин до 21 години. Потрібно особливо відмітити, як нове своєго роду „30 веселих хвилин", які передавалися від 20 години 15 хвилин до 20 годин 45 хвилин. По понеділкам, п'ятницям та неділям ця передача буде провадитись на українській мові, по середам — на мад'ярській, а в останні дні—на німецькій мові. Щоденна передача для населення слідуюча:

6 год.	30 хв.	—	7 год.	00	хв	—ранкова музика
7 „	15 „	—	7 „	30	„	—українські повідомлення
7 „	30 „	—	8 „	00	„	—музика для розваги
12 „	00 „	—	12 „	15	„	—музика для розваги
12 „	15 „	—	12 „	30	„	—українські повідомлення
12 „	40 „	—	13 „	00	„	—денний концерт
18 „	00 „	—	18 „	15	„	—українські повідомлення
18 „	30 „	—	20 „	00	„	—музика для розваги
20 „	15 „	—	20 „	45	„	—30 веселих хвилин
20 „	45 „	—	21 „	00	„	—місцева передача
21 „	15 „	—	21 „	35	„	—вечірня музика
21 „	35 „	—	22 „	00	„	—російські повідомлення
22 „	20 „	—	23 „	00	„	—нічний концерт
23 „	00 „	—	23 „	10	„	—українські повідомлення

ОБ'ЯВА

Конотопське Головне Лісництво доводить до відома всіх громадян Конотопського, Путивльського, Бурининського та Дубов'язівського районів про те, що крадіжка древесини з лісу, а також рубка дерев без відома лісництва буде розглядатися, як розкрадання власності німецької держави. Винні будуть покарані по закону військового часу. Старшини сіл, общинних дворів та старшини районів повинні допомагати лісній охороні виловлювати винних.

ОРТСКОМЕНДАТУРА.
ГОЛОВНИЙ ЛІСНИЧИЙ.

ЗБІГЛО ЛОША гнідої масті, на задній правій ляшці шрам, нанесений вовком. Про місцеперебування його просимо сповістити в общинний двір № 6 с. Озаричі, Конотопського району.

ДЯЧЕНКО ПЕТРО ГРИГОРОВИЧ викликає до Конотопського Міського ЗАГСу дружину його ДЯЧЕНКО ПАРАСКУ ЙОСИПОВНУ по справі розлучення.

ОБ'ЯВА

До відома громадян Конотопського, Дубов'язівського та Путивльського районів, які мають потребу в лісоматеріалі для ремонту та будування будинків, і одержали від старшин сіл акти огляду господарств, повинні ці акти в обов'язковому порядку завірити в німецького командування, а після цього лісництво буде відпускати їм необхідний матеріал.

Без підтвердження акта німецьким командуванням лісоматеріал відпускатись не буде.

ГОЛОВНИЙ ЛІСНИЧИЙ МУСАТ.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:

Владімірова Романа Івановича
Жули Сергія Вікентієвича
Негоди Євдокима Митрофановича
Негоди Івана Митрофановича
Баклиненка Тимофія Васильовича
Кривошеєва Іларіона Михайловича
Пирлика Максима Лаврентієвича
Радченка Пилипа Івановича
Зачепи Юхима Корнійовича
Жданова Василя Антоновича
Григор'єва Луки Михайловича
Кондрушенко Олександри Прохорівни
Ліфаря Івана Федоровича
Матвієнка Петра Матвієвича
Соловей Ганни Данилівни
Хмеловського Василя Федоровича
Ситника Ємельяна Марковича
Ляха Івана Матвієвича
Личкуна Петра Олександровича
Железняка Степана Петровича
Шевченка Данила Івановича
Буцика Івана Андрієвича
Коваленка Івана Семеновича
Солдатенка Івана Микитовича
Личкуна Олексія Онисовича
Прокопенко Палагеї Яковлівни
Дудки Захара Леонтієвича
Погуляєвої Наталії Федорівни
Соловйової Євгенії Єгорівни
Дикого Федора Павловича
Донченка Івана Федоровича
Журенка Михайла Михайловича
Устименко Тетяни Яковлівни
Нещтенко Уляни Нечипорівни
Вегери Мотрьони Іванівни
Головченко Євдокії Леонтіївни

Перепустка на право ходіння по коліях на ім'я Нестеренка Івана Андроновича

Метрика про народження та продуктова картка на ім'я Сипацина Володимира Федоровича

Особове посвідчення на ім'я Рахаєва Бориса Миколаєвича.

ОГОЛОШЕННЯ

Оголошується набір оркестра народніх інструментів (балалайка, мандоліна, домбра) під керівництвом п. Сухарьова. Особи, які мають такі інструменти та цікавляться цим оркестром і знають ноти, можуть з'являтися у Відділ Пропаганди (Роменська вул., № 9) від 31 серпня до 5 вересня щоденно в такі години: з 8 годин ранку до 12 годин дня і з 15 годин дня до 18 годин вечора.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 15000

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конотоп, Неділя 6 вересня 1942 року | Ч 48

Будні села

Сонце виходить із-за обрію і котиться далеко стелеться по променистому небу. Повіває ледь-ледь прохолодний вітерець. Заворушилося, почало оживати село. За-

—Добрий день!—вітається він з селянами.

—Доброго здоров'я!—відповідають вони йому.

—Куди це ви?—питає літній

зною загерготали гуси, замукали корови, а далі все стихає. Над селом випливає повновидний місяць. На колодках рипіють відра, поміж них — хлопці. Ве-

Кокосові пальми

Знають харитоники де щось добре росте, на малюнку бачимо, як містера Черчілля стягає з пальми підпалювач пре-

Добиваючи ворожі атаки, німці успішно просуваються вперед

ВЕЛИКІ ВІЙСЬКА ЗДОБУЛИ АНАПУ. ПОТОПИЛИ ВЕЛИКУ КІЛЬКІСТЬ ВОРОЖИХ ПАРОПЛАВІВ. БОМБАРДУВАЛИ АЕРОДРОМИ, ПРОМИСЛОВІ ТА ПРОДОВОЛЬЧІ СКЛАДИ В АНГЛІЇ ТА НА СХОДІ.

СТАНОВИЩЕ НА ФРОНТАХ

Згідно повідомлень верховного командування німецьких озброєних сил, протягом минулому тижні відбулися такі військові події:

Німецькі та румунські війська, перемагаючи сильний ворожий опір, на ширині від нижньої Кубані просунулися до східнього побережжя Чорного моря. Здобуто місто та гавань Анапа.

В районі Сталінграда німецькі моторизовані з'єднання при підтримці авіації прорвали ворожі укріплення. Новим наступом взято в напрямку північного міста важливу височину. Знищено 1 бронепотяг противника. Німецька авіація бомбардувала Сталінград та аеродрома на схід від Волги. Німецькі швидкохідні човни в Чорному морі атакували караван суден, що перебував конвоєм, де потопили 2 пароплави місткістю 4.500 брутто-тонн, в тому числі 1 танкер. З побережжя румунської протоки берегова артилерія обстріляла військові з'єднання. Ворожих моторних човнів, з яких 2 згоріли.

На південний захід від Калуги зроблено сильний наступ ворожої піхоти та танкових з'єднань. Число знищених советських танків з 11 по 14 серпня тут підвищилось до 868.

На протязі місяця боротьби в районі Ржева, не дивлячись на введення советами в бій великої кількості людей та зброї, місцевий успіх ворога не вдався. Всі повідомлення совінформ про прорив є брехливі. Фронт не змінився. Нові великі ворожі атаки розбиваються об вогонь німецької оборони.

На південь від Ладожського озера ворожі наступи були невдалі. 15 серпня 1 італійський швидкохідний човен був потоплений у Ладожському озері 1 советський швидкохідний човен та 1 баржа-мінерку. В Архангельську німецька авіація бомбардувала військові споруди, внаслідок чому було викликано багато пожеж.

Советські бомбовози провадили напади на військові височини руйнуючі полотни залізниці північно-східньою Німеччиною, а також бомбардували м. Варшаву. Дякуючи безплановому киданню бомб, на окремих місцях відбулись незначні пошкодження.

Як передають особливі повідомлення, за останні тижні німецькі підводні човни нанесли ворожому пароплавному руху великих втрат.

Вороже пароплавство вцілому за серпень втратило 125 кораблів місткістю 808.100 брутто-тонн. Торпедовано та тяжко пошкоджено завдяки попаданню бомб 35 кораблів місткістю 20.000 брутто-тонн.

У повідомленні верховного командування німецьких озброєних сил від 2 вересня 1942 року говориться:

У захопленому біля Дієпа англійському наказі в доповнення 1 пункта 4 цифри № 2 відзначається: „Де тільки можливо, полоненим зв'язувати руки, щоб вони не мали змоги знищувати свої документи. В офіційному викладі О. К. В. від 30 серпня опубліковані, між іншим, вирізки із англійського оперативного наказу. Англійський уряд цього предложення не прийняв до уваги, через те О. К. В. наказує, щоб усім британським полоненим офіцерам і солдатам біля Дієпа, починаючи з 3 вересня цього року з 14 годин, зв'язувати руки. Про причину такого поводження було повідомлено полонених.

Це мероприємство може бути тільки скасовано, коли англійський уряд видасть наказ про скасування наказу про зв'язування німецьких полонених.

В офіційному зведенні О. К. В. далі пояснено: всі наступні дикі та якого роду засоби, що приносять сором та зневагу до честі солдат, будуть піддаватися самим суворим репресіям.

Німецьке військо має багато фотографічних знімків, які доказують, що з полоненими британцями поводяться як з порядними противниками. Британському командуванню надається право обміркувати й після досвіду з Дієпа змінити свою поведінку з полоненими.

МЕЧ НІМЕЧЧИНИ ТА ЛІКТОРСЬКА СОКИРА ІТАЛІЇ РОЗБИВАЮТЬ БРИТАНСЬКІ ПІВНІЧНО-АФРИКАНСЬКІ ФОРТЕЦІ.

До невдалого десанту в районі Дієпа

До надзвичайного повідомлення від 19 серпня 1942 року з приводу невдалого десанту «союзників» на французькому узбережжі в районі Дієпа додається:

22 липня цього року Сталін після тяжких невдач на південі советського фронту послав ультимативну вимогу урядам США та Англії про негайне створення на заході Европи другого фронту проти Німеччини. Для цього «ультиматуму» Сталіна давав «союзникам» термін у 12 днів.

В зв'язку з цим, Черчіль та підручні Рузвельта направилися через Тегеран до Москви. 12 серпня відбулися переговори, про які декілька днів мовчала Москва. Справді, хвастатися було нічим. Сталін рішуче наполягав на «другий фронт», а Черчіль приїхав заспокоїти роздратованого друга. Щось треба було робити.

І ось Черчіль, всупереч поглядам командування, після прибуття до Англії посилає десант у Францію, щоб Сталін не сказав, що його «союзники» сидять, склавши руки.

Наслідки цього десанту вже всім відомі. «Другий фронт» не проіснував і декількох годин, контуючи «союзникам» не мало жертв. Та що Черчіллю до цього! Він і на цей раз посилав на вірну смерть канадські та де-голлівські війська, яких йому не жаль. А Сталін хай тішиться таким «другим фронтом» та посилає нові мільйони червоноармійців умирати за Черчілля й Рузвельта.

Великі успіхи японців

Як повідомляє імператорська ставка Японії, японські збройні сили в боях біля Соломонових островів одержали нову блискучу перемогу над американських флотом.

Сумісними зусиллями морських та повітряних сил Японії було потоплено такі військові кораблі противника: 13 крейсерів, 9 винищувачів, 3 підводних човни та 10 транспортних кораблів. Крім того, було тяжко пошкоджено 4 крейсери, 3 винищувачі та 1 транспортний корабель.

Втрати Японії в цій битві незначні: лише 2 крейсери та 21 літак.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Під час перебування Черчіля в Тегерані там відбувалися чисті протиангліські демонстрації. Розмови Черчіля з членами іранського уряду тривали дуже короткий час.

Швейцарські газети пишуть, що здобуття Ельбруса створило в лагері противників велике враження, бо воно свідчить про хоробрість та про бойову здатність німецьких гірських військ.

В Ірані оголошено стан облоги.

ВІЙСЬКОВА СЛУЖБА ДЛЯ ЖІНОК У СОВЕТСЬКОМУ ЗАПІЛЛІ

Совєти закликають жінок на військову службу з тим, щоб можна було регулярні війська кидати виключно на фронт. По заяві советського генерал-майора Кобелєва біля мільйона жінок і дітей повинні вступити на службу до військових заводів. З другого боку велика кількість жінок буде послана на фронт, як регулярні війська.

Нова тактика на Сході

Між теперішнім наступом німецьких і союзних військ на Східньому фронті та червневим наступом 1941 року є велика різниця. Вже самі початки обох офензив були цілком відмінні. До офензиви минулого року німецьке військо мало змогу спокійно приготуватися. Для цього воно мало густу сітку залізниць та шосейних шляхів. Харківські та збройові бази були під боком, близько від фронту. Цьогорічна ж офензива відбувається глибоко на ворожій території, за 1000 кілометрів від збройових баз, на фронті, довшому на сотні кілометрів, ніж торішній. При тому всьому ворог намагається всіма засобами руйнувати німецькі плани. З боку стратегічного та тактичного є теж велика різниця між торішніми червневими та цьогорічними лютневими операціями. Торік німці вислали окремі ударні армії, які прорвали короткі відтинки фронту, а потім з'єдналися. Цього року наступ ведеться широким фронтом. Таким чином, німецька офензива може використати всі можливості в той час, коли ворог не має змоги вирвати з наших рук ініціативи.

Перший успіх німецької офензиви—це здобуття Вороніжа. Цей успіх надзвичайно важливий, бо через Вороніж проходить залізниця, яка сполучає Москву з Ростовом-на-Дону. Ця залізниця була єдиним шляхом для постачання зброї та харчів арміям середнього та південного відтинків Східнього фронту. Совєти мали змогу швидко пересувати нею свої військові та матеріальні резерви з півночі на південь і навпаки. Втративши Вороніж, совєти втратили цю важливу для них стратегічну виводу. Пересування совєтських військ з півночі на південь і навпаки можливе тепер лише з великими труднощами, а це дуже відбивається на успішності їхніх операцій.

Котові сльози в Лондоні

Світ знає краще

Берлін, 22 серпня. Поразка противника в Дієпі викликала в Англії серед населення повний хаос. Офіційна частина оспівує цю поразку, як успіх, у той час, як вся громадськість, знаходячись під впливом розбитих військ, зрозуміла всю серйозність ситуації. В південній Англії на довгий час був припинений залізничний рух, бо перевозили поранених. Окремі лондонські газети стверджували, що цей десант був тільки генеральною репетицією, яка показала, що такий шлях коштує багато людей і матеріалу. Далі пишуть, що англійські винищувачі ніби панували в повітряному просторі над Дієпом, а здобуті німцями англійські танки були зірвані самими англійцями. «Ньюз Хронікл» пояснює, що Дієп був для англійців наганою, яка підбадьорює останніх.

У деяких лондонських радіовістях ці газетні брехні зараз же розкриваються. Наприклад, майор Гастінгс пояснює, що цей удар німців був сильний, що німецькі повітряні сили на заході сильніші, ніж ми думали та що до цього ж артилерійський вогонь був також страшний, чим і пояснюються великі втрати канадців.

Кремль і московські газети замовчують до цього часу про поразку біля Дієпа, й обмежуються виключно тим, що лише дійсний другий фронт може повністю переконати Париж. Стокгольмська газета «Соціалдемократен» пише, що, не дивлячись на поразку біля Дієпа, комуністи знову ходять по вулицях Лондона з плакатами, в яких закликають до висадки нових десантів.

Вплив війни на Сибір

Токіо. Про вплив війни на східні сибірські області розповідають на конференції капітани японських кораблів, які плавали по сибірсько - манжурських прикордонних річках—Амуру та Уссурі. Про свої враження спостерігачі пишуть у газеті «Асахі»:

«Ми могли спостерігати на протилежному березі совєтські катери. З початку війни в Європі, мабуть, з причини нестачу бензину вони мало рухались. Потім стало помітним, що в східніх областях Совєтського союзу став ловсім відсутній бензин та інші нафтопродукти. Вдень на полі було видно далеко менше тракторів, ніж у минулі роки. Також значно зменшилось число вантажних автомашин по шляхах. Навіть число буїв на Амурі й Уссурі зменшилося майже наполовину через нестачу пального.

(Д. У.—Ц)

„Ми у великій небезпеці"

Н.С. Про велику небезпеку Англії говориться в сенсаційній промові чільного члена англійського парламенту й лондонського видавця Вернона Барлетта. Барлетт заявив із Лондона, як про це й повідомляється в „Афтонбладет": «Ми стоїмо тепер перед такою великою небезпекою програти війну, що все, що не стосується війни зараз, не має значіння. Наше положення серйозніше, ніж після Дюнкірхена. Зараз у нас більше нема бадьорого настрою, що в наших руках ті ж допоміжні засоби, що й у противника, бо більша частина дальнього матеріалу в усьому світі знаходиться в руках ворога. Ми, можливо, не можемо зробити висадки в Європі, але ми повинні вимагати від народу, щоб він був довготривалу війну, розраховуючи на виснаженість ворога.

Потопления й кораблебудування

Особливо тісний зв'язок між військовими подіями на суші та на морі відмічався в серпні місяці цього року. Противники Німеччини довго оперують на папері астрономічними числами військового матеріалу та людей, яких вони мають у своєму розпорядженні, навмисне не помічаючи того, що для транспортування всіх запланованих, передбачених допомог потрібні кораблі, яких більше нема в наявності. Це можна звести до такого спільного знаменника: «Гине кораблів більше, ніж може бути побудовано». Це відповідає словам віцепрезидента комісії по побудові торговельного флоту в США контрадмірала Вікері, який сказав: «У липні місяці на верфях США побудовано вантажних кораблів далеко менше, ніж потоплено за цей же час державами осі. Згідно офіційних повідомлень у США було пущено на воду з 1 січня по 10 травня 1942 року 120 нових кораблів, так званих «рабів типу «Ліберті», кожний в 7500 брутто-регістрових тонн. Звідси виходить, що на кожний день випускався один корабель. Це значить, що в 1942 році побудовано кораблів місткістю в 2,8 мільйони брутто-тонн. Правда, добре робиться, що продуктивність американського кораблебудування на майбутнє переоцінюється. Але якщо навіть дійсно продукція кораблебудування підвищиться, то й тоді число новозбудованих суден буде далеко менше, ніж втрачених. Але процес розпитку кораблебудування в США надалі буде залежати від сирокиння та стану роботи, в чому зак... заключаються головні труд... Так, 10.000 тонн вантажних ден. наприклад, потребує для ... будування цього біля ... тонн матеріалу. В квітні ... року деякі верфі в США ... працювали, бо заліза ... було привезено на ... тонн менше. Крім того ... протиставити кораблебудуванню ... противників Німеччини ... ним човнам держав осі, ... ревага стоїть на боці ... човнів. У поданих державами повідомленнях про потопле... зазначається також число ... рабів, що були пошкоджені завдяки попаданню торпед, артилерії. Торговельні суд... що були пошкоджені попаданн... торпед, мусять бути відправл... в доки для ремонту, отже, ... довгий час примусово випадають. Торговельні кораблі, пошкоджені попаданнями артилерії, можуть бути відремонтовані ... введення в доки та ... цього треба певного ... зв'язку з цим розслідував ... лондонським журналом «Ф... проблеми кораблебудування ... тивників Німеччини являє ос... ливий інтерес. Після поясне... того факту, що для трансп... тування одного солдата ра... з його спорядженням потріб... 10 брутто-тонн (корабля), ви... дить, що для перевозки мільйо... ної армії треба 10 мільйонів брутто-тонн. Виникає питання, чи зможуть США використати для свого наступу 12,75 мільйонів брутто-тонн новопобудованих кораблів? Поставити таке питання ... це значить—заперечувати його.

Взаємно-протилежні напрямки

Крива потоплення військового тоннажу йде вгору. Черчіль і Рузвельт летять униз.

Південна Африка—нова Палестина

Південна Африка зробилась для жидів новим Ельдорадом. Країна золота й діамантів, яка первісно належала бурам, з магічною силою притягувала до себе спочатку англійців, а потім—жидів. Одну за другою завойовувала Англія південно-африканські країни. Особливо жорстокою була остання бурська війна, наслідком якої було загарбання Англією двох останніх вільних південно - африканських держав—Трансваальської та Оранської бурських республік. За тієї війни загинули десятки тисяч бурських жінок і дітей, інтернованих у таборах англійцями.

Переможених бурів Англія зуміла політично розколоти. Перемагаючи на свій бік перекінчиків, вона почала безжалісно панувати над рештою населення, яке додержувалося своїх бурських традицій. Жидівський вплив у цій англійській «тихоокеанській» політиці був спочатку великий. Особливо змінився він після першої світової війни.

Тепер немає в цих країнах жодної економічної ділянки, в якій би жиди не мали переваги. Політичні впливи жидів тут ще більші, ніж у Англії. Сила цих впливів зовсім не відповідає кількості жидівського населення.

Старе покоління бурів—безсильне. Лондонські посіпаки роблять усе, щоб придушити в бувших бурів почуття любові до своєї батьківщини. Сьогодні бракує там закордонних товарів, а передусім—машин. Наслідком цього зростають ціни, дезорганізується господарство. Все це — наслідки англо - жидівського економічного керівництва.

Південна Африка зробилася бастіоном між Атлантичним та Індійським океанами. Цей бастіон забезпечує тепер шлях з Лондона до Індії та Австралії, бо єдиний шлях через Середземне море закритий, а Суецький канал тяжко завантажений.

Отже, дорога навколо Африки—це тепер єдина постачальна артерія Британської імперії. Вона йде аж з Нью-Йорку, через Гібралтар до західньої Африки й звітліла до Капштадту, а далі—до Червоного моря, або через Індійський океан до Британської Індії. Але на Атлантичному океані панують німецькі підводні човни. Перед Дурбаном на південно-африканському побережжі активно виступили японські підводні човни. Портофікаційні роботи й будування нових ремонтних верстатів та бункерських станцій не поліпшують справи, і фрахтові кораблі для транспортування людей та військового знаряддя пізно рідше доходять до місця призначення.

Молода бурська націоналістична опозиція гостро відхиляє залежання Лондона, якими він завжди пробує приманювати до себе всіх і години своєї небезпеки. Але ж дівські газети й уряд Смутса звертаються до населення з «патріотичними» закликами й вимагають від нього жертв для Англії своїм майном і кров'ю.

Та з підкупленими агентами ... жидами не можна довго втримати загроженої території. Нова Палестина, яку Англія створила в південній Африці, принесе їй не більше радості, ніж справжня жидівська Палестина.

Пам'яті борців

(ПФС). Під таким заголовком містить «Голос Полтавщини» статтю, в якій говориться: «10 липня сповнилось 233 роки до дня полтавської баталії. Як до революції 1918 року, так і за 23-х річний період большевицьку під страхом жорстоких репресій не дозволялось навіть згадувати про ту чи іншу подію історичного значіння, зв'язану з національним питанням українського народу. Тепер нам згадати та шанувати славних борців за волю України, українських ... заків гетьмана Мазепи, які ... гинули в нерівній битві з ... ковським військом царя Петра І. Ці вірні сини батьківщини ... гинули смертю героїв. Їх подвиг ... —славна сторінка історії укр... ського народу. Загинули вірні сини батьківщини на тому місці, що називається полтавським. Вічна пам'ять славним борцям».

Як удень на ланах,
Вночі пасли коні...

а далі взяв плакат, яких лежа-

В пасхальні дні німецькі

Будні села

...виходить із-за обрію і ...ромінь далеко стелеться ...ідкритому небу. Повіває ...ранковий вітерець. Заворушилося ...у почало оживати село. За...ли півні, загерготали гуси, ...ніких людей, біля колодязів ...ютіли відра. Шум і гамір ...ютіли відра. Шум і гамір ...ся по селу, піднявся в ...ося по селу, піднявся в ...ся й повис на незримому ...ві.

Малюнок

Та гей, бики, великі, круторогі,
Уже небагато—і кінча ...ем шлях...
Рипять вози у куряві дороги,
І висне тихо над ланами птах.
Ось і місток старенький і убогий,
Знайома балка губиться ...я в житах...
Та гей, бики, покірні, круторогі,
небагато—і кінчаєм шлях!.

М. Солдатенко.

...валяючись, прорізує повітря ...ік пастуха, поспішають жін...ереда виходить за село.

...ходу лише одна година, а ...ди один за одним уже вирушають з своїх дворів. Чоловіки ...ками, жінки з граблями— ...прямують у поле. Кожен ...е своє місце роботи. З гро...ських господарств одна за ...ою вирушають підводи. Одні ...ть у поле на возовицю сно...ші—на сівбу озимини.

...ро гарно в селі, а на полі ...раще. Там орачі підготов...ть ґрунт під озимину, там ...ірка гуде, там в'язальни...старанно загрібають колоски ...ірь кипить робота. Керів...ва села також не без діла. ...ду пору їм ще більше робо...Треба все спланувати, за ...приглянутись.. Якраз це й ...ло в систему керівників ...ва села. Без метушні, без ...обов'язково вони керують се...ь на велосипеді мчиться ...ова села п. Вичков.

—Добрий день!—вітається він з селянами.

—Доброго здоров'я!—відповідають вони йому.

—Куди це ви?—питає літній чоловік.

—На торфорозробку,—лагідно відповів йому старшина й помчався далі.

Всі роботи в селі пов'язані одна за одною до найменшої дрібниці, все враховано. Робочий день проходить непомітно. Кожному хочеться ще довше попрацювати, щоб ще більше принести користі. Але пора говорить сама за себе.

Заходить сонце й селяни прямують у село. Знову гамірно, знову загерготали гуси, замукали корови, а далі все стихає. Над селом випливає повновидий місяць. На колодках рипіють дівчата, поміж них—хлопці. Весело лунає українська пісня:

«Ой, горе тій чайці,
Горе тій небозі,
Що вивела часеняток
При битій дорозі...»

«На городі верба рясна», допоситься з другої вулиці. Пізнього вечора все стихає. Дрімають кучеряві верби. Село засинає міцним сном. Тільки місяць самотньо пливе по безкрайому синьому небу.

Ол. Дубенчук.

с. Бочки.

Кокосові пальми

Знають харківчики де шось добре росте. На маленьку бачимо, як містера Черчіля стягає з пальми підпалювач президент США Рузвельт, який тримає під пахвою портфель з написом „Оренда — позичка", що натякає на недавно прийнятий закон про оренду й позичку північно-американським державам, у той час, як третій союзник „батюшка" Сталін намагається серпом і молотом звалити пальму, яка хитається. На бляшанках з одеса, що висять на пальмі, написано: на одній „Ірак", на другій „Іран".

Озима совка

(ПФС)—Озима совка—це великий, небезпечний ворог сільського господарства в Україні. Її 16-нога гусінь виростає до 4—5 см., довгі в спокою або порушена звивається, доки молода—їсть тільки вечорами, й заподіює великої шкоди озимині та іншим рослинам.

Майже в цілій Україні озима совка переходить за рік дві генерації. Метелики першої генерації з'являються в той час, коли цвіте жовта акація (в другій половині травня) та літають до кінця червня. Гусінь, яка швидко вилупляється з яєць, особливо шкодить у своїх 3-5 стадіях розвитку. Це припадає на другу половину червня до першої половини липня. В цей час гусінь гризе залюбки цукровий бурик, кукурудзу, картоплю та тютюн. Метелики другої генерації літають від кінця червня до половини вересня. Вони нищать переважно осінньо-зимові засіви.

Нищення озимої совки переводиться в різних стадіях її розвитку.

Плоский, наповнений мелясом посуд, ставиться на полі на висоті 1 метра, приваблюють цим метеликів озимої совки. Зваблені метелики нищаться. Нечка, які метелики кладуть частинно на землю, а частинно на бур'яни, нищаться докладною обробкою полів. Саму гусінь нищать, збираючи її просто руками або трутою. Трутку роблять так: збирають лободу, ріжуть її на січку, до порізаної лободи додають швайнфуртської зелені (10 кг. лободи, 100 гр. швайнфуртської зелені та мелясу, або на 10 кг. лободи 250 гр. крем'янофосфоронатрію та 100 гр. мелясу). Цю м'ішанину сіється рукою на полі. Це спосіб нищення гусені першої генерації. Під час боротьби з гусінню 2 генерації в озимих засівах на 10 кг. лободи треба дати 75 гр. швайнфуртської зелені або 150 гр. крем'янофосфоронатрію. Крім цього, можна, як основу до м'ішанки, взяти бурякове або будякове листя і т. інш. Трутку розкладають купками, величини жмені, на віддаленні 4-5 метрів одна від другої перед сходами культур і на 1 метр на сходах.

(Ля)

Олія з тютюнового насіння

(ПФС).—Вже з найдавніших часів вирощувались олійні рослини для людського харчування. До продуктів, що походить з природних олійноносних, добавився багато інших синтетичних олій і жирів, що мають широке використання. Новітня хімія включила сюди не тільки мінеральні олії: вона тепер успішно займається відкриттям та використовуванням нових сировин з рослинного світу.

До найновіших німецьких досліджень належить відкриття тютюнової олії. Мова йде тут про насіння цієї улюбленої рослини, яке має велику кількість олії, придатної для харчування. Ці дослідження є дуже корисні, бо можна їх практично використати, а в Україні, країні тютюну, вони будуть мати велике значіння.

Німецьке Сільськогосподарське Управління на Україні задумує перевести з різними місцевими сортами тютюну—відповідно до вимог—дослідні над здобуттям олії. При цьому досліджуватимуть, в який спосіб змінюється якість тютюну через допущення до зрілості насіння, яке при теперішньому використовуванні тютюну пропадало. Площа тютюну має обіймати 35—40 тисяч гектарів. Збір тютюнового насіння дуже допоможе усуненню браку жирів.

Радісна звістка

У червні місяці цього року моя дочка з двома своїми дітьми 16 та 18 років виїхала на роботу до Німеччини. Виїжджаючи, вони знали, що вирушають в далеку подоріж, у далекий край. Їхня поїздка до цієї прекрасної країни була весь час веселою.

Нещодавно я одержав від них листа, в якому вони пишуть:

„Дорогі батьки! Доїхали ми до місця праці дуже гарно. Під час подорожі бачили чудові німецькі міста й гарну природу цієї країни. Німецькому народу є за що любити свою батьківщину. Як тільки приїхали сюди, тут нас радісно зустрінли, добре нагодували, забезпечали чистим, світлим приміщенням, постільною білизною. Влаштувались ми на заводі на півдні Німеччини, за 20 кілометрів від Франції. Яка тут чудова природа! Навколо гори, квіти. За домівкою зовсім не скучаємо".

Мені, як батьку, приємно мати таку звістку від дітей. Хочеться на весь голос крикнути: Перестаньте ж, большевицькі прихвостні, розповсюджувати свої підлі чутки про погане життя в Німеччині!

А. Сидаровський.

м. Кролевець.

Чи виникла трудова повинність у Німеччині?

Коли Німеччина проводила день робітників опинилися без роботи ...ання, як велике національ...ого праці. Навіть під час ...ки, коли большевицька, „ро...ська держава" вичавлювала ...ий день останні сили зне...ого советського люду, на ...ких німецьких міст ви ба...святочно одягнених ро...ників, які свідомі своїх обо...ків і своїх прав, тішились ...ою працею й своїми досяг...ями. Вони святкували цей ...без штучно-гучних демон...ого большевицьк...ратарігату, а з пов...ідчуванням великої відпо...ності перед народом і ...ого найбутнім. Праця ...ійському честю кож...ського громадянина ...безприкладним пере...Німеччина зобов'я...ільний шлях, як армії ...ь, так і робітництву ...ництва. Нечесне місце ...ує Німецька Служба ...ня. Німецький Фронт Пра...ає в цьому році ...ійської нації. Істо...ро трудову повин...ня в Німеччині зараз ...ого життя, коли ...ають багато ро...

**Нова, націонал-соціалістична Німеччина вбачала в службі праці не якесь „конечне зло", що було наслідком господарської кризи, але одним з найкращих засобів національного виховання. 1 травня 1933 року, в день „свята національної праці", Фюрер так з'ясував завдання та мету Служби Праці: „Нашою незламною волею є: кожного німця, хто б він не був, бідний чи багатий, син ученого чи фабричного робітника, наділити, бодай раз у житті, фізичною працею, щоб він її пізнав і щоб, слухаючись, вчився наказувати. Ми не думаємо поборювати марксизм тільки поверхово. Ми вирішили вирвати його з корінням і цим самим звільнити від духовних колізій ті покоління, які прийдуть після нас. Фізичний і розумовий робітник ніколи в нас не повинні ворогувати. Тому ми з корінням вириваємо пусту гордість, якої так легко деякі люди набираються, яка каже їм дивитися з погордою на тих товаришів, що „тільки" стоять за верстатом, при машині, чи за плугом. Але не тільки фізичну працю мусить пізнати кожний німець. Кожний ремісник і фабричний робітник мусить знати, що й розумова праця потрібна. Тому ніхто не має права вважати себе за кращого й дивитися на другого з погорд...*

...бо немає кращих і гірших—є тільки такі, які краще чи гірше працюють, незалежно від того, чи в фізичній, чи в духовній ділянці".

Служба Праці витворила серед німецького народу зовсім нові вартості. Кожний молодий німець мусить перед військовою службою з лопатою в руці кілька місяців працювати для свого народу.

Німеччина потребує хліба й той хліб вона відвойовує у природи силою, знанням. Німецький робітник силою, шматом за шматом, видирав у Балтійського й Північного морів землю для ріллі. Там, де ще недавно бушувало море, сьогодні стоять цілі нові селища з розлогими ланами. Фрідріх Великий говорив колись: „Хто доведе до того, щоб на тім місці, де росте один колос, виросло два, той зробить для свого народу більше, ніж полководець, який виграв великий бій". Ці слова стали ідейною основою німецької Служби Праці, відзнака якої—лопата у вінку з колосків.

Сьогодні не тільки в самій Німеччині, але й у всіх країнах, що їх, обороняючи Європу, взяла під свою опіку німецька зброя, можна бачити молодих людей не лише з гарматами та скорострілами, але й з лопатами. Вони будують дороги, допомагають при обробці полів, будують канали, нові оселі, направляють зруйноване, будують нове. Де сьогодні працюють німецькі робітники — чи в Німеччині чи в Норвегії, під Ленінградом чи на Україні, в Криму чи в Африці—разом з ними є Німецький Фронт Праці, що піклується про них, дбає за їх особисте життя й допомагає розгорнути всі їхні сили. Не дивно, що за прикладом німецької Служби Праці сьогодні пішли майже всі європейські народи.

До праці!

Треба щастя бачить тільки в праці,
Тільки там завжди живе воно,
Тільки там вся сила усіх націй
І братерства запашне вино..
Там життя клекоче і вирує,
Приязнь дружби там зовсім не та—
Завжди той сильніший, хто працює,
В кого праця—радість і мета!..

М. Солдатенко.

Перший день

Сонячний вересневий ранок. Чисте і ясне небо. Ледве шумить на деревах від подиху легенького вітру. Як гарно на дворі!

Цього ясного ранку на вулицях зашуміла дітвора. Святково одягнена вона поспішала на подвір'я 1-ої школи. Наче бджоли у вулику, так і діти на подвір'ї галасували, бігали, веселились. Сьогодні початок навчання. Не тільки учні почувають сьогодні себе весело, радіють також і вчителі. Вони приємно вітаються з дітьми, знайомляться з ними. Через деякий час учні організовано заходять у залу. Квіти, різнокольорові святкові вбрання так і мигтять перед очима.

В залі стало тихо. Сюди заходить капітан місцевої Комендатури пан Феєрманн, старшина району пан Ковтун, завідуючий Відділу Нароосвіти пан Козерло.

—Здраствуйте! —тепло вітається пан комендант з учнями та вчителями.

—Здраствуйте!—відповідають дитячі голоси. За столом букети квітів—це подарунок українських дітей пану капітану.

З промовою виступив директор школи п. Зюбрицький. Він сказав:

—Сьогодні урочисто ми відкриваємо новий навчальний рік. Дякуючи великому німецькому народу, ми зараз маємо можливість творити нову національну школу. Це бажання українських синів і дочок. Ми не допустимо того негативного явища, що було в совєтській школі. Ми, учителі, виховуватимемо з вас гідних батьківщині людей, здатних до творчої праці. Від імені 516 учнів та вчителів нашої школи я вітаю пана коменданта й виношу йому щиру подяку. Він допоміг нам налагодити шкільну справу, в наслідок чого ми маємо змогу сьогодні розпочати навчальний рік.

Вперед до майбутнього світлого!

Хай живе друг українського народу Адольф Гітлер!

Під грім оплесків виступає ортскомендант пан Феєрманн.

—Сьогодні на дворі сонячний день.. Небо блакитне, немає хмар.. Так, як сонце світить на дворі, так і у ваших серцях повинна світити радість,—говорить він.—Я дуже радий, що вви мене т а к тепло прийняли. Це гарний початок нашої співпраці. З любов'ю й бажанням приступайте до нового навчального року!

—Більше, ніж 20 років тут у вас на Україні панував жидо-большевизм. Хто міг із вас у червні місяці минулого року думати, що його у вас не буде? Раніш ви одержували тільки большевицьке виховування. Тепер все буде інакше. Всі ви будете виховуватись у національному дусі. Серед комуністичного виховування панував лише жид. Це ж жид зробив так, щоб у такій країні, як Україна, люди стали убогими. Це все тепер зміниться зовсім. Німецька армія зі своїми союзниками наближається до остаточного знищення большевизму. Ви ще малі діти й своїм розумом не можете збагнути цього, але настане час, коли ви все зрозумієте. Ваші батьки й ви повинні дякувати німецькому народу, який звільнив вас спід большевицького ярма.

—Батьки! Викиньте всякі думки про большевизм!

—Діти! Будьте дисциплінованими, охайними, слухайте ваших учителів, гарно вчіться!

—Учителі! Сумлінно ставтесь до дорученої вам роботи! Навчіть своїх дітей грамоти, дисципліни, виховайте з них гідних українських робітників.

Маленька дівчинка вручає пану коменданту букет квітів. У залі лунають оплески.

Далі виступає старшина району пан Ковтун. Він говорить:

—Дозвольте мені від всіх учнів, учителів та батьків винести пану коменданту щиру подяку за піклування про нашу українських дітей. Ранатих українських дітей. Ранаших українських дітей. Ранаших українських дітей. Ранаших

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Особливий номер: Роковина звільнення м. Конотопа від жидо-большевиків

Конотоп, неділя 13 вересня 1942 року

№ 19

СЛАВА НІМЕЦЬКІЙ АРМІЇ!

Рік тому німецькі війська вступили в місто Конотоп і назавжди звільнили його від жидо-большевиків

Українці!

Річниця визволення є день усвідомлення концентрації сил для остаточної перемоги. Тепер кожному ясно, що зірка Сталіна закотилась назавжди і що німецькі війська з своїми союзниками, визволивши Україну від большевицького терору та експлуататорської системи, відкрили дорогу в новий час.

Коли подумаєш, що Сталін при своєму відступі наказав знищити засоби виробництва та продукти, руйнувати залізниці, щоб залишити Україну в бідуванні та безладді, оцінюєш високо те, що відбудовано та створено за цей рік під німецьким керівництвом та яка сила стоїть за новобудовами.

Тяжка ця боротьба і ще мусить бути багато зроблено, поки буде налагоджено все пошкоджене.

Адольф Гітлер вивів нашу Німеччину більше, ніж за 10 років з безправ'я і злиднів до великої господарської та військової сили. І якщо він тепер взявся за перебудову України, то кожен зобов'язаний віддати всі свої сили і самого себе для майбутнього свого народу.

Вперед за Адольфом Гітлером!

Капітан і заступник коменданта,

ІСТОРИЧНА ДАТА

Ще до початку війни лунали слова кремлівських володарів про те, що, мовляв, „нехай вони [illegible] на них збоку". Проте, увесь нарід добре знав загарбницькі наміри й [illegible] СРСР і [illegible] СРСР на Європу. Коли [illegible] було видно шалену військову підготовку. 22 червня 1941 року це [illegible]. Заговірники [illegible] в передсмертних [illegible]рчах, але Сталін ще [illegible] останні свої резерви в світову м'ясорубку.

Минув рік тому, як м. Конотоп та його околиці, дякуючи героїчній непереможній німецькій армії, позбулося тяжкого ярма жидо-Москви. Вже рік тому, як ваш нарід почав вільно працювати на широких родючих лапах без жидів і комуністів. Сваволя жидо-Москви канула у вічність і більше до нас не повернеться. Німецький гострий меч назавжди розбив тяжке ярмо жидо-Москви. Теорія рабства жида Карла Маркса, немов примара, зникла з перед наших очей. [illegible] війна ще не закінчилась. Большевизм хоч і [illegible] в передсмертних [illegible] ще [illegible] останні свої резерви в світову м'ясорубку.

А тому запорукою остаточного знищення всієї системи большевизму є праця Ми, мешканці м. Конотопа та його околиць, на початку другого року вільної праці приладемо всіх зусиль, щоб допомогти ся успіхів у відбудові всіх галузей нашого господарства. Дружня праця — найкраща подяка нашим визволителям.

Військові повідомлення щоденно нам говорять про зайняття нових і нових теренів, вирваних з пазурів большевизму. Днями нам повідомили про [illegible] великої морської та сухопутньої фортеці — НОВОРОСІЙСЬКА.

Герої війська, вихована Адольфом Гітлером, переможно просуваються все вперед і вперед.

То побажаймо ж їм успіху в скорішому й остаточному знищенні жидо-Москви та англо-американської плутократії!

Своїми успіхами в спільній праці з німецьким трудовим фронтом допоможемо передовим загонам німецьких воїнів!

Хай живе оновлена Європа під проводом Великонімеччини, керованої Адольфом Гітлером!

В роковини звільнення

Могутня армія великого народа!
Від нас, українців, прийми палкий привіт!
Нехай твій меч не знатиме порога
І щастя розілле далеко на весь світ.

В просторі неба чути гул моторів—
То кораблі в блакиті поплили...
Летять фортеці й тонуть в землю гори...
О, як вас не любить, Німеччини орли!

Від Балтики до теплих вод Таврійських
Твій переможній крок хай скрізь вогнем горить,
Твій гострий меч, як помсту Немезіди,
Нікому ні на час не вдасться зупинить!..

І всюди, де нога твоя ступила,
Кайдани рабства падають умить...
Твоя свята, побідоносна сила,
Як сонце весняне, собою все живить.

Нове життя і сяйво його щастя,
Ніби на крила підійма легкі,
І ниви хлібом буйно колосяться,
І ріжуть тишу заводські гудки!..

М. Солдатенко.

Рік німецького керівництва сільським господарством у Конотопі

Після того, як м. Конотоп 10 вересня 1941 року був звільнений німецькими військами від большевиків, після місцевої Комендатури, 18 жовтня 1941 року вступило в Конотоп також і німецьке господарське командування. Більша частина врожаю ще знаходилася в полі. В Семенівці ярова пшениця не тілька жалась. Німецькі сільськогосподарські керівники зараз же взяли на себе керівництво всім сільським господарством. Було десятину таким чином того, що не зібрано з поля велика кількість зерна скрізь було засіяно і, дякуючи цьому, можна було уникнути великих втрат. Селяни під німецьким керівництвом провели рівні міроприємства і цим доказали, що вони відносяться з довір'ям до німецького керівництва. А тому, не дивлячись на війну, розрухи та знищення в зв'язку з війною було можливо— прохарчувати населення, дещо і недостатньо, та все ж без голодних явищів до нового врожаю.

Для весняного посіву 1942 року зроблено було все можливе. Хоча майже не було тракторів, коней було в розпорядженні менше, ніж раніш, одначе весняний посів проведений був без перебоїв так, що при економії можна спільно дивитися в майбутнє. Що відбудовча робота дійсно розпочалась, доказує доставка нових німецьких машин і знарядь. Так, наприклад, були доставлені в область 270 культиваторів, 240 двохлемішних плугів і 9 вересня 1942 року дві німецькі молотарки. Навряд, чи можна було б привезти кращий доказ вироблення промисловості в Німеччині.

Що ж торкається розведення худоби, то відбудовчі роботи також розпочалися. Племінна рогата худоба та вівці розводяться без дальшому розведенні худоби підтримується чистота породи. В галузі розведення рогатої худоби являється розведення сіменталю гарної молочності; ставиться також розведення овець мериносів гарної білої вовни, які в той же час дають гарної якості м'ясо. В галузі розведення коней, як в Дубов'язівці, Ромнах і Сумах організовується кінські заводи. Також таким чином відбудовча робота в цій галузі йде повним ходом і з великим успіхом.

Далі німецьке керівництво ліквідувало колгоспний лад і зробило перші кроки до впровадження селянства. Вже весною найбільш працьовиті та найбільш підготовлені до самостійності селяни були наділені ділянками власної землі. В 2.028 виділених було вже посіяно у цьому році 2.545 господарів. Утворення самостійних селянських господарств залишається головним кроком до переходу на індивідуальне господарство. Трактор селянин може купити або розпоряджатися ним після відповідальність за свої дії. На виділеній йому ділянці землі, яку він може обробляти та про яку він може турбуватися.

Також належна сільському господарстві обслуговування керівництвом. Не тільки переданий на українське селянське населення, але також і інші [illegible] та [illegible] та європейська [illegible].

Наше Німеччина все це вже пройшла в житті в той час, як вперше створювали землі встановлювали, та робили в Україні є місце відповідно цієї країни, яка добивається цих німецьким народом, якого ведуть Адольф Гітлер та військових кадрів, які відповідають жидо-большевицьке [illegible] та [illegible] [illegible] [illegible]

Боротьба Німеччини за вільну Європу

Відомо, що результати першої світової війни були дуже тяжкими для Німеччини. Вона була позбавлена своїх колоній, військового флоту, взагалі переможники всіляко контролювали її, і таким чином, німецький народ був засуджений на вічне існування, бо ніякої перспективи для нього не було. Так було до дня приходу до влади націонал-соціалістів.

Зразу ж після приходу до влади націонал-соціалістів усі народні засоби були використані для відбудування промисловості та для відновлення добробуту народніх мас. Життя в країні зразу ж відновилося. Одна за одним відновлялися заводи, цілі воєнні комбінати, залізничні та шосейні бетонні шляхи й одночасно з цим зникли безробіття та голод.

Вже з перших років господарювання націонал-соціалістів Німеччина стала настільки сильною, що з нею вже почали рахуватись навіть англійські плутократи, а це через декілька років вона вже могла голосно заявити їм про повернення загарбаних під час першої світової війни колоній.

Англійці зрозуміли, що збільшення могутність Німеччини, зростаючи можливо лише до певних розмірів, що досягти таких розмірів буде загрожувати існуванню англійського панування над половиною населення нашої планети, Німеччина, методом нашої коаліції держав з англійських народів та Німеччину досягла того, що Німеччина змушена була для безпеки всієї Європи взяти під свій захист майже всі країни Європи, щоб вберегти від загарбницьких зазіхань англійських плутократів територію своїх держав у війні проти Німеччини.

Далі справа дійшла до того, що вже сама Англія та Франція оголосили Німеччині війну.

Але навіть тут, коли вже всім видавці, що подні у Франції, що вини мати вирішальне значення для дальшого ходу війни, не для дальшого ходу війни, Англія все ще зробила спробу використати французьку армію для захисту своїх інтересів. Спроба ця, звичайно, успіху не мала. Німеччина зайняла важливі в воєнному відношенні позиції чорним морем проти ворожого флоту.

Значить, що Англія спільна з основному свої військово-морські сили Німеччина та її союзники направили свої підводні човни проти ворожого мореплавства. До сьогоднішнього дня вже потоплено 3/4 всієї кількості англійських во-

◆ рабів та значну частину американських. Переслідуючи ці корисних кораблів триває й сюди приїде той час, що Англія остаточно зазнає поразки, Англія остаточно зазнає поразки, Англія остаточно зазнає поразки,

Один рік морської війни з большевиками

...рині морських СССР ...ий військовий комісар, ...ерал-лейтенант берегової ...Сидору заздалегідь. Всі советські бойові одиниці, що знаходяться ще в Кронштадті, не мають змоги більше дійти, хіба брати участь у боях проти облогу Ленінграда. Старі бойові кораблі «Марат» та «Октябрьская революция» не мають сьогодні ніякого значіння, бо до морської боротьби вони непридатні, так, як і нові крузери «Максим Горький» та «Керов».

Німецький воєнний флот завдав большевицьким воєнним морським силам у сильному бою на Північному Льодовитому океані великих втрат. Усі бої, що тут відбувалися, мали завжди одну мету—розбивати всі кораблі з постачанням та воєнним матеріалом, і ніякі конвої, думаючи в сприятливому моменті, не могли більше безпечно пливти. Ще в першій зимовій атаці німецького морського флоту.

І на Північному Льодовитому океані, і б'ли берегів західньої Африки, і на Карібському морі німецький флот завдав стоїть лицем проти ворога. Різні с обставини, які викликають маслях. Мета, одначе, скрізь одна: свою морською перевагою та військовою вправністю диктувати закон противникові.

Три роки війни

Для Німеччина 1 вересня 1939 року побічила, що вона ...ристовує правильно здобуто ...ьні вдалі виходки ...ського народу, ...ої стратегії могла б носити ...ницький характер, якби ...ськ-пацифістичні демо...ації не душили, що вони побла...ли націонал-соціалістичну Німеччину. Не підозрівали ...ні сили німецької зброї, ...ої скалічені війни в Лондоні й Парижі оголосили 3 вересня 1939 року без жодної ...ної причини війну Німеччині. Ні з ким і ніяки виконали до ...ення ультимату, ні ...ими «ігралі» в ...ки. І ще «ігралі» в ...ий війні, хоч не на полях ...а лише дякуючи голоду, ...ленству та грехві 14 пунктів ...ового пакту американця Віль...а. ...ів же ряд подій заговорив ...ими мовою. Під час сві...ової війни створено в складі 29 ...ав вступили у війну проти ...ально-европейських дер...ав. Від 45 мали в своєму складі ...ни з своїх і сильні з ряжин; через ...ь Німеччина сяк-так виступи...ала проти сербів британсько-...ько-східного оточення. ...ь національ-соціалістична ...рада вичила до сього минулого ...ку, що собі зробило, обороні...ь ...ими словом техніки й у ...ськім відношенні забез...ати й запасами, щоб бути ...ній хвилі нас зуп. До того ...ворила вичи німців націо...ь-соціалістичною партією, яка ...ала можливість німця не забувати ...ою мовою 20 років приниження, ...давала йому зрозуміти, яка ...да мета зробити у цій війні. ...ідповідати війни по ту сторону ...ля та Атлантики самі часо...

...ія Німеччина з ...ок в свої руки й вікова ...ільки не вистояла. В нас бу...

до молоде керівництво у війні, молоде по роках, але також юне та нове по такиці ведення війни. І Німеччина виграла один бій за другим, завойовувала одну країну за другою в той час, як воровські держави з їхніми «старими» та «досвідченими» генералами спішили відступати й на всьому трьохрічному протязі війни ім не раз не вдавалося одержати виріщальну перемогу на якомусь'небудь фронті театра війни. Подібно до їхньої практики під час світової війни, вони організували собі в допомогу інші народи, які повинні були для них загрібати жар своїми руками та проливати за них свою кров. Цілий ряд европейських держав був настільки дурний, що дозволив запрягти себе для жидівсько-плуто-демократичних інтересів; вони скоро жорстоко розкаялись, бо коли їх погнали на війну, вони були кинуті на поталу й самі повинні були «платити за попойку».

Так після польської поразки Норвегія, Бельгія, Голландія, Франція, Сербія та Греція були зайняті німецькими та союзними військами. Німеччина ж оточила себе рядом достойних союзників, які з усією серйозністю готові були кожний на відповідному йому секторі спрямити перемогі в цій війні «немудрих». За Німеччину стоять Італія, Японія, Бельгія, Румунія, Словаччина, Хорватія та багато інших важливих держав, які підтримують боротьбу за свободу молодих европейських народів. Під час світової війни джерела сировини находилися майже виключно в руках союзників; тепер же—навпаки: найважливішими джерелами сировини володіють держави Потрійного пакту. А тому Німеччина для перемоги в цій війні може використати всю европейську індустрію та всю свою робочу силу й успішно будувати нове життя в широких завойованих східніх областях; в той же час Японія має в своєму розпорядженні сировину та людські резерви, щоб бути в змозі в свого боку переможно вести війну проти Англії та Америки.

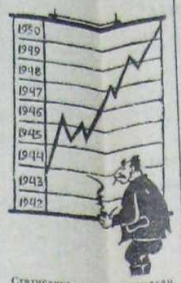
Головна брама про «Мальту Сходу» загадувала. Всі советські бойові одиниці, що знаходяться ще в Кронштадті, не мають змоги більше дійти, хіба брати участь у боях проти облогу Ленінграда. Старі бойові кораблі «Марат» та «Октябрьская революция» не мають сьогодні ніякого значіння, бо до морської боротьби вони непридатні, так, як і нові крузери «Максим Горький» та «Керов».

Німецький воєнний флот завдав большевицьким воєнним морським силам у сильному бою на Північному Льодовитому океані великих втрат. Усі бої, що тут відбувалися, мали завжди одну мету—розбивати всі кораблі з постачанням та воєнним матеріалом, і ніякі конвої, думаючи в сприятливому моменті, не могли більше безпечно пливти. Ще в першій зимовій атаці німецького морського флоту.

І на Північному Льодовитому океані, і б'ли берегів західньої Африки, і на Карібському морі німецький флот завдав стоїть лицем проти ворога. Різні с обставини, які викликають маслях. Мета, одначе, скрізь одна: свою морською перевагою та військовою вправністю диктувати закон противникові.

Якщо тепер провести паралель між кінцем третього року світової війни та сучасним положенням, то зразу ж видно величезну різницю між тодішнім і теперішнім положенням. На захід і в 1917 році, не дивлячись на всі намагання багаточеленних великих наступів, нами не було досягнуто нічого вирішального й, перш за все, не були захоплені всі необхідні виходні позиції проти Англії на березі Канала. Хоч на сході вирішальні досягнення були на боці центральних держав, але й тут Німеччині не вдалося взяти в свої руки надійні сільськогосподарські, промислові та сировинні бази, як це тепер уже є.

Головна різниця між тодішнім та теперішнім положенням є в тому, що ми тепер скрізь наступаємо і не тільки прориваємо американсько-англійську блокаду, але навпаки, розширюємо свою протиблокаду, й по ми британсько-американський флот, який хоче ось-то володіти морями цілого світу, розбили в кількісному значенні. Саме ж важке — це те, що нам удалось вже під час війни створити нову, молоду Європу та її осередки. Європейські держави на протязі трьох років війни перекопалися, що тепер стоїть питання про знищення жидівсько-демократичного плутократично-большевицького світового панування. Вони знають, що тільки Німеччина та її союзники можуть вести боротьбу проти світового ворога—Москви, проти большевизму, який загрожує всьому світу. Кожний тепер працює для майбутнього Европи.

Статистика у вигляді зростання доставки озброєння до місця на найближчі горизонти.

БЕЗ ПІДГОТОВКИ В БІЙ.
Резерви Сталіна такими не назвати

БЕРЛІН, 1 ВЕРЕСНЯ. Німці констатують величезні втрати большевиків у людях, які вони понесли останніми тижнями в безрезультатних атаках, що велися на південний схід від озера Ільмень. Після того, як всі намагання ворога прорвати німецькі позиції, завдяки введенню в діло набагато перевищуваного кількісно війська, потерпіли крах, совєти доставили сюди для продовження своїх атак більше, ніж 17.000 чоловік запасу. Цей запас майже виключно складався з середньоазіатських народів, переважно за все, з узбеків, казахів і туркменів. Один транспорт в 2.000 чоловік, які ще не пройшли ніякої підготовки, був кинутий у бій зараз же після прибуття на лінію фронту, при чому, можна бокаючи було чути від самих полонених, що вони не були попереджені ні про що. Більшість частина 29 тої військової дивізії була знищена. Большевицький офіцери та комісари, які потрапили в німецький полон, стверджували, що вони не могли порозумітись із середньоазіатськими солдатами і не їм особливо затруднювали керівництво військом. Ці факти показують, що хоч і велика кількість людей у Советському союзі, але розділені вони військовими кордонами.

Москва бреше

Москва пошерює чутки, ніби німці, займаючи советський терен, відсилають робітників на примусову працю до Німеччини, де, мовляв, про них зовсім не дбають і вони голодують. Але самі робітники з власного почину виступають проти цієї брехні. В київській газеті «Нове українське слово» робітник В. М. Щербаків, який чотири місяці працював у Німеччині, пише так: «Ми відчуваємо, що попали сюди не як чужинці, а як бажані люди, як члени одної сім'ї...

На заводі нам, українцям, відвели окремий гуртожиток. Ні, як ніяк не пасує ця назва до світлого й чистого приміщення. Слово «гуртожиток» в нашому уявленні завжди асоціюється з навтюхинами до кутках, з смородом онуч і брудними матрацами. Чи варто говорити, що тут нічого подібного ми не побачили? Ідеальна чистота, свіже повітря, чисті ковдри й подушки, м'які матраци. Над кожним ліжком окремі полички для харчів...

До речі, про харчі. Большевицькі агітатори найбільше спекулюють саме на цьому, повторюючи чутки, що українські робітники в Німеччині голодують. Проте, можу сказати, що за 4½ місяці, які я пробув у Німеччині, я жодного дня не почував себе голоднім. Більше того: перейшли тижню дворобіт, я повертався до Києва важчим на 5 кг 820 гр.

Большевики всіма силами перешкоджають поширенню чуток про те, що німці скасували колгоспну систему. Вони бояться, щоб їхні колгоспники теж не почали втікати з знищення колгоспів. Як значійно, вони вживають для цього брехні; запевняють, що німці скасували колгоспи для того, щоб передати землю колишнім німецьким та російським поміщикам. В інтерв'ю з представниками преси виступили проти цієї брехні Рейхсміністр східніх областей Розенберг, та крім того й самі факти говорять про те, що большевики брешуть. Всюди колгоспи скасовані. 31 травня ц. р. вже остаточний колгосп на Білорусі. Тільки за вісім тижнів там ліквідовано 1400 колгоспів і заведено 122.000 нових господарств. Кожне таке господарство звільнене від усякого податку й має право розводити скільки може худоби та домашньої птиці. Це правда, якої не здолає большевицька брехня.

Від самого початку війни народи СССР без перестанку тільки й чують про большевицькі перемоги, про велику військову здобич, про нейсмілівші героїчні вчинки. Без упину оповідає Москва про перевагу своєї зброї, советського військового духу, свого військового керівництва та хоробрих бійців червоної армії. Там часом німці б'ють жорстоко вперед і завдають вже найвразливішим областям европейської частини советського союзу, де саме скупилася головна советська військова промисловість.

Кінцеву большевики поширювали чутки про перемоги своєї армії та остаточне знищення німців. Але ж їм не вдалося звільнити ні України, ні Білорусії, ні, навіть, Харкова, ані Тимошенко, ніби, вже має у своїх руках. Ожже правдою не стається таки те, що Німецьке Військове Командування, німецький воїн, німецькі літаки та німецька зброя мають беззперечну перевагу.

Цікаво, що навіть, деякі комуністичної молоді в Москві констатували недавно, що всі советські успіхи—це брехня. На засіданні «антифашистської молоді» полковник Сталінов голосив телеграму до Сталіна, що починалася так: «11 місяців війни проти сітлерівців будь для нас суворою школою. Нам довелося пережити багато страшного». Ні словечка про перемогу або знищення ворога! Лише в обіцянка—«постараємся здобути перемогу в 1942 р.».

Отак несподівано виходить на світ Божий правда.

Ель-Аламейн

(Довідка)

(П.С.) Область Ель-Аламейн, в якій тепер відбуваються військові дії в сітлі, повна з давніх-давен історичними згадками про різні історичні епохи з минулого сгліта.

Місцевість, що тепер кругом являє собою суцільну пустелю, була в часи ранньої єгипетської історії плодовитою й густо заселеною. Вона за часів царювання Олександра Великого в сгліті, тобто, приблизно за 300 років до Різдва Христового, належала до великого македонського царя була перетворена в квітучий сад за допомогою широкої сітки зрошувальних каналів, чим і зберегла репутацію багатої країни до VIII сторіччя нашої ери. Потім наступають часи занепаду. Зрошувальна система Олександра Великого стала непридатною, пустелі засипали піски, грунтова вода пішла глибоко в землю, й люди покинули країну. Тепер там живе декілька бедуїнів, худоба яких знаходить між пічаними дюнами потрохи трави.

Ель-Аламейн, що по-арабському означає «Два горби»—це маленька залізничка станція, збудована 50 років тому. Від неї до 10-ти кілометрах від неї знаходиться містечко Ель-Аламейн, побіжу якого залізнички руїни фортеці, збудованої у XIII сторіччі сгіпетським султаном Бібаром. В 9 кілометрах на південь від згаданого містечка розташоване руїне арабське містечко Касм-Ель-Бін, що по-арабському означає «Початок достатку» або «Початок багатства». Це назву містечко одержало від того, що, їдучи караваном зі Сходу, тут вперше після пустелі бачиш багату країну. В старовину в цій місцевості росли оливкові дерева та виногрід, з якого виробляли відоме вино, про яке латинський поет Горацій писав, що воно було удобрене напоєм сгіпетської цариці Клеопатри.

Декілька років тому сгіпетський уряд пробував було знову відродити й заселити це пустелю. Тому, що не тепер грунтова вода, нема потреби копати там глибокі артезіанські колодязі для того, щоб мати воду на поверхні. Таким чином, після світової війни виникає в цій місцевості на південь від містечка Абукір біля Александрії (між Гарбатом і станцією Банг), велике арабське село Бердж Ель Араб.

За Ель-Аламейна та Касм-Ель-Біна на схід починається місцевість, що переходить суцільним

БОЇ БІЛЯ СТАЛІНГРАДА МАЮТЬ ВИРІШАЛЬНЕ ЗНАЧІННЯ ДЛЯ СВІТОВОГО ВІЙСЬКОВОГО СТАНОВИЩА

(П.С.) В офіційному звіті ставлення темою рівних днів дня ...ня являються спроби бої біля Сталінграда, в яких німецькі війська здобули нові простори. Сторінкові коментатори переходять цілком від стратегічних бої біля Сталінграда до загальної ситуації. Англійський коментатор Лідель Гарт пише: «Німецький удар по стороні Дону та на Кавказі є найгрізнішим дивом сієї війни. Ніхто не може тепер стверджувати в тому, що сіл Європи є головним театром війни. Кампанія продовжується також через Середземне море, безперечно перевагу».

ГРОЗА, ЩО НАБЛИЖАЄТЬСЯ

Військовий стан на Кавказі вилякав на англійське та советське командування на Середньому Сході, яке бачить в ньому наближення великої грози. В зв'язку з тим, що стало ясне англійське намагання примусити Іран оголосити війну державам Осі, у Стамбулі повідомляється, що в найбутньому очікується ще більший стан у Ірані, що можливо буде використаний як вихідне місце для операцій проти Советського союзу.

Вже зараз англійська преса в Москві та Стамбулі говорить про можливість висадження англійських військ на Кавказі.

СУБТРОПІЧНІ КУЛЬТУРИ НА КАВКАЗІ
Велике значіння посіви бавовнини та тютюну. Розведення чаю поширюється.

Успішний наступ німецьких військ на західній частині Кавказа має можливість великого погляд на особливі культури, які зацікавлювалися в сгіперовому кліматі Кавказа. Для советського постачання всі вистави означає загрозу цілому ряду важливих і значних областей постачання. Кавказ, який в деяких рішні часи являв для европейського континенту багату житницю, після большевицької революції майже втратив своє значіння, як постачник зерна. Тільки в 30-х роках цього сторіччя вийв зерна пшениці та кукурудзи цілком знову зросту. Виробництво вина одержало вже зараз на протязі цілих сторіч.

Інші культури,—як бавовнина, рис та тютюн,—були вводені або інтенсифіковані тільки останнім часом. Посівна площа бавовника, яка перед першою війною не перевищувала 200.000 гектарів, у 1938 році склалася 2,1 мільйона гектарів, з яких 164.000 гектарів приходили на Азербайджан. Це посівна площа на ціле Кавказ, яка перед війною досягла 3 мільйонів гектарів, була в 1942 році зменшена до 200.000 гектарів.

Совєтська преса перебільшувала в 1942 році 43.000 гектарів, а в 1941 році досягла вже значіння гектарів. З цього часу вона не показала більш високих цифр. Одне зрозуміло: ці цифри не відповідають дійсності. Ще великі розширювання виноградників тютюну в Краснодарському краю не дають ще великої продукції.

Розведення чайного терену в Советському союзі також почало мати успіхи тільки за останні роки перед війною. В 1940—1941 роках також на Кавказі площа була була в площині 49.000 гектарів чайних насаджень і повинні були дати 200.000 тонн чаю на рік. Про цілях, Кавказ задався перед краєм, в яких він буде мати свою ціну. Вони розташовані також в Советському союзі в Середній Азії. Вже перед війною в Середній Азії було 10 чайних плантацій.

Ще більше можна дати, від розведення чаю, цікаве розведення рису, для якого в деяких прилеглих областях Кавказа являється сприятливі умови. Як по Советський союз перед війною не ще фігурувати в відомостях статистики, як передом рису, то перед в основні рис розведення рису на Кавказі і розведення хрес, перед більшого на Кавказі від цього можливість обійтися певною мірою рису.

КРИМ ПРАЦЮЄ ЗІ

У відбудові Криму ...ь захватив дотого ...ких військами ...ких успіхів. У Се... ронації вже з цього 1941 ро... правоче вікне самоуправ... ління. Звому відкрив ... ...ь кварал, 4 поліклініки, ... зубо-лікарські інститути з ... ...ь аптек, бюлювано ... початкових шкіл і ... дитячих ясел та будівлі для старших. Відкрито ... ...ож 4 нарали та 3 кінотеатри. (Продукція промислових ... ...ення. Крім 100 промислових підприємств, що виконують військові замовлення, ...ий план та свої виробничі ... ремісничих виробництв ... ...ражають ...

Забуте лихо

(ОПОВІДАННЯ)

I

Рано. Мгла придушений ...ї горбо собака, загарчало ...ло радо, жучусь пятиотчаяну ...ву тишу й нарах збірає ...ося. За вікном прозувала ...ейтки. Сотні спарядів по...ювали з повітряних ...ів і ті скоїли з ...ою ...ювальним снігом си...ували на землю.

Не зважаючи на це, господарка з ...ою ...ь наближ... уривистий гул ...тора винороджено. Стало ...ливо. Ці ...ом на...ли ...ти. ...ь ...ь ...ь

Свято в Кролевці!

2 вересня неозброєний і свідомий день для Кролевця. Кролевчани саме в цей день рік тому до кінця вступили німецькі військові частини. Ні звідки не чекали вони лиха. Ні звідки не йшло воно. Ніхто не сіяв. Ніхто не збирав. Ніхто не косив. Ніхто не молотив. Ніхто не пік. Ніхто не варив. Ніхто не їв. Ніхто не пив. Ніхто не спав. Ніхто не прокидався. Ніхто не вмирав. Ніхто не народжувався. Ніхто не одружувався. Ніхто не розлучався. Ніхто не сварився. Ніхто не мирився. Ніхто не любив. Ніхто не ненавидів. Ніхто не...

Ще з ранку на вулицях, в установах, на підприємствах почувалося радісний піднесення. Чудовий теплий день вставав разом з людьми. І саме цього розсвітанням ранку, в такий день, коли всі вони, ці люди, які вже рік живуть поза межами звичайних людських життєвих умов, відчували себе ніби в жахливому кошмарі, коли

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Середа 16 вересня 1942 року | Ч 50

Німецькі війська в передмістях Сталінграда

Большевицькі атаки розбиваються об вогонь німецької зброї. Потоплення англійського конвою в Атлантичному океані.

Бої за Сталінград

В советських газетах та журналах про оборону Царицина в 1918 році було написано безліч статтей, а також видано со ні кни жок. Про це турбувався сам Сталін. Всі бойові операції, що були зв'язані з іменами таких осіб, як Чуйчевський, Єгоров, Блюхер, Якір та інші були замовчені, а замість них було поставлено лише те, що було зв'язано з ім'ям самого Сталіна. Тут підкреслювалась його особиста участь, його геніальність", „стратегія" і „тактика". Але ж коли зараз розглянути все це з чисто військового боку, то, звичайно, тут ніяких ознак геніальності" Сталіна не було. Це можна пояснити тим би подями, що зараз відбуваються в районі Сталінграда.

Зараз німецький наступ на Царицин відбувається в тих самих напрямках, що і наступи в 1918 році, тобто, великого коліна Дону на північ від Калача із району станції Котельниково. Большевики зараз найдушно захищають Сталінград, розуміючи, що з втратою його вони позбудуться всякої можливості зв'язку між центральною Росією та басейном Каспійського моря Советське командування після форсування німцями Дону в нижній його течії та перетину залізниці Тіхорецьк—Сталінград було змушене відвести свої війська з району Калача на схід і, таким чином, втратило зв'язок з своїми арміями, які відступили на Кубань. Не дивлячись на сильно організовану большевиками оборону великому коліні Дона в районі Котельниково, советське командування ще не порахувалося в своїх силах і недооцінило можливостях і недооцінило німецького вдару. 62 большевицька армія й час була першої танкової армії не тільки не виграли але самі попали в і були знищені.

Далі німецькі війська підійшли по всьому фронту до Дону, після запеклих боїв за переправу створили переправостове укріплення на північний захід від Царицина та перевели на східний берег значні з'єднання піхоти й моторизованих військ. Одночасно з цим, наступаючи з району Котельниково на Сарепту, німецькі війська відкинули советські частини далі на північний схід і штурмом узяли сильно укріплені советські позиції.

Зараз просування німецьких та союзних військ в умовах жорстокої боротьби з піхотними та танковими частинами продовжується. Становище большевиків у районі Сталінграда усвідомлюється, а сталінська „тактика" й „стратегія" залишається геть далеко позаду. Недалеко той час, коли сильно укріплена фортеця Сталінград опиниться в німецьких руках.

Військові зведення з головної квартири фюрера:

14 вересня 1942 року

На схід від Новоросійська взято ворожі укріплені позиції. На р. Терек німецькі війська прорвали сильно захищені ворожі позиції й завдали противникові тяжких кривавих втрат. Великі повітряні сили з великим успіхом вели боротьбу з советськими військами на схід від Волги. На Донецькому фронті німецькими та мад'ярськими з'єднаннями проведені успішні наступи.

У районі Ржева в рог вів наступ за допомогою сильного артилерійського вогню, підтримуваного бронетанками. На південь від Ладожського озера декілька місцевих наступів ворога при жвавій артилерійській та повітряній діях не вдалися.

Минулої ночі советські винищувачі робили полювати над східньою Німеччиною. Дякуючи безплановому киданню бомб, відбулися незначні пошкодження.

В ніч на 14 вересня з'єднання британських літаків зробило наліт на м. Бремен, де було скинуто бомби, завдяки чому потерпіло цивільне населення й відбулися пожежі. Між іншим, бомби попали на великі церкви, лікарні та культурні пам'ятники.

В районі Тобрука вночі ворог робив спробу висадитися введенням сил з моря та з повітря. Дякуючи гаптовому наступу німецьких та італійських військ, ця спроба не мала успіху. 2 ворожих пароплави загорілись. Взято велику кількість полонених.

15 вересня 1942 року

На південному сході від Новоросійська укріплена місцевість, не дивлячись на впертий опір ворога, взята. На р. Терек продовжуються сильні ворожі наступи. Німецькі війська, підтримані з'єднаннями повітряної зброї, переможно штурмували Сталінград і продовжують далі завойовувати місцевість. На Волзі попаданням бомби потоплений буксирний пароплав.

На північ від Ржева ворог відкинув свої наступи за допомогою введення сильної артилерії, але був відкинутий з великими кривавими втратами.

На Ладожському озері бойові літаки потопили фрахтове судно та пошкодили три пароплави. У минулу ніч бойові літаки скинули над Мурманськом та аеродромами недалеко від міста бомби великого калібру.

З 12 по 14 вересня збито 227 советських літаків. В минулу ніч британські літаки наступали на північну берегову німецьку область. Цивільне населення потерпіло втрати. Між іншим, у населеній частині міста Вільгельсгафена відбулися пожежі та пошкоджено деякі будівлі.

Як говорилося в особливому повідомленні, в Атлантичному океані німецькі підводні човни натрапили на сильно захищений англійський конвой. В жорстоких боях більша частина молодого екіпажа підводних човнів до сьогоднішнього дня переслідували та наступали на конвой, із якого потопили 19 ворожих пароплавів місткістю 122.000 брутто-тонн, а також 2 винищувачі, 1 корвет із ворожої оборони 6 інших пароплавів, дякуючи попаданню торпед, було потоплено; 4 малих пароплави із обстріляного конвою мали змогу врятуватись.

* * *

Капітан-лейтенант Лютцельбург, командир одного підводного човна, нагороджений знаком дубового листя до рицарського залізного хреста, загинув у поході проти ворога. В його особі підводна зброя втратила видатного командира та непереможного бійця. Човен продовжував свою дію під командою старшого караульного офіцера.

У Куйбишеві небезпечно

Токіо. Як видно з повідомлень із Чунгкінга, совети вважають теперішній урядовий центр Куйбишев недостатньо надійним. Тому там обговорюють, куди саме перенести урядові установи. Називають місто Молотов (Перм), яке знаходиться на сибірській залізниці. Перехід уряду мотивується тим, що протиповітряна оборона в Куйбишеві, не дивлячись на посилені роботи, що тривали місяцями, в наслідок нестачі робочої сили, не зовсім надійна, щоб захистити місто від значних нападів. Очевидно, до цього приєднується й те, що в наслідок використання повітряної зброї на фронті, для охорони місця перебування уряду не можна буде застосувати ловецьких літаків у належній кількості.

Нова японська висадка на Новій Гвінеї

Як повідомляють з офіційних військових кіл, у Мельбурні, нові японські частини висадилися на Новій Гвінеї. Крім військових частин, японці, за австралійським повідомленням, змогли висадити в Новій Гвінеї також військовий матеріал. Союзній авіації не вдалося затримати висадку транспортів.

Мобілізація людських резервів Совєтського Союзу

Берлін. Большевизм уже вичерпав усі свої резерви. Боротьба минулого року та тяжкі жертви зими не пройшли для советів без слідно. Ця думка стверджується фактами, які ми маємо в повідомленнях про боротьбу у великій дузі Дону, де говориться, що серед захоплених советських полонених майже відсутні солдати віком від 20 до 30 років. Навпаки, дуже багато солдатів молодих та старих років.

Так само газючий той факт, що в армії зустрічаються переважно солдати середньо-азійських народів, особливо, чистих монгольських типів.

БЕРЛІН. На північно-американських теренах Бразілія вже в січні місяця цього року приєдналася своїми з державами американські домагання, бразільський уряд тепер офіційно оголосив війну Німеччині та Італії. Бразілія ще до цього часу фактично знаходилася в стані розпорядженні північно-американського військового керівництва. Тому офіційний вступ Бразілії у війну не має значення для Австралії і збільшилося недовір'я Советського Союзу до сили англо-американського фронту.

Рік визволення

Після того, як у суботу ввечері говорив по радіо до населення м. Конотопа старшина району, 13 вересня 1942 року відбулось урочисте святкування року визволення німецькими військами м. Конотопа та Конотопського району від большевицького панування.

В національних українських вбраннях збиралися службовці та працівники установ біля будинку міського управління, а у визначений час, співаючи українських народніх пісень, з портретами Гітлера та Шевченка довгою колоною всі вони пішли на стадіон. Прикрашений українськими та німецькими національними прапорами стадіон якось радісно, по-новому приймав до себе веселих гостей.

На стадіон також прибули раненні німецькі вояки, яких радо зустріло українське населення й уквітчало їх букетами квітів.

О 10-й годині ранку старшина Конотопського району пан Ковтун оголосив зібрання відкритим. Духовий оркестр виконав урочистий марш, а потім українська хорова капела під керівництвом п. Греся виконала «Як умру, то поховайте...» та декілька інших народніх пісень. Гучними оплесками відповідали сдухачі на кожний виконаний номер. Потім співачкою хорової капели п. Добровольською був зачитаний літературний монтаж з творів Т. Шевченка.

З великою увагою присутні вислухали промову старшини Конотопського району п. Ковтуна. Він, між іншим, сказав: «Трудолюбивий і працездатний український нарід, який більш, ніж 20 років терпів над собою глум жидо-большевицької системи господарювання, лише почувши звістку про війну, був певний в остаточній перемозі сильного, культурного народу Великонімеччини над перобами-комуністами та паразитами-жидами.

Зразу ж після вступу німецьких військ до нашого міста в особі німецького солдата ми побачили дисциплінованого, гарно вихованого, культурну людину.

Про всі ті знущання, що їх довелося пережити українському людові, кожен добре нам'ятає. І тепер, коли німецька армія знищила жидо-большевицьких паразитів, ми не можемо стояти осторонь від усіх тих подій, що зараз відбуваються. Стояти осторонь—це значить: бути зрадником свого народу! Станьмо ж до чесної, повсякденної праці для відбудови життя нашої країни!

Слава Адольфу Гітлеру—великому визволителю українського народу!

Слава хоробрим синам Великонімеччини, які своїми перемогами над жидо-большевизмом створюють шлях відродження українського народу!

Слава вірним синам України, які допомагають у цій боротьбі!

Слава Україні!"

Потім виступив з змістовною промовою заступник коменданта місцевої Комендатури капітан п. Феєрманн, який, подякувавши старшині Конотопського району за запрошення на святкування, вказав на ті величезні зміни, які відбулися тут на протязі цього року.

«Ви одержали,—говорить пан Феєрманн,—ваші церкви, і тепер ви можете вільно звертатися до Бога. Сільському населенню, дякуючи приходу німецької армії, новим аграрним законом дана можливість одержати в майбутньому землю. А головне це те, що всіх вас звільнено від большевизму».

Вказавши на єдиного виновника теперішньої війни—жида, п. Феєрманн далі сказав: «З початку весняного наступу 1942 року на сході було взято лише в полон біля 1 мільйона чоловік, здобуто або знищено біля 7.000 танків, біля 12.000 гармат. Всі спроби Сталіна розпочати наступ є безрезультатні й коштують большевикам величезних втрат. Це все свідчить, що большевизм підходить до своєї загибелі».

Вказавши на деякі труднощі в галузі прожитку, п. Феєрманн сказав, що це становище не вічне.

В три години того ж дня німецькою військовою владою було передано для населення м. Конотопа та його околиць українську читальню.

Ще задовго до початку відкриття гарно устатковане приміщення читальні вже було заповнене міською інтелігенцією. Урочисте відкриття розпочалось виступом хорової капели, яка проспівала пісні улюбленого українського поета Т. Шевченка «Заповіт» та пісню «Україна», яка особливо вилинула на присутніх.

З короткою промовою виступив обер-лейтенант Лоттермозер, який, передавши читальню старшині м. Конотопа, сказав: «Вона повинна стати місцем відпочинку та розбудити в українцях розуміння своїх майстрів художнього слова. Перш за все, українці повинні звертати свої погляди на Західню Европу, звідки завжди український нарід одержував головні імпульси своєї діяльності, щоб ми, як об'єднана Европа, стали найсильнішою частиною світу».

На закінчення зібрання капела виконала „Думи мої, думи мої".

Відкриття читальні є доказ того, що німецьке командування, на ряду з налагодженням усіх галузей народнього господарства, приділяє велику увагу також культурному розвитку нашого народу.

О 6 годині вечора цього ж дня в приміщенні міського кінотеатру розпочався святковий концерт. Після коротенької вітальної промови п. Городницького виступила хорова капела під керівництвом п. Греся з виконанням українських народніх пісень. Дуже сподобалися присутнім також виступ балетної групи та виконання музичних номерів талановитою сім'єю п. Кокошкіних.

До початку концерта та під час антракту грав у фойе духовий оркестр. Концерт пройшов з великим успіхом.

Вечором на Роменській вулиці зібралося багато людей, які слухали веселу музику, що передавалася відділом пропаганди. На закінчення обох святкових днів також через радіо була влаштована святкова година, в якій брали участь, крім українських артистів, ще й німецькі та венгерські солдати.

Так була відсвяткована річниця з дня визволення нас від жидо-большевизму.

По Україні

ШОСТКА. *27 серпня цього року населення міста урочисто відзначило день свого визволення від жидо-большевиків. На честь свята з великим успіхом демонструвалась німецька кінокартина з українським текстом „7 років невдач".*

РОМНИ. *10 вересня 1942 року німецькі війська здобули м. Ромни. Першу роковину свого визволення населення відзначало під гаслом „Слава нашому визволителю Фюреру! Слава німецьким воякам! Щире душевне вітання й сердечна подяка всьому німецькому народу!"*

Газета „Відродження" на своїх сторінках подала ряд статтей керівників району, які говорять про блискучі річні підсумки, що їх здобуло населення міста та району під керівництвом визволителів-німців.

НІЖИН. *1 вересня цього року розпочалось навчання в ніжинській медичній школі. На 100 місць подано 220 заяв. Набір у школу пройшов організовано. Це говорить за те, що в нашої молоді є велике бажання до навчання.*

КРЕМЕНЧУК. *По всіх громадських дворах с. Кам'яний-Потік широко розгорнуто збір коштів на допомогу Німецькому Червоному Хресту. Збір триває далі. Цим шляхом українські селяни сплачують свій борг подяки німецькій армії за звільнення від жидо-большевицького ярма.*

Наказ № 102

По Управлінню Старшини Конотопського району від 2 вересня 1942 року.

З метою впорядкування надходжень платежів, а також посилення платіжної дисципліни серед платників обов'язкових податків НАКАЗУЮ:

1. Зобов'язати платників прибуткового податку обов'язково вести прибутково-видаткові книжки, в яких записи переводити в день одержання замовлення, або переведення витрат. За ухилення від ведення цих книжок, за невірні або неповні записи них прибутків та витрат винні будуть притягатися до штрафу до десятикратного розміру втаєної суми прибутків.

2. За невчасну сплату всіх обов'язкових податків за минулі місяці, а також авансу прибуткового податку за біжучі місяці після 5 числа кожного місяця нараховується пеня в розмірі 1% за кожний день прострочки.

3. Контроль за виконанням цього наказу покладаю на податкового інспектора району.

Старшина району КОВТУН.

ОБ'ЯВА

1. Окремі мешканці м. Конотопа та району все ще не мають на своїх ПАШПОРТАХ НІМЕЦЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ШТЕМПЕЛІВ, хоч про це вже декілька разів указувалось.

2. Багато в кого в пашпортах нема штемпеля-контролю і помітки про термін дійсності. Цей штемпель мусить поновлюватись перед закінченням вказаного в пашпорті терміну в крайньому разі пізніше на один день, а не як це спостерігається днями, тижнями і навіть місяцями пізніше. Мається можливість поновити останні з 14 вересня по 20 вересня 1942 року. Хто не виконає цього розпорядження, буде оштрафований на 100 крб. 21 вересня ц. р буде провадитись контроль вищевказаного

МІСЦЕВИЙ КОМЕНДАНТ
ПАШПОРТНИЙ СТІЛ.

До уваги читачів!

Починаючи з цього номера, газета „Визволення" виходитиме 2 рази на тиждень, а саме: по середам і неділям.

Знайомство з Єжовим

22 червня 1939 року на кавказському курорті Сочі відбулась у театрі урочиста вистава. В урядовій ложі сидів Сталін, біля нього—його син Яша та донька Світлана. За ним—голова верховного совета Калінін.

Йшла відома п'єса Островського „Весілля Белугіна". Ролю Белугіна грав артист Всеволод Тамарін. Ніхто з тих, хто був тоді в курортному театрі, напевно, не сподівався, що через два роки Яша Джугашвілі та Всеволод Тамарін будуть у Берліні: Сталіна син, як військовополонений, а артист, як втікач і найзавзятіший обвинувачувач Сталіна.

Тамаріну, як відомому артистові, доводилось часто зустрічатися з представниками найвищої советської ієрархії, й він розповів нам, між іншим, про свою першу зустріч з Єжовим і про смерть замучених цим катом маршала Єгорова та керівника профспілок Томського.

„Тухачевського вже розстріляли, тепер на черзі маршал Єгоров. Одного вечора до його помешкання вдерлися п'ять чекістів. Єгоров працював за своїм столом. „Руки вгору!"—крикнув старший чекіст.—„Ти заарештований?"—„Заарештований?"—питає Єгоров і спокійно дивиться в вічі чекістам. „Так!"—кричить старший чекіст—„З наказу наркома Єжова!"—і вагинається, щоб дістати наказа з порфеля. Цей момент використовує Єгоров, вихоплює револьвер і вбиває старшого чекіста, за ним другого та третього і, нарешті, себе самого.

Томський був моїм добрим приятелем. Він належав до тих мрійників, які ніяк не можуть зрозуміти, що марксизм, а, особливо большевизм, приведуть до асоціальних наслідків. Він прозрів тільки тоді, коли Сталін почав закріпачувати населення. Одного дня покликала мене до телефону дружина Томського й просила негайно прибути до них. . Я застав пані Томську таку збентежену, що вона не могла говорити. Вона повела мене до спальні, де на підлозі лежав мій старий приятель, а довкола його голови була калюжа крові.—„Чи не лишив він якого листа?"— запитав я схвильовану пані Томську та, підійшовши до його робочого столу, знайшов там лист, адресований Сталіну. Я прочитав: „Йосифе Віссаріоновичу! Я ніколи не був учасником якоїсь змови проти Вас. Відхожу з цього світу тому, що не можу пережити мого виключення з партії". Я дуже добре знав Томського й був переконаний, що він не зміг би збрехати перед смертю. Змова, про яку тоді так багато говорилося, була нічим іншим, як провокацією Сталіна.

Один мій знайомий, пріз вища якого я не можу назвати тому, що його рідня ще в СССР, запросив мене до себе, обіцяючи познайомити з одним дуже розумним чоловіком. Коли я прийшов, то застав там уже ад'ютанта Ворошилова та Петухова з жінкою, голову лісової промисловості Калугіна та ще одного маленького чоловічка з незвичайно низьким чолом і запалими, рухливими очима. Під кінець вечері, за якою багато пилося, настрій піднісся й язики розв'язались. Говорили без страху та критикували загальну політичну ситуацію. Тільки маленький чоловічок, який був ніхто інший, як Єжов, мовчав і зосереджено оглядав своє оточення. Неприємне враження, яке викликав у мене цей чоловічок, як виявилося пізніше, не було безпідставне. Єжов, який знав уже про своє призначення на посаду голови НКВС, пролів до цього товариства, щоб зібрати матеріал для майбутніх процесів над своїми жертвами.

(О. А. Д.)

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конотоп, Неділя 20 вересня 1942 року

Ч 51

Успішна боротьба за Сталінград продовжується

...ення ворожого десанту біля Тобрука. Бомбардування військових споруд східньої Англії.

...тегія втечі

...сіх боях большевики ...у тактику, що, не зверта... на свої втрати, ро... спинити німців своєю ..., і хоч німці мали кра... та краще військове ..., але большевики ..., що переможуть їх ...ий кількісній перевазі. ...ються цим, вони кидали ...ими дивізію за дивізією ...ні вони зрозуміли, що ...датки, проти німецької ...ого. Завдяки невпинним ...их втратам, почав і там ...ський матеріал. Навіть ...ам приходиться берегти ...му раптом починають ...обувати іншу тактику ...відступання, що фактич... вже в „тактику ...

...мо, як німці в багатьох ...ройшли Дон, перерізали ...Воєка--Ростов, розір ...ою авіацій всі спо... Доном та Дінцем і ...рубні для советського ...промислові райони, боль... армія на південному ...дського фронту не мо... відступати в порядку. ...ати життя, недобиткам ...ських армій достається ...ати зброю й без усякого ...ки.

Большевицькі розмови ...у тактику»—це тільки ...крити словами своє без ...становище: «тактика ...е просто втеча».

...ни советського ...транспорту

...Лондонський госпо... журнал „Еко... пишучи про стан ...ого транспорту, ...висновок, що ро... залізнична мережа ...ість вагонів з 1913 ...ьшилась лише на ..., як фрахт обіль... на 300%. Втрати со... ...изничних колій у ...німцями областях ...фронтових зонах ...ть 35—45 проц. Со... ...залізничний тра... ...ер уже не в зм... ...альних всіх пот... ...кової промисло...

Військові зведення

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

16 вересня 1942 року

На р. Терек у жорстоких боях досягнуто дальшого зайняття місцевості. З'єднання повітряних сил увесь час підтримували дії наземних військ, а також нападали на ворожий транспортний рух. У районі Вороніжа сильний ворожий наступ був відбитий з великими для ворога втратами. За вчорашній день біля Ржева при відбитті повторного ворожого наступу знищено 106 броневиків. У іншому місці власними військовими силами був проведений успішний місцевий наступ.

У північній частиві фронту проведені місцеві атаки большевиків. На південь від Ладожського озера були оточені та знищені слабкі ворожі сили. За час від 5 по 15 вересня совєтські повітряні сили втратили 1.215 літаків, з них—936 у повітряних боях; власні втрати становять 87 літаків. По раніше поданих звеленнях видно, що протягом одного літа фінські та німецькі повітряні та морські сили знищили 26 советських підводних човнів. Як говорилося в особливому повідомленні, в ніч на 14 вересня біля Тобрука була зроблена спроба висадки британського десанту. З'єднаннями німецьких та італійських сил після жорстокого швидкого бою всі ці ворожі війська були знищені або взяті в полон. Ворожі морські сили береговою та зевітною артилерією були успішно обстріляні, при цьому знищено 3 винищувачі, декілька корветів та велику кількість десантних човнів. Крім того, попаданням бомб було потоплено 2 ворожі крейсери, 1 винищувач та багато моторних торпедних човнів. Усього в цій операції було взято 580 полонених, в тому числі 34 офіцери. Крім того, ворог втратив велику кількість убитими. Наші втрати незначні.

В західній частині Північного моря форпостні човни потопили в коротку морському бою 2 британських швидкохідних човни. Третій ворожий човен згорів. На Єгіпетському фронті оберлейтенант Марсель досяг своєї 145—151 повітряної перемоги.

17 вересня 1942 року

На р. Терек продовжуються вперті бої проти окремих ворожих частин. Також продовжується успішна боротьба за Сталінгрзд. На Донецькому фронті всі наступи ворога відбиті мад'ярськими військами, при чому, було знищено 24 ворожих танки. В районі Ржева відбулися слабі безуспішні ворожі наступи. Було знищено 21 бронемашину противника. На Мурманському фронті власним оточуючим наступом знищено батальйон одної ворожої бригади.

Під час ворожих нальотів на зайняті західні області та на західню Німеччину британська авіація втратила 4 літаки. Цивільне населення мало втрати. Під час іншого нальоту було збито 37 ворожих бомбовозів. Легкі німецькі бойові літаки вдень закидали бомбами промислові та транспортві споруди на англійському південному березі. Вночі наші літаки знову скинули розривні та запалювальні бомби на важливі військові споруди східньої Англії.

18 вересня 1942 року

На р. Терек німецькі танкові з'єднання при підтримці літаків-винищувачів знищили два батальйони ворога та споруди і взяли 41 гармату. В боротьбі біля Сталінграда в жорстоких боях при допомозі авіації досягнено дальшого успіху. Відновлений наступ ворога на передмістне укріплення Вороніжа при великих кривавих втратах був відбитий. З 15 вересня в цій області знищено 91 советський броневик. Нічні наступи авіації були спрямовані проти ворожих аеродромів.

На південний схід від озера Ільмень та на південь від Ладожського озера повторні місцеві наступи невеликих ворожих сил при великих втратах були відбиті. Совєтська авіація втратила за 16—17 вересня 146 літаків. 6 власних літаків пропало безвісті.

ОГОЛОШЕННЯ ВІЙНИ БРАЗІЛІЄЮ

БЕРЛІН. Під північно американським тиском Бразілія вже з січня місяця цього року приховала зносини з державами осі. Виконуючи північно-американські домагання, бразільський уряд тепер офіційно оголосив війну Німеччині та Італії. Бразілія ще до цього часу повністю знаходилася в розпорядженні північно-американського військового керівництва. Тому офіційний вступ Бразілії у війну не має значіння.

Нове порушення нейтралітету

СТОКГОЛЬМ. Шведський пароплав „Лільєвак" був торпедований у шведських водах советським підводним човном. При цьому загинуло 38 шведських моряків. Торпедування викликало величезне обурення в шведській пресі.

„Свенська дагбладет" пише: „Потопленням „Лільєвак" брутально розвіяна ілюзія, нібито советські підводні човни припинили свої операції проти шведського мореплавства в Балтійському морі. Неодноразові протести шведського уряду в Куйбишеві, мабуть, не мали ніяких наслідків. Не може бути сумніву в тому, чиї торпеди викликали нову катастрофу. Уряд на цей раз, як це було в попередніх випадках, не повинен заспокоюватись пустими словами". „Свенська дагбладет" закликає до повної свободи дій шведським морським і повітряним сил у боротьбі проти советських підводних човнів.

О. Ф.

Спроба створення третього фронту розвалилася

ТОКІО. „Ніші-Ніці", коментуючи блискучі наслідки морської битви біля Соломонових островів, заявляє, що японський військовий флот розладнав англо-американський план „створити третій морський фронт", що повинен був зробити враження на англо-американсько-советську конференцію. В той час, як створення другого фронту, якого вимагає Советський Союз, стало безнадійним, Сполучені Штати й Англія намагалися створити третій фронт на морі й завдати удару державам осі. Однак, з цією спробою виникла ще ніколи небачена небезпека для Австралії і збільшилося недовір'я Советського Союзу до сили англо-американського фронту.

Совєтська морська могутність

Н.С. Стал совєтського флоту в цій війні наводить на думку про багаточисленні невдачі в історії російського морського флоту. Через всю історію його проходять подібні катастрофи.

В той час, як Совєтський Союз має в своєму розпорядженні довге арктичне побережжя, яке дає йому мало користі, на тепліх морях у нього мається лише доступ до внутрішніх частин морів. Балтійське море являється закритим морем, вихід з якого знаходиться під контролем північних держав, а тепер під контролем Німеччини. Чорне море також закрите турецькими протоками, які, не дивлячись на всі зусилля, не були загарбані совєтами. Владивосток, цей водяр морів на сход, повинен був стати вихідним пунктом розвитку морської могутності на Тихому океані, відділеної від нього групами японських островів. Лишається лише Архангельськ, що замерзає взимку на 5 місяців або вільний від криги на відкритому морі Мурманськ, який, в зв'язку з своїм віддаленим розташуванням на північ до полярного круга являється надто проблематичним для мореплавства.

У Кримський війні 1854-55 років спіткав перший великий удар, коли чорноморський флот, всупереч сприятливим обставинам, не зробив спроби перешкодити висадці з'єднаних військ англійців, французів, турків і п'ємонтців. З повним розумінням потреб морської війни флот був відведений назад і використаний для захисту порта. Результатом цього була облога та капітуляція Севастополя, а також паризький договір 1856 року, яким царському уряду категорично заборонялося морське панування на Чорному морі. Подібна ж доля спіткала царський флот і в 1904 році на Далекому Сході біля Порт-Артура. Японці оточили фортецю Порт-Артур з суші, флот противника зробив спробу прорвати блокаду, але він був розбитий адміралом Того. Судна, що повертались назад, біля Порт-Артура від вогню японської військової артилерії знайшли собі свій безславний кінець. Поразка запасного флоту під командуванням адмірала Рождественського 27 травня 1905 року біля Цусіми, нанесена адміралом Того, положила кінець морській могутності Росії на Далекому Сході.

Під час світової війни російський балтійський флот обмежився тільки міною в війною проти слабких на той час німецьких морських сил і вів тільки оборонну політику.

Большевицька революція знищила зовсім кваліфікований офіцерський склад. А тому створення нової совєтської могутності було майже неподільним завданням. В наслідок цього виступили в збільшеному розмірі всі традиційні недоліки. Вже в совєтсько-фінській війні взимку 1939-1940 років совєтський балтійський флот не показав ніякої вартої уваги ініціативи проти далеко не свого по кількості ворога. Большевицькому флоту не вдалося ні разу серйозно перешкодити фінському мореплавству.

В цій війні Німеччини та її союзників проти Совєтського Союзу відбувалися тільки незначні бої, які закінчилися совєтськими втратами. Совєтський постачальний флот, який, як думають, складався з 110 підводних човнів, ледве показувався. На Чорному морі флот також, не кажучи вже про декілька багатих втратами боїв з противником біля румунсько-болгарського узбережжа, не проявив ніякого намагання до наступу. Після тяжких втрат на мінних полях біля Ревеля основна частина совєтського балтійського флоту була зламана. 2 бойових судна, що залишалися ще з царських часів—«Марат» та «Октябрьская революция»—були тяжко пошкоджені бомбами з літаків і стали непридатними для бою. Як повідомляють полонені, багато підводних човнів відправлено в Кронштадт, а їхні команди введені в сухопутне військо. Балтійські опорні пункти та острови вже втрачені, Ханко оточений фінами і Ленінград, основний опорний пункт большевицького флоту, оточений німецько-фінськими військами. Така доля флоту противника на Балтійському морі. Чорноморському флоту також не уникнути долі потоплення чи інтернування.

Совєтський флот на Північному Льодовитому океані теж знаходиться на невигідному посту, а флот в Азії має лише незначні перспективи успіху.

Отже, кінець большевицької системи є не тільки кінець думки про большевицьке світове панування, але й кінець морської могутності, яка в наслідок політичної ситуації терпить катастрофу так, як і нездібність совєтських володарів.

ЖИДІВСЬКИЙ МАСКАРАД.

Керувати народами Сталіну не важко. Це, звичайно, не легка, але гарно оплачувана справа. Її взяв на себе жид, який стоїть за спиною „батька народів".

В усьому нестача

За останні тижні особливо виразно виявилося, що англійці й американці опинилися в дуже скрутному становищі. Ніхто не вдається їм згрупувати досить багато сил, щоб досягнути хоч якогось успіху. Вони не тільки не мають досить кораблів, щоб підвозити ними війська та військові матеріали до своїх призначених по всьому світу фронтів, але й самої їхньої авіації в цілій спроможності не вистачає на те, щоб разом із совєтським союзником забезпечити себе потрібним матеріалом Британська й американська преса сама змушена признати цю загальну скруту. Наведемо тут кілька таких статтей:

„Нью-Республік"(Нью-Йорк)

«Виявилося, що, не зважаючи на всі заходи збільшити продукцію американської промисловості, її далеко не вистачає, щоб у всіх частинах світу забезпечити аліантів потрібним матеріалом. Сьогодні справа стоїть так, що аліанти на жодному театрі війни не мають досить матеріалу, щоб здобути незаперечну перевагу над Державами Осі. Північна та Західня Африка, Совєтський Союз, Мала Азія, Китай, Англія—всі вони одержують частину випродукованої Америкою зброї. В північній Африці англійці вже другий рік розпачливо борються з ворогом, який загрожує їм знищенням. Коли б ми обмежили наші доставки якимсь одним фронтом, то певно б там можна було розбити до щенту війська Осі, але це привело б до цілковитої поразки на всіх інших фронтах».

„Дейлі Телеграф" (Лондон)

«Бій, який тепер точиться в далеко розташованих одна від одної областях Китаю—від провінції Чекіянг на сході до Бірманського кордону на заході—це, мабуть, початок вирішального японського наступу для остаточної ліквідації т. зв. «китайського інциденту». Завоювавши Бірму, Японія позбавила тепер Китай усіх найважливіших його шляхів сполучення з союзниками і, тим самим, [illegible] його всякої можливості [illegible] жати від них допомогу. [illegible] дадуть Японії змогу звіль[illegible] значні военні сили, багато [illegible] сного матеріалу, що [illegible] знаходиться в Китаї та по[illegible] лять аліантів їхнього [illegible] ного фронту для протинаступу».

„Економіст" (Лондон)

«Совєтський Союз у такій [illegible] рі залежить тепер від [illegible] залізниць, як Англія від [illegible] флоту". Це твердження [illegible] тепер у Совєтському Сою[illegible] лячою фразою", яку часто [illegible] торюють і залізничні ко[illegible] преса. Головні проблеми [illegible] труднощі російських заліз[illegible] дуже нагадують труднощі [illegible] Англії доводиться розв'язувати [illegible] ділянці судноплавства: нед[illegible] не розбудування транспо[illegible] справи в передвоєнний час, [illegible] сподівані втрати, брак тран[illegible] тових засобів, довгі й [illegible] лінії сполучень—усе це наш[illegible] бі сторони».

Жидівські „патріоти" в Совєтському Союзі

Той, кому довелося відвідувати большевицькі установи, народні комісаріяти, різні урядові заклади, редакції тощо—скрізь зустрічав гачкуваті носи та чорне кучеряве волосся синів „вибраного народу".

Раніш жиди займалися тільки спекуляціями та провадили всякі гешефти, а тепер, коли совєтська влада опинилася в їхніх руках, їхня пиха розцвіла пишним квітом.

Подивіться, лишень, які чванливі обличчя, як вони дозволяють собі поводитися з совєтськими громадянами!

—Подайте писане прохання!

—Я дуже зайнятий і нікого не приймаю!

—Нехай зажде! Скажіть, що мене ще немає!

На бідних, заляканих прохачів ллються потоки таких нахабних висловів.

Стіни совєтських установ пропахли цибулею та оселедцями.

Жиди страшенно люблять рекламу, а тому правдою й неправдою пхаються до преси. „Правда" та „Известия"—в їхніх руках. Вони пишуть передовиці й огляди закордонної преси.

Останнім часом жидки раптом почули себе великими совєтськими патріотами. Та й не диво. Палестіна десь там далеко, а до того ще й не дуже привітна, бо араби не дуже-то люблять „вибраний нарід" і часом пускають йому кров. Зате Совєтський Союз—це справді заповітна земля для жидів і тому совєтські жидки почувають себе великими патріотами цієї своєї нової батьківщини.

Недавно „Правда" надрукувала передовицю під заголовком „Гордість Совєтського Союзу". Автор—жид, захлинаючись від патріотичного піднесення, писав про небувалі „перемоги" совєтської армії та її вигаданих героїв. Яша Гольденберг, Давид Ебрамович, Іов та Аня Гольдфарб раптом відчули себе нащадками Олександра Невського, Дмитра Донського, Кутузова та Суворова!

„Живе ще дух старих героїв!" — вигукує Яшка на сторінках „Правды".

— З молоком наших матерів всосали ми мужність наших предків і батьків.

Ой, Яшко, Яшко!! Занадто ти забрехався! Я не знаю, хто була твоя мамеле, але я ніколи не повірю, щоб в її молоці була хоч краплина кутузівського або суворівського лицарства. З її молоком всосав ти лише безмежне нахабство та хижий гешефтярський хист. За твого юнацтва тобі навіть і не снилося, що ти матимеш колись таку владу й керуватимеш людьми. Що ж до Дмитра Донського, Суворова та Кутузова, то справді велике щастя для них, що вони вже померли й не бачать і не чують тепер як жидки підробляються під їхні героїчні постаті.

Уявіть собі, що вони живі! З Кутузовим і Суворовим жидки б не довго панькались. Адже ж Суворов — класовий ворог та ще й генерал! Посидів би трохи в НКВД, „найвища кара" і—„под стенку!". Кутузов—ну, того на ловки: голод та ш швидко зробили б діло... Щодо Дмитра ського, то без сумніву му судився б прилю процес, щоб публічно вести його „збоченця генеральної лінії.."

І той самий Яшка сав би в „Правде": підкупна совєтська ція не милує класо ворога. Вчора най суд присудив графа лого баядита Суворов найвищої кари. Наро го шкідника й кол го князя Кутузова ших засуджено на з ня до Соловків" і т.

Тепер усе це ур не самим тільки ву та Ані, а й навіть гутньому Лазарю вичу. І коли раніш за свої „гешефти" тільки по пиці, то було вів лиха.

Але тепер він датиме не за торг шахрайство, з сльози та смерть нів неповинних

Страшний, без страшний буде цей ведливий суд—суд ної ненависті—над ським знущанням!

Як буде?

...ський нарід і Україна ...тільки справді ве...ликими, коли ма...знову здоровий і добре ...ський селянський стан. ...е добре знали більше ...ме тому вони найбільше ...вали сільське населен...лись над ним. Колись ...тучі українські села не ...тепер пізнати після 24 ...колгоспного рабства. В ...ті хат панують нужда і ...Як, селяни, були на...відірвані від вашої землі ...Вся земля була усу...ена й ви мусили під на...комісарів тягти ярмо для ...ько-жидівської зграї.

...було до 22 червня 1941 р. ...часу відносини грун...змінились. Земля, на ...ви живете й на якій ваші ...й діди працювали, стала ...вістю. Панщина в кол...відійшла в минуле. Ви ...на нових засадах почати ...тя.

...йно, німці не можуть ...день усунути залишену ...ками безгосподарність. ...большевики натворили ...років не може бути ви...ене за один рік тому, що ...ське господарство над ...е збіднило й червоні при ...відступі знищили багато ...і тракторів. Німецьке ...ння мусить турбуватись ...щоб сприяти зростанню ...господарської продукції. ...ога б усіх задовольнити. ...треба неминуче уникати ...того, що заважає сільсько...ському виробництву.

...ильні дії при усуненні ...ього господарства не...тливі ні при яких обста...Там, де в окремих ви...селяни поступили само...де принесло тільки не...ка та незадоволення, і вже ...короткий час селяни прий...

...шли самі до німецьких керів...ників сільського господарства й ...прохали їх встановити знову ...порядок. Найпершою передумо...вою для того, щоб перейти до ...одноосібного користування зем...землі. Це означає, що мусить ...бути введений цілком новий ...земельний лад, який з свого ...боку вимагає часу. Тому нему... regно потрібно, щоб було про...ведено цілий ряд заходів. При ...розподілі землі беруться до ува...ги в першу чергу ті села, в ...яких селяни найбільше та най...краще працювали. Бо чим біль...ше й краще селяни працюють, ...тим швидше виникає впевне...ність, що вони також добре ...працюватимуть і тоді, коли пра...цюватимуть самостійно. Розпо...діл землі є визнання і одно...часно заохочення до того, щоб ...справді завоювати довір'я ні...мецького керівництва.

Це ви знаєте найкраще, бо ви вже довели тим, що робили все, що від вас вимагалося. При всіх заходах ви перш за все мусите думати про те, що зараз іде війна й тепер не може бути мова про те, щоб ваші особисті бажання задовольнити, а мова йдеться головно про збільшення продукції. Якщо німецький уряд взяв на себе під час війни, яка вимагає напруження всіх сил, принести новий порядок, то ви мусите це з вдячністю зрозуміти і з свого боку робити все для досягнення мети. Само собою зрозуміло, що після довгих років примусового большевицького господарювання кожний найкраще хотів би працювати для себе, але ви, з другого боку, також зрозумійте, що це при теперішніх умовах повністю неможливо.

Через розподіл землі ви тепер знову становитесь в тісний зв'язок з землею, яку ви обробляєте. Кожний із вас знатиме, де та земля, яку ви маєте обробляти й від урожаю з якої живете. Чим краще кожен селянин свою землю обробляє й чим більший урожай з цієї землі, тим більше користі приладе на його долю. Ця користь, звичайно, під час війни не так велика, бо ви, як і скрізь в Європі, мусите внести свій вклад для остаточної перемоги. Німецький селянин мусить віддавати велику частину свого урожаю і приносити великі жертви для війни.

Але в усякім разі ви, після того, як одержите свій власний шматок землі, маєте найкращу нагоду довести свою сміливість. Хто порядний, той зараз має найкращі можливості йти вперед і буде, скільки це можливо, підтриманий. Німецькі керівники сільського господарства завжди підтримають вас порадою та ділом. Вони самі селяни й розуміють нужду та турботи, вони перерадуть вам також досвід високорозвиненого німецького сільського господарства.

Тепер українське селянство з свіжими силами йде вперед. Скоро будуть усунені наслідки большевицької безгосподарності й ви підете назустріч кращому майбутньому.

Ri.

Жіноча організація у Вінниці

ВІННИЦЯ. У Вінниці за допомогою німецького цивільного та міського управління створена жіноча організація під назвою «Жіноча служба України», в яку входить 150 жінок. Жінки вже організували дешеві обіди, швацькі майстерні та курси вишивки. Українські жінки у Вінниці беруть також собі на виховання сиріт.

Донецький кам'яновугільний басейн (Донбас)

Вже мінулорічна втрата простору, який лежить у Дніпровому закруті, була доцкульним ударом для большевицького господарства. Большевики втратили тоді не тільки свої найважливіші криворіжські залізні та марганцеві поклади, вони втратили також так званий дніпровський комбінат, до якого належали гамарні, рудники, ливарні, алюмінієвий завод тощо, а також електростанція біля Запоріжжя, що постачала цим заводам енергію. Ці заводи виробляли половину українського залізо-сталевого промислу. Численні заводи машин і зброї та найбільші в СССР поклади найціннішого вугілля знаходяться в зайнятому тепер німецькими військами Донбасі.

Донбас займає площу майже 25.000 квадратових кілометрів. Це—найгустіше заселена область СССР. Тут є багато густо заселених міст, як наприклад: Ростов-на-Дону (510.000 населення) та Ворошиловград (213.000 населення).

В 1927-29-х роках большевики обрахували запаси вугілля в Донбасі в 71 мільярд тонн тоді, як перед війною обраховано ці запаси на 75 мільярдів тонн. Тепер обраховують їх аж на 90 мільярдів тонн. Донецьке вугілля визначається своєю різноманітністю. 23% цього вугілля придатні до коксування, а 30%—це антрацит.

Останніми часами виринула проблема так званого «Великого Донецького басейну». Географічними вимірами та дослідами встановлено границі поширення вугільних покладів і на підставі результатів цих досліджень хочуть поширити теперішній Донбас у Великий Донбас. Ці досліди виявили, що поклади вугілля простягаються в західньому та східньому напрямках. Великі поклади вугілля знайдено вздовж Дону від станції Медехівської до станиці Константинівської. В Донецькому басейні є сотні великих вугільних та антрацитових шахт, які належать до 31 тресту.

Значення Донбасу, як постачальника палива для СССР, дуже велике. Із загальної кількості 127,7 мільйонів тонн, добутої в 1937 році в СССР, на вугілля, добуте в Донбасі, припадає 77,5 мільйонів тонн. З цієї кількості 69,7 мільйонів тонн вугілля добуто в українській частині Донбасу. Із загальної кількості 132,9 мільйонів тонн вугілля, добутого в СССР у 1938 році, на вугілля з Донбасу припадає 80,75 мільйонів тонн. Приблизно таке саме відношення було й з вугіллям, добутим у 1939 році. Донецьким вугіллям задовольняли потреби не лише всього українського промислу, а й тяжкого промислу центральних та Ленінградської областей СССР. Втрата донецького вугілля дуже шкідливо відбилася на советському господарстві, а особливо тяжко на військовій промисловості. Большевики бодяче відчувають цю втрату також і тому, що Донбас—це єдиний великий вугільний басейн в европейській частині СССР. В Московському басейні, в якому в 1938 році добуто 7,4 мільйонів тонн, добувають рудо вугілля. Майже так само важливий для СССР, як і Донецький, Кузнецький вугляний басейн, віддалений від Москви на 3000 кілометрів. Уральський та Карагандинський вугільні басейни теж далеко від Москви. Велике віддалення та мала продукція шахт Кузнецького та Карагандинського районів стоять на перешкоді постачанню з них вугілля до европейських частин СССР.

Михайло Михайлович Коцюбинський

(До 78-річчя з дня народження)

М. Коцюбинський народився 17 вересня 1854 року в Тихій Долині—передмісті м. Вінниці. Дитячі роки, граючись з сім'єю з однолітками в іншому, Коцюбинський провів у малих років мав змогу ознайомитися до народньої мови, яку йому було років 9-10, то вже сам складав пісні на ...ських мотивах. Особливо багато ...ої справі йому допомагала ...ого мати Гликерія Максимівна, молдаванка по національності, ...ка, живучи в сім'ї Коцюбинського до самої його смерті, ...силами намагалася підтри...порадами свого сина.

...ишившись без батька, Коцюбинських потрапила у ...злидні, через які Михайлові не зміг здобути ...освіту закінчивши двохкласову початкову школу, Коцюбинський поступив в Шаргородську бурсу. Ще бувши в бурсі, Михайлик виявив велике бажання до читання книжок, з яких ...ше вражіння справили на ...твори Марка Вовчка та Тараса Шевченка. Причиною виникнення ...ового до читання треба вважати ...ий випадок, про який у ...автобіографії Коцюбинський ...ає такі: „Коли я скінчив ...ів, я сильно закохався в ...-сімнадцятирічну дівчину. Щоб бути ...ближче своєї коханої, яка не ...обертала уваги на адо...ого дитини, я поклав собі ...ися якомога людиною з ...ося на книжки".

...ісля цієї пори городську бурсу, ...обинський іде у Кам'янець-Подільський, бажаючи продовжувати свою освіту в духовній семінарії, яка, проте, через брак коштів закінчити не вдалося.

1884 року Коцюбинський написав свій перший український твір „Андрій Соловейко", якого критика зустріла зневажливо, а один з критиків навіть порадив Коцюбинському кинути писання та використати свої сили для чогонебудь кращого. Після такого дебюту Коцюбинський майже 6 років не брався за перо.

З метою налагодити зв'язки з західньо-українськими літературними колами, Михайло Михайлович іде в Галичину, але з цього нічого не вийшло. Повернувшися з Галичини, Коцюбинський в 1891 році складає іспит на народнього вчителя й деякий час вчителює в с. Лопатинцях на Поділлі, де вивчає український фольклор, пісні про Марусю Богуславку, пише віршовну казку „Завидющий брат" та багато оповідань. Проте, вчителювання Коцюбинському не сподобалось і незабаром він іде працювати в комісію по боротьбі з філоксерою (шкідники винограду) в Бессарабію та в Крим. Тут він має змогу познайомитися з життям татар та молдаван, і на основі цих спостережень були написані такі його оповідання, як „Під мінаретами", „В путах шайтана", „Для загального добра" та інш.

На початку 1896 року під час свого зимового приїзду в Чернігів Коцюбинський одружився з Вірою Іустинівною Дейш, яка працювала тоді бібліотекарем у чернігівській міській бібліотеці. Проте, оселитися в Чернігові йому не було дозволено, і в 1897 році Коцюбинський переїжджає до Житомира, де працює в редакції газети „Волинь". Газетна діяльність Коцюбинському також не сподобалась і він знову переїздить до Чернігова, де за допомогою своїх друзів стає на посаду статистика в чернігівському статистичному бюро, в якому працював Борис Грінченко. На цій посаді Коцюбинський працює майже до кінця свого життя, одержуючи по 100 крб. у місяць.

У квітні місяці 1905 року Коцюбинський іде до Берліна порадитися з лікарями про стан свого здоров'я. Йому порадили для врівноваження нервової системи зробити подорож по Европі, і письменник іде в Дрезден, Відень, далі в Італію, де відвідує Венецію, Флоренцію і т. д., потім іде в Швейцарію, в Берн, в Женеву й через Цюріх, Відень та Львів повертається на Україну. У Львові відбулося побачення Коцюбинського з Іваном Франком.

Одноманітне чернігівське життя Коцюбинського погіршувалось ще й тим, що не тільки в статистичному бюро він не знаходив підтримки своїм думкам, а й у своїй сім'ї, де дружина його Віра Іустинівна, яка вважалася любимою, яка розбирається в літературних творах, скоро після першого року по творів Михайла Михайловича, що лише невелика кількість з них може бути корисною і зрозумілою для народу.

В 1909 році, а також декілька разів пізніше Коцюбинський їздив лікуватися за кордон в Італію та в Західню Україну, проте, хвороба серця, що далі, то частіше давала йому про себе знати. Одного разу йому було так погано, що він досить довгий час лежав у київській клініці професора Образцова.

А тим часом популярність творів Коцюбинського швидко росла. Твори його один за другим виходять друком на українській, російській (в авторизованому перекладі Могилянського) та на багатьох західньо-европейських мовах.

Всі свої вільні від праці в статистичному бюро хвилини віддавав Коцюбинський літературі. Лише незадовго до його смерті Українське Науково-Літературне Товариство надало йому пенсію 2.000 крб. на рік і цим самим дало змогу письменникові залишити службу та віддати весь свій час літературі. Проте, часу в нього вже залишилося мало, бо почутий до лжки хворобою письменник доживав уже останні місяці, а 25 квітня 1913 року його не стало. Похований Коцюбинський в Чернігові, на Болдиній горі, недалеко від того місця, де знаходиться могила відомого етнографіста Марковича, чоловіка Марка Вовчка. В цьому місці ще за життя Коцюбинський любив відпочивати. На похоронах була присутня велика кількість людей, особливо, молодь, яка любила й цінила творчість Коцюбинського, що є цінна для нас ще й тепер своїм реальним відображенням сучасного письменнику життя.

В.

НАД СТАВОМ

Прозорий ранок золотом горить,
Схилились верби ніжні, кучерві...
Пишний ставок, мов зеркало, лежить,
Задумавшись у тиші величавій...

Легка усмішка в грудях зайнялась,
Проймає серце радужним бастнетом,—
Над ставом качка з криком піднялась
І поділа геть над очеретом...

М. Солдатенко.

Якісно посіяти озимі культури

Осінню сівбу общинні господарства Конотопського району розпочали в другій половині серпня цього року. Звичайно, що умови сівби не дуже добрі. Відсутність дощів до деякої міри вплинула на своєчасне та якісне підняття парів, а недостача тягла та ременту затягує сівбу. Однак, не дивлячись на це, завдяки ранній праці селяни, в общинних господарствах району піднято 7500 га парів і на сьогодні вже засіяно біля 8.000 га озимих культур.

Сівба провадиться руками та сівалками. Насіння ретельно підготовляється й на схожість провіряється в контрольно-насінній лабораторії. Як показує перевірка, насіння має 97% схожості. Особливо гарно проходить сівба в селах Мельня, Любитово та Шаповалівка. Тут погосподарському пов'язано всі сільськогосподарські роботи з осінньою сівбою.

Зараз, коли наступили холодні дні й уже минають строки сівби, слід усім керівникам общинних дворів звернути особливу увагу, щоб якнайшвидше засіяти озимі культури. Тим більше, що зараз пішли дощі, які також сприяють якості сівби. Отже, треба використати все можливе, щоб сівбу з а к і н ч и т и своєчасно. Мова тут іде про використання корів на таких роботах, як оранка, боронування, підвозка зерна. Це дасть можливість прискорити сівбу.

Особливу увагу слід звернути на підготовку грунту, тобто, орати на глибину не менше, як та 15-16 см і без огріхів. Ні в якому разі не допускати розриву між оранкою, боронуванням та посівом. Щоб не було зверху насіння, сівалки слід пускати на глибину 4-5 см, а ручний посів провадити перед культивацією.

Від якісного та своєчасного проведення осінньої сівби залежатиме в майбутньому забезпечення хлібом народу. Це повинні усвідомити собі селяни і, не гаючи часу, використати всі засоби, щоб осінню сівбу провести в строк і високоякісно.

К.

П'ятьсоттисячний

Щотижня відходять транспорти робітників у Німеччину. Цим українці вносять свою лепту в справу перемоги над большевизмом. Зараз відходить транспорт робітників із Ровно, в якому знаходиться 500-тисячний українець, який від'їжджає з Рейхскомісаріату. Обласний комісар відзначив його цінним подарунком. З надсилкою 500 000 українських робітників і робітниць у Німеччину німецька служба здобула величезного успіху. В цьому брали участь бюро Рейхскомісаріату України, зокрема, відділ робітничої політики й соціального управління у взаємодії з державною вербувальною комісією генерального уповноваженого по вступу на роботу.

На збірному пункті в Ровно на честь від'їзду 500-тисячного українця відбулося маленьке свято, на якому було присутніх 672 чоловіків і жінок з областей Ровно, Сарни, Костополя і Здолбуново. В присутності представників Рейхскомісаріату до від'їжджаючих у Німеччину говорив керівник біржі праці в Ровно. Він згадав при цьому, що німецький вояк звільнив Україну від большевизму, жертвуючи своїм життям і кров'ю. Праця в Німеччині—е подяка за це звільнення. Дружньою і добровільною співпрацею кожний український робітник допомагає остаточній перемозі. Родини робітників, які поїхали в Німеччину, до їх повернення будуть підтримуватися німецькою службою.

На відзнаку подяки за виявлене бажання до співпраці 18-річний селянин Юрко Онищук, який їде в Німеччину, як 500-тисячний українець, одержав маленького годинника. Онищук — син українського селянина із одного з сіл поблизу Костополя. Він їде з своїми товаришами на роботу до німецьких селян—до Нюбенберга. Так кож й інші від'їжджаючим транспортом у Німеччину одержали до святцього дня подарунки. Жінки й дівчата одержали на спогад стрічки на мисто.

(Д. У.—Ц.)

Курси для агрономів

I

УСІМ БУВШИМ СТУДЕНТАМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ІНСТИТУТІВ І ТЕХНІКУМІВ дається можливість поступати на безплатні прискорені АГРОНОМІЧНІ КУРСИ. Всі студенти, які бажають записатися на курси, можуть звернутися негайно у відповідний округовий відділ сільського господарства.

Записуватись на курси можуть слідуючі особи:

1. Студенти сільськогосподарських інститутів, які не здали випускних екзаменів.

2. Студенти сільськогосподарських технікумів, які здали випускні екзамени.

Крім звичайних відомостей про особу, треба подавати відомості про практичні роботи й теоретичні знання разом з посвідченням від інститута або технікума.

ГОСПОДАРСЬКЕ КОМАНДУВАННЯ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ.
ВІДДІЛ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА.

II

ДО ВІДОМА ПРОФЕСОРІВ І ДОЦЕНТІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ІНСТИТУТІВ І ВИЩИХ ШКІЛ, А ТАКОЖ СПЕЦІАЛІСТІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТЕХНІКУМІВ

Всі професори, доценти та доценткі сільськогосподарських інститутів та технікумів, які викладали сільськогосподарські дисципліни, а також вчителі та вчительки сільськогосподарських технікумів ТЕРМІНОВО ЗАПРОШУЮТЬСЯ ДЛЯ РОБОТИ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ СПЕЦІАЛЬНИХ ТА ВИЩИХ ШКОЛАХ. Звертатися до відповідних окружних господарських управлінь з додатком необхідніх посвідчень про освіту та педагогічну діяльність.

ГОСПОДАРСЬКЕ КОМАНДУВАННЯ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ.
ВІДДІЛ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА.

Старшинам общинних дворів і керівникам опорних пунктів

Зерно, що поступає на заготовельні пункти „Заготзерно" від общинних господарств, окремих селян та арендарів, повинно мати такі обмежені кондиції:

Культура	Обмежена кондиція в % %		
	Вологість	Сміттьова домішка	Зернова домішка
Жито рядове	17,0	5,0	15,0
Пшениця озима рядова	17,0	5,0	15,0
Пшениця ярова рядова	17,0	5,0	15,0
Ячмінь рядовий	17,0	8,0	15,0
Овес рядовий	17,0	8,0	15,0
Гречка	17,0	8,0	15,0
Просо	17,0	8,0	15,0
Горох	20,0	8,0	—
Вика ярова	20,0	8,0	—

Все інше зерно, що буде мати вологість, сміттьову та зернову домішку вище встановлених кондицій, прийматись не буде.

Наказується всім здавцям зерна керуватись цим розпорядженням і здавати зерно високої якості.

На складах „Заготзерно" при Держмлині № 1 (Роменська вул., № 123) приймаються тільки ячмінь, гречка та просо.

На складах Вирівського пункта „Заготзерно" (ст Вировка) приймається жито, пшениця і всі останні культури.

Приймання зерна провадиться щоденно, включаючи неділі й святкові дні з 7 год. ранку до 7 год. вечора.

ВІДДІЛ ЗАГОТЗЕРНО.

Обласний керівник сільського г-ва.

КУПУЄМО ТАКІ КНИЖКИ:

1. Словники українсько-російські.
2. „Історію України" Грушевського.

З пропозиціями звертатись до редакції газети „Визволення".

З б і г л а

кобила темно-сірої масті, 6-ти років. Про місцеперебування кобили сповіщати ОБЩ. ДВІР № 12, с. ГРУЗЬКЕ, ДУБОВ'ЯЗІВСЬКОГО Р-НУ.

Продаються

два камні (жорна) п'ятиринки. Звертатися в с. Підлипне, Конотопського району, Турусівка, № 41.

ОГОЛОШЕННЯ

Відкривається в м. Конотопі реміснича школа. Школа має такі відділи:

1. Столярний.
2. Слюсарний.
3. Токарний.

Термін навчання в школі 2 роки. Плата за навчання 50 крб. на місяць.

До ремісничої школи ПРИЙМАЮТЬСЯ УЧНІ ВІКОМ ВІД 13 ДО 20 РОКІВ З ОСВІТОЮ НЕ НИЖЧЕ 5 КЛАСІВ.

Прийом заяв провадиться щодня від 8 до 12 години по РОМЕНСЬКІЙ ВУЛИЦІ, № 37.

До заяви прикладаються документи про освіту та метрична довідка.

Зав. відділом Наросвіти КОЗЕРЛО.

О Б ' Я В А

На зміну об'яви, вміщеної на сторінках газети „Визволення" від 30 серпня за № 47, доводиться до відома населення м. Конотопа та району, що згідно заборони Сумського лісоуправління відпуск лісоматеріалу по актах та замовках, затверджених старшинами сіл, відміняється.

Головний лісничий КРИШОВСЬКИЙ.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:

Радченка Івана Григоровича
Цупик Марфи Данилівни
Чуприк Євдокії Семенівни
Авдієнко Марії Іванівни
Безпалова Володимира Петровича
Безпалової Тамари Володимирівни
Покроса Феклу Лаврентіївни
Матенко Кулини Лазарівни
Покроса Демида Микитовича
Чорнокуй Ефімії Івківни
Зуєка Івана Дмитровича
Зубка Івана Кузьмича
Лабзінної Євдокії Євхимівни
Чапки Якима Андріановича
Малиш Тетяни Дмитрівни
Коваленка Петра Андрійовича
Зиєнка Миколи Трохимовича
Щепкіної Тімофія Максимовича
Зубка Петра Григоровича
Бутко Насті Прокопівни
Скоропад Ганни Скирдівни
Ніпалка Михайла Марковича
Кожуха Олексія Леонтієвича
Бирсука Петра Яковлевича
Устименка Йосипа Степановича
Жихенка Павла Хомича
Володимирова Харитона Андріяновича
Макоти Марії Іванівни
Проскурника Степана Павловича
Радченко Ганни Тимофіївни
Солдатенка Якова Тихоновича
Несвіт Івана Омеляновича
Федірка Митрофана Яковлевича
Безпалого Івана Федотовича
Гецкіна Василя Мартофановича
Кожуха Олексія Леонтієвича
Коваленка Івана Корнієвича
Солдатенко Віри Іванівни
Гецкіна Костянтина Корнієвича
Оксенка Михайла Гнатовича
Сотниченка Семена Лазаровича
Сотниченка Івана Васильовича
Зубенка Семена Івановича
Брисюка Данила Панасовича
Солов'я Лаврина Онисимовича
Лебедева Сергія Степановича
Чепи Миколи Васильовича
Косожида Миколи Андрійовича
Наковечної Надії Володимирівни
Вечері Опанаса Кондратовича
Горлача Петра Григоровича
Коноваленко Ірини Потапівни
Луценка Василя Флоровича
Серзяка Сергія Архиповича
Тарасенка Степана Івановича
Доценко Василисо Митрофанівни
Гомазкової Ірини Олексіївни
Скиби Миколи Михайловича
Курсан Олександри Зіновіївни
Глушка Мусія Кузьмовича
Чередниченої Марії Юхимівни
Шевченка Івана Павловича
Кашука Григорія Луковича
Окрієнка Івана Юхимовича
Холод Марії Данилівни
Рудої Параски Архипівни
Кубрака Леонтія Федотовича
Ветери Миколи Корнієвича
Мотнушка Миколи Кириловича
Зірки Івана Івановича

Продуктові картки на ім'я:

Білоус Юлії Омельянівни
Білоус Ірини Яківівни
Павлюка Леонтія Артемовича
Павлюк Агафії Костянтинівни
Лютої Єфросинії Архипівни
Коломієвської Антоніни Степанівни
Коломієвської Валентини Степанівни
Семеченко Марії Мусіївни
Лозенка Назара Несторовича
Семеченко Ніни Антонівни
Семеченка Леонтія Антоновича
Семеченка Віктора Антоновича
Семеченка Бориса Антоновича
Рудого Миколи Микитовича
Рудої Марії Остапівни
Рудого Володимира Михайловича
Кирички Івана Леонтієвича
Кирички Марії Тимофіївни
Пастушенка Федосія Андріяна
Пастушенка Уляни Федосіївни
Пастушенка Уляни Іванівни
Пастушенка Миколи Федосійовича
Пастушенко Євдокії Федосіївни
Пастушенка Олексія Федосіевича
Сухомлінова Анатолія Івановича
Особове посвідчення на ім'я Ком
Прокопа Йосиповича
Картка безробітньої на ім'я Рому
ві Григорівни
Патент шевця на ім'я Коцка Ми
Володимировича
Паспорт та картка безробітного
ім'я Кирєєва Ілії Панасовича
Паспорт та перепустка на ім'я
вана по колгоспу на ім'я Гами Іван
вича
Паспорт та метрична про кр
на ім'я Прокопець Ганни Пар
Особове посвідчення на ім'я
ка Анатолія Степановича
Свідоцтво про народження та
чення про закінчення школи на
Бакайлівна Михайла Микитовича
Картка безробітної на ім'я
Ніни Павлівни
Паспорт та перепустка на
ім'я Хухлаєва Костянтина
вича
Картка безробітньої на ім'я Ш
Марії Пантелеймонівни
Картка безробітного на ім'я
вич Семена Михайловича
Метрична про народження
ковлеву Івану Петровичу
Метрична про народження
ка Івана Івановича

Відповідальний редактор Г. О. САХНО У 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. ім. Фрунзе, № 14. Тираж

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Середа 23 вересня 1942 року | Ч 52

Німецькі війська йдуть вперед

Жорстокі вуличні бої за Сталінград. Ворожі атаки відбиваються з великими для противника втратами. Потоплення англо-американських пароплавів.

Іран готовий до оборони

РИМ. Як повідомляють з Анкари, в Ірані спалахнула нова хвиля заколотів. Добре обізнані з місцевістю повстанці мають перевагу над англійськими регулярними частинами. Влаштовуючи засідки, вони завдають їм великої шкоди; іранські війська втрачають людей і зброю, що переходить до рук повстанців.

У Сірії становище англійців також стає все критичнішим, про що свідчить інцидент, який стався поблизу Алеппо. Поліція обстріляла учасників демонстрації, влаштованої на знак протесту проти надзвичайних обмежень у судочинстві. Серед забитих були жінки й діти. Натовп накинувся на поліцаїв, трьох з них було забито, інше поранено. Поліція не дала залп і знов забила сім чоловік. У зв'язку з повстанським рухом по всьому північному кордону підсилено поліційні заслони.

Саботаж в Іраку

Агентство Стефані повідомляє, що в іракській нафтовій промисловості шириться акти саботажу. Вже були випадки відмовлення перевозити бензин в цистернах, які нібито потрібні для інших цілей. В зв'язку з цим англійці посилили військовий контроль і контроль у витрачанні бензину, якому відчувається велика потреба.

Країна нестатків

З Вашінгтона повідомляють, що уряд США попереджає населення про потребу запастися на зиму теплими речами, оскільки нестатки на опалення будуть великі.

Військові зведення
З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

20 вересня 1942 року

На р. Терек німецькі війська витіснили ворога з його позицій. У районі Сталінграда тривають бої з не меншою жорстокістю.

Допоміжні наступи ворога з півночі не мали успіху. Біля Воронїжа ворожі наступи в жорстоких боях були відбиті з величезними кривавими втратами для противника. В Середземному морі німецький підводний човен потопив одно вороже судно водомісткістю 1.200 брутто-тонн та 4 інших транспортних парусних суден. Поодинокі британські літаки вдень вели польоти над Німеччиною. Один з цих літаків був збитий. Вночі британські бомбардувальники літали над південно-східньою та східньою Німеччиною. В деяких містах—між іншим, і в Мюнхені — завдяки попаданням бомб, відбулися пожежі та вибухи. Цивільне населення мало жертви, а також було пошкоджено декілька жилих будинків. 12 наступаючих бомбовозів були збиті частково зенітною артилерією, а частково нічними винищувачами. Після денних нальотів на промислові склади на британському південному побережжі, німецькі бойові літаки 20 вересня успішно бомбардували промисловий район Меттерренд.

За останні 6 днів ворог втратив 38 суден разом з навантаженим на них військовим матеріалом. Серед цих танкерів місткістю 27.000 брутто-регістрових тонн. Крім того, ще втрачено 6 військових суден. Решті конвою вдалося втекти.

21 вересня 1942 року

На р. Терек після здобуття важливої місцевості міста Терек і Ладміровськ, що вперто охоронялися противником, взяті штурмом німецькими військами. В окремих частинах міста Сталінграда, де ворог після прибуття нових сил намагався втриматись, ще відбуваються жорстокі вуличні бої. Відновлені ворожі наступи проти німецьких загороджувальних позицій на північ від міста при величезних втратах ворога були відбиті. Біля Саратова бомбардуванням авіація викликала пожежу в танковому лагері біля Волги. На північний захід від Воронїжа багато нових ворожих наступів закінчилися невдачею.

На південний схід від оз. Ільмень та на південь від Ладожського озера всі повторні наступи совєтів були відбиті з'єднаними силами всіх видів зброї з важкими кривавими втратами для противника. Авіація потопила на Ладожському озері фрахтове судно, один великий пароплав пошкоджено та одно сторожеве судно загорілося. Німецькі бойові літаки, не зважаючи на погану погоду, обстріляли вчора в бухті Урна біля Архангельська рештки британсько-американського конвою. В трьох торговельних суднах відмічено декілька разів попадання бомб.

У північній Африці з'єднання німецьких повітряних сил робили напад на укріплення Ель-Аламейн та на ворожі позиції в південній степовій області, де були скинуті бомби.

Сполучені Штати Північної Америки з початку війни втратили 534 кораблі

(П. С.) ЛІССАВОН. Американське морське міністерство обчислює втрати американського флоту з початку війни до цих пір 1.000 убитими. Матеріальні втрати складають 459 торговельних суден, що їх потопили німецькі та італійські підводні човни. Дійсні цифри потоплених суден перевищують 534. Американський військовий флот з початку війни має більше втрат, ніж він мав у всіх до цього часу воєнних війнах.

Втрати Чункінга становлять шість мільйонів чоловік

(П. С.) ШАНХАЙ. Чункінський міністр закордонних справ Сун сповістив, що загальні втрати китайців Чункінга за минулі 5 років війни досягають 6 мільйонів чоловік.

Військовополонені повернулись на свою батьківщину

(П. С.) ПАРИЖ. Звільнені по наказу Фюрера з німецького полону французи з Деннської округи в кількості 1000 чоловік прибули на свою батьківщину. Вони були відпущені з полону в нагороду за зразкове поведення населення Діепа та його округи під час невдалої спроби наступу з боку британців.

Рік німецької України

Гаулейтер Еріх Кох, Рейхскомісар України

Незабаром мине перший рік встановлення німецької цивільної влади в більшій частині колишньої советської України. Завдяки геніальному керівництву Фюрера, як полководця, німецькі воїни й війська союзних європейських держав звільнили цю житницю Європи від большевицького ярма. Запеклі, але швидкі були воєнні події, що розгорнулися на благословенних полях Волині, Поділля та Придніпров'я. Вже через два місяці після першого пострілу гармати урядовець, згідно з наказом Фюрера, міг слідувати за воїном для того, щоб встановити порядок у спустошеній большевизмом і війною країні та поставити її на службу німецького воєнного господарства. Фронт настільки просунувся на схід, що цивільна влада могла в стороні від гуркоту гармат працювати згідно з націонал-соціалістичними принципами та запроваджувати їх в життя. Це також належить до тотального методу ведення війни й говорить про майстерність Адольфа Гітлера, як воєнного й державного керівника.

Німецький нарід з повним правом узяв дуже активну участь в упорядкуванні та освоєнні тієї землі, яка була здобута кров'ю його кращих синів. В Україні він вбачав не тільки здобуту нарешті сировинну й харчову базу, що мала вирішальне значіння для ведення війни, але кожний німець інстинктивно розумів, що тут, на сході Европи наше покоління має розв'язати завдання світового масштабу. Всі заходи, яких вживав Рейхсміністр окупованих східніх областей Альфред Розенберг разом зі мною, як Рейхскомісаром України, викликали через те такий великий інтерес до себе не тільки в Німеччині, а й у всій Європі, на який навряд чи можна було розраховувати при розв'язанні невоєнних завдань. Така зацікавленість всього німецького

(Закінчення на 2-й стор.)

Рік німецької України

Гаулейтер Еріх Кох, Рейхскомісар України

(ЗАКІНЧЕННЯ)

народу в розв'язанні наших завдань полегшувала для нас подолання всіх труднощів. Ми знали, що німецький нарід, для якого ми тільки й провадили свій похід на Схід, стоїть за нами.

Цей інтерес, природно, породив і деякі неправильні поняття, в основі яких лежали, правда, дуже добрі наміри, але які треба таки колинебудь виправити. Іноді Україну розглядають через трохи романтичні окуляри. Сентиментальне милування красвидами та захоплення різним національним вбранням стають вже надмірними. Виникла певна мода на Шевченка, й досі ще не може розвіятись, казка про два уявних врожаї. Але Україна не теплиця й не казкова країна і українські лани не повинні перетворюватись на місце прогулянок для різних романтиків. Тепер після цілого року праці ми знаємо, що Україна є й буде країною найтяжчої відбудовчої роботи, ареною лише для дійових людей, які не лякаються ніяких труднощів. Тут панує пісня праці, й дзвін кіс заглушує звуки бандури.

Німецьке керівництво на Україні з першого ж дня встановлення тут німецької влади побудувало свою політику на ясних і твердих принципах. Воно не будувало нікого штучного палацу задто поспішних успіхів. Воно уникало й зроблених в 1918 р. помилок — невиправданих ілюзій і половинчастої політики. Справа насамперед ішла про те, щоб підтримати й забезпечити для німецького военного господарства та военного командування надзвичайно великі джерела сировини й харчових продуктів цієї країни для того, щоб Німеччина й Европа могли вести війну будькакої тривалости. Це завдання треба було заздалегідь погодити з політичним принципом забезпечення і стабілізації нового европейського порядку на Сході.

Навряд чи колинебудь у світовій історії будькакій владі доводилось розв'язувати такі важкі завдання, як німцям на Україні в о с е н и 1941 р. За 20 років большевизм зруйнував усі державні, господарські й культурні підвалини країни. Виходячи з принципу спаленої землі, большевицькі орди Сталіна лишали після себе зруйновані міста й села і населення, позбавлене всього потрібного для життя. Індустріальні підприємства перетворилися на купи сміття й попелу, машини були виведені з ладу, харчові продукти знищені. Припущення, що цій зруйнованій большевиками Україні загрожує взимку голод, яке виникло в багатьох місцях, вибито мало під собою цілком серйозні підстави. Якщо цей голод не настав, якщо Україна пережила зиму й успішно провела весняну сівбу, то це говорить не про те, що совєти не зуміли все зруйнувати, а про те, що ми завдячуємо цим ментемній праці безіменних німецьких урядовців. «Неодмінною умовою р о б о т и на Сході є бездоганна особиста поведінка, товариськість і ментальна працездатність» — так сформулював це Рейхсміністр Альфред Розенберг у своєму зверненні до корпусу керівників на Сході. Виходячи з цього принципу, підбиралися для зайняття відповідних постів на Україні досвідчені партійні керівники, окружні керівники, керівники штурмових загонів СС та націонал-соціалістичного автомобільного корпусу, урядовці, ландрати, ландвірти, які направдали себе на роботі. Вони повинні були довести свою витривалість і охоту до праці на найтяжчих постах.

Те, що зробили й чого досягли ці люди в коричневій формі працівників на Сході, які часто мусили покладатися лише на себе й мали тільки незначну політичну допомогу нерідко в ворожому оточенні, може цілком стати матеріалом для історії. Ця жменька людей, опинившись на неосяжних просторах України, показала, що старий піонерський дух німецьких мандрівників на Схід після минулих буржуазних епох відродився завдяки Адольфу Гітлеру. В особі гебітскомісара, сільськогосподарського керівника та орденського юнкера партії молоде німецьке покоління на полях Сходу довело, що націонал-соціалізм не є пустою фразою, але мусить базуватися на новедінці й роботі. Саме націонал-соціалістична робітнича партія Німеччини дала для роботи на Сході творчі індивідуальності з усіх своїх галузей та з усіх професій нашого народу. За цей один рік на Україні створився корпус урядових керівників, з яким ми спокійно могли взятися за розв'язання найскладніших завдань.

В центрі уваги німецького керівника стояла відбудова сільського господарства. Не можна було забувати про велику мету знову зробити з України велику житницю Европи. Вживаючи всяких заходів, німецька влада вважала справою честі забезпечення вояків на фронті та добробут і розв'язання болючих питань на батьківщині. Ми відхилили аграрно-політичні експерименти, запропоновані теоретиками. Земельний лад міністра східніх земель, який скасував юдейсько-большевицьку колгоспну систему, може не здійснив всі плекані мрії деяких ідеалістів та зацікавлених осіб, але дав нам у руки знаряддя для систематичної і спокійної відбудовчої роботи в аграрному секторі. Щодо ремісничого сектора, то тут моє розпорядження про ремісників сприяло відбудові українського ремісництва, зруйнованого большевиками, створивши перші передумови для його розвитку. Особливо великі заслуги моїх співробітників у будівництві великих мостів та в пуску важливих електростанцій і взагалі в пускові підприємств.

Всі наші зусилля ми спрямували на освоєння великих джерел сировини в Кривому Розі й Нікополі, щоб здобути цінні резерви для німецького військового командування. Те ж, що було зроблене в галузі транспорту, дістане повну й належну оцінку лише після в і й н и. В галузі техніки, фінансів та встановлення валюти була передбачливо проведена також відбудовча й реорганізаційна робота. Культурне життя на Україні, не зважаючи на всі труднощі воєнного часу, також широко розгорнулось. В Рейхскомісаріаті знову виходить 70 газет. Відкрито 300 кінотеатрів, і духовне життя на Україні, яке большевики так пригнічували, знов піднеслося. Постанова про релігію, що вийшла в червні цього року, забезпечила свободу всіх віровизнань.

Тут не час і не місце змальовувати кожний зокрема з усіх вжитих заходів. У всякому разі німецький н а р і д мусить знати, що весняна сівба на Україні пройшла успішно. Ніхто й не уявляє собі, що означає це твердження, коли подумати про всі неймовірні труднощі, з якими була зв'язана ця сівба. Її вдалося провести в такому обсязі лише через те, що кожний учасник цієї роботи докладав усіх зусиль для її виконання. Сьогодні німецький нарід може також знати, що треба розраховувати на добрий урожай на Україні. Таким чином можливим стає те, що в минулому році панів оптимісти вважали неймовірним, а саме: німецький нарід може розраховувати на такі надходження до Німеччини, на які він має право і які поліпшать стан його харчування. Завдяки праці німецьких керівників на Україні, одночасно вдалося послати сотні тисяч українських робітників для роботи в Німеччині, насамперед на підприємства збройової промисловості. Кожний німець знає сьогодні українських робітників, які працюють тепер у німецькій промисловості й в сільському господарстві.

Потреби военного часу вимагали запровадження на Україні багатьох суворих заходів. Не зважаючи на це, населення усе відомило потребу цих заходів і оцінило їх, як певну ділянку боротьби з большевизмом. Новий земельний лад довів українському народові, що Німеччина чесно поставилась до відбудови господарства на Україні та звільнення населення. Як це виявилось під час збирання врожаю, український нарід, виконуючи поставки зерна й продуктів тваринництва, довів, що він став на правильний шлях для того, щоб зрозуміти вимоги часу й пристосуватись до європейських завдань. Лише фантазери та деякі емігранти, що живуть поза межами України, сподівались на експерименти. Але вони не мають значіння, і широкі маси населення не поділяють їх фантазій. Беручи участь у заговах української поліції та провадячи боротьбу з бандитизмом, українці довели, що й вони хочуть внести свою частку в боротьбу з большевизмом. Значні результати збирання металу, шерсті та зимових речей заслуговують на те, щоб їх згадати, як ознаку все більшого усвідомлення нашим українським населенням завдань німців щодо встановлення нового порядку на Україні.

Схід — це найбільше завдання німецької нації вже протягом століть. В межах цього великого завдання Україна є важливою ланкою, будучи містком між півднем і сходом континенту та Европою. Вона є й лишиться назавжди тим бар'єром, який захищатиме Европу від навали степів. Україна мусить бути й буде тим, до чого вона призначена в наслідок свого положення та сприятливих умов грунту, а саме: великою житницею Европи. З допомогою діяльності представників німецького народу тут треба підняти ще не відкриті скарби. Вже сьогодні ми маємо плани, які стосуються перебудови цієї країни після остаточної перемоги німецької зброї. Таким чином, Україна стане місцем втілення творчого д у х у н і м ц і в.

Вже сьогодні, коли на Дону німецький меч здобув останні решітки українського чорнозему, Німеччині й Европі не загрожує вже ніяка небезпека з московських степів. Незалежна Европа знову здобула свої життєві підвалини й уже ніколи ворожій каоліції не вдасться втягти Европу у війну. Свідомість того, що ми беремо участь у цій місії, дала нам сили утриматися в тяжкі місяці цієї зими й кажмінь за камнем будувати те діло, яке означатиме поворотний пункт історії нашого народу. За нами лишився рік відбудовчої роботи. Ми, люди, яких покликав Фюрер, вважаючи нас гідними впорядкувати й відкрити ню землю, над якою майорить тепер прапор вічної Німеччини, для самої Німеччини, а цим самим і для Европи невимовно горді з завдання, поставленого перед нами Фюрером.

У дитячій консультації

Приємно зайти в приміщення дитячої консультації. Тут затишно, світло, в кабінетах та прийомній залі вражає зразкова чистота. Це так і повинно бути, бо тут відвідувачі — маленькі громадяни нашої країни. Матері приносять і приводять сюди своїх дітей для того, щоб одержати тут добру пораду або дістати лікарську допомогу. Особливо часто сюди звертаються молоді матері, які ще не мають досвіду, як доглядати дитину.

В дитячій консультації працюють загально-ортопедичний та зубний кабінети, де дітей обслуговують досвідчені лікарі. Німецьке командування та відділ забезпечення турбуються про дитячу консультацію. З часу приїзду комендатури в м. Конотоп при консультації працює молочна кухня, з якої майже 700 дітей до 5-річного віку одержують молочні продукти. Звичайно, всіх дітей нашого міста консультація забезпечити харчуванням не може, але тим, хто потребує її, це дає велику користь. Що ж до лікарської допомоги, то її має право одержати кожна дитина.

Т.

ПРО РОБОТУ КОНОТОПСЬКОГО МІСЬКОГО ТЕАТРУ

Вся робота як міського, так і вокзального театрів провадиться за встановленим планом. Цей план складає відділ пропаганди разом з керівниками окремих гуртків самодіяльності міста. В загальному театр працює добре. Крім великої кількості кінохартин, у приміщенні міського кінотеатру міським українським драматичним гуртком, яким керує пан Заботін, уже показано багато п'єс, як наприклад: „За двома зайцями"; „Ой, не ходи, Грицю", „Шельменко-денщик" та інші. Багато гарних концертів дала хорова капела під керівництвом пана Греся, балетна група п. Тишкевич та група солістів під керівництвом п. Тарасової, яка, крім українських народніх пісень, уже багато розучила й німецьких.

Нещодавно технік відділу міського господарства п. Яценко разом з директором кінотеатру п. Пархоменком склали кошторис необхідного ремонту приміщення. Звернено увагу на ремонт криші та на внутрішню й зовнішню побілку. Гадаємо, що відділ міського господарства зверне на це особливу увагу та допоможе матеріалом та робітниками в цій справі.

Крім того, глядачі бажають щоб перед пуском німецьких кінокартин, що не мають українських чи російських надписів, подавався короткий зміст даної картини, який би можна було прочитати глядачам перед початком сеансу.

С.

Об'ява

до всіх німців-колоністів і до людей німецького підданства

Всі німці-колоністи, а також інші громадяни німецької національности, які проживають в м. Конотоп та Конотопському районі, повинні в четвер 24 вересня ц. р. від 8 до 12 годин з'явитися в паспортний стіл по Роменській вулиці № 11 з усіма своїми документами для НОВОЇ РЕЄСТРАЦІЇ.

Всіх, хто буде знати про цю об'яву, просимо повідомити про неї цих людей.

ПАШПОРТНИЙ СТІЛ м. КОНОТОПА

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ім. Франка, № 14. Тираж 12000

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конотоп, Неділя 27 вересня 1942 року | Ч 53

Німецька авіація завдає ворогові великих втрат

...го місто Прошивське. Жорстокі бої в Сталінграді продовжуються. Бомбардування центральної частини Англії

Військові зведення
З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

22 вересня 1942 року

...північний захід від Новоросійська ворог пробував у ніч на 21 вересня за допомогою швидкохідних та ...ших човнів висадитись на сушу. ...німецького військового флоту ...одили цій спробі. Авіація бомбардувала ворожі позиції біля Єнічеського, також портові споруди в гавані ...е. Під час операцій між Кубанським Каспійським морем німецьким ...ам удалося прорвати глибоко ...ену та сильно міновану систему ...ворожих позицій. Місто Дурхскіб ...штурмом. В боротьбі за Сталінград ...ід час жорстоких нічних боїв з ...им ворожим опором здобуто ...укріплені ворожі блокгаузи. ...багато полонених. Ворожі на... проти загороджувальних позицій ...ь північ від міста при великих ...ат ворога не вдалися.

...Донецькому фронті німецькі ...військові частини переправилися ...ез річку та розбили на східньому ...березі 35 ворожих бойових стоянок. ...Мад'ярські війська відбили місцеві ворожі атаки. Під враженням ...их втрат ворог не відновлював ...свого наступу на місто Воро... ...ь північний захід від Вороніжа ...рані ворожі наступи були відбиті ...ддією всіх видів зброї. Біля Ржева ...ворог великими силами знову від... ...свої наступи. В східній частині ...земного моря один німецький ...ний човен потопив парусне ...ранспортне судно водомісткістю в ...брутто-регістрових тонн. Легкі ...ські бойові літаки закидали бомби ...вдень на південному березі Англії ...ські військові об'єкти.

23 вересня 1942 року

...районі Кавказа наш наступ, не ...ючи на сильну оборону ворога, ...ує. Перед однією кавказською га... ...ь завдяки попаданню бомб ...ошкоджені плаваючий док та ...овше судно середньої величини. ...біля Сталінграда йдуть з не мен... ...корстокістю. В центрі міста, не ...ючи на вперті контратаки, взяті ...вересня. Ворожі контрнаступи були безуспішними. На північний захід від Вороніжа в жорстоких оборонних боях ворог втратив 23 броневики. В середній та північній частині фронту власні місцеві наступи закінчилися повним успіхом. Міцні бойові повітряні з'єднання вдень та вночі успішно бомбардували транспортні склади та залізничні зв'язки совєтів у районі Ржева. На побережжі Рибачого півострова штурмові бойові літаки бомбардували важливий советський оборонний пункт. У повітряних боях на далекій півночі німецькі та фінські винищувачі обстріляли без втрат для себе 19 ворожих літаків. На березі Канала під час перельоту слабких британських сил збито 4 ворожих літаки.

24 вересня 1942 року

У північно-західній частині Кавказа після відбиття ворожих контратак наша піхота при підтримці артилерії та авіації штурмувала багато важливих ворожих мостів. Крім того, вона вела жорстокі наступи проти гавані Туапсе, де виникла пожежа на одному фрахтовому судні та де був знищений 1 торговельний пароплав. На р. Терек після жорстокого бою взято місто ПРОШИВСЬКЕ. В Сталінграді продовжуються жорстокі місцеві бої. При відбитті сильних ворожих наступів з півночі знищено 34 советських бронемашини. Транспортний рух ворога та залізничні лінії на схід та захід від нижньої течії Волги, а також на схід від Яракова знову бомбардувались авіацією. На північний захід від Вороніжа дальніші ворожі наступи не мали успіху. Всі контратаки ворога біля Ржева були відбиті.

На північному відтинку фронту, не дивлячись на ворожі ковтратаки, наш ваступ на північ від Ладожського озера йде далі. На Східньому фронті вчора було збито 62 ворожі літаки. Вороже судноплавство за останні 4 дні втратило 19 пароплавів загальною водомісткістю 125.000 брутто-тонн. Крім того, ще було потоплено 3 ворожі винищувачі та 1 корвет.

229.500 регістрових брутто-тонн потоплено за один тиждень

(Н. С.) БЕРЛІН. Минулого ...ижньої підводні човни ...мецькі підводні човни ...ли біля Канадських бере... ...ки Ньюфаундленд, біля ...ки Лабрадор, біля ...ки Ньюфаундленд, біля ...ки Лабрадор, біля ...ки Ньюфаундленд, біля ...ки Лабрадор, біля

Як стоїть справа з Совєтським Союзом?

Коли розгорнете англійську або американську газету, або послухаєте радіо плутократів, то раз-у-раз зустрінетеся з питанням: як стоїть справа з Совєтським Союзом? Дуже багато людей сушить собі голову цим питанням. Вони хотіли б, щоб народи Совєтського Союзу билися за капіталістів, щоб сини цих народів в здавали свою кров і життя за тисячні скарби багатіїв Англії та Америки.

Але Москва за це чогось бажає. Вона бажає «другого фронту». Бо річ певна, що без допомоги большевики не витримають. Але можливо, що ці гасла про «другий фронт» сталінська банда пошиває в совєтських масах тільки для того, щоб приховати свої справжні наміри щодо більшого поглиблення для розпочатого братання з капіталістичними плутократіями.

Проте чоловік з вулиці, чи то в Лондоні, чи то в Нью-Йорку хоче взнати, що діється в Совєтському Союзі. Боючись, щоб йому самому не довелося проливати кров, цей чоловік хоче знати, чи Совєтський Союз встоїть, бо із своїх газет і радіоповідомлень небагато можна довідатися про те, як стоїть справа.

Тому, тим повчальніші вісті про Совєтський Союз, розповсюджувані з англійських кіл по нейтральних країнах, щоб завчасно інформувати тих, кого це стосується. Так, наприклад, недавно в Лісбоні з англійських джерел сповістили, що загальна ситуація в Совєтському Союзі непроглядна й пекельна більш, ніж будь-коли. З совєтської преси та інших большевицьких агітаційних джерел можна, мовляв, зрештою зрозуміти, що совєтський уряд намагається приготувати загальну опінію до нових тяжких ударів.

Як пишуть далі, перетомлення війною серед большевик в раз-у-раз зростає. Це легко зрозуміти. Набридла вже ця божевільна, нікому не потрібна війна, як заявив недавно один полонений совєтський командир. Партнери обмінюються закликами. Один жадає витривалості, другий—«другого фронту». При цьому вже сьогодні керівники большевицької армії гадають, що для них можлива вже тільки безуспішна оборона.

Та й якже воно інакше може бути, коли в докладах командирів совєтської армії до своїх начальників читаємо, що совєтські наступи коштують большевикам дуже великих жертв та часто лише один наступ приносить більше, ніж 30% втрат. Як сніг тане під весняним сонцем, так розпливаються тепер мрії про совєтські прориви й великі перемоги, що їх сподівалися мати Тимошенко та Ворошилов. Тому й не диво, що совєтський громадянин тепер у поганому настрої та що совєтський воєк частіше, ніж будь-коли, думає про те, щоб вирватися з того пекла, в яке його загнано. Та тут повинно допомогти НКВД. Щоб військо не дізналося про лихі настрої вдома та навпаки, щоб перешкодити воякам писати їхнім родинам, як зле їм ведеться на фронті, совєтський уряд, який нібито береться за інтереси народу, вводить посилену цензуру листів. 3—4 місяці може, поки лист дійде з дому на фронт або назад, і половину листа НКВД вимазує чорнилом, щоб не можна було прочитати.

У той час, як у зайнятих Німеччиною східніх областях колгоспи скасовано, совєтські володарі намагаються загнаних силою до колгоспів людей заохочувати до нових рекордів, можливих тільки на папері, але не в праці.

Тим часом німецькі війська посуваються все далі на схід, аж доки большевицька система не буде знищена. Американський часопис «Таймс» писав недавно: «Скрізь, де тільки з травня відбувалися бої між німцями й большевиками—вигравали німці». Як же важко буде цьому часописові спромогтися на таке визнання! Але правди не можна далі тайти. І союзникам раз-у-раз ясніше стає, як дійсно стоїть справа з Совєтським Союзом.

Кампанія замирення

ШАНХАЙ. Про стан боротьби в Китаї японський військовий промовець обер-лейтенант Іокояма говорить, що з 1 вересня в області Шанхая провадиться кампанія замирення, яка швидко розповсюджується по всьому Китаю. В співробітництві з китайською цивільною владою японське військове управління буде усувати всякі заворушення та допомагати у відбудовчій роботі й створенні стабільних взаємовідносин. Промовець характеризує цей план, як необхідну передумову для закінчення китайського конфлікту.

Новий терор в Ірані

(П. С.) Як повідомляється з Ірана, совєти поспішно відтягують частину своїх військ з Ірана в напрямку Кавказа. Перед їхнім від'їздом прокотилася знову хвиля жахливого терору. За іранськими повідомленнями населення багатьох сіл втекло від совєтів, і з усім своїм майном рятувалося в горах.

Так виглядає англійська допомога совєтам

Совєтський посол у Лондоні Майський за «доручення» батюшки Сталіна невпинно намагається переконати англійського прем'єр-міністра, що Москва знаходиться в розпачливому становищі й негайно потребує англійської допомоги. Завзятий, новий же охоче, дорогий Майський, зараз же пошлем Тимошенкові орден Підв'язки".

Орден Підв'язки—це дуже висока нагорода. Хто дістає цей орден, той набуває лицарську гідність і його титулують «сер».

Переполох в англійській пресі

В Англії вже дійшло до того, що уряд мусить робити все, щоб скрити від народу правду про військову ситуацію.

Надто великої ваги набули факти, щоб Черчілль, без небезпеки для себе, міг їх подати до загального відома. Скрутне становище, щодо корабельного тонажу, стало хронічною хворобою —чимсь ніби сухоти «в останній стадії». Англійська преса, до якої прилучаються також і голоси американської преси, виявляє щораз більший неспокій, оскільки їй доводиться висловлювати настрої англійської громадської думки. Вона не довіряє британському військовому керівництву, вважає його стратегію за неправильну й закидає йому неприпустиме і це критичне наставлення набирає виразно:

„Нюз Кронікль" 30 червня

«Англійський нарід свідомий того, що він стоїть перед великою небезпекою. Він не бачить ніяких ознак, які вказували б на те, що можна ще задержати оту небезпеку, що загрожує аліянтським арміям найбільшою катастрофою. Саме в той час, коли ми мали приготовити успішну диверсію, щоб зменшити німецький натиск на російські армії, що знаходяться тепер у критичному стані, ми самі боремося в Єгипті за своє життя. Ми знову новинні розв'язати важку проблему, як здобути поповнення не для якогось там «другого фронту», а для наших класичних розбитих обороняючих позицій в нашій рішальній боротьбі на відволікання. Можливо, що Черчілль і Рузвельт покладали надії на швидкий зріст озброєнь у демократіях. Але їхнім оптимістичним передбаченням треба протиставити погіршення корабельно-тоннажної справи, яке вилилось на стратегію в кожній частині світу, та той факт, що ворог все ще має ініціативу й в цьому відношенні».

„Нюз Кронікль" 4 липня

«Пригляньтеся нашим корабельним втратам»—вигукнув лорд Вультон у нижній палаті. «Гляньте небезпеці просто в очі. Самонотішання тут не на місці». Наша корабельна ситуація належить дійсно до найповажніших проблем, якими нам доводиться займатися. Але в устах представника уряду такі пригадування здаються щонайменше дивними. Нація аж надто готова глянути втратам спр... очі», але вже більше як минуло відколи уряд изгадує ... ретав публікувати ... числа».

„Манчестер Гардієн" 22 червня

«Британський уряд вперто відмовляється опублікувати якінебудь числа, що з'ясували б народові певдачі, яких союзні нації зазнали, починаючи від грудня. Але незнання небезпеки доводить до тої самозадоволеності, перед якою остерігали нас так часто наші провідники. І ніхто не запереч..., що англійський нарід зовсім не знає, які ми маємо втрати в тоннажі. Діяльність підводних човнів відтягає той день, коли союзні нації зможуть нагромадити корабельний тоннаж, потрібний для гігантських військових операцій на суходолі. Авторитетні американські публіцисти як Вальтер Ліпман, перестерігаючи, вказали своїм землякам на те, що розв'язання цього надзвичайно важкого завдання зовсім не ... Безумінне затоплювання ... портів підводними човнами ... начає, що корабельні ... дукцією ледве покри... втрати, замість того, щоб ... шувати потрібний для ... війни тоннаж. Таким чи... яльність підводних ... решкоджає нашим ... планам».

„Дейлі Герельд" 4 липня

(Клістер Бук з Нью-Йорку). «Навіть коли б британський верховний командувач в Єгипті Очінлек міг творити чудеса, американці не зможуть забути тих своїх сумнівів, щодо британської військової сили, які виникали в них поді в Лівії. Ніколи ще не трубувала всіх доля Єгипту, так як за цієї війни. Почувається, що втрата Александрії й Суецу ще збільшить наші зобов'язання щодо висилання на поміч англійцям американських збройних сил. Лише кілька ізоляціоністичних газет назвали єгипет ... ння театром війни, ... люди прагнучені ... остаточно голову. Якщо ... не завдадуть тепер удару ... не серце німецькі ... повстає небезпека, що ... тать свою імперію».

Антибританський тиждень у національному Китаї

НАНКІН. Найвищим пунктом антибританського тижня, який відбувається в Китаї з приводу сторіччя нанкінської умови між Китаєм та Англією, з'явилося масове зібрання в Нанкіні, на якому промовляв президент національного Китаю Ван-Дзін-Вей. Він говорив у присутності японського посланика й вищих японських військових службовців на тему: «Шляхи порятунку». Ван-Дзін-Вей зробив огляд історичних подій за останні 100 років і при цьому неодноразово згадував слова доктора Суп-Ят-Сена, батька Китаю: Мета, яку переслідував Суп Ят-Сен, є мета всього Китаю: свобода і рівність. З початком війни в областях Великої Азії нанкінська умова анульована, дякуючи успіхам японців на суші, на воді та в повітрі. Тепер настав час створити внутрішній порядок у Китаї та всебічно підтримувати Японію в її боротьбі для досягнення кінцевої мети у великій східньо-азіатській війні. Китай несе також відповідальність за відбудову Східньої Азії, з чим пов'язано одночасно його власний порятунок. «Такий наш шлях,—закінчив президент,—і цей шлях є також шляхом і доктора Суп-Ят-Сена».

(О. Ф).

мецьких урядовців. «Неодмінною умовою роботи на Сході є бездоганна особиста поведінка. Ніколи, щоб здобути цінні речі для німецького військового командування. Те ж, що буде вчести свою частку в боротьбі з большевизмом. Значні результати збирання металу, шерсті

Всіх, хто буде знати про цю особу, просимо повідомити про неї цих людей.

ПАШПОРТНИЙ СТІЛ м. КОНОТОПА.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО П 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Коматов, вул. ім. Франка, № 11. Тираж 1500

Чорноморське узбережжя Кавказа

Сучасному стані війни за надзвичайно велике значення Чорноморське узбережжя, Воно як шлях відступу ...ької Закавказзя і єдина ...ської і торговельного ...ого флоту, а також як ...на база і розподільник ...ів, що надходить сюди через ...ське до Баку і Грозного.

...орське узбережжя Кавказу ...ає досить вузьку берегову ...ку, стиснуту між відногами ...ого хребта і морем. Вона ...ає з північного заходу на ...ий схід більше як на ...ят сотень кілометрів ширини до ...0 км. Цим самим визначається ...ого узбережжя як роль єдиного ...ту до Закавказзя, оскільки ...ий перетинає Кавказ на ...ій висоті і, хоч має три ...ки, через які проходять ...ги, але з них тільки Військовий (Крестовий перевал) придатний для сполученням ...ого значення на ...ьких шляхах узбережжя.

...ки по узбережжю проведені Новоросійська до Батумі, ...ого шосейні. Залізниці ...ут є тільки між окремими ...ами і суцільної магістралі ...як на східньому Кавказі, по узбережжі, не являють ...ожаючи цьому порізаний ...актер рельєфу; до самого ...ступають відноги хребта, ...ими багато ущелин з ...ими стрімкими берегами, ...стікають до моря річки. ...ні залізниці від Новоросійська до Туапсе. Але звідси ...ки (через Туапсе—Сочі) Чорноморське шосе ...ки або «Голодне» (будівництво його було організоване ...ським земством у голоду (1891—1892) як ...ід роботи для допомоги ...ому. Одною з його дільниць ...не Новоросійськ—Туапсе (72 км). Тільки 1916 р. ...ено залізницю Туапсе ...ку пізніше було продовжено до Адлера. Значення її ...ється перевальна залізниця ...ез Головний хребет, що ...ходить від Туапсе до Армавіра (Армавір—Туапсинська) і зв'язує її з головною магістраллю Ростов—Баку. Але тепер Армавір теж зайнято, отже цей шлях для совєтів закритий. Поруч з залізницею від Туапсе до Сочі (144 км) проходить шосе. Від Адлера до Сухумі почали були будувати залізницю, але не закінчили; тут є тільки шосе. Від Сухумі до Батумі через Очемчири і Поті проходить залізниця. Сюди виходять Военно-Сухумський шлях (Клухорський перевал) і Военно-Осетинський (Мамисонський перевал), а також кілька бічних шосейних та в'ючних шляхів. А на узбережжі маємо причальні пункти—Гагри, Гудаути, Очемчири, Новий Афон.

З втратою Севастополя військовий і торговельний флот совєтів відступив у порти чорноморського узбережжя Кавказа. Природні умови не сприяють утворенню тут міцних опорних пунктів і великих морських портів. Лише Новоросійський порт придатний для обслуговування великого флоту, маючи сприятливі природні умови і потужне устаткування—різні механізми, транспортери, крани, спеціальну пристань для нафтоналивних суден тощо. Коло причалів можуть одночасно провадити операції понад 20 океанських пароплавів. Пришвартовуються в порту і великі військові кораблі, але доки є лише для дрібних одиниць. Саме місто теж являє великий промисловий центр з населенням понад 100 тисяч. Тому Новоросійський порт був опорним пунктом флоту совєтів. З інших портів певне значення має Туапсе, сполучений залізницею з основною кавказською магістраллю і в який виходить нафтопровід з Грозного і Майкопа. Ще більше значення має порт Батумі, як основний розподільник нафти, що надходить нафтопроводом з Баку. Інші порти мають місцеве значення.

Природні багатства узбережжя великі і різноманітні. Але значення для СССР цей район має як єдина і основна база субтропіків, що забезпечувала розведення найрізноманітніших культур. Тут зосереджені величезні плантації чайного куща, цитрусових (цитрини, помаранчі, мандарини), технічних, лікарських та сотні й тисячі інших субтропічних і тропічних культур. Так само це основний район виноградництва, шовківництва. Багато тут і родовищ різних корисних копалин, зокрема відомі величезні поклади манганової руди (Чіатури). На базі місцевих видів сировини виник ряд галузей промисловості, а також переробка нафти. Винятково велике значення узбережжя як курортного центра.

Через свої природні багатства ці землі (так звана Колхіда) відомі з найдавніших часів, і колонізацію тут розпочали ще єгіптяни, а римляни, генуезці і венеціанці використовували їх як курорт, побудувавши поруч з фортецями багато розкішних вілл і всяких будівель, решткн яких збереглися до наших часів. Цікаво, що навіть на картах стратегічних шляхів римлян ці місця позначені було під назвою «Щасливі джерела».

О. Л.

Німецька інтелігенція

...ивши своїх робітників, Німеччина не забуває, і про свою трудову ...енцію. В тій країні, ...ь добрі матеріальні умови ...инахідникам, хімікам, ...ям, професорам, поетам, ...ям, артистам, філософам ...ьке культура і цивілізація ...

...ському Союзі багато ...ся й писалося про становище ...ї турботи щодо трудової ...ції. ...ся всі добре знаємо, в яких жилося нашим технічним і науковим робітникам. ...ли тяжкі матеріальні умови, але, що головніше, ...ські умови праці, в які ...ставлено, виключали можливість творчості. ...ьної творчості не ...ує, нема науки, ...лізації й культу-

...ня подіваними викривленнями генеральної лінії партії й перед всесильним НКВД убивали всяку можливість вільної творчості.

Німеччина, національ-соціалістична Німеччина Адольфа Гітлера, дбає також і про свою інтелігенцію. Її люблять і шанують найвищі державні мужі й увесь німецький нарід. Для своєї наукової праці інтелігенція має все: великі інститути й усякі можливі допоміжні засоби завжди до її послуг. У протилежність до совєтських, німецькі вчені можуть об'їздити весь світ та зустрічатися з своїми товаришами з усіх країв і народів, щоб обмінюватися з ними думками. Німецька держава дбає про їхнє здоров'я та робить усе для того, щоб вони мали відповідні умови для успішної й продуктивної праці, щоб вони не мали жодних турбот, щоб лише спокійно жили та працювали.

Б.

Осінь

I.

Прийшов вже вересень заквітчаний, веселий,
Тряхнув багатством золотих полів,
Наповнив хлібом і вином оселі,
И туманом скрізь над річкою поліг...
І знов біжать осінні павутини
І сріблом на сонці майорять
І червоні грона горобини
Скрізь вечірнім огнищем горять.
Дні стоять в багрянець оповиті
Скрізь лежить краси журливий гнів,
Кожний день у вишині блакиті
Чути крик прощання журавлів.

II.

Гуляє вересень надворі
І з шумом листя обрива,
І гаснуть квіти, ніби зорі,
І тоне в куряві трава..
Вже відлітають скрізь лелеки
І прудкокрилі ластівки—
Лиш в небі синім і далеким
Літають зграями шпаки...

М. Солдатенко.

ПОДОРОЖ У НІМЕЧЧИНУ ЯК НАГОРОДА

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. Делегація, що складається із 21 українського робітника й селянина з Генерал-району Дніпропетровська, знаходиться у подорожі по Німеччині. До учасників делегації належить також бургомістр м. Дніпропетровська.

Делегація відвідає, по-перше, столицю Німеччини, потім поїде через Лейпціг та Дрездей в Нюренберг і на закінчення своєї подорожі по Німеччині, яка розрахована на 14 днів, відвідає Бреславль. При від'їзді з Дніпропетровська українські робітники й селяни палко дякували за те, що вони одержали можливість наочно ознайомитися з Великонімеччиною.

(Д.У.—Ц.)

ВИСТУП ПО РАДІО ГОЛОВИ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

Голова міської управи м. Дніпропетровська доктор технічних наук п. Соколовський, який разом з іншими представниками делегації українських робітників два тижні перебував у Німеччині, поділився через радіо своїми враженнями з іншими українцями.

Він каже: «В Німеччині ми ніде не бачили того, до чого звикли в Совєтському Союзі. Там немає бруду, тісноти та інших незручностей—там є спокій, красиві, гарні села. Частини міста, де живуть німецькі робітники, зовсім не схожі на наші робітничі селища. В нас з назвою «робітниче селище» пов'язане уявлення про бруд, тісноту, погані шляхи. В Німеччині це зовсім інакше. Ми побували в одному робітничому кварталі під Берліном. Там усі вулиці та завулки асфальтовані, по них можна вночі сміливо йти без світла, не боячись, що зламаєш собі руку чи ногу. Ми побували також і в квартирах робітників. Устаткування квартир робітників тут дуже гарне. Дуже гарно організований у Німеччині також транспортний рух.

Ознайомившись із життям німецького народу, приходиш до висновку, що в Німеччині соціалізм реально виконаний. Влаштовані в Німеччині так організоване життя, що зовсім не почуваєшся, що десь є війна.

Совгосп для годівлі свиней у Березці

(Доклад німецького вояка)

Совєтський совгосп для годівлі свиней—це зовсім щось інше, ніж німецька ферма для годівлі свиней, хоч мета їх обох цілком та сама—розводити свиней. Як тут, так і там—та сама щетинська порода, і тут, і там—люди, які оточують фаховою опікою ці тварини. Але помилився б той, хто подумав би, що цю паралель вдасться розтягнути й на всі інші подробиці, обминаючи, природня річ, фахово-технічні відміни.

Ось, як виглядав совгосп для годівлі свиней у Березці:

Березовий гайок, майже доценту вирубаний на дрова, серед якого стоїть будинок „управління"—колишній невеличкий поміщицький дім, три чверті якого розвалені й занедбані та неймовірно запаскуджені. Тільки в двох малих кімнатах ще так-сяк можна жити. В одній є кілька полиць, дві криві конторки, скринька та крісло замість стільців—ось бюро управління цього „державного підприємства".

В другій кімнаті живе „бригадир"—інспектор з родини, яка складається з 5 душ. Цей бригадир, який працює вже 20 літ, людина зрівноважена і, розуміється, добре знає підприємство. Він охоче дає нам пояснення. Ми роздягаємося по його „помешканні" й не можемо зрозуміти, як шестеро людей можуть тут жити, їсти, спати й по короткому часі не збожеволіти? Він здвигає плечима, чухає потилицю й слушно каже:

—Чого ж ви хочете, тов..., вибачте, панове, мені ще було добре, я ж бригадир, а вам треба б подивитися на хати робітників... Але тепер уже запізно,— вони всі запечатані, німці сказали, що це—щоб поїшесть не ширялся. Воно, мабуть, таки й справді для того це зробили, бо люди тут в останньому році гинули, як мухи восени. Здебільшого з голоду... Деякі потім повтікали, решту большевики прогнали, а тепер тут—тільки одна родина Сидорових: вони живуть у прибудові до свинюшника, отже, куди краще, ніж я, бо...

—Постривайте... Ви говорите про голод. Чи ж у совгоспі не було досить що їсти?... Мабуть же час од часу свиняче м'ясо треба припускати!

Він сміється широко й глумливо:

—Свиняче м'ясо!? Чи бачив хто таке, щоб невільники могли своїх панів їсти?.. Тут панами були свині, а ми всі—урядовці й робітники-невільниками, які мусили їх годувати та коло них поратися. Коли тут щось приключилося, коли „пану" на 100 процентів не виконали або коли хоч одному поросяті схотілося передчасно ноги задерти—ну, то дякую, тоді директор скаженів і комусь доводилося, як птахові, летіти далеко, далеко... аж на Сибір, чи я знаю куди там—на примусові роботи... І ем'я тоді могла бачити там, де вона залишалася... чого могло наробити одно-однісеньке порося... Ні, ні про м'ясо ми навіть і думати не сміли. Доводилося голову ламати, якби його хоч трохи хліба добути, щоб заспокоїти голод. Це зовсім не було так просто: хліб треба було купувати в крамниці в місті два кілометри звідціля.

Тут ми почали оглядати свинюшник. І справді, якщо порівняти його з житлом бригадира—це панський палац.. Побілене, високе, ясне приміщення, що правда, трохи примітивно збудоване, але все ж таки дбайливо й доцільно. В ньому є й печі, в одній з них палахкотить веселий вогник, а коло печі—щетиниста тварина, остання, тільки випадково збережений у совгоспі примірник панівної колись тут вищої верстви—приємно собі хрюкає. Бо має до того всі підстави—порівняйте тільки її простору домівку з негіднім свині жилла бригадира.

Як не брехне, то й не дихне

За давніх часів частенько казали: „Бреши, але не забріхуйся", в Совєтському союзі це переробили і кажуть: „Бреши скільки хочеш, тільки бреши". Головним чином це стосується московського радіо. Слухаючи його повідомлення, мільйони людей розуміють, що не брехня, що лише справжні дурні можуть йому вірити.

Цими днями московське радіо повідомило, що в областях, визволених від жидо-большевизму, зовсім не подається населенню медична допомога та не існують санітарні умови життя. Але ж це не вірно. Всім відомо, що майже в усіх міс-персоналу.

Рік роботи медпрацівників

Рік тому населення нашого міста та району залишилося без медичної допомоги. Всі лікарні, аптеки були зруйновані, а медикаменти частково знищені, частково розкрадені. Бачачи таку розруху, не вірилось, що життя знову може ввійти в нормальну колію. Але пройшов деякий час, і ми стали очевидцями того, як поступово життя почало відроджуватись.

Кращі лікарі під керівництвом німецького командування та міської управи почали відкривати в місті та районі медпункти, лікарні та аптеки. На сьогоднішній день у місті працює 4 лікарні, з них дві спеціалізовані: одна—для венерично-хворих та туберкульозних, друга—для психічно хворих. Крім цього, існує лікарня фізичних методів лікування, рентгенкабінет, санстанція, дитяча поліклініка та дві поліклініки для дорослих. Майже в кожному селі працюють медпункти, а такі села, як Казацьке, Бочки, Великий Самбір мають лікарні. Найкраще робота поставлена в лікарні села Бочок. Вона розрахована на 15 ліжок, добре устаткована, забезпечена медперсоналом.

У конотопському районі працюють 42 лікаря, 52 фельдшери. Медсестер та акушерок 71 чоловік. Управління головного лікаря прикладає всіх зусиль для того, щоб запобігти розповсюдженню заразливих хвороб. Для цього проводяться санітарні огляди населення, щеплення проти тифу, віспи і т. д. В селах організовані примітивні лазні, а також спеціальні приміщення для приїжджих та евакуйованих, де вони мають змогу відпочити й не збліжуватись з населенням.

Дослідник природи Йоган Мендель

З нагоди 120-ї роковини з дня народження (1822-22.-7-1942)

Закони про спадковість, що їх сформулював великий винахідник та дослідник природи Йоган Георг Мендель, стали підставою науки про спадковість та дослідів над розмноженням тварин і рослин. Йоган Мендель, який походив із старого хліборобського роду, народився 22 липня 1822 року в німецькому селі Гайпендорфі у північній Моравії. Не зважаючи на бідність, він скінчив з відзнакою гімназію та вступив до Інституту при Августинському манастирі в Берні на Моравії та одержав там ім'я Григор. З цього часу йому вже не треба було турбуватися про хліб насущний, і він присвятив своїй улюбленій праці всі свої сили та здібності. Свої досліди над розмноженням Г. Мендель розпочав у 1854 році. Після 8 років пильних, невтомних досліджень над горохом з білим цвітом та горохом з червоним цвітом Г. Мендель відкрив три закони про спадковість. Один із цих горохів, запилений пилком з другого гороху, давав у першому поколінні горох з рожевими квітками. Взаємне запилювання цієї відміни гороху давало половину гороху з рожевим цвітом, чверть—з білим, останні ж—з червоним. Частини гороху з білим та червоним цвітом при дальшому запилюванні пилком з цієї самої відміни давали подібні до себе покоління. В них відмінних нащадків не було. Ці відміни являються в чистому вигляді властивості взятих для досліду відмін гороху. Вони, як кажуть фахівці, «вименделюються». Менделеві відкриття, про які він видав у 1865 році книжку «Досліди над рослинними гібридами», (міщанцями) та видана у 1869 році публікація „Про деякі випадки через штучне запліднення бастарди нечуйвітру" залишилися не поміченими тому, що тодішній науковий світ захоплювався дарвінізмом. І тільки через 40 років три дослідники—німецькі вчені Корренс (Тюбінген) і є. Чермак-Зайзенег (Відень) та голандський учений де-Вріс звернули відкриття Менделеві закони. Мендель не обмежувався тільки дослідженням життя рослин—він досліджував також життя тварин і людей. Він шукав підтвердження законів про спадковість на власній родині та в берлінських парафіальних метриках. Його закони знаходили підтвердження як у рослинному, так і в тваринному світі.

У 1865 році Менделя вибрали ігуменом манастиря. Сердечний удар припинив життя цієї працьовитої та здібної людини на 62 році. Без знання законів про спадковість не можна собі уявити селекційного вирощування рослин і худоби, як не можна собі уявити й науки про спадковість. Людські покоління будуть згадувати Йогана Менделя, як одного з найбільших дослідників природи та винахідників.

Вісті з України

ЮЗІВЩИНА. *Віддія охорони здоров'я при Юзівському Міському Управлінні має під своєю опікою 15 лікарень, 26 амбулаторій, 8 поліклінік та 4 фельдшерських пункти, в яких працюють 170 лікарів, 237 фельдшерів і акушерів. В місті діють 11 аптек, з яких хворим видають необхідні ліки. Аптечні склади зайнялися організацією збору та переробки лікувальних рослин для заготівлі деяких медикаментів.*

КРЕМЕНЧУЧЧИНА. *Село Піщане подає гарний приклад: при громадському дворі всі чотири бригади організували дитячі ясла на 200 дітей, батьки яких працюють у громадських господарствах. За дітьми встановлено добрий нагляд. Діти в яслах завжди веселі та бадьорі.*

СУМЩИНА. *За дозволом німецького командування Сумський відділ освіти та пропаганди відкрив майстерню художнього різьбарства. Тут працюють 9 юнаків, які вчаться у великим бажанням мистецтву різьби по дереву.*

БЕРДЯНЩИНА. *В міській бібліотеці м. Бердянська зараз провадиться велика робота по інвентаризації книжкового фонду. Бібліотека має понад 15.000 томів різної літератури, белетристики, науково-технічної, в тому числі 1500 книжок з дитячої літератури. Збереглися дуже цінні видання, особливо, по мистецтву, енциклопедичні словники, річні комплекти старих журналів та інше.*

ЗОЛОТОНОЩИНА. *Відкриття міського театру дало можливість населенню міста постійно оглядати кращі надбання української національної театральної культури. Міський театральний колектив розпочав свою діяльність постановкою п'єси Т. Шевченка „Назар Стодоля".*

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:

Биркуна Євгена Яковлевича
Кокотина Власа Матвійовича
Безрука Івана Терешковича
Третякова Юхима Кондратовича
Шевченка Микити Гавриловича
Нестеренко Ганни Петрівни
Горянської Марії Петрівни
Голуба Володимира Денисовича
Ковбаси Мотрі
Костирки Михайла Трохимовича
Минькохова Олександра Васильовича
Сулак Наталки Панасівни
Кислиці Валентини Лукіяни
Дубини Дарії Гаврилівни
Гагіної Олександри Леонтіївни
Сухоноса Івана Савича

Продуктові картки на ім'я:

Семенченка Антона Павловича
Бондаря Петра Степановича
Бондар Марії Андріївни
Бондар Віри Петрівни
Домнікової Марії Миколаївни
Стрілець Катерини Лаврентіївни
Бондаренка Андрія Леонтієвича
Литвина Андрія Петровича
Тесленка Івана Васильовича
Тесленко Мотрі Михайлівни
Брянцева Степана Антоновича
Брянцевої Євдокії Семенівни
Сивацка Сергія Петровича
Сивацкі Уляни Григорівни
Стешенка Володимира Андрійовича
Чернишової Марії Сергіївни
Гетьмана Сергія Матвієвича
Вуякіної Ади Олександрівни
Пашпорт та бюлетиничний лист на ім'я Попка Каїма Федоровича
Пашпорт та метрика про народження на ім'я Обруча Петра Івановича
Пашпорт та перепустка Конотопського депо на ім'я Лобова Геннадія Володимировича
Пашпорт, посвідка про закінчення 7 класу, свідоцтво про народження та посвідка про закінчення профтехшколи на ім'я Василько Катерини Олександрівни
Пашпорт та документ поліцейського на ім'я Шкряди Миколи Івановича
Картка безробітньої на ім'я Демидко Ганни Панасовни
Військовий квиток на ім'я Василька Олександра Порфирійовича
Свідоцтво про закінчення 7 кл[асу], метрика про народження, свідоцтво про [спеціальність] ім'я Василька Сергія Олександровича
Квитанція на одяг [на] ім'я Сердюка Костянтина Івановича
Тимчасове особове посвідчення на ім'я Даниловича Петровича.

Селяни українці!

Від самих жнив не було великого дощу. Така погода затримала сівбу. А в цю пору року вже треба, щоб поля були засіяні. Але ж зерно, посіяне в суху землю, пропаде. Отже, треба при першім дощі засіяти землю. Ще до дощу її треба гарно підготувати. Зерно, посіяне в м'яку, пухку землю, дасть хороший урожай.

Цілими родинами виходьте в поле, не чекайте, щоб вас підганяли. Тепер ніхто не підганяє, вас ніхто не повинен підганяти—тепер ви працюєте на себе! Отже, до праці! Вирвіть у природи те, що вона може дати!

ДРУЖНЯ ПРАЦЯ

У долині серед родючих полів самотньо стоїть Неплюївський держмаєток. Колись тут був радгосп. Сюди, тікаючи від колективізації, змушені були «добровільно» йти на роботу селяни. Тут вони жили в нелюдських умовах, в поганих квартирах, одержували погані харчі. Жили вони гірше, ніж раби. Не дивно, що тільки голод та загроза смерті примушували людей іти сюди. Це було колись, при большевиках. Тепер тут утворено держмаєток.

Відступаючі большевики прикалі й тут свою ганебну руку. Вони вивезли тяглову силу та реманент. Їм байдуже було до того, що люди, які тут залишились, були засуджені на голод. Але, не дивлячись на всі ці труднощі, весняна сівба пройшла успішно. 852 га землі обробили робітники своїми силами. Держмаєток має тепер декілька збиральних машин, одержаних від німецького керівництва, та біля ста коней і волів. Зараз у маєтку повним ходом іде збір ур[ожаю], молотьба, вивозка зер[на] державі та посів озимих куль[тур].

Добре проведена весняна сів[ба] дала гарні наслідки. Так, напр[иклад], ячмінь дав 21 ц з га, ов[ес] —25 ц. з га, а пшениця—14 ц. з га. Маточний буряк дасть [по] середньому 300 ц. з га, а кор[ничий]—230 ц.

Умови життя робітників, зав[дяки] старанням адміністрації, т[еж] набагато кращі, ніж були р[аніш]. Зараз усі штатні робітники мають добре обладнані кварт[тири], власну худобу та прид[щення для неї]. Сезонні робітники забезпечені гуртожитком. Справа з харчуванням також налагоджена: робітники одержують щ[одня] 400 гр. хліба, 150 гр. крупи, 500 гр. картоплі, 60 гр. м'яса та жирів, а також овочі.

Увесь колектив робітників пр[ацює] дружньо.

Л. С. Якуш[ин]

с. Успенка.

Старшинам общинних дворів і керівникам опорних пунктів

Зерно, що поступає на заготовельні пункти „Заготзерно" від общинних господарств, окремих селян та арендарів, повинно мати такі обмежені кондиції:

Культура	Обмежена кондиція в % %		
	Вологість	Сміттьова домішка	Зернова домішка
Жито рядове	17,0	5,0	15,0
Пшениця озима рядова	17,0	5,0	15,0
Пшениця ярова рядова	17,0	5,0	15,0
Ячмінь рядовий	17,0	8,0	15,0
Овес рядовий	17,0	8,0	15,0
Гречка	17,0	8,0	15,0
Просо	17,0	8,0	—
Горох	20,0	8,0	—
Вика ярова	20,0	8,0	—

Все інше зерно, що буде мати вологість, сміттьову та зернову домішку вище встановлених кондицій, приймається не [до]

Наказується всім здавцям зерна керуватись цим [по]рядженням і здавати зерно високої якості.

На складах „Заготзерно" при Держмлині № 1 (Ровен[ська] вул., № 123) приймаються тільки ячмінь, гречка та просо.

На складах Вировського пункта „Заготзерно" (ст. Ва[сь]ка) приймається жито, пшениця і всі останні культури.

Приймання зерна провадиться щоденно, включаючи [не]дільні й святкові дні з 7 год. ранку до 7 год. вечора.

ВІЛЛЕТ

Обласний керівник сільського г[оспо]

Відповідальний редактор Г. О. САХНО У 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. ім. Франка, № 14. Тир[аж]

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Середа 30 вересня 1942 року | Ч 54

Німецькі перемоги збільшуються

Німецькі літаки бомбардували Туапсе та Архангельськ. Вогрожі атаки на всіх відтинках Східнього фронту відбиті. Потоплення американського каравана в Середземному морі.

Військові зведення
З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

28 вересня 1942 року

В північно-східній частині Кавказа німецькі та словацькі війська після завзятих гірських боїв узяли декілька висотних позицій. Біля Чорноморського узбережжя німецький швидкохідний човен потопив ворожий пароплав водомісткістю 1000 брутто-тонн. Боючись за Сталінград, німецькі війська вступили в північну його частину. Решта міста повністю очищена від ворога. Наступ відбувався при спільній взаємодії артилерії та авіації.

На середньому відтинку Східнього фронту та біля Ржева декілька підтриманих сильною артилерією ворожих наступів власними контратаками було відбито. На південний схід від озера Ільмень повторювались ворожі наступи при величезних кривавих втратах для противника. На схід від Ладожського озера відновлювані ворожі наступи теж відбиті. Ворожа спроба за допомогою великих сил прорватися через Неву не мала успіху. При цьому знищено більше, ніж 395 човнів.

Як повідомлялося в надзвичайному повідомленні, німецькі підводні човни в північній частині Атлантичного океану знищили більшу частину призначеного для відправки в Англію американського військового каравана. Було хоплено швидкохідний ворожий конвой, який складався з невеликих пасажирських пароплавів, які були навантажені військом, постачанням та військовим матеріалом. У великих жорстоких наступах та при переслідуванні з цього каравана було потоплено 1 пароплав водомісткістю 19 000 брутто-тонн, 2 пароплави типу „Вайс Рояль оф Індія", 2 великих пароплави типу „Ройна дель Паціфіко" та один великий транспорт в 11 000 брутто-тонн.

Отже, загальні втрати ворожих суден за останні чотири дні складають 14 пароплавів водомісткістю 104.000 брутто-тонн.

29 вересня 1942 року

На Кавказі та на південь від р. Терека німецькі війська у важко прохідних гірських місцевостях взяли сильно укріплені та захищені позиції. Авіація бомбардувала область і гавань міста Туапсе та пошкодила в Чорному морі 2 пароплави середньої величини. Біля Сталінграда на протязі вчорашнього дня велися жорстокі бої за прорив у північну частину міста. Марно продовжував ворог свої ослаблі наступи з півночі.

На Донецькому фронті мад'ярські війська вели свої наступи з великим успіхом. Слабі наступи противника на середньому відтинку фронту не вдалися.

На північному відтинку фронту під час наступу наших військ та авіації знищено багаточисленні совєтські позиції і ворог поніс тяжкі криваві втрати. Місцеві наступи противника не мали успіху.

Міська область та область гавані Архангельська минулої ночі бомбардувалась Відбулись величезні пожежі.

Німецькі бойові літаки бомбардували важливі військові склади в багатьох місцях південно-східньої Англії. На схід Кредиати попаданням бомб було сильно пошкоджено фрахтове судно.

Москва знову благає

СТОКГОЛЬМ. Совєтський посланник у Вашінгтоні Літвінов-Фінкельштейн, як повідомляють з Америки, знову мав тривалу розмову з американським міністром зовнішніх справ Хеллом. Очевидно, Літвінов знову нагадував за обіцянки Черчілля й Гаріманса у Москві надати совєтам найшвидшої допомоги, якої вони потребують через важке становище на Східньому фронті.

Повідомлення з Москви говорять за те, що совєтська преса й тепер вміщує великі статті, в яких вимагає від Англії й США найшвидшого створення другого фронту, хоч від часу візиту Черчілля минуло вже більше місяця. В зв'язку з цим совєтська преса згадувала також і останню промову Черчілля в нижній палаті.

О. Ф.

Сталінський паровий вал

„Чого, власне, ми рухаємо вперед машину туди, де ми знаємо, що вона має тільки задній хід".

Втрати англійського капіталу в Східній Азії

(П. С.) МАДРІД. Мадрідський журнал „Економія мундіаль" пише про втрати британського банкового капіталу в Східній Азії. Відомо, що низка великих британських банків розмістила свої значні капітали в Східній Азії. Втрата цих прибутків загрожує не лише стабілізації британського фінансового ринку, але також і функціонуванню британського грошового ринку, для забезпечення безперебійної роботи якого британська зовнішня торгівля має величезну вагу.

Лише гонконгський та шанхайський банки втратили 36 із 42 всіх своїх філіалів, що спричинило до редукції дивідендів. „Чартерд банк" із 48 азіатських філіалів втратив 37, „Меркантіль банк"—із 25 втратив 12 та „Істен" із 13 втратив 12.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

При першій зустрічі одного японського гідролітака з американським літаком типу „Летюча фортеця" американський літак був збитий.

В усіх німецьких областях 18-річна німецька молодь „обох статей з рядів гітлерівської молоді була переведена в партію.

Нещодавно на одному ру-

муністському аеродромі приземлився один совєтський літак. Льотний склад літака повідомив, що вони вже давно умовились перейти на сторону німецьких військ. Всі льотчики члени ВКП(б) та ВЛКСМ.

Заступник індійського головнокомандувача заявив, що втрати індійської армії до цього часу нараховують 68 388 чоловік.

Австралійський прем'єр-міністр у одній з своїх промов сказав, що Австралія мусить себе оборонити власними силами, бо допомоги їй чекати нема від кого.

Американське морське міністерство повідомляє про потоплення біля Соломонових островів одного винищувача та одного транспортного судна, що знаходилося на північно-американській службі.

ПІДПИСАНА УГОДА

(П.С.) МАДРІД. Щойно була підписана іспансько-аргентинська культурна угода між послом іспанським міністром зовнішніх справ генералом Жордана та особливим аргентинським послан-

ником доктором Ескубан. Угода передбачає покращення культурних взаємовідносин у дусі загального історичного минулого обох країн.

відтинку фронту німецькі та мад'ярські військові з'єднання зігнали до купи та знищили сильні ворожі банди. При незначних власних втратах ворог втратив 1026 убитими, 1218 полоненими, а

минулої ночі безрезультатні вальоти на деякі місця північної Німеччини. Цивіл-не населення понесло незначні втрати.

Новини науки й техніки

Мідь і золото з морської води

Багато скарбів навчилася людина добувати з моря. Та ще безліч різноманітних багатств переховує воно в своїх глибинах. Тепер солону морську воду перетворюють на цілющі ліки. В Америці біля Вільмінгтона щоденно переробляють 37 млн. галонів морської води і щоденно добувають 7,5 тонн брому.

Відтоді, як німецький учений проф. Габер, винахідник синтетичного золоту з повітря, провів велику дослідницьку роботу над виявленням золота в морській воді, тисячі проб якої він узяв від екватора до північного полюсу, минуло багато років. Тепер „розшуки шпильки в копиці сіна", як він назвав свої спроби добути золото з моря, не є вже більше такими безнадійними. В лабораторії вже почали наслідувати роботу морських устриць, які нагромаджують у собі мідь з морської води. Голубих устриць на 200 мільйонних складається з міді, тоді, як в океані міді нараховується тільки 1 мільйонна частина. Зі найповажними підрахунками в океані чистої міді є 2 трильйони тонн, золота ж у морях всього світу 700 млн. тонн.

А скільки ще невідомих скарбів переховується під хвилями морів і океанів, що займають 70,8 проц. усієї поверхні землі!

Їх добути й використати є одним з найважливіших завдань сучасної науки.

М. В.

Муровані будинки

Ковно. Переводячи відбудову Генеральної Області Литви, адміністраційні власті хотять запобігти дальшому вищенню лісів. По селах у Литві досі все будували з дерева. Тепер збираються відкрити кілька нових цегелень. Щоб мати для них потрібних фахівців, Центральне бюро литовських професпілок улаштувало спеціальні курси, що вже випустили кваліфікованих робітників.

В сільських школах почалося навчання

З 15 вересня почалося навчання в сільських школах Конотопського району. На сьогоднішній день відкрито 31 початкову школу. Незабаром почнуть працювати ще 2 школи в Жолдаках та в хут. Лизогубівському. Школами охоплено 1442 учні. Тільки в перших класах будуть вчитися 919 учнів. Школи забезпечені повністю досвідченими вчителями. Перед початком занять для вчителів німецької мови був улаштований семінар, на якому було подано докладну розробку уроків на 2 місяці та різні поради, що стосуються даного предмету. Крім цього, кожний учитель щоденно може одержати методичні вказівки з різних предметів у відділі освіти.

В деякій мірі навчанню завдає той факт, що хоч і всі школи були вчасно відремонтовані, але не повністю устатковані. Ще й на сьогодні для багатьох шкіл невистачає парт, столів, класних дошок та ін.

Т.

Відкриття культурних установ у Нарві

Ревель. Після ліквідації заподіяних большевиками руйнувань у Нарві відкрито для громадського користування цілий ряд мистецьких та культурних установ. У міському музеї зібрані старовинні меблі та образи нових та давніх майстрів. Відступаючи, большевики забрали дуже багато цінних образів. Дім Мистецтва в Ревелі передав до нарвського музею маленьки сучасних естонських малярів. Етнографічний відділ дає перегляд життя там сілього населення. У нарвському міському архіві знаходяться грамоти та папери ще з середніх віків. У музеї Петра І-го показують кімнату, в якій Петро Великий жив у Нарві в 1704 році. Відчинено теж і міську бібліотеку, яка має до 35.000 томів книжок.

ВІДБУДОВА ХАРКОВА

(ПФС).—Крок за кроком у Харкові починають відроджуватись підприємства, відремонтовано харківські мости, поновлено трамвайний рух, ремонтується брук, пішоходи та будинки зайнені воєнними діями. На околицях міста закидають землею шанці та заливають їх асфальтом. Харків з кожним днем наближається до европейського культурного міста.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИКИ ЖЕРТВУЮТЬ НА НІМЕЦЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ

Колектив українських робітників бувшого електромеханічного заводу імені Сталіна в Краматорську, який під керівництвом технічного батальйону працює по постачанню електричною енергією зайнятого Донецького Басейну, після побідоносного закінчення бою на північ від Харкова передав німецькому Червоному Хресту добровільні пожертвування 1000 крб. У історії війни це рідкий випадок, щоб населення зайнятої області збирало добровільне пожертвування на користь переможеного противника.

МІСТА ВЕЛИКОНІМЕЧЧИНИ

Берлін—майбутня столиця Европи

Сьогоднішній образ Берліна показує, що навязана Англією війна перешкодила Німеччині в її широкій мирній праці. Перебудову Берліна Адольф Гітлер приймав дуже близько до серця. Столиця Рейха саме знаходилась змінити свій вигляд, коли вибухла війна. Найбільше переконливий приклад—це розпочате закладання круглого майдану біля Потсламського моста. Деяких старих будівель там навіть ще не закінчили розбирати, а нових або не донесли закінчили будувати, або вони мають тільки самі фасади.

Тим часом доручене призначеному рейхсміністром архітектору Шперо завдання—надати Берліну нове обличчя—не вичерпується будуванням нових та усуванням старих будівельних блоків. Воно вимагає зміни основного рисунку та плану будівництва взагалі. Дивним дивом Берлін ще за останніх п'ятдесят років опинився в ситуації, яка для більшості старих німецьких міст не-стулася значно раніше. Б дівельний розвиток цих старих міст кілька віків тому перерісе їхній об'єм, і тому історичні мури цих міст доводилося розбирати. Старе, укріплене місто було замкнутим у собі комплексом з концентричною структурою вулиць, а великі шляхи транс-континентального руху проходили повз місто. Коли таке місто відкрити, то тоді треба було здебільшого перешкоджати також рух, тобто, переводити його тепер через саме місто. Берлінські мури розібрано вже давно, і Берлін тоді перебув цю кризу стосун ово безболісно. Він лише згодом почав розростатися й був ще малим містом у той час, як Франкфурт-на Майні, Кельн або Гамбург були вже великі й відомі на весь світ міста. Отже, тоді ще не було чого так багато розбирати. Перехід від замкнутого вже відкритого міста довершився в Берліні легше, ніж денебудь. Зате з тим грізнішою силою виступає згодом великі комунікаційні труднощі. Берлін назбирав за собою Париж, тобто, континенту, і майже нарівні де переповненого Лондона. Париж і Лондон лежать на холі Европи—Париж не дуже далеко від Атлантичного берега, а Лондон навіть за континентом на острові. Але Берлін стоїть центрі континенту і творить муніка-ційний перехрестний пункт із сходу й заходу, з півдня на північ. Таке місто, взагалі не повинно мати кінцевих станцій, як Потсламський Ангальтський вокзали. Берлінський залізничний рух у південно-західному напрям у потребує зовсім нової лінії. З другого боку в сході цю західному напрямку бракувало широких вулиць, могли б охопити повітряні мобільний рух. Цей брак щоправда, усунуто саме перед вибухом війни, але ця тільки половині переведена у структуру міста. Керівництво архітектурної справи свідомо спиралася на історичний стиль у столиці німецького Рейха зберігся ще тільки в кількох імпозантних будівлях з цих часів, наприклад, у кількох церквах. Архітектура історичної столиці показує від барокко, найвидатнішим якого був в Андреас Шлютер, який збудував, між іншим, ловні частини колишнього імператорського замку. Згодом прийшли рококо й ампір, пам'ятки яких залишив тут великий прусський будівничий Шінкель.

Коли перебудова Берліна буде колись завершена, столиця Рейха і з архітектурного погляду буде відповідати більшим політичним та репрезентаційним вимогам. Тоді Берлін і з архітектурного погляду стане столицею Европи.

Виховання дітей

„Дві речі всім нам спільні: мати й смерть. Ми будемо шанувати обох і між матір'ю й смертю провадити чисте й хоробре життя". (З 10 заповідей до Дня матері в Німеччині).

Від дня народження й до самої смерті кожна людина повинна провадити чисте й хоробре життя. Глибока думка висловлена в цих небагатьох словах, і враз постає питання, як здійснити її, що треба зробити, щоб людина пройшла свій життєвий шлях чисто й хоробро, починаючи від колиски й до природнього кінця? Відповісти на це питання дуже легко: вся справа полягає у вихованні, яке треба починати з першого дня народження дитини.

Советська „система" виховання дітей була побудована так, щоб між сім'єю та будьяким виховавчим закладом—дитячими яслами, дитячими садками і, нарешті, школою—покласти глибоку прірву. Дитину штучно відривали від сім'ї. Мало ще не в яслах дітей навчали любити „всесвітнього вітчима" Сталіна, товсте некультурне обличчя якого, з дозволу сказати, „прикрашало" в різних виглядах приміщення, де перебували діти. Почуття любові, пошани до батьків советські „вихователі" аж ніяк не думали прищеплювати дітям—батькам дозволялося лише утримувати своїх дітей, більше того, часто-густо випадки найбрутальнішого ставлення до батьків бралися за зразок, якщо це відповідало „генеральній лінії" большевицької зграї. Тепер треба багато попрацювати, щоб наші діти були чесними, чистими й хоробрими. До цієї роботи треба підходити надзвичайно вдумливо, серйозно, бо виховати людину—це річ нелегка. Дитина, яка не любить своїх батьків, не шанує їх, ніколи не буде добрим громадянином: вона виросте егоістичною, брутальною істотою. Така істота ніколи не буде любити своєї батьківщини. Почуття любові до батьківщини починає зароджуватися ще в сім'ї.

Було б помилкою думати, що сама школа зможе виховати таку людину, бо в школі дитина перебуває всього 3—4 години, решту ж часу вона проводить дома. Звідси висновок—у цій роботі мають спільно працювати і батьки, і школа. Особливу увагу треба приділити питанню дисципліни, тому питанню, про яке в советських школах багато говорилося, та мало робилося. Найперше, на що треба було звернути увагу, це те, що на будьяке порушення дисципліни треба зараз же реагувати, враховуючи індивідуальні особливості дитини. Разом з цим треба виховувати почуття справедливості.

Основною ознакою советської „системи" є брехня—брехня з трибуни, брехня в пресі, брехня через радіо і т. д. З цим страшним лихом усім нам треба рішуче боротися. Тут особливе значіння має приклад дорослих: дитина ніколи не буде чесною та правдивою, якщо навколо себе вона буде бачити брехню. Отже, правдивість у сім'ї є перша умова, щоб дитина зростала чесною людиною.

В. Орловський.

ОБ'ЯВА

Конотопське Головне Лісництво доводить до відома ... лення та організацій, що з 1-го по 10 жовтня ц. р., в зв'язку з проведенням інвентаризації по лісництвах, виписка ордерів, а також відпуск по раніш виписаних ордерах на лісопродукти та дрова, провадитись не буде.

Всі раніше виписані ордери й наряди, неот-варені частково оторварені, до 1 жовтня повинні бути переоформлені по тих лісництвах, де виписувались документи з 1 по 10 жовтня. Ордери й наряди, що не пред'явлені для переоформлення втрачають силу й відпуск по них з 10 жовтня провадитись не буде.

Це розпорядження не стосується військових частин.

ГОЛОВНЕ ЛІСНИЦТВО.

Украдена кобила

сірої масті, середнього росту, гарно вгодована.

Про місцеперебування кобили сповіщати в с. Вирівку, Конотоп. району, управління зем. господарства № 3.

Збігло з двору

лоша-жеребчик, 4-х місячного, рижої масті, з великою сивиною, ноги по вінчик.

Про місцеперебування лоша сповіщати: с. Вирівка, Конотопськ. р-ну, № 40.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні: Конотоп, вул. Ів. Франка, №14.

умовою роботи на Сході є недопущення особиста поведінка, зверх для німецького військового командування. Те ж, що бу-

мати про неї цих людей.

ПАШПОРТНИЙ СТІЛ м. КОНОТОПА.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні: Конотоп, вул. Ів. Франка, №14.

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

№ 1 | Конотоп, Неділя 4 жовтня 1942 року | Ч 55

ФЮРЕРА СЛУХАВ УВЕСЬ СВІТ!

На великих зборах у берлінському спортивному палаці Фюрер виголосив велику промову

«Німецький літній наступ закінчився, знищено більше, ніж 200 большевицьких дивізій. Мета, що була досягнута: 1) відняти у ворога останні великі області з пшеницею, 2) відняти у нього останні залишки вугілля, 3) відкинути його від джерел нафти, взяти їх або в крайньому разі отруїти. Тоді наступ повинен рішуче розвиватися дальше, щоб відрізати останні можливості для ворога до Кавказу. Останній великий німецький наступ іде проти останнього великого шляху пересування совєтів—Волги. Цей шлях вже майже повністю відрізаний. Кожний може бути впевнений, що ніхто не в змозі вирвати нас з цього місця зрушити. Наші противники можуть вести війну доки вони в змозі. Але що вони нас колинебудь переможуть, це безумовно неможливо і це виключається».

(ВСЯ ПРОМОВА ФЮРЕРА БУДЕ ВМІЩЕНА В ОСОБЛИВОМУ НОМЕРІ).

Слово має зброя

Всією увагою слідкують тепер усього світу за повідомленнями з німецько-совєтського фронту. В цих повідомленнях вони бачать як німецькі війська на всьому відтинку, розбивають ворожі атаки, просуваються вперед і вперед. В цьому числі німецької зброї зробили ще міцнішою Це показали Севастополем, Харковом, Сталінградом, над Доном Кавказом.

Після безгрудзинних атаками на большевики виказують лише нездатність проти німецької зброї. Величезні втрати в людях і воєнних матеріалах—ось результат їхніх атак. Однак, не рахуючись на це, Сталін і його прибічники, передчуваючи свою поразку, і далі посилають сталінців та дітей у бій, щоб закрити шлях до втечі большевицьким військам та полегшити відступ. Вони чинять опір стало ілюзію, що большевизм програв війну. Він примушений вести тільки стратегічний відступ.

Ця запекла боротьба за Сталінград ще й досі продовжується і викликала тривогу в Москві. Й уже сам Сталін бачить, що далі втриматись він не може. Большевицький без-

Брутальне поводження американців з японцями

Деякі японські газети пишуть, що в Америці, як розповідають останні, дуже погано поводяться з японськими інтернованими. Це не могло і в даному разі не могло бути викликане діями японського уряду, бо в Японії, як не може підтвердити міжнародний Червоного хреста, відношення до американських інтернованих

Карні загони совєтів у Ірані

Відставка антисовєтського іранського кабінету, як повідомляють з Лондона, „Повозо д'Італія", в зв'язку з вступом совєтського загону в провінції Азербайджан, де були розстріляні большевиками тисячі тубільців, а інші затримані як заложники. Про долю останніх немає ніяких звісток.

Боротьба за Сталінград успішно продовжується

На Кавказі зайнято важливу місцевість. Німці штурмували сильний оборонний пункт в Сталінграді. Знищення ворожої банди в тилу середнього відтинку фронту

30 вересня 1942 року

В північно-західній частині Кавказа та на південь від р. Терека німецькі та союзні війська в жорстоких боях наступають далі.

На Донецькому фронті німецькі та італійські війська відбили декілька спроб наступу ворога. Угорські війська контратаками відкинули ворожі сили. На північному відтинку фронту власний наступ, не дивлячись на впертий ворожий опір, мав успіх. Міцне з'єднання німецької авіації та кроатських бойових літаків нанесли совєтам великих втрат. Архангельськ минулої ночі знову бомбардувався. Великі пожежі дозволяли добре діяти під час наступу.

Від 15 до 28 вересня знищено в повітряних боях 816 совєтських літаків, 131 літак—зенітною артилерією, 22—обстріляно військовими з'єднаннями, 4 захоплені та 17 літаків було розбито на землі.

Останньої ночі британські бомбовози в незначній кількості літають в районі Балтійського моря, 2 літаки були збиті.

Німецькі бойові літаки вдень вели успішні нальоти на військові об'єкти та на різні місця на півдні та на південному сході Англії.

1 жовтня 1942 року

В області Кавказа продовжуються жорстокі бої зі сильно укріплені висотні позиції. Наші наступаючі війська, підтримані повітряними з'єднаннями, багатьма ударними клинами проникли в північну частину міста Сталінграда.

Сильна ворожа піхота та танкові з'єднання, які наступали на північні загороджувальні позиції, контратакою були відкинуті з великими кривавими втратами. Було знищено 98 танків у більшій частині англійського та американського виробництва. На північний захід від Воронїжа при відчайдушних наступах ворог втратив 25 бронемашин. Не дивлячись на вперті ворожі контратаки, наші війська біля Ржева вели власні наступи за поліпшення своїх позицій. Скупчення ворога, завдяки артилерійському вогню та наступів з повітря, були розсіяні. В лісовій місцевості тилу середнього відтинку фронту німецькі та мад'ярські військові з'єднання зігнали до купи та знищили сильні ворожі банди. При незначних власних втратах ворог втратив 1026 убитими, 1218 полоненими, а також велику кількість важкої та легкої зброї.

В Єгипті німецько-італійські війська після швидкої артилерійської підготовки відбили британський наступ, обстріляли велику кількість ворожих танків та захопили 200 полонених. У Суецькій протоці бойовими літаками було сильно пошкоджено великий торговельний пароплав. Німецькі літаки вдень бомбардували залізничні споруди, а також військові об'єкти в багатьох місцях південної та південно-східньої Англії.

Біля гирла річки Оріоко, перед Нью-Фаундлендом та в середній та північній Атлантиці німецькі підводні човни потопили 12 ворожих торговельних суден загальною місткістю 54.000 брутто-тонн. В загальному ж через бойові дії британське та американське судноплавство втратило за вересень місяць 161 пароплав загальною водомісткістю 1.011.700 регістрових брутто-тонн; 22 інших пароплави було пошкоджено.

2 жовтня 1942 року

У північно-західній частині Кавказа німецькі війська зайняли далі важливу місцевість. На північний захід від Сталінграда штурмувався сильний оборонний пункт, побудований в передмісті Орловки. На захід від цього передмістя ворожі сили були оточені. На північному загороджувальному фронті поновлювані ослаблені наступи ворога були відбиті. Число обстріляних напередодні броневиків підвищилося до 124.

Німецькі та румунські бойові літаки продовжували руйнувати важливі залізничні лінії в області нижньої Волги. На Донецькому фронті німецькі, італійські та угорські повітряні сили нанесли ворогу великих втрат. На південний схід від озера Ільмень власні наступи проходять успішно. На південь від Ладожського озера в боях за останні дні оточений дивізіон ворога знаходиться перед своїм остаточними знищенням.

У північній Африці легкі німецькі бойові літаки на Алямайському фронті обстрілювали ворожі батарейні позиції та склади палива для двигунів. Британські бомбардувальники вели минулої ночі безрезультатні вальоти на деякі місця північної Німеччини. Цивільне населення понесло незначні втрати.

Господарча перебудова східньої Азії

В даний час дальший розвиток військових операцій у південно-східній Азії затримається в наслідок кліматичних умов. Так, як у Бірмі та на Малайському півострові період дощів продовжується майже до самого жовтня, то обидві сторони інтенсивно готуються до поновлення військових операцій.

Англійці й китайці заявляють про необхідність дальшої боротьби за повернення Бірми та Малайського півострова. Треба чекати в найближчому часі інтенсивних бойових дій на цьому театрі військових операцій.

В даний момент японські війська б'ються на середньо-китайському фронті проти передових позицій Чунцина в провінціях Кіангсі й Чекіанг. Попередньо запізнілі наступи китайців, японці перші нанесли вдар і проникли глибоко в середину китайських провінцій. Бій відзначався великою жорстокістю, бо китайці намагалися затримати тут японські війська, щоб перешкодити їм пройти на юнанський фронт у південно-західній Китай.

Чунцин має всі підстави турбуватися про дальше посилення наступу японців у Юнані. Таке посилення ще більше утруднює японцям Китаю з Індією та Совєтською Росією, не кажучи вже про те, що воно загрожує збудованих заводах військового спорядження та на тих підприємствах, які Чунцин уже під час війни переніс з побережжя в середину країни.

Китайські дивізії в Чунцині та Кіангсі намагаються вигадати час для організації і перебудови внутрішніх областей, які простягаються від індокитайського кордону до СССР. Набагато інтенсивніше, ніж у Чунцині, ведуться роботи по перебудові середньо-китайського району, зайнятого японцями.

Наслідок поразки за минулі 6 місяців і здача східньо-азіатських позицій призвели англо-американців до вимушеного відмовлення від східньо-азіатських колоній, що й вимагає радикальної-господарчої перебудови цих областей. Незвичайна величина перебудованого району може дати уявлення про масштаб роботи, яка провадиться. Функціонуючий столітній англо-американський апарат знищений. Він мусить замінитися новою системою, більш пристосованою до потреб окремих народностей східньої Азії.

Нанкінський уряд при великій підтримці Японії прикладає всіх зусиль до утворення нового порядку на залишених англо-американцями руїнах.

Станлейські гори перейдені японцями

(П. С). СТОКГОЛЬМ. Небезпека для порта Моресбі, важливого австралійського опорного пункту на Новій Гвінеї, серйозно збільшилась після повідомлення з південно-тихоокеанської британсько-американської головної квартири, в якому було сказано, що японці пройшли через найвищу точку Станлейських гір в напрямку порта Моресбі. Японці оточили австралійські позиції стрілковими частинами в той час, як головна частина японського війська готовиться до фронтального наступу.

Кривавi сутички

АНКАРА. На півночі Ірана за останній тиждень значно поширились повстання іранського населення. В багатьох місцевостях із совєтськими гарнізонами відбулися кривавi сутички.

Продовольчі труднощі СССР

Під могутніми ударами німецької зброї така багата на продукти сільського господарства країна, як Совєтський Союз, тепер стоїть перед загрозою голоду, а зимою — ще й холоду. Перед совєтським урядом повстало питання, чим прогодувати свою «непереможну червону армію?» Про населення в них і думки немає, більшевики думають, що воно повинно само за себе подбати.

Як стало відомо, цими днями в Лондоні була складена угода, по якій совєти одержать від Канади незначну кількість пшениці або муки. Чи вдасться доставити цей хліб у Совєтський Союз, чи ні, але це дасть можливість большевикам підняти крик, що, мовляв, союзники дали хліб, а в майбутньому дадуть зброю та організують другий фронт

ЧЕРЧІЛЛЬ І РУЗВЕЛЬТ ХОВАЮТЬСЯ ВІД ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ.

ДРУЖИНА РУЗВЕЛЬТА ПО ЗЕМНИМ ЖУРНАЛІСТАМ: „ВАМ ХОТІЛОСЬ ПОГОВОРИТИ З ГЕРОЯМИ - ПЕРЕМОЖЦЯМИ (ТОБТО З ЧЕРЧІЛЛЕМ І РУЗВЕЛЬТОМ). НА ЖАЛЬ, ЦЕ НЕМОЖЛИВО“ ..

Криза англо-американського суднобудування

Відчити та постанови керівників британських верфів являють цікавий матеріал для судження про рентабельність цієї ділянки промисловості. Видається в очі те, що фактай прибуток британських верфів зменшується. Це дивує тим більше, що по англійських повідомленнях у наслідок великих втрат тоннажності суден ємкість верфів повністю завантажена. У такому випадку прибуток перевищував би витрати й забезпечив би підтримку чистого прибутку на тому ж рівні. Таким чином або були занижені ціни за побудову суден, або дізнав інші, які істотно перешкоджали рентабельності. Одначе з початку війни ціни на судна підвищилися щонайменше на 50 проц. так, що з боку витрат не може бути й мови про рентабельність і не може бути сумніву в тому, що англійські твердження, що ємкість верфів повністю використана, являються невірними й що **недостача спеціалістів-робітників і матеріалів робить неможливим для верфів підтримку їх на одному рівні.**

Подібна проблема існує й у Сполучених Штатах Америки. В Америці, по повідомленнях, намагаються зосередженні в американських внутрішніх гаванях судна перевести до Атлантичного побережжя. При цьому справа тут іде про великі спорудження суден, доставка яких по морю пов'язана з істотними технічними труднощами. По чутках мова йде тут приблизно про 100 кораблів. Це мірроприємство вказує на те, що одно збільшення ємкості американських верфів не являється достатнім навіть при притягненні канадських верфів, щоб усунути труднощі морського суднобудування. Ці технічні можливості залишаються незайняними, якщо не мають необхідних матеріалів і робочої сили. По офіційних даних з початку цього року число робітників, які працюють на американських верфях, подвоїлось. До 1 жовтня цього року кількість їх повинна досягти 700.000 чоловік. Якщо ця ціль буде виконана й необхідна в багато-раз більше робоча сила є в наявності. Мова тут іде про 6-мільйонну тоннажну американської пропаганди, здійснення якої тим трудніше, чим сильніше відчувається нестача у спеціальних робітниках для верфів. Для здійснення американської програми суднобудування відсутні істотні передумови — наявність відповідної робочої сили.

Г. БАЙДАРКА

В невідомий шлях

I.

ПОЇЗД мчав кудись на захід, відбиваючи об рельси рівномірний такт. У вагоні, в якому сидів Сергій, було брудно, душно, з другого купе смерділо потом і ще якоюсь прітхлю. Сергій глянув у вікно на простір, який освітлювався блідим сяйвом місяця. Мелькають телеграфні стовпи, в далині видніються дерева, що зливаються в одну велику чорну стіну. Ось він проїжджає якісь великі рівчаки, там блищить вода, знову дерева, кущі, інколи одна-дві хатки. Все це перед ним появлялося і зникало як і його думка. Та одна страшна думка ніяк не може покинути—куди довезе його ця чортяча машина. Ніхто не знає, куди він подівся, і через деякий час, мабуть, усі зовсім забудуть про його існування. А мати, а сестра? Він ніби їх бачить там, за вікном, як вони бігають, шукаючи його. „Я ось де!“— хотілося крикнути йому, але не вистачало голосу.

Раптом десь далеко спереду пролунав пронизливий голос паровоза, що сповіщав про прибуття на станцію. Тривожно застукало серце. Незабаром за вікном замиготіли ліхтарі, денькнули буфера, забряжчали сцепи, поїзд зупинився. Сергія штовхнуло наперед. Він, що всю дорогу сидів, мов прикований до одного місця, тепер відчув своє існування.

—В-тата!—пролунав голос військового, який всю дорогу сидів поруч. Після довгої мовчанки раптовий крик Сергію показався, як вибух грому. Він устав.

—За мною!—знову пролунав той же голос. Вони пішли до дверей. Клацнув замок, і на перон вийшов спочатку військовий, за ним, похнюпивши голову, Сергій і позаду знову військовий.

Свіже повітря наповнило Сергію легені, освіжило розум. Праворуч метушилися люди, хто з чемоданом, хто з портфелем, хто так з якимсь вузликом. Суваючи один другого в плечі, вони поспішали на станцію. В кожного свої власні турботи. Он пішов, зігнувшися, дідусь. Його старечі ноги вклякали в колінах, він спирався на палицю. І куди такому старому потрібно? Сидіти б дома та доживати свого похилого віку, так ні ж! А може йому також треба як і нищим? Може він де шукає свого сина або внука, якого, можливо, також десь схопили, як і його, Сергія!?

Та роздивлятися й роздумувати довго не довелося. Люди поспішали на станцію, товпились у вагони, а три постаті рухались у протилежний бік. Вони ввійшли в якийсь вузенький завулок, під ногами валявся брук. Обабіч височіли кам'яні стіни. Сяйво ліхтарів зникло, лише місяць пробивався крізь білі хмари й освітлював їм дорогу. Це один свідок, який не покидав Сергія ні на крок. Але він мовчазний і нікому не скаже про його долю.

Нарешті вони підійшли до височенних воріт, спинилися. Мов крокодилова пащі, розкрилися ворота й проглинули Сергія. Він почував, як його з усіх боків починало здавлювати. Перед ним рухалися бездушні постаті вартових. Бряжчали замки, стугоніли засови, одна за одною розкривалися перед ним пащі і, проковтнувши вперед, знову вивільнялися. Вони рухалися вузьким, темним кам'яним склепінням. Сергію здавлювалося, що він ось-ось обірветься й полетить у якусь безодню на все життя.

Та застугочіє ще один важкий засов і дужі руки вартових, мов якусь непотрібну річ, кинули його в могильну темряву. Він простягся на цементовій брудній підлозі. Далі все стихло. В темному, сирому й глибокому підвалі самотньо билося Сергієве серце. Життя минутий у могилу, відірваний від своєї родини, від коханої, він мусив гинути в цьому брудному склепінні, в якому лише живуть одні рідні хвостаті пацюки.

Всю ніч, напівсвідомо простягнувшися ниць, на підлозі пролежав Сергій. Час від часу кидаючи від напосідання зубатих пацюків. І лише ранком, коли за мурами почалося людське життя, інстинктивно схопався протер рукою очі.

Але... О, який жах! Його оточували чотири кам'яні стіни з одним загратованим віконцем, у яке ледве пробивалося ранкове сяйво. Чому він тут? Що за непризнача кімната? Розгадати було важко. Він оглядав приміщення, в якому, як здавалося, не було дверей. Сон чи дійсність? Та ні, ні

Ціна 1 крб.

Мрії про другий фронт

Німеччини та її союзників, крім усіх інших турбот, ламає свої голову ще над питанням так званого «другого фронту». Це не примха, це — неминучість. Викликав її той факт, в якому тепер опинився союзник — СССР. Проблема «другого фронту» ще дуже яскраве світло на воєнне військове становище. Мрії Німеччини, спостерігаючи сучасну військову ситуацію, кажуть, що сучасне становище німців не можна порівнювати з тим, у якому вони були за світової війни. Тоді ситуація була корисніша для Німеччини. І справді, тоді німецька армія мусила битися на фронтах Росії, на Балканах проти Румунії, на півдні — проти Італії, а на заході — проти Франції. Німцям доводилося воювати одночасно на всіх цих фронтах. Сьогодні ж країни Осі — суверенні панни європейського суходолу, яке створила для цього Німеччина і військові підрозділи та військові підприємства, що по черзі розбила Червона армія.

Це правда, що завдяки цьому могутньому рухові Німеччини на сході й вимогам воєнного часу в Німеччині і шораз більше думають про організацію «другого фронту». Він мусить бути програмою Німеччини полегшити тяжкий стан Совєтського Союзу. Ще недавно найкращі німецькі армії стояли на усіх англійських фронтах, навіть в північно-африканських пустинях. Але сумнівне, щоб і тепер вважали його за «другий фронт», бо з початком операцій Держав Осі в Африці загубили тут не тільки десятки танків, сотні літаків і десятки тисяч полонених, як Тобрук, Солюм, Бенгазі, Марса-Матрук. Отже можливість порушити англійські комунікації англійці бачать і вони вже вжили заходів, щоб не вивести розклад у військовій машині сильними нападами.

Для цього та для заспокоєння Сталіна англійська преса намагається представити ганебні напади англійських літаків на мирне населення, як обіцяну допомогу совєтам. Практично ці напади не мають для більшовиків ніякої цінности. Сили Держави Осі та інших приятелів контролюють тепер усю Европу та всі її господарські ресурси і стоять тепер до послуг збройної промисловості Німеччини та її союзників. А тому немає ні одного поважного військового фахівця, який міг би вважати напади англійських літаків за справжню загрозу всій продукції европейського континенту. Черчілль досягнув цим тільки те, що німці закидали бомбами за Росток — Ексестер, за Любек — Бат, за Мюнстер — Нарвік та за Кельн — Кентербері. Ніхто не розуміє, як мабуть і сам Черчіль, як такою стратегією створити «другий фронт".

Залишим на боці дурню, зі стратегічного боку абсолютно нічого не варту спробу англійців висадити на березі Франції своїх вояків з вимащеними сажею мордами й обутих у гумові черевики. Спинимося поважно над питанням чи союзники могли б відважитися висадити в Европі велику американську армію? За статистикою самих американців на кожного вояка, щоб перевезти його зі зброєю та іншим військовим матеріалом до Европи треба 17 брт. корабельного тоннажу. Крім того, треба ще 3,4 брт. для довозу потрібних йому харчів. У Вашінгтоні мріють висадити в Европі аж 5 мільйонів вояків. Для цього треба було б 85 мільйонів тоннажу та ще 17 мільйонів брт. довозу відповідної кількості харчових запасів. Якщо пригадаємо тепер невинний зріст втрат англійського та американського тоннажу, то стане очевидним, наскільки дурні ці вигадки.

Проте, союзницька пропаганда не вгасаючи торочить про свою кохану дитину — «другий фронт», безупинно годуючи своїх слухачів цими дурними балачками.

Недавно приїхав до Англії нічим невідомий американський генерал Айзенгауер. Ще до його приїзду у Вашінгтоні та Нью-Йорку поширювали чутки, що йому підлягатиме европейський експедиційний корпус. Лондонське радіо навіть заявило, що з прибуттям цього генерала «психологічно» створено вже «другий фронт»! Коли читаєш про це, то мимоволі починаєш думати, чи не з'їхали з глузду відповідальні за цю агітацію кола? Та й ні один ще генерал США не вславився досі в світовій історії своїми військовими подвигами, а про цю війну й говорити не доводиться. Хіба Мак Артур, що туманної ночі втік з Філіппін, або Стільвель, якого японці навчили майстерним «перегонам»!? Не краща слава йде й про нового невідомого генерала без армії Айзенгауера, бо організація його «другого фронту» зостається тільки фантазією!

Не миряться

ЛІСБОНА. «Нью-Йорк Таймс» пише, що в перебігу короткочасної московської конференції між Черчіллем та Сталіним виникли серйозні розходження думок. Москва з гіркотою вказує на те, що допомога альянтів їй недостатня. Вашінгтон теж не може обіцяти, що московський заклик про допомогу буде швидко задоволений.

В замисленні

Я сиджу замислений в кімнаті один,
Ось чуються кроки..
Це підходить він..
Підійшов і дивиться довго щось в лице,
Мабуть не пізнає — не знаю про це.
„Товаришу любий, це ти? Озовись!..
Підійди-но ближче, як було колись.
Сядьмо, поговоримо про життя своє"...
Ні, це не товариш..
Так воно і є...
Це вітер гуляється, по гілках біжить,
І пожовклим листям тихо шарудить.
Проходять хвилини в мовчанні німім,
Куди їх подіти?..
Що робити їм?..
Знов почулись кроки..
Не знаю, чиї..
Аж ось і косинка майнула її.
Це м я кохана до мене прийшла,
З далекого шляху радість принесла,
Підійшла так тихо й шепоче: люблю,—
Дивиться на мене, гадає, що сплю..
„Чому ж така бліда, ти мовчиш чого?"..
Ні, це промінь місяця пада у вікно.
Де ж моя кохана?..
Тут нема її..
Почуття і мрії зрадили мої.
Б'є годинник знову свій знайомий дзвін,
Я сиджу замислений в кімнаті один...

М. Солдатенко.

РОЗВИТОК ШКІЛЬНОЇ СПРАВИ В БІЛОРУСІЇ

В областях Білорусії, де вже встановлено совєтську владу, відкрито 3.288 народніх шкіл та 80 різних спеціальних шкіл, в яких навчається 326.000 учнів.

РАДІСНЕ ЖИТТЯ

Кореспондент одної з українських газет, який приїхав з Німеччини, розповідає про життя українських робітників, які там працюють. Він говорить: «Кожна родина має окрему кімнату, а якщо родина складається з 4—5 чоловік, то вона займає навіть 2 кімнати. Між німецькими та українськими селянами існують гарні відносини. Звичайно, німецький селянин допомагає українцеві, а український селянин всіма силами намагається зрозуміти все те, чому його тут учать. Щодо харчів, то вони мають все необхідне. Українські селяни перейняли німецьку звичку їсти в певний час, що дуже сприяє здоров'ю. Діти українських робітників граються разом з дітьми німецьких робітників та перейняли від останніх багато німецьких слів. Часто навіть буває так, що дитина служить перекладачем для дорослих. Взагалі, українські селяни дуже задоволені з свого життя в Німеччині».

Ось він відчуває, що болять боки, у голові, все під ним. Щось підсунулось до ніг, по обличчю покотилися сльози. Він ще чує приміщення — похмуре, але на стіні він помітив птах, який поспішає в хату, летить, об шибку і падає вниз, так і Сергій, спотикаючись, з якимись нечленороздільним вереском всім тілом ударився в двері, заспритомавши, впав на підлогу.

Але ніхто не слухав, в похмурі й серця у цих кам'яні. Розбийте голову, вмирайте — вам не потрібні. Головою на грядці доведеться вашу голову в землю. Не хочете запереченням. Даремно! Вам все-таки доведеться повірять, ви кричите, що вам хочеться вам також не вірять. Ви звикли до цього, вони граються як морські хвилі, які втратив свої вітрила, і його хвилі женуть до берега, б'ють об скелю, знову тягнуть у море, знову б'ють, і, нарешті, спотворивши, викидають на берег, як нікому непотрібну річ.

Так само в тюремному склепінні вас починають кидати на всі боки. І лише тоді, коли до останнього вип'ють кров, коли спотворять ваше тіло, тоді вас викидають, як нікому непотрібну річ.

II.

Десять годин вечора. Яскравий світ електричної лампи пробивався крізь матовий світлозелений абажур і падав на довгий стіл, покритий зеленим сукном, від чого ця кімната набирала зеленуватого кольору. Перед столом — стільець, праворуч — м'який диван з високою спинкою, в кутку квадратний столик, навантажений різними справами, ліворуч — двері ще в один кабінет.

Тиша. На вікнах недорушно звисають темнозелені портьєри. Здавалося, що в кабінеті відсутня жива істота. Але ось щось ворухнулося за столом і трохи старувате крісло заскрипіло під добре вгодованим тілом.

Так. Це слідчий ГПУ Гершель Соломонов. Він сперся на стіл ліктем лівої руки, пальці якої застромилися в розкуйовджене чорне волосся. Права рука ліниво перегортає сторінки справи якогось підсудного. Чорні, мов два вуглі, очі прудко пробігають по рядках, надруковання машинкою. Раптом Соломонов глянув на ручного годинника, позіхнув і натиснув кнопку. Десь продзвенів різкий дзвоник і стих в темносірих кужках ледве освітленого коридору. А через хвилину в далині коридору почулися кроки, які наближалися до дверей. Соломонов відкинувся на спинку крісла і пальцями правої руки затарабанив по столу, відбиваючи мотив якогось совєтського маршу. Легкий стук у двері — й на порозі з'явився агент ГПУ. Соломонов кивнув головою й той хутко вийшов. У туж мить зайшла молода людина в пом'ятому костюмі, колір якого при електричному світлі важко було визначити, і став біля порога. Соломонов проникливими очима зміряв його зріст, помозкував, тарабанячи пальцями все той же мотив маршу, далі ввічливо запросив сісти.

— Ваше ім'я? — запитав слідчий спокійним тоном.

—Сергій,—майже пошепки відповів юнак, захлинаючись від перехопленого духу.

—Так... Скільки вам років?

—Двадцять п'ять.

Знову тиша. Слідчий запалив товсту цигарку і, підсунувши Сергію розкриту коробку коштовних цигарок, запропонував закурити. Ввічливість слідчого ГПУ трохи повернула Сергія в нормальний вигляд і він себе почував вільніше. Невже те, що йому оповідали в камері, коли його переведено в загальну, все неправда? Йому змалювали Соломонова майже звірем, в д якого, мовляв, з допиту повертаються майже божевільними. Але цей слідчий навіть запропонував йому таку добру цигарку, що він ще зроду таких не курив, і хоч боязко, але не міг відмовитись від такої нагоди. Йому навіть здалося, що цей слідчий так чемно поговорить з ним, розпитає де про що і, мовляв, як якась помилка, випустить його на волю...

Ось Соломонов витер сірника й підніс йому до цигарки. О, і як же йому набрехали!? Сергій прикурив і смачно вдихнув у себе запашний дим. Він довго не курив, а тому після першого ковтка диму в нього закрутилась голова й він трохи закрив очі. Слідчий сидів усе ще в попередній позі й спостерігав кожний рух Сергія. Нарешті Соломонов вирішив відкласти увертюру й почати з дії.

(Далі буде).

Обізнаймося з Мюнхеном

Мюнхена не можна не знати. Це місто набуло світового історичного значення. Мюнхен—це колиска національ-соціалістичної партії й руху. Тепер його в Німеччині називають „столицею руху". В Мюнхені відбулася й історична конференція голів чотирьох держав у серпні 1938 року.

Вже здавна Мюнхен був відомий в Європі й у всьому світі, як місто мистців і мистецтва, що притягало багато чужинців —як учнів так і аматорів мистецтва. До цього прилучилася велика слава мюнхенського університету та вищої технічної школи. Славиться теж і грандіозний „Німецький Музей", де, як ніде інде, можна побачити всі здобутки технічних наук, починаючи від точно скопійованої з натури підземної копальні та кінчаючи „планетаріумом, що показує чудеса зоряного неба.

Не менше притягальну силу має Мюнхен завдяки чарівній панорамі міста й красі ближчої й дальшої околиці. Зовсім недалеко від міста є славні мальовничі озера, де можна купатися, плабати весловими й вітрильними човнами або вигріватися на березі на сонці, а трохи далі починаються вже передгір'я, а ще далі височіють баварські Альпи, понад 3000 м. заввишки, які влітку ваблять до чудових мандрівок по горах та до альпіністичних виправ на гірські шпилі, а взимку—до зимового спорту. Мюнхен має прегарні передмістя, що розляглися серед зелені прекрасної мальовничої околиці, де в гарних, оточених садами односімейних садибах оселилися тисячі людей, які шукають відпочинку й люблять природу.

Коли про знане на весь світ „мюнхенське пиво" ми згадуємо тут тільки на кінці, то це тому, що воно за наших часів не відограє тієї ролі, що давніше, коли життя цього міста та його мешканців характеризували веселість та любов до розваг. Сьогодні славна мюнхенська пивоварна промисловість з її сильним експортом пива має переважно економічне значення.

В Мюнхені, як рідко де, поєднані переваги великого міста з вигодами маломістечкового життя. Сильний рух на вулицях, імпозантне планування міста, грандіозні розкішні будівлі, музеї й парки—все це великоміське. Зате деякі притульні закутки старого міста, спокійні приємності мюнхенського життя й усякі ще прадідівські звичаї нагадують мале старовавне містечко. І тому може здаватися дивним, що це місто, яке так любить спокій, зробилося по світовій війні головним театром червоної революції, а після—вихідним пунктом гітлерівського руху. Це можна пояснити хіба тільки тим, що на цьому спокійному ґрунті, добрі й лихі революційні елементи могли краще працювати й діяти, ніж у завжди настороженій столиці.

Адольф Гітлер надав Мюнхенові нове обличчя, визначивши йому ролю „найкращого міста Німеччини". Грандіозні мистецькі споруди Королівського Майдану, Дім Німецького Мистецтва, будівлі на Людвігштрассе—ось довершені зразки нового будівництва; інші побачимо по скінченні війни. Таким чином у щасливій, повній пієтизму формі, продовжується традиція баварських князів, які так багато зробили для мистецького міста Мюнхена. Це бачить кожний відвідувач навіть при побіжному ознайомленні з містом.

Коло залізничної станції стоїть розкішний Палац Юстиції, вікна якого виходять у цей неекрасний старий ботанічний сад. Недалеко від нього підноситься вгору славна церква Св. Богородиці з двома оригінальними вежами. Особливої уваги заслуговує названа ім'ям свого творця короля Людовіка І Людвігштрассе, в кінці якої стоїть Брама Перемоги, а на початку „Фельдгерингалле" (Хадя Полководців), що знову набрала історичного значення. Під Фельдгерингалле стоїть пам'ятник тим, що згинули під час національ-соціалістичного повстання. Напроти неї—з одного боку барокова Театинська церква, а з другого—могутня будівля старого резидентського замку, з яким сусідують Національний і Резидентський театри. Тут же над піннями водами річки Ізари підносяться вгору й грандіозна будівля музею Максиміліанеум.

Відвідувач, що квапиться, може тут з високої тераси кинути оком на розкішний чудово уладжений Англійський Садпарк, на Німецький Музей, що тягнеться ген понад Ізарою та на величні вежі багатьох церков, манастирів, міських брам та ратуші, що стоїть у середині міста. І коли, оглянувши всі ці славні історичні пам'ятки та згадані імпозанти, партійні будівлі, він матиме ще час, то може познайомитися ще й з протилежним бігуном цього багатогранного міста—з приємним міщанським життям в одному із старих притульних шиночків, при жбані пива з хлібом і редькою.

Не анекдот, а бувальщина

Тиша. В 5 класі йде урок арифметики. Домашні завдання вже перевірені й учні приступили до рішення нових задач. Старенький учитель математики сидів край столу й стежив очима за порядком. Клас напружено працював. Враз хтось гучно постукав у двері. Учні підняли голови. Двері відчинилися й на порозі з'явилося постать з розкуйовдженим волоссям на голові.

—Обруч! Голова сільради!—ахнули стиха всі учні разом.

Невеличка головата людина, важко тупаючи по підлозі своїми чобітьми, мовчки пройшла через клас і сіла на останній вільній парті.

„Прийшов перевіряти", —подумав про себе вчитель.—„А втім..." Учні почали перешіптуватись і озиратися назад. Пройшло декілька хвилин. Було подано нову задачу, суть якої зводилась до того, щоб перелити з цистерни гас у порожні бочки при наявності відповідної кількості бочок. Питалося, скільки залишиться порожніх бочок? Викликаний до дошки учень довгенько рахував, писав, затирав і червонів.

—Залишається одна порожня бочка,—голосно відповів учень після довгих розрахунків, більше гасу немає.

—Правильно!—підтвердив учитель.—Ми розлили весь наявний гас. 70 бочок, а одна залишається порожньою, бо гасу більше в нас немає.

Зробивши щось на голос на словах вчитель похвалив учня, а потім глянув на Обруча. Обличчя голови сільради раптом збліднуло, а через півхвилини зробилося червоним, як печений рак.

—Ви зробили політичну помилку!—закричав він диктаторським голосом.

—Як це?—здивовано запитав учитель.

—Ви сказали, що у нас немає гасу більше ніж на 70 бочок... І то вам, буржуазна клі... чи що!?

—Послухайте... я... гався пояснити вчитель,—та це ж не урок політики, а математики. Та й не я ж цю задачу видумав.. Автор підручника—в і д о м и й учений.

—Всі вчені є контрреволюціонери, це нам давно відомо!—закричав Обруч.

Далі говорити вже нічого було.

Учитель відійшов від... У голові в нього гуділо, а в очах рябіли бочки, на яких сиділи пусті обручі з великої літери.

М. Лазін.

Студія зростає

Після всіх попередніх виступів студії під керівництвом п. Є. А. Пільгуй, останній виступ, що відбувся 28 вересня 1942 року в приміщенні міського кінотеатру, являє собою значний крок уперед. Все це сталося тому, що склад студії поповнився новими талановитими людьми, а також тому, що керівник студії пані Пільгуй багато попрацювала з своїми учнями над розучуванням окремих номерів.

Особливо сподобалися слухачам номера, виконані солісткою Перелазною. Ця молода дівчина володіє досить приємним голосом.

Велику різноманітність у програму вносять виступи жонглера та акробатів. Проте необхідно, щоб акробати викинули з своєї програми номера з непристойними в деякій мірі жестами.

Ми думаємо, що це лише перші кроки в роботі цієї студії, й що далі вона буде йти так же вперед, як і до цього часу, тим більше, що для цього є всі можливості.

Деякою хибою у виступі студії являється те, що репертуар здебільшого складається з маловідомих старовинних монотонних романсів та пісень. Глядачі бажають, щоб більшість виконаних студією номерів були замінені більш доступними для сучасного глядача романсами та українськими піснями.

А.

Сирітський будинок

У м. Конотопі є притулок для сиріт. В невеличкому кам'яному будиночку живуть 24 дитини-сироти. Діти різного віку, починаючи від самих маленьких, які ледве можуть сидіти, й до 13-річного віку. Ці діти—круглі сироти, які не мають ні батька, ні матері. З материнською любов'ю турбуються няні й вихователькі про долю цих дітей. Багато енергії та турбот довелося прикласти завідуючій будинку п. Макаровій, щоб створити сиротам більш-менш нормальні умови.

—Тепер нам трохи легше,—заявляє вона,—нам допомагає німецький сільськогосподарський відділ, райенжвиспілка та відділ забезпечення.

Зараз діти мають добрий наглядь. За ними ходять дві няні, за старшенькими—дві вихователькі. Хоч діти мають лише всі по одному платтячку, чи сорочці, але ходять чисті. Харчуються три рази на день (маленькі мають добре молоко та масло). Зимою в кімнатах буде тепло, бо вже паливо занесено, груби відремонтовані.

Т.

П'ЯТЬ УРОЖАЇВ НА РІК

Під час війни в Німеччині особливо уважно вирощують городину. Завдяки спеціальним пристроям для огрівання грядок електрикою, вирощували городину на 4 тижні раніше, ніж у звичайних тепляках. Шляхом дбайливого обробітку вдалося за один рік зняти п'ять урожаїв різних порід городини з тієї самої площі й дати, таким чином, величезну кількість продуктів народнього харчування.

Цікаво відмітити, що в Німеччині можна побачити як по парках та публічних садах цього літа, замість розкішних квітів, пишаються головки капусти або картопля.

(Н. У.)

ЯК ТОЧИТИ КОСИ, БРИТВИ, ТОЩО

Роблять слабий розчин звичайної солі (2 пучки, щипки на горщик води) і затоплюють у цей розчин на півгодини вістря, що треба відточити. Вийнявши з води, проводять ним кілька разів по бруску, а якщо бритву—то по ременю. Вістря загострюється швидко й значно легше, ніж звичайно.

(Н. У.)

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорт на ім'я:

Агеєвої Надії Миколаївни
Шурхна Петра Олексієвича
Калінковської Лариси Михайлівни
Лук'яненка Михайла Кириловича
Мировиної Лідії Абрамівни
Замули Андрія Яковлевича
Третякової Анастасії Василівни
Сакмаркіної Пріськи Парфирівни
Білана Михайла Олексійовича
Гаєвого Іллі Опанасовича
Хоменко Євдокії Петрівни
Ременюка Віталія Володимировича
Шевця Миколи Гавриловича
Могиленка Петра Мартиновича
Козловського Миколи Григоровича

Продуктові картки на ім'я:

Говяйного Тимофія Кузьмовича
Говяйної Марії Андріївни
Говяйного Олександра Тимофійовича
Панченко Ганни Митрофанівни
Павловського Василя Семеновича
Павловської Наталії Іванівни
Павловської Віри Василівни
Павловського Василя Васильовича
Демидко Тетяни Степанівни

Пашпорт та довідка про призначення старшиною общинного двору на ім'я Савченка Костянтина Івановича

Картка безробітнього на ім'я Панфуся Миколи Васильовича
Будникова книга на ім'я Губенька Зіновія Федоровича
Метрика про народження на ім'я Калиновського Віктора Олександровича
Облікова картка на ... община № 41 с. Попівка
Велосипедний номер ... Мигира Павла Степановича
Картка безробітної ... Халай Валентини Тимофіївни
Велосипедний номер ... Слизького Максима Максимовича
Картка безробітної ... Парпури Валентини Григорівни

ЗБІГ

КІНЬ рижої масті, 12 ... середнього росту, лисина ... увесь лоб, грива рижа.

Про місцеперебування ... просять сповістити: м. Кон... Олександрівська вул. ... Євдокії Петрівні Хомен...

ЗАГУБЛЕНО

по дорозі на конотопський ... форозробку темнокорич... кошельок, в якому бу... крб. гр/шм, довідка ... довідка конотопської ... комендатури на ім'я Кур... Юрія, а також фотокарт...

Хто знайшов вищен... документи та гроші, ... повідомити РЕДАКЦІЮ.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО Ц 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка № 14.

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп. Середа 7 жовтня 1942 року | Ч 56

Атаки совєтів розбиваються об граніт німецької зброї

Захоплено в полон 12.370 та вбито 28.000 червоноармійців. В Чорному морі знищено 4 пароплави, на Ладожському озері та Волзі знищено 11 та пошкоджено 26 пароплавів.

З китайської арени боїв

ЧАНЬКОУ. Згідно з урядовим повідомленням японського експедиційного корпусу в Центральному Китаї, так званий «літній наступ» Чан Кай Ші в бойовій зоні Хенаня стоїть перед загальною поразкою. Три полки чунцінських військ, які складаються з решток 38 армії, попали на фронті Сіанґана та Кінґсі в засідку й були знищені на початку серпня Кантуна в провінції Кіянгсі; дивізію, яка біля Тунгсіанга хотіла пробитися вперед, японські частини змусили до відступу в гори східньої частини провінції Кіянгсі. З половини минулого місяця японські війська частини завдали нищівних ударів новоствореній 4 армії та китайському корпусові в центральній провінції Хубей.

Жидівський батальйон не йде на фронт

ЛОНДОН. РПМ. Створення жидівського батальйону в Палестині наражається на великі труднощі. Як повідомляє італійська газета «Ніколо», жидам виразно повідомлено, що жидівський батальйон не може бути допущений на фронт.

Канада мусить постачати муку совєтам

ОТТАВА. ОВІ. Втрата важливих районів совєтами [illegible] змусила совєтський уряд у надзвичайно гострій формі. Як повідомляється з Оттави, Канада протягом останніх місяців постійно доставляла Совєтському Союзові велику кількість муки. Це повинно призвести до загострення недостачі транспорту в союзників. Завдяки цьому постачанню муки Канадою, це більше зменшить число пароплавів, які призначені для постачання військового матеріалу.

Фронтові повідомлення

Від 3 грудня 1941 року японські війська або на деякий час [illegible] задержали 63 військових пароплавів та 102 підводні човни.

Військові зведення

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

3 жовтня 1942 р.

В районі Кавказа жорстокі бої проти ворожих гірських позицій продовжуються. Наступами проти північної частини Сталінграда скрізь досягнено поставленої вчора мети.

На півдні та на півночі міста сильні ворожі наступи не мали успіху. При цьому було знищено 41 совєтський танк. Німецькі та румунські повітряні сили переслідували ворожий транспортний рух та бомбардували залізничні лінії біля Чорного моря та в області р. Волги.

В районі Ржева під час ведення власних наступів та під час відбиття ворожих атак захоплено багато сотень полонених. 26 бронемашин, 44 гармати та велику кількість важкої та легкої зброї було захоплено або знищено. Ворог поніс великі криваві втрати.

Бій на південь від Ладожського озера закінчився з повним успіхом. Загони військ при спільній дії із з'єднання ми авіації, після жорстоких боїв оточені сили ворога, де було 7 дивізіонів були знищені, 12370 захоплено полонених, захоплено або знищено 244 танка, 307 гармат, 491 гранатомет та 843 кулемети, а також багаточисленний військовий матеріал. Втрати ворога вбитими перевищують 28.000.

4 вересня 1942 р.

В північній частині Кавказа після жорстоких боїв з ворожими контратаками було захоплено багато лісових позицій та бойових споруд. Перед початком власного наступу авіація бомбардувала ворожі колони та військові склади боєприпасів противника.

На південь від р. Терека вміло відбудовані фортечні міста Унхов та Верхній Курп, які вперто захищалися, були взяті штурмом. У північній частині м. Сталінграда після сильних боїв із далеких укріплених будівель та поширених позицій ворог був відкинутий. Сильні з'єднання стрімкоспадних літаків та зенітна артилерія весь час підтримували дії наземних військ. Дальні повітряні бойові сили продовжували руйнувати совєтські транспортні споруди. Велике число ворожих вантажних потягів було знищено. І ворожий пароплав на Волзі був потоплений. Нічні нальоти бомбардувальників були спрямовані на аеродроми та артилерійські позиції совєтів на схід від р. Волги.

З початку війни японці потопили 75 американських суден, з них: 6 бойових кораблів, 14 крейсерів та 7 авіаносців.

5 жовтня 1942 р.

В північній частині Кавказа та на південь від р. Терека німецькі війська, підтримані з'єднаннями літаків, відкинули ворога з бункерів та лісних позицій. На північ від Моздока було розбито 1 совєтський кавалерійський полк, при цьому захоплено багато сотень полонених. У гавані Туапсе бойові літаки пошкодили совєтський танкер водомісткістю 7 000 регістрових брутто-тонн.

У боротьбі за Сталінград піхота та з'єднання бронемашин у взаємодії з бойовими повітряними силами після жорстоких боїв захопили дальніші північні частини міста.

В боротьбі проти Совєтського Союзу німецький військовий морський флот на протязі вересня місяця, дякуючи швидкохідним човнам, потопив у Чорному морі 24 пароплави загальною водомісткістю 42 000 брутто-тонн, у Східньому морі 1 підводний човен та 1 мінорозшукувач. За цей же самий час авіація потопила в Чорному морі, на Волзі та на Ладожському озері 11 та пошкодила 26 суден, а також один плавучий док. Бойовими літаками були ще потоплені: 1 канонерка, 1 торпедний човен; 3 канонерки та 4 сторожевих судна пошкоджено. Біля Нідерландських берегів у ніч на 4 жовтня наші мінорозшукувачі вступили в бій з британськими швидкохідними човнами, які, дякуючи діяльному вогню артилерії, були знищені. В боях на Донецькому фронті комендант-генерал одного танкового корпуса, генерал танкових військ барон фон Ланеман та Ерленкамп, носій орденів Дубового листя, Рицарського хреста та Залізного хреста—3 жовтня на передових лініях загинули смертю героїв. Разом з ними в боях за свободу Европи пав смертю хоробрих також командир одного угорського дивізіона полковник Нагі.

Німецько-турецький обмін товарів

На підставі німецько-турецького договору про дружбу з червня місяця 1941 року, у жовтні того самого року підписано німецько-турецьку умову про обміни товарів на суму до 200 мільонів німецьких марок. Умова ця має силу до 31 березня 1943 року, але можна сподіватися, що її продовжать. У жовтні договорилися, що Німеччина продаватиме Туреччині вироби залізної та сталевої промисловості, включаючи й військовий матеріал, мінеральні олії, сировину, харч, хромову та мідну руди, на які досі мала монополію Англія. Вже кілька разів приїжджала до Німеччини турецька делегація, щоб обговорити з німецькими установами, організаціями та фірмами питання про німецькі та турецькі поставки. За війни не завжди легко порозумітися. Цими днями повернулася до Анкари турецька комісія, яка була в Німеччині від квітня місяця цього року й зробила на 32 мільйони марок замовлень на залізничний матеріал. Комісія замовила в Німеччині локомотиви, криті та відкриті вантажні платформи, запасні частини, шини та стрілки.

Німці дивляться на ці турецькі замовлення, як на замовлення, як на наслідок німецько-турецького дружнього пакту й відповідно до цього виконують і турецькі замовлення. В зв'язку з цим заслуговують уваги коментарі в «Европа Кабель», де пишеться: «Виконанням турецьких замовлень не зважаючи на війну, зроблено дальший крок у розвиткові німецько-турецьких взносин. Це має велике значення тому, що постачанням Туреччині залізничного матеріалу дається їй змогу експортувати до Европи свої товари».

Цим підкреслено те, що Німеччина зацікавлена не тільки в тому, щоб Туреччина постачала їй якнайбільше товарів, а також і в тому, щоб вона сама мала змогу транспортувати свої товари, принаймні до своїх границь. Отже, й тут рука руку миє, щоб обидві були чисті. Можна сподіватися, що Туреччина ніде назустріч німецьким потребам.

[illegible] ді. Шалена оборона противника [illegible] не може відвернути долю його [illegible] знищення. Загальний почуття безнадії [illegible] у ворога огню в'ядь земля за другою. Большевики ж, змінюючи один одного, закидаються в свій кров[illegible] ворога багато вантажних автомашин, яких, проте, не буде можливості відвантажити.

О. Ф.

Англійці бояться за Совєтський Союз

Англійська та американська преса відверто освітлюють небезпеку, що настала над совєтами в наслідок захоплення німцями кавказських областей. Люди починають розуміти, що ситуація Антлії через це стає щораз скрутнішою. Вона й без того була вже досить тяжкою через безупинні затоплювання кораблів німецькими підводними човнами. Англійців охопив великий неспокій, вони переконалися, що бойова сила совєтської армії, яка мала спасти плутократичну Англію, поступово слабне та що ударна сила німецьких військ, які й досі зберегли свою давню боєздатність, тільки зростає. Наводимо тут кілька голосів настроєної на сумний тон англійської преси:

Дейлі Геральд", Лондон. «Небезпека для Росії зростає. А небезпека для Росії—це наша небезпека. Німецький наступ у Росії дуже небезпечний, бо загрожує російській транспортовій системі й нафтовим полям, що мають однакову вагу і для армії, і для сільського господарства. Оптимісти обіцяли нам, що минула зима вирішить долю Німеччини. Кожну німецьку кампанію змальовано, як розпачливий ризикований крок, як «останню карту гравця» тощо. Краще було б, коли б ми виходили з припущення, що Німеччині ще далеко до розпачливих настроїв, та що вона ще здібна холодно думати і що довго може на цій висоті втриматися. Якщо Німеччина завоює російські області, за які вона тепер б'ється, то вона зможе піднести своє виробництво на ще вищий щабель у той час, як наші союзники будуть у тому самому стані ослаблення».

«Таймс», Лондон. «У світовій війні 1914—18 рр. середземноморський шлях був майже безпечним, і ворожі кораблі тільки випадково перериали рух на Тихому та Індійському океанах. Тепер усі три океани—небезпечна зона. Тоді загрожувала небезпека тільки від підводних човнів та кількох ворожих військових кораблів, тепер їх заступили розвідувальні літаки, які самі нападають на кораблі та затоплюють їх. Тому не дивно, що наші втрати за три роки війни дуже тяжкі й наша ситуація на морях стала загрозливою».

„Гарперс Магезін", США. «Совєтський Союз зазнав недавно страшенних втрат у досвідчених вояках і старшинах, у військовому матеріалі, втратив велику територію та господарські ресурси. Здається, що половина російського промислового виробництва забрана, зруйнована, або, принаймні, тяжко занепала. Втрати ці значно більші, ніж та допомога, яку можна Росії надати. Було б дурницею гадати, що Сталін розбє німецьку военну машину. Великі надії покладалося на моральний розвал Німеччини, але вони не виправдалися. Сподіватися фізичного виснаження Німеччини через недоїдання не доводиться. Крім того, Німеччина розпоряджається ресурсами всієї Европи. Таким чином, завдання, перед якими стоять США тепер, значно тяжчі, ніж у 1917-18 рр.".

СТАЛІН: ЯКЩО ТИ МЕНЕ НЕ ВІДПУСТИШ, Я ВДАРЮ ТЕБЕ СОКИРОЮ.

Охорона здоров'я на Україні

Охорона здоров'я на Україні приймає окремих вагонів і гриновані вагонів. Заступник завідувача охорони здоров'я д-р Нетер ласкаві повідомлення до моїх постанов про це.

Заразливі хвороби небезпечні. У виданому наказі означені всі заразливі хвороби, про які треба негайно повідомляти. Призначені великі штрафи за навмисне або необережне перенесення хвороб. Заразу треба припиняти, коли вона поширюється—боротьба з нею значно важча, ніж її запобігання. Крім того, є небезпека, що такі хвороби будуть занесені на фронт або на батьківщину.

Як відомо з історії, на перебіг усіх воєн (до війни 1914—1918 рр. включно) дуже впливали заразливі хвороби. Тому боротьба з ними є важливе завдання: від них гине багато більше людей, ніж від безпосередніх ворожих нападів. Через те нині запроваджується реформа охорони здоров'я на Україні. Округові, районові й інші лікарські обручі з числа місцевих фахівців, деталі державні посади, іншим лікарям дозволена практика. Розроблений тариф за медицину допомогу, привітний для кожного. Кожному надається можливість амбулаторного користування лікарською.

За стаціонарне лікування платиться 5 або 15 крб. щодня; за окремі методи лікування, як рентгенізація, операції, а також за медикаменти встановлено окремий тариф.

Розшукати належний медичний персонал на Україні важко, бо совєти не давали широкої закінченої медичної освіти. Тепер доведеться запрошувати перекваліфікацію лікарів. Щодо призначених уже лікарів, то вони працюють охоче для справи охорони здоров'я й лікування свого народу.

Конотопська сільськогосподарська школа

5 вересня цього року розпочалося навчання в конотопській сільськогосподарській школі. З самого ранку лунають дзвінкі голоси юнаків і дівчат, порушуючи тишу в приміщенні школи. Це молодь з нетерпінням чекає дзвоника, щоб після цього зайти в класи й почати навчання. Школа має два відділи: лісогосподарський та агротехнічний. Через три з половиною роки з неї вийдуть молоді агротехніки та лісоводи, які так потрібні для відродження нашого господарства.

Учні цієї школи за рік навчання будуть вивчати, крім загальноосвітніх предметів, ще й такі цікаві дисципліни, як грунтознавство, лісництво, прикладну ботаніку, зоологію та мисливство. Лекції будуть читати досвідчені вчителі, агрономи, лісоводи. Ось пролунав дзвоник. Молодь спішить у класи. Після коротенької настанови завідуючого школою почалося навчання. Запанувала тиша.

Т.

ОБ'ЯВА

Конотопська землевпорядкувальна контора Рубана Н. І. приймає на себе землемірні роботи по обміру, розподілу та межуванню земельних ділянок від сільських общин, державних установ і окремих громадян. З пропозиціями звертатися до начальника контори по адресу: м. Конотоп, Барачна вул. № 16, на Жилбуд.

Г. БАЙДАРКА.

В невідомий шлях

(ПРОДОВЖЕННЯ*)

—Ну, то розкажіть мені про вашу участь в організації СВУ.

Сергій, мов уперше, глянув на слідчого. Він відкрив очі й деякий час мовчав, не знаючи, що відповісти на таке дивовижне питання.

—Що ви, товаришу слідчий, ніякої спілки СВУ я не знаю й ніколи до неї не вступав!

—Я гадаю, що даремно ви заперечуєте, тому, що ваші товариші по інституту вже давно визнали свою провину й розказали про співучасників спілки.

—Та що ви, товаришу слідчий!—заперечував Сергій.—Коли я був ще в інституті, то, правду кажучи, чув від студентів, що нібито існує така спілка, але що це за спілка, так я й не довідався.

—Ага, так... то ви значить чули про цю спілку? —перепитав слідчий.

Сергій вирішив сказати правду, бо він вважав, що з правдою ніде не пропадеш.

—Так, чув.

—То от і розкажіть мені, що мала на меті виробити СВУ і яку роботу в ній виробляли власне ви? —ніби не чуючи заперечень Сергія, запитував знову слідчий.

—Товаришу слідчий, я вже вам сказав, що в неї не вступав, тому нічого про неї не знаю.

На Соломонова насувалася чорна хмара. Він нахмурив брови, зціпив зуби й так глянув, що в Сергія мороз поліз поза спиною. — Значить ви не людину й геть хочете признатись?

—Так, я невинний і наговорювати на себе те, чого не було, я не можу.

—Ти що ж, щеня паршивe, гадаєш, що тебе викликано на те, щоб лише базікать з тобою!?

З цими словами слідчий нагнувся над столом і простяг шию, що до цього була втягнута в тулуб. У його очах замигтіли вогні, брови кроваво обігнули орбіти, заскреготали зуби й випулився щелепи. Обома руками він сперся на край стола.

—Говори, контрра!..—в п вітрі повисла трьохкратна лайка,—а то я з тебе душу вимітаю!

—Та я... та я, чесне слово, так нічого не знаю,—тримтячим голосом відмовлявся Сергій. Тепер йому пригадалися слова тюремщиків, які розповідали про слідчого. Перед ним зараз був звір, який ось-ось кинеться на беззбройну жертву і розчавить її до щенту.

—Не знаєш?.. Так ось тобі,—і він з такою силою загодив кулаком у обличчя, що Сергій разом із стільцем повалився і вдарився потилицею об паркетну підлогу. З рота полився маленький струмок гарячої крові. Сергій лежав нерухомо. Та слідчого ні трохи не збентежило. Він налив стакан холодної води й вилив її Сергію в рот, потім підвів і по лив знову на те саме місце.

Сергій однією рукою тримався за стіл, а другою витер обличчя. В голові, мов у кузні стукали важкі молоти. Слідчий підсунув листок паперу й положив перед Сергієм ручку. Сам пройшовся по кабінету, далі, зупинившись перед Сергієм, процідив:

—Ну що, тепер зізнаєшся? Мовчиш? Ти ми зараз тобі язика розв'яжемо!

Він натиснув кнопку й у кабінет увійшов агент ГПУ. Соломонов кивнув головою вбік камера. Через хвилину Сергій сидів перед маленьким столиком, над яким звисала п'ятисотсвічкова електрична лампа на відстані 10 сантиметрів від очей. Агент ГПУ ввімкнув струм з повною напругою в 220 вольт і по камері розлився сліпуче-білий світ. Як не примружував Сергій очі, але сліпуче світло, мов розпечені дротики, протинало їх наскрізь. Здавалося, що ось-ось очі повискакують на лоб, але відвернутися вбік було ще болючішим, бо в ту ж мить гуттяста палка генеушника періщила по раменах. Через декілька хвилин зайшов слідчий і, вимкнувши нормальне світло, запитав:

—Ну що, голубе, тепер може щонебудь розкажеш?

(Далі буде).

*) Початок див. газ. „Визволення" за 4 жовтня н. р.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні, м. Конотоп, вул. ім. Франка, № 14. Тираж

ного обробітку вложся за один рік знати й мать урожаїв різних через тридцять в той самої площі!

(Н. У.)

пишаються соломки капусти або решето. Нестра вигострюється шкідник й значно легше, від попереднього.

(Н. У.)

ценка земель і здоровля

Метрика про на...ження ...ім Калиновського Віктора Ол... сандровича.

документи та гроші, повідомити РЕДАКЦІЇ.

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

№ 1 | Конотоп, Неділя 11 жовтня 1942 року | Ч 57

У боротьбі за Сталінград досягнено нових успіхів

На всіх фронтах ворожі атаки відбиті. Німецькі підводні човни завдають противнику великих втрат.

Військові зведення

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

6 жовтня 1942 року

В області Кавказа ворог прогресивним наступом відкинутий з своїх висот. Учора, не дивлячись на зацеклу контратаку, ворог втратив гірські височини на північний схід від Туапсе та на р. Терек, а також дальші міцно збудовані позиції та сильно укріплені місця. Біля Сталінграда в жорстоких поодиноких боях досягнено нових успіхів. Бойові та стрімкоспадні літаки підтримували штурмуючі війська. На північний захід міста вдалось оточити ще другу сильну ворожу групу.

На середній ділянці фронту за допомогою вчасно організованих успішних атак наших військ було розбито багаточисленні ворожі бункери та знищено стоянки гарнізонів. Власні наступи на південний схід від озера Ільмень учора досягли значного успіху.

Біля берегів Африки та південно-американського узбережжя підводні човни потопили 5 ворожих підводних суден водомісткістю 26.000 брутто-тонн.

7 жовтня 1942 року

В північно-західній частині Кавказа відбуваються вперті гірські бої. На південь від р. Терек союзні війська при тяжких місцевих умовах та поганій погоді захопили місто Мальведек, розташоване у важливій нафтовій області. На північний захід від Сталінграда кільце навколо оточених ворожих сил все більше звужується. Німецькі та румунські повітряні сили успішно атакували советські аеродроми та рух транспортних сил вздовж Волги.

У напрямі на південний схід від озера Ільмень власний наступ проти упертої атаки в непрохідних лісних та болотистих місцевостях проходить з повним успіхом. Німецькі штурмові бойові з'єднання літаків та кроатські бойові літаки брали активну участь у цих боях.

В жорстоких повітряних боях німецькі винищувачі збили над островом Мальта 2 британських літаки без власних втрат. Легкі німецькі морські сили в ніч на 6 жовтня перед Фландрським берегом обстріляли групу британських швидкохідних човнів: один ворожий човен потоплений міноносцем, один згорів, дакуючи підводний міні та затопув.

Наступи британської авіації були спрямовані на північно-західню німецьку область, особливо, на м. Оснабрюк. Населення мало втрати. Виникли пожежі та руйнування переважно в житлових кварталах та громадських будівлях. 6 літаків-бомбардувальників було обстріляно.

8 жовтня 1942 року

В області Кавказа ворожі наступи відбиті. В Сталінграді ворог після тяжких боїв змушений був віддати дальшу місцевість. На північному заході від міста розділені на дві частини ворожі сили були оточені кільцем та в більшості знищені. Сильні німецькі повітряні з'єднання разом з румунськими бойовими літаками, а також зенітна артилерія з успіхом брали участь у боях. Інші повітряні з'єднання знову вдень та вночі бомбардували важливі вузлові пункти й транспортний рух в нижній течії Волги та на Каспійському морі.

На південь від Ладожського озера ворог був відкинутий з добре побудованих лісних позицій. Ворожі контрнаступи проти знову захоплених нами позицій не вдались. Спроби ворога переправитися через р. Неву були розбиті діяльним вогнем артилерії. Повітряні нальоти на важливі советські залізничні лінії увінчалися влучним попаданням.

Вніч на 7 жовтня наші швидкохідні човни нападали на британське побережжя й у декількох місцях атакували ворожі конвої та потопили 4 торговельних судна загального місткістю в 11.500 брутто-тонн, а також 1 сторожеве судно. Крім того, попаданням торпед пошкоджено 2 пароплави далекого плавання, потопления яких, дякуючи сильній обороні, не можна було спостерігати.

На захід від Кандалакської бухти в розпочатому наступі було захоплено багато сильних оборонних пунктів ворога. На південному березі Англії легкі бойові літаки обстрілювали вдень військові об'єкти та важливі військові склади.

Можливості совєтів

ВІДЕНЬ. Червоноармійці мають вибір бути розстріляними німецькими військами чи своїми власними комісарами. Шлях для втечі через Волгу відрізаний. Мости або ж зруйновані німецькими повітряними силами та артилерією, або були знищені самими совєтами по наказу Сталіна. Пароплавів, які б могли переправити тікаючі війська через течію Волги, або ж не існує, або ж вони тонуться німецькою зброєю раніше, ніж вони досягнуть берега, тим більше, що на річка перед самим Сталінградом широким фронтом зайнята німецькими військами. Спостереження дають картину, як по той бік вичикує НКВД і загрожує розстріляти кожного большевика, який наважиться зійти з цього шляху боротьби. Всі ці моменти доказують, що боротьба не втратила своєї жорстокості. Коли ж, всупереч цьому, німецькі війська здобувають один метр землі за другим, відбивають один квартал будинків за другими і кінцева мета — взяття цього важливого міста совєтів — уже недалека, так це є наслідок впертої роботи німецького солдата. Він залишається переможцем у наступі й під час відбиття масових оборонних атак противника. Він також залишиться переможцем і в цьому тяжкому кільці боротьби за цю вирішальну мету, яка дасть для майбутнього свій відбиток.

Совєти потребують важких автомашин

СТОКГОЛЬМ. Як повідомляє «Ньюс-Кронікл», Советський Союз відчуває потребу у вантажних автомашинах після того, як велика частина залізничних колій була втрачена. Газета додає до цього, що на британських та американських заводах знаходяться для відправки в східню Европу багато вантажних автомашин, яких, проте, ще не було можливості відвантажити.

О. Ф.

Вперта боротьба біля Сталінграда

Совєтський опір даремний

Даремно намагаються большевики прорвати здавлюючу летлю німецького наступу в Сталінграді. Шалена оборона противника не може відвернути долю його знищення. Затаївши почуття ненависті, б'ються німецькі бійці, де ворог окопався в кожному будинку й де майже навколо кожного смітника йде боротьба. Німецькі піхотинці, танкісти та сапери ламають опір і відривають у ворога одну п'ядь землі за другою. Большевики ж, чинячи опір, захлинаються в своїй крові.

...ніка — ворог ...юдини

...ати в паніку — це значить ...ти здоровий розсудок, да... в обіймах страху, жаха... ...ній і наводити жах на ін... ...ожає нічого гіршого, як ... Проте, в конотопчан вона ...е перше місце. Варто якійсь ...бабі сказати десь на ба... ...ись брехеньку, як вона ...ається легкодухими людь... ...бере широкого розміру і ...ектом для балаканини. Тут ...лач, сльози й таке інше. ...наприклад, варті балачки ...ереселення сел, які роз... ...ані в лісовій смузі та бу... ...ідом для партизан?

...ж кожен знає, що для ...об захистити решту ци... ...населення від лісових ...необхідно ліквідувати те, ...ається притулком для ...разитів.

...ова цілком ймовірна й ...йського часу майже не... ...Але ж варто було зро... ...один крок, як з дозволу ...ади, ославі вуха поширити ...тки, що, мовляв, фронт ...ився вже до Конотопа і ...ь большевик вступлять у ... Вже, мовляв, чутно, як ...ають гармати.

...ди нічого подібного не ста... ...Тепер ці балакухи взялися ...шу справу. Зараз прохо... ...вербовка до Німеччини для ...ової праці й для остаточ... ...знищення ворога людства ...ад-большевизму та англо... ...ської плутократії. Той, ...е хоче повернення больше... ...та його ката НКВД. той ...оже стає до праці в Украї... ...з радістю їде до Німеччи...

...той, хто вірить у мертвого, ...ме воскресне, тобто, вірить, ...можливо й чекає повернення ...большевизму, той розпов... ...ує неймовірні брехні, поши... ...паніку, а звідси — плач, ...ай таке інше. Те, що тре... ...вважати за велику честь ...виклад, побувати у Німеч... ...завдяки поширенню різних ...ь люди сприймають, як ...ення.

...е, де страх, там і вигад... ...ає все разом взяте корис... ...для ворога людства — ...ськовизму. Німецький ...е знає ні першого ні дру... ...Для нього не існує ві...

Військові зведення

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

6 жовтня 1942 року

В області Кавказа ворог прогресивним наступом відкинутий з своїх висот. Учора, не дивлячись на зацеклу контратаку, ворог втратив гірські височини на північний схід від Туапсе та на р. Терек, а також дальші міцно збудовані позиції та сильно укріплені місця. Біля Сталінграда в жорстоких поодиноких боях досягнено нових успіхів. Бойові та стрімкоспадні літаки підтримували штурмуючі війська. На північний захід міста вдалось оточити ще другу сильну ворожу групу.

На середній ділянці фронту за допомогою вчасно організованих успішних атак наших військ було розбито багаточисленні ворожі бункери та знищено стоянки гарнізонів. Власні наступи на південний схід від озера Ільмень учора досягли значного успіху.

Біля берегів Африки та південно-американського узбережжя підводні човни потопили 5 ворожих підводних суден водомісткістю 26.000 брутто-тонн.

7 жовтня 1942 року

В північно-західній частині Кавказа відбуваються вперті гірські бої. На південь від р. Терек союзні війська при тяжких місцевих умовах та поганій погоді захопили місто Мальведек, розташоване у важливій нафтовій області. На північний захід від Сталінграда кільце навколо оточених ворожих сил все більше звужується. Німецькі та румунські повітряні сили успішно атакували советські аеродроми та рух транспортних сил вздовж Волги.

У напрямі на південний схід від озера Ільмень власний наступ проти упертої атаки в непрохідних лісних та болотистих місцевостях проходить з повним успіхом. Німецькі штурмові бойові з'єднання літаків та кроатські бойові літаки брали активну участь у цих боях.

В жорстоких повітряних боях німецькі винищувачі збили над островом Мальта 2 британських літаки без власних втрат. Легкі німецькі морські сили в ніч на 6 жовтня перед Фландрським берегом обстріляли групу британських швидкохідних човнів: один ворожий човен потоплений міноносцем, один згорів, дакуючи підводний міні та затопув.

Наступи британської авіації були спрямовані на північно-західню німецьку область, особливо, на м. Оснабрюк. Населення мало втрати. Виникли пожежі та руйнування переважно в житлових кварталах та громадських будівлях. 6 літаків-бомбардувальників було обстріляно.

8 жовтня 1942 року

В області Кавказа ворожі наступи відбиті. В Сталінграді ворог після тяжких боїв змушений був віддати дальшу місцевість. На північному заході від міста розділені на дві частини ворожі сили були оточені кільцем та в більшості знищені. Сильні німецькі повітряні з'єднання разом з румунськими бойовими літаками, а також зенітна артилерія з успіхом брали участь у боях. Інші повітряні з'єднання знову вдень та вночі бомбардували важливі вузлові пункти й транспортний рух в нижній течії Волги та на Каспійському морі.

На південь від Ладожського озера ворог був відкинутий з добре побудованих лісних позицій. Ворожі контрнаступи проти знову захоплених нами позицій не вдались. Спроби ворога переправитися через р. Неву були розбиті

Вперта боротьба біля Сталінграда

Совєтський опір даремний

Даремно намагаються большевики прорвати здавлюючу летлю німецького наступу в Сталінграді. Шалена оборона противника не може відвернути долю його знищення. Затаївши почуття ненависті, б'ються німецькі бійці, де ворог окопався в кожному будинку й де майже навколо кожного смітника йде боротьба. Німецькі піхотинці, танкісти та сапери ламають опір і відривають у ворога одну п'ядь землі за другою. Большевики ж, чинячи опір, захлинаються в своїй крові.

Можливості совєтів

ВІДЕНЬ. Червоноармійці мають вибір бути розстріляними німецькими військами чи своїми власними комісарами. Шлях для втечі через Волгу відрізаний. Мости або ж зруйновані німецькими повітряними силами та артилерією, або були знищені самими совєтами по наказу Сталіна. Пароплавів, які б могли переправити тікаючі війська через течію Волги, або ж не існує, або ж вони тонуться німецькою зброєю раніше, ніж вони досягнуть берега, тим більше, що на річка перед самим Сталінградом широким фронтом зайнята німецькими військами. Спостереження дають картину, як по той бік вичикує НКВД і загрожує розстріляти кожного большевика, який наважиться зійти з цього шляху боротьби. Всі ці моменти доказують, що боротьба не втратила своєї жорстокості. Коли ж, всупереч цьому, німецькі війська здобувають один метр землі за другим, відбивають один квартал будинків за другими і кінцева мета — взяття цього важливого міста совєтів — уже недалека, так це є наслідок впертої роботи німецького солдата. Він залишається переможцем у наступі й під час відбиття масових оборонних атак противника. Він також залишиться переможцем і в цьому тяжкому кільці боротьби за цю вирішальну мету, яка дасть для майбутнього свій відбиток.

Совєти потребують важких автомашин

СТОКГОЛЬМ. Як повідомляє «Ньюс-Кронікл», Советський Союз відчуває потребу у вантажних автомашинах після того, як велика частина залізничних колій була втрачена. Газета додає до цього, що на британських та американських заводах знаходяться для відправки в східню Европу багато вантажних автомашин, яких, проте, ще не було можливості відвантажити.

О. Ф.

страх, ні панїка. Здоровим розсудком, своєю мужністю він перемагає на кожному кроці. Ми, українці, люди нової Европи, повинні виховуватися в дусі німецького воїна, щоб у нас панував здоровий розсудок і мужність.

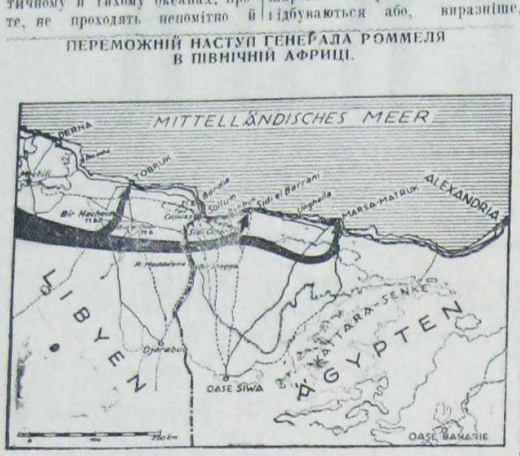
Геть з нашого середовища всіх панікерів, брехунів і легкодухих! Вперед за перебудову нової Европи!

„Хай живе Роммель!“

Араби та жиди на Середньому Сході

Хоч тепер загальну увагу звертають на себе надзвичайні події на Кавказі та на Атлантичному й Тихому океанах, проте, не проходять непомітно й військові операції останнього часу на Середньому Сході. Американські газети навіть дуже широко обговорюють події, що відбуваються або, виразніше, зарисовуються в країнах навколо Середземного моря. Весь арабський світ потрясений. Роммелеві перемоги в Єгипті над англійцями, які в Палестині та скрізь по світу вели переговори з найгіршими ворогами арабів — жидами, викликали серед арабів нові настрої та надії. Американська газета «Нюз Уік» («Новий Тиждень») пише: «Серед мусульманського населення Середнього Сходу панує велике напруження». Кореспондент цієї газети повідомляє далі, що араби збираються на базарах та в оазах і обговорюють питання свого майбутнього, що виникли в зв'язку з військовими подіями. Коли б Роммель наступав далі англійці приготувалися в Єгипті до «тактики пищення». Між іншим, був призначений до знищення в цьому випадкові склад бавовни на суму 80 мільйонів доларів. єгипетські фелахи вітатимуть кожну зміну. В Каїрі відбулася студентська демонстрація, на якій демонстранти виявили свої симпатії командуючому німецького африканського корпусу, вигукуючи: «Хай живе Роммель!» Мости, греблі та інші важливі об'єкти замість поліції охороняє мала єгипетська армія. Кореспондент вважає, що своєю жидофільською політикою англійці викликали проти себе ворожість єгипетських арабів. Значення великого єрусалімського муфтія тепер таке ж велике, як і раніш.

ПЕРЕМОЖНИЙ НАСТУП ГЕНЕРАЛА РОММЕЛЯ В ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ.

Карта військових дій у північній Африці. Лінії показують взяття Тобрука (21 червня 1942 р.), Сіді Ель Баранї (25 червня 1942 року) і Марса - Матрука (29 червня 1942 року). Німецько-італійські війська й далі переслідують розбитих і відступаючих англійців на території єгипта.

Цю статтю: „Жиди в Палестині“ знайшла в американській пресі сильний відгук. Газета «Нюз Уік» пише, що шістьсот тисяч палестинських жидів натаються між страхом перед арабським повстанням та страхом перед війною. Кореспондент не надає ніякого значення обіцянкам, що їх під впливом Рузвельта дав жидам англійський військовий міністр. Він указав, що часто жидівський полк буде ядром майбутньої жидівської армії. Навіть поляки в Іраці даремно чекають уже кілька місяців на обіцяну їм Великобританією зброю.

«Нью-Йорк Геральд Трібюн» підтверджує відомості про протианглійські студентські демонстрації в Каїрі, на яких демонстранти прославляли Роммеля. Англія вимагала від єгипта, щоб він збільшив свою армію з 40.000 до 300.000 і приступив до війни на боці Англії. єгипет відкинув обидві ці вимоги. На випадок, коли б німці дійшли до Суецького каналу, то там, де на каналі немає шлюзів, мали б бути знищені німпані береги. Але тому, що плавання каналом цим заходом можна припинити тільки на короткий час, то англійці, щоб унеможливити її остаточно, збиралися затопити там кілька кораблів. Як подають ще неперевірені відомості, частина середземноморського флоту відплила вже до Індійського океану.

Лондонський кореспондент «Нью Йорк Таймс» пише, що англійці знають, що арабський світ не буде воювати за Великобританію, бо нема, як він гадає, й найменших ознак того, щоб якась із країн Середнього Сходу стала на бік держав, які вже цю війну програли. Араби в Палестині вітатимуть перемогу Держав Осі не тільки з ворожості до сіоністичних жидів, а й щоб знову стати самостійними під проводом свого великого Муфтія.

В Англії, де преса зовсім не порушує цих питань, з незадоволенням прийняли ці щирі слова лондонського представника.

Бомби на болгарську територію

Літаки невідомої національності перелетіли однієї ночі через болгарську територію та скинули в деяких пунктах бомби на невійськові об'єкти. Як повідомляє генеральний штаб болгарського командування, цивільне населення мало деякі втрати.

(О. ф.)

„Надбоєць“ США

Нарешті аліанти винайшли там воїна, завдяки якому вони мають надію напевно виграти війну. Як сповіщає «Нью-Йорк Геральд», «американське міністерство війни планує зформувати армію воїнів, яких у США називають „надбійцями“. Як сповіщають, вони повинні навчитись володіти всілякою зброєю, яку й будуть на собі носити. Отже, уявіть собі цього американського „надбоєць“ з ножаком і револьвером на поясі з лівого боку, з механічним пістолем — з правого; на одному плечі карабін, на другому — легкий кулемет; навколо шиї три стрічки з 250 набоями, на голові сталевий шолом, який закриває й плечі, на спині протигазова маска, окомний гранатомет; під шинелею панцерна фуфайка, за поясом щонайменше 20 ручних гранат, за халявами дві ракетних пістоля й сокира, у правій руці пістолет, у лівій — ранець, торба з хліб, скринька з перев'язочними матеріалами, непорушний запас, бінокль та розпізнавальний знак-чок на грудях. Хто знає, чи не тягнутиме він за собою ще й невеликої гармати?

Хоч покищо ще не знайшли воїна, який відповідав би таким вимогам, але в цій „країні необмежених можливостей“ можливо його колись таки знайдуть. Принаймні усякому ралі, всі надії на майбутні союзники покладають сьогодні на нього. Щоб цей «надбоєць» міг дати великі маршові рекорди, то цього, мабуть, США не сподіваються.

Такий має вигляд надбоєць Сполучених Штатів Америки, який причепив собі до шиї великий камінь, кидає його в море, не зважаючи на те, що камінь і його потягне в море.

Г. БАЙДАРКА.

В невідомий шлях

(ПРОДОВЖЕННЯ*)

Сергій мовчав. У голові був страшенний шум і нестерпний біль. Помутнілими очима він щіби ще й досі бачив перед собою ту ж саму електричну лампу з сліпучим світлом і відчував, як, мов свердлом, викручує йому мозок. Після Сергієвої мовчанки агент вжив ще один захід. Він почав скручувати йому назад руки так, що захрупостіли в плечах кістки. Сергій неймовірно крикнув, але в туж мить агент затикує йому хустиною рот. Скрутивши руки, він кинув Сергія на підлогу й плигнув йому обома ногами на спину. Сергій вважко застогнав, крізь платок забулькотіла кров Соломонов сгорнув і усміхався з прийомів агента, далі не витримав і підійшовши ближче, з усього розмаху вдарив носаком чобота в бік Сергія й вийшов. Агент поравсь далі біля свого ремесла. Він підняв метрову шлангу, яка була пристосована біля апаратури, відкрутив гайку й направив струм холодної води Сергію в обличчя.

Повернувши йому втрачену свідомість, він уявів його в кабінет слідчого й посадив перед столом.

Слідчий сидів за столом у попередній позі й задоволено всміхнувся з спотвореного тіла Сергія. Далі так само запропонував закурити цигарку, але Сергій був байдужий до всього. Після сліпучого світла він нічого не бачив перед собою. В середині відчувалися нестерпні болі. На губах падала спрага, йому хотілося випити шклянку води й спокійно вмерти. Соломонов ще щось в нього запитував та він більше нічого не розумів. До його почав підкрадатися міцний сон, крізь який, мов крізь туман, ледве долітав страшний голос слідчого і губився в якомусь шелесті. Його знову покинула свідомість і він повалився на підлогу, не відчуваючи вже ніякої болі.

Агент виволік спотворене тіло Сергія й обережно зачинив кабінет. Настала тиша. Слідчий відсунув справу, заведену на Сергія і знову затарабанив пальцями по столу, вистукуючи улюблений мотив советського маршу. Його очі, спід звисаючих пасом волосся тупо дивилися кудись на двері. Він чекав ще якогось підсудного. Одна жертва не може задовольнити звірячої жадоби—він хотіа бачити кров, тільки кров! У його уявлянні на землі не було чесних людей всі йому здавались якоюсь іграшкою, над якою він мусив помститися. Кожну людину, яка потрапляє йому на очі, він вважає за підозрілу, підсудну.

III.

Десь аж о другій годині ночі до Сергія повернулася свідомість. Він лежав нерухомо горілиць з напівзідкритим ротом щось понад три години. Понад три години й сиділи над його тілом товариші по камері, які прислухалися до його важкого дихання, вислухували пульс і прикладали до лоба мокру ганчірку. Аж тепер, коли в Сергія розкрились очі, всі полегшено зітхнули, в камері почулося маленьке пожвавлення. Але Сергій ще не ворушився. Його почервонілі очі дивились прямо на стелю, шуміло в голові, й у тому шелесті він ледве відчував тиху розмову. Він віяк не міг збагнути, що саме з ним відбувалося. Йому хотілося протерти очі й глянути на світ, але руки були, немов свинцем налиті —важкі та нерухомі. Під серцем пекло вогнем, на губах падала спрага, хотілося випити води та він не міг промовити слова. В роті були якісь галушки, пересохло в горлі, язик ледве ворочався. Напружившись всі сили, він повернув голову набік, але на очі була якась полуда, що не дозволяла змоги будь-що побачити навколо. Невже він ще спить? Та ні, він уже зовсім виразно почув голоси. Хтось із товаришів, розгадавши його потребу, підніс черпак води. Він жадібно ковтнув і закашлявся. Всередині щось відірвалося. Він плюнув на підлогу і галушки крові. Тепер ще ясніше ставало голові. Почав пригадувати допит, як шанували добрими цигаркам, як щось його запитували, вівть примушували визнати, але він не пам'ятав, що було далі, чи що писав, чи що сліду не залишилося, кож пригадав, як вдарив слідчий, а далі не пам'ятає.

Все, що пригадав, можливості розповів, і соромно було за те, він не довіряв їм, коли йому оповідали про допити. Тоді в них якісь підозрілі

*) Початок див. газ. „Визволення“ за 4 та 7 жовтня ц. р.

Свято врожаю

Здавна наші предки дуже шанували природу, побожно ставились до її явищ, дивились на неї, як на живу істоту, що може гніватись на людей і може бути дуже доброю. Це тому, що життєва людина була у великій залежності від природи, особливо безсила перед її силами. І от людина старалась заподіяти їй ласкавість, щоб немов від живої істоти, можна було викликати її прихильність. Вона була лише частиною природи, не жорстокою до безсловесної людини.

Вони старались задобрити природу, приносити їй подяку за її дарами. В зв'язку з цим існує ціла низка різних обрядів, якими прославлялася природа. Дуже багато обрядів пов'язувались сільськогосподарською працею, весняними, літніми. Тому ми й маємо різні, присвячені відповідній порі року. В кожному з цих обрядів славлять природу, висловляють їй подяку за її щедрість, за ті блага, які природа дає людині. Одним словом, вони гадали досягти того, щоб природа й Бог, бачачи їхню покору перед ними, і на далі були до них щедрими, не жорстокими.

З часом, при великій зміні, але деякий елемент зберігся до нашого часу. От, наприклад, свято врожаю—традиційне осіннє свято, що припадає на кінець серпня (за старим стилем).

Раніше воно відбувалося так: селяни виходили в поле з першої латочки жита чи пшениці, так званої «бороди», яку вони залишали для цього. Зжавши цю «бороду», вони робили великий сніп, закладали його стьожками, квітами, клали в нього зерна з цього снопа й розсівали по полю, примовляючи: «Роді, Боже, жита, доля». Це робилось метою щоб залишити в ниві силу родючості. А потім ішли в село, несучи урочисто сніп, співали при цьому відповідних пісень, в яких славили родючість ниви, щиру працю жінок, добрість господаря ниви і т. д. От, наприклад, одна з них:

Наше село кеселе—
Ми віночка несемо,
Не з золота—з яриці,
З озимої пшениці.

Або:

Добра нивка була:
Сто кіп жита зродила

і т. д.

А далі вже в селі продовжувалося свято з танцями, піснями. Кінчалося воно добрим обідом з нового врожаю.

Цей обряд виконувався для того, щоб шанувати природу за її щедрість на протязі сільськогосподарського року. Всі процедури, які відбувалися під час цього свята, були символом до того, щоб так задобрити землю, погоду, взагалі, природу, щоб вона й на майбутній рік була для селян прихильна.

Багато народів і до цього часу відзначають свято врожаю. Звичайно, воно проходить тепер трохи інакше, але в основному зберегло свої традиції. Тепер воно має значення, як свято підрахунку тих багатств, які здобув селянин з своєї землі після напруженої праці. В Німеччині також завжди відмічають день врожаю.

Цього року українці теж будуть відзначати свято врожаю. Зокрема, в нашому районі воно відбудеться 11 жовтня в с. Бочках. Мешканці навколишніх сел зберуться організованим порядком на площі, де для них буде влаштована виставка різних сільськогосподарських продуктів, зібраних цього року. Селянин зможе побачити тут наслідки своєї праці, сільськогосподарське знаряддя і т. д. Після цього будуть влаштовані різні розваги: танці, пісні, народні ігри.

Т.

БОЛГАРСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО

Болгарське сільське господарство спирається головним чином на ручну працю, що відграє тут значно більшу роль, ніж робота машинами. Більшість болгарських хліборобів обробляють свої поля силами тільки своєї родини. Болгарське хліборобство характеризує те, що там дуже багато малих господарств. З загальної кількості 884.869 сільських господарств, тобто 63%, припадає на господарства з кількістю землі менш 5-ти гектарів. Вони складають 80% усієї засівної площі й охоплюють 53% усіх робітників, що працюють в сільському господарстві. Друга прикмета болгарського хліборобства—це перенаселення сільськогосподарських районів. У Болгарії на кожні 100 гектарів припадає 116 мешканців, у Сербії—114, у Румунії —97, в Італії —90, в Німеччині—43, у Франції—40, в Англії—30, в США—17, Канаді—11. При цьому не вся робоча сила використовується в сільському господарстві. Наприклад, у 1935/36 сільськогосподарському році за болгарськими даними 48% робочих днів (а саме—10% улітку і 70% у зимових місяцях)—не було використано. Можна припустити, що в сільському господарстві Болгарії, третина сільськогосподарської робочої сили не використовується. Інститут сільськогосподарських досліджень при Соффійському Університеті підрахував, що в болгарському сільському господарстві пересічно 800.000 чолов к залишаються без праці. Середні врожаї в Болгарії далеко нижчі, ніж у Німеччині. Коли німецькі врожаї зазначимо в 100%, то Болгарія має врожаї пшениці—56%, жита—50, вівса—26%, кукурудзи—28%, картоплі—18%, цукрових буряків—35%.

(Озд).

Пісня праці

Народ Німеччини подав могутню руку
Тобі, мій друг, український народ!
Бетон і меч з'єднали цю поруку
Під оплески гармат і рев весняних вод.

Тепер країна розгортає крила,
Щоб відлетіть назавжди від знемог...
Рука Німеччини—нова й могутня сила
Веде її вперед до щастя й перемог!

Нехай лунають праці щирі кроки
І творчий дух, як радість, скрізь літа...
І на полях безкраїх і широких
Ллються щедро золотом жита,

Щоб, як пісня, скрізь коса дзвеніла,
І в сяйві сонця грала і плила,
Щоб, як сад, щаслива Україна!
Буйним цвітом рясно розцвіла

М. СОЛДАТЕНКО.

КУЛЬТУРА СОЇ В ЕВРОПІ

Насіння сої містить у собі 10% білка, 20% жирів і 2% лецитину. В зв'язку з такою великою вартістю цього насіння, зроблено багато спроб, щоб цю високовартісну азійську рослину акліматизувати в Європі. Німеччина перша науково дослідила умови вирощування сої для таких країн, де є відповідний для цього грунт і підсоння. В Німеччині придатні для вирощування сої південна Морава, Судети та Штаермарк. Дуже охоче послухала німецьких порад Румунія, яка тепер із своїми 100.000 гектарів сої являє собою найбільший у Європі продуцент сої. В Болгарії вирощування сої передано акційній спілці «Соя», яка вже засіяла 70 000 гектарів сої. Сербія, сільське господарство якої треба обов'язково перебудувати у всеєвропейських інтересах, мусить приступити до розведення сої. Покищо тепер засіяно там сою 6.000 гектарів. Хорватія теж починає розводити в себе сою, засіявши цією вартісною культурою 7.000 гектарів.

(Оад).

НОВЕ В ЯПОНСЬКІЙ ГАЗЕТНІЙ СПРАВІ

Токіо. Японський уряд почав реорганізацію японської газетної справи відповідно до вимог військового часу. Завдяки об'єднанню всіх часописів мусить спроститися видавнича техніка й полегшитися контроль уряду над усією японською пресою. Це рішення матиме особливе значення для столиці Японії—Токіо. Тут виходить найбільше число газет з загальним тиражем до 1,5 мільйона примірників. Найбільші й найвідоміші з них це: «Йоміурі Шібун», «Нітчі Нітчі Шібун», «Токіо Асі Шібун» і «Джапан Таймс енд Адвертайзер». Багато токійських газет уже об'єднано й надалі в Токіо виходитиме лише п'ять великих щоденників. У відомому японському індустріальному місті Осака вся преса обмежується трьома великими газетами. Разом у всій Японії (без колоній) буде виходити 60 політичних щоденних газет, з них—43—у провінції. Таким чином, у майбутньому в кожній окрузі виходитиме одна газета. Решта припадає на великі японські міста.

(Оад).

...их вважав за ...арештантів, ве...злочинців перед ..., які, мовляв, не ...знати своєї про... це все. Сергію ...сном. Лише сьо... гірка дійсність ...вала перед ним ...життя, про які ...оповідання.

...рез п'ять Сергій ... вже ходив по ...ці ще очі й ще ...оре між вія розгле... навколо. Тих то... з якими він про... 8 місяців, уже ... Лишився один ...ому було 45 ро... вигляд він мав, ...сятдесят. Волосся ..., під очима пома... пухлі, глибоко ... Ось він зараз ... про свій арешт. ...народу,—першим ... з уст учителя, ... ворог наро... через те, що уч... ...дав про Січ, про ...тво, вчив ук... ...сень, украї... культуру! ... ворог народу!

Мене примусили назвати себе так, і я назвав, не витримавши тих тортур, які застосовувались до мене. За це мені подарували життя й перестали мордувати. Я тепер чекаю свого вироку, куди кине мене доля: на Далекий Схід, в Архангельськ, чи може на Соловки!? Та свого життя я вже не шкодую, воно для мене зже зникло й більше не повернеться, але в мене лишається там десь на Сумщині жінка й троє дітей. Найстаршому чотирнадцяте літо!

Я залишив їх без копійки грошей і шматка хліба. Знайомі їх обходять, як сім'ю ворога народу. Яка доля чекає на їх? Їм шлях залишився один: торбини на плечі й по світу, аж доки й загинуть десь під тином!—із цими словами він запакав і, закривши долонями лице, схилився на коліна.

В камері запанувала тиша, лише чутно було придушене схлипування вчителя. Троє арештантів сиділи на підлозі, підперши руками бороди й один кремезний з військовою виправкою ходив по камері. Йому було так років під п'ятьдесят, на лобі лежали три зморшки, густі брови обгинали орбіти очей. На йому були хромові чоботи та драпове демісезонне пальто. Як потім виявилось, це був полковник кубанських козаків, який у вісімнадцятому році воював проти большевиків, а коли його полк був розбитий, він перейшов на бік червоних і знову ж командував полком. По закінченню війни він пішов у запас. Майже десять років його не турбували, а це, діставши з архіва пожовклі документи, пригадали службу в царській та білій арміях і посадили спочатку в сумську тюрму, а тепер перевезли до Лук'янівської в Київ. Він ні на кого не дивився й не говорив, а повісивши голову, широко ступав вздовж камери. Що він обмірковував—того ніхто не знав, лише знали, що ця людина чимсь була небезпечною для влади. Що ж до решти арештантів, то Сергію здавалося, що це просто якісь злодії.

Після десятиденного відпочинку в тюрмі, Сергія знову „запросили" на допит. На цей раз він уже йшов, як досвідчений арештант. На подвір'ї тюрми чекала автомашина. Пронизливий грудневий вітер вихром крутився по двору, змітаючи куряву. Мороз досягав до 15 градусів. Скрипнули ворота й автомашина, мов справжній „чорний ворон", шмигнула з двора й полетіла темними покрученими завулками.

Відкрились двері й Сергія знову зустріли знайомі темно-сірі коридори ГПУ з боковими завулками. По коридору то там, то там сиділи арештанти й чекали на виклик слідчих. Подекуди з бокових дверей долітали неймовірні придушені крики та стогін. Не зважаючи на холод, який досягав по коридорах до 12 градусів, Сергія кинуло в піт. Вони йшли далі. Вздовж коридора рухалися німі постаті кур...савців ГПУ, які проходили практику. Ці статуї були зодягнені в білуваті полушубки, у валянці, з рушницями в руках вартували біля арештантів. Це молоді люди, які позбавлені найменшого чуття до живої людини. В них—закам'янілі серця й атрофіровані нерви. Їм загадують катувати людину і вони катують, загадують колоти—вони колють, відрізують кінцівки, надсаджують печінки, висмоктують кров, не дають спати. Вони шукають найуразливішого місця людини й туди завдають удари. Побачити кров людини для них—це задоволення. Коли людина знепритомніє, вони шукають засіб відволожити її і привести в стан живої людини. Все це для них є велика практика. Хто скоріше опанує методи знущання над людиною, тому нашивають кубики й надають право самостійно калічити сотні і, навіть, тисячі беззахисних людей.

(Далі буде).

МІСТА ВЕЛИКОНІМЕЧЧИНИ

ГАМБУРГ

Гамбург — „вільне ганзейське місто" й одне із центрів світової торгівлі. Місто це виросло в місцевості, перерізаній кручами й потоками, на греблях, збудованих тоді, коли ці потоки урегульовано й обернуто в канали. Що Гамбург повстав саме так, ще й тепер видно, про це свідчать мости, яких там більше, як 370. Багато вже зруйнував час, поширили війни та удари долі, дещо мусило поступитися перед вимогами повітового міста, а все ж таки залишилося ще багато своєрідного. Вузькі й темні міські квартали зникли. Замість них з'явилися нові вулиці з модерними ясними будинками.

Гамбург ніколи не був княжою столицею. Через те в ньому й немає величних княжих хоромів. Напротязі віків вирос він у трьохмільйонне місто. Заснований на сприятливому місці — при гирлі нижньої Ельби — він скоро зробився важливим осередком світової торгівлі. Коли наближаємося до нього з моря, то бачимо тільки силу найрізноманітніших чужоземних кораблів. А далі, на березі, величезні комори (шпихліри) та всякі склади. В усіх частинах цієї світової гавані кипить життя. Тут вивантажують продукти з усього світу, деякі з них везуть потім далі. Мільярдові вартості обертаються тут у торговельному й комунікаційному обміні. Трофан ливуватиметься на кожному кроці, як не можна в пьому ніби гарьондері втримати якийсь лад? А проте все тут робиться з холодним спокієм так, як треба. Цілими двями можна простоювати тут на побережжі, придивляючись до цього різноманітного руху.

Аж до 1866 року Гамбург не мав ще портових басейнів. Все створено на протязі 40—50 літ. Гамбургські портові споруди — незрівняні: висувні помости, вугільні коловороти й шпилі, поворотні мости й шлюзи, навчі крани й землечерпалки, елеватори й вуглепідйомні з'єднуються в могутню симфонію праці. Порт ділиться на безліч окремих басейнів. Усі вони мають свої назви: Грасброкгафен, Набережний порт, Бакенгафен, Кіркенпауергафен, Вітрильницький порт, Ганзейський порт, Іналійський порт, Нафтовий порт, далі — Кувердер, Кельбранд тощо. Поширення порту йшло невпинно. Не встигали закінчити одні роботи, як починали інші й праця там ніколи не вгасала. Ці перебудування та поширювання гамбургського порту ніколи не припиняться, доки він існуватиме. Варто пройтися по порту — завжди чогось навчишся!

Через сам Гамбург тече річка Альстер — притока Ельби. В центрі міста вона поширюється у водяний басейн, на якому панує величезний рух вітрильних та моторових човнів. Уздовж її берега тягнеться „Юнгферштінг" („Молода стежка"), якою гамбуржани з насолодою прогулюються. Ця частина міста повстала на згарищах після великої пожежі 1842 року.

Гамбург має більше, ніж 1000 літ. Він має за собою віки занепаду й розквіту. Не один важкий удар долі довелося йому перенести, але він завжди розквітав знову. Багатим і могутнім було це місто в середньовіччі, належало до Ганзи. Наколи належало до Ганзи. Наколи нього дуже зруйнував. Найвищого розквіту Гамбург досяг в 1870—1914 роках, а найсумніші його літа — це 1918—1932 рр. З приходом до влади Адольфа Гітлера Гамбург знову досяг великого розквіту. Великою датою в історії Гамбурга назавжди лишиться день 19 жовтня 1888 р., коли місто приєднано до німецького Рейху, а його порт визнано вільним.

До порту належать міжнародний квартал розваг — Санкт-Павлі, де розважаються, передовсім, моряки. Там можна побачити все. Але справжнього гамбуржанина треба шукати десь в іншім місці. Його не приваблює цей дикий гармаєр. Розуміється, він з охотою показує чужинцеві цю частину міста, але сам на „Репертбан" (головну вулицю в Санкт-Павлі) не піде розважатися. Він багатої на міні та влучні вирази. Хто забагато запитує, той може натрапити на неприємність. Є дуже багато гамбургських звороті висловів, яких ніяк не назвеш делікатними, але вони наївні й основані на життєвому досвіді. Гамбуржанина не легко вивести з рівноваги. Коли йому щось не довподоби, він так здвигне плечима, що його й так кожний зрозуміє.

Гамбург багатий на мистецькі скарби. Мистецькі салони та музеї варті того, щоб на них подивитися. Не бракує тут і природньої краси: Уляигорстерський Плавучий Дім, зоологічний парк Гогенбека у Штеллінгені, Блянкенезе — тутешні місця відпочинку. Століттями Гамбург він широкі знайомі із Сходом. Не змінюються вони й тепер. (Одд).

Вісті з України

КИЇВ. Останнім часом на Україні відкрилося 103 нових лісопильних заводів.

ШОСТКА. 18 вересня цього року в приміщенні міського клубу відкрився читальний зал. Населення міста тепер має змогу культурно проводити свій вільний час.

РОМНИ. Після закінчення ремонту зруйнованої більшовиками роменської текстильної фабрики, 10 жовтня вона стала знову до роботи. Фабрика дала вже продукції на 753.330 крб.

НОВГОРОД-СІВЕРСЬКИЙ. В місті Новгород-Сіверському району проведено збирання частини металобрухту, яке буде відправлено на каучукові заводи.

ЗА ГОДИНУ НА НАШІЙ ПЛАНЕТІ

- народжується 5 140 чоловік та вмирає 4.630.
- одружуються 1200 пар. розлучаються тільки 85 одружених пар.
- випивається вина 1 500.000 літрів, а пива - 500.000.000 літрів.
- випускається 700 автомашин.
- гине під колесами авто чоловік.
- відправляється по 114.000 телеграм та 1.141 листів.
- виготовляється та споживається 99.600 тонн цукру.

(Д. В.)

Всі буряки здати до цукроварні

В цьому році общинні двори Конотопського району засіяли 239 га цукрових буряків. Не дивлячись на окремі труднощі, сівбу та обробіток буряків проведено своєчасно. Отже, слід сподіватися на гарний урожай. Завдання общинних дворів — це своєчасно й без найменших втрат зібрати цукрові буряки. Однак, не дивлячись на те, що строк збирання буряків уже настав, ще ні один общинний двір району не приступив до цього найголовнішого періоду роботи. Правда, недостача тягла до деякої міри вплинула на своєчасний початок збирання буряків, але ж у крайньому разі копання їх вже можна розпочинати.

Порівнюючи з минулими роками, в цьому році наш район зовсім має малу площу під цукровими буряками. Це зобов'язує керівників общинних дворів на те, що всі до одного буряки треба викопати й здати до цукроварні. А щоб ретельно справитись із цим завданням, звернути увагу на те, щоб найкраще провести їх збір. Треба перевіряти городів, щоб не було ... ших колгоспах, вовищі багато буряків ... було розкидано. Крім цього, якісно провадити копання цього площу буряків треба кріпити за певними ... які б повністю відповідали якість роботи, забезпечити своєчасно й якнайкраще ... кінчати врожайність буряків, треба, щоб на по... ля мірниці. А щоб буряки сохли під час возовиці, ... заздалегідь прибрати з ... укривання.

Як видно, збирання бу... не є проста справа, воно ... гає цілого ряду мірощ... Селяни буракосійських ... дворів повинні про все ... щоб збирання буряків ... своєчасно й якнайкраще ... самим забезпечити населення ... рогоцінним продуктом — цу...

Історія одного дерева

В одній з околиць Берліну — Брітці — в парку, серед багатьох інших старих дерев, є пень величезної акації, що всохла п'ять років тому. Неславне на всю Європу дерево заслуговує, щоб дещо розповісти про його історію. Власне кажучи, це — не акація, а дерево, що його в Європі називають робінією. В 1710 році її привезли в горщику з Америки. В той час їй було може з рік. Її вважали за ботанічну цінність, бо цього гатунку акацій в нашій частині світу тоді ще не було. Це був подарунок першому прускому королеві Фрідріхові І, синові Фрідріха-Вільгельма, великого курфюрства Бранденбургського, який у 1701 році перший став королем. Разом з нею привезено ще й друге таке саме дерево, так-би мовити — її сестра.

Хто перевіз оці акації через океан, нікому невідомо. Король подарував одну з них тодішньому австрійському імператорові й її було посаджено у віденському Шенбрунському парку. На жаль, вона звідти кудись пропала. Другу акацію, як відзнаку особливої милості, король подарував своєму міністрові Гейнріхові Рюдігеру фон Ільгенові, який допоміг йому дістати корону. В 1720 році Ільген придбав маєток Бріц, що тоді лежав іще далеко від Берліна й там звелів посадити оту робінію.

Там пережила вона багато людей і багато всяких подій. Пізніше Бріц купив державний міністр Фрідріха Великого — граф Гертцберг. Він додав робінії ще інше товариство: китайське дерево Богів та японський гінгкобілоб, теж незвичайні рослини. Щось у 1840 році, коли робінії було вже 130 років, вона вже так розрослася, що для її захисту було скувано залізне кільце, яке повинно було підтримувати гілля.

В цей час робінія була, так би мовити, в „розквіті своїх літ". Лише в 1880 році, тобто, коли їй було вже 170 років, почала вона потроху старітися й пережила труднощі іспування, після того, як її дуже пошарпав страшенний ураган. Але вона прожила після того ще 60 років: усього ж жила вона 228 літ і її стовбур був майже 5 метрів завтовшки. Вгору вона мала 24 метри. Її гілля простяглося на 35 метрів завширшки й спочивало на особливих підпорах. 2 дочки робінії теж уже наближаються до смерті. Але хоч їхні стовбури нині оповиті диким виноградом і не приносять уже плодів, усе ж від їх корінця ростуть паростки — внуки. Але на цьому ще не кінчається історія акації, бо вона стала матір'ю всіх європейських акацій. Її паростки пересаджувано на нові місця, а насіння розносили птахи. Одним словом, акація швидко перестала бути в Європі чимсь незвичайним, а сьогодні, як ми знаємо, вона прибрашає вулиці та майдани наших міст, а коли цвіте, то обдаровує нас своїми пахощами, а бджоли мають справжнє свято.

Людина, яка все їла

Жертвою своєї „спеціальності" — їсти та пити, що завгодно, тільки б виграти парі — помер Ребо'е, 78 років, з Віла Франка, який таким оригінальним засобом існував з 30-тирських і при цьому, треба відмітити, непогано жив. Ребо'е почав свою „кар'єру" під час першої світової війни. Він сидів зі своїми приятелями в шинку. Один з них сказав: „Ну, а тепер попробуємо ще й мишей". „А чому ж ні?" — відповів Ребо'е. — Вони досить смачні". Слово за словом, Ребо'е, боючись скомпрометувати, пекти собі хату в рідному селі.

лав живу мишу між двома шматками хліба й відважно з'їв її. Таким чином він заробив велику суму — 10 ескудо!

Він виходив на ярмарки, і торгівці худобою та селяни потішали себе тим, що укладали з ним парі: „10 ескудо даю, якщо з'їсте жабу!" Ребо'е глотав її, якщо ціна збільшувалася вдвоє. Так кожного року з'їдав він жаб, мух, мишей та різних комах, яких тільки могла видумати фантазія його різноманітних клієнтів. З своїх заощаджень він зміг збудувати собі хату в рідному селі.

В день смерті Ребо'е з'їв 25 мух, 12 жаб, 2 ящірки, курча з пір'ям та кістками й таким чином заробив 800 ескудо. Він вже збирався залишити ярмарок та повернутися додому, щоб відпочити приблизно з місяць, але група глядачів запросила його в ресторан на „чарочку", що закінчилася новим парі: „200 ескудо, якщо випєш залпом літр горілки!". Можливість заробити 200 ескудо спокусила Ребо'е. Він випив літр горілки, заховав у кишеню гроші й упав мертвим.

(Д. В.)

О Б ' Я В А

Постанова польового коменданта від 18 вересня 1942 року про податок з дорослого населення шляхом вивішування її по місту та селах, доведена до відома всього населення Конотопського району.

Прийом податку провадиться по місту в скарбовій по Соборній вулиці № 11, по селах — сільуправами.

Пропоную всім мешканцям міста й сел чоловічої статі від 18 до 60 років, а жіночої — від 18 до 55 р... сплатити податок без оповіщень в такі строки: з 1 XI 42 р.—30 крб. та до 1 XII-42 р.—30 крб.

При сплаті податку кожен платник одержує квитанцію про сплату грошей.

Особи, про яких вказано в § 5 постанови про звільнення їх від сплати, довідки одержать: по місту — в канцелярії податкового інспектора, по селах — в сільуправах після переведення обліку платників податку.

Старшина району КОВТУН.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5

АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конотоп, Середа 14 жовтня 1942 року | Ч 58

Великі втрати совєтів біля озера Ільмень

Знищено 4 совєтські дивізії, 2 бригади; захоплено 3288 полонених, 13 броневиків, 108 гармат та величезну кількість іншої зброї.

Що відбувається на середньому відтинку фронту?

Останніми тижнями в зведеннях німецьких збройних сил по-
вторюється про тяжкі оборонні
бої на середньому відтинку
фронту, особливо, біля
Також, як і біля Ста-
града, большевики вводять
в дію свої останні резерви.
совєтські атаки знаходяться
безпосередньому зв'язку з боями,
відбуваються на Волзі. Так,
совєтське керівництво з са-
початку втратило ініціати-
біля Сталінграда, воно зре-
спробу спасти волзьку
завіяти киданню в бій
перевищуваної кількос-
військ на середній відтинок.
був такий: прорвати лі-
німецького фронту біля Ржев-
просунутись глибоко в тил
примусити німець-
командування послати вели-
кількість військ на оборо-
совєтського наступу на
більщиці фронту, пос-
таким чином південну
Переслідуючи таку
совєтське керівництво
в 5 разів більші
сили піхоти й дуже
військового матеріалу.
який план повинен був
істотну допомогу при-
арміям на південному
фронту. Для досягнен-
цієї мети було введено в дію
ресурс, які все знову і знову
кидались у вогонь німецьких
Про це свідчать ба-
наказів. Ні-
керівництво не мало ін-
виходу, як на цьому фронті,
тим, що тримати свої по-
та відбивати нападаючих
Червоні намагали-
перервати собі на користь
стверджували, що німці
і совєтський фронт
вперед.

І ж досягли большевики в
Нічого. Крім малих,
місцевих успіхів
вони одну поразку
Після невдалого на-
початку, який червоним
величезну територію, боль-
була затримані далеко
містом. На цьому місці тяж-
покидали вони все нові ре-
зерви й усе новий матеріал, не
досягаючи стратегічних успіхів.

Не атакуючи резерви й вій-
ська на інших відтинках фронту, німцям удалося власними силами вести оборонний фронт і величезний совєтський відтинок наступальний наступ одержав поразку. Цим самим розбився також план совєтського військового керівництва. В тижневих жорстоких боях було знищено тільки біля Ржева більш, ніж 2000 танків, збито понад 500 літаків і розбито біля 60 стрілецьких дивізій та бригад, а також 35 танкових бригад совєтів. Цей малий приклад показує, які великі втрати несуть большевики.

Таким чином справа не в тому, що червоні на середньому відтинку фронту досягли деяких успіхів, багато більше—їх було скрізь розбито. На середньому відтинку фронту так, як і на інших відтинках, скрізь чекає большевиків рішуча відсіч.

Військові зведення

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

10 жовтня 1942 року

В області Кавказа в проході до Туапсе оточений дуже сильний бойовий загін. Йому захоплено 47 бойових стоянок.

Артилерія потопила на Волзі біля Сталінграда 2 ворожих канонерки; і інший човен був тяжко пошкоджений. З'єднання бойових літаків продовжували руйнувати ворожі залізничні колії та портові споруди в області Нижньої Волги. Послаблений наступ совєтів на північному відтинку фронту залишився безрезультатним. На середньому та північному відтинках фронту з великим успіхом провадилися свої військові ударні заходи.

На крайній півночі німецькі бойові літаки обстрілювали ворожі аеродроми біля Кольської бухти. У північній Африці наша авіація бомбардувала моторизовані з'єднання, батарейні позиції та палатки британців на середньому Ель-Аламейнському фронті, а також гавані та доки в Александрії. Як супровідна охорона, німецькі винищувачі без власних втрат обстріляли в повітряному бою 2 британські літаки. Під час пального одного ворожого повітряного з'єднання на наші аеродроми британці втратили, дякуючи сумісній німецькій та італійській обороні, 48 бомбардувальників та винищувачів. У цих повітряних боях втрачено 1 наш літак, льотчик якого врятувався на парашюті. Під денних нальотах ворожих повітряних з'єднань на північні французькі та бельгійські райони виникли великі жорстокі повітряні бої, під час яких була обстріляна велика кількість ворожих бомбардувальників американського походження. Втрачено 1 власний літак.

11 жовтня 1942 року

На північному заході Кавказа німецькі гірські війська, підтримані з'єднаннями авіації, відкинули ворога з дальніх висотних позицій. Замкнуті сильні ворожі з'єднання після даремної спроби вирватися примушені були стіснитися на вузькому місці. Їх чекає знищення. Біля Терека сильні ворожі контрнаступи відбиті. З'єднані наступи наших повітряних сил, які продовжувалися вночі проти совєтських центрів нафти та проти складів постачання, спричинили там тяжкі пошкодження та величезні пожежі.

В Сталінграді під час бойової діяльності, що продовжувалася, артилерією було розбито заготовельні пункти боєприпасів ворога. Ослаблені наступи совєтів на північну частину міста не вдалися.

Від 29 вересня до 7 жовтня 1942 р. в повітряних боях та зенітною артилерією збито 66 ворожих літаків, 19 обстріляно військовими з'єднаннями, 18 інших зруйновано; вцілому противник втратив 459 літаків. В цей же час наша авіація на Східньому фронті втратила 36 літаків. На південному сході Англії вдень було скинуто бомби на військові склади та продовольчі підприємства. Британська авіація втратила з 1 по 10 жовтня 127 літаків, з них 54—над Середземним морем та над північною Африкою. В той же час у боях проти Великобританії було втрачено 23 власних літаки.

На південному березі Англії легкі німецькі бойові літаки потопили під час денних атак 6 британських вантажних човнів та важко пошкодили 2 пароплави далекого плавання.

12 жовтня 1942 року

По дорозі на Туапсе оточені сильні ворожі групи були знищені. В жорстоких гірських боях велику кількість однієї совєтської гвардійської дивізії також, як і частину однієї оборонної гірської дивізії було розбито; більше, ніж 100 бойових укріплень та багато-численну кількість полонених та зброї захоплено. Очищення лісної місцевості від решток ворожих споруд ще продовжується. На південь від Терека контратаки ворога були відбиті з великими для нього втратами. В Сталінграді одна ворожа група була знищена.

На Донському фронті союзні війська відбили декілька місцевих атак та спробу ворога переправитися. На середньому та північному відтинках фронту в успішних розвідувальних та ударних організованих боях багаточисленні бойові споруди ворога з його гарнізонами було знищено.

На схід від Ленінграда решта совєтських сил, які пробували проникнути через Неву, була відкинута за річку. Німецькі бойові повітряні з'єднання за вчорашній день продовжували бомбардування британських оборонних пунктів на острові Мальта.

Роковина потрійного пакту

У Берліні за участю державного міністра іноземних справ Ріббентропа відбулась урочиста демонстрація, присвячена роковині заключення потрійного пакту. Міністр іноземних справ виголосив промову, в якій виразно підкреслив досягнуті до цього часу величезні успіхи трьох союзних держав, указавши, що час тепер працює на користь цих трьох держав, а не на союзну демократію, як до цього часу огодосила пропаганда противників.

РОЗХОДЖЕННЯ МІЖ СОЮЗНИКАМИ ПОГЛИБЛЮЄТЬСЯ

Недавно Сталін дав інтерв'ю американському кореспондентові Асошіейтед прес. В цьому Сталін заявив, що створення другого фронту мало б першочергове, вирішальне значення для Совєтського Союзу. Сталін також додав, що допомога, яку союзники подають СССР, абсолютно недостатня.

Інтерв'ю Сталіна викликало велике незадоволення в Лондоні, і союзники не приховують, що постійні вимоги большевиків їм уже добре надокучили.

Урочиста зустріч і парад у Гзінкінгу

ГЗІНКІНГ. Майже 10.000 представників країни та зза кордону були присутні на урочистому прийомі, який відбувся на панкінському стадіоні в присутності імператора з нагоди 10-річчя утворення Манчжоу-Го. Після обіду імператор прийняв військовий парад. 5.000 манчжурських військ—серед них представники піхоти, кавалерії та моторизованих частин—пройшли повз трибуну, на якій серед інших знаходилися представники держав Осі в Гзінкінгу.

О. Ф.

Особиста доповідь Рузвельтові

Московський кореспондент агентства Рейтер повідомляє, що американський посол в Совєтському Союзі адмірал Стенлі незабаром виїжджає до США для особистої доповіді Рузвельтові.

Палії війни в сесєму товаристві. Черчілль та Рузвельт біля хворого Сталіна

Англійського палія війни Черчілля, який тримає в руці термометра, щоб мірятн Сталінові температуру, президент США Рузвельт запитує:

— Ну як справи стоять, Уінстоне?

— Погано! Температура підіймається з градуса на градус, а тепер дійшла до „Сталінградуса"—відповідає Черчілль.

„Сталін має свій другий фронт"

Полонені оповідають про сумні наслідки сталінського наказу про організацію опору німецьким військам за всяку ціну. Позаду бойових ліній почався терор. Його проводять спеціальні відділи, яким наказано розправлятися з бійцями, які намагаються відступати. Цим терором гадають підняти моральний стан совєтських військ.

Наказ Сталіна про те, що совєтська армія не сміє віддати більше а ні вершка совєтської землі, абсолютно не вплинув на дальший наступ німців. Як і раніше, маршують німці й далі в глиб Совєтського Союзу та займають все нові важливі для совєтів області. Не дивлячись на терор, совєтська армія не спроможня чинити успішний опір. Навпаки, створення згідно сталінського наказу спеціальних відділів позаду фронтової лінії внесло в лави совєтської армії справжню паніку. Так, наприклад, совєтський капітан Микола К., який попав у полон під Томашевською, розповідає, що в совєтській армії почалася нова чистка. Хто хоч одним звуком висловить сумнів щодо сталінського наказу або скаже, що німецькі війська перемагають завдяки своїй переважній кількості та кращому озброєнню, того негайно розстрілюють. Сотні командирів, які були в армії ще за царського часу, арештовані. Ніхто не сумніваеться, що вони будуть ліквідовані разом з їхніми близькими та дітьми.

„Сталін має тепер свій „другий фронт". Він організував його одразу ж за лінією фронту, й цей фронт виглядає інакше, ніж ми його собі уявляли",—розповідає совєтський лейтенант Андрій Р., що теж попав у полон під Томашевською. „Так звані перехоплюючі відділи,—говорить цей командир,—що їх наказав створити Сталін і що стоять позаду нас, озброєні важкими кулеметами. Їхні начальники походять з близького оточення Сталіна, й за їхнім наказом кожного бійця, який відступає, не зважаючи на його ранг, негайно розстрілюють. Цей „другий фронт" гарантує абсолютне знищення нашої армії, бо те, що залишиться від німецького вогню, буде знищено вогнем власних кулеметів на „другому фронті". Вже сотні наших командирів були розстріляні за сталінським наказом. Хто здається хоч трошки непевним, того з байдужим серцем знищують. В останні дні сталінські душогуби вже показали себе й уже є чимало жертв сталінського „другого фронту".

„Німці ж сальніші, ніж сталінський наказ",—заявив командир Сергій Р., який попав у полон під Краснодаром. „Совєтський боєць уже не знає, кого слухати. Спочатку наказ Тимошенка: „Відступати!"— потім знову наказ Сталіна: „За всяку ціну втримувати кожний клаптик землі!"

„Але втримати його абсолютно неможливо, залишається лише тікати. І хто був під вогнем німецької авіації та пережив атаки німецьких танків, що паралізують всякий опір, той добре знає, що не можна вимагати від совєтського бійця відступу в якомусь порядку. Отже — бідний совєтський боєць! Перед ним—смерть від німців, а позаду його смерть від своїх по наказу Сталіна! Чи можна дивуватися, що совєтські втрати такі великі? На кожному кроці німці доказують свою міць. Вони сильніші за сталінський наказ!" (Оад).

Велике свято в с. Бочках

11 жовтня в с. Бочках відбувся велике свято дня урожаю, на яке прибуло багато гостей з общинних дворів навколишніх сіл Конотопського району, а також прибули представники Ортскомендатури, Районового Управління, німецького та українського сільськогосподарських відділів та інші.

У центрі села на великій площі, навколо якої росте молодий сосен, поставлена трибуна, перед трибуною на підвищеному місці вимощена площадка для танців. Навколо на великих гілках красуються німецькі та українські прапори.

Тисячі селян, одягнені по святковому, заповнили площу, чекають на початок святкування.

12 годин дня. По-осінньому сміхається сонце. Легенький вітер шелестить верховіттям молодих сосен, мають прапори. На веселих обличчях молодіжі грає усмішка, шелестить соняхове насіння, мачають різнокольорові стрічки, хустини, загальний гомін, сміх, в дитячих руках лопотять маленькі німецькі паперові прапори. Свято розпочинається.

Щось з понад п'ятьдесят паровозних підвід, наповнених різним збіжжям, широкою вулицею об'їжджають по селу. Лунають пісні, веселі вигуки, дзвенять балалайки, грає гармонія, стугонять бубни. Раптом лунає команда. Транспорт зупиняється біля одного общинного двору. Веселіше ревнула гармонія, застугонили бубни. Люди посхоплювалися з возів, пустилися в танці. Біля возів сахчинської общини утворилося коло. Сотні очей уп'ялися у жвавого „юного" 70-річного танцюриста Семена Хомовича, невтомні ноги якого прудко бігали по колу, відбиваючи такт українського гопачка.

Знову команда, транспорт рушив далі. Заскрипіли вози, в повітрі повисла курява. На площі з нетерпінням чекали на прибуття прикрашеної колони. Аж ось із-за рогу показалися коні. В натовпі почулося веселе пожвавлення. Між трибуною та глядачами утворився шлях. Колона під'їхала. Верхові, що їхали на чолі колони, зупинилися поруч трибуни. Прикрашені вози під звуки маршу повільно рухалися перед глядачами. Першими проїхали з плугами, з косами, жатками, далі на возах закрасувалися снопи гречки, проса, пшениці, величезні головешки капусти, буряки, гарбузи, цибуля і т. ін.

Проїшла колона й зупинилася десь поза глядачами. З площадки пролунав український марш у виконанні конотопської хорової капели. Навколо все затихло, лише пісня зривалася й лунала далеко понад селом. Затихла пісня. Натомість прозвучала через рупор декламація п. Добровольської монтажу з творів Т. Шевченка. Вслід знову продунала пісня „Україна".

На трибуну вийшов керівник обласного німецького сільськогосподарського відділу обер-лейтенант п. Віллетте, який виголосив до присутніх слідуючу промову:

„Я вітаю представника Конотопської Ортскомендатури капітана пана Фреймана та сестер Червоного Хреста. Також вітаю моїх відданих співробітників, керівників округових сільськогосподарських управлінь та виношу їм подяку за їх роботу в цей перший рік відбудови та вітаю всіх вас, українців!

Час напруженої праці наближається до кінця. Під охороною німецьких збройних сил та під керівництвом німців закладене в грунт зерно на майбутній урожай. Не дивлячись на військове становище і зв'язані з ним труднощі, в цьому році багато дечого досягнуто. Ви, українці, можете з цього спостерегти силу німецької організації. Вашою спільною працею ви з успіхом закінчили жнива. Дякую за проробленну роботу, дякую особливо тим робітникам сільського господарства, які відзначилися своєю працею.

Дякуйте Богу, що прийшло інше, що ви можете разом з Великонімеччиною провадити відбудовчу роботу за краще майбутнє. Ми святкуємо день врожаю в знак того, що ми залишимся тут на Україні і назавжди зостаємося тут, щоб піднести культуру і добробут українського народу.

Для полегшення вашої праці Німеччина розпочала постачання українському селянству добрих плугів та інших сільськогосподарських машин. Але успіх у господарстві залежить головне, від ваших власних зусиль, від вашої наполегливої праці, бо машини без людини нічого не зробить, яка б вона добра не була.

Зараз у Конотопському районі закінчується перетворення 5-ти общинних дворів у хліборобські спілки. В хліборобських спілках ви маєте нагоду показати своє бажання й свою здібність більш продуктивно працювати після звільнення від колгоспного примусового господарювання та більш одержувати від своєї праці, ніж при колгоспному ладу. Під кінець своєї промови п. Віллетте сказав:

— Сьогодні забудьте вашу роботу, ваші турботи й з вашими товаришами та товаришками дружньо й радісно святкуйте день врожаю".

Далі виступив з промовою головний агроном українського сільськогосподарського відділу, який від імени всіх присутніх висловив щиру подяку керівнику німецького обласного с.-г. управління обер-лейтенанту п. Віллетте та передав йому, як згадку про урожай цього року, для передачі пораненим німецьким салдатам зібрані в цей день продукти. З натовпу пролунав грім оплесків. П. Віллетте потис руку головному агроному та поручі стоящим селянам, які піднесли йому букети з колосків, прикрашені квітками.

Під кінець виступив з промовою бургомістр Конотопського району п. Ковтун, який від імени всього району виніс щиру подяку німецькому командуванню за їхнє завітання на свято врожаю та запевнив, що під їхнім керівництвом ми, українці, в майбутньому доможемося ще кращих успіхів, зокрема, в галузі сільського господарства.

Урочиста частина святкування закінчилась у 16 годин дня, після чого почалася музика, танці, співи. Запрошені гості пішли вечерять.

С.

Чотирнадцять націй об'єднані европейською спілкою молоді

ВІДЕНЬ. Цими днями у Відні відбувся на публічному засіданні заснування европейської спілки молоді. Ця видатна подія дає світу доказ волі до єдності культурних країн Европи, які провадять переможну успішну боротьбу за свою долю проти большевизму. Спілка молоді вже багато разів скріплювалася кров'ю. У сумісній оборонній боротьбі проти большевизму немало молодих героїв із країн союзників віддали своє життя за справу врятування европейської культури на фронтах у добровільних батальйонах. Багато членів 14 делегацій носять найвищі ордени за хоробрість.

На вступному засіданні взяли участь численні представники спілки молоді й видатні люди Італії, Бельгії з фламандськими й валонськими делегаціями, а також із Болгарії, Румунії, Данії, Фінляндії, Хорватії, Голландії, Норвегії, Іспанії, Португалії, Словаччини та Угорщини.

У своїй промові Бальдур фон Ширах сказав, що в цій спілці кожна група молоді незалежно від того, належить вона до великого чи малого народу, одержує місце й голос та принципово рівноправна. (П. С.)

НА РОБОТУ ДО ВЕЛИКОНІМЕЧЧИНИ

10 жовтня від'їхав ще один ешелон робітників до Великонімеччини. На вокзал ст. Конотоп провожали їх прийшли друзі та знайомі. Перед від'їздом відбулися коротенькі збори. Перед початком зборів конотопська хорова капела виконала декілька українських народніх пісень, а потім з короткою промовою та порадою до від'їжджаючих виступив бургомістр Конотопського району пан Ковтун, який сказав:

—Шановні громадяни! Перед вами лежить далека дорога до Великонімеччини. Ви розлучаєтеся з своєю сім'єю, знайомими і друзями. Але ви не вважайте, що ви [illegible] Ви [illegible] українського народу [illegible] німецького народу [illegible] віддаячка до ви[illegible] ми і доброзичлива [illegible]

Большевизм десятиліття між нас брехню, ненависть, підлабузництво. Німецький нарід цього не любить. Там панує відвертість і щирість до всього. Праця в Німеччині дасть вам велику користь. Вона вам буде великою школою на майбутнє. Щасливої вам дороги, друзі!

О 5-й годині вечора потяг від'їхав до Німеччини.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:

Топчієвої Марії Демидівни
Пузарьової Любові Олександрівни
Хмари Уляни Іванівни
Рудого Андрія Савича
Бут Надії Мусіївни
Миропольця Дмитра Анарієвича
Раюка Миколи Даниловича
Яременка Володимира Івановича
Галишкіна Івана Івановича
Богомолової Антоніни Маркіяни
Чернишз Василя Петровича
Каменко Ольги Іванівни
Панченка Олександра Федоровича
Пономаренко Наталії Тихонівни

Продуктові картки на ім'я:

Чуприни Івана Миколаєвича
Чуприни Віри Федорівни
Чуприни Марії Іванівни
Чуприни Ганни Іванівни
Халай Людмили Павлівни
Сибина Павла Павловича
Пашпорт, військовий квиток, продуктова картка на ім'я Ф[illegible]
тенко Валентини Порфирівни
Пашпорт, кооперативна книжка та ордер на торф на ім'я Сидорка Дмитра Юхимовича

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж

...ві за словом. Роблє, боячись зашкодженн ім зміг збудувати себе скомпрометувати, пок- ти собі хату в рідному селі.

...ий й упав мертвим.

(Д. В.)

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 | Конотоп, Неділя 18 жовтня 1942 року | Ч 59

Великі успіхи німецьких підводних човнів

Штурмом захоплено нові позиції на Кавказі. Біля британського узбережжя потоплено 4 ворожих торговельних пароплави.

Військові зведення
З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

14 жовтня 1942 року

На Кавказі на шляху від Майкопа до Туапсе німецькі війська, підтримані бойовими штурмуючими з'єднаннями винищувачів, штурмом захопили дальніші оборонні ворожі позиції. Одна наша дивізія захопила більше, ніж 100 укріплених пунктів. У Сталінграді та на Донському фронті декілька наступальних атак совєтських ударних військ були відбиті. На Волзі був потоплений ворожий торговельний пароплав середньої величини.

На Донському фронті італійські винищувачі без власних втрат збили 2 ворожих літаки. На середньому відтинку Східнього фронту під час знищення одного опорного пункта було захоплено 64 бункери та багато полонених. У Фінській затоці під час низького польоту винищувачі обстріляли совєтську канонерку, на якій виникла пожежа.

В бою проти укріплених аеродромів на острові Мальта німецькі літаки ще вчора нанесли величезні руйнування та пожежі.

У північній Африці при денних наступах німецькими повітряними з'єднаннями були обстріляні моторизовані частини та табор британців.

Нічні винищувачі, зенітна артилерія авіації та судна, по відомостях, поданих до сьогоднішнього дня, збили 10 ворожих літаків. Легкі бортові літаки та бомбардувальники учора рантовим наступом бомбардували важливі військові склади на острові Вігт в Каналі. У морській області на схід від острова був пошкоджений великий плавучий док.

У боях проти ворожого конвоя в північній Атлантиці особливо відзначився підводний човен обер-лейтенанта Трояр, який обстріляв 8 пароплавів місткістю 47.000 брутто-регістрових тонн.

15 жовтня 1942 року

На Кавказі німецькі та словацькі війська прорвалися через лісні гори місцевості та в жорстоких боях захопили штурмом нові ворожі позиції, а також більш, ніж 500 опорних пунктів і бойових стоянок. У районі Терека ворожі сили відкинуті.

В Сталінграді піхота та з'єднання броневиків відбили завзяту контратаку совєтів. Ослаблені наступи ворога з великими кривавими втратами для нього були відбиті. Повітряні нальоти нашої авіації спрямовувалися проти передаточних пунктів большевиків на нижній течії р. Волги. Танкер та 2 вантажних баржі згоріли.

На Донському фронті румунські війська відбили місцеві ворожі наступи. На середньому відтинку фронту власні удари військові наступи велися з метою знищення багаточисленних бункерів та бойових стоянок. Бойові літаки бомбардували важливі залізничні лінії; ворог поніс великі втрати в матеріалі. На

16 жовтня 1942 року

Бойові дії на південному сході від Новоросійська велися знову з метою оточити та знищити ворожі сили. В напрямі до Туапсе німецькі війська взяли штурмом нові висотні позиції, які мають особливе значіння для ведення дальнього наступу. В Сталінграді одна танкова дивізія разом із з'єднаннями піхоти смілівим нічним наступом просунулася до Волги та після жорстоких вуличних боїв захопила в північній частині фабричного передмістя тракторний завод ім. Дзержинського.

На Донському фронті мад'ярські війська робили всі спроби переправитися [illegible]

ЗАЧОЛОТ І САБОТАЖ У ІНДІЇ

ГОК. ВМ. З усіх частин Індії знову надходять повідомлення про нові заворушення. В Мадраській провінції борці за визволення напали на британський військовий потяг і скинули його з рейок. У Карачі продовжується студентський страйк. В Бомбею британці намагаються примусити населення до відмови від боротьби за звільнення шляхом припинення видачі продуктів харчування. Офіційні установи в Індії побоюються нових актів саботажу і вибухів ненависті—так пише домське лондонська газета «Дейлі експрес» із Нью Делі. Жодного дня не минає без того, щоб не було нових арештів, стріляннин, заколоту та актів саботажу. Офіційні британські установи багать в цьому доказ, так говориться в кореспонденції, що опір індуського населення не може бути знищений палицями й гвинтівочними кулями.

(О. Ф.)

Жидівські контрабандисти

БУДАПЕШТ. Поліція в Раамі заарештувала ідейську банду, яка постійно займалася переправленням жидів за кордон. Керівницею банди була Габріеля Шільдкраут, жінка одного капітана, що від якогось часу перебуває в таборі праці. Жидівка підмовляла одну службовку, яка видавала їй метрики про народження осіб арійського походження. Пізніше жидівка продавала їх з великим заробітком своїм переправленим в Словаччини одноплеменним. Загалом заарештовано 9 осіб, в тому числі також секретарку—ідейку секції «Ніша» демократичної партії в Раамі.

Совєти зменшують продовольчі пайки для армії

ТОКІО. Розписані на східньо-європейському фронті солдати совєтської залізничної армії, як повідомляє кореспондент «Асахі» військовий офіцер британської пропаганди, одержали пайки, які [illegible]

В ЄГІПТІ

Легкі німецькі літаки провадили на протязі цілого дня нальоти на скупчення британських військ і танків на східньому фронті. Не зважаючи на [illegible] ворожої зенітної артилерії, а також прибережний вогонь ворожої зенітної артилерії, під час нальотів, під які літаки самі [illegible] за собою в [illegible]

Результат очищувальних боїв проти чунцінських частин

ТОКІО. Агентство Домей передає, що в ході очищувальних боїв проти чунцінських військ в районі Старої Жовтої ріки, що йдуть від початку вересня, японські частини добилися таких результатів:

Взято в полон біля 17.000 китайських солдат; на полі бою лишилося 1.348 убитих. Здобуто в ході цих операцій 540 рушниць, 968 ручних гранат і велике число іншої зброї та боєприпасів.

Капітулювало 15.000 чунцінського війська

ШАНХАЙ. Як повідомляє Домей, 6 жовтня здалися прибл. 15.000 чунцінських бійців, які діяли в горах провінції Шандунь.

Загибель японського пароплава

[illegible]

Змушені приземлитися

[illegible]

(Закінчення на звороті)

Перші чотири тижні

Вже за чотири тижні німецький наступ на півдні Східнього фронту набув такого розмаху, що навіть тяжко відразу його, як слід оцінити. Згідно з повідомленнями німецького командування совєти втратили за цей час понад 100.000 полонених, більше, ніж 2.000 танків і стільки ж гармат. І коли криваві втрати взимку й весною під Харковом, Керчю й Севастополем були такі великі, що міф про невичерпність совєтських людських і матеріальних резервів розвіявся, як пух від вітру, то тепер перед Тимошенком повстало питання: чи зберегти військо, чи віддати терен? І те, й друге було для нього рівноцінне. Загрожені противником південні області Совєтського Союзу мають для большевиків у сільськогосподарському й військовому відношенні велике значіння, і це власне мало б змусити Тимошенка прийняти бій і тим зберегти цінний для Москви південь. Страх перед новими „котлами" й оточенням військ примусив його вибрати інший шлях —шлях „повільного відступу". Але ця тактика вимагає від усього військового керівництва згори до низу великого вміння маневрувати, якого совєтське військо не має. Молодші начальники не зуміли перевести цього важкого маневру, й виступ обернувсь в паніку втечу. Німці дійшли широким фронтом до закрута Дону, перейшли його й розкололи Тимошенкове військо на дві частини, які майже не мають між собою зв'язку. Великий німецький наступ уже за ці чотири тижні знову вивів перевагу німецької стратегії, до якої совєти ще не дорослі. Жертвуючи тереном, Тимошенко хотів зберегти війська, але тепер він примушений жертвувати й тим, і другим. Німці знову нищать великі маси совєтських військ і військового матеріалу, а до того ще большевики втратили край, що має величезне життєве значіння для військової промисловості й відомий усьому світу, як чорноземна й родюча частина Совєтського Союзу.

(Оад).

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА ФІНЛЯНДІЇ НЕЗМІННА

ХЕЛЬСІНКІ. Фінський прем'єр Рандель повідомив фінський рейхстаг про незмінність зовнішньої політики та про фінську боротьбу за волю. Фінська армія, як повідомив прем'єр, продовжує свою оборонну боротьбу проти Совєтського Союзу на боці Німеччини, з якою вона з'єднана тісним братерством по зброї. Метою цієї боротьби є забезпечення фінської незалежності, необхідної для дальшого спокійного розвитку, якого до цього часу не можна було знайти в наслідок постійної агітації совєтів.

Про зовнішню політику прем'єр зробив розв'язання, що поведінка відомих закордонних держав по відношенню Фінляндії не може служити причиною до зміни її зовнішньої політики. Зовнішня політика визначається нинішньою війною та її необхідністю. Ця війна бачить Фінляндію на боці Німеччини. Фінський нарід,—закінчив прем'єр,—знає, що шанси для остаточної перемоги є після того, як поліпшилося в цьому році становище з продовольством Фінляндії.

(П. С.)

Дальніші успіхи на Новій Гвінеї та Соломонових островах

ТОКІО. В боях на Новій Гвінеї японці досягли нових значних успіхів. Вони широким фронтом просунулися до порта Морезбі та примусили австралійців до відступу на фронті шириною в 25 кілометрів.

На Гвадалеканалі, одному з Соломонових островів, японці безперервно просуваються вперед. Весь південний берег острова знаходиться в японських руках. Гавань Кулагі, другого острова цієї групи, зазнала бомбардування японських бойових літаків 7 раз на протязі одієї з останніх ночей.

(П. С.).

Брехуни біля мікрофонів:

Американський президент Рузвельт: „Наша мета — свобода світу!"
Англійський прем'єр Черчіль: „... і вічний мир!"
Батюшка Сталін: „... і совєтський рай!"

Японський флот, як фактор могутності

Японія планує збільшення свого торговельного флоту до 15 мільйонів тонн. Це буде передумовою для безперебійного вивозу сировини з тихоокеанських південно-західніх країн.

(ПФС). Торговельний флот є могутнім доповненням та підмогою военно-морському флоту, бо він виконує транспортові завдання, що вирішують справу в кожній війні. Вже в перші місяці війни, що провадиться на безкраїх просторах Тихого океану, вирішальне значіння японського флоту виявилось у виконанні важливих військових завдань. Не слід забувати, що коли Японія із своїми 5,6 мільйонів тонн стоїть сьогодні на третьому місці серед морських країн, то сталося це в наслідок просто таки дивовижного її розвитку. В 1890 році японський торговельний флот складав 0,7% світового мореплавства; у 1914 році вже 3,5%, а в 1939 році—7,5%. Тоді як світовий тоннаж за час від 1891 року збільшився вчетверо, японський тоннаж збільшився в 37 раз. Сьогодні японський торговельний флот майже в чотири рази більший, ніж був він тоді, коли вибухла перша світова війна, а зараз складається гігантський план, що має довести його до 15 мільйонів тонн.

Але ці кількісні показники цілком відступають перед високим рівнем техніки, який виявляється хоча б з того, що на відміну від Англії та США Японія в 1935 році зовсім не мала чисто вітрильних кораблів, і з того, що середній вік японських торговельних пароплавів перед нинішньою війною був 15,2 роки проти середнього віку торговельних пароплавів усього світу, що дорівнював 16,8 років. Японія має перевагу в швидкості своїх суден, а це на безмежних просторах Тихого океану надзвичайно важливо. Пасажирський рух значною мірою відбувається на мішаних товаропасажирських пароплавах (пасажирський і танкерний [illegible]ний) флот Японії: середня величина цих спеціальних кораблів дорівнює 9 144 тонн проти американських 1.725 тонн. Зараз Японія буде найбільший в світі танкер в 26 000 тонн, а недавно в Токіо судновласники та промислові організували товариство для будування їх, що вкладе багато мільйонів єн і виконало вже замовлень на 200.000 тонн. Збільшується й продуктивність корабелень, яка в 1938 році становила 451.000 тонн проти 76.000 за 1909-13 роки.

Увесь цей величезний розвиток здійснився завдяки величезним вкладеним у цю справу громадським коштам і ініціативі уряду.

Послідовне переслідування Японією своїх цілей в азіатських просторах викличе відповідний розвиток і в структурі світового мореплавства.

Г. БАЙДАРКА.

В невідомий шлях

(ПРОДОВЖЕННЯ)

„Людей підозрілих треба вищити". — такий закон вкладено їм в голови й вони не добре пам'ятають. Повернувши в один з вулок Дмитра агент ГПУ на ім'я Сергію сісти біля нього і чекати на виклик. Ніхто не знає, о котрій годині це вони будуть дзвінок. Агент разом з їхніми. В кімнаті та дітьма. [illegible]

„Сталін має тепер свій другий фронт". Він організував його одразу ж з відкриттям фронту, й цей фронт виглядає інакше, ніж ми його собі уявляли",—розповідає [illegible] совєтський лейтенант Андрій Р., що теж попав у полон від Томашевського.

Відповідальний [illegible]

раз і сидіть за розкішним столом.

Цього середня на зріст, [illegible] вгодована, з одвислими підборіддям, горбатим носом, волосся [illegible] назад. Один бік. Одягнений [illegible], як і всі генеруш [illegible], у френч, на петлицях якого красувались дві шпали. Слідчий ввічливо зачекав Сергія сісти і, підсунувши добрі цигарки, рухом руки показав Сергію на коробку.

Сергію хотілося закурити, але він пам'ятав шапу попереднього слідчого і тепер вів [illegible] Шустрий, вважаючи себе абсолютно байдужим до справи Сергія, почав зачитувати йому попереднє зізнання, якого, звичайно, Сергій не підписував. Воно було сфабриковане при попередньо-[illegible] теперішнім [illegible] вилося для Сергія сном. Він заперечив такі зізнання, але невблаганний Шустрий ніби не чув Сергієвого заперечення й знову починав зачитувати ті ж самі фрази. Нарешті слідчий переконався, що в цього арештанта ще багато сили волі і, закривши справу, вирішив перейти на звичайну розмову. Він почав приводити багато прикладів учасників СВУ, які, мовляв, як не відмовлялися від ворожих дій, але врешті мусили визнати се є справжніми винуватцями.

—Ось, наприклад, Єфремов. Знаєте ви його?—звернувся Шустрий до Сергія.

—Ні, не знаю,—відповів Сергій.

—Ну, то можливо доводилося чути щонебудь про нього?

Чув таке прізвище, але не знаю, хто це.

—Єфремов—це член української академії наук і визначний діяч Спілки Визволення України. Людина добре освічена й мала твердий [illegible]. Але ж [illegible] потрапив до мене, то як не вертівся, а все ж таки [illegible] мусив признатися. Або ось Чехівський,—продовжував слідчий,—професор богословія, що виступав у Софіївському соборі з проповідями та їздив до Харкова підписувати різні декларації від імені автокефальної церкви, також мав твердий [illegible], але нарешті по лаві і в усьому признався. То невже ви, такий молодий і гарний, не шкодуєте свого життя? Коли ви визнаєте за собою провину й щиро в усьому признаєтесь, я гарантую вам волю. Подумайте гарненько над цим і скажіть: так, чи ні?

Така напівтоваришська розмова Сергію навіть сподобалась. Він трохи почервонів і аж пожвавішав, але визнати за собою якусь провину не наміловався. Як визнавати, коли він ніякої участі ні в якій спілці не приймав! Сергій і на цей раз категорично заперечив. Та Шустрий на [illegible] і нічим не загрожував. Він був дуже спокійний. У цій людині зовсім інший метод допиту від інших, але беззаперечний щодо визнання. Він завжди мав успіхи, за що й одержав другу шпалу.

—Так ви кажете, що про дії Єфремова чули?—немовби сподівання знову запитав слідчий.

—Що ви, товаришу слідчий, я цього не говорив,—заперечив здивовано Сергій.

—Ах, ви не говорили, ви лише подумали, а мені здалося, що ви сказали... Так... Ви значить признатися не хочете, аж так?

—Я не винний.

—Ага, ні, то вам доведеться трохи посидіти в коридорі,—спокійно промовив слідчий і, викликавши курсанта, наказав тримати в коридорі до слідуючого виклику.

Сергій вийшов. У коридорі почув дверима зайшов [illegible] чоловік, і тому числі Сергій помітив кубанського полковника

Німецький фронт і німецька батьківщина стоять непохитно

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

...ку а початком цьогорічної ...ової кампанії для фронту ...ь німецькому народу і ...ві в Спортивному па...ському політичний і воєн...ий про успіхи німецьких ...ій і німецької батьківщини. ...ив цю велику промову в ...ві, приміщенні для зборів ...ської Національ-соціалістич...ої Робітничої Партії зібралися: ...ер Берліна Рейхсміністр ...ебельс, генерал-фельдмар...йтель і генерал-фельдмар...Рамсель, головнокомандувач ...х держав Осі у північній ...ці і багатотисячна маса. ...ас промова Фюрера пере...лась бурхливими виявами ...ві, як виявом непохитної ...ості німецького народу до ...о керівництва.

000 мільйонів марок ...мової допомоги

...ових промовою Фюрера Рейхс...ер пропаганди д-р Геббельс ...в звіт про наслідки допомого...альності для фронту у ...-1942 роках. Міністр з'ясу...в що соціальні досягнення від ...1 до 1939 року були тільки ...ком того, чого досягла ні...ка зимова допомогова діяль...ість для фронту за минулі три ...ки. Балаканині плутократів ...ина може протиставити ...ам. В третю зимову кампанію ...ги німецький нарід вніс ...0 мільйонів марок, майже на ...0 мільйонів марок більше, ...ж попередній рік. Дотеперішні ...есення німецького народу ...ають 4.076 мільйонів марок, ...о більше, ніж загальний обіг ...ано-американських країн. ...ова допомогова діяльність від ...ку значно перевищує цифр...5 мільярдів. Із зібраної суми ...ретій рік військової допомоги ...ано 1.751 мільйон на на...-соціалістичне соціальне ...ечення, 700 мільйонів на ...гу організації «Матері і ...ка», решту—для створення ...х та нових організацій соціаль...о устрою. Особливо заслу...е на увагу участь фронту в ...ертуваннях для зимової допо...и. Один позк зі східнього ...ту при одному тільки зборі ...ав суму 50 000 марок. Цей ...клад говорить за фронт.

...ід бурхливі оплески зборів ...еббельс повідомив, що Фю...ер прибуде із своєї Головної ...вери, щоб говорити до німець...о народу, який згуртований ...ер з ним з повною віддані...ю ...о до перемоги.

Вороги обіцяють світу в майбутньому приблизно те, що ми вже дали німецькому народові

Фюрер почав свою промову ...ердженням того, що минув ...з того часу, як він остан...ра промовляв у цьому місці ...мецького народу. Він був ...ений в цьому році ділами, а ...ромовами. Я вважаю, так з'я...ав він, неправильним пра...ити над створеним того, що ...ось вже було, навпаки я ...ваю сказати правильним працювати над тим, чого від нас вимагає час. Склеїти Атлантичний союз, звичайно, дуже просто. Але зате ця дурниця не матиме значення на довгі роки. Вона просто усунеться суворими фактами. З інших причин для наших противників легше говорити, бо вони несподівано відкрили нашу програму, і ми дикимось з подивом, як вони обіцяють світові у майбутньому приблизно те, що ми вже дали німецькому народові і за що ми до кінця йдемо війною на інших.

Є, іронічно зауважив Фюрер, дуже дотепні речі, коли, наприклад, американський президент говорить, що в майбутньому кожен має право не знати нужди, або щось подібне; тоді можна тільки сказати, було б мабуть багато простіше, коли б цей президент замість того, щоб всю робочу силу своєї країни марнувати для війни, виробляв якусь корисну продукцію. Він мусив би турбуватись за свій власний народ, який розміщується по десять чоловік на квадратовий кілометр і серед якого, не дивлячись на це, панують нужда та злидні і налічується 13 мільйонів безробітних. Якщо ці панове тепер несподівано оголошують себе рятівниками, ми у майбутньому турбуватимемось за те, щоб нужда минулого мала свій кінець.

Ми у великому разі не тільки у щось вірили, але і робили те, в що вірили. І тепер ми віримо, що мусимо бити ворогів до остаточної перемоги. Ми не тільки віримо в це, а й здійснимо його. Звичайно, ми не можемо з цими людьми сперечатися про розуміння віри. Хто, наприклад, вірить, що Намсос буа перемогою, або Андалснес був перемогою, або хто вірить, що Дюнкерк буа найбільшою перемогою в історії світу, або що одна експедиція, яка тривала дев'ять годин, була дивним доказом мужності нації, з тим ми природно не можемо порівнювати наші „скромні" успіхи. Що ми викинули їх з Балкая, що ми завоювали Грецію, що ми оволоділи Критом, що їх виганяють з Африки, все це нічо. Але коли денебудь пара чоловік висадиться, щоб несподівано захопити один форпост, це вважається великими діями. Отже, хто так вірить, той не розуміє нашого поняття віри. Правда, в ці дні вони мають векселя на майбутнє. Вони кажуть, що прийде другий фронт. При цьому я не хочу говорити, що ми не готуємось до другого фронту. Коли пан Черчіль каже, що хочемо німцям лишити вишукувати, де імперії. Уже у 1939 році ми і коли ми його відкриємо, тоді були нічо, бо вже тоді Черчіль я можу тільки сказати: Пане виступав і говорив, що небезпеку Черчіль, на мене ви ніколи не діяльності німецьких підводних наженете страху, але що ми му- човнів можна вважати усунутою. симо міркувати, це правда. Бо Він хотів знищити більше підводних човнів, ніж їх мала Німеччина взагалі. Чи пан Черчіль перше місце для відкриття другого фронту вдало обрав, чи ні, про це навіть в Англії думки розходяться. Але цілком однаково, де він розшукає місце, він може завжди говорити про вдачу, коли він залишиться на материку дев'ять годин.

Початий наступ проходить так, як ми вважаємо потрібним

Фюрер, між іншим, продовжував далі: 1942 рік, а мого погляду, залишає вже позаду питання про випробування долі німецького народу. Це питання розв'язано взимку 1941-42 р. Я можу говорити, що німецький народ і зокрема його озброєні сили були відважні і міцно трималися. Гіршого не може бути і воно більше не прийде. Це було дуже важке і суворе випробування. Не зважаючи на це, ми ці найважчі часи не тільки витримали, а й спромоглися виставити нові наступальні дивізії. З цього розпочатий наступ йде не так, як принаймні думали наші противники, а так, як передбачали ми. Я вірю, що Німеччина може, коли кинути погляд назад, бути задоволеною минулими трьома роками. Це була завжди тверезо постановка мети; часто дуже відважна там, де вона мусила бути відважною; обміркована там, де вона могла бути обміркованою; обережна там, де ми мали час; передбачлива там, де ми вірили, що мусимо при всіх обставинах бути передбачливими. Але ми були дуже відважними там, де одна відвага могла нас врятувати.

Для цього року ми мали дуже просту програму: 1) за всіх обставин утримувати те, що мусили утримати, тобто дати можливість забігати іншим там, де ми не передбачаємо посилювати, триматися з залізною твердістю і вичікувати, хто тут найперше втомиться, 2) неминуче далі наступати, де наступ при всіх обставинах потрібний. Мета при цьому зовсім проста: знищення правої руки інтернаціональної змови капіталізму і большевизму. Тут ми поставили собі кілька завдань. Я можу тут тільки взагалі про них згадати, щоб довести до свідомості німецького народу про те, чого досягнуто за ці кілька місяців. Першою метою було забезпечення нашого домінуючого становища на Чорному морі. За цю мету велась боротьба в Криму із змаганням за Керч і Севастополь. Після того, як ми з цим впорались, стало необхідним усунути відтулини. Найближчим завданням стала підготовка прориву на Дон. Між тим ворог з свого боку підготував наступ з метою прорватися від Харкова до Дніпра, щоб прове-

(Закінчення на звороті)

Націонал-соціалістична Німеччина й союзні з нею держави вийдуть з цієї війни з славною перемогою

ти до провалу всього нашого південного фронту. Операції закінчились в трьох битвах новими знищеннями більше як 75 дивізій нашого большевицького противника. Після цього розпочався наш власний великий наступ. Метою тут було: 1) відбиття у противника останньої хлібородної області, 2) відібрати у нього решту вугілля, 3) наблизитись до його нафтових джерел, захопити їх або принаймні ізолювати їх. Але далі наступ мав завдання 4) просуватись далі до перетину шляхів сполучення в Кавказом.

До цього Фюрер додав, якщо жидівство хотіло затіяти світову війну для винищення арійських народів Европи, будуть винищені не арійські народи, а жидівство. Теперішній великий німецький наступ спрямований проти останньої і найбільшої транспортної артерії Советського Союзу, Волги. Тут удар спрямований особливо між коліном Дону і Волгою саме з метою захоплення Сталінграда, не тому, що це місто носить ім'я Сталіна, а виключно тому, що це стратегічно важливе місто, і тому, що нам ясно, що з виключенням Дніпра, Дону і Волги як шляхів транспорту для Советського Союзу прийде те саме або гірше, що могло б прийти для Німеччини, якби ми втратили Рейн, Ельбу, Одер і Дунай. Бо тільки по величезній течії Волги лише за шість місяців транспортується біля 30 мільйонів тонн вантажу. Це складає стільки, як протягом цілого року транспортується Рейном. І цей транспортний шлях відрізаний вже протягом довгого часу. Тепер складається особливе становище біля Сталінграда, який ми також оточили. Цим самим досягнуто і зміцнено передбачуваний заслон. Кожен може бути певним, що жодна людина не зрушить нас з цього місця.

Це дійсно хрестовий похід Европи

Що стосується дальшої мети, то ви розумієте, продовжував далі Фюрер, що я про те не говорю, бо йдеться про мету, яка переслідується зараз. Але настійде хвилина, коли німецька нація матиме повну ясність про цю дальшу мету. Але я вже тепер можу говорити, що ми ставим собі як найважливіше завдання організацію цього гігантського простору. Для нас справа полягає зараз в тому, щоб з цього окупованого простору не тільки забезпечити сировиною, а й харчуванням Европу. На цій підставі перш за все повинен бути приведений в порядок транспорт. Це величезна транспортна сітка, яка вже сьогодні в переважній більшості обслуговується німецькими залізницями. Є тисячі мостів, які потрібно зараз заново відбудувати. Все це відбувається протягом кількох місяців і в найближчі тижні буде закінчено. Є серед наших противників люди, які запитують, чому німці несподівано зупиняються. Тому, що ми передбачливі, бо ми так довго стоїмо будь-де, поки маємо забезпечений транспорт. Ми організуємо сідлом за фронтом транспорт і сільське господарство. Область мусить оживати. Частина цього господарства взагалі новинна бути перебудована. Що вже тут досягнуто, має велетенські розміри. І якщо овечі години, такі як Д. Купер або Ілен кажуть, що це була велика помилка, що пішці прийшли на Україну чи Кубань, то вони скоро побачать, чи дійсно це була помилка.

Перші хоч і скромні наслідки цієї діяльності, на наше щастя, ми вже можемо показати німецькому народу. Ми ще тільки робимо початок. Вже в наступні роки ці області будуть організовані зовсім інакше, і нарешті слідом за цим прийде організація цілого господарства; далі йде гірництво, яке також мусить ожити, потім електроенергія і т. д. Коли б ви побачили, як там працюють, ви б зрозуміли, що також і в час, коли здається, що нічого не робиться, зроблено надзвичайно багато. Поряд з цим йде звільнення населення від путнків большевицької сили, яка духовно ще й сьогодні тримає в стані приголомшення мільйони людей, можна сказати навіть в стані постійного страху, про який ні Німеччина, ні будь-яка інша країна не може мати уявлення, це страх перед комісарами, перед ГПУ, страх перед всім режимом, що поневолював мільйони, все це поступово мусить бути усунуто. Є інші області, в яких люди вже стоять в наших рядах і борються на нашому боці. В той час, як ми в Північній Европі, на Заході і на всіх інших фронтах стоїмо готові до оборони, Німеччина тим самим створює могутні передумови для організації Европи.

До цього ще слід додати дальшу розбудову наших союзів. Тут на першому місці стоїть співпраця з нашим найдавнішим союзником, з Італією. Не тільки на одному фронті ми боремося спільно, але сьогодні вже на цілому ряді відтинків фронту. Це означає, що всі надії наших противників, які вірять, що вони зможуть зламати цей союз, виявляються помилковими. Ми знаємо цілком певно, якою була б доля німецького і італійського народу. Але ми також знаємо, якою була б доля Европи, якби переміг інший світ. Якщо наші противники сьогодні кажуть, що вони, звичайно, візьмуть на себе захист Европи від большевизму, коли Німеччина буде переможена, то я можу тільки відповісти: хай Англія вважає на те, щоб саму себе захистити від большевизму. Якщо в одній країні архієпископи мають на одній стороні алтарного покрову большевицькі знаки, а на другій — знаки своєї країни, я з сумом дивлюсь на їх країну. Німеччина і Італія, так само як і Іспанія і цілий ряд інших европейських народів, як Румунія і т. д. покінчили з большевицькою проблемою. Чи й інший світ покінчить з цим, це покаже тільки теперішня війна, але що цей інший світ не зможе вирватися з нами, в тому можуть бути переконаними. Якщо ми згуртуємо всіх наших союзників, румунів і мадяр, хорватів, словаків і перш за все фінів, а далі іспанців, тоді ми справді можемо говорити, що це вже зараз є хрестовий похід Европи. До цього слід додати німецьких добровольців нашої СС — зброї і окремі легіони европейських держав. Це дійсно Европа, що знайшла себе тут в боротьбі на Сході, до того ж в цій війні рішуче виступила Японія. Тепер існує охоплюючий весь світ союз не тільки нічого не маючих, але всіх народів, які борються за честь і повагу і які об'єднані для знищення найпідлішої коаліції Сходу, яку будь-коли бачив світ.

Кінець для Англії буде жахливішим, ніж початок

Фюрер повернувся ще раз до тверджень противників про успіхи німецьких підводних човнів. Противники говорять: ми маємо величезні оборонні засоби. Ми маємо нові методи, з допомогою яких ми можемо запобігти небезпеці. На це ми можемо сказати тільки одно—німецький дух не спочиває на своїх успіхах, по-перше, ми своїми підводними човнами перевищуємо всі досягнення противників. Це не може бути заперечено. У нас є не тільки безперервне дальше будівництво, але також і перш за все виробництво нової зброї. До цього часу ми кожного року виступали з новою зброєю, яка перевищувала зброю противника. Так буде і в майбутньому.

Поряд з розмовами про другий фронт знайшли проти Німеччини ще один засіб—бомбардування невинного цивільного населення. Людина, що винайшла цю війну бомбами, освідчила, що така війна в майбутньому ще буде посилена. Я хотів тільки одно висловити—в травні 1940 року Черчіль послав перші бомбардувальники проти німецького цивільного населення. Й тоді майже 4 місяці безуспішно його умовляв. Тоді почали бити ми і то так грунтовно, що він несподівано став називати це варварством. Людина, яка має все це на своєму сумлінні, якщо я не братиму до уваги генерального розпалювача війни Рузвельта, який у всьому винен, тоді одважилась виставити себе зовсім невинною. Сьогодні вони знову застосовують цю війну. Але прийде час, коли ми їм відповімо. Тоді обидва генеральні розпалювачі війни разом з їхніми жидівськими співучасниками будуть примушені відповідати перед своїми народами. Кінець буде страшніший для Англії, ніж початок.

Післявійськове майбутнє — антисемітичне

1 вересня 1939 року в тодішньому засіданні Рейхстагу я висловив дві речі. Після того, як нас примусили до цієї війни, війна в світі сила — ні зброя, а також і час — не зможуть нас перемогти, і якщо жидівство викликало цю війну, то будуть винищені не арійські народи, а жидівство. Тим, що керують боженільною людиною у Білому домі, вдалося втягнути у війну один народ за другим. Наслідком цього виникла антисемітична хвиля. Держава за державою, які вступають в цю війну, одного дня стануть антисемітичними державами. Жиди вже одного разу і в Німеччині сміялись з моїх прогнозів, не знаю, чи сміються вони ще й зараз, чи сміх їм уже минув. Я можу запевнити, що сміх їм мине всюди. Я буду триматися твердо цього прогнозу.

Ця війна дає світлу сторінку товариства народів

Фюрер згадує далі тих, завдяки кому досягнуто за останні місяці успіхи світового значення. Він згадує по тому, який людський героїзм, а також людські болі і страждання криються в коротких лаконічних повідомленнях збройних сил.

Якщо зважати на успіхи, які стоять за короткими повідомленнями про нагородження лицарським хрестом і подібним, слід би розуміти, що при всьому тому, що робить також і батьківщина, вона не може достатньо взагалі віддячити своїм солдатам.

Це стосується, говорить Фюрер, не тільки наших солдатів, але і всіх солдатів союзних з нами націй. При цьому треба згадати, що німецькі збройні сили при застосуванні їх діють інакше, ніж англійці, що посилають інших завжди туди, де найнебезпечніше. Ми вважаємо цілком зрозуміло за наш обов'язок і честь нести наш кривавий вантаж. Ми з нашими союзниками боремся як вірні і абсолютно чесні спільники. Ми вважаємо це для себе необхідним, бо тільки з цієї найважчої боротьби в нашій історії врешті вийде те, що нам, націонал-соціалістам, вийшовшим з першої світової війни, завжди було метою — величезна держава, що в стражданні і радості складає тісно згуртовану єдність народів. В цій війні виступає велика світла сторінка, саме товариськість, бо всі німецькі племена беруть участь в цій війні, і тому заспокоєння Великонімеччини є не державний, а всенародній акт. Так, це є підписаний кров'ю всіх вічний документ, який дає цій державі внутрішній зміст. У нас є одна єдина цінність. Це цінність вірної сміливої людини, людини вправної, зосередженої і хороброї людини, якій властиво бути вождем свого народу.

Жодна буржуазна держава не переживе цієї війни

Дійсно старий світ іде до знищення, бо з цієї війни повстане зміцнена кров'ю єдність народів. Багато сильніше, як ми, націонал-соціалісти, після першої війни, вона може здійснюватись через наше визнання зір в націю. Цілком певно, що ні одна буржуазна держава не переживе цієї війни. Рано чи пізно вона мусить відкрити карти. Тільки той, хто може згартувати свій народ не тільки державно, а й суспільно в одну непорушну єдність, вийде із цієї війни переможцем. Чи вірите ви, що якийнебудь німець зміг би запропонувати тим солдатам, що перемогли, можно повернутися з цієї війни, якусь іншу Німеччину, а не націонал-соціалістичну в розумінні справжнього здійснення нашої ідеї дійсної єдності народів? Це неможливо і це буде у майбутньому найбільш багатою користю цієї війни.

Але я хотів би тут, підкреслив Фюрер далі, не пропустити згадки поряд з фронтом і про батьківщину. Я мушу вказати на те, що німецьке робітництво надзвичайно багато працює і що воно лишається вірним своїй теперішній дружині, своєму керівництву і перш за все своїм солдатам. Я мушу вказати на те, що так само сільське населення виконує свої обов'язки, що перш за все мільйони німецьких жінок включені в цей процес праці. Нарешті я мушу вказати ще на те, що і наша трудова інтелігенція цілком віддає себе кожним окремим своїм представникам, щоб озброювати фронт і ніколи більше не дати фронтові прикладу 1918 року. Тому, якщо я сьогодні можу казати, що ви можете цілком спокійними бути за Схід, Захід, Північ і Південь, німецький фронт наших солдатів стоїть непорушно, то я так само можу сказати фронтові: німецький солдат ти можеш бути спокійним, тобою стоїть батьківщина, ніколи про тебе не забудуть. Тиждень за тижнем, місяць місяцем благо нашого народу усіх галузей життя все більше і більше зливаються в єдину нерозривну єдність і ця єдність особливо знову виявляється в великій допоміговій діяльності, яку ми маємо провести цієї зими. Але я можу ще запевнити іншого боку, як безмежно мужньо ця німецька батьківщина саме там, де стосується найтяжчої жорстокості, сприймає і переживає війну. Тут тільки здійснюються численні героїчні вчинки не тільки чоловіками, а також і жінками, і не тільки жінками, а також і дітьми. В цілком, всім своїм життям і цілковитій свідомості, що ми з війні є єдиною спільністю, і точно знає, що ми або встоїмо переможно в цій або всі призначені на знищення.

Фюрер закінчив: наші танки можуть вести для доти, доки вони спроможні. ми можемо робити, щоб їх, те ми робитимемо. Щоб будь-коли нас били—це ливо і виключено. Націонціалістична Німеччина з нею держави, як ції, дійсні народи і держави, вийдуть і з славетною перемогою.

...раковане при попередньо- ...теперішньої здо- ...ду, культуру. Але ж ... добре освічена й мала твер- ...речив. Та Шустрий ви- ...кримав і нічим не ... тому числі Сергій помітив кубанського ...

...ральні чорноземні області

...ано, що Сталін видав тистикою тут мешкає біля 14 ...ку наказ", бо кож- мільйонів людей. Вся ця площа ...року збільшує смер- дорівнює 268 000 кв. кілометрів. ...ську для цілого Важливі міста- це Орджонікідзе- ...ий наказ розпочавний град, що вже давно знаходиться ...е, що сам черво- у німецьких руках, а також Ли- ...ує не спостерігається пецьк, Воронеж, Курськ та Орел. ...е-не-де Сільське господарство в цьому ...ські армії краю дуже добре розвинене. ...ому натиско- Врожаї перевищують середню ...роби закінчуються цифру врожаїв всього Советсько- ...нових терені- го Союзу.

...ська, Сальськ ...е давно в ні- Скотарство тут стоїть теж на ...далеко позаду високому рівні. Відповідно до ...ських військових високого розвитку сільського ...е за залізничне спо- господарства, була розвинена й ...ень від Дону—від тутешня харчова промисловість. ...області до Нижньої Тут багато млинів, цукрових, ...ться в руках нім- олійних та маргаринових заводів. ...ку Кубань вони теж У цій центральній чорноземній області є й багато мінералів. Грунт багатий на мергель, вапняки, різні глини та крейду. Чимале значіння мають і поклади фосфориту та заліза; треба тут теж згадати і про курські магнетові аномалії. В Липецьку й Калачевську є теж невеликі залізні рудні. Вся ця сировина дає змогу досить добре розвинути тут промисловість. Центрами важкої індустрії є міста Брянськ, Орджонікідзе, Людиново й Липецьк. Осередки машинобудівельної та металообробної промисловості—це Орел, Воронеж, Тамбов і Пенза. Особливе значіння мають машинобудівельні заводи й металообробні фабрики у Воронежі. В Орджонікідзеграді є значні сталеві ливарні, а в Орлі—завод тракторних частин. Район від Брянська до Орджонікідзеграда до найбільших машинобудівельних центрів цілого Советського Союзу.

Хто розуміє значіння цих просторів, що тепер знаходяться в німецьких руках, той розуміє також і те, чому німецькі успіхи викликали не лише у Москві, а й у всіх союзників таку паніку. Лондонська преса щодня підкреслює, що ці втрати Советського Союзу матимуть вирішальне значіння для майбутнього, бо наступної зими Советський Союз не зможе себе прохарчувати. А тим часом німецький наступ пішов ще далі й увесь час іде тим самим темпом. Советському Союзові доведеться втратити ще нові цінні терени, що безперечно, здамає всю його військову бувідлю.

Оад)

Сільськогосподарські фахи в Німеччині

Відколи німецьке селянство об'єдналося під проводом «Організації прохарчування населення Рейху», ця організація робить усі можливі заходи для того, щоб розбудувати німецьке сільське господарство та підвищити його продуктивність. Для цього держава видала закон, який забороняє роздрібнювати селянські господарства—ділити їх між дітьми та продавати або заставляти —й забезпечує хліборобам ринок збуту та справедливі ціни на їхні продукти. Крім того, зроблено все, щоб пробудити творчі сили селянства та створити сприятливі умови для їх розвитку.

У протилежність до большевизму, який відкидає творчу працю одиниць і визнає тільки маси, націонал-соціалізм підтримує кожну здібну одиницю та дає їй змогу поширити свої здібності навчанням і практичною працею. При цьому мають на меті найвищу суспільну користь, але збільшення продукції відносить і прибутки самого селянина. «Організація прохарчування населення Рейху» присвячує велику увагу докладному теоретичному та практичному навчанню майбутніх робітників у сільському господарстві та в інших зв'язаних з ним заняттях. Вона дбає, щоб з них виходили не вузькі фахівці, які вміють працювати тільки з трактором, або з машиною для доєння корів і зовсім не розуміються в сівбі, живлях, обробляванні та угноюванні грунту, а робітників, які знаються в всіх сільськогосподарських працях. Німецьке сільське господарство має чимало добрих фахівців, але своїх фахових знань вони набувають уже після докладного засвоєння всіх сільськогосподарських праць. Тільки той, хто два роки попрацює за встановленим схваленим планом під контролем окружного хліборобського уряду й складе відповідний іспит, дістає назву хліборобського помічника. Після цього він може або вчитися якогось окремого фаху в галузі сільського господарства, або набувати після двох років дальшої праці в сільському господарстві звання сільськогосподарського робітника. В селянському господарстві можна влаштуватися на наглядача або машиніста чи тракториста. Здібні хлопці після засвоєння хліборобських праць володітимуть теорією сільського господарства й будуть добрими господарями на своїй землі.

Поруч господаря та хліборобського робітника в сільському господарстві працюють виноградарі, свинарі, вівчарі, птахівники, гуральники, годувальники хутрових звірят, пасічники, садівники, рибоводи й рах ваники. Здібним господарським учням відкрита дорога й до вищої школи. Професії лікарів, ветеринарів, учителів народніх та господарських шкіл належать до професій сільськогосподарських не менше, ніж професій лісничого, птахівника або інженера водяного господарства та агронома.

Як пасічник і виноградар, так і птахівник та годувальник хутрових звірят, коли він хоче бути добрим фахівцем, мусить мати й загальні сільськогосподарські знання. Німецькі фахові школи виховують учнів так, щоб при потребі вони могли заступити робітника спорідненого фаху. Кожний з них—добрий хлібороб і до того майстер у вибраному собі спеціальному фаху. Жінки можуть вчитися на господинь, помічниць у хатньому господарстві, вихователюк, рахівниць, провідниць дитячих садків, няньок, садівничок, птахівничок, пасічничок тощо.

(Оад).

РОБОТА НА ЕВРОПЕЙСЬКОМУ КОНТИНЕНТІ ВСЕ БІЛЬШАЄ

(ПФС). За даними Державного Статистичного Управління, кількість безробітних на континенті Европи, включаючи й Німеччину, від 1932 року до 1942 року зменшилася з 8 мільйонів до менше, віж 1 мільйона чоловік. Таке сприятливе становище появляється не покращенням европейської кон'юнктури, а свідомою перебудовою державної економічної політики деяких европейських країн, які з 1933 року переслідували мету охолити роботою все населення. Ця перебудова, проведена під керівництвом Німеччини та Італії, викликала зміщення господарського об'єднання континентальних країн і нормалізацію співвідношення сил поміж країнами. В результаті цього величезна кількість населення включилася в загально-державну роботу, яка зайняла велику кількість населення й тим рішуче вплинула на зменшення безробіття в окупованих місцевостях. У континентальній Европі—без Німеччини та країн, від яких не одержано даних (Італія, Іспанія, Португалія, Греція) —в 1928 р. було 570.000 безробітних, в 1933 році кількість їх збільшилася до 2,7 мільйона, а в 1935 році досягла 2,8 мільйона—найбільшої цифри. Після цього кількість безробітних у цих країнах почала зменшуватися й у 1941 році знизилася до 946.000, а в біжучому році вона ще менша.

...ув у одній камері ...й не уявляв собі ...о означало посиді ...оридорі Він не пе... того страхіття, ...олено перед ним і ...майже задоволений ...ов на цей раз легко ...ося з допитом. По... з коридорі, можли... для того, щоб слід... деякі справки й ...ачевидно його випус... Та це був величез... ...ою. Йому дове... ...ати до самого ран... ...всім п'яти чолові... ...ні куняли, сидячи на ...тях.

...ово холод провизу... ...искрізь все тіло й ...ав усі його члени. ...ник хотілося спати. ...ники самі заплющу... ...а лише від їх зводив... ...ього підходив куд... ...ду і шпохвав куля... ...ід бік.

...ут спати не дозво... ...ірубим безжалю... ...ласом якнаймен...

...ля Сергія підведених із ...табуретки й починав ходити по коридору.

—Ходити також не дозволено! Не хочеш сидіти, можеш спокійно стояти!— знову наказував той же голос.

Залишилося одно право —сидіти або стояти.

Надійшов довгожданий ранок, але він не приніс ніяких змін. Змінялася варта заступила друга й по коридору знову снували такі ж самі постаті. О сьомій годині ранку всіх, хто був в коридорі, зводили до вбиральні й знову на ті ж самі місця до слідуючого ранку. Більше виводити на повітря не дозволялося. Коли хтось захотів би протягом доби ще раз сходити до вбиральні, то йому не дозволялося. Як собі там знаєш, але виходити не дозволено. Хоч як здавалося б не дивно, але це —гірка правда. І цю правду треба було переносити. В коридорі бруднити теж не дозволено. Один вихід —штаніг. Але при тому ...ерчуванні, що їм давали, багато було навіть одного разу за добу ходити до вбиральні. Та на цьому зупинятися не будемо, читачу, напевно, стане зрозуміло, коли сказати, що по коридору було чисто і вбиральнею тхнуло повітря.

Пройшов день, який у сірозелених стінах коридору мало відрізнявся від ночі, й наступила друга ніч, за нею третя, четверта, п'ята, а там і шоста. Всі вони були так подібні одна до одної, що всі разом здавалися однією довгою ніччю. Дерев'яніло тіло, почали напухати кінцівки, порозпирало брезклі пальці, ніг зовсім вже було не чути, вони не вміщалися в черевиках, хоч Сергій і порозпускав до останньої шнурка. Очі налилися кров'ю, обличчя від припливу крові посиніло, як у людини, яка висіла вниз головою. Рівно о другій годині ночі його викликали до слідчого, який запитував усе те ж саме, нагадуючи про Єфремова та Чехівського. На шосту ніч, коли Сергій зайшов до слідчого, Шустрий глузливо почав:

—Що це ви, хлопче, так змарніли, видно за вами поганий догляд? О, і які ж то шкідливі хлопці, так вас змучили! Може ви і їсти хочете? Вас мабуть, погано й годують? Ой, Ой! Добре, ось я зараз розпоряжусь!

Він покликав вартового і через хвилину на столі слідчого появились дві шклянки чаю з лимоном і бутерброт. Шустрий взяв одну шклянку і почав пити, смачно прицмакуючи губами, а другу підсунув до Сергія.

В Сергія аж руки затремтіли, він кинувся до стакана, але якась невідома сила штовхнула його назад.

—Не соромтеся, пийте,— запрошував слідчий, — бо ви, мабуть, трохи й промерзли до того?

Сергій мовчав. Шустрий, випивши чай, устав і почав ходити по кабінету. Далі вийшов, залишивши на столі чаган. Це вже в його була така натура— залишати в кабінеті самого підсудного, не прибравши нічого зі столу. Так він залишав і десь ходив годину або й дві. Дехто з підсудних, гадаючи, що наган у повній справності, пробував узяти й оглянути, міркуючи при цьому про втечу, але в ту ж мить нападали на нього курсанти й починали бити. „А, мовляв, слідчого хочеш забити?" Насправді ж у нагані не було жодного патрона або він був зіпсований.

Та Сергій про це вже чув і тепер навіть не глянув на те, що лежало на столі. В кабінеті стихло. Тепле повітря, мов рідна мати, зогріло сергія і він в ту ж мить, схилившись на стіл, заснув міцним сном. І поплили перед ним чарівні сни.

(Далі буде).

Село відбудовується

Довге й велике село Гирявка Дубов'язівського району. Мабуть кілометрів з п'ять тягнеться воно вздовж старовинного битого шляху. Цей шлях—німий свідок багатьох подій, що відбувалися в минулому на землях нашої батьківщини. Так, ще в сиву давнину по ньому їздили запорожці та котилися навантажені сіллю та рибою чумацькі вози. У свій час цим шляхом довелося проїжджати й славозвісному Тарасу Григоровичу Шевченку, який робив свій відпочинок у селі Гирявці.

В часи революції по ньому, ніби гайвороння, літали різні „білі" та „червоні" банди, які, незалежно від свого кольору, однаково грабували гирявців. Цей час селяни переживали, як важку кару.

Пройшла революційна смута. Але прихід до влади большевиків не покращив життя. Не встигли люди дихнути вільно, як пішли „сталінські п'ятирічки", колективізація, державні позики, стахановщина тощо. Кривава колективізація та ліквідація приватньої власності на засоби виробництва остаточно зруйнували людське життя з його внутрішньою патріархальною радістю й перетворили селян на кріпаків і жебраків. День і ніч було працюють гирявці в колгоспній кагалі й одержують на трудодні мізерні грами. В 1932-33 роках над Україною пронеслася гостра коса голодної смерті. Всі ще пам'ятають ті жахливі роки. В селі й на шляху—всюди лежало безліч опухших, вмираючих від голоду людей. „Прокляті часи"—згадують селяни тепер про большевицьке минуле.

Про неміцність жидо-большевицької влади знали всі й з нетерпінням чекали того щасливого дня, коли вона впаде. Була якась невиразна надія на захід.

Почалася війна, а незабаром довгим і широким шляхом через Гирявку їхали героїчні вояки Великоніменчини. Совєтська система загинула назавжди й безповоротньо. Але відступаючі большевики, як і звідусіль, з Гирявки вивезли весь сільськогосподарський ременант, вигвалали худобу й забрали хліб.

Теперішній старшина общинного двору Василь Павлович Руденко в бесіді з нами сказав так:

—Коли у вересні місяці минулого року я приймав майно, що належало колишньому колгоспові, то в ньому, крім землі та напівзруйнованих будівель, нічого не було. Конюшні та волозні були порожні, двері в коморах на розстіж, на подвір'ї не стояло жодного плуга. На полі гинули некошені хліба... Довелося починати все з початку.

З вступом німців відкрилася нова сторінка в історії нашої батьківщини. Одноразово з гуркотом гармат ва Україні здзвеніли в хлібах коси, застукали відбудовчі молотки. Селяни Гирявки також приступили до праці. Почали приводити з поля коней, яких не встигли забрати большевики, сільськогосподарський ременант... Рік напруженої праці дав свої наслідки.

—Живемо й працюємо!—говорить старшина общинного двору №9 і як доказ він розгорнув свого блокнота й прочитав декілька відрадних цифр про своє господарювання.

Василь Павлович попрацював свою шляпу, зробив хвилинну паузу, а потім, усміхаючись, додав:

—Теперми багачі! Одного ячменю обмолотили з площі більше, ніж 300 га. І врожай, знаєте, непоганий, якщо врахувати умови. Маємо 10-12 цнт з га. Маємо і коні, і воли, і ременант. Посіяли озимини 280 га—на той рік будемо мати достатню кількість хліба.

Звільнені від кабали жидо-большевизму, селяни Гирявки, як і всі інші українські села, під керівництвом Великоніменчини будують нове життя. Вони розуміють, що нанесену большевиками руїну, можливо подолати лише наполегливою працею. „Без праці нема хліба"—ця аксіома стає керівним стерном у житті кожного селянина.

Зараз село ділить землю. Почуття радості індивідуального господарювання окрилює селян до ще більш активнішої праці. Якраз праці, якнайщиннішого скарбу народу, й вимагає зараз наша країна.

Рейхскомісар України п. Еріх Кох, характеризуючи стан сучасної України, сказав так:

„Україна є й буде країною найтяжчої відбудовчої роботи".

Ці слова повністю відповідають дійсності. Щоб позбутися всієї руїни, що її принесли на Україну жиди та большевики, треба багато й настирливо працювати.

Біля станка, в шахті чи то на полі за плугом скрізь корисна й потрібна праця, яка допомагає німецькій зброї довести війну до остаточної перемоги над загальним ворогом цивілізованого людства—жидо-большевизмом.

М. Ланін.

Німецькі ремісничі школи для майстрів

Мета німецьких ремісничих шкіл для майстрів—виховати творчий і фаховий молодняк, який виявляє провідницькі здібності і згодом зможе керувати проведенням у життя культурних завдань. Кожне велике місто в Німеччині має такі школи для різних галузей ремісництва. Розглядаючи широко накреслені завдання цих шкіл, не треба їх змішувати з державними вищими школами мистецької освіти, що знаходяться в Берліні, Мюнхені, Відні та інших культурних осередках Німеччини.

Як приклад, наведемо тут працю школи для майстрів у Берліні. Фаховий відділ каменярів та скульпторів має зайняття: вправи в майстернях і практичні роботи на камені, моделювання та праці над гіпсом. Крім практичних робіт учні слухають теорію статики й будівельної конструкції та історію мистецтва, вивчають стилі, а також бухгалтерію, законознавство, архітектуру, малювання й географію Німеччини. Важливий відділ у цих школах—це спеціальні класи кераміки (гончарства). Навчання відбувається в навчальних і нормальних майстернях. Там вчаться токарства, будування, формування, вилювання, розмальовування та роблення гіпсових форм. Додаткові спеціальності—це керамічна хімія та різні практичні вправи.

Школа для майстрів приймає лише найздібніших учнів з метою підготовити майбутніх членів Державної Камери Пластичного Мистецтва. Тут навчають протягом трьох семестрів прикладів прикладного малювання, теорії (історія мистецтва та стилів тощо) та ведуть практичні роботи на матеріалі. Фахові вчителі в спеціальних класах для виробів із золота та срібла дають учням потрібні знання й виховують у них почуття творчої гармонійності й краси.

В класах майстрів для мистців-ковалів курс навчання триває чотири семестри. Це ремісництво удосконалюють спеціальні технічні науки. Тим самим способом побудовано й школи, де компанують тканини та моди, столярські та будівельні ремісничі школи, а також бутурницькі та мистецького тканя. Всі ці школи дають своїм учням добре та здорове мистецьке виховання. Виховують почуття смаку й форми та навчають їх розуміти справжню культуру мешкань.

Лист з Німеччини

Добрий день чи вечір дорогий друже Колічка!

Певідомляю тобі, що я жива, здорова, чого й тобі бажаю. Сповіщаю, що тут мені дуже гарно, як у рідного батька й матері. Господарі мої мене дуже люблять, я їх теж. Я господарку зву мамою, а господаря папою.

Коля, як би ти тільки глянув на Німеччину, яка вона красива та культурна! Немає в евіті другої такої гарної та культурної країни, як Німеччина. Ти, Колічка, і всі останні українці допомагайте німецьким солдатам винищувати всіх партизанів, комуністів, які може ще де залишилися, бийте їх! Де помітите шкідника, то виказуйте першому встрічному німецькому солдату. Дякуйте Гітлеру, що він вивів нас на світлий шлях. Тепер ми всі живемо радісним, веселим життям. Раніш я тільки знала, що плакала, а в Німеччині немає жодної хвилини, щоб я не співала, бо я знаю, що будемо ми жити так, як жили до війни, а так, як живе весь німецький нарід—культурно, радісно й заможньо.

Спасибі Гітлеру, що він дав нам щасливе радісне життя, що він вивів нас із темноти на світлий шлях!

Твоя Ніна

НОВИНИ ЗВІДУСІЛЬ

Людина під час сну втратила здібність говорити

Незвичайний випадок трапився в Протектораті Богемія та Моравія недалеко від Раудніца з 41-річним підмайстром у кошиковій майстерні Гаклом. Зовсім здоровим він ліг спати в постіль. Прокинувшись ранком, він відчув, що не може говорити. Ніхто з ним не міг стався паразія голосових зв'язків. Після тривалого лікування до Гакла повернулася здібність мови.

Гора почала рухатись

В 11 кілометрах від Будапешту недавно відбулося цікаве природне явище: Йосипова гора почала рухатися. В наслідок її руху зруйновано декілька будинків, в деяких місцях засипано джерела теплої води. По перебуванню геологів рух гори почався з явищем корозій у внутрішніх її шарах.

ТИПІЧНІ ЧУТКИ

У Кролевці розповсюдилась чутка, як факт, що нібито старшина Конотопського району п. Ковтун розстріляний, а коли він прибув до Кролевця, то всі здивувалися. І так з кожною чуткою.

НАКАЗ № 120

По управлінню старшини Конотопського району від 9 жовтня 1942 року

Ще зараз є випадки, коли домовласники та окремі господарчі установи не мають будинкових книг та не реєструють своїх мешканців, а тому НАКАЗУЮ:

1. Всі домовласники та господарчі установи, на території яких мешкають особи, повинні вести будинкову книгу.
2. Новоприбувші мешканці повинні прописуватися не пізніше одної доби з дня прибуття, а відбувші—виписуватись не пізніше двох діб з дня вибуття.
3. Особи, які порушуватимуть правила ведення будинкових книг прописки, а також ті, які допускатимуть ночівлю у своєму будинку осіб неприписаних, або тих, які не мають на це дозвілу поліції, підлягають штрафу до 300 крб., а в окремих випадках будуть притягнені до відповідальності, згідно воєнних законів військового часу.

Догляд за виконанням цього наказу покладається на органи поліції.

Старшина Конотопського району КОВТУН.

НАКАЗ № 121

По Управлінню старшини Конотопського району від 10 жовтня 1942 року

Не дивлячись на те, що населення ще з весни повідомлялось про заборону самочинного захвату земель, спостерігається й зараз, що дехто з мешканців м. Конотопа, околиць та сіл району самовільно захвачують землю міського та обласного фонду й засівають її без дозволу відділу міського господарства та старшин сіл. З огляду на це НАКАЗУЮ:

1. Всіх осіб, винних у самовільному захваті земельного фонду, притягнути через кримінальний відділ районового управління до відповідальності.
2. За самовільний захват земельного фонду встановити штраф від 300 до 5.000 крб. з конфіскацією посіву.
3. Догляд за виконанням цього наказу покладається на відділ міського господарства, районне управління та старшин сіл.
4. Особи, які бажають засіяти озимину, повинні звертатися за дозвілом до відділу міського господарства, а в селах—до старшин сіл.

Старшина Конотопського району КОВТУН.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка № 14. Тираж

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 2 | Конотоп. Середа 11 листопада 1942 року | Ч 2 (66)

НОВІ УСПІХИ НІМЕЦЬКИХ ВІЙСЬК

Захоплено нові території й знищено ворожу групу. Потоплено 16 ворожих торговельних пароплави

Останнє повідомлення

в суботу 7 листопада 42 року в північно-західній частині Брянського лі- велика кількість німець- літаків успішно бом- рудувала скупчення бан- тів.

Японці потопили з початку війни 189 ворожих підводних човнів

ТОКІО, 7 ЛИСТОПАДА РОКУ.

повідомляє агентство Домей", від початку схід- азійської війни потоп- японцями 189 британ- та північно-амери- ських підводних човнів ошкоджено 39. Найбіль- частина човнів перева- потоплена в Тихому та в сусідніх водах. ші підводні човни е рканського походжен- тому можна певно , що США втратили е велику частину своїх ованих човнів, придат- для далекого плавання. підкреслює агентство домей", через те зменши- можливість успіхів водних човнів. Сполуче- Штатів Америки в бою ванськими торговельни- кораблями. Далі агент- "Домей" повідомляє, від 8 вересня минулого японці потопили 391 ворожих торговельних ко- місткістю в 00.000 брт.

Чорні сороки" пішли на фронт

ТУЛА, 5 ЛИСТОПАДА. Сильна ...чорні сороки" відій- 7 моторів на фронт. Біля ...ування ...ки, вилетіли ...

Військові зведення з головної квартири фюрера:

9 листопада 1942 року

На просторах біля Туапсе німецькі та румунські війська відкинули ворога з його позицій. Одна бойова група в жорстоких боях була оточена і знищена, на других позиціях був захоплений один сильний ворожий опорний пункт.

На схід від Алагір однією атакою, не зважаючи на сильний ворожий обстріл, здобуто дальші терени.

На фронті нижнього Дону німецькі та румунські позитрині бойові сили продовжували свої атаки проти польових стоянок.

Шляхи постачання совєтів на середньому відтинку фронту були вдруге атаковані з повітря. У боротьбі проти ворожих постачальних суден, які підвозять продовольство для Ленінграда, авіація потопила на Ладозькому озері 3 транспортники.

На просторах біля Марса-Матрук німецькі бойові літаки знищили декілька британських танків та бомбардували автоколони ворога.

Одно німецьке з'єднання під керівництвом генерал-майора Ранке, яке тимчасово було відрізано, на протязі трьохденної боротьби нанесло ворогу дуже тяжких втрат.

На побережжі Каналу винищувальні літаки без власних втрат збили в одному змішаному британському з'єднанні 12 літаків та 2 чотирьохмоторних бомбардувальники.

10 листопада 1942 року

Після місцевих бойових дій у горах між Туапсе та Новоросійськом були захоплені висоти.

Біля Терека бойовим наступам німецьких та румунських військ перешкоджали особливо тяжкі умови погоди та місцевості. Не дивлячись на сильні контратаки, в упертих боях досягнено кращих успіхів. На північний схід від Моздока власною атакою, яка провадилась під час жорстокої снігової бурі, розбито кавалерійський полк совєтів та одну сильну ворожу групу. В Сталінграді відбувалася лише діяльність ударних військ.

На Донському фронті румунські війська відкинули атакуючого ворога назад. Ударні війська на північний захід від Воронїжа знищили велику кількість ворожих бункерів.

В північній Африці німецькі та італійські війська просуваються далі на захід.

Наші бойові літаки потопили 1 крейсер. Крім того, 8 пароплавів, у тому числі і пасажирський пароплав місткістю 19.000 брт. та один транспорт водомісткістю 10.000 брт. були тяжко пошкоджені. Підводні човни потопили великий військовий транспорт водомісткістю 14.000 брт., пошкодили 1 військовий транспорт водомісткістю 18.000 брт. двома попаданнями торпед та знищили 1 корвет.

25 річниця жидівсько-большевицького панування

7 листопада 1917 року минуло рівно 25 р. з того часу, як жидо-большевики скинули владу російських поміщиків і капіталістів і встановили свою совєтську владу. В ці дні жидівсько-московські комісара на всіх перехрестях кричали: „Земля селянам! Фабрики й заводи—робітникам!" Але що ж вийшло?

З вступленням совєтської влади настали часи голоду, заслання, розстрілів і нищення української національної культури. Земля селянам була дана лише на деякий час. Скоро прийшла славнозвісна колективізація, що закріпачила селян у колгоспи.

А що одержали робітники? Нічого! Вони тільки й знали, як і при капіталістах, працювати від світання до смеркання. Замість бувших визискувачів - капіталістів стали нові визискувачі-совєтські директори. Запровадивши найвитонченіший метод експлуатації—стахановщину—ці директори останні жили вимотували в робітника. Так виглядала совєтська влада на практиці.

Особливо жорстокі роки совєтської влади були відчутні на Україні. Найродючіша хліборобська Україна перетворилась у країну злидів. Зціпивши зуби, український нарід 23 роки мусив був поневірятись. Кожен з надією дивився на захід, гадаючи, що лише звідси повинні прийти народи, які б визволили нас від жидівського ярма. Наші мрії здійснились. Ці народи прийшли. Великий німецький нарід подав нам братню руку допомоги, раз і назавжди звільнивши нас від жидівсько-московської влади. Ось уже рік, як під проводом

визволителів-німців україні з енергією будують нове радісне майбутнє життя. Адже ж боротьба ще триває. Остаточно знищити большовизм—таке завдання поставили німці, й безумовно воно буде виконане. Цим самим останні народи вільно житимуть. Німці прагнуть невпинно, щоб Україну зробити вільною та щасливою країною.

У день 7 листопада в Москві й у інших містах Советського Союзу мабуть хоч і скромні, але все ж таки відбувались паради. Звичайно, що ініціаторами їх були жиди, бо більшість їх знаходиться не на передових лініях фронту, а в тилу. В цей день напевно вони немало там виголосили палких святкових промов. Однак, ми знаємо, що ці промови пусті, бо зараз говорять не слова, а зброя. Якраз цією зброєю і говорить німецька армія, яка невпинно просувається все вперед і вперед.

Коли жидо-большевикам удалося ще відзначити 25 років існування советської влади, то ми можемо з упевненістю сказати, що в дальшому вони цього дня не відзначатимуть. Їхній рай скоро перетвориться для них у пекло. Це буде здійснено, бо інакше й не може бути.

Жидо-большевикам настав кінець!

У Совєтському Союзі голод

Уілкі заявляє: „В Совєтському Союзі цієї зими будуть голодувати мільйони"

Вже з початку року між совєтами та плутократами проходять різкі суперечки відносно способу та методів ведення війни. На випадок (так вимагав Лондон ще до початку німецького наступу), якщо німці знову почнуть наступ, Сталін повинен відступати із своїми військами, щоб уникнути такі жорстокі удари, як це було в минулому році. Англія буде з совєтськими арміями в усякому випадку в контакті, щоб залишити за собою право ввести ці війська у воєнні дії в більш пізній час. Так думали далеко від дійсності в Лондоні. Але що ж зробив Сталін? Він тримався тактики опору до останнього солдата й пожертвував на кожному вершку землі життям тисяч кращих червоноармійців. Цим він доказав, що він і не хотів, і не міг слідувати порадам Лондона. Він повинен був вступити у бій, бо він не міг відказатися від Донецького басейну, від далеких полів Кубані та від природнього моста між Чорним та Каспійським морями. В цих областях знаходились усі його передумови для дальшого ведення війни. Якщо б він відказався від цих, він змушений був би в той час же здати увесь Совєтський Союз. Він вступив у бій і... був розбитий! Доля була проти нього. Цього літа він втратив не тільки урожайні землі та невичерпні джерела сировини, а ще й пожертвував життям сотень тисяч червоноармійців. Адольф Гітлер знову показав себе більше розумним, більш сильним і могутнім.

Результати втрати цих областей були для совєтів уже літом катастрофічні. Вони погіршилися ще на протязі того часу, за який було втрачено важливі нафтові поклади, коли совєти були розірвані німецьким ударом на Волгу на дві частини та втратили свою найважливішу транспортову артерію. Вже в липні Сталін дивився, як це було видно з таємного наказу про захист Совєтського Союзу за № 227 від 28 липня 1942 року, на загальне положення Совєтського Союзу, як на цілком загрожливе, бо він казкав дальший відступ рівним поразці. Це він писав у кінці липня, коли німецькі війська ще не досягли Кавказа, коли німці ще не стояли на Волзі, коли тільки ті тракторні заводи Сталінграда не працювали. Майже

[illegible] ських танків та літаків, а Новоросійськ ще був опорним пунктом совєтського військового флоту на Чорному морі. Як дуже погіршилося з того часу положення для кремлівського володаря!

Кращим доказом цього являються відчайдушні крики про другий фронт та крики про військові матеріали й продовольство. Величезні територіальні втрати примусили совєти купляти зерно навіть у Канаді. Але яка користь від цього? Вони платили за зерно, але не одержували його із-за моря. Їм не тільки не вистачає морського тоннажу, але немає також можливості відправляти без шкоди вантаж у Мурманськ, бо на цьому шляху нанює німецька авіація та німецькі підводні човни.

Яка зима буде совєтам, про це розповідають із жахливою ясністю англійці та американці, які перебувають у Куйбишеві. Уілкі, як посол, заявив перед своїм від'їздом, що цієї зими мільйони людей у Совєтському Союзі будуть голодувати. Сталін сам підтвердив це повідомлення Уілкі в своєму таємному наказі, який тут був цитований та в якому він указує, що Совєтський Союз у цьому році зібрав урожай на 800 мільйонів пудів зерна менше. Але це стосується не тільки зерна. Посів картоплі наполовину загинув, жири скоротилися на дві третини, м'ясо—також на дві третини, а продукція цукру припинилася майже зовсім. Московський представник англійської газети «Дейлі Мейль» заявляє, що хоч комісарам зимою буде добре, страждання ж населення все таки буде жахливим. Англійський журналіст пише: «Комісари завжди зуміють знайти собі там теплі приміщення, де вони знаходяться. А населення? Я бачу, які жорстокі страждання його чекають. Всі мешканці, включаючи й робітників, ідуть їм назустріч. «Вже з минулої зими, продовжує журналіст далі, в Москві панує голод і смерть».

Інші англійські друкні совєтам газети указують на жахливе становище Совєтського Союзу. Вони підкреслюють, що Совєтський Союз сам не може себе прохарчувати й що потрібно йому постачати продовольство із Англії та Америки. Але як доставляти це продовольство через море, бо воно знаходиться далеко від цього—про це ніхто з них сказати не може. Ближчого шляху немає. Отже, голод неминучий, бо при розподілі продовольства береться на увагу в першу чергу армія. Це впливає на настрій солдат. Майже кожний солдат повинен був залишати дома рідних, про яких він знає, що вони засуджені на поступову голодну смерть. Але часи, коли армія одержувала по крайній мірі дійсно достатнє продовольство, вже пройшли. Один батальйонний командир, узятий в полон німецькими військами, який має орден червоної зірки, дав у цьому відношенні істотні вказівки, в яких говорило обурення старого комуніста проти Сталіна та його нахту з плутократами. Комуніст сказав: «Настрій серед населення явно виражений, і не тільки серед населення—в армії можна констатувати загальну втому від війни навіть серед комісарів так, як і серед командирів та червоноармійців. Ці поразницькі настрої можуть бути віднесені перш за все на рахунок продовольства, яке на протязі останніх місяців також і в армії помітно погіршилось. При цьому наше постачання ще значно краще, ніж постачання цивільного населення. Маси майже нічого не одержують на свої карточки».

Ці повідомлення командира підтверджуються ще американцем Уілкі, який також констатував перед іноземними журналістами в Москві, що виснажена голодом людина неадібна продовжувати боротьбу, хоч би вона мала серце лева. Так судять англійці, американці та большевики, які мають вплив, про положення там, по той бік фронту. Те, що цієї зими там відбудеться, буде таке жахливе, таке жорстоке, як ніколи ще не було в історії голодних злиднів большевицької епохи. Мільйонам людей буквально не буде чого кусати. Хто став би тепер переоцінювати значення його власних особистих турбот, які принесла собою війна? Тепер немає війни без твердості. Будем завжди задячені тому, що якщо від нас і вимагаються жертви, то ми приносим їх заради перемоги, в той час, як ті, що стоять по той бік фронту, засуджені на загибель. Нас сьогодні не гнітять турботи про завтрішній день, бо ми йдем уперед і знаємо, що ми, дякуючи силі нашої зброї, повернемо собі Європу.

ШУКАЮТЬ ДОПОМОГИ

БАТЮШКА СТАЛІН: „Рятуйте, Черчіллю,—горю!.."
ПАЛІЙ ЧЕРЧІЛЛЬ: „Рятуйте, товаришу Сталіне,—потопаю!"

Вашінгтон практикує мовчанку

СТОКГОЛЬМ. За останній час в Америці не дається ніяких офіційних зведень про бої, що відбуваються в районі Соломонових островів. Після повідомлення, що там оперують великі сили японського флоту, недавно з'явилася тільки коротка звістка без прямого зазначення району бою—про загибель чотирьох винищувачів.

Недавно ця обережна мовчанка була порушена повідомленням, що дотеперішній головнокомандувач американських озброєних сил у південній частині Тихого океану адмірал Гармлей знятий з свого поста й на його місце призначений віце-адмірал Галтей. В авторитетних колах Вашінгтона цю зміну обгрунтовують критикою, якій було піддано „керівництво операціями біля Соломонових островів, що перебувало в руках Гармлея". Зміна командування викликала в громадськості підозру, що полі в цьому секторі боротьби набрали поганого характеру, й у Вашінгтоні примушені вдатися до улюбленого англійцями методу міняти командувачів під час бою.

(Н.У.С.)

ДАНІЯ І НАДАЛІ ЛИШАЄТЬСЯ НЕВОЮЮЧОЮ КРАЇНОЮ

КОПЕНГАГЕН. Міністр Буль відкрив зимову сесію данського парламенту промовою, в якій, між іншим, заявив, що Данія і надалі дотримуватиметься становища невоюючої країни. Політика Данії твердо визначена так як це вже зазначено в зверненні уряду від 9 квітня 1940 року та в пізніших урядових заявах та постановах. Коли прийде час для відбудови, Данія співпрацюватиме з іншими народами над розв'язанням великих спільних завдань; зокрема Данія бажає тісної співпраці з Німеччиною в майбутній Новій Європі.

Фінське воєнне звідомлення

ГЕЛЬСІНКІ, 4 ЛИСТОПАДА. Фінське воєнне звідомлення повідомляє: спроби ворога переправитися двома чолнами через Вір у двох місцях західньої частини перешийка АУНУС зломалися під вогнем наших частин. Дальше на схід було відігнано ворожі частини та розвідувальні групи, які були в русі перед нашими стоянками. У північній частині Східного фронту відбито наступ ворожої частини. В загальному тут відбувалася звичайна розвідувальна діяльність. На морському фронті та в повітрі не трапилося нічого важливого.

Іноземці залишають Совєтський Союз

СТОКГОЛЬМ, 30 ЖОВТНЯ. Останнім часом у Швецію спостерігається масовий виїзд іноземців, які були залишилися в Совєтському Союзі. Через шведські прикордонні станції, особливо через шведський аеропорт з 1 вересня прибуло багато сотень англійців і американців. Справу в тому, що давніх дипломатичних представників [illegible] все тяжче одержувати [illegible] необхідні продукти харчування. А тому числі іноземних [illegible] скорочено.

Німецькі гірські військові частини

В дотеперішніх боях на Сході вони переможно воювали в дрімучих, бездоріжних лісах та болотах і брали штурмом міста. Гірський вояк скрізь воює добре, але найкраще він почуває себе в високих горах. Ці спеціальні гірські німецькі частини найкраще виявили своє вміння під час норвежського походу. Вони принесли лаври з Нарвіка та з ще деяких північних міст. Коли переможний штурм пройшов через Балкани, ці самі німецькі гірські частини поставили державний прапор на міфічному Олімпі. На що здатні гірські стрільці, годі з їх дій на Кавказі, найвищі вершини якого значно перевищують альпійські. Піднятя німецького державного військового прапора на найвищій кавказській горі Ельбрусі (5.630 метрів) привернуло до німецьких гірських стрільців увагу цілого світу.

Німецькі гірські дивізії продовжують славну традицію німецького Альпійського корпусу першої світової війни й споріднені австрійської військової формації Тірольських цісарських стрільців. І перед цією війною з альпійських країв були гарнізони з Інсбрука, Рейхенталя, Зальцбурга та ін. Але помилково було б думати, що гірські війська рекрутуються тільки з місцевого населення. Як німецький військовий флот є справа не тільки північно-приморських німців, а й усього німецького народу, так і гірські німецькі війська завжди складалися з юнаків-німців усього Рейху. Безперечно, у цих юнаків любов до природи була в самій крові. До гірських частин вступало багато мюнхенських, інсбрукських, віденських молодих студентів, які знали й любили гори. «Професія туристичного провідника – дуже відважна справа, а гірського стрільця — ще відважніша» — пише одна німецька газета.

Гірські стрільці мусять відповідати особливо високим вимогам. Для бою в горах, крім військового значення, потрібний і спортивний хист. Само собою зрозуміло, що гірський стрілець має особливу зброю: літом — гірські черевики, зимою — парти. Його помічник — мул може йти навіть болотистими стежками, якими не може проїхати піякий чотирьохколісний віз. Таким чином, гірські стрільні мають змогу везти з собою розібрані на частини гармати навіть туди, куди артилерія й дістатися не може. Гірські частини проходять особливу муштру, якої вимагає тактика гірської війни.

Найкращий атестат дає гірським військам їхній блискавичний натиск на Кавказі. Совєти, як і англійці, сподівалися, що німецький наступ сам собою спиниться перед Кавказськими горами. Вони недооцінювали здатності німецьких гірських військ. Зайняття вершини Ельбруса — це одно з найкращих досягнень, більше спортивного, ніж військового значіння. З военного погляду важливіше те, що німецькі гірські дивізії, безупинно посуваючись уперед, зайняли вже багато гірських проходів на висоті 3.000 метрів, які досі вважалися неприступними для военних операцій. Німецький вояк не знає слова «неможливо». Він не відступає ні перед численною перевагою ворога, ні перед труднощами походу в високих безлюдних і бездоріжних горах.

Важкий удар для Англії

РИМ, 24 ЖОВТНЯ. Остання велика перемога авіації держав осі в Єгипті розцінюється в Італії так же високо, як і катастрофа англійської десантної операції біля Тобрука в середині вересня. Газета „Пополо ді Рома" пише, що ця тяжка поразка при спробі наступу з повітря являється для Англії новим великим розчаруванням. Газета „Мессаджеро" наказує на надзвичайно велику кількість збитих американських винищувачів „Куртісс Т—40" і додає, що з кількості тяжко пошкоджених англійських та американських літаків значна частина не була в змозі повернутися на свої бази, і що ці літаки в усякому випадку на довгий строк або навіть назавжди вибули з ладу.

Листи наших земляків з Німеччини

ТАМАРА З СУМ ПИШЕ: „Дорогі Сенечка, Варя та Семьонова! Як чудово в Німеччині! Величезні красиві будинки, красиві види, вулиці з асфальту Дуже шкодую, що я не взяла ще деякого одягу. Я вірила видумкам у Сумах, що весь одяг буде спалений. Це брехня і наклеп!

МАРІЯ ТА ДУСЯ З ХАРКОВА ПИШУТЬ: „Добрий день, дорогі мамо, тату і брат Коля! Цього листа ми пишемо спільно, Маруся і Дуся, бо ми і живем разом, і працюємо на одній фабриці. Саме прибуття сюди було для нас великою нагодою зробити веселу подорож. Ми бачили Дніпро, місто Варшаву, яка нам дуже сподобалась. Перший раз водили нас у баню в Брест-Литовську. Наша білизна залишилась ціла. Ніхто і не думав її палити".

Рейх--найбільший в світі продуцент жита

У Совєтському Союзі жито сіяли скрізь, за винятком крайніх північних і південних областей, але відносні розміри сіяної житом площі в різних частинах СССР були різні, що залежить головним чином від кліматичних умов. Найбільша площа засіву жита (щось 50%) припадає на велике коліно Волги, широку смугу на північний схід від Волги й на захід від Вятки. Але далі на південь жита сіють все менше—там переважає пшениця й кукурудза.

Порівнюючи до середньо-европейського, врожай жита в Совєтському Союзі був дуже скромний: в 1938 році з гектара забрано в Німеччині 27,4 подвійних центнера, в Бельгії—31,5, в Данії—35,1, у Франції—20,6, в Голландії—34,4, в Швеції—26,1, а в Совєтському Союзі—9,7 цнт.

Експорт жита з Совєтського Союзу останніми роками значно зменшився, за винятком 1931 року, коли було вивезено понад 1 мільйон тонн.

До 1940 року Совєтський Союз займав перше місце по продукції жита. Площа засіву в старих російських областях становила приблизно половину всієї світової площі. До цього треба додати ще придбані численні райони східньої Польщі, Литви, Естляндії й Латвії.

Але тепер становище змінилося. Совєти втратили придбані в 1940 році й частково старі області, де сіють багато жита. На Україні в 1938 році було засіяно 3.118.400 га жита, з них: в Київській області—335.500, Полтавській—370.500, Чернігівській—396.800, в Харківській—291.500 га. Точний облік втраченої совєтами площі засіву жита неможливий.

З втратою зазначених вище областей Совєтський Союз мусить поступитися першим місцем продукції жита перед Німеччиною.

Тепер загальна площа засіву жита в приналежних до Німеччини областях така: Рейх з Австрією включно—9.197.000 га, колишня Чехословаччина—1.906.000 га, колишня Польща—7.253.000 га, Латвія—379.000 га, Литва—624.000 га, Естландія—188.000 га й Україна—3.118.400 га, що разом становить 22.665.400 га. Ця площа значно перевищує ту, що була під засівом жита в Совєтському Союзі. Таким чином, нині Німеччина є вирішальним чинником на житньому світовому ринку.

Недостача хрому в Англії та США

АМСТЕРДАМ, 30 ЖОВТНЯ. Лондонський „Таймс" зайнявся знову питанням про постачання хромом Англії та США. Наслідки його дослідженнь не дуже втішні для союзників. Втрати, які становлять 50 тисяч тонн хромових концентратів із бувшої Югославії, дуже відчутні у англо-американському постачанні цим металом, особливо ж, у зв'язку з скороченням турецьких поставок хрому, більша частина яких іде у Німеччину. Хоча Великобританія володіє покладами хрому в Індії, у Південній Родезії і в південній Африці, але добування цього металу там під час війни понизилось. В загальному добування не може покрити прорив, який спричинився в наслідок припинення югославських та турецьких поставок.

Ще більш відчутніше, ніж у Англії, являється положення в Сполучених Штатах. „Таймс" указує, що з втратою Філіппінських островів у Сполучених Штатах цілком єдине велике джерело постачання хромом. США тепер мають лише деякими, зовсім малозначними покладами хрому на власній території.

Останні совєтські порти на Чорному морі

Зайняттям Ростова німецькі та союзні війська нанесли рішучий удар становищу совєтів на Чорному морі. Найважливіші порти—Одеса, Миколаїв, Херсон, Севастополь, Керч і Ростов—були вирвані з большевицьких рук. Тому решткі совєтського чорноморського флоту або були замкнені в Азовському морі, або сховалися в східніх чорноморських портах. Але тепер кавказький чорноморський берег уже дуже багато втратив щодо свого значення для совєтів, бо німці давно вже перервали головні шляхи сполучення між решткою портів Чорного моря та центральною Росією.

Треба поглянути на карту, щоб побачити, які можливості залишилися на кавказському побережжі. Правда, повітряна лінія від півострова Тамані, що лежить проти Керчі, аж до кордону Турції тягнеться на 600 кілометрів, але завдяки своєму гористому характеру цей берег має небагато цінних портів, а саме: Новоросійськ, Туапсе, Сухум, Поті й Батум. Новоросійськ зайнятий, а Туапсе мусить витримувати інтенсивні атаки німецьких літаків. Німці та їх союзники загрожують іншим портам уже із суходолу, — найновіша Кубань, коли новеля наступ від Темрюка, Краснодара й Майкопа й зайняли повністю Новоросійськ з його 70.000 населенням та з вигідною пристанню. Розвиткові Новоросійська сприяло головним чином те, що там перевантажують сільськогосподарські продукти та нафту. Ще в середині минулого століття він був рибацьким селом, де мешкало ледве 500 людей. Решткі совєтського чорноморського флоту гадали знайти в цьому порту гарне пристановище, але розвиток сучасного повітряного флоту звів на нівець ці сподівання.

Туапсе, що лежить у 125 кілометрах на схід від Новоросійська, зустріне та сама доля. Він сполучений з Майкопом нафтопроводом, але його німці вже перервали. В той час, як Новоросійськ має великі нафтові рафінарні й фабрики цементу, Туапсе з його 20.000 населенням у господарському відношенні має значно менше значення. Чудова околиця з м'яким кліматом, з виноградниками та садками зробила його приємним курортом. Наступну пристань—Сухум—відділяють від Туапсе 200 кілометрів повітряного шляху. Тут здоровий клімат і гарний зимовий курорт. Населення налічується біля 36.000. Околиця його гориста й він не має великого господарського значення. Тільки там, де каскаські гори віддаляються від Чорного моря й завертають на схід і де по кавказській низині тече річка Ріон, є ще дві вигідні пристані. Тут лежить невеличке грузинське місто Поті—місце експорту мангановой руди з Чіатури, а ще далі на південь—відомий порт Батум, що розвинувся завдяки перевантажуванню нафти на північ і захід.

Батум сполучено з найважливішою нафтовою місцевістю над Каспійським морем—Баку з нафтогоном в 900 кілометрів завдовжки та Закавказською залізницею, що йде через Гафлис—столицю Грузинської совєтської республіки. Батум лежить серед тропічного й субтропічного тваринного світу в глибокій затоці біля підніжжя Аджарських гір. Від XV століття Батум належав Турції й лише в 1878 році підпав під російське панування. Експорт нафти, що частинно добувається з місцевих джерел і очищується у тамошніх рафінаріях, це головна праця батумського порту. До цього треба додати ще й перевантажування мангановой руди. Батум має понад 60.000 мешканців.

Таким чином, від совєтських сил на Чорному морі вже не багато залишилося; на нинішнє становище совєтського флоту на Чорному морі навіть у совєтському таборі дивляться дуже песимістично.

(Оад).

Брак гуми в Англії

АМСТЕРДАМ. Як передає британська служба інформацій, «через серйозний брак гуми» буде взято на облік всі автомашини та гумові шини, щоб з'ясувати, які з них можна ще вжити для военних цілей.

„Від початку до кінця видумане звідомлення"

БЕРЛІН, 5 ЛИСТОПАДА. Не без задоволення відмічає німецька преса твердження совєтського інформбюро, яке видано в деякому часі після німецького заперечення, що звідомлення лондонської радіостанції, згідно якого ніби німці через посередництво червоного хреста запропонували перемир'я в Сталінграді та що переговори були безуспішні, є безпідставне. Німецьке заперечення говорило тоді „про звичайну брехню британського уряду". Тепер же німецьке інформбюро стверджує, що лондонська радіостанція поширила від початку до кінця видумане звідомлення. „Берсенайтунг" пише, що совєти дали своїм союзникам почути найгіршу дотепер правду. Це звідомлення, пише далі часопис, брехливої англійської пропаганди вже навіть совєтам видається на перш.

Повернення до нормального часу

Відмінно від попередніх років, цієї зими не буде запроваджено літнього рахування часу. В ніч на 2 листопада відбувся перехід від літнього до нормального (середньоєвропейського) рахування години: о 3 годині ранку стрілки всіх годинників скрізь—також і в східніх областях—переведені на годину назад.

Громадськість звичайно цікавиться знати причину цієї зміни в рахуванні часу на четвертому році війни. Вона полягає в потребі заощаджувати енергію. Відповідна пропозиція вийшла від Рейхсміністра Шпеєра, як генералінспектора в справах енергії, і була затверджена радою міністрів по обороні держави.

Запровадження цього заходу сприятиме збереженню енергії. Коли електричну енергію перестануть одночасово всі споживачі, може постати небезпека, що електричні станції не будуть спроможні задовольнити всі вимоги—доведеться частину споживачів позбавити електричного струму. Час найбільшого споживання електрики припадає на ранок, коли вона потрібна в приватних житлах, школах, крамницях, на підприємствах тощо. Ввечері ж потреба в електричному струмі зменшується. Частина промислових підприємств, шкіл та інш. вже не працюють. Тому часткове перепечення споживання електрики з ранку на вечір має свою рацію. Само собою зрозуміло, що треба вжити ще інших заходів, щоб запровадити цілком рівномірний розподіл енергії.

ПОКРАЩЕННЯ ОБРОБІТКУ ГРУНТУ ТА ПОСІВНОГО МАТЕРІАЛУ

(В.С.) На засіданні керівників-дослідників сільського господарства обговорювалось питання про переорганізацію тутешнього дослідництва на німецький зразок. На засіданні німецькі та українські спеціалісти зайняли позицію покращення обробітку землі та посівного матеріалу новими методами. Виставка продуктів, які були одержані наслідком проведення різних дослідів над окремими сортами, переконливо показує, що старанність може досягти всього, коли вона прикладена за основними німецькими методами. Виставка показує, що при старанній праці український ґрунт збільшить набагато свій урожай.

На засіданні обласних сільськогосподарських керівників, де говорили видатні діячі німецького сільського господарства на Україні, були викладені нові, важливі пізнання в справі обробітку ґрунту та покращенні скоту. Мета—перейти від большевицьких методів господарювання до інтенсивного обробітку землі та планомірного покращення і розведення скоту—залишається незмінною й здійснюється з вперто ю настирливістю у відбудові.

Плуг, що має 4.000 років

В археологічному музеї в Упсалі є дуже цікава знахідка з прісторичних часів. Це ловге, на 1.85 метрів дубове знаряддя, що є, безперечно, плугом дуже примітивної форми. Він зроблений з грубої дубової тільяки, що вже з рядя, якому можна дати близько чотирьох тисяч літ. (а*).

По Україні

ХАРКІВ. Нещодавно при комунальному відділі харківської міської управи розпочала роботу комісія по складанню плана реконструкції м. Харкова. До складу комісії входять інженера-будівельники, архітектори, монтажники, які працюватимуть під керівництвом Наукової Ради. Комісія має скласти план відбудови старого центру—павлівського та миколаївського майданів, нового центру—майдану Німецької Армії, привокзального майдану, головних магістралів та вулиць.

КИЇВ. 1 жовтня цього року розпочалося навчання в народніх школах Київського Гебіту. Цивільна німецька влада забезпечила школи паливом та всім потрібним обладнанням. Школи укомплектовано педагогічними кадрами, серед них великий процент учителів з вищою освітою та великим педагогічним стажем.

ВОРОШИЛОВГРАД. У Ворошиловграді працюють 2 театри. Український музично-драматичний театр ставить переважно п'єси класиків української драматургії: „Наталка Полтавка" Котляревського, „Безталанна" Тобілевича та інші. Театр „Кабаре" існує тільки кілька тижнів.

НА ПРАВОБЕРЕЖЖІ ДНІПРА ПРАЦЮЮТЬ 28 МЕХАНІЧНИХ ЗАВОДІВ

(В.С.) Тільки на правобережжі Дніпра вже працюють 28 заводів, що випускають машини для сільського господарства. Їхнім завданням є не тільки випускати нові засоби обробітку землі, а й робити наявний реманент знову придатним до дії шляхом ремонтування. Практика показала, що такі заводи необхідно відвести під одне керівництво. Для цього недавно було засновано відповідне товариство. Це буде дуже сприяти розвитку промисловості сільськогосподарських машин на Україні.

Заклик

до населення м. Конотопа та його околиць

Конотопській ремісничій школі бракує слюсарного та токарного інструменту. Отже, дирекція школи звертається до населення м. Конотопа та його околиць із щирим проханням—дати чи продати за помірну плату зайвий інструмент, як то: стамески, долота, молотки, шершебки, рубанки, балки тощо.

Дирекція школи сподівається що населення м. Конотопа та його околиць відгукнеться на цей заклик і віддасть чи продасть свої зайві інструменти.

Адреса школи: м. Конотоп, Батуринська площа, № 22, Конотопська реміснича школа.

Підготуймо приміщення до зимівлі тварин

Наступили холодні дні. Раптові морози викликають тривогу. В деяких общинних дворах приміщення до зимівлі тварин непідготовлені, тобто, не утеплені.

Ми знаємо, що холодні приміщення погіршують стан продуктивності тваринництва. Адже з практики минулих років відомо, що через непідготовленість до зими приміщень по бувших колгоспах багато тварин, а особливо, молодняку, загинуло. Отже, в цьому році треба запобігти губелі худоби. Там, де ще не утеплено, слід обов'язково провести утеплення приміщень. За цю справу в першу чергу повинні взятися старшини общинних дворів та старости сіл.

Найбільша буря, яку пам'ятають люди

Цьогорічне літо в Швеції принесло бурі, які люди вважають за найсильніші з тих, що пам'ятають. У деяких околицях ліси після бурі стали схожі на бойовища; зірвана силою вихру черепиця лежить розкидана поміж вирваними з корінням деревами. В одному місці циклон зробив ши- рок на 100 метрів і кожну на кілометр дорогу через ліс. Всі дерева позривані й повалені докуни. Телефонні й електричні стовпи поломані, як сірники. Округа Вотпаріз була на деякий час позбавлена світла й електрики.

ОГОЛОШЕННЯ

Згідно розпорядження Ортскомендатури № 1721 від 8 листопада 1942 р. цивільне населення, як міста так і села з 10 цього листопада і надалі до наступного розпорядження повинно знаходитись по квартирах від 18 годин вечора до 6 годин ранку.

Посвідчення для всіх працюючих після 18 годин повинні бути негайно одержані від Ортскомендатури.

Старшина району КОВТУН.

ВОЛГА

Ось уже декілька тижнів, як кривава боротьба на Східньому фронті зосередилась на двох вітинках річки Волги: під Ржевом, на верхній течії річки, та під Сталінградом—на нижній течії, де вона, проходячи через дельончаки, вливається в Каспійське море. В одному місці недалеко від Москви советські армії стікають кров'ю від безуспішних спроб атакувати стальну стіну німецького фронту. Під Сталінградом у стремлінні смертельного відчаю большевики кидають у бій все-нові резерви людей та матеріалів, щоб хоч на короткий час перешкодити розриву їх головного шляху постачання, який з'єднує північ з півднем.

Безвихідне положення большевиків, визнане навіть московськими повідомленнями, витікає вже з тих обставин, що вперше за всю історію армії західньої Европи дійшли до самої Волги. Большевики вивні в тому, що ця „священна річка бувшої царської Росії" з'явилась тепер ареною, де після року боротьби відбуваються вирішальні бої. Тільки взявши на увагу ту першочергову роль, яку відограє „матушка Волга" в усіх галузях життя європейського сходу, можна зрозуміти все значіння теперішніх військових операцій. Ця величава річка знайшла своє відображення в багаточисленних народніх піснях та легендах. Береги Волги овіяні багатими легендами. Цієї слави лєдве чи досягала б Волга, якби вона не мала такого виключного значіння в господарському житті країни. Величезна держава з малою сітков шляхів сполучення змушена була в першу чергу використовувати свої річкові шляхи. Зробити це виявилося тим легше, що рівень Волги, яка являється самою довшою річкою в Европі, на всьому своєму величезному протязі в 3.500 кілометрів знижується від початку річки до гирла тільки на 228 метрів. Таким чином, для волжського судноплавства не існує ніяких природніх перешкод. Лише Волга витікає із області Валдайських висот і, досягаючи Ржева, вона становиться вже судноплавною, не кажучи про те, що й вище Ржева по ній можуть ходити пароми. Починаючи від Ржева, русло річки все більше розширюється. Біля міста Калініна ширина його вже досягає 130 метрів, біля Горького (бувший Нижній Новгород)—800 метрів, нижче Казані—2.000 метрів, а в районі Сталінграда містами біля 8 кілометрів.

На своєму загальному рівному, одноманітному шляху Волга приймає в свою течію 132 притоки; найбільшими з них являються річки Кама та Ока. Вона бере свій початок в густо населеній області на південь від Москви, а тому не являється випадково, що на тому місці, де зливаються Ока та Волга, виникло стародавнє місто Нижній Новгород. До цього часу Волга протікала через чисто російські області; за Нижнім Новгородом вона проходить через області морави, к занських татар, калмиків та башкирів, через „советську республіку Німців Поволжя" і наконець біля самого Каспійського моря—через киргизські степи.

Єдиною перешкодою для волжського судноплавства являються морози, в наслідок яких судноплавство на верхній течії Волги можливе лише на протязі 200, а на нижній—250 днів на рік. Це відноситься й до в рівняно великої системи каналів, кількість яких на протязі декількох століть безупинно збільшувалась. Ще не так давно був згорнутий широкий канал, який з'єднує Москву з верхньою течією Волги. Цілий ряд міст розкинулися по пісьому її узбережжі. Нема вічого дивного в тому, що у теперішній момент майже 50% усього внутрішнього судноплавства Советського Союзу припадає на Волгу. По Волзі ходить понад 1.500 пароплавів, не говорячи вже про тисячі барж і буксирів. У господарчому відношенні Волга має особливе значення для центральних областей, як зв'язок з Кавказом. Кавказька нафта доставляється в Астрахань переважно на пароплавах, а звідсіля на вожських наливних суднах всередину країни. За останні роки ця нафта набула такого ж значіння для моторизації армії, як і для механізації сільського господарства, а також як пальне для потреб промисловості. Крім того, нижня течія Волги,—в першу чергу її дельта—яка займає 6.600 кв. км., являється найбагатшими рибними місцями в усьому світі. Так, осетровий промисел став основою до створення на нижній Волзі великої промислової галузі.

Вихід німецьких озброєних сил на нижню течію Волги викличе катастрофу всієї советської господарчої системи, розміри якої зараз неможливо врахувати тим більше, що большевиків понесли вже неможливі втрати в наслідок зайняття німцями цілого ряду промислових міст, сільськогосподарських областей та районів, які багаті на сировину. Цим можна пояснити відчайдушний опір советських військ під Сталінградом. Московські запрявила в повному відчаї просять допомоги у капіталістів-плутократів. Незмірні кривавї жертви, принесені Сталіним у верховї Волги. Означе, всі ці жертви зовсім не полегшили положення міста на нижній течії Волги, яке носить ім'я червоного диктатора та яке окопане сталевими лещатами німецьких і союзних армій. Німецьке командування й тут досягне наміченої мети. Воно візьме в свої руки весь гористий берег південної Волги й цим самим перерїже життєву артерію Советського Союзу.

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні:

Пашпорти на ім'я:

Завалія Івана Івановича
Круподера Григорія Антоновича
Сирцової Тетяни Гордіївни
Пономаренко Лідії Олексіївни
Шайденко Галини Юхимівни
Сергія Григорія Гнатовича
Сохонь Тетяни Матвіївни
Шпоти Наталки Андріївни
Кривошеї Горпини Давидівни
Назаренка Якова Романовича
Ковальчук Галини Федосіївни

Пашпорт та особове посвідчення на ім'я Довгань Галини Демидівни

Продуктова картка на ім'я Карпенко Катерини Василівни

Особове посвідчення на ім'я Кибця Бориса Михайловича.

Облікова картка на коня на ім'я Силки Миколи Тихоновича.

Особове посвідчення та два продуктові картки на жовтень та листопад місяці на ім'я Тарасова Павла Івановича.

Збігли

Лошичка гнідої масті, задніх ніг біла по щетинки, віком 2 роки.

Жеребець рижий, лисий, віком 2 роки.

Жеребчик темно-буланий, лисий, віком 2 роки.

Жеребчик гнідий, задня нога ліва від щетинки біла, віком 1 рік.

Про місцеперебування вищевказаних тварин просимо повідомляти общинний слу ж. с. Кошари, Лубенківського району.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 24. Тираж 2000

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

2 | Конотоп, Неділя 29 листопада 1942 року | Ч 7 (71)

На Кавказі німецькі війська просуваються вперед

Ворожі атаки в Сталінграді відбито. В Кіренаїці та Тунісі захоплено багато автомашин та полонених.

...ДО С...ЛОСЯ ...А ОСТАЧНІЙ ...ТИЖДЕНЬ

...йному ...сті біля Туапсе несподівана зміна ...градові бурі та дощі. ...е заводнились, а дороги ...я покрилися льодом. ...а погоди, а також тяжкі ...ормували большевиків ...их місцях відступити. ...к на південний схід від ...а дощі та сніг не могли ...ати німецьким та ру...гірським військам про...ти свої просування вне...ходячи нові терени, ...ли також багато поло...рських тармат та іншої ...

...ві за Сталінград, не ...ва погану погоду та ...атки, які останніми ...очастішали, німецькі ...здобули нові ворожі ...число знищених панцер... 22 листопада досягає ...ень. На інших від...цінного фронту прове...кі успішні дії.

...ежній Африці британсь...ка віддались бомбарду...німецькими швидкими ...Також бомбардовано ...рди в Боне та Фі... виникли великі по...ано повідомлення Вер...командування Озброєними ...Туніsько-Алжірських ...ших областях німецько...ві війська здобули даль...ст. Американські з'єд...нули назад. Не зва...несприятливу погоду, ...ні та бойові літаки ...вали ворожі колони авто... ...алжірських водах лі...«Ю-88» вильми по...рушала ворожий ко...ивали Боне.

...ецькими советськими ...ськів, велику кіль...ість советських ...ців заступили до ...ержавного управлін...прокурських робіт. ...ги за визволення ...ших сіл ворогами ...ють робітни...

О. К.

Військові зведення

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

25 листопада 1942 року

В області Кавказа вчора також провадилися тільки місцеві бої. Під час успішного наступу в калмицьких степах німецькі моторизовані частини прорвались у ворожі позиції та відкинули противника далі на схід. При цьому було знищено 1 ворожу батарею та кілька панцерників.

На південний захід від Сталінграда та у великій дузі Дона ворог продовжував свої атаки за допомогою сильних піхотних та танкових сил.

Між Волгою та Доном німецькі та румунські війська відбили в жорстоких боях одночасні атаки противника з великими втратами для нього та при цьому знищили знову 54 бронемашини. В Сталінграді також відбито всі ворожі атаки. На останніх відтинках Східнього фронту успішно провадились операції наших ударних військ. Всі місцеві атаки ворога були відбиті.

В Кіренаїці та Тунісі не було значної бойової діяльності. В Кіренаїці винищувальні літаки та швидкі бойові літаки бомбардували глибоким полютом британські сили, дебаркадери та літаки одного аеродрома. Бойові літаки у водах Алжіра знищили вночі 1 торгове судно водомісткістю 10.000 бут., запалили 1 великий транспортник та тяжко пошкодили 2 винищувачі. Попадання бомб на споруди гавані Алжіра, Боне та Філіфілес викликали сильні пожежі.

26 листопада 1942 року

Між Волгою та Доном та в великій дузі Дона продовжуються тяжкі ворожі атаки панцерників та піхоти. В жорстоких боях атаки були відбиті. Ворог знову втратив велику кількість панцерників. Наші повітряні атаки завдали противнику великих втрат у людях та в матеріалах. В Сталінграді вчора були відбиті спроби атак ворога.

На середньому відтинку фронту 25 листопада в області на південь від Калініна та на просторі на південний схід від м. Торопець ворог широким фронтом розпочав свої атаки. Всі ці атаки з великими кривавими втратами були відбиті. Було знищено 18 советських панцерників.

У Кіренаїці та в Тунісі наші передові загони здобули ворожі автоколони та захопили полонених.

Маршові колони, табори та батарейні позиції в західній частині Кіренаїки бомбардувались. На туніському нагір'ї з'єднання авіації боролся проти ворожих панцерників, моторизованих частин та військових стоянок.

У Середземному морі та на березі зайнятої західньої області британська авіація втратила за вчорашній день 8 літаків; 6 власних літаків пропали без вісті.

Німецьк авіація завдала дошкульних ударів ворожим панцерним колонам на захід від Туніських гір

БЕРЛІН, 26 листопада. Як уже повідомлялося, німецька авіація в ніч на 25 листопада, а також на протязі 26 листопада в східніх прикордонних областях Туніських гір, успішно бомбардуючи панцервики, автоколони та батарейні позиції, завдала ворогові дошкульних ударів. У ніч на 26 листопада нальоти успішно ,продовжувано. Не зважаючи на несприятливу погоду, німецькі бойові літаки знову кинулися на ворога, який у темряві почував себе безпечним перед німецькими повітряними нальотами. Бомби розірвалися перед укріпленими стоянками. В наслідок кидання бомб та обстрілу з бортової зброї згорілося багато автомашин, навантажених військом та різного роду військовим матеріалом, а також пальним. Світло пожеж оказувало атакуючим хвилям німецьких літаків дорогу.

Із фінських повідомлень

Як повідомляє фінське військове командування, на Карельському перешийку не відбулося вільних істотних змін. Сероба одвісі ворожої частини прорвати наші позиції в районі Лууесси відбита. Біля Рурвеси один ворожий загін намагався захопити в полон наші сторожові пости. Ця спроба потерпіла невдачу. Біля Утуа відмічається діяльність розвідувальних частин.

ЯПОНІЯ ПАНУЄ НА ТИХОМУ ОКЕАНІ

Американські війська, які висадились на Гвадалканарі та які роблять спроби робити контрнаступи проти японців, цілком оточені. Спроба США встановити зв'язок з військами, які тут висадились, не мала успіху, хоч американське командування кинуло з цією метою велику кількість морських сил. Японці на протязі останнього часу нанесли важких ударів американському военно-морському флоту, авіації, а також і тим десантним військам, які знаходились на острові. В останньому морському бою була потоплена значна частина тихоокеанського флоту США. Тепер американський наступ у цих областях Тихого океану цілком неможливий. Крім того, японці висадили під час цих боїв свої війська на Гвадалканарі й тепер відбуваються сильні наземні бої з американськими військами.

Таким чином, Японія цілком панує на Тихому океані.

Даремні наступи совєтів біля Новоросійська

БЕРЛІН, 26 листопада. В області на схід від Новоросійська румунські військові частини знаходяться в боях з ворогом у вірному побратимстві зброї з німецькими гренадерами. Большевики перекинули цими днями всю вагу своїх наступів на румунські військові стоянки з надією, що зроблять там пролом. Однак, не зважаючи на теренові труднощі та погану погоду, румунські вояки відбили повторювальні большевицькі наступи з тяжкими для ворога втратами. Під час одного власного противнаступу підсилили румунські вояки у відважному наступі через сильно замінований ворогом терен та відбили в большевиків багато стоянок. У завзятій рукопашній боротьбі вдерлися вояки потім у ворожі бункери та відкинули большевиків далі назад.

За повідомленнями Домої з Куйбишева, советський уряд видав наказ про військове навчання молоді, що охоплюватиме всіх учнів і учениць від 8 років. Це навчання буде відповідально безпосередньо наркомату комісаріату оборони.

Віроломний напад на французську Африку

Нагле твердження Рузвельта

БЕРЛІН, 9 листопада. Про розбійницький напад американських військ на французські колонії в Африці говорять увесь світ. Не дивлячись на це, Рузвельт звернувся до французького населення, кажучи, що його содати вступили на цю територію, як визволителі. „Ми прийшли до вас, щоб захистити вас від нападів і дати самостійне управління",—твердить цей військовий розбійник Рузвельт нагло твердить, що з самого початку війни німецькі та італійські власті робили спроби знищити самоуправління в колоніях Франції. Ще більш нагліим являється твердження Рузвельта про те, що американські війська вступили на французську територію в ім'я братства та свободи.

Жителі африканських берегів випробували на собі, що це за „братство", коли американські бомби розривались у жилих кварталах африканських міст.

ЦЕЙ ВАНТАЖ З КОЖНИМ ДНЕМ СТАЄ ДЛЯ НАС НАЙВАЖЧИМ.

Відповідь Петена

ВІШІ, 9 листопада. На відозву Рузвельта глава французького уряду маршал Петен дав слідуючу відповідь:

„З великим здивуванням і сумом узнав я сьогоднішньої ночі про агресію наших військ у північній Африці. Ви спираєтесь на ві на чому необгрунтовані твердження.

Ви приписуєте своїм ворогам наміри, яких в них ніколи не було. Я завжди говорив, що ми будемо захищати наші колонії, хто б на них не нападав. Ви знали, що я дотримаю свого слова. Коли я говорив про перемир'я, я мав на увазі безпечність ваших колоній. Ви порушили мир із країною, з якою зв'язано так багато дружніх згадок".

Повідомлення про злочинний англо-саксонський напад на французьке Марокко вразило Мадрід. Одноголосно висловлюються думки про те велике значення для Іспанії наступу найближчому від неї сусідстві. При цьому доводяться упевнення Франко та його соратників про готовність захищати Іспанію всіма силами із зброєю в руках. Що не англійці, а американці взяли на себе ряск перших кроків війни, відмічається в Мадріді, як новий доказ того, що англійці липились вірними своїм минулим методам посилати інших боротись за себе!

Німецькі підводні човни переважають противника

БУХАРЕСТ, 26 листопада. „Порунка времій" підкреслює великий успіх німецьких підводних човнів, який є новим доказом того, що в обороні на морі німецька підводна зброя далеко переважає англо-американську. Передусім, тоннаж, який ще сьогодні є в розпорядженні англо-американців, зменшується а ним ударом, а тому Ан та Америка не можуть би приблизно вирів свої втраги. Великий корабельного тоннажу ло-американців можна кож запримітити по які треба сьогодні с вати в Америці за тарілі кораблі, які ще на там дістати.

ВИПУСК ПРОДУКЦІЇ ОЗБРОЄНЬ НІМЕЧЧИНИ ЧАСТКОВО ПОДВОЄНО

(П.С.) БЕРЛІН. На засіданні німецького робітничого фронту говорив генерал-фельдмаршал Мільх про роботу німецьких робітників військових заводів і виголосив, що серед німецького робітництва панує також залізна дисципліна, як і серед німецьких озброєних сил. Праця німецьких робітників є така визначна, що, наприклад, по окремих секторах, де й раніше надзвичайно багато видускалось продукції, останню було подвоєно. Генерал-фельдмаршал Мільх закінчив словами: „Ми досягли рівноваги в галузі споживання та озброєння, отже, Німеччина є не переможна".

На Ладожському озері тяжко пошкоджено совєтське вантажне судно

ДНБ 25 листопада. На середньому та північному відтинках фронту несприятлива погода, яка все ще тривала, не давала змоги авіації розгорнути більші дії. Швидкі німецькі бойові літаки, які провадили розвідувальні польоти, щоб вислідити рухи ворожих кораблів на Ладожському озері, достежили і совєтське вантажне судно, яке намагалося доставити військові матеріали для Ленінграда. В низькому льоті атакували німецькі літуни бомбами та боргозою зброєю ворже судно та пошкодили його так тяжко, що воно стало на місці, сильно похилившись на бік.

ПРОТЕСТ ПОРТУГАЛЬСЬКОГО УРЯДУ

Португальський уряд представив у Вашінгтон і Лондон протест в зв'язку з перельотами американських і англійських літаків через португальську територію.

Петен приймає на себе командування

ВІШІ, 10 листопада. Офіційно оголошено, що маршал Петен прийняв на себе командування сухопутними, повітряними й морськими військами. Зараз існує лише один лозунг, а саме: кожний повинен виконати свій обов'язок, зберігши порядок, спокій і дисципліну".

УСПІХ НІМЕЦЬКОЇ АВІАЦІЇ БІЛЯ ВОЛХОВА

В районі р. Волхова німецькі бойові літаки 23 листопада успішно атакували большевицькі транспорти постачання, призначені Ленінграда. Сильно пошкоджено багато транспортових потягів, що були вантажені військом, боєприпасами та амуніцією.

Дальші успішні напади були скеровані проти скупчень плавства на Ладожському озері, під час яких ними поцілами зтоплено два великі вантажні та тяжко пошкоджено один пароплав.

УСПІШНА НАСТУПАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ АВІАЦІЇ В КІРЕНАЇЦІ

У Кіренаїці німецькі італійські розвідувальні стини мали сутички з жими розвідувальними стинами, які діяли в об ті на схід від Бенгазі. йові та винищувальні ки бомбардували скуп автомашин та моторизо ні колони британців, якими знаходилися панцерняки. Знищено то ворожих розвідувальних панцерняків та назавжди них автомашин.

Сталін тисне Черчілля до стіни

Як відомо, один американський журналіст недавно одержав інтерв'ю в Москві в Сталіна. Це інтерв'ю, в якому знову була настирлива вимога про створення другого фронту, породило бурю невдоволення в широких англо-американських суспільних колах. Особливе ж обурення викликали ті обставини, що Сталін, на перекір загально прийнятим правилам дипломатії, на цей раз звернувся безпосередньо до народніх мас Англії і США через голову їхнього уряду.

Лондон і Вашінгтон опинились віч-на-віч перед найскладнішою діллемою: або лишити вимоги Сталіна без усякої уваги,—хай мов, скаженіє,—або поступитися його вимогам і безглуздо пуститься в авантюру, яка обіцяє новий Дієп чи Тобрук і може бути чреватою ще більше загубинма наслідками. При такому положенні речей цілком зрозуміла тактика Черчілля, який дав у палаті общин у відповідь на запитання депутатів про долю другого фронту дуже туманні та нічого не пояснюючі пояснення.

Подивимося, чим керувалася англійська дипломатія на протязі останніх років? Спочатку, не гидуючи ніякими засобами, вона намагалася втягнути Совєтський Союз у загальний фронт проти Німеччини. Сталін з свого боку чекав, що боротьба між капіталістичними державами та націонал-соціалізмом неминуче приведе до послаблення Німеччини та Італії. Це послаблення він і розраховував використати для нападу на Європу. Однак, швидкий розгром Франції змусив його змінити тактику. Давши надзвичайний розгін воєнному виробництву, Сталін чекав сприятливого моменту для нападу на держави осі. Розрахунок виявився помилковим. Після того, як молоді держави ліквідували можливість большевицького наступу, Черчілль став плекати надію на те, що обидві сторони—Німеччина та Совєтський Союз —розтратять свої сили, але й цій надії не судилось було справдитись. Німеччина та союзники розгромили совєтський військовий апарат, знищили большевицьку загрозу, яка загрожувала Європі, та забрали в Совєтського Союзу найбагатші області. Марно надіявся Сталін на допомогу союзників, які обіцяли йому „другий фронт", в ділі ж обмежилися лише дієпівською авантюрою. З метою заспокоєння Сталіна слідом за відвідавшим Москву Черчіллем прибув туди й представник Рузвельта—Вендел Вількі. І на цей раз ним панам удалось обдурити Сталіна. Не дивлячись на те, що в стратегічному відношенні питання було давним-давно вирішено на користь держав осі, він кинув усі свої резерви на захист Сталінграда. Сумнівно, щоб Сталін рішився на це, якби не було в нього відповідного розрахунку на утворення в західній Європі другого фронту. Одначе, цей пресланний фронт і не побачив світу. Зараз у Кремлі починають віддавати собі відчит у тому, що плутократи дійсно самим безсоромним чином експлуатують Совєтський Союз. Цілком природня розгніваність, яка охопила плутократичні кола Лондона та Білого Будинку в зв'язку з інтерв'ю, яке дав Сталін американському журналісту. Англо-американцям та большевикам стало зрозуміло, що при тих умовах, які створилися, немає можливості продовжувати й надалі політику взаємного обдурювання. Стає все більше зрозумілим, що настав час цілковитої катастрофи большевиків та їхніх союзників.

Літвінов-Фінкельштейн —повпред у Лондоні

В зв'язку з перебуванням у Стокгольмі, „знаменитий" жидівки Колонтай, там ведуть переговори про наступні в посольстві. Стверджують, теперішній повпред у Майський буде переведений Стокгольм. Повпред же у Літвінов-Фінкельштейн, де переведений до Лондона Сталін незадоволений Майський у питанні про відкриття не прийняв належної

Любі мої!

В Німеччині, як і у вас, починається вже зима, а я, як ви знаєте, від'їжджаючи, не взяла з собою ніяких зимових речей. Тепер, дякуючи спеціальному дозволу німецьких властей, я маю можливість виписати собі пакети з усім одягом та взуттям, які залишилися. Пересилка не буде мені нічого коштувати. Установи німецького цивільного управління у вас дома точно знають про те, що тепер дозволено висилати такі пакети. Спеціальним оголошенням вони повідомлять вас ще про те, коли й де ви можете здавати ці речі для відправки в Німеччину.

Само собою розуміється, що мені хочеться використати цю можливість, бо я взяла із собою лише літні плаття. А тому дуже прошу вас прислати мені якнайскоріше мої зимові плаття та зимове взуття, бо можливість пересилки більше не повториться. Нижче я підкреслила все, що мені потрібно.

Прошу вас звернути увагу на слідуюче: плаття та взуття, які ви мені будете посилати, повинні бути чистими й повинні бути запаковані в міцний мішок або в якунебудь іншу матерію й здані на збірний пункт, про який своєчасно буде оголошено. Мішок повинен бути відкритим для контролю; він буде зав'язуватись перед відправкою із збірного пункта. При цьому не дозволяється запаковувати речі в папір, картон, ящики або в щонебудь подібне, бо перевозка тягнеться довго й така упаковка не достатньо міцна.

Крім речей, які вказані в записці, не можна посилати нічого іншого, тобто, ні листів, ні книг, ні журналів, ні харчових продуктів, ні якихнебудь предметів вжитку, і, перш за все, нічого, що могло б легко загорітись, як то: сірники, гребінці і т. п. Не можна посилати це тому, що такі речі небезпечні для перевозки й за порушення цього правила німецькі власті будуть суворо карати.

Додаю до цього листа два ярлика, на яких надрукований мій адрес. Покладіть, будьте ласкаві, один з них зверху в мішок, а другий прикріпіть якможна міцніше до мішка зовні.

Цього листа ви повинні пред'явити на збірному пункті при здачі мішка з платтям. Вам зараз же буде виплачена готівкою вартість одягу, не більше, як 250 крб. Таким чином, нам надається допомога одягом. Ці речі, як і раніше, належать мені й залишаться моєю власністю. Німецькі власті беруть на свій рахунок доставку їх сюди з ваших збірних пунктів.

Дуже прошу вас зараз же після опублікування відозви німецьких властей поспішити з відправкою необхідних мені плаття та взуття. Повідомте про це й іншим, бо з цим треба поспішити—зима не за горами!

Щоб справа йшла скоріше, нам допомогли німецькі власті й надрукували цього листа. Ви знаєте мій підпис. Адрес я також прикладаю.

Шлю вам сердечне привітання. Кланяйтеся від мене всім друзям.

Адрес по якому Ви повинні здавати речі: м. **Конотоп, Базарна площа будинок № 28.**

Чоловічий одяг:

шапка, куртка, жилет, джемпер (свитер), штани, зимове пальто, сорочка, майка, підштанники, шарф, перчатки, нічні туфлі, робітниче взуття, черевики, валенки, калоші, носки, чулки, одіяло.

Жіночий одяг:

головний платок, кофта, юпка, блузки, плаття, джемпер (свитер), трико, комбінації, шарфи, зимове пальто, перчатки, нічні туфлі, робоче взуття, черевики, валенки, калоші, носки, панчохи, одіяло.

Щастя тільки в праці

Немає такої людини, яка б не знала прислів'я: «брехня світ пройде, та назад не вернеться». Однак, багато ще є людей, які забувають про це і, почувши якусь брехню, сліпо поширюють її, становлячись тим брехуном, яким нема воротя.

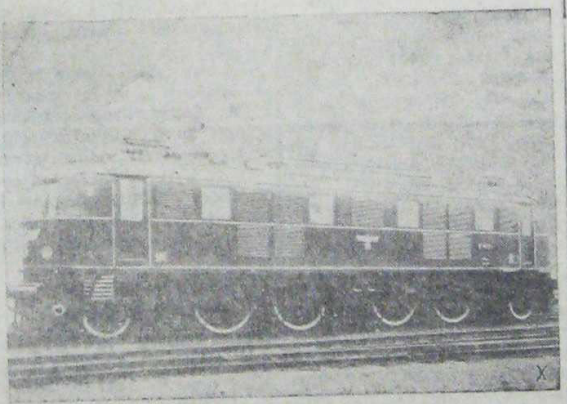
Як відомо, що большевицький метод боротьби є не лише з зброєю в руках—в більшій мірі він полягає в поширюванні різних брехень поміж народом, щоб цим самим викликати недовір'я в краще майбутнє, страх перед сучасним, тобто, звести громадську думку до несимісму.

На роботу до Великонімеччини виїхало багато українських робітників, переважно, молоді. В цій дружній співпраці українського народу з передовим народом Європи—Великонімеччини, большевики вбачають свою смерть. Тому всіма силами намагаються зони перешкодити цій співпраці, засилаючи на звільнені області своїх агентів і поширюючи різні вигадки та брехні. Проте, вірять їм лише легкодухі та ті, які творили з жидами різні гешефти, якими легко з цього жилося. Справжній українець, який звикся до праці, який жив лише чесним трудом, не вірить і ніколи не може повірити ні в які брехні, бо тільки в праці ми знаходимо творчий дух і радість.

Хто віддано працює на добробут звільнених народів Європи, той працює на себе й на краще майбутнє своїх дітей, той бореться за вільне існування людини, за справедливість. Вигнавши неробів з нашої країни та цілої Європи, які жили з чужої праці, не можна самим ставати на їхній шлях. Німецький трудовий фронт—це фронт пісні й праці, бо тільки трудовим фронтом можна добитись кращого майбутнього.

На Україні большевиками зруйновано всі фабрики й заводи, тому ми не можемо виробляти тих виробів, яких потребує сьогоднішній день. Німеччина має гарно обладнані фабрики й заводи, але потребує робочих рук. Якщо ж ми хочемо кращого майбутнього для всієї Європи й зокрема для своєї батьківщини, якщо ми хочемо познайомитись із справжньою культурою та набути досвіду для своєї батьківщини—кожний, хто має змогу, повинен їхати до Великонімеччини!

Краса німецької техніки.

Цей експрес-локомотив—найпотужніша в світі однорамна електрична машина. Вона також належить до останніх досягнень німецької техніки. Нормальна потужність локомотива—5.420 кінських сил, а максимальна досягає 8.000. Локомотив розвиває швидкість до 180 кілометрів на годину. Такий електричний локомотив виконує пробіги на одній з колій далекого слідування німецької залізничної мережі й служить для швидких потягів з причепним вантажем у 360 тонн. Цей великий проект німецьких інженерів, здійснений німецькими спеціалістами, не має в собі рівного в усьому світі.

З листа українського робітника з Німеччини до своїх земляків

Щоб відбудувати свою знедолену большевиками батьківщину, треба вчити працювати, а в праці кується перемога. Тому Фюрер Гітлер закликав українців до Німеччини попрацювати, повчитись культури й цим допомогти німецьким фронтовикам.

Заклик Фюрера знайшов дружній відгук—тепер у Німеччині працюють сотні тисяч українців. Вони показали свою працездатність, вчаться виконувати роботу по німецькому—точно, акуратно, сумлінно.

Я теж поїхав добровільно до Німеччини. Працюю на заводі, й коли дивлюсь на теперішнє радісне життя, ваше життя за совєтів стає жахливішим. Ось чому я радий, що поїхав у країну Фюрера.

Українці, ставайте добровільно до лав робітників, які їдуть у Німеччину! Їдьте й вивчайте країну Фюрера! Звідти ви прибудете на батьківщину досвідченими й культурними робітниками.

Слава Адольфу Гітлеру! Слава непереможній німецькій армії!

СТЬОБА ВАСИЛЬ,
КОЛИШНІЙ ЖИТЕЛЬ с. ФРАМИЇВКИ, ВІНЬКОВЕЦЬКОГО РАЙОНУ, ДУНАЄВЕЦЬКОЇ ОКРУГИ.

Від поета

Ти від'їхала в країну щастя й праці,
Де казковий Рейн тоне в сріблі,
Звідки воля і бажання націй
Світлом сонця ллються по землі.
Де творча праця все собою вкрила—
І заводи, шахти й поля шир,
Де кується разом меч і мир
І зростає перемоги сила!
Той вокзал.. Хвилини незабутні,
Що тонули в присмерках тоді,
Там у праці й барвах нових будні
Може й досі маряться тобі.
Ти живи й працюй в новій оселі
Так, щоб сонце грало на душі,
В час натхнення ніжні і веселі
Я тобі писать буду вірші.

М. Солдатенко.

Творчі будні Конотопської МТС

Недалечко від залізничної колії біля роменського переїзду на стовпі прибита дощечка. На ній написано: «МТС—Коно-» «KREIS—Konotop» Цей напис зацікавив мене. Чи не працює така організація, як МТС? З цією думкою я пішов по шляху, який мене завів на подвір'я МТС. Звичайно, прибувши вперше сюди, я не міг знати розташування МТС.

Раніше при совєтах мені також доводилось бувати в інших МТС, особливо зимою, коли розпочинали ремонтувати трактори. Тоді було прийдеш до МТС, тільки й чуєш «Взяти бригаду М. на штурм», «У бригаді Н. відсутнє соцзмагання», «За зрив ремонту тракторів до суду». Галас, стук, зайва метушня, просто неорганізованість, а контора МТС із себе уявляла напівзруйноване приміщення, в якому в шапках і пальто службовці бігали й грілись.

Тепер же, увійшовши в чистенький будиночок контори цієї МТС, я здивувався. Чисто вибілені кімнати, чиста підлога, на стінах портрети, плакати. Ввічливі працівники контори тепло привітались зі мною, не тому, що я працівник редакції —ні! Вони всіх відвідувачів так ввічливо вітають. Гарно й уютно в чистих кімнатах. За столами службовці. Вони без зайвих балачок, уважно підбивають підсумки роботи МТС за рік.

Провівши декількахвилинну розмову з адміністрацією, я забажав подивитись на майстерню. Зайшовши сюди, я побачив справжніх майстрів свого діла. Біля чистих верстатів працюють чоловіки молодих і старих років. З обличчя цих людей видно, що працюють вони урівноважено, старанно. В заливочному, арматурному та інших цехах кипить напружена робота, тобто, ремонт тракторів. Ремонтувати тут є що: 22 ХТЗ, 7 У—2, 2 СТЗ, 1 ХТЗ—Нати. Всі ці трактори вліткуючи працювали й зараз їх треба детально переглянути, а там, де це потрібно, відремонтувати. Коли до цього додати ще 15 комбайнів, 28 молотарок, то робітниками МТС таки справді досить роботи. Це вони знають і тому старанно працюють. Адміністрація подбала про умови для робітників. У приміщеннях, де провадиться ремонт, чисто й тепло. Тут працює їдальня, де кожний день робітники одержують страву з трьох блюд.

Виходячи із цехів МТС, я думав, що раніше машинам були підпорядковані люди, людина не керувала машиною, а, навпаки, змушена була за мізерну платню підкорятись машині. Це було найбільш помітно в совєтських МТС. Тепер зовсім інакше. Допомагаючи селянам в обробітку землі, в цьому році МТС виконала таку роботу: виорала 320 га, виконала інших робіт в переводі на умовну оранку 3.420 га. Крім цього, в майстернях МТС відремонтовано общинним дворам сільськогосподарського реманенту на суму 34.457 крб. Звичайно, це далі показники, бо слід взяти до уваги те, що рік тому ця МТС була зруйнована большевиками. Довелось організовувати все спочатку. Ініціаторами цього були самі робітники. Це ж вони, щоб відновити МТС, кожний день звозили машини, приносили інструменти тощо.

Велику допомогу в організації МТС подали наші визволителі-німці. Ця допомога полягає в організаційному й практичному розумінні. Так, МТС одержала з Німеччини 6 нових складних великих молотарок, 30 жаток, 320 кінних культиваторів, 240 плугів, 500 тракторних свічок.

Творча праця робітників уже показує певні результати. Немає сумніву, що в дальшому при допомозі німецьких фахових сил, МТС ще краще виявить свою спроможність і працездатність.

Ол. Дубенчук.

Заснування інституту імені Шевченка

Нещодавно в українському культурному житті сталася значна подія. У Львові за ухвалою генерал-губернатора Франка засновано Інститут імені Шевченка. Новозаснований інститут має широкі завдання. Він своєю діяльністю охоплюватиме всі ділянки українознавства. Він досліджуватиме українське життя й простір у сучасному й минулому, всебічно розвиватиме українську науку. Очолюється інститут директором, який має при собі дорадний орган—наукову колегію. Інститут має секції та референтури відповідно до наукових дисциплін.

Інститут ім. Шевченка є продовженням Наукового Товариства ім. Шевченка, і є дальшим етапом на шляху розвитку української науки. Наукове Товариство ім. Шевченка в часах свого розквіту гуртувало навколо себе всіх українських учених і багато чужинців, які працювали в ділянці українознавства. З Науковим Товариством імені Шевченка зв'язана творча праця багатьох українських дослідників, між ними й двох найбільших українських учених нових часів —Михайла Грушевського та Івана Франка. Тисячі томів наукових студій і джерельних матеріалів —це капітальний вклад в українознавство, що перевищує навіть вклад Київської Академії Наук. Все це ставить надзвичайно великі вимоги до Інституту ім. Шевченка, які цього ще збільшуються актуальними проблемами: вивченням нової дійсності. З другого боку, всі ж високі вимоги сповнюють нас відрадною надією, що інститут відповість цілком цим високим завданням.

Ю. Б.

Київський Будинок Учених

За часів большевицької окупації України в Києві існував так званий Будинок Учених, що за статутом мав клуб, де вчені різних рангів мали б можливість розважатися.

Напередодні втечі з Києва большевиків утворилась ініціативна група на чолі з професором В. І. Леонтовичем, щоб зберегти майно Будинку Вчених, серед якого бібліотека була найцінніша його частина, але крім того було чимало цінних меблів, картин, посуду та інших речей. У тому ж будинку на розі Пушкінської та Прорізної вулиць містилася спілка архітекторів, яка теж мала велику бібліотеку з рідкісними уявами, фотографіями архітектурних пам'ятоків, кресельниками архітектурних конкурсів тощо.

Все цінне майно загинуло під час вибуху мін, що їх заклали агенти НКВД. Нині колишній Будинок Учених—це купа руїн, з яких стирчать залізні балки.

Новий Будинок Учених, зареєстрований у Штадткомісаріаті 1 липня ц. р., набув прав юридичної особи. Правління його працює за вказівками штадткомісара та міської управи. Керування справами Будинку Вчених зосереджено в руках правління з п'яти осіб, які стоять на чолі різних відділів: загального, канцелярії, господарчого, наукової інформації та покращення побуту.

Правління Будинку Вчених спромоглося зібрати бібліотеку, яка налічує вже біля 20.000 книг, організувати читальню. Нині бібліотека одержує багато українських та біля 40 німецьких журналів та газет.

З 9 доповідей, прочитаних на зборах історико-філологічного гуртка, слід відзначити реферати: проф. С. Ю. Гаєвського—„Поема „Мойсей" Івана Франка", Г. І. Коляди—„325 років київського друку", проф. М. Шераємана—„Природа України за „Словом о полку Ігоревім" та фрескам св. Софії в Києві, спогади О. Ц. Косач-Кривенюк про свою сестру Лесю Українку та інш.

„Г"

Заощадження відправлених у Німеччину із сходу робітників

(П. С.) ХАРКІВ. Поряд з підвищенням заробітньої платні, з урівненням продовольчих норм, прийнятих у Німеччині, та іншими полегшеннями для ввезеної в Німеччину робочої сили із бувших советських областей, урегульовано наново справу робітничих заощаджень.

Робітники, які приїхали зі сходу, можуть тепер придбати ощадні картки й ощадні марки. Коли вони повернуться на батьківщину, то їм будуть виплачувати кредити з включенням процентів, які наросли в туземній валюті. Ощадну картку можна брати з собою без перешкод через девізний кордон.

Якщо робітник заощадить 90 марок, то він зможе до свого повернення кожні 6 місяців посилати ощадну книжку в банк у своїй рідній області, який зможе провадити виплату родичам у половинному розмірі суми, зазначеної в ощадній книжці.

Ця організація робітничих заощаджень служить не лише особистим інтересам економії коштів окремих робітників, але також може бути корисною для господарського розвитку їхніх рідних областей. Разом з цим вона показує, що все робиться для того, щоб полегшити матеріальне положення активних робітників, які приїхали з сходу в Німеччину, а також і їх рідних на батьківщині й створити передумови для здорового розвитку господарського життя. Так турбується Велика Німеччина вже під час війни про те, щоб покласти основу для господарського оздоровлення й добробуту східніх областей.

Молодь нової Европи відбула наради у Відні

В середині вересня місяця ц. р. відбулася нарада делегатів німецької, італійської, мадярської, словацької, румунської, болгарської, бельгійської, хорватської, голландської, данської, норвежської, фінляндської та іспанської молоді. Мета наради—викликати й зміцнити в молодому европейському покоління почуття европейської спільноти. Виявом нового ладу в Европі має бути співпраця самостійних, національно свідомих організацій молоді.

Нарада відбулась під знаком боротьби Европи проти розкладових сил большевизму, проти брутальних московських методів, проти страшної жидівсько-большевицької диктатури; европейська молодь рішуче ставить ідею нового соціального та національного ладу.

Ця ідея вже й досі, за миру й за війни, надихнула молоді народи Европи до подиву гідної активности. Ця її сила та значення виявиться аж при мирній відбудові після успішного закінчення війни.

(Оад).

Випуск лікарів у Вінницькому медичному Інституті

ВІННИЦЯ. 21 вересня ц. р. відбувся у Вінницькому медичному інституті випуск студентів 5 курсу, які закінчили медичний інститут та склали державні іспити. Всього закінчили інститут 84 студенти. Вони одержать лікарські дипломи.

ГОТУВАННЯ ВИКЛАДАЧІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Відділ культури й просвіти Ворошиловградської міської управи відкриває 8-місячні курси для готування викладачів української мови початкової школи.

На курси прийматимуть осіб із середньою освітою, при чому, тих, хто закінчив середню школу з українською мовою навчання, прийматимуть без іспитів, іншим буде іспит з української мови та літератури, письмовий (диктант і твір) та усний за програмою української середньої школи. Систематичне навчання розпочнеться з 1 листопада.

НА ОСНОВІ ВИРОКУ ОРТСКОМЕНДАТУРИ 28 ЛИСТОПАДА 1942 р. БУВ ПОВІШЕНИЙ ЧЕРНОВ ПЕТРО ІВАНОВИЧ, ЯКИЙ МЕШКАВ У м. КОНОТОПІ НА РОМЕНСЬКІЙ ВУЛ. № 23 ТА ЯКИЙ 1 ЛИСТОПАДА 1942 р. ЗГВАЛТУВАВ 10-РІЧНУ ДІВЧИНКУ ГАННУ ДРОЗДОВУ, НАСЛІДКОМ ЧОГО БУЛА СМЕРТЮ ОСТАННЬОЇ.

Собаці—собача смерть

Немає слів, щоб висловити ту ненависть й огиду до тієї людини, яка втратила людське почуття, перетворилася у звіря. Поведінку військовополоненого Чернова, який днями згвалтував 10-тилітню дівчинку, від чого вона на другий день померла, слід розцінювати як звірський вчинок. Хіба ж такій людині можна це простити? Ні в якому разі ні! Наші визволителі—німці справедливі в таких випадках. Їхній вирок—повішання цієї здичавілої людини—є вирок всіх конотопчан, бо така людина своєю поведінкою паскудить наше середовище, нашу рідну українську землю. Повиснувши на шибениці ти, негіднику, загинув собачою смертю.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

№ 2 | Конотоп, Четвер 3 грудня 1942 року | Ч 8 (72)

На всіх відтинках Східнього фронту ворожі атаки відбито

Кіренаїці наші повітряні атаки спрямовувались проти британських польових таборів та моторизованих сил. Від 17 до 25 листопада в прибережних французьких водах Африки потоплено 23 ворожих торговельних транспортних судна.

Лист Фюрера до маршала Петена

...Берлін, 29 листопада. Фю... послав до голови фран...ської держави маршала ...ена листа, в якому він ...овно висвітлює відо... з учорашнього звідом ...я Верховного Коман... Озброєних Сил ...ецькі заходи, завданням ...х є знешкодити махі... деяких зрадницьких ...французьких адміралів і ...ералів. Після довгих ...новків, у яких Фюрер ...одноразово подає прик... найглибшої німецької ...льності й великодуш... до відношенню до ...реможеної Франції та її ...ду, наводяться таких 6 ...ктів, обгрунтованих на ...заних німецьких захо...

„Поперше, я свідомий ...го, що ви особисто, па... маршале, не маєте ...ього спільного з тими всі... речами й тому в нас... цього будете най... гірше страждати.

Подруге, я мушу захис... ити інтереси народу, яко... насильно нав'язано цю ...йну й це зобов'язує ме... в інтересах цього наро... боротися проти тих, ...то спровокував цю війну ...сьогодні проводять її ...але й хто провадить її з ...метою знищити цілу Євро... в інтересах європейсь... частинно—позаєвропей... жидівсько-англо-сак... ської кліки.

Ні в Потрете, я змушений ...тепер провадити далі цю ...йну від імені мільйонів ...людей не лише мого влас... ...ого краю, які визволили... ...спід натиску капіталіс... ...ячного, безоглядного гра... ...жа й більше не хочуть ...ути на всі часи жертвою ...е лише міжвароднього ...рабіжа, але також оста... ...точного знищення їхньої ...ародності.

Почевертє, німецький ...ард, від імені якого я ..., пане маршале, скла... ...ю заяву, не відчуває ...якої ненависті до фран... ...зького. Але, як його ...ер та наступник, я ...ерджую ті за яких умов не допустити хаосу в Європі та через поблажливість не допустити до маніпуляцій тих елементів, які спричинили цю страшну війну. Тому я займу відповідне становище до тих урядів і, передусім, до тих осіб, які хочуть перешкодити всякій співпраці на майбутнє між французьким та німецьким народами, які вже були раз обтяжені тяжкою кривавою виною у вибуху війни та які тепер вважають, що вдруге прийшла їхня година для того, щоб у південній частині Європи створити браму для захисту позаконтинентальних держав.

Поп'яте, тепер, дізнавшись про нові недотримання слова честі французьких старшин, генералів та адміралів, у наслідок доказаних тепер замірів створити англійсько-жидівським воєнним злочинцям можливість висадки у Франції, подібно до північної Африки, я дав наказ негайно зайняти Тулон, перешкодити кораблям вийхати або знищити їх, а коли потрібно—найбільшою силою зламати всякий опір. Це не є війська боротьба проти чесних французьких старшин або воїнів, а лише проти тих воєнних злочинців, для яких і тепер ще пролито замало крові та які невпинно вишукують нових можливостей проведення та поширення цієї катастрофи. Тому я видав наказ демобілізувати всі ці одиниці французької армії, які, всупереч наказам власного французького уряду, будуть підбурені та спровоковані до активного опору проти Німеччини.

Пошосте, ці заходи, до яких спонукало мене віроломне поводження ваших адміралів та генералів, скеровуються—як уже було згадано—не проти Франції або французького воїна, як такого. Я широ сподіваюся—і тут я покриваюся поглядами свого союзника—що мусить прийти можливість дати французькій державі знову таку армію, старшини якої принаймні були б дисциплінованої та послушні власному голові держави і, таким чином, давали б гарантію для заключення будьяких міждержавних договорів і трактатів. Як болюче не був би для вас, пане маршале, цей момент, однак, успокоюючим та відтяжуючим буде визнання, що без дисциплінованої армії не можна собі уявити на довгий протяг часу ніякої держави та що тому відбудований флот, армія та авіація, які були б вам, пане маршале, віддані, хочби навіть з слізним послугом, не лише не буде ніяким нещастям, але навпаки щастям для Франції".

ВІЙСЬКОВІ ЗВЕДЕННЯ

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

29 листопада 1942 року

На відтинку Терека відбито декілька атак ворога. Німецькі та румунські війська вчора відбили всі атаки численно переважаючих ворожих сил між Волгою та Доном. 35 бронемашин було знищено. У великій дузі Дона власною контратакою совети були відкинуті за річку; румунські бойові літаки з успіхом підтримували дії наземних військ. Було знищено велику кількість ворожих автомашин. Залізниці в області нижньої Волги вночі успішно бомбардувались. Швидкі італійські бойові літаки на середньому Дону атакували моторизовані ворожі сили та розташування військ.

На середньому відтинку Східнього фронту в тяжких боях ворог знову втратив 57 бронемашин. Під час поновлених безуспішних атак на південний схід від оз. Ільмень ворог знову зазнав великих втрат у людях та матеріалах.

Німецькі та румунські винищувачі та зенітна артилерія на півдні Східнього фронту збили 39 совєтських літаків. На цьому ж відтинку пропали 6 власних літаків.

У Кіренаїці відбувалася лише діяльність розвідувальних військ. У Тунезії німецькі та румунські війська зайняли вчерто захищені висотні позиції. Повітряні бойові сили атакували ворожі колони, зв'язки постачання та літунські опорні пункти. Було заналено велику кількість автомашин. У повітряних боях німецькі винищувачі збили 16 ворожих літаків, 4 власних літаки пропали без вісті. Біля французьких та африканських берегів бойові літаки тяжко пошкодили 2 великих транспортники. Під час нальоту слабих британських сил на зайняту західню область та при слідуючих нальотах на Францію ворог втратив 5 літаків. Наші винищувачі в південній Англії бомбардували залізниці та особливо важливі військові об'єкти.

30 листопада 1942 року

У східній частині Кавказу було проведено декілька безуспішних совєтських атак; ворог зазнав великих втрат. З 27 листопада під час цих оборонних боїв знищено 60 ворожих літаків. Ловецькі літаки збили ще 15 ворожих літаків.

У калмицьких степах моторизовані німецькі сили наступали на тилові шляхи сполучення совєтів, знищили обоз та запаси постачання, а також знищили розсіяну бойову групу.

Між Волгою та Доном наземні війська в спільних діях з сильними повітряними бойовими силами відбили поновлені завзяті атаки панцерних та піхотних сил. В Сталінграді відбувалася лише місцева бойова діяльність. Власні контратаки у великій дузі Дона були успішними.

На середньому відтинку Східнього фронту ворожі атаки були відбиті.

В Кіренаїці німецько-італійські війська відбили наступ ворожих панцерників. Удень та вночі повітряні атаки спрямовувались проти британських польових таборів та моторизованих сил. Бойові літаки атакували в Тунезській області колони ворога та спричинили йому значні втрати в тяжкій зброї, автомашинах та панцерниках.

В східній частині Середземного моря німецький підводний човен під командуванням обер-лейтенанта Клейпера потопив 1 грецький підводний човен, який перейшов у володіння Англії; екіпаж його взято в полон.

Над зайнятою західньою областю та над Каналом було збито 7 британських літаків.

Німецькі винищувачі продовжували денні нальоти на південні береги Англії та успішно обстріляли залізничні об'єкти.

За час від 17 до 25 листопада в гаванях та прибережних французьких водах Африки потоплено 23 торговельних та транспортових судна водомісткістю 165.000 брт.; 11 торговельних та транспортових суден водомісткістю 100.000 брт. були так тяжко пошкоджені, що потоплення їх цілком можливе. Крім того, було пошкоджено ще 65 суден водомісткістю 398.000 брт., при чому частина з них так тяжко, що треба вважати, що вони надовго вибули з ладу.

За 10 днів знищено 1200 панцерників

ДНБ. БЕРЛІН, 1 грудня. Як ДНБ довідується, частини німецької наземної армії та з'єднання німецької авіації знищили в час від 20 до 30 листопада у вогнищах боїв на Східньому фронті 1200 большевицьких танків.

Усунення чужоземного впливу в Єгипті

Чим більш напруженим стає воєнне становище на Ель-Аламейнському відтинку фронту, тим нервовість британців у Єгипті збільшується. Навіть Черчілль під час свого перебування в Каїрі вважав за потрібне виступити з своєю звичайною підбадьорливою промовою. Він запевнив своїх земляків у Єгипті, ніби Англія на цей раз будь-що-будь виконає свої «обов'язки», зв'язані з її союзним договором з Єгіптом. Навіть більше—Англія вирішила битися за Єгипет і долину Ніла з такою ж енергією, якби мова йшла за суто англійську територію. Такі слова, очевидно, необхідні, бо навіяні всіма ясними навіть для плутократичного світу ознаками, англійці та жиди в Єгипті пакують свої валізки. Британський Барклей Банк у своєму звіті скаржиться на те, що, «не вважаючи на нібито заспокоєння населення після метушні наприкінці червня і початку липня, все ж таки помітно велике зменшення біжучих рахунків, а це треба розцінювати, як відзнаку дальшої непевності в колах банківської клієнтури».

Треба знати, що клієнтура цього англійського банку, який працює в Каїрі та Олександрії, складається переважно зовсім не з єгиптян, а з англійців, жидів та інших чужинців, які плавають у британському фарватері. Ці кола забирають свої внески й складають свої шатра, але є що й інші численні ознаки того, що Олександер не може втриматися там, де відійшов Очілек; Монтгомері не може робити наступ там, де Річі задав стрекача. Енергійні слова Черчілля в Каїрі очевидно не винищили цього загального страху. Становище англійців у Єгипті взагалі мало приємне для колоніального британця. Перший раз за цілу історію британського світового панування для англійців, які живуть у Єгипті, запроваджено обов'язкову военну службу.

Десять призивів, між 19 і 29 роками від народження, мусили залишити свої прибуткові посади в діловому житті та в адміністрації й одягнутися в уніформу кольору хакі. Ця «золота молодь» мусила залишити просторі й добре провітрювані бюра та податися до пустелі, замінивши теніску ракету на рушницю, а пляшку віскі на польову пляшку.

Подібна революція в житті колоніальних британців природньо не залишилась без відгуку в країні, яка дала їм притулок. Єгипетський уряд не міг би втриматись при владі, коли б не використовував такого випадку. Отже, міністерство фінансів видало розпорядження, щоб усі фірми, які працюють у Єгипті, вели свої фахові книги арабською мовою. Багато англійських і французьких фірм опинились через це у скрутному становищі. Вони здебільшого не мали підготованого персоналу. Їм довелося посиліком навербувати в армії місцеві сили з числа єгипетських урядовців, які шукають посад. Крім того, через таке розпорядження велика кількість англійців, призваних зараз до війська, втрачають зараз можливість знайти працю в майбутньому. Багато інших англійців і взагалі чужинці, які досі зберігали свої посади, були викинуті на вулицю.

Єгипетський уряд не міг не помітити покарання валізок англійцями та їхніми прибічниками в Єгипті. Насправді вже короткий перегляд однієї з розповсюджених у Каїрі газет показує, наскільки в Єгипті збільшився продаж підприємств ліквідації, а передусім—продаж земельних ділянок. Дуже красномовною відзнакою часу є той факт, що єгипетський парламент поставив на обговорення законопроект, яким чужинцям заборонається купувати землю в Єгипті. Цей законопроект у першу чергу спрямований проти англійців, бо з недавно опублікованих статистичних відомостей можна бачити, що з 53 великих маєтків у Єгипті лише 22 належить єгиптянам, а 31-м маєтком володіють англійці. Одним з найбільших дідичів у Єгипті є британський посол і колишній верховний комісар сер Міле Лампсон, який, як і більшість його попередників, використовував свою посаду для придбання великих земельних володінь у Єгипті.

При цьому широкому процесі продажу помічається бажання не дозволяти, щоб володіння переходили до британських або жидівських рук. Відомо, що останніми часами під протекцією британців до Єгипта переїхало багато емігрантів. Вони намагаються використати военну кон'юнктуру й дешево влаштуватися в Єгипті. Щоб перешкодити цьому, емігрантам заборонена будь-яка торговельна та промислова діяльність. Рівночасно їм заборонена всяка діяльність, яка б могла викликати конкуренцію з єгипетською торговлею або промисловістю. Залишитися в Єгипті їм дозволено лише на певних умовах. В противному разі вони мусять або виїхати, або їх вишлють до концентраційних таборів. Всі права громадянства, надбані за останні роки, мусять бути перевірними. В певних випадках їх анулюють.

Отже, не лише для англійців, але й для інших чужинців у Єгипті настали погані часи.

(ПФС).

БЛАГОСЛОВІННЯ „БЛАГОЧЕСТИВОЇ" БРАТІЇ:

Черчілль до батюшки Сталіна: „Заспіваємо, братець, хорошую пісню—" Назад хрестовії воїни" ..

Що відбувається в Сибірі?

На основі багаточисленних повідомлень можна тепер скласти загальне уявлення про положення справ у Сибірі—від Уралу до Тихого океану. Згідно цим повідомленням, усі резерви, які є в розпорядженні советів, резервні війська Сибіру влітку і восени минулого року були відправлені для підкріплення під Сталінград і на Кавказ. При цьому кавалерія повинна була походним маршем пройти 2.500 км. шлях тому, що залізниці були зайняті іншими перевозками. Призвані запасні виявились, по відкликах спеціалістів, не зовсім придатніми. Танкові й авіаційні заводи в Свердловську й Челябінську, як і взагалі в західній частині Сибіру, були не в змозі виконати всі замовлення в наслідок нестачі сировини, вугілля, нафти та робочої сили.

Постачання харчовими припасами населення Сибіру з дня на день все погіршується. Не мала доля вини за це падає на складну систему советського розподілу. В кінці кінців виявилось, що Сибір не в змозі відправити в Європейську Росію запрошених Москвою харчових припасів і навіть сама знаходиться під загрозою голоду. Декілька днів тому Іркутська радіостанція звернулась до населення з настирливою вимогою прискорити вантаження картоплі, підвищити добування вугілля й посилити заготівлю дров. Хабаровська радіостанція засипає докорами директорів і робітників індустріальних заводів за недостатню продуктивність і загрозу „ліквідувати" виновників. Констатовано, що заводи східної частини Сибіру виконали лише 20% запланованої на 1942 р. продукції.

„П. Н."

Чи щонебудь змінилось?

Коли Англія та Америка при найбільшому своєму бажанню не могли вже більше чути крику большевиків про допомогу, вони вирішили розмахнутись так, щоб завдати рішучого удару державам осі. Це вилилося в спробу англо-американців висадитись біля Дієпа на французькому узбережжі Атлантики. Але вже після дев'ятнадцятигодинного тривання це мероприємство закінчилось великою невдачею для англо-американців. Для всього світу стало відомо, що фортеця Европа стала неприступна.

Але вже перед цим, зараз же після американської поразки вирішального значення біля Перля Гарбурга обидва змовники—Рузвельт і Черчілль—зговорились зробити спробу напасти на Европу з півдня. Це любима ідея Черчілля. Але до цього часу їм не вдалося ще не на одному місці здійснити її. В серпні цього року було вирішено зробити напад на французьку північну Африку. Дипломатичні відносини з Францією було збережено, щоб краще впливати на населення незайнятої Франції.

Всі ці дипломатичні хитрощі доказують, що англо-американці не всромозі зробити військовий напад безпосередньо на Німеччину. І щоб знайти новий пункт для операцій проти держав осі було ясно, що вони мусили шукати його на другому полі війни. Всі ці справи були з самого початку відомі німецькому керівництву й тому висадка англо-американців у французській північній Африці й атаки британської 8 армії в Єгипті не було несподіванкою для німців та їх союзників.

Великою стратегічною метою англо-американців було знищити німецько-італійські війська, натискуючи на них з обох боків, та зайняти всі північно-африканські побережжя Середземного моря, а потім зробити вторгнення в Европу. Але вже через 14 днів виявилося, що цей план був повністю розбитий. Німецько-італійським військам вдалося вчасно звільнитись від противника, кількість якого набагато перебільшувала їх, а напад на колишніх союзників проходив у нього не так вдало, як це думалось. У протиставлення зрадникам Дарлану й Гіроду населення противилось їм і це доходить тепер до сутички.

Англо-американці очевидно не врахували швидких протидій військ держав осі. Тому, що Франція сама не в змозі діяльно захистити своє середземноморське побережжя, німецькі та італійські війська при повній згоді з французами зайняли всі важливі французькі пункти та острів Корсіку. Так англо американці тепер знають, що Европа захищена тепер з усіх боків. Потім висадились німецькі та італійські війська за згодою французького уряду й туніського населення в Тунісі.

Саме зайняттям Тунісу держави осі одержали західні ключові позиції в східній частині Середземного моря. Також в їхні руки попав порт Бізерта, який вважається найкращим на всьому північно-африканському побережжі. Завдяки німецько-італійським діям, уся ситуація в Середземному морі розвивається й далі на користь держав осі. Це стало відомо всьому світу через 8 днів після зайняття північної Африки. Держави осі мають тепер змогу спорудити на обох берегах Середземного моря подвійну оборону позицію, яка поділяє Середземне море на дві половини. Отже ілюзії американців та англійців у північній Африці тепер уже цілком перетворились у ніщо.

Сталін з самого початку не прийняв це мероприємство за утворення другого фронту. Всупереч англо-американському тріумфальному крику, большевики трималися дуже стримано, а московські центри брехні не дали спочатку про події в північній Африці жодної замітки. Навпаки, Москва дотримувалась попередньої точки зору й вимагала далі від англо-американців діяльного підкріплення. В своїй промові, виголошеній 7 листопада та спрямованій проти Англії і США Сталін засуджує їх і характеризує це мероприємство англо-американців як «заздрок другого фронту».

Після надзвичайно великих советських втрат, які вони понесли під час останнього літнього німецького наступу, плутократи запасали свого червоного спільника, а згідно з цим і своє ефективне підкріплення „загубленої ратунок". Але, щоб тільки показати своїм капіталістичним друзям ударну силу червоної армії, стягли вони на південний відтинок усі наявні резерви й уводять їх у діло, не шкодуючи ні людей, ні матеріалу, аби тільки досягти хоч самого незначного прориву в німецьких позиціях. Цей неабиякий успіх був багато перебільшений советською пропагандою.

Всі ці передсмертні спазми показали нам всю безвихідність становища противників Німеччини. Завдяки останнім подіям позиції Німеччини та її союзників тільки зміцнились. Дякуючи німецькому прориву до Сталінграда, совєтам був нанесений найсильніший удар, після чого противник здригається в останніх смертельних корчах, щоб хоч на деякий час віддалити свій кінець, що наближається.

Геббельс ...мовляв ...юнацтва

...я 25 жовтня Рейхсмі... Геббельс урочисто від... ...ський кінофестиваль ...ого року, що починаєть... ...ому терені Німеччини. ...керівник юнацтва ...окреслив коло завдань, ...виповнити молоді си... ...вирішальний час. То... ...ково д-р Геббельс, зверт... ...го юнацтва й батьків. ...ністр підкреслив, що ...ається не лише до мо... ...й через голови молоді, ...рема юнацтва набуває ...значення під час від...

...ба мене правильно зро... ...сказав д-р Геббельс, ...я хочу говорити для мо... ...через молодь. Ми були ...молоді, коли змагалися за ...ший ряд нинішніх керів... ...Гітлер-Югенд", на чолі ...ержавним керівником, ...ас відвідували потайки ...ли й слухали наші зак... ...ячної молоді Німеччини. ...майбутнє, бо мали мо... ...ми мали також молодь, ...майбутнє".

„Г".

...ецькі редактори ...на Україні

...запрошення Рейхсмі... ...для України 16 ре... ...ів німецьких газет ...рмаційних бюро при... ...о Рівного. Шеф пре... ...хкомісаріату вітав ...Після прийому Ре... ...ісара Коха редакто... ...ми докладну розмову ...ейхгрунгспрезидентом ...ем. У Дубенській та ...нецькій округах пред... ...ники німецької преси ...нагоду докладно оз... ...итися з працею ні... ...ої цивільної влади ...відвідин м. Луцька, ...ські гості виїхали в ...рож за маршрутом: ...Сєверодонецьк, Сєчеслав, Кривий Ріг, ...Вінниця. Ці... ...безпосередні спосте... ...ня німецьких журна... ...над життям України ...ботою німецьких уп... ...ь безперечно відіб'ю ...в нових статтях і ви... ...у німецькій пре...

„Г".

...формаціонес" про ...нію та Португалію

...АДРІД. Іспанський ча... ...„Інформаціонес" з ...оду виданого в Іспа... ...секрету про часткову ...візацію пише таке: ...нія та Португалія були ...ими націями в Європі, ...ості не мобілізувались. ...інші націй вже кілька ..., як мобілізували ...оловіків, здатних но... ...зброю. Ця мобіліза... ...нього не міняє в до... ...ському становищі. ...е скоріше про ...ладнання його.

(Д. Д.)

НІМЕЦЬКИЙ СЕЛЯНИН

Після війни 1914—18 р.р. на німецьке сільське господарство поклав був свою брудну руку жидівський капітал. Жиди збагачувались купівлею та перепродуванням хліборобських продуктів. Заборгованість селянства зросла на 12 мільйонів марок. Тільки в 1931—33 роках 17000 селян, які заборгувалися, мусили продати 426000 гектарів землі.

Націонал-соціалістична партія звернула особливу увагу на земельну реформу, вбачаючи в ній вирішення національної справи.

В програмі, виданій ще 24 лютого 1920 року, вона анулювала всі аренди та договори про продаж землі, а в 1933 році, прийшовши до влади, націонал-соціалістична партія в цьому ж році видала «закон про спадкоємні садиби», який і став від того часу основою сільсько-господарської політики.

Цей закон визнає право законної спадкоємної власності господарством, що має не менше 9 і не більше 125 гектарів землі. Таке господарство повинно належати одній особі, яка сама в ньому й працює. Таким чином не мають права мати землю особи, які самі не працюють на ній. Власник не має права продати землю або комусь іншому її подарувати. Так усунено також із сільського господарства спекуляцію та лихварство. Кредити селянам надає держава.

Господарство переходить у спадщину тільки одному спадкоємцеві. Решта спадкоємців—дітей цієї самої родини—дістають по змозі в своє особисте користування іншу землю.

Потрібну для цього землю беруть із земельного фонду, який утворюється з відрізків земель у власників, які мали більше ніж 125 гектарів та із земель власників, не здібних господарювати, ледачих, пияків і тих, які взагалі не люблять роботу в сільському господарстві. Так утворився земельний фонд у 1.700.000 гектарів.

У результаті меліорації здобуто нових 2 мільони гектарів і осушення берегів—100.000 гектарів придатної для посівів землі. Таким чином, створено 400.000 нових селянських господарств.

Якщо діти якогось селянина не мають змоги одержати землю в спадщину від батька чи з земельного фонду, або не хочуть господарювати на землі, то їх вивчають якійсь іншій професії і вони дістають із господарства відповідну грошову суму.

Земельна власність—це не тільки право, але й обов'язок селянина. До цього обов'язку входить і виховання дітей, і відповідальність за розумне та продуктивне господарювання.

Добробут і високий культурний рівень німецького селянина—це доказ того, що націонал-соціалізм правильно розв'язав селянське питання в Німеччині.

(Озд).

Ремісницька господарська виставка

Київ. Кілька днів тому генеральний комісар Зейцпер в присутності представників армії і партії відкрив першу ремісницьку господарську виставку, яка дозволяє ознайомитися з господарською відбудовою в генеральній окрузі Дніпропетровська. Експоновані речі і товари всякого роду, виготовлені в тутешніх підприємствах, майстернях і місцевими кустарями, а також домовими робітниками і товариствами, демонструють чітку організацію і німецьку волю до відбудови в областях, недавно відірваних від советів і зазнавших шкоди від військових дій.

П. С.

ІДЕАЛ І ЗДІЙСНЕННЯ

Націонал-соціалістична організація „Сила з радості"

Незабаром після того, як націонал-соціалісти взяли владу в свої руки, Д-р Ляй за дорученням Фюрера, створив націонал-соціалістичну організацію „Сила з радості". Ця організація, якій сьогодні заздрить увесь світ, за час свого існування зробила дуже багато доброго для трудящих Німеччини. Її окремі відділи: „Подорож, мандрівка, відпустка", „Культурна громада", „Німецька народня освіта" і „Краса праці", вже своїми назвами свідчать, яким шляхом ідуть їх змагання, щоб зробити кращим і багатшим життя трудящих Німеччини. Число учасників організованих нею імпрез — величезне. Отже ця справді народня німецька організація здійснює свої ідеали й помагає духовному об'єднанню німецького народу.

Націонал-соціалістична організація „Сила з радості" часто влаштовує двотижневі курси плавби під парусами. Вони мають свої власні човни. Відпочиваючи після праці, трудящі вчаться від моряків і цього спорту.

Літературна конференція в Токіо

ТОКІО. Перша Велико азійська літературна конференція, яка мусить бути першим кроком у процесі розвитку культурного зближення східньоазійських націй між собою, відкрилась в Історичному Імператорському театрі Марунджучі. При святковому відкритті були присутні понад тисячу письменників та гостей, зацікавлених у відживленні східньоазійської культури. З 78 письменників, які репрезентують країни Великої Азії, 6 є представниками Манджоу-Го, 15—Китаю та Внутрішньої Монголії і 57—Японії. Свято відкрив японський принц.

(ДНБ).

Десять заповідей Іспанця

МАДРІД, 19 листопада. Іспанська Фаланга випустила листівку, в якій перелічуються „10 заповідей доброго іспанця в його ставленні до війни":

1. Підкоряйся Каудільйо. 2. Пам'ятай, що Іспанія й тоталітарні держави мають тепер загальну мету — тріумф справедливості. 3. Не забувай, що найкращий іспанець той, який б'ється в Советському Союзі. 4. Не поширюй невірних чуток та наклепів, бо їх злочинно пускає в світ англійська таємна служба. 5. Не забувай—за все погане, що мусила пережити твоя батьківщина, відповідає тільки Великобританія. 6. Щодня згадуй про Гібралтар і поклянись, що хочеш здобути його назад. 7. Переконуй своїх друзів, що комунізм і англійський капіталізм—одне й те саме: механізації жидівства. 8. Якщо в твоїй присутності хтось намагатиметься боронити марксизм і демократію, то мужньо виступай проти цього брехливого твердження. 9. Дбай про те, щоб твої діти не переживали, як ти, ганебних часів, коли Іспанія була колонією жидів і масонів. 10. Ненависть Англію і жалій англійців.

(О. Ф.)

Невеличкі епізоди великого бою на південь від Ладожського озера

(П. Ф. С.) Це була агонія советських дивізій, які з дияволь ською силою на невеликому просторі прорвали німецькі оборонні позиції. Але потім стався перелом, який їх самих поставив у безнадійне положення.

Частини, які прорвалися, були оточені й фланги советських ударних дивізій узяті в залізні лещата трупами німецької армії. Від світанку до настуну темряви німецькі бойові та винищувальні ескадрильї літали й кидали бомби на оточені советські частини.

Другого дня день ми мали можливість бачити дію німецьких бомб і могли тверезо оцінювати те, що ховалось від наших поглядів у димовій завісі й чаду.

Сне сонце. Воно відтіняє контрасти, посилює жахливу картину бою. Вже п'ята декількох сот метрів шляху починає пригнічувати приторний трупний запах. Запах становиться все більш нестерпним. Мізерні смужки трави набрали червонокоричневого відтінку. Через кожний метр—великі калюжі крові. Ось 12 розірваних на шматки кінських трупів. Земля устелена воронками від бомб. Стежка робить поворот і виходить на луг, східня частина якого оточена вузеньким струмком. На лузі—залишені позиції советів. Тільки декілька невеличких укріплень ще цілі. Інші—розбиті бомбами та гранатами. Біля входу в укріплення й навкруги воронок лежать убиті червоноармійці. Їх так багато, що навіть трудно порахувати.

Шлях іде до „електро-проволоки"—вузької довгої полоси біля залізничної лінії, яка була єдиним орієнтуючим пунктом при наших повітряних нальотах. Майже три години ми їдемо густим переліском, весь час мимо знищених військових матеріалів, увесь час мимо трупів. По боках просіки лежать небоздатні танки, розбиті протитанкові гармати всіх калібрів і трупи... знову й знову гори трупів!

Ще через декілька сот метрів—скиг. Танки й танкетки, гармати, гранатомети валяються в страшному безладдю. Дві 52-тонні танки кинуті силою бомби в Штукас у велику воронку. Безладно дивляться в небо їхні гармати. Назад у ліс. Лише декілька кроків, і знову перед нами залишені позиції советів.

Покриті деревом і землею бункери обвалились, земля вся порита бомбами й гранатами. Чорні пеньки дивляться в небо. І скріль лежать обгорілі та розірвані на шматки людські тіла.

У східній частині—густа, як первісний ліс, гущавина. Ми розсуваємо гілля, з трудом прокладаючи собі дорогу. Від того, що ми тут бачили, у нас похолоділо в серці: вздовж і впоперек лежали навкруги солдати. Всі були перев'язані й убиті пострілом у голову. Так позбавлялись совети від своїх ранених, коли не бачили вже виходу із залізного німецького оточення. Нелюдський спосіб—пещадити й безпомічних людей.

Можна намалювати ще багато жахливих картин з цього поля бою, на невеличкому просторі якого совети залишили 28.000 мертвих, картин, які говорить про нещадну жорстокість цього бою...

Р. В.

Романс

Падали бризки на гостре каміння,
І човен гойдався в нічній напівтьмі,
Місяць лив тихо сріблясте проміння
На річку і коси твої чарівні..
Раптом перлини замружили очі,
Весельце упало, не знаю, чого—
Ти, зачарована подихом ночі,
Знов пригорнулась до серця мого...
Місяць лив тихо і далі проміння,
Хвилі котили холодні вогні,
Падали бризки на гостре каміння—
Ти цілувала все очі мої..

М. Солдатенко.

Москалі та українці в 1709 році

Проф. Р. Бжеський публікує уривки із спогадів німецького мандрівника Юста Юля про Україну за часів Мазепи. Цей подорожній, як данський посол, перебував у 1709 році в Московії після проїзду через Україну. В його описах краєвиду та мешканців України впадають в око не тільки велика різниця між обома народами, але й подібність тодішнього укрзінського та західньо-европейського побуту. Це зокрема відзначає Юст Юль. Для нас ці зауваження подорожнього 233 років тому цікаві тим, що висувають думку: які б ми були, й де б ми були, коли б не полтавська трагедія та не той спільний „котьолок" у продовж віків—не царська неволя й не большевицький гай!

Мандрівник Юст Юль пише між іншим:

„На відстані 10 кілометрів від Глухова я побачив перше село Козацької України. Козаки, бувши народом вільнолюбивим, були невдоволені царем за призначення до їхніх фортець московських комендантів. Мешканці Козацької України живуть у добробуті. Вони всіма сторонами пристойніші, ніж москалі. Кролевець—велике місто. Вулиці в ньому прекрасні, яких я на Московщині ніде не бачив, будинки гарні, міцні, чисті, виступають на вулицю так, як у Данії, а не стоять у глибині подвір'я, як у Московщині. Перед службою Божою дзвонять у дзвони в три голоси, як у нас, а пізніше, під час самої відправи, лише подзвонюють. Козаки, як і москалі, грецької віри, але в дзвонінні дзвонять по-нашому, тим часом, як москалі виключно „тревонять" (без ладу й галасливо). Місцеві мешканці, як і взагалі все населення, відзначаються великою ввічливістю й охайністю. Вдягаються чисто й чисто утримують оселі. Москалі ж ідять навіть серед дня часник і тому від них страшенно тхне. Вживаючи огидну страву, вони до того одягаються неохайно й брудно, звичайно, без білизни: розповсюджують огидний сморід, такий, що, проживши три—чотири дні в тій самій кімнаті, отруюють в ній повітря на довгий час, роблячи для чужих цю кімнату нестерпною. Взагалі вони підозрілі, хвалькуваті, дріб'язкові, тупі, грубіяни, брехливі й несвідомі. Оточення самого царя поводиться безсоромно: кричить, свище, ржагає, лається та нахабно харкає в обличчя. Київський же метрополіт — гожий, ввічливий старий, що дуже добре говорить латинською мовою, тоді, як Новгородський метрополіт і навіть сам канцлер уміють говорити тільки по московському. По українських селах люди письменні й ходять до церкви, як у нас, з молитовниками. Дуже зруйнований, між іншим, Немирів. А проте й останній його будиночок чистіший від найпишніших московських палат. Дорога в Ясси до московської армії небезпечна, бо сильні відділи запорожців забирають валки; нещодавно відбили в москалів 700 возів з борошном та хлібом".

Це—уривки із спогадів. У них є ще багато цікавого про українців і про москалів. Треба ще підкреслити, що Данія на той час була в союзі з Московщиною й тому таке висвітлення є тим більше об'єктивним стверджанням фактів, що Україна з погляду культури й побуту була таки частиною Заходу.

(„К. В.").

Боротьба з сипним тифом

Мільони німецьких вояків за ці роки на власні очі побачили, що таке „совєтський рай". Тепер вони знають, що там у брудних мазанках видіють мільони людей. Тому й не дивно, що ці жителі, в яких стільки брудних побудників цієї трібівших передумов здорового життя,—це страшні розсадники всякого бруду, а перед усім вошей—носіїв бацилів сипного тифу та інших пошестей. Воші, висмоктуючи кров, вносять заразу до людського тіла.

При безконечних труднощах війни воякам доводиться ще вести тиху, але вперту боротьбу з вошами. Окремих вояків, медичних сестер, лікарів забезпечують перед сипним тифом щепленням. Одначе німецька наука прикладає всіх зусиль, щоб раз назавжди побороти побудника цієї хвороби й цілком усунути небезпеку пошести. Вже за світової війни, особливо в 1914—1918 рр., провадили досліди та шукали способів боротьби з цією пошестю. На початку сучасної війни дослідники мікробів не гаяли часу, а пильно шукали способів винищення побудників сипного тифу.

Тож на початку цього року німецькому проф. Морелеві пощастило витворити порошок проти вошей.

„Якщо мені вдасться знищити вошей, я тим самим досягну дві цілі: поперше, буде вигублена вечисть, що так докучає людям, а подруге—звільнено [illegible] будників пошесті, що здяться в вошах".

Дослідами встановлено, що воші покидають тіло віка, коли він „спить", тавшись дергою (попоною), якою накривають коні. Отже—як виходило з цього, кінський піт мусить мати в собі речовину, неприємну для паразитів. Беручи основу ці речовини та [illegible] лучивши їх з сірковими препаратами, проф. Морелеві, після певних [illegible] пощастило протягом [illegible] тьох днів виробити порошок, що за 4—5 днів вигублював воші.

Цей препарат має деякі наслідки: зовсім нешкідливий для людини, він разом винищить гниди—яйця вошей.

Тим часом при допомозі цього нового засобу розпочато відвошивлювання [illegible] них областей у найбільших розмірах і досягнуто дуже добрих наслідків. Тим самим проф. Морелеві знайшов засіб звільнити населення сходу від пошестей, що мучать людей та ширять пошесті.

Найбільша книга в світі

Найбільшу книгу надруковано в Китаї на початку XIX віку за вказівкою китайського імператора, який наказав умістити в ній усе найважливіше з китайської науки та літератури. Книга така велика, що одна займає цілу кімнату. В книзі 852.408 сторінок, а літер—153 мільйони. Заголовок цієї книги по-китайському звучить так: Ту-Шу-Чі-Ченг.

Річниця криворіжського театру

Недавно криворіжський український драматичний театр ім. Котляревського відсвяткував річницю свого існування. За рік театр дав біля 200 вистав. Відвідали його понад 70.000 глядачів.

Чи знаєте ви?

... що перед війною не менше, ніж 50.000 мексіканців жили з ловлі мух. Мухи вивозилися та продавалися до зоологічних садів та акваріумів. За один кілограм платилося 5 рок.

...що папуаси носять прикрасу до вух, коробку дерева або з бамбука, в вони ховають свій тютюн.

Охорона трудящих у Німеччині

«За часів большевицького панування найбільше ненавидів я стахановщину»,—сказав прибулий із Смоленської області інж. Яків Сергійович К.—«Багато тяжкого було в нашому житті під «совєцем сталінської конституції», але ледве чи можна собі уявити важче ярмо, ніж була стахановська система.

В СССР я працював по різних фабриках, багато бачив та пережив, але коли порівняю тамошні відносини з німецькими, то при найліпшій волі не можу знайти між ними щось подібне. Наведу один яскравий приклад:

У совєтах стахановською системою досягали підвищення продукції коштом надлюдських фізичних зусиль робітників, продовженням працівної доби та іншими подібними способами; наслідком того ми віддавали останні наші сили, а за це не мали й найприкітливіших вигід у праці. Одним словом, у нас не дбали про добробут робітників. Від робітників вимагали багато, але їм не давали нічого.

Тепер я вже три місяці працюю в Німеччині (Вестфалія). За цей час приглядався до всього, порівнював та передумав.

Правда, в Німеччині також швидко працюють, про що свідчить кількість виробів. Але як тут досягають таких високих здобутків? Замість видушування з робітників останніх сил, німці підвищують рівень продукції різними вдосконаленнями, упрощеннями самих процесів роботи, витворюють кращі умови працівної спроможності й таким чином дуже полегшують працю робітників. Прикладів для цього аж забагато. Під час праці на фабриці я бачив, що керівник підприємства часто заходив до одного відділу фабрики й там щось мірив та обраховував. Як виявилося пізніше, на підставі цих обрахунків, токарні станки (верстати) було пристосовано так, щоб робітник мав змогу працювати на цих верстатах сидячи.

Мене, совєтського інженера, дивувало, що він зробив це без проволікань і зайвих балачок. Бо й справді про це не дебатували на зборах, не писали в газетах, нікого особливо не хвалили та не нагороджували. До того ж (і не здається мені особливо важливим) ніхто не наказував це робити—поліпшення зроблено виключно в наслідок глибокого переконання, що трудящий дійсно його потребує й заслуговує.

Такі явища властиві Німеччині. Тут перш за все стараються полегшити робітникам працю. Ясно, що для робітника дуже важливо, як він цілий день працюватиме: стоячи чи сидячи? Заощаджуючи силу сидінням, робітник може швидше та краще працювати. Ось таємниця високої продукції.

Отже, як бачимо, досягти зросту продукції легко: вистачить лише створити сприятливі умови праці. Але наші совєтські володарі не здібні були додумати до цього.

Вони вважали доцільнішим висмоктувати робітників різними працівними системами—робітника не вважали людиною.

В національ-соціалістичній Німеччині охорона робітника стоїть на першому місці, бо тільки при сприятливих умовинах він може витворити таку вартісну щодо якості та кількості продукцію, яку я бачу в німецьких підприємствах.

Наказ № 145

по райуправлінню старшини Конотопського району від 28 листопада 1942 р.

Для забезпечення нормального руху населення по вулицях та пішоходах, з метою застережения можливості небезпеки руху під час ґололедиці, наказую:

1. Відділу міського господарства, всім установам, приємствам, домовласникам та квартиронаймачам м. Конотопа та околиць щоденно до 7 години ранку очищати від снігу льоду й посипати піском або золою тротуари в районі розташування будівель та подвір'я, що знаходяться в їхньому користуванні, а також відкидати сніг з половини проїжджої дороги проти свого двора.

2. За невиконання цього наказу на винних буде накладено адміністративне стягнення й штраф до 500 крб.

3. Контроль за виконанням цього наказу покладаю на відділ міського господарства й органи поліції.

Старшина Конотопського району КОВТУН

ОБ'ЯВА

Доводиться до відому населення м. Конотопа, яке проживає в будинках відділу міського господарства (бувший житловий фонд), що термін сплати квартирної платні за 1942 рік закінчується 5 грудня 1942 року.

А тому всі квартиронаймачі повинні внести квартирну плату по 5 грудня 1942 року, після цього терміну на неплатників буде накладена пеня від суми квартирної платні в розмірі 1 процента; квартиронаймачів, які мають заборгованість, не сплатять до 5 грудня 1942 року, позбавлять права проживання в квартирах відділу міського господарства, а заборгованість буде стягнена в примусовому порядкові через суд.

Відділ міського господарства.

ОБ'ЯВА

Доводиться до відому населення м. Конотопа, що [illegible] реєстрації ордерів на городні ділянки землі закінчилась 25 [illegible] топада, а тому попереджується, що всі користуючі городи, [illegible] не зареєструють своїх ордерів до 5 грудня 1942 року, [illegible] вважатись за вибувших з м. Конотопа або за тих, які відмовляються від користування землею в 1943 році й їхні ділянки будуть [illegible] в розподіл.

Відділ міського господарства.

ЗАГУБЛЕНУ

перепустку на право переїзду дорогу військовослужбовця Денисенка Олександра Георгійовича вважати за недійсну.

ПРИБЛУДИЛАСЯ

корова, рижої масті, лоб білий.

Звертатися м. Конотоп, вул. Кірова, № 42. [illegible] Федорович.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5

АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. ім. Франка № 14.

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

№ 2 | Конотоп, Неділя 6 грудня 1942 року | Ч 9 (73)

В Тунісі німецько-італійські війська перейшли до контратак

наслідок величезних втрат большевики зменшили свої атаки. Великі бої на південь від м. Калініна та біля оз. Ільмень. Бомбардування ворожих автоколон у Кіренаїці.

Тижневе звідомлення про військове положення Східній Азії

ВІЙСЬКОВІ ЗВЕДЕННЯ

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

2 грудня 1942 року

На півночі від Терека наступом німецьких панцервикіз ворог був відкинутий. Взято декілька сот полонених. Між Волгою та Доном учора совети, лякуючи великим втратам, провадили тільки послаблені атаки. Всі вони були відбиті.

Проти сильного ворожого руху військ на середньому відтинку Дону протистояли швидкі італійські та тяжкі німецькі бойові літаки. На середньому відтинку фронту та на озері Ільмень відбувалися завзяті жорстокі бої. Совети втратили 95 бронемашин. Авіація бомбардувала ворожі піхотні та панцерні сили, артилерійські позиції та шляхи постачання. 22 ворожі танки були знищені бомбами.

З'єднання німецьких штурмових та винищувальних літаків у західній частині Кіренаїки спричинили британським військам значні матеріальні втрати. В Тунісі німецько-італійські сили перейшли до контратак та відкинули ворога з декількох населених пунктів. Були взяті багаточисленні полонені. Парашутні війська ворога були розігнані, знищено 9 панцерників. Німецькі винищувачі без власних втрат збили 8 британських винищувачів.

Над морською областю біля Англії та над просторами зайнятих західніх берегів британська авіація в повітряних боях втратила за вчорашній день 7 літаків. Всі німецькі літаки повернулися назад.

3 грудня 1942 року

На Кавказі військові дії, дякуючи повіді та непрохідним шляхам, були дуже утруднені. Не дивлячись на це, в деяких місцях відбулися місцеві бої, в яких совети зазнали великих втрат. 1 кавалерійський ворожий полк був розбитий, захоплено багато полонених та велику здобич.

Бойові літаки переслідували втікаючого ворога та знищили багаточисленні гармати та екіпажі. У Калмицьких степах німецькі моторизовані частини зупинили швидким оточенням рух тилових з'єднань советів та знищили багато колон.

Також учора поновлені наступи сильної піхоти та з'єднань бронемашин ворога у Волжсько-Донецькій області під час упертої контратаки німецьких та румунських військ не удались. У спільних діях великих німецьких та румунських повітряних сил ворогу нанесено великі криваві втрати та тільки між Волгою та Доном розбито 60 бронемашин.

В районі Калініна та біля оз. Ільмень дії військових частин та повітряних гармат було спрямовано проти сильного натиску ворожих військ. Звищено 106 бронемашин противника.

На Льодовитому морі скупчення советських військ були розсіяні, місто та гавань Мурманськ та Кола тяжко пошкоджені. З 11 по 23 грудня знищено 309 советських літаків, з них: 220—під час повітряних боїв, 71—зенітною артилерією авіації та 15 були обстріляні групою військ, а решту розбито на землі.

Під час місцевих боїв у Тунісі було взято 200 полонених; 34 бронемашини та 6 танків були знищені.

Німецький підводний човен у Середземному морі потопив влученням торпеди один британський крейсер.

Біля алжірського побережжя влученням бомби був знищений британський винищувач. Британські бомбовози в ніч на 3 грудня провадили наступи проти західньої Німеччини. В деяких місцях Рейнської та Майнської областей завдяки скинутим бомбам були пошкоджені будинки.

На південному березі Англії німецькі винищувачі вдень обстріляли залізничні лінії та розташування військ.

Великі втрати советів в людях та матеріалах

БЕРЛІН, 3 грудня. В понеділок між Волгою та Доном большевики атакували наші позиції сильними піхотними та панцерними з'єднаннями. Всіці атаки були відбиті з великими втратами для ворога. При цьому німецькі гренадери розбили 1 атакуючий батальйон ворожих добровільців. На різних місцях протинаступами відкинено ворога з його позицій. У великому коліні Дона одна німецька частина захопила під час успішних протинаступів 18 гармат. Сильні з'єднання літаків близького бою цілий день атакували ворога. Бомбами та бортовою зброєю принесли вони велике спустошення з'єднанням наземних військ в їхній оборонній боротьбі та підтримували власні наступальні дії. Одиниці зенітної артилерії німецької авіації завдали большевикам своїм винищувачим огнем кривавих втрат та сильно прорідили їхню тяжку зброю.

Особливо успішна була діяльність з'єднань німецьких винищувальних літаків, які, не зважаючи на тяжкі атмосферні умови, знищили 59 большевицьких літаків. Інших 8 ворожих літаків збила зенітна артилерія авіації.

Тяжкий наступ большевиків на південь від Калініна та біля Торопця також був відбитий. При цьому большевики втратили 70 танків, які влученням протитанкових гармат були знищені, або приведені до непридатності.

ПЕРЕРВАЛИ ДИПЛОМАТИЧНІ ЗНОСИНИ

ВІШІ. Як офіційно повідомляється, Канада й Мексика в ніч на 10 листопада перервали дипломатичні зносини з Францією. Через те, що Канада не має ніякого дипломатичного представника у Віші, про розрив відносин було повідомлено французькому посланику в Канаді. Мексика повідомила про розрив відносин через свого представника у Віші.

ф. и.

матичними, чому американський адмірал Німіц, згаданий у попередньому тижневому звідомленні, наважився, не зважаючи на дотеперішній досвід, 4-тою спробою пробитися крізь залізне кільце японців. Наслідком цієї зустрічі, що тривала до 14 листопада та під час якої знову справа дійшла до тяжких нічних боїв, у яких японці, в наслідок першорядної виучки, під проводом адмірала Ямомото, є непереможні.

Це є висновок, який не двозначно говорить не на користь Сполучених Штатів Америки. В Токіо не заперечують того, що японці також потерпіли втрати, а саме: затоплено 1 лінійний корабель, 1 крейсер, 3 винищувачі та тяжко пошкоджено 1 лінійний корабель та 7 транспортових суден, до яких додасться ще 43 літаки. Ворог же в боротьбі з Японією втратив 8 крейсерів, від 4 до 5 винищувачів та 1 транспортове судно, а рівночасно з атакованого американського морського з'єднання пошкоджено 3 інші крейсери, 3 або 4 винищувачі та 3 транспортові судна. До цього треба додати втрату 73 літаків. Наслідки цієї 4-ої, невдалої американської спроби продертися в південно-західній частині Тихого океану й далі говорять на користь Японії.

п. с.

Паспорти для посла Франції в США

ВІШІ. Французькому послові у Вашінгтоні вручено паспорта. Цим проведено повний розрив між США і Францією.

Канцлер скарбниці США Моргентау зробив вказівку, що Франція економічно повинна розглядатися, як ворожа територія.

НОВИЙ НІМЕЦЬКИЙ ВОГНЕМЕТНИЙ ТАНК

(П. С.) БЕРЛІН. У Сталінграді, в якому з 24 міських округів 22 знаходяться в німецьких руках, німецькі гренадери знищили всеохоплюючим вогнем своїх важких піхотних гармат багаточисленні мортири противника та важкі гранатомети. В боротьбі проти сильно укріпленої групи будинків знищуючі дії викликав введений у бій новий огнеметний танк. Ця нова зброя має променеподібний стовп, який потрібно розхитувати в усі боки, і він кидає вогонь на висоту 5 і більше поверхів. Власне тяжке озброєння захищає огнемет від нападів противника. Завдяки туманним снарядам, які випускаються із середини танка, він може із швидкістю на протязі однієї секунди сховатися з поля зору ворога. Після короткої атаки на велике сполучення будівель у Сталінграді все це укріплення, яке на протязі декількох днів уперто захищалося, було охоплено полум'ям з усіма ворожими гарматами та гарнізоном. За допомогою вогнеметних танків німецькі гренадери проникли в укріплення й зламали більшовицький опір.

Завзяті бої біля озера Ільмень

ДНБ. БЕРЛІН, 1 грудня. На північний схід від озера Ільмень також 30 листопада тривали завзяті оборонні бої. Большевики атакували німецькі оборонні лінії приблизно 40 танками та великими з'єднаннями піхоти. Однак, ці наступи відбито зосередженим вогнем легкої та тяжкої піхотної зброї. На суміжному відтинку совети намагалися провести переправу. Також тут наступи ворога зламалися, ще поки большевики досягли німецьких становищ. Втрати ворога були високі. Знищено 26 танків.

Антисовєтська змова в совєтській Вірменії

Стокгольмський кореспондент італійської газети „Стампа" повідомляє, що згідно з одержаними в Москві повідомленнями 8 вищих чиновників совєтської вірменської республіки, в тій кількості й заступник народнього комісара земельних справ, які були обвинувачені в змові проти совєтського уряду, були арештовані й страчені в Єріване.

«Н. С.»

Політика Венгрії

Венгерський міністр-президент Каллай виголосив на конференції урядової партії промову, в якій сказав, що основи внутрішньої та зовнішньої політики Венгрії залишаються незмінними. Основним принципом венгерської зовнішньої політики являється непохитня вірність та співробітництво з нашими союзниками. У внутрішній політиці Венгрія прагне внутрішнього миру, від якого залежить майбутнє нації. В дальнішій своїй промові Каллай повідомив про підготовку законопроекта про податок на жидівське майно. Зрозуміло, що більша частина військових витрат повинна впасти на тих, які до війни користувалися більшою частиною народніх прибутків. Уряд буде всіма силами прагнути до того, щоб командні пости в народньому господарстві перейшли із рук жидів у венгерські руки. Уряд не потерпить, щоб жидівство в епоху своєї катастрофи продовжувало розбещувати та розкладати маси, як воно це робило під час свого панування. А тому уряд оголошує жидівству війну.

„Н. С."

Політика Болгарії

Болгарський король Борис виступив з тронною промовою перед IV. сесією 25 „зібрання". Зовнішня політика країни,—сказав король,—цілком визначена в ці часи, що вирішують її долю. Її буде запроваджувано рішуче й послідовно в напрямку, накресленому в пакті трьох та в антикомінтернівському пакті. Це—політика тісної співпраці й дружби з Державами Осі та їхніми союзниками.

Сповнена віри в ідею розбудови нового європейського ладу, який принесе вам тривалий і справедливий мир, Болгарія з готовністю співпрацюватиме для здійснення цієї ідеї.

„Г."

6 мільйонів безробітних

СТОКГОЛЬМ. Як подають кореспонденції з Вашінгтона, особистий радник Рузвельта Гаррі Гопкінс у межах заяви про застосування у війні робітників повинен був признатися, що тепер у США ще є 6 мільйонів безробітних. Це ствердження дає прекрасну ілюстрацію до відповідних абзаців останньої промови Фюрера. США, які мають звичку сприймати у нас всякий економічний талант, самі майже після року війни ще не спромоглися усунути безробіття в країні.

ф. б.

Обіцянка—цяцянка

Викликаний до Вашінгтону американський посол Стендлей висловив на прийомі представників преси твердження про розбіжність думок Советського Союзу та США. Ще раніше, перед від'їздом з Москви, Стендлей заявив, що від'їзд його до США викликаний необізнаністю з обіцянками для СССР і тому він не уявляє, як далеко можна йти назустріч вимогам советського уряду.

Совети явно незадоволені з постачання, але,—заявив посол,—мені невідомо, чи зможе Америка збільшити допомогу, бо це залежить від невідомих мені внутрішньо-американських обставин.

Деякі особи в Москві, імена яких посол відмовився назвати, заявили йому, що махінації США з поставками тепер цілком ясні.

Роздратування советського уряду стане зовсім зрозуміле з матеріалів, опублікованих в „Нью Уік".

Стара тема набуває, завдяки цим запізнім інформаціям, зовсім нового значення.

Як з'ясовується, США обіцяли приставити Советському Союзу до 30 червня 1942 року на один мільярд доларів військових матеріалів. Одразу ж виникли суперечки, хто має перевозити ці матеріали через моря та океани? США вважали, що вони зобов'язані приставити ці матеріали лише до одного з американських портів. Тому наприкінці червня по склепах американських портів накопичилося до 80% товарів, призначених для Росії, більшість з яких ще й досі чекає на відправку.

Якщо до цього додамо, що за зізнанням представника морського міністерства США капітана Леветта 50% надісланих до СССР транспортів загинуло, стане ясною велика розбіжність поміж обіцянками й дійсністю. „Обіцянка—цяцянка, а дурневі радість". Пригадаймо, як справді раділи минулого року в Кремлі.

„Г"

Іспанський протест у Вашінгтоні

Іспанський уряд оголосив протест у Вашінгтоні з приводу заяви деяких американських газет, які твердять, ніби німецькі підводні човни мають опорні пункти на Канарських островах, одержують там провіант від іспанських пароплавів та повідомлення про рух суден противника. „Іспанія,—говориться в протесті,—вже неодноразово цілком безперечних доказів відкидала подібні твердження".

„Н. С."

Військові маневри в Іспанії

МАДРІД. В районі Валенсії закінчились багатоденні військові маневри. Маневри, виконуючі військом усіх видів зброї, мали за мету випробувати обороноздатність іспанського війська на випадок десантної операції. Наслідки маневрів, у яких брало участь багато офіцерів генерального штабу, характеризують, як дуже задовільні.

Брак тоннажу.

Я думаю, Уінстоне, що тут нам не буде добре. Наша північне-африканська винятка буде нам коштувати дуже дорого.

Стратегія Черчілля

Як повідомляють американські газети, австралійська преса вважає Австралію покинутою Англією на поталу й піддає різкій критиці діяльність британського уряду. Особливо дістається самому Черчіллю. Так, найбільш розповсюджений у Австралії щотижневик «Бюлетень» пише: «Всі походи Черчілля, починаючи з Галліполі й до теперішнього часу, відзначаються однаковими недоліками. Всі вони відрізняються недостатньою оцінкою противника, поганим розумінням найновішої військової думки й у наслідок цього—нестачею сил і зброї, направлених на досягнення мети. Все це має наслідком великі втрати, які автор даремно намагається прикрити палкою красномовністю й хитрощами поясненнями». Після падіння Сінгапура той же журнал писав: «Може бути, що Черчіль є зараз найбільш красномовним оратором у світі. Але в той же самий час встановлено, що він є самий поганий стратег. Стратегічне керівництво та командування військами повинно бути раз і назавжди взято з його рук, бо найсильніша імперія не в змозі пережити воєнних методів Черчілля, якщо він „залишиться до кінця" війни повновладним диктатором». Не менше різкою критикою засуджує газета ім. Антона Ідена, «самого незадалого, якщо не самого поганого міністра іноземних справ, якого колинебудь мала Англія».

„Н. С."

АДМІРАЛ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ: „Стратегія німецьких підводних човнів добра"

(П. С.) ЛІССАБОН. Величезні труднощі, які перешкоджали успішній діяльності німецьких підводних човнів, описується адміралом Сполучених Штатів у журналі «Нью Уік». Він підкреслює, що англо-американці, як і раніше, знаходяться в стані боротьби й бояться, що наступ флоту проти держав осі буде взагалі неможливий. Адмірал Сполучених Штатів пише буквально слідуюче: «Німці показали чудове вміння винаходливості у веденні підводної війни. Їхня стратегія добра. Вони вишукують вигідні позиції для нападу й приводять караван суден у такий стан, що нічого не залишається для потоплення. Німці розвинули в себе нові методи нападу й перш за все збільшили швидкість своїх підводних човнів».

Парламентська поразка Рузвельта

МАДРІД. Законодавча комісія конгресу відкинула клопотання президента Рузвельта дати йому на час війни необмежені уповноваження в певних випадках. Таким чином, Рузвельт і члени американського уряду зазнали першої парламентської поразки. Це є успіху республіканців на останніх виборах.

Положення в Чунгкінгу

Із Токіо повідомляють, що у відповідь на вимогу Чан Кай-Шека допомоги від Америки, яка була передана Рузвельту через Віллкі, Вашінгтон став вимагати передачі повітряних сил Чунгкінга американському командуванню. Чунгкінг повинен також надати Америці монопольне право на користування цивільним повітроплавством на 30 років. 100 дивізій армії Чан-Кай-Шека повинні знаходитись під англійським чи американським командуванням, при чому Англія та Америка одержать право використовувати ці дивізії на випадок потреби за межами Китаю. Китай повинен бути розділений на сфери впливів, при чому, Англії надається північно-західня частина, СССР — північна на Китаю, Америці — центральна.

„Н. С."

Українці та українки!

...вечори сім'я працює здебільшого городовою є багатий врожай.

З безкінечних листів, що написали вам з Німеччини ваші брати й сестри, ви знаєте самі, що там вони працюють не як раб та його умовам життя. Німеччина не має необхідності тримати рабів; Німеччина—це не Сибір і не Урал, німецький нарід, **як найбільша культурна нація світу, поводиться з народами, які борються з ним за перемогу, гідно й пристойно.**

Якщо спочатку й були деякі недоліки, то це лежить не в німецькому керівництві й це було цілком зрозумілим при свого роду величезній і до цього часу ще ні одною нацією не створеній організації по справам праці. Німецьке керівництво намагалося покращити умови робітників зі Сходу в Німеччині. Фюрер Адольф Гітлер і Рейхсмаршал Герман Герінг, дякуючи своїй великій доброті та людяності, дали за старання більшій частині наших земляків слідуючі пільги:

Покращення зарплати.

Урівнення норм харчування з німецьким робітником.

Запорука допомоги рідним на батьківщині.

Можливість поштового зв'язку з рідними.

Пересилка газет на рідній мові, радіофільмів з метою культурного проведення вільного часу.

Українці! Слідуйте прикладу ваших братів та сестер, які вже давно туди виїхали. Лише там вам відкриються очі, як погано поводилися з вами жидо-большевики. **Але перш за все, ви зможете там своїми руками допомогти в досягненні великої кінцевої мети: знищення большевизму.**

Українці, українки! Не чекайте більше! Зголошуйтесь до найближчих місць по вербуванню до Німеччини!

Громадський будинок являється центральним пунктом усіх громадських мірроприємств. Вдень у цьому саду знаходяться діти гірників.

...поїдем в Німеччину слави й волі добувать!"

Нещодавно на одній ...вали молоді хлопці ...вчата, виїжджаючи ...ядю до Німеччини ...достатку, щастя, ...сонця. Про цю ...країну ми, українці ...багато чули. На ...звернено головну ...бо її нарід є наш ...тель, наш поводир ...ший учитель. Це та ...де є все найкраще ...роти.

В Великонімеччина ...Гітлер 8 листопада ...року в Мюнхені у ...великій промові за... ...що ті, хто побу... Сході, той може ...ня становище, хоч ...йського та німець... ...ськання, може відпо... ...а питання, де краще ...но, де шляхетніша ...і можна поручитись, ...єдиною відповіддю ...якщо денебудь і є ...стична держава, то ...ьки в Німеччині". ...ова Фюрера ще раз ...ворять, що лише ...ина є та країна, де ...справжня справедли... ...між народами.

...прямовано й уперто ...німці до своєї мети ...онті й у тилу. А ...полягає: остаточно ...большевизм, про... ...господарську відбу... ...звільнених районах, ...о приєднати звіль... ...народи до Нової

...ажемо ми, українці, ...остороні цих ве... ...подій? Ні в якому ...Коли німецький ...ланин нас від жи... ...шевизму й на свої ...ва основу будову ...Європи на фронті, ...українці, повинні в ...мозіддано працюва... ...ся на своєму посту, ...е тим, хто приймає ...у теперішній боротьбі, належить краще майбутнє, а не тим, хто спокійно виснджується й чекає результатів цієї боротьби.

Нам, українцям, німці поставили одну вимогу—працювати й тільки працювати. Виконуючи це, тисячі й тисячі українських робітників і робітниць на заклик німецького народу добровільно й з радістю поїхали до Німеччини, щоб допомогти там найкращим у світі робітникам для виграшу цієї тяжкої, але конче потрібної війни. Про їхню працю й життя нам відомо. Там українці не тільки користуються правами нарівні з німецькими робітниками, але багато й багато навчаються від них. Тут, у себе на батьківщині, українці прагнуть якнайшвидше відбудувати зруйновану большевиками країну.

Між іншим, слід відмітити, що в м. Конотопі та навколишніх його селах є люди, які вагаються, чи їхати до Німеччини, чи ні?

Звичайно, на деяких людей впливають різні жидо-большевицькі чутки. Але ж чи можна їм вірити? Хіба ми ще й досі не переконались за 25 років, що жидо-большевики живуть тільки брехнею? Той, хто вірить і зараз цим чуткам, є не більш, не менш, як прихильник жидо-большевизму і йому не повинно бути місця у нашому середовищі.

Ми знаємо, що український нарід любить і шанує працю. Він не слухатиме большевицьких брехень, а разом з культурним німецьким народом творитиме нову Європу. Особливо, це стосується нашої молоді, бо їй належить майбутнє.

Нещодавно, розмовляючи про Великонімеччину з одним літнім українцем, він сказав: „Я дивуюсь, чому в такий гарячий час багато нашої молоді ніде не працює тоді, коли Німеччині потрібна кожна робоча одиниця. Не дивлячись на свою старість, якби мені дозволили, я з радістю поїхав би туди й ще як би гарно працював!"

Слід сподіватись, що через декілька днів на перони станції Конотоп знову буде весело, знову залунають радісні українські пісні. Молоді хлопці й дівчата виїжджатимуть на працю до прекрасної Великонімеччини!

Українці!

Понад 500 000 українців працюють у Великонімеччині.

А ВИ?

Також негайно зголошуйтесь до вербувальної комісії, яка міститься по Варваринській, № 12.

ПОТЯГ ДО НІМЕЧЧИНИ ВІДХОДИТЬ ЧЕРЕЗ ДЕКІЛЬКА ДНІВ.

Німеччина закликає ВАС:

Їдьте до прекрасної Німеччини!

ДОСИТЬ ВАГАНЬ!

Мабуть не було ще в історії такого відрізку часу, коли б українці так жадали позбутися жидівських лабетів, як за роки советської влади. Та мабуть ще ніколи й не знали такого жидівського насилля на Україні й таких широких привілей, які вони мали протягом чверті століття.

По селах України відверто говорили, що жид уже остаточно вмостився на плечі українцеві. І, як здавалося, що ніякого просвітку вже немає на звільнення. Жидівське ярмо, міцно сковане за допомогою «мудрого» Сталіна, здавалось назавжди повисло на шиях безпомічних людей.

Чи була ж справді змога скинути це ярмо без сторонньої допомоги? Тисячу разів ні! Той, хто лише подумав про це, його чекали далекі табори, а звідти й ворон кісток назад не заносив. Але ж які постали тепер перед нами, українцями, питання? Кожний, в кого є совість, сам собі повинен дати справедливу відповідь.

Ми, українці, жадали вирватись із жидо-комуністичних тенет? Жадали! І цей довгожданий час надійшов. Передова Європа подала нам, українцям, свою братню мозолисту руку. Розгромлено вічне тяжке ярмо, жидам із своїм ставленіком і «мудрим батьком народів» Сталіним довелося потіснитись на схід.

Але чи досить того, що вони потіснилися на схід? Далеко ні! Їх треба знищити. Проте, жидо-комуністичний паразитизм живучіший від усяких паразитів і щоб його остаточно знищати, треба прикласти згуртованих сил. Не можна знищити лише красномовними словами, потрібна праця. Передусім, потрібна повторна праця в самій Великонімеччині, де куються зброя і щастя вільним народам Європи. Сотні тисяч свідомих українських робітників чесно відгукнулись на заклик Великонімеччини й уже працюють разом з німецькими робітниками на фабриках і заводах у Німеччині.

Але багато ще є таких українців, які мають властивість легко забувати те, що вони бачили два роки тому. Не слід думати, що перебудова Європи може пройти за одну ніч. Мовляв, проснувся вже й нова Європа! Так лише гадали жидо-комуністи, що варто двох-трьох пострілів і світова революція загориться й капіталізму—немає, націонал-соціалізму теж немає, лише червоніє п'ятикутна зірка на всій земній кулі.

Можливо, що так би й було, коли б Великонімеччина виголошувала лише промови й не працювала. Як бачимо, що цього не сталося. В дружній праці німецький нарід знайшов собі порятунок. І не лише знайшов собі, ба, навіть спроможний став подати допомогу й іншим народам!

Німеччина закликає й нас, українців, до праці, передусім, до праці у самій Німеччині, й ми зобов'язані дружньо відгукнутися на цей заклик. Відгукнутись не словом, а ділом.

Отже, до праці у Великонімеччині, де куються могутня зброя і разом з тим щастя народу! Бо лише там, у Великонімеччині є змога кувати той меч, який розбиває кайдани і забезпечує волю народам на тисячоліття.

Щасливої ж дороги тим, хто їде до цієї чудової країни, хто усвідомив собі ті завдання, які постали перед новою Європою, перед трудовим людом. Непохитність німецького фронта і дружня праця в тилу є запорукою остаточної перемоги над запеклим ворогом людства — жидо-комунізмом.

Г.

...Мавернення невезіска ...ражувальних ...ня. ...цього часу втра... ...ових позицій. Смутс ...вати д... ...стрілкових дивізій, ...ськах. У районі ...

...покращити свої позиції ...і тримати перемішений ...

В районі озера Ільмень ...

Картинки минулого

Три старих міста—Берлін, Кельн і фортеця Шпандау—на протязі століть зрослися в єдине під загальною назвою Берлін. Інші частини міста, що не так недавно були звичайними селами, як, наприклад, старий Ліцов, перейменований потім у Шарлоттенбург в ім'я розташованого недалеко палацу, Вільмерсдорф і райони, відомі під назвою Шенеберга, Обер і Нідер - Шеневейде, Фріденау, Штетліца, Бріца, Маріендорфа, Маріенфельде, Ліхтерфельде і т. д.

В багатьох місцях бувші селища вже здобули чисто міський характер. Але було б помилково думати, що всі сліди минулого остаточно зникли. Навпаки, вони бережно охороняються: багато будівель і парків у центрі Берліну знаходяться під охороною „охорони пам'ятників старовини" та „охорони природи". Міське самоуправління уважно слідкує за їхнім станом. У деяких кварталах Шарлотенбурга збереглися ще справжні селянські будиночки, оточені суцільною стіною міських будівель. З наближенням до околиці міста, наприклад, на південь, в районі Букоу перед вашим зором встає та ж картина, якою вона була декілька століть тому назад: сільський став, садиба, церква, кладовище. Постає повна уява глухої провінції. Назва „Сільська вулиця", яка збереглася в Букоу, Маріендорфі, Маріенфельді, Ліхтерфельді та інших околицях знаходиться в повному співвідношенні з характером цих вулиць.

Особливістю німецького села, як і взагалі всіх сел, є церква, і Берлін особливо відзначається великим числом сільських церков, які збереглися. Особливо яскравим прикладом швидкого зросту населення є Шеневерг. Тут поруч з маленькою церквою стоїть друга перебільшуюча її розміром у три рази. Збудована в останні десятиріччя, вона належить лютеранській общині в той час, як малевька, яка робить враження дитини або, краще маленької бабусі, поруч з сином-великаном, належить невеликій католицькій общині. Вона збереглася тут ще з часу Фрідріха Великого До цього часу треба віднести і збудовану в стилі рококо чарівну церковку у Бухі, в північно-східній частині Берліна. По своїй старовинності збудовані із вапняка сільські церкви у Ліхтерфельді, Маріендорфі, Маріенфельді і Букоу ще прекрасніші: вони належать до так званих „церков-фортець", збудованих ще в стародавні суворі часи. Вони огороджені надзвичайно товстими стінами, і вікна широких, міцних веж мабуть призначались для того, щоб в разі потреби служити бійницями. Їх виникнення відноситься до тих напівзабутих століть, коли країну руйнували ватаги розбійників і наскоки на мирні села були повсякденним явищем.

Добратися до цих церков-фортець можна після півгодинної їзди на трамваї із центра міста або із будшого міста Кельна. В минулий час на цю віддаль треба було витрачати декілька годин. Стільки часу потрібувалось і гінцю, який іноколи відправлявся в дорогу за допомогою в резиденцію Курфюрста, щоб повернутися відтіль з озброєним загоном. Але ж справа йшла про життя й смерть, і часто церкви служили сховищем для всієї общини в той час, як по дахах сільських хат уже гуляв „червоний півень".

У наші дні все це—уже Берлін столиця, центр Європи. Інший раз здається, немов ці свідки сивої старовини з неменшим подивом, ніж здивований відвідувач, дивляться на те, що їх оточує. Тільки відвідувач дивується старині, яка уплила, а старина—новим будовам, сучасним людям, чиї думки такі незвичайні й вогні та які все ж продовжують жити тут, під боком так, як для них ці скромні сільські церкви повні чар минулого.

(Озд).

Націонал-соціалізм і релігія

Під час урочистого державного свята в національному театрі у Веймарі, що відбувся тут, як і по інших містах Німеччини, з нагоди річниці 8/9 листопада, виступив рейхслейтер Альфред Розенберг з промовою на тему „Смерть і буття".

Вступному промову присвячено проблемі пожертви життям заради загалу, але, торкнувшись сучасності, Розенберг зупинився на ставленні націонал-соціалізму до релігії.

В останні часи,—сказав Розенберг,—наші вороги в боротьбі проти націонал соціалізму намагаються приписати йому, а разом з тим, і всій німецькій державі, бажання викорінити релігію.

Цим безсоромним методам ворога Розенберг протиставив твердження, що націонал-соціалізм з повною терпимістю ставиться до всіх релігійних течій та об'єднань, дії яких не спрямовані проти німецького почуття моралі або проти існування німецької держави.

Само собою зрозуміло, що ця терпимість цілком стосується й уявлення про безсмертя, що лежить в основі світогляду кожного націонал-соціаліста й кожного німця.

„Г".

Треті роковини боротьби фінів за волю

30 листопада минуло три роки з того часу, коли московські імперіалісти по заздалегідь наміченим своїм планам віроломно вторглися на фінляндську територію, щоб загарбати її. З огидою до цих кремлівських володарів згадуєш ці дні, бо в цій безглуздій боротьбі загинуло багато й наших українців. За що? Хіба український нарід був ворогом фінляндського народу? Ні! Жидо-большевики силоміць заставили боротися українців з фінами.

Не дивлячись на велетенську босадатність советських армій, фінський нарід з перших днів одчайдушно боронився. Фіни вбачали в большевизмі найзапеклішого ворога. Але ж завдяки переважаючим силам, большевикам все ж удалось захопити частину фінляндської території. В зв'язку з цим мимо своєї волі згадуєш слова советського маршала Ворошилова: «Жодної п'яді чужої землі не хочемо, але й своєї землі жодного вершка нікому не віддамо». Ці слова красувались у газетах, плакатах тощо. Але що ж було на ділі? Не тільки жидо-московські сатрапи загарбали фінську територію, свої криваві руки вони простягли й до Галичини, Бесарабії, Буковини, згодом—до Литви, Латвії та Естонії.

На цьому справа також не закінчилась. Підпорядкувати всю Европу—така була мета кремлівських імперіалістів. А щоб цього досягти, на кістках робітників і селян були збудовані сотні военних заводів, тисячі аеродромів. Особливо шалення підготовка була на весні 1941 року. Так, як Сталін хотів несподівано напасти на Німеччину, на східному кордоні він сконцентрував більшу частину своїх військ. Але Фюрер вчасно пізнав маневр Сталіна. Блискавичним ударом німецька армія вщент розстроїла план Сталіна. Тепер не на заході, а далеко на сході червоноармійці стікають кров'ю, за наказом ката Сталіна провадять безуспішні атаки проти німецького залізного муру.

На півночі фінський нарід показує героїчні зразки боротьби з большевизмом, бо він не хоче, щоб його землю топтали ногами большевики. Проти большевизму борється ціла Европа. Настане час, коли наступ Сталіна прийде до кінця. Європейські народи є вільними під проводом німецького народу творять нове справедливе життя, творять нову Европу Адольфа Гітлера.

Трикотажний цех

При Конотопському промкомбінаті є трикотажний відділ, який нагадує собою маленьку фабрику. Там є два цехи: прядільний та в'язальний. В них працюють виключно жінки, при чому, різного віку: молоді дівчата, молодиці й старенькі бабусі. Самі робітниці кажуть, сміючись, що в них жіноче царство, бо там не побачите жодного чоловіка.

Зараз у нас 65 робітниць, а починали працювати лише дві. Особливо важко було знайти прях, бо в останні роки не вчилися прясти. Але згодом жінки навчили й молодь цього діла. Тепер у нас є й молоді дівчата пряхи,—заявляє керівництво підприємства.

У прядільному цеху шумно. То стукотять прядки, хурчать веретена, ще до того чуються розмови, сміх, а іноді й пісні. Тут більше пожилих жінок та старенських бабусь. Ось у куточку сидить над гребнем старенька-старенька бабуся, чи не найстаріша між усіма, що тут є.

—Бабуся,—звертаємось ми до неї,—а чи не важко вам тут працювати? Мабуть маєте багато років?

—Та років багатенько, синочку, вже й лік загубила. Але робити не важко, адже це якраз і є бабське діло. Що ж старим і робити, як не прясти? Ото мене й невістка все намовляє, щоб я дома сиділа. А я не хочу, чого буду дурно сидіти, як є ще сила заробити! То хоч трохи їй допоможу. От і минулого місяця принесла їй 320 карбованців А хіба ж вони на дорозі валяються? А робота ця мені до смаку, бо ще з дитинства до неї звикла. О, у молоді роки довелось попрясти чимало! Було, як зберемось на досвітки, то навперегонки прядемо. Кожній хотілось, щоб скриня була не порожня. А тепер я хоч і стара, але від молодих не відстаю.

І ніби на доказ цього, її спрацьовані руки ще швидше почали виводити тонку вовняну нитку. І та нитка була така довга, довга, як прожите цією бабусею життя.

—Пройдіть ще сюди!—запрошує керівниця. І відкрила вона двері в сусідню кімнату. Спершу важко й розглянутись. Сільки жінок, дівчат! Це все в'язальниці.

Перш за все кидаються у вічі моторні руки із блискучими спицями. Вони так швидко мелькають, що навіть і не помітиш, як вони набирають петлі, як з цих петель виходить рукавиця чи носок. У кожної на колінах лежить клубочок вовни. Це пряхи підготовляють її для в'язальниць. Сюди вона поступає вже чистою, в акуратних клубочках. І помітно, як цей клубочок все меншає, меншає—зате в'язання в руках збільшується.

—Наші жінки добре працюють,—говорить керівниця з ... емним усміхом на устах,— ... місяць ми можемо виготов... носків і рукавиць до 600 ... Працюємо ми вже більше ... то підрахуйте скільки ... виків носять наші речі! А ... раз-ми в'яжемо світри. ... вітться, які вони теплі. Пра... трохи грубуваті, зате ж ... що ні вітер, ні холод ... нього не добереться. Мо... таких світрів зв'язати до ... штук на місяць. Іще в'яж... теплі шарфи... Вже багато... гато німецьких вояків з ... ністю носять речі, що ... майстерня зробила і, ма... згадують із вдячністю так, ... їх в'язав!

Науководослідницькі Інститути

Зараз у Києві працюють 14 дослідницьких інститутів: інститут сільськогосподарської ботаніки, садівництва та городництва, тваринництва та молочн... господарства, бджільн... тва, шовківництва, харч... промисловості та ін.

„Н. С.

ПОТРІБНІ

виробничому сектору відділу міського гос... дарства на постійну роботу фахівці по ... зоплетінню різних виробів.

Звертатись: Садова вул., № 2, виробничий сект...

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я

Ситека Іллі Афанасієвича
Прасол Секлети Данилівни
Ветрова Івана Степановича
Ветрової Тетяни Василівни
Грек Мотрі Іванівни
Горкуна Андрія Євсійовича
Горкуна Івана Андрійовича
Шепелюк Оксани Данилівни
Балюк Тетяни Михайлівни
Буярка Оксентія Григоровича
Буярко Марії Євдокимівни
Малюх Катерини Павлівни
Толок Олени Сидорівни
Андреєвої Ганни Карпівни

Довідка на здачу пашпорта відділу праці на ім'я Скучарьова Петра Івановича

Довідка на здачу пашпорта відділу праці на ім'я Кривошеєва Олексія Кириловича

Пашпорт та військовий квиток на ім'я Рябоконя Івана Трохимовича

Свідоцтво про шлюб на ім'я Денис Марії Федорівни

Свідоцтво про шлюб на ... Вегери Григорія Микола...

Пашпорт та довідка на ... змолоти ячмінь у мельни... ім'я Зимнього Павла Олек... ровича

Метрика про народження ... ім'я Зимньої Катерини Дмит...

ЗБІГ

кінь гнідої масті, на лоб... ка, 18 років, на задній лів... літера „Б".

Про місцеперебування кон... домлять Білоусівському ... Дубов'язівського держав... ветка.

ЗБІГЛИ

кінь 12 років, рижої маст... лошичка 1942 р. ... темносірої масті.

Сповістити у общині ... № 34 с. М. Гавівка, ... ського району.

Відповідальний редактор І. О. САХНО У 5

АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. ім. Франка, № 14.

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 2 | Конотоп, Неділя 20 грудня 1942 року | Ч 3 (77)

Наступи совєтів відбито з великими кривавими втратами для ворога

ЖВАВА ДІЯЛЬНІСТЬ АВІАЦІЇ НАД СХІДНІМ ФРОНТОМ

БЕРЛІН, 17 грудня. Добра погода, яка встановилася на Східньому фронті, дозволила 16 грудня розвинути жваву діяльність вімецької авіації. Більшовицькі з'єднання, які намагалися наблизитися до німецьких оборонних ліній, були атаковані німецькими винищувачами, й були знищені. На середньому відтинку Східнього фронту відбито намагання совєтських винищувачів прорватися. При цьому, за короткий час 15 бойових ворожих літаків стали жертвою німецьких винищувачів.

Інших 14 совєтських винищувачів, які ревними були охороняти наступ бойових літаків, були збиті винищувачами типу „Мессершмідт", отже, в бою на середньому відтинку Східнього фронту противник утратив 30 літаків.

На південь від Ільменського озера та на нижньому Доні збили німецькі винищувачі 28 совєтських літаків. Совєтська авіація втратила в повітряних боях разом 58 літаків тоді, як 2 інші ворожі літаки пали жертвою протидесантської артилерії.

В японський морський флот прибувають все нові одиниці

ТОКІО. (П. С). Представник японського флоту Гірайд, у своїй промові по радіо, зупинився на подіях, що мали місце на протязі першого року війни. При цьому він зазначив, що велику кількість нових великих бойових кораблів вже послано на передові позиції. Також нові авіаносці, що були збудовані за використанням досвіду цієї війни та багато крейсерів і винищувачів незабаром будуть введені в дію.

Нова пересторога Смутса

Південно - африканський прем'єр - міністр Смутс звернувся через британське радіо з закликом до імперії з приводу небезпеки від підводних човнів, яка загрожує житгю Англії. Було б добре, заявив Смутс, щоб спеціальна організація під керівництвом Черчіля і Кінгса—його заступника—подбала про відвернення небезпеки підводних човнів. Смутс вважає цю небезпеку за найбільшу, яка загрожує імперії.

ВІЙСЬКОВІ ЗВЕДЕННЯ

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

16 грудня 1942 року

В районі Терека вчора під час успішної оборони всі ворожі наступи були відбиті. Між Волгою та Доном німецькі та румунські війська штурмували різні населені пункти, які вперто захищались, а також відбили ворожі контратаки.

На південь від Торопця знищено велику частину оточеного ворога. З 25 листопада до 15 грудня ворог тут втратив понад 3000 полоненими, 326 панцерників та 227 гармат. Число вбитих перевищує 14 000 чоловік.

На південь від озера Ільмень ударні війська зруйнували велику кількість ворожих бойових стоянок. На далекій півночі штурмуючі та бойові літаки успішно атакували місто та гавань Мурманськ, а також споруди мурманської залізниці та батарейні позиції на Рибачім півострові.

17 грудня 1942 року

Наземні війська та загони СС в районі Терека відбили наступ совєтів з тяжкими втратами для ворога. Німецькі та румунські війська, підтримані з'єднаннями бойових літаків, між Волгою та Доном відбили наступ ворога. При введенні сильних сил піхоти та панцерників на відтинку Дона совєти продовжували свої атаки проти італійських військ. У спільних діях з німецькими з'єднаннями наземних військ та авіації ворог зазнав великих втрат у людях та матеріалі. Бої продовжуються.

На південь від Ржева завзяті атаки знову розбились. Совєти втратили 30 панцерників. На південний схід від Торопця знищення оточених ворожих сил закінчено. Крім тяжких кривавих втрат, число полонених підвищилось до 4200; 542 бронемашини, 447 гармат, велика кількість тяжкої та легкої піхотної зброї, по-

За час від 13 по 15 грудня совєти втратили 441 літак, з них 348—у повітряних боях, 60 були збиті зенітною артилерією авіації та 22—з'єднаннями наземних військ, а решту—знищено на землі. За цей же час 89 власних літаків не повернулися назад.

У західній Кіренаїці угора відбувались завзяті бої з переважаючими ворожими силами. Було знищено 15 британських панцерників та декілька гармат. Німецькі винищувачі при втраті 1 власного літака збили 4 ворожих літаки. Вночі нашими літаками успішно бомбардувалася гавань Бенгазі. Постачання та опорні пункти ворога в Алжірі також підлягали успішному нападу.

17 грудня 1942 року

над 1000 вантажних автомашин та велика кількість іншого військового матеріалу була знищена або здобута.

На північному відтинку фронту місцеві атаки ворога не вдались. Вчора совєти втратили 60 літаків. Крім того, угорські винищувачі збили ще 4 літаки; втрачено 7 німецьких літаків.

У Кіренаїці німецько-італійська танкова армія планомірно просувається далі на захід. Всі намагання ворога протистояти цьому руху були відбиті. Один новий нічний наступ німецьких бойових літаків спрямовувався проти споруд гавані Бенгазі.

В Алжірі та туніській прикордонній області з'єднання авіації продовжують боротьбу проти ворожих опорних пунктів авіації та флоту.

Величезні втрати совєтів на відтинку Торопець—озеро Ільмень—Калінін

БЕРЛІН (П. С.) Центр ваги жорстоких оборонних боїв на відтинку Калініц—Торопець уже напротязі декількох днів перемістився у район Торопця і на південний захід від озера Ільмень. Але і це поширення сфери наступальних дій не принесло більшевикам ніякої користі. Сила заподіяних ударів помітно ослабла і зробила можливими успішні контратаки німців. Це являється наслідком, бувших до цього часу, важких втрат противника. Всі атаки більшевиків, які були вже перед самими німецькими позиціями, недосягли мети, бо були відбиті загороджувальним вогнем. Сорокрівальним часу втратили до цього часу втратили 12 стрілкових дивізій, 4 стрілкові бригади, 3 кавалерійські дивізії і 14 танкових бригад. Криваві втрати большевиків, у наслідок безглуздих наступів на гарно укріплені німецькі позиції, дуже важкі. Танкові з'єднання втратили понад половину свого складу. Одна німецька армія на початку оборонних боїв знищила 843 танки і вивела з ладу 208. Ворог втратив крім того у межах цієї армії 2 530 чоловік полоненими, також багато орудій і велику кількість важкої і легкої піхотної зброї. Ці втрати втомили ворога. Тому більшою частиною, сили ворога роблять на бойовій ділянці на південь від Калінінз лише удари невеликого значення. Німцям вдалося покращити свої позиції і тримзти переміщений фронт. У районі Торопця ворог веде ще більш сильні атаки. Ці удари також є безсилими перед німецькими бойовими позиціями.

Характерними для боїв на цій ділянці є операції по очищенню і контратаки німецьких військ. Контратаки німецьких бойових частин уже при першій спробі привели до великих успіхів. Танки, гренадери та бойові сапери прорвали ворожий фронт і кинулись через прорив вперед. Вони просунулись на 15 кілометрів за фронт противника, здобувши багаточисленні місцевості і тепер стоять на шляху постачання противника. Ці успіхи створили для противника на цій ділянці дуже загрозливе становище.

В районі озера Ільмень сили наступу противника також послабли.

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА

Починаючи з другої половини 1937 року, для капіталістичних країн, насамперед, для США, а потім і Англії настали роки нової економічної кризи, роки нового занепаду промисловості. А звідціль, природньо,—і зростання нового безробіття, яке досягло зразу до 18 мільйонів чоловік.

Характерна особливість нової кризи полягає в тому, що вона багато в чому відрізняється від попередньої кризи, тобто, кризи 1929—33 рр., при тому, що криза відрізняється не в кращу сторону, а в гіршу.

На XVIII з'їзді партії 10 березня 1939 року Сталін, наприклад, так характеризував економічну кризу своїх майбутніх союзників США та Англії. «Нова криза, яка охопила США й Англію, почалась не після процвітання промисловості, як це мало місце в 1929 р., а після депресії й деякого оживлення, яке однак не перейшло в процвітання. Це означає, що нинішня криза буде більш тяжкою та що з нею буде труднше боротися, ніж з попередньою кризою.

Далі нинішня криза розігралася не в мирний час, а в період уже розпочатої другої війни". Тобто, війни, яку англо-американські плутократи нав'язали державам осі.

Те, що говорив Сталін про англо-американців три роки тому, тепер він намагається замовчати й відвернути увагу громадськості в протилежний бік. Він спрямовує громадську думку, що нібито в англо-американців так добре стоять справи, як не в одній державі. Звичайно, погодиться з цим може лише той, хто звився бути в ролі попугая. Якщо економічна криза почала охоплювати дві плутократичні країни ще з 1937 року, якщо їм ще тоді невистачало ринків збуту й була перепродукція, то на сьогодні ці дві країни опинилися ще перед гіршим становищем Теперішній «ринок збуту» англо-американських товарів —це океанські простори з незмірною їхньою глибиною, а їхні споживачі—морські акули.

Воєнні підводні човни держав осі вже потопили десятки мільйонів тонн англо-американських кораблів з найрізноманітнішими то-

(Закінчення на 2-ій стор.)

нажем товарів, що прямували в СССР та інших країн. Отже, становище англо-американців з кожним днем гіршає. А як же справа з СССР? Починаючи з 1935 до 1937 років, відчувалось деяке процвітання щодо забезпечення населення необхідними товарами. На підставі цього совєтська пропаганда почала гласувати на всі лади, що, мовляв, у той час, як капіталістичні країни охопила криза, наша країна розвивається на всю широчінь. Так, це був лише привід для большевицької агітації.

Починаючи з 1937 року, совєти майже повністю перебудували свою економіку на військовий лад та посилили розвиток військової промисловості, в наслідок чого стала відчутною велика нестача товарів широкого вжитку, яка з року в рік перетворювалася в загальну нестачу будь-чого. Останні роки криза явно відчувалася, протилежно капіталістичним, безробіття в СССР

Чому?

А тому, що в СССР робітники стали справжніми рабами. Або ж на виробництві, хоч і задарма, або ж у тюрмі. Але й при цих умовах останні два роки по неофіційних підрахунках в наслідок переходу з підприємства на підприємство безробітних налічувалось понад п'ять мільйонів, не беручи до уваги величезну кількість студентів, які в наслідок непомірної платні за навчання кинули технікуми, інститути, університети й зовсім не брались до роботи.

Після того ж, як наробили десятки тисяч „першоякісних" самольотів, Молотов у одній з своїх доповідей хвалькувато заявив: „Тепер ми можемо говорити з деякими державами іншою мовою, а якщо буде треба, то й по шапці дамо". Інакше кажучи, ми, мовляв, уже готові помірятися силою з будь-яким ворогом, або, конкретніше, ми вже повністю готові до нападу на будь-яку країну. Це підтверджується тим, що на початку 1939 року СССР напав на мініатюрну, але завзяту країну—Фінляндію, а далі настало посилене готування до нападу на Европу. Але... Европа не Фінляндія! Якщо в боях з героїчним фінським народом совєти втратили частину своїх хижацьких зубів, то в борні з Европою остаточно їх розгубили.

Таким чином, замість того, щоб через війну вийти з економічної кризи й одноразово загарбати світ у свої лабети, Сталін потрапив у безпомічне становище. Втративши більшу частину совєтської промисловості, а також найхліборобніші області, не можна вже говорити про кризу. Не можна говорити також тому, що це вже не економічна криза, а просто крах совєтської держави, над рештками якої навісла голодна смерть, гармидер і безладдя.

Наряду з тим, ми бачимо, як з кожним роком зростає економіка Великоімеччини. Англо-совєтсько-американській коаліції не вдалося створити такого міцного блоку, який би зміг задушити Німеччину, як гадали вони. Це зайвий раз є доказ того, що тільки там існує порядок і зростає міць, де панує дисципліна й соціальна справедливість, де під словом „капітал" розуміється людина, нація.

На закінчення ми можемо погодитись із прогнозом Сталіна, що з нинішньої кризи англо-совєтсько-американський коаліції буде занадто важко виплутатись, в яку вони потрапили.

С.

ЗМІНИ В АНГЛІЙСЬКОМУ КАБІНЕТІ

Як повідомляє агентство Рейтера, Стаффорд Кріпс вийшов „за власним бажанням" з військового кабінету і зайняв пост міністра авіаційної промисловості. Посаду Кріпса, що звільнилася таким чином зайняв Герберт Морісон, не залишаючи, проте, своєї попередньої посади міністра внутрішніх справ та внутрішньої безпеки. Іден буде керівником нижньої палати, зберігаючи пост міністра закордонних справ. Левеліна, дотеперішнього міністра авіаційної промисловості, призначено на посаду уповноваженого постачання в Вашінгтоні. Полковник Олівер Стенлей перебирає від лорда Кренборна міністерство колоній. Лорд Кренбон удержує пост лорда-охоронця печатки без посади в військовому кабінеті та зберігає пост голови верхньої палати.

„Г"

Погана курка несе погані яйця.
Сталін: „Якщо ти мені не доставиш кращих яєць, ніж у Північну Африку, я зверну тобі шию.

Англія приймає на себе вину війни

БЕРЛІН. (П. С.) Англійське бюро вістей з усією відвертістю передає, що Англія приймає на себе вину війни. У повідомленні стоїть дослівно таке: „В 1939 році ми оголосили Німеччині війну добровільно, а не тому, що на нас вона напала. Ми були єдиним народом, крім французів, який вступив у війну, не бувши сам атакованим. Ми знали, що життєві інтереси Англії і Німеччини ніколи не зійдуться. Один з двох мусить бути знищений". Англія цим зайвий раз підкреслює, що вона веде імперіалістичну війну проти молодих народів.

Японська перемога біля Читагонг

Розбито ворожий конвой

ТОКІО, 15 грудня. Під час несподіваної атаки на велетенський британський конвой, який зробив спробу висадити військо у Читагонзі, у східній Індії, японськими одиницями авіації а розбито великий британський пл и висадити військо на кордоні Індії та Бірми. Досягнуто нову блискучу перемогу, так заявив, згідно звідомлення Домей, компетентний обсерватор у коментарії до звідомлення з головної імператорської квартири. Він сказав, що несподіваний напьот переведено у два різні дні, а саме: 5 та 10 грудня, так що під час цих нальотів затоплено, пошкоджено або запалено більше, ніж 21 британський корабель, збито 10 літаків та пошкоджено залізничні станції, а також великі наземні споруди британської портової бази. Британський конвой, якому японські літунські одиниці, завдали нищівного удара складався, приблизно з 40 транспортових кораблів, одного меншого крейсера та 5 канонірок. Японський новітряний флот, завчасно довідавшись про британську спробу десанту, завдяки велетенській ескадрильї японських бойових та бомбардувальних літаків, десятиразовій блискучій перемозі, не зважаючи на сильний вогонь ворожої зенітної артилерії та опір британських винищувачів.

Обсерватор відмітив, що останній наліот виявив цілковиту боєздатність японської організації, яка вдаряє, ще поки ворог міг робити спробу протинаступу. Але, що заслуговує на найбільшу увагу так це те, що японські літунські ескадрильї атакують завжди лише ворожі військові об'єкти. І коли вони приносять смерть цим об'єктам, то японський новітряний флот веде таку політику, що має на меті не причинити індуському населенню навіть найменших втрат.

ФРОНТ ОБДУРЕНИХ

(ПФС). Плани противників держав пакту трьох, на які вони покладали багато надій, цими тижнями (що від них вони чекали рішучої зміни) розбились на порох. Наші вороги сподівались перед кінцем цього року чкати настільки міцними, щоб провести наступ на держави осі по цілому фронту. Але й цього разу виграли ми, бо ми були й залишаємось міцнішими. Кілька тижнів тому, аліянти напали на французські колоніальні володіння в північній Африці, але успіху не мали і головної своєї мети не досягли. Як видно з московської преси, совєти вимагали утворення другого фронту в Европі. Воєнні дії в північній Африці не можуть замінити його. До того ж цей напад привів до майже цілковитого припинення англо-американського судноплавства, подібно до того, як відчайдушні зусилля Рузвельта в південній частині Тихого океану привели до контрудару. Це загальна картина становища. На боці держав осі—упевненість у своїх силах, а в таборі противника—багато розчарування і обдурювання. Розгляньмо уважно, в світлі сучасного становища, строкате товариство наших ворогів.

Передусім, з'єднані держави. Саме в ці дні, спадає на думку пророцтво Вашінгтону про те, як вони «за 90 днів проженуть Японію». Цими словами морський міністр ЗДА Нокс виявив повне незнання справжньої ситуації. По той бік океану після Перл Гарбору, після переможного походу японців на Сінгапур, Малаю, Нідерландську Індію, Філіппіни та Алеутя, повинні були зрозуміти свою помилку. Вона коштувала англо-американцям та їхнім друзям не тільки багатих колоніальних районів, не тільки цілих арій. Але в наслідок тяжких морських боїв вони втратили й дуже цінні з'єднання флоту. Лише через вісім місяців, коли на сцену з'явилась воєнна загроза Австралії, ЗДА почали намагатись провести контрудар у південній частині Тихого океану. Битва біля острова Санта Крус і великі бої на

у центрі уваги всього світу, показують зміну в даній фазі боротьби на Тихому океані. Санта Крус завдав нових, майже невигойних ран, нераз уже потерпілому в цьому районі флоту ЗДА. У Вашінгтоні, як і в Лондоні, висловлюють побоювання, що північно-американський тихоокеанський флот виведений з ладу на довгий час. Дуже стурбовані американці й тим, що після поразки їхнього флоту, суходільна армія ЗДА повинна сама провадити безнадійну боротьбу з противником, куди міцнішим і в чисельному і в матеріальному відношенні. В Англії гадають також, що дуже великі втрати північно-американських літаків змушують передбачати момент, коли при неможливості підвезти підкріплення, цей єдиний плюс ЗДА обернеться на мінус і встоять на Гвадалканарі стане неможливим.

Така ситуація на одному з найважливіших театрів війни. Не менш фатальним для Вашінгтону є й те, що в наслідок утаювання ним великих втрат, йому перестала вірити більшість американського народу. Тактика місяць і неповні повідомлення про них примусили цей народ не тільки скептично ставитись до свого уряду, але також відібрали у нього колишню упевненість, підтримувану давніше брехливими повідомленнями Білого Дому про дійсне співвідношення сил. Тепер хвилювання північно-американського народу ясно дається взнаки. Він починає передбачати кінець. А сфера дій такого передбачення —значно ширша. В країнах, більш зачеплених війною, як наприклад, в Австралії —народ збентежений ще більше. Нова поразка Рузвельта викликала нове хвилювання, а страх породив нові визнання в зовсім недостатній допомозі Австралії з боку ЗДА і військом і матеріалами.

По берегах Тихого океану живуть обурені і розчаровані люди. Але вони є не тільки там. Совєти теж покладали частину своїх надій на ЗДА. В Москві визнали тепер, що Північна Америка вкупі з Англією не мають змоги утворити другий фронт в Европі. Не секрет і те, що в північно-африканській операції Совєти не бачають по-

кають в Західній Европі.

Але англо-американські друзі кинули Москву на призволяще й в іншому життєво-важливому для неї питанні. Відкі, в звіті про свою подорож, з нещадною відвертістю повідомив про відмову ЗДА допомагати союзникам, зокрема Совєтському Союзові, і англійські газети ствердили це Так, за «Дейлі Експрес» всім відомо, що ні ЗДА, ні Англія не виконали обіцянок, даних ними Молотову. Ці обіцянки стосувались другого фронту і постачання, яке, каже, виправдуючись, газета «Через непередбачені обставини було далеко меншим» ніж хотіли б. Англійські газети не можуть замовчати й того, що і так вже малі постачі після початку авантюри в північній Африці скоротяться ще більше.

Векселів на майбутнє, про які постійно каже англійська та американська преса, тепер більше не видаватимуть, бо це майбутнє—для аліянтів темне і бурливе. Багато тверезих голосів з Лондону та Вашінгтону свідчать про те, що потроху вони стверезіють там.

Гірські шляхи на Кавказі

Північний і пів- Кавказ, з географ- та історичної точки є єдине ціле. Ніколи, старих часів і дотепер, ське письмо гір не дало за кордон. Кавказ ий, не зважаючи на Передгоріжжя, був з'єд- сушною ланкою. Географ він належить Азії й цей континент із лежачи між Каспійським та Чорним мо- Своїми 1500 кілометр- письмо кавказьких перевищує довжину майже наполовину; незначну ширину— 100 до 150 кілометрів— ніколи не вважали за он. Вони мають багато ких, круто піднесе- поперечних долин з ливими гірськими річ- уставленими вели- кількістю риби, які ть глибокими між- ми. Повздовжніх до- на відміну від Альп, ема. Тільки два во- ли перерізають голов- рське пасмо: Терек і ра. Ці річки становлять езні природні пере- з півночі на південь. , міста, розташовані де ці річки з високих виходять у горбкувату ність на півночі, є чковими позиціями для казу. Місто Орджо- кідзе, яке до найменуван- його ім'ям більшовиць- го ватажка звався Вла- кавказом, тобто, „Владар Кавказу", є вихідним унктом Военно-Грузинсь- го шляху на Тифліс. За кілометрів на захід від рджонікідзе, від Алагіру, инається не менш важ- ий Военно-Осетинсь- ий шлях, який іде на денний захід, через Ма- сонський перевал на утаіс.

Крім гірських стежок через різні гірські проходи, о сполучають окремі на- ності, на Кавказі всьо- шість легко прохідних ляхів, коли не рахувати вих, нам ще невідомих. а з них обходить гірсь- пасмо на сході й на за- ді Кавказу через перевал йна на 402-метровій ви- рі й ідуть до Туапсе. станні три шляхи мають сокогірський характер. Военно-Грузинський, етинський і Сухумський ляхи.

Обійти кавказькі гори жна, насамперед, шля- м, який іде вподовж захід ого побережжя Каспій- ого моря. Його викори- став ще Петро Великий, ли 1722 року від гирла лги вирушав проти ранського шаха і, розу- ється, не спромігся по- лати опір місцевого на- лення. Спочатку царські далося взяти з допомо- ю флоту Баку й приму- ти Персію, якій підлягав годі Кавказ, передати йому вказівне узбережжя. Цар не ікував нафтових джерел Баку, бо цінності їх тоді ще не знали, а шукав ли- ше шляхів до Індії. Цим вузьким шляхом проходить, проте, залізниця, що сполучає Баку з північчю. Біля Дербенту, в найвужчій частині цього шляху, Олександр Великий збудував великий кам'яний мур для захисту від північних кочовиків. На заході між Кавказським пасмом гір і Чорним морем іде, здебільшого, вузенька стежка, ще більше звужена залізницею від Новоросійська через Туапсе на Поті. Цей шлях проходить повз „Кавказьку Рів'єру" й до першої світової війни був відкритим для чужоземного туризму в Сочі, Гаграх і Сухумі, які визначаються м'яким кліматом і чудовою рослинністю.

Третій шлях є скороченим шляхом від Армавіру через Майкоп на Туапсе і йде Гойчинським перевалом.

Найважливішим з усіх цих шляхів є три воєнні шляхи, і на першому місці стоїть Военно-Грузинський шлях, дуже важливий з військової точки зору. Він перерізує гірське пасмо майже посередині, де воно найвуже, але найвище й іде від Орджонікідзе понад горішнім Тереком, глибоко серед гір. Тут найбільші перешкоди становить Дар'яльська ущелина, а втім і їх легко подолати. Фантастично стремить над краєм замок Тамари на високій скелі. Лермонтов у блискучих віршах оспівує чарівну його володарку, яка царювала тут над бурхливим Тереком, дикі хвилі якого несли в долину білі тіла її замордованих коханців. Від цього „гирла Кавказу" шлях іде попід Казбеком до Хрестового провалу на 2345 метровій висоті, а далі долиною Арагви та Кури до Тифлісу. Цей шлях має 213 кілометрів завдовжки й гадючиться над глибокими проваллями. Останніми роками його відбудували ще більше й узимку ним можна було їздити машинами.

Від Алагіру на Кутаіс в південно-західньому напрямку повз річкою Ардом через Мамісонський перевал на висоті в 289 метрів іде старий Военно-Осетинський шлях. Раніш цей шлях був у поганому стані, але останніми роками його поліпшено. Чудовою кривулястою сільською місцевістю, повз смереки, повз букові ліси, повз вузькі непрохідні міжгір'я дикої Сваметії, а в своїй останній частині—повз, розкішні виноградники та овочеві сади веде він до Кутаісу.

Третій шлях—Военно-Сухомський, іде далі о на заході Клухарським або Нахорським на висоті 2760 метрів провалом, потім через гірське пасмо від Сухуму над Чорним морем. Його ще для першої війни використовували привілейовані наукові експедиції, як прекрасну й багату на рослинність гірську місцевість. Скільки нам відомо, цей шлях тільки частково придатний для проїзду.

На всій кавказькій території є чимало технічних труднощів. Зрозуміло, що в зв'язку з перегородженням Военно-Осетинського шляху, в Лондоні й Вашінгтоні стурбовані не менше, ніж у Москві.

Що пише буевший військовополонений

Буевший советський червоноармієць, який потрапив до німецького полону, написав лист до своєї сім'ї. Нижче цей лист дослівно друкуємо.

21 жовтня 1942 р.

Добрий день, моя дорога *дружино та синочок Володя!*

Півтора роки, як я і ви не знаємо про долю один одного. Щоденно і кожну годину думаю про вас, мої дорогі. Живу однією надією—скорішої загибелі кривавих комуністів і жидів, і закінчення війни для того, щоб почати нове благополучне життя. Про мене не турбуйтеся, я, дякуючи милості Господа Бога, живу дуже гарно. Ось уже рік і два місяці, як я, добровільно перейшовши на бік німців, живу так, як не жив 25 років у проклятого Сталіна. Працюю я по своїй спеціальності.

На перший раз коротко повідомляю про себе, а хочу скоріше знати, де ви і що з вами. Якщо лист дійде до вас, для мене буде день щастя одержати відповідь. Мене оточують зараз гарні люди, культурні німці, які до мене дуже гарно відносяться. Дуже багато зобов'язаний своєму товаришу, який рішив мою долю. Писати хотів би довго й багато, але в першу чергу хочу знати про Вас та про ваше життя.

Цілую Вас міцно, мої дорогі! Валічка, бережи Володю, привіт мамі Уляні Євсієвні, синочку Володічці, дяді Феді, тьоті Жені та тьоті Тані.

Мій адрес:

Ще раз шлю вітання й цілую вас, мої дорогі.

Олександр Михайлович Калiткін.

24 ЦУКРОВАРНІ

У Житомирській окрузі відбудовано і відремонтовано 24 цукроварні. Якість нового устаткування і перевіреного ремонту настільки високі, що за свідченням фахівців і робітників цукроварні ніколи не були в такому гарному стані. З нагоди початку робіт в Андрушівській цукроварні відбулося урочисте зібрання робітників, на якому український ди-ректор фабрики заявив: „Ми, українці, і в дальшому будемо прикладати всіх зусиль, щоб забезпечити хлібом, цукром і всім необхідним героїчних німецьких воїнів, які б'ються проти ворогів українського народу. Ми прикладемо всіх своїх сил для відбудови нашої батьківщини, яку по варварському спустошили большевики".

„Г."

Бетховен

Днями минуло 172 роки з дня народження великого німецького композитора Людвіга Бетховена, який своєю музикою відкрив нову епоху в розвитку музичної світової культури.

Крапками хвилинами в житті Бетховена, про які він сам з задоволенням згадував, є, безперечно, хвилини зустрічі з іншими геніями того часу—композитором Моцартом та поетом Гете. Сам Бетховен мало говорив про ці зустрічі. Про дійсну картину їх ми довідуємося вже в друзів Бетховена, які передають нам ці хвилини до останніх подробиць.

Відомо, що Бетховен часто бував у будинку своїх знайомих Брейнінг, де він був учителем музики їхніх дітей і де взагалі, завдяки гостинності господарів, він почував себе досить добре. Одного вечора, коли Бетховен сидів там за фортепіано, господарка, почувши від своїх знайомих про те, що Бетховен мав зустріч з Моцартом і брав у нього декілька лекцій, попросила його розказати про це. Бетховен довго відмовлявся, а потім сказав:

—Мене дивує тільки те, що ним часом щось чудне відбувається від час усіх цих Моцарт не грав на фортепіано. А я так бажав почути його.

В цей час у кімнату ввійшов знайомий Бетховена скрипач Ріс, якого справу почали всі просити, щоб він розказав про ту вже всім відому зустріч. Ріс дав згоду.

—Так, ця зустріч була, власне кажучи, не зустріч, а ціла перемога. Спочатку Моцарт відніссся досить стримано до гри Бетховена, який виконав йому якусь досить складну віртуозну п'єсу. Бетховен це помітив і попрохав у Моцарта тему для імпровізації. Одержавши тему, Бетховен сів за фортепіано й заграв. О, я все віддав би, щоб ще раз почути таку музику. Моцарт зразу ж перемінився. Він вибіг у сусідню кімнату й сказав своїм друзям:

—Зверніть увагу на цю людину! Про неї буде говорити увесь світ!

Пройшло декілька років. Багато що написав Бетховен нових п'єс, романсів за час, який пройшов від часу його зустрічі з Моцартом. Одного разу ніби невиразним Бетховен сказав Рісу:

—А знаєш, Фердінанд, останнім часом щось чудне відбувається від час усіх цих якийсь сторонній шум, який відволікає мене від звуків.

—Ти не звертай на це уваги, —відповів Ріс,—ти просто перевтомився.

Але це не була перевтома. Сам Бетховен скоро відчув, що він стає глухим.

—Якби я міг якунебудь іншу спеціальність, мені було б легше,—сказав він одного разу,— але при моїй спеціальності—це просто нещастя.

Бували випадки, коли Бетховен під час диригування оркестром, не чуючи звуків, диригував зовсім не в такт музиці. Було ясно, що Бетховен диригувати більше не може. Це зразу відбилося на матеріальному положенні композитора. Крім того, в нього склалося уявлення, що від думав, що його може зрозуміти лише один Гете й він почав працювати музикою до його творів. Він шукав зустрічі з Гете. Через свого особистого друга Франца Оліву послав він у Вейнар, де жив тоді Гете, три власні пісні та листа, а через деякий час він зустрівся з ним особисто на курорті в Теплиці. Під час візиту Гете до Бетховена, композитор грав для нього на фортепіано. Але на превеликє здивування присутніх, коли Бетховен кінчив грати, Гете, подякувавши за гру, похвалив композитора за якийсь рух його пальців, зробивши при цьому співчуваюче обличчя. Бетховен зірвався з місця:

—Колись я давав концерт у Берліні. Після закінчення його я чекав собі в нагороду за мою працю звуків одобрення. Але нічого подібного я не помітив. Коли ж я глянув у зал—я побачив: усі глядачі махали мені мокрими від сліз хусточками. Я зрозумів, що мав справу з сантиментальною публікою, тобто, з такою публікою, від якої справжнього діловго співчуття чекати я не повинен. Але від вас, Гете, я прийняти цього не можу.

Пройшло ще декілька років. Організм Бетховена, змучений різними життєвими тривогами, не витримав, і 26 березня 1827 року Бетховен помер. На його могилі стоїть невеличкий скромний пам'ятник, на якому написано лише одно слово: „Бетховен". Минали роки, і його чудова музика стала надбанням усіх народів Європи, а його стиль композиції почали використовувати інші композитори, як зразок незперевершеності.

Німецькі кіножурнали

Ближчим часом на екрані конотопського міського кіно театру демонструватимуться нові німецькі звукові кіножурнали. Переглядаючи їх, здається, що ви дивитесь не на екран, а на справжні події і ви сидите не в затишному теплому приміщенні, а разом з творцями цих подій творите нову Європу. За одну лише годину ви наче скрізь побували, наче на власні очі все побачили.

В честь роковин пакт трьох держав до головної квартири Фюрера приїхали гості з Італії і Японії. Гостей тепло вітає Фюрер. Берлін—серце нової Європи. Тут твориться все найкраще для європейських народів. Гарні асфальтові вулиці, прекрасні будинки говорять про те, як культурно і в достатках живе німецький нарід. Десятки стадіонів організовано тут. Ось молоді дівчата—німки чітко виконують ранні фізичні вправи. Далі ви бачите кіноспортивне змагання. Учасники цих змагань переборюють всі перепони. Радісно і тепло зустрічає публіка переможців цих змагань.

Як приємно і радісно дивитись на плоди праці українських селян. За рік визволення України від жидо-большевизму українські селяни почувають себе справжніми господарями на українській землі. Закінчивши збирання врожаю, радісно і весело визначають селяни цей день. Тут ви бачите різні рослини і сільськогосподарське знаряддя. Для підняття продуктивності тваринництва Великонімеччина відправляє тисячі голів породної худоби на Україну. Дивлячись на це, ви радієте із спільної праці народів, які творять нове краще майбутнє і зовсім забуваєте про ті жорстокі бої, які відбуваються на фронті.

Але і ці події показані тут. Ось союзний румунський нарід відправляє кращих своїх людей на боротьбу з найзапекліщим ворогом людства жидо-большевизмом. Маршал Антонеску приїхав на Східній фронт. Він оглядає стан своїх військ. Особливо з хвилюванням і радістю дивиться на головну квартиру Фюрера. Вона міститься там, де відбуваються бої. До Фюрера приїхав маршал Антонеску. Радісна і дружня розмова відбувається між ними.

Японський підводний крейсер прибув на німецьку територію. Погостювавши деякий час у німецьких моряків, члени екіпажу знову пішли у море.

На карті південного відтинку Східнього фронту відображено головні пункти боїв. Місто Сталінград зовсім не похоже на якесь місто. Це купи каміння, з яких де-не-де стирчать труби, що нагадують про те, що тут колись стояв завод чи фабрика. Героїчно борються німецькі воїни за очищення від противника цієї досить важливої території. Піхота, артилерія, танки раз-у-раз атакують большевиків, здобуваючи один будинок за другим, а там вулицю і т. д.

Від Кавказу і до далекої півночі німецька авіація скрізь пильно слідкує за ворожим запіллям. Своїми несподіваними нападами вона перешкоджає противнику сконцентровувати сили, нищівно бомбардуючи шляхи постачання та військові об'єкти. Бій на півночі від Ладожського озера закінчився з повним німецьким успіхом. Німецькі наземні війська при спільній дії з авіацією оточили і знищили тут 7 дивізій, захопили 12 370 полонених, а число вбитих набагато перевищує кількість полонених. Тисячі трупів червоноармійців упали жертвою, а ті, що залишилися в живих, з піднятими руками переходять на німецьку сторону. Бій продовжується.

Далі ви бачите бої в північній Африці. Тут вони відбуваються не в тих умовах, як на Сході. Великому спеку німецьким воїнам доводиться тут перемагати, завдаючи нищівного удару ворогу. Розвідка донесла про розташування ворога. Бойова ескадрилья одержує наказ: перешкодити ворогу у виконанні його планів. Один за одним піднімаються в повітря літаки. Противника запримічено. Бомбардування почалось. Одна за одною летять бомби, попадаючи влучно в ціль.

Так перед вашими очима одна за одною проходять картини останніх подій. При чому неперебільшені, як це було у совєтських журналах, а дійсно правдиві так, як вони відбувались. Це головна риса німецької кіномотографії.

„Д".

По Україні

Товариство „Україна—фільм" відкрило в Житомирській окрузі п'ятидесятий кінотеатр.

В Білій Церкві відкрито школу хатнього господарства для дівчат віком від 14 до 18 років з терміном навчання півтора роки.

У Києві працюють 59 народніх шкіл, в яких навчається 13.000 дітей віком від 7 до 11 років. Діти шкільного віку одержують додаткове харчування в 60 спеціальних їдальнях.

Річниця хорової капели ім. Г. Давидовського

Як тільки промайнули чорні дні жидо-большевицького свавілля й відгриміли останні вибухи гармат, почалося відновлюватись життя конотопчан. Заворушились люди, задзвеніли сталеві молоти, запрацювали верстати. І ось на фоні цього, як провідник культурного життя, 13 грудня 1941 року в Конотопі організувалась українська хорова капела під художнім керівництвом п. Греся та піаністки п. Тарасової, а пізніше—п. Тхір.

У перебій сталевим молотам та гуркоту верстатів 10 січня 1942 р. вранці в театрі перша українська пісня. Мов на крилах, піднявся дух глядача й разом з піснею полинув у нову Європу. Важко передати зараз те враження, яке справила українська пісня на глядача. Тут і сміх, і сльози, і сльози, але сльози не цекучі—сльози радості, сльози вдячності німецькому народові та його Фюреру Адольфу Гітлеру, нарешті, сльози відродження справжньої української пісні. Кожного, хто хоч трохи зазнав большевицької „ласки", в ту мить пісня пригорнула і зігріла, як рідна мати.

Минали дні, місяці, а там і рік. За цей час капела збільшилась з 20 до 35 осіб. Репертуар з 5-10 пісень виріс до 140, включаючи, звичайно, й соло.

На вечорі, що був улаштований капелою з приводу річного ювілею, на який також були запрошені гості з Ортекомендатури, відділу пропаганди та інші, керівник капели п. Гресь зробив маленький звіт про підсумки роботи капели за рік. З його звіту видно, що за рік капела поставила 68 концертів, в тому числі для військових частин 31 концерт, по радіо 10. Далі п. Гресь висловив сердечну подяку Ортекомендатурі, як першому організаторові за її батьківське піклування, та відділу пропаганди, як продовжувачеві щодо розвитку української культури взагалі та пісні та музики зокрема.

У відповідь цьому ортекомендант ритмейстер п. Водіка висловив свою щиру подяку за теплі привітання та побажання кращого розвитку й майбутнього. Далі виступив оберлейтенант відділу пропаганди п. Летерман, який привітав і сказав, що на прикладі роботи конотопської артистів і співаків і співачок з боку німецьких збройних сил можна бачити, що в боротьбі проти большевизму Німеччина веде боротьбу за культуру.

Під кінець виголосив коротку промову від міськуправління п. Городецький, який ознайомив хорканели про присвоєння звання імені українського композитора Григорія Давидовського, який народився в с. Мельниці-Боровій Конотопської округи. Цю пропозицію щодо присвоєння назви капелі ім'я Г. Давидовського схвалено та послано на затвердження відповідній установі.

Після урочистої частини капела виконала декілька пісень з творів Г. [illegible] відзнаку свого річного ювілею хорова капела в цю неділю 20 грудня дає концерт на користь німецького червоного хреста.

Г.

МОЛОДЬ УКРАЇНИ

Одною з характерних особливостей большевиків є розходження між їхньою теорією та дійсністю, між словом і ділом. Це стосується всіх галузей життя, починаючи від економіки й кінчаючи духовними сферами. Молодь, як і все людство Совєтського Союзу, жила подвійним життям. Одне життя зовнішнє—практичне, а друге—зовсім інше—життя внутрішнє, для себе. Нарід же, під натиском НКВД, змушений був притворюватись, що він вірить всій фальші слів та лозунгів, що йому живеться добре, але разом з цим, в глибині своєї душі він страждав від ненависті та кривди.

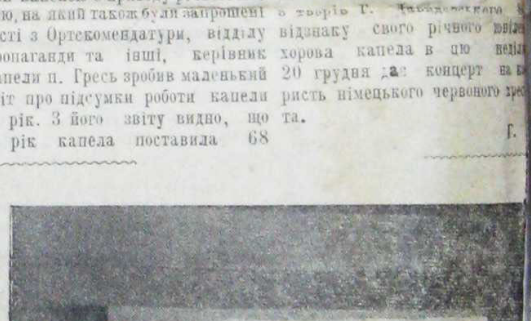
Ця страшна дійсність покладала свою печать і на всю нашу молодь. Совєтські керівники обставляли справу так, ніби молодь брала участь в керівництві державою та що ніби перед нею розкрилися широкі перспективи.

Совети хвастались перед усім світом, що їхня молодь має право на освіту, що їй широко відкриті двері вищої школи. Це було вірно, але не по відношенню до української молоді. Доступ мало лише іудейське плем'я; прикладом може служити Київський університет, На історичному факультеті (так як і на всіх інших) було більш 50 процентів жидів, в той час, як на Україні українців живе більше 35 мільйонів, а їх тільки 2,5 мільйони. Така ж картина була і в усіх інших школах.

Совети хвастались перед усім світом, що молодь в СССР має доступ до державної влади. В дійсності цього не було Правда, на сесіях верховного совета час від часу виступали такі, як Марія Демченко. Але що це за депутати? Це—самий звичайний баласт. У них не було жодної своєї думки, вони говорили тільки те, що їм було написано.

В останні роки большевицького панування була плата за навчання, звільнення від стипендій означали не що інше, як позбавлення молоді можливості одержати освіту. Вчитись могли лише діти тих, хто мав гроші й зв'язки. Для українців відкривалась широка дорога тільки в школи трудових резервів, де із них вибивалося все національне і все людське.

Зараз перед молоддю України—величезна праця, але й величезні перспективи на майбутнє, бо німецьке управління вже тепер, під час війни знову відкрило скрізь школи і сприяє науці, де воно може.

Фантазія „Волжський капітан" із різнобарвної програми Кременчуцького театру.

ОГОЛОШЕННЯ

Інспекція народньої освіти Дубов'язівського району оголошує Набір учнів до КУРИЛІВСЬКОЇ РЕМІСНИЧОЇ ШКОЛИ ПО ОБРОБЦІ МЕТАЛІВ.

До школи приймаються хлопці віком від 16 років і більше, з освітою не нижче 5 класів. За навчання встановлюється платня в розмірі 50 крб. на місяць.

НАВЧАННЯ РОЗПОЧНЕТЬСЯ 31 СІЧНЯ 1943 РОКУ.

Заяви про вступ до школи приймаються інспекцією народньої освіти. До заяви треба додати документ про освітметрику про народження і довідку про стан здоров'я.

Інспекція народньої освіти Дубов'язівського району.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5 АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Із. Франка № 14. Тираж

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

№ 2 | Конотоп, неділя 8 серпня 1943 року | №76 (140)

...стача постачання в Англії

...ОКГОЛЬМ. Нещодавно ан...кий спеціаліст по питан... і судноплавства сер Артур ...ер застерігав палату об... перед новим загостренням ...ної війни, при чому він ..., що продовольче положен... Англії у цій війні є ви...но тяжке. Зараз заступник ...ер-міністра Аклі працює ...ним же питанням. На засі... англійських моряків Аклі ..., що, не дивлячись на ...о покращені оборонні міро... ...ства, в Англії та Америці ...ема боротьби проти підвод... ...човнів все ще не вирішена. ...а рахуватися з новим май... ...ім посиленням підводної вій... ...ка в майбутньому може ...та Англію в тяжке положення. ...представник міністерства тор... під час обговорення питан... про судноплавство визнав, ...за протязі останніх двох ро... ...підводна війна змусила Ан... все більше й більше від... ...катися від своїх старих дже... постачання продовольством — ...ралії, Нової Зеландії та ін... ...пунктів Англійської імпе... ...і ставить її у ще більшу ...жність від Америки, бо шлях ...озу, який іде через північ... ...частину Атлантичного океану, ...но короткий.

...а щорічній конференції шах... ...в у Блекпулі міністр праці ...ін освітив питання про зро... ...очий нестаток робочої сили в ...лійських шахтах. Якщо не... ...тки у добуванні вугілля не ...пиняться,—заявив Девіз,— ...ньші військові плани англо... ...ериканців стануть під загро... ...бо виробництво вугілля у ...А також має багато трудно... ...в, які витікають від частих ...райків і соціальних безладдів

Минулий рік китайської війни

Імператорська головна квар...тира передає підсумки подій ...а японському терені діяння ...Китаї від липня минулого ...року.

Згідно того чунгкінгського ...штаб залишив на полях боїв ...57.800 убитими. Взято в по... ...ни біля 149.000 вояків, а ...далося приблизно 96.000. ...бито або знищено на землі ...70 ворожих літаків.

Добича є велика. Вона ста...новить 1.111 гармат, 86.000 ...рамат, 4.150 легких і тяж... ...ких кулеметів з 1.474.000 ...штуками амуніції, 158.500 ...рушниць з 11.654.000 шту...ками амуніції та крім цього ...ішні кораблі загальної тоннаж...ності 16.000 рбт.

...Японські втрати становлять ...281 убитими та 44 літаки

Повідомлення Німецького Верховного Командування

Від 5 серпня 1943 року

Біля річки Міус сильні піхотні частини советських військ, підтримані багаточисленними танками, вчора почали уперті контратаки на недавно захоплену нами нову територію на північ від Куйбишево, одначе ці контратаки повністю провалились і ворог поніс важкі втрати. На середньому Донці всі атаки советських військ також не мали успіху.

В районі Белгорода продовжуються важкі оборонні бої з перемінним успіхом для обох сторін.

У ніч з 4 на 5 серпня нами планомірно було залишене місто Орел. Ці операції провадились без всяких перешкод з боку противника; залишення цього міста було передбачено раніш з метою скорочення лінії фронту. Всі запаси були планомірно вивезені, військові об'єкти повністю знищені.

На південь від Ладожського озера сильні атаки советських військ провалились перед нашою позицією.

За вчорашній день на Східньому фронті було знищено 123 танки.

Ескадрильї бойових та пікіруючих літаків наносили важкі удари противнику на всіх ділянках найбільш жорстоких боїв, особливо в в районі Белгород—Орел.

У повітряних боях учора було збито 161 советський літак. 7 наших літаків не повернулись назад.

Під час операцій проти советських банд, проведених за останні тижні в тилових областях Східнього фронту, особливо відзначились венгерські війська, які провадили ці операції як самостійно, так і разом з частинами наших військ та загонами СС.

В Сіцілії американські війська і вчора намагались прорвати середню ділянку фронта. У важких боях всі в рожі атаки провалились з великими для нього втратами. Сильне з'єднання німецьких важких бойових літаків зробило наліт на гавань Палермо, де знаходилась велика кількість суден. Попаданнями бомб були заподіяні збитки портовим спорудам, а також було потоплено 2 транспортових судна водоїстікістю в 13.000 рбт та 1 ескадровий міноносець; 1 крейсер, 3 ескадрових міноносці та 8 транспортових суден були пошкоджені. Над Сіцілією та італійськими прибережними областями було збито 23 ворожі літаки.

Минулої ночі поодинокі ворожі літаки зробили наліт на західні області Німеччини. При цьому було скинуто невелику кількість бомб, які спричинили незначну шкоду.

Сторожеві судна військово-морського флоту та морська зенітна артилерія збили над західньо-европейськими прибережними областями 10 ворожих літаків.

Німецькі швидкохідні човни минулої ночі потопили біля східнього узбережжя Англії один британський тральщик.

Від 6 серпня 1943 року

На Міуському фронті ворог при підтримці танків і великої кількості бойових літаків продовжував свої спроби знову захопити нещодавно втрачену ним територію. Всі його спроби були відбиті з важкими для нього втратами.

На Донці місцеві атаки противника були відбиті з важкими для нього втратами в людях і танках.

В районі Белгорода важкі бої продовжуються із зростаючою жорстокістю.

На південний захід від Орла противник продовжував свої безуспішні атаки з метою прорвати наш фронт. За винятком одного місцевого прориву, який був також ліквідований, ці атаки противника в жорстоких боях були відбиті. Одна ворожа бойова група, якій удалося проникнути в наші позиції, була розбита, при чому ворожі танки були знищені, а решта ворожих військ були відкинуті назад.

На південь від Ладожського озера наші війська також відбили сильні советські атаки.

Наші повітряні сили сильними ескадрильями бойових літаків і літаків близької дії брали участь у боях наземних військ і нанесли противнику важкі втрати в людях, танках, гарматах та транспорті.

З початку великого бою на Східньому фронті на протязі одного місяця нашими наземними військами і військами СС було взято в полон 69.164 червоноармійці, а також знищено або захоплено 7.847 танків, 3.083 гармати та 1.620 гранатометів; нашою авіацією було збито 3.731 літак. Втрати большевиків у людях надзвичайно великі.

В оборонних боях біля Орла за період з 5 по 27 липня важкий танковий егерський полк № 656 знищив 502 советських танки, а також 20 протитанкових гармат і 100 інших гармат.

В Сіцілії на середньому відтинку фронту ворог з неослабленими силами продовжував свої спроби прорвати нашу лінію оборони. В тяжких боях, які завдали ворогу надзвичайно великих втрат, всі атаки противника були відбиті. Місто Катанія, яке на протязі декількох днів захищалося лише незначними силами, було залишене нами без будь-якого натиску з боку противника. Німецькі та італійські бойові літаки знову атакували гавань Палермо і Августа й нанесли важкі пошкодження судам, які стояли на якорях, серед них було пошкоджено одне велике транспортове судно.

Поодинокі ворожі літаки минулої ночі безладно скинули невелику кількість бомб на західні області Німеччини. Біля голландського узбережжя був збитий 1 ворожий літак.

Німецькі підводні човни в упертих боях проти ворожого підвозу на морях потопили з сильно захищених караванів суден та поодиноких суден 6 транспортників водоїстікістю 43.500 брт і пошкодили торпедами ще 2 транспортових судна.

Українська дивізія СС „Галичина"

Українцям, які живуть у східній частині Галичини, що знаходиться в генерал-губернаторстві, було дозволено створити особливу дивізію, яка одержала ім'я піхотної дивізії СС «Галичина». Таким чином, українці одержали можливість в цій дивізії взяти участь у боротьбі з загальним ворогом—большевизмом. Кількість бровільців цієї дивізії перевищила 50.000 чоловік. Мітинг був присвячений відправці на фронт добровільців цієї дивізії. Великі натовпи людей супроводжували солдат дивізії в місця мітингу й до самого вокзалу. Велика кількість селян і міського населення, що брала участь у проводах, являється кращим доказом повної солідарності всього населення зі своїми добровільцями, які побажали взяти участь в боротьбі з большевизмом.

Советські трудящі під жидівським батогом

Світове жидівство в особі своїх представників, які зайняли керуючі посади як у капіталістичних країнах, так і в Советській Росії, добре розуміє, чим загрожує катастрофа большевизму для злочинної його боротьби за світове панування. Московські багаточисленні звернення та постанови, що їх передає радіо, свідчать про поступовий розклад партійної організації, нестачу робочих рук у промисловості і про те, що в наслідок перенапруження сил і поганого харчування у населення панує апатія і втома від війни. Жиди запроваджують всі заходи, щоб запобігти катастрофі, яка насувається.

В цілях зупинки розпаду транспорту Сталін ще недавно був примушений ввести осадне положення на всій залізничній сітці Советського Союзу. В народі панує загальне розчарування в комуністах, а в партійних колах, особливо серед організованої молоді, втрачена віра в перемогу. В статті від 12 квітня все це підтверджує і московська «Правда», що відкрито говорить про різке пониження ідеологічного рівня червоної армії, партії та організації советської молоді. Газета покладає політичну відповідальність за подібні попуски на партійні організації та військове командування.

З усього видно, що ні звернення, ні мірроприємства не дають бажаних результатів. Ось чому совет народних комісарів постановив «підпорядкувати всю советську промисловість контролю партійного апарату», зобов'язавши жидів-партійців контролювати в окремих підприємствах «за продукцією, правильним розподіленням трудящих, їх розміщенням і харчуванням». По цій справі в одному московському повідомленні говорилось слідуюче: «Мірроприємства ці викликані тим, що в советській промисловості за останній час спостерігаються багаточисленні випадки зловживання». Тепер посадили в підприємства партійців-жидів, які і без цього вже займали керівні пости. Уповноваження їх зросли настільки, що за „помилку" жиду надавалось право виносити вироки до смертної кари включно. Інакше говоряч, від страхом пострілу в потилицю жиди батогом примушують утомлених советських трудящих працювати і далі на справу війни, що її викликало світове жидівство.

ОАД.

Селянська культура в Німеччині

В ліберальних країнах селянин майже скрізь являється предметом насмішок. На його спокійні традиції дивились, як на якийсь пережиток минулого. Міські шари населення з їхнім ідеалом освіти, горді своїми книжковими знаннями, не помічали прихованого в селянських звичаях індуітивного, але глибокого проникнення в таємничий зміст життєвих явищ. Націонал-соціалізм же раз і назавжди покінчив з цими призирливими відношеннями до селянина і врятував німецького селянина від загрожуючої йому господарської катастрофи.

Зараз турбота про збереження селянської культури в Німеччині належить до числа основних завдань державної політики. В Німеччині знову стали приділяти увагу збереженню стиля селянських житл, якому бездмаковість ліберальної епохи нанесла немалий збиток. Заслужене визнання одержали великі історичні заслуги селянина, який часто брався за зброю в ім'я величі і єдності німецького Рейха.

Наука все більше приділяє уваги вивченню селянського питання як в історичної точки зору, так і в правовому відношенні. Расова теорія особливо висунула значення німецького селянства як охоронника чистоти раси, що являється тим плодотворним грунтом, на якому на протязі тисячоліть зароджувалися вищі цінності культури, мистецтва і техніки. Зараз німецький письменник і німецький художник зовсім по-іншому відносяться до селянства, ніж у часи лібералізму. На село дивились тоді в кращому випадку як на своєрідне пристанище на лоні природи, в якому можна було знайти притулок і відпочинок від шумного міського життя.

Зараз же в здоровому селянстві націонал-соціалізм вбачає джерело життєвої міці німецької нації, а в селянстві—біблія на службі держави. В націонал-соціалістичному Рейху заповнилась безодня між міськими і сільськими шарами населення.

Піклування про працюючих

Весь європейський нарід натхнений бажанням швидше довести війну до переможного кінця. Солдати на фронтах з непохитною вірою в перемогу завзято чинять опір ворогові. Робітники на заводах, селяни на полях—скрізь кипить напружена праця на прискорення війни. Не дивлячись на це, при правильній організації робочої сили в Європі зараз, у такий досить важливий період, трудящі мають право на відпочинок. З повідомлення, яке ми нещодавно одержали, видно, що упровноважений по набору робочої сили Німеччини Заукель видав розпорядження, згідно якого надається право на відпочинок робітникам із східніх областей. Це ще раз говорить нам про велику турботу німецької влади про працюючих.

Перші групи робітників з Німеччини вже прибули до своїх рідних, щоб тут на батьківщині провести свій вільний час. Інші групи прибувають одна за одною. Відпочиваючі розповідають про Великонімеччину і її життя та свою роботу. Так, одна особа, яка нещодавно приїхала з Німеччини, про життя українців у цій країні говорить: «Бараки, в яких живуть східні робітники, світлі, чисті, у кожного робітника окреме ліжко. При бараку є медичний пункт, голярня, пральня, лазня, сапожна і портняжна майстерні. В бараках є багато музикальних інструментів, і у вихідні дні чути пісні і музику. У свята робітники йдуть гуляти по місту під керівництвом одного з старших, який володіє німецькою мовою. Багато із наших земляків володіють німецькою мовою, особливо ті, які працюють у господарстві».

Це говорять делегати про життя своїх земляків. А ось що говорять самі робітники. **М. Кушнаренко** каже: «...Харчами ми забезпечені добре, а також одягнені та взуті. Я ходжу в неділю у місто гуляти, катаюсь на каруселі, на гору вилазимо, там дуже гарно». Маруся Лях говорить: «Живемо ми тут дуже добре. Рано нам дають кофе, на обід суп чи борщ хороший. А на вечерю жарену картоплю, масло, маргарин тощо. Отже, жалітися нам на свого батька табору не приходиться».

Таких прикладів можна привести дуже багато. Ще більше ми почуємо від своїх рідних, які незабаром приїдуть до нас у відпустку.

Наша молодь, яку зараз закликають на працю до Німеччини, багато вже чула про цю країну. Днями, коли з міста Конотопа відправлялась група дівчат 1925 року народження, одна молода дівчина з цієї групи сказала своїм рідним: «За мене не журіться. Я багато вже знаю про цю країну. Знаю і те що житиметься мені там добре. Від'їжджаючи туди, я їду без певної кваліфікації і надіюсь, що там я її швидко набуду». Це говорить та молода людина, яка зрозуміла сьогоднішні завдання, вона не звертає ніякої уваги на жидо-большевицькі брехні, а з великою охотою їде до Великонімеччини, щоб прийняти там участь у тій великій боротьбі, яку веде весь європейський нарід.

Фейлетон

Лист до земляків

Я, любі мої земляки, такий: і вашим і нашим. Як ото були у нас німці, я був „нашим", сайонас німці, я був „нашим", сайочок нічогенький одержував, почесну посаду в районі займав —і всі до мене щиро ставились.

А як ото почув, що вже червоні в Харкові—документом евакуаційним запасся, а особливо продуктами—сім'ю забезпечував.

Підходять червоні до нашого міста, а я й думаю: нікуди не піду. Червоні тепер не такі—в відділу чи то поліції, кажи—моя побіг доставать.

Зрозуміла мене жінка. Захоплала. Навіть на ключ замкнула. А сама побігла до міста німецькі марки на совєтські грошики міняти.

Скоцюрбився я у внутрішній обстановці й прислухаюся, чи не чути „наших".

Уже й терпцю немає, а жінка не вертається.

Не висаджувати ж, думаю, мені спиною в повітря двері. Шкода. Новий гардероб. Коли чую хтось двері: ри-ну!

Слава Богу! От-от кажу: „Жінко, швидше відмикай", та боюся.

Може, то ще німці? Ні! Йде моя власна дружина, а за нею наші, рідні, червоні...

Дослухаюся. Коли чую:

—Где муж? Утьок з немцами? Родіну продалі

А дружина моя до них так тоненько та лагідненько, мов після дурнякового шоколаду:

—Дорогі товариші, ми вас ждалі. Мой муж ніколи і нікогда не продасть родіни. Он дже вірний родному і великому Сталіну..

І бере вона мене з гардероба й виставляє перед ними, наче експонат на виставку.

Моя душа в п'ятки пішла. А жінка в мене розумна.

—Дивіться,— каже,—сховався від німців, щоб родного Сталіна защищать.

Червоні до мене:

—Почему ти его с таким рилом не в партізанах? Почему не всюем? І дивляться так, наче дійсно в мене рило, а не кругляве обличчя.

Ну, думаю, що ж я буду вдавати вашим.

—Товарищі, родние мої за родіну в бой, за Сталіна!

А вони, п'яні, лякаються, регочуться, та самі лякають. Та хоч би ж у погонах, а то тиняються довгостягнених, пальці повидно, брудні...

Господи, думаю, невже вона, та сама сталінська гвардія. А вони до мене, мої ноги дивляться.

Снімай сапоги!

Я до них. Думаю—уб... Вони ж тепер у Бога віру... —Товарищі, побойтесь Бога, я не дойдав... чотирі тисячі кілометрів...

Не помоглося. Ноги, правда, я стались, а чоботи пішли потім простирадло, білизна, харч—все пішло за чобіт.

А на другий день повісто... „Явітесь в райвоєнкомат".

Пішов. Як пішов, так і я... Тепер я з „нашим" на перших позиціях „рідного батьківщину. А той самий товарищ... боти з мене стяг—мі... мовляв. Він каже:

—Товарищ Подкова, украї... нарда, сегодня ночью вам... вить висоту Х.

—А гвінтовку?

—На перекових получите... ж товарища уб'ют. Вих... сі в положенія.

Так я ще думаю: ну як ото мені чоловікові, та ви... положіть"?

А тепер пишу до вас з... Може хтось прокочить ко... ні. Вітайте мою жінку. Та... діть не служить і „нашим „нашим". Бо й з ваши... ласе. Бувайте здорові.

Ваш земляк Степан Підк...

І. ЯЦЕНКО.

ГУМОР

БОРОТЬБА НАРОДІВ

—Сказав вас...

—Гравітація!

—І все в такому міжн...

—Атом! З якого міся... ної тюрми, з якої кам... однією статтею судил... бор'ги народу».

ЩО ТАКЕ БІДА

—Що таке бі... одна совєтська гро... того.

—Як Сталін уда... біда,—відповіла т...

—А що таке горе?

—Як Сталін... кому, не ...

Об'ява

Редакція газети „... НЯ" бажає купити ... обмінять на спис... керську машинку з ... ри російським ш... нов або приймать... мають для продажу ... таку машинку, ... жену, просимо ... в редакцію газети „... НЯ".

ЗБІГЛА

кобила, вороної ... 9 років, між ... п'ятно, середнього ... стрижена.

Про місце перебу... ди просимо повідомити ... лецький район Ан... общинному господарс...

ЗНИКЛА

кобила, віком 3 ро... масті, на лобі ... задні ноги по щітку ... середніх.

Про місце перебування ... просимо повідомити ... ніжку. Ковтунівський ... общинному двору ...

В жнивах

(Від власного кореспондента)

Жовтіє і паліє житня стерня. Десь у нескошеному кущі жита запідпідьомкав перепел і його голосна пісня розливається по полю. Сонце припікає і сушить після щоденних дощів покоси та складені в копи хліба. Всюди в полі, де не глянь—людно.

Невеликий гурт дівчат та жінок села Попівки взялися старанно біля жатви. Тріщить, нагинається зрізана серпом пшениця з обважнілими колосками, а позаду них залишаються лежати, немов подушки, туго пов'язані снопи.

—Та й гарно жати таку врожайну пшеницю!—сказала перша, загоріла смуглява Катруся.

—А ще б же! Врожай цей рік, як ніколи,—відповіла кругловида Маруся, яка мала дві довгі гарні коси й чорні глибокі очі.

—А скільки воно можна нажати, бо я вперше в житті жну?—питала сіроока шістнадцятиріч-на Галя своїм приємним тоненьким голоском.

—А в нас була баба Савчиха,—відповідала літня жінка Горпина, розправляючи спину,—то вона наче й помалу жала, а нажинала дві з половиною, а то й три копи. Дід Савко теж жав непогано. Ого вийдуть удвох і півгектара вмре за день, ще й додому вернуться раненько. Погляне надвечір—стоять рядом полукіпки, кіп шість жатого жита, як золото.

Трохи далі відіються у білих сорочках косарі, немов би білі гуси розпустилися по житу. Попереду іде Степан, широкий у плечах, в яких почувається сила здоров'я.

—Дивись, там, Петре, щоб ти мені п'яти не поодрізував!—гукав дід Корній до молодого хлопця, який взаду нажинав на діда.

—Він хоч і молодий, а бе... чий,—жартував дядько Грицько, мантачачи косу.

Дзвенять коси в житах, а їхній дзвін красивий, різноманітний котиться поміж хлібами. Ось уже закінчуються гони, косарі виходять один за одним, сідають, закурюють, жартують.

—Петре, як там, тебе вчора довго додержала Килина?—жартома запитували дядьки в парубка, який сидів проти них, усміхаючись.

—Та стерва жепити вже треба, косить добре,—додавав дід Корній.—Ось у мене вже немає однієї п'яти,—і дід указав на п'яту, ніби це було справді.

—То щоб ви, діду, не відставали,—відказав Петро.

Всі зареготались

—Покурили, то давайте до праці!—гукнув Степан.

Сюрчать, бренять коси, шелестить, підрізається жито, лагучи в довгі покоси, а його зараз же за косарями в'яжуть дівчата та жінки.

Небо чисте й прозоре, сонце палить, тільки інколи набіжить кущик хмари, заставить його, та де візьметься маленький вітер і повіє якось приємною прохолодою.

—Це чисто так, як ото було одному чоловікові,—сказала жартівливо Палажка, заязуючи і поправляючи спіл.

— Як це?—питали цікаві дівчата, що в'язали на інших покосах.

—Та як же,—продовжувала Палажка,—одна жінка та дуже любила свого чоловіка, прив'язалась йому:

—Я тебе так люблю, як у жита вітерець.

А він каже:

—Як так ти любиш, то я жити з тобою не хочу.—Взяв її та й покинув. А як настала жнива, пішов косить жита, жара була велика, більше, як буде тепер. Вітру не було, а сонце пече. Він употів, стомився, а тут візьми та й подумав, як оце зараз, прохолодою вітерець. Він наче аж поздоровішав—стало йому від цього приємно. Тоді він тільки догадався, що його жінка справді любить, бо немає кращого, як у жару подме прохолодою жнивовий вітерець.

—А він тоді що ж?—допитувалися дівчата.

—Та що к,—докінчувала Палажка,—вернувся до жінки та й став з нею жити.

От дурна жінка,—жартували дівчата,—треба було не пустити!

Сонце вже схилялося над вечір. У полі, де недавно стояли жито і пшениця, тепер постали, шикуючись двигами рядами, житні та пшеничні копи.

В. Г.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО PAW 9—IV АДРЕСА редакції та друкарні: с. Конотоп, вул. ім. Фрунзе № 14.

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

№ 2 | Конотоп. Четвер 24 грудня 1942 року | Ч 14 (78)

НА ТЕРЕКУ ВОРОГА ВІДКИНУТО НАЗАД

Тяжка зима для совєтів

СТОКГОЛЬМ, 19 грудня. Американський журнал «Тайм» вміщує статтю, де описуються жахливі умови життя, в яких опинилося населення Советського Союзу, аби тільки Сталін міг вести війну. Воно не має ні їжі, ні одягу. Люди ходять босі, аби солдати носили чоботи. Загрозливий стан з харчами. Запаси зовсім розпродані, спекулянти вимагають неймовірно високі ціни на продукти. Навіть працюючі на тяжких роботах одержують свій пайок тільки на папері. Крамниці зачинені. Жахливі також житлові умови, особливо, в Москві, де бракує будівельного матеріалу, щоб ліквідувати пошкодження, нанесені бомбами. Вугілля, як паливо, не використовується. Жінки й діти повинні збирати дрова. Через відсутність лікарів та ліків санітарні умови теж неможливі. Це повідомлення характеризує краще, ніж слова американських політиків, новий відказ Америки від допомоги Советському Союзові.

* * *

На Східньому фронті німецька зброя та літаки визначають характер перших зимових боїв. Не тільки зброя піхотинців, а також важка артилерія. В цьому полягає один з основних причин успіху німецьких оборонних атак цієї зими. Уже тепер мають враження, що керівні операції, особливо, зимові бої біля Торопця являються масштабом дальшої зимової активності німецького керівництва.

З Головної Квартири Фюрера, 22 грудня 1942 року

ВЕРХОВНЕ КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ОЗБРОЄНИХ СИЛ ПОВІДОМЛЯЄ:

На відтинку Терека німецькі війська в контратаці відкинули назад наступаючого ворога. В Сталінграді противник намагався наступати за Волгою та захопити річку. В жорстоких рукопашних боях він був відбитий.

Оборонні бої на середньому Дону відбуваються з незмінною силою. Німецькі дивізії та бойові війська продовжуючими наступами протистояли впертому ворожому опору та в спільних діях з авіацією завдали ворогу тяжких втрат. На одному відтинку другий німецький панцерний корпус за останні 10 днів знищив 104 советських панцерники.

На останніх відтинках Донського фронту та біля Великих Лук німецькі та угорські ударні війська знищили бойові стоянки та бункери ворога та повернулися з полоненими та здобиччю. Поодинокі ворожі наступи були відбиті.

Місцеві наступи німецьких військ на просторі біля Торопця привели до значного покращення позицій.

Під час нічної атаки на Бенгазі тяжко бомбардувались споруди гавані та дебаркадери. На морі був пошкоджений один торпедний човен.

В Тунісі ворожі удари були відбиті. Ворожий залізничний транспорт та моторизовані колони в Алжірі та в області Тунісу підлягали обстрілу бортової зброї та бомб. Бойові літаки на схід від Алжіра атакували один ворожий караван та тяжко пошкодили 3 ворожих торговельних пароплави. Німецькі підводні човни в області моря біля Орана потопили один транспортник з каравана та торпедували ще один великий пасажирський пароплав.

Британські бомбардувальники в ніч на 22 грудня пролітали над південною Німеччиною; незначна кількість розривних та запалювальних бомб була скинута біля Мюнхена, де, між іншим, була зруйнована одна лікарня. Населення зазнало втрат. Нічні винищувачі та зенітна артилерія за поданими повідомленнями збили 10 ворожих літаків.

УСПІШНІ НАСТУПИ МІЖ ВОЛГОЮ ТА ДОНОМ

БЕРЛІН, 19 грудня. Між Волгою та Доном німецькі дивізії находяться в наступі. Большевики розбудували тут панівні височини в оборонні позиції. Ворог намагався втриманням цих бойових споруд затримати фронтально-німецькі війська. Хоч він скажено атакував, але всі його напади розбито в оборонному вогні. Цей момент вичерпання у ворога сил використали німецькі танки, щоб наново розпочати свій наступ. Вони вдарили з великою силою, проломили 17 грудня висотні позиції та перейшли їх. Потім відкинули вони розбитих большевиків і переслідували ще далі відступаючого ворога. Наступ німецьких частин підтримувала авіація. Під час продовжувальних наступальних польотів знищили бойові й стрімкоспадні літаки своїми бомбами численні танки, гармати та транспортові вози противника.

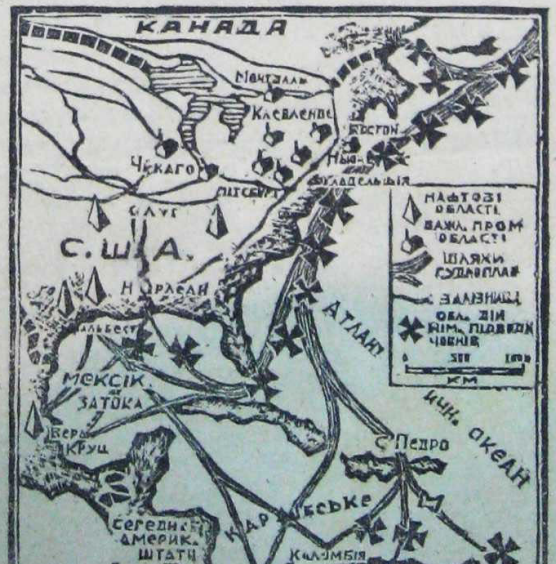
КОРОТКО

Як повідомляють з Лондону, американський генерал Айзенговер втратив на північно-африканському фронті вже четверту частину свого війська.

Рейхскомісар для України зобов'язав усі громадські господарства та хліборобські спілки зробити до 1 березня 1943 року по 4 нових вози. Державні маєтки зобов'язані в той самий термін зробити по 4 нових вози на кожних 1000 га орної землі.

Успіхи підводних човнів

ПС. БЕРЛІН. Умови погоди на широких просторах Атлантики завжди бувають погані восени. В північній Атлантиці на протязі останніх трьох місяців великі шторми спричиняють значний збиток судоплавству. Урагани досягають швидкості більше 16 метрів у секунду, і хвилі бувають вищі від самих великих трансатлантичних пасажирських пароплавів. Не дивлячись на це, німецькі підводні човни в розбурханім морі потопили фрахтові пароплави й військові транспорти противника. Це, безперечно, являється доказом високої боєздатності екіпажів підводних човнів і якості матеріалу, з якого ці човни виготовлені. Німецькі підводні човни послали на дно океану 16 великих пароплавів, вантаж яких повинні були б перевозити 208 товарних поїздів по 50 вагонів кожний. Знищення фрахтових суден означає невиконання кругових рейсів у Атлантиці та зменшення можливості підвозу постачання для противника.

Карта району дій німецких підводних човнів в Атлантиці.

Чому гонить Сталін свої армії на смерть?

Яке становище на Східньому фронті? Чому саме тепер наступають так сильно большевики, кидаючи в бій останніх людей і зброю, які вони ще мають у своєму розпорядженні?

Щоб відповісти на це питання, треба кинути погляд на загальний військовий стан, бо війна є одно ціле, й події на Східньому фронті знаходяться в тісному зв'язку з подіями на інших театрах військових дій.

Коли Черчілль прилетів у Москву, щоб поговорити з Сталіним про продовження війни, потурбувався він і про те, щоб Советський Союз міг самостійно діяти. Не залишився також у Англії прихованим той факт, що в советській країні, особливо, всередині червоної армії поширилась думка, що Росія проливає все більше й більше крові за капіталістичні країни—Англію та Америку—й що ці країни були готові тільки незначну частину жертв узяти на себе.

Щоб укріпити своє внутрішнє становище, Сталін мусив був пред'явити своїм людям хоч якунебудь англійську чи американську військову дію. Під час розмови Черчілль указав спочатку на повітряні нальоти, які робили англійці на німецькі міста, але ж Сталін не був схильний вважати ці нальоти за «другий фронт», бо руйнування декількох сот будинків та вбивство декількох сот цивільного населення ні в якому разі не відограє вирішальної ролі в війні. В цьому разі Сталін має рацію. Тому він знову почав вимагати англо-американських дій на сумі. Повернувшись до Лондону, Черчілль з дивовижною відвертістю оголосив перед парламентом, що Сталін незадоволений англійським веденням війни.

Перший результат натиску Сталіна була спроба висадки англійців біля Дієпу в Франції. Тільки 9 годин могли втриматись англійці на березі Франції й були знищені або потрапили в німецький полон. Крім того, німецька авіація знищила багато англійських транспортних кораблів.

Другою спробою була висадка англійців та американців у французькій північній Африці. При цій дії втрати в кораблях, завдяки німецьким та італійським літакам та підводним

(Закінчення на 2-ій стор.)

човнам, і ще жахливіші. Цілі англійські та американські полки пішли на дно морське разом, ніж їм вдалося зробити хоч один постріл. Німецька повідь при цьому була — висадка значних військ у Тунісі. При цьому перші сутички з американськими військами особливо яскраво показується перевага багатого на військовий досвід німецького солдата над американським. У цей же час наступали англійці в Єгипту на африканський корпус фельдмаршала Роммеля всіма їхніми резервами. Роммель вів цей бій, дуже жалкуючи свої війська, бо яка користь там мати меншій чи більший шматок пустині, коли не коштує даремних втрат?

Багато важливіша була боротьба проти ворожих кораблів, яка саме останніх місяців набрала величезного розміру. На протязі жовтня й листопада було потоплено понад 2 мільйони тонн ворожих кораблів. Англійсько-американський корпус, що висадився в північній Африці, потребує для свого постачання велику кількість кораблів, які мусять їхати назустріч торпедам німецьких та італійських підводних човнів.

Час працює на користь Німеччини. Чим довше будуть чекати англійці та американці з своїм наступом, який вони обіцяли Сталіну, тим менше буде в їхньому розпорядженні кораблів тонажу. Тому наступають вони саме сьогодні й це є також причиною того, чому саме тепер намагається Сталін допомогти своїм капіталістичним союзникам своїм наступом на сході. Бо що трапиться тоді, коли німецька військова машина найближчого року знову всією силою піде на совєтську Росію? Уже раділи англійці. Вони казали: німці знаходяться на сході в обороні. Власне кажучи, треба було б англійцям дивуватися також з того, що німці починають свої великі наступи на суші не зимою, а весною та літом, коли стають кращі шляхи. Атаки німецьких підводних човнів, навпаки, провадяться вже тепер, і з збільшеною силою й тому, що ці атаки дають такі великі результати, то совєти мусять і далі проливати кров за Англію та Америку.

Щоб вірно оцінити стан, треба виходити з стратегії й тактики нинішньої війни. На сході стоять обидва фронти один проти другого не як нерухома стіна, як було це, наприклад, у світовій війні 1914-18 рр. Сьогодні фронти є еластичні. Якщо з совєтського боку йде наступ, так на цьому місці німецький фронт часто відходить назад, щоб потім після того, як у цьому місці досить зібрано сил, знову посипати на старе місце, як пружина. Контратаки чередуються часто також з фланів. Ворожі сили, що прорвалися, тоді відрізуються. Цю дію можна порівнити з щипцями, які з обох боків охоплюють рога. Такий був, наприклад, стан біля Торопця, де совєти попали прямо у відкрите німецькі оточення. Звичайно, совєти й англійці вже раділи. Німці відступають, — так значилось. Вони мусили віддати ініціативу в руки совєтам. Аж тут з обох боків оточення і совєтські бригади, які прорвалися вперед, потрапили в нього! Ворожі кругуни знову притисли щось на пару днів, щоб потім при найменшій нагоді знову протрубити перемогу.

Сьогодні бресуть вони, наприклад, що область Києва — до якої належить також Конотоп — знаходиться в стані повстання. Та дійсне становище може бачити кожний мешканець цих областей сам. Спокійно йдуть собі люди по вулиці з ялинками й готуються до свята. Вони веселі, що, нарешті, знайшли свій спокій у захисті німецького фронту.

Втрати совєтів у танках, літаках і людях при їхніх відчайдушних зимових наступах були до сьогодні такі великі, що уже ясно можна помічати послаблення наступу. Біля Торопця совєти потрапили в приготовлене німцями оточення, що коштувало їм багато танкових бригад і різних стрілкових дивізій. Між Доном і Волгою німці вступили до великого контрнаступу, ослабивши спочатку наступальну силу совєтів у оборонній боротьбі. Також біля Воронїжа та Ржева всі совєтські атаки були відбиті. Стратегічно важливих результатів совєти ніде не могли здобути. Пролиття крові совєтською армією, завдяки цим наступам, є величезне і лише весною покажеться в усій її величині. Німецький східній фронт стоїть, як стіна. В його захисті німці організовують життя багатих здобутих областей. Кожний українець чи росіянин зайнятих областей може власними очима бачити, як швидко йде ця робота вперед. Ця робота служить сьогодні в першу чергу переможному закінченню війни, а також велике значіння вона має для мирного життя. Лише тоді населенню цих областей буде зовсім добре, коли закінчиться війна і мир звільнить людей від всіх господарських труднощів.

Даремні совєтські удари

БЕРЛІН, 20 грудня. На початку минулого тижня між 13 та 15 грудня совєти після того, як припинилися дощі й наступив легкий мороз, намагалися вибити німецькі війська з їхніх позицій. Після місцевого пророму одна німецька стрілецька дивізія до 15 грудня знову повернула назад втрачені позиції. На південь від Алагіру большевики повторювали свої наступи великими силами війська та панцерників проти німецьких військ з метою звільнення виходу до осетинського військового шляху. Ці наступи большевиків були відбиті частинно противдарами. В калмицькому степу одна ударна частина в тилу ворога знову здобула багато полонених.

На терені Сталінграду й на захід від міста тривали бої. На південний захід від міста 13 грудня німецькі танки розбили сильного ворога та відбили всі його протинаступи. У великому коліні Дона всі спроби наступів ворога не мали успіхів. У боях між Волгою та Доном німецькі та румунські війська взяли силу захитого боронину ворогом висотну позицію. 14 грудня совєти скерували свій великий наступ проти того відтинку фронту на Дону, який тримають італійці. Всі наступи були довго повторювані великими масами в наслідок поліпшення погоди, але всі намагання вони кращу можливість до дії, встрявала в ці бої. При втраті 28 власних машин німецька авіація збила в повітряних боях 130 ворожих літаків, з яких 13 були збиті протиповітряною артилерією, а 2 знищені на землі. Північну частину мурманської залізниці багато разів сильно атаковано.

Восьминенні даремні атаки совєтів на середньому відтинку фронту розбилися

БЕРЛІН, 21 грудня. Днями большевики намагалися на середньому відтинку фронту, використовуючи погану погоду, проламати двома танковими бригадами та багатьма стрілецькими полками оборонний фронт однієї німецької піхотної дивізії. З великою силою, як ствердила Москва, підтримані довготривалим вищищуючим вогнем артилерії, кинулися большевицькі частини проти німецьких позицій. Всіма засобами большевики намагалися прорватись. Большевицькі танки, прикриті спереду сталевими плитами, повинні були задамати німецьку оборону. Ворог зосередив на цьому відтинку дуже багато важкої зброї. Вночі большевицькі війська розпочали наступ. На німецькі позиції слідували большевицькі осінні рекрути й старші резерви. Під час восьминенних тяжких оборонних боїв на відтинку цієї дивізії відбито всі большевицькі протинаступи та втримано всі позиції. Розбито або знищено протитанковими частинами 109 большевицьких укріплених танків, у цьому успіху особливу участь прийняв батальйон штурмових саперів дивізії, який мусив день і ніч протиставитися переважаючому наступу ворога.

1300 кораблів втрачено за 8 місяців

БЕРЛІН. Лише за останні три чверті року Англія та США втратили 1300 кораблів на 8 мільйонів брутто-тонн. Отже, біля третини тонтажу, потопленого з початку війни, припадає на останні дев'ять місяців. З цих чисел видно, як зростає активність німецьких підводних човнів.

П. С.

Не бажаючи взяти на себе тягар другого фронту, США та Англія перекидають його один одному.

(З ГАЗЕТ).

КАУЧУКОВИЙ ГОЛОД

БЕРЛІН. Під заголовком „Буна-блеф з США" „Свенска Дагбладет" повідомляє, що президент хімічного інституту США Целофф заявив про те, що вантажний автомобіль з шинами нового типу з синтетичного каучуку пробіг 80.000 кілометрів. Шведська газета зауважує до цього: „Стільки слів напівприхованої правди й такі погані висновки!" Те, що американці тепер займаються шинами з штучного каучуку, якнайкраще ілюструє їхню скруту в цій галузі.

П. С.

Підсумки морського бою біля Гвадалканара

ТОКІО. До боїв біля Гвадалканара японська головна ставка повідомляє, що в продовженні бойових дій, початих 12 листопада, було атаковано ворожі авіабази й дуже пошкоджено військові споруди. Ворожий напад 14 листопада на японський кінець відбито. В ніч на 15 листопада японський флот атакував на північний захід від Гвадалканара посилений ворожий флот.

Загальні наслідки битви біля Гвадалканара становлять: потоплено 8 крейсерів, 4 або 5 есмінців і 1 транспортник. Важко пошкоджено 3 крейсери, 3 або 4 есмінці та 3 транспортники. Пошкоджено 2 ворожих лінкори. Крім того, ворог втратив 73 літаки.

Японські втрати становлять: потоплено один лінкор, один крейсер і три есмінці. Важко пошкоджено один лінкор, 7 транспортників. Крім того, втрачено 41 літак, з них — 32 літаки навмисне впали на ворожі кораблі та 9 не повернулось. Після закінчення четвертої проламної битви в південній частині Тихого океану можна твердо сказати, що американському флоту не вдалося доставити підкріплення оточеним на Гвадалканарі американським з'єднанням, що їх японці систематично знищують.

П. С.

Затоплено англійський корабель

ЛІССАБОН, 19 грудня. Португальський Червоний Хрест одержав з Горта повідомлення, що на височині острова Флорес затоплено англійський корабель «Городада».

Знищено всі військові споруди в Чіттагонгзі

ТОКІО, 19 грудня. Компетентні спостерігачі надають постійним повітряним нальотам японської авіації на Чіттагонг і Фені велике значення. В наслідок двохденних повітряних нальотів фактично знищено всі важливі військові споруди.

Так турбується німецьке командування про своїх вояків

(ПФС). Що було з важко пораненим червоноармійцем, якого ми знайшли холодний січневий день цього року під час бою на гірському хребті Яйла? Майже непритомний, задубілий від холоду, кинутий у снігу, він стікав кров'ю. Осколком гранати відірвало йому кусок плеча. Спастись на свою територію він уже не міг. По большевицькому звичаю, комісар хотів перед відступом прикінчити його підбором, щоб не залишити німцям. Але це зробити йому не довелось. Як тільки появилися німці, виснажений вірмен прийшов у себе й, будучи зовсім розбитий, розказав про свою долю. Один із нас дав йому перев'язочний пакет, і ми повинні були йти далі.

Що варте для большевиків життя вірменя, а про те як високо цінить німецьке командування життя кожного окремого солдата, доказують міри, прийняті для спасіння захворілого на ізольованому острові в Ла-Манші товариша.

Ефрейтор однієї піхотної роти доставлений у місцевий лазарет. Не дивлячись на ретельний догляд, лікування й хірургічне втручання, діагноза встановити було неможливо. На острові немає спеціального устаткування для встановлення причини хвороби та її вилікування. Дивізіонний лікар наважується звернутись за допомогою на материк. О дев'ятій годині ранку йде телефонограма лікаря до армії, який дає санітарному літаку наказ вилетіти в Париж. Машина в штаб армії прибуває швидко. На її борту—спеціальні інструменти й медикаменти, які можуть бути негайно потрібними. Два досвідчених лікарі - спеціалісти (консультант - терапевт і консультант - хірург) сідають у машину, й вона негайно продовжує переліт на острів.

У зв'язку з засобами англійського ведення війни, санітарний літак, на якому світиться червоний хрест на поверхні, і з світлим далеко помітним корпусом не може летіти в районі військових дій без охорони винищувачів. Тому, коли машина наближається до берега, її беруть під свій захист і супроводжують через море винищувачі. Висадившись, обидва лікарі негайно їдуть у лазарет і разом з місцевими товаришами влаштовують консіліум. Вони можуть лише підтвердити правильність лікування. Що можна зробити, те зроблено. Це було незрозуміле виняткове рідке захворювання, яке вимагало спеціального лікування.

Як тільки було встановлено, що хворий може перенести переліт, його негайно доставляють на борт машини. Через годину після приземлення літак знову піднімається і в супроводі винищувачів бере курс на Париж. Під наглядом двох лікарів, ефрейтор прекрасно переносить подорож і вже після обіду лежить у хорошій постелі спеціальної лікарні. Тут мають найновіші засоби для точного встановлення та вилікування цього рідкого, незвичайного захворювання.

Життя окремого німецького солдата, ефрейтора було в загрозі. Щоб спасти його, було зроблено все можливе; за сотні кілометрів летить санітарний літак, для забезпечення його безперебійного перельоту виділяються 4 кращих, найшвидших у світі винищувачів, командируються два лікарі - спеціалісти. Так турбуються німецькі озброєні сили за своїх солдатів. Де ще в світі дорожать так життям кожного воїна?

Гітлеру—визволителю

За волю і землю, за щастя мільйонів,
Що меч твій приніс у славетній борні,
О, рідний наш Гітлер і Фюрер народів,
Україна пісню співає тобі!

Ми довго терпіли знущання і муку,
Без сорому жид нас в ярмо запрягав...
Але ти подав свою батьківську руку,
І сонячний промінь нам шлях осіяв.

Життя тепер наше, як мак, процвітає.
Працює, сміється велика сім'я,
І вільний народ Україна співає
І славить твоє дорогеє ім'я.

За волю і землю, за щастя мільйонів,
Що меч твій приніс у славетній борні,
О, рідний наш Гітлер і Фюрер народів,
Україна пісню співає тобі!

М. СОЛДАТЕНКО.

Григорій Чупринка

Талановитий український поет Григорій Чупринка народився 27 листопада 1879 року в м. Гоголеві, на Чернігівщині. Початкову освіту Чупринка одержав у тому ж Гоголеві, а потім учився в класичній гімназії в Києві та в Лубнах. Живучи то в невеличкому містечку, то в старовинному Києві, Чупринка скрізь бачив руйнування української національної культури царською Москвою. Поет не міг відноситися до цього байдуже. Він налагоджує зносини з різними українськими гуртками й за участь у національному русі в 1905 р. потрапляє до в'язниці. Будучи ще в гімназії, Чупринка пише вірші російською мовою, але потім починає видавати збірник за збірником поезії, писані мовою українською.

В 1910 році Чупринка жив переважно в Києві й дуже багато писав. Він друкував свої вірші в різних українських газетах та журналах, особливо ж —в „Українській хаті" та в галицькому „Літературно-науковому вістнику". Багато своїх поезій видав Чупринка окремими книжками. Всього з творів Чупринки було видано 11 збірників.

Під час загального національно - українського піднесення 1917-19 років Чупринка йде в передових загонах борців за звільнення України від московсько-большевицького ярма. Він разом з іншими організовував українські загони й підіймав повстання проти червоної жидівсько - большевицької зарази. Але в 1919 році Чупринка попав у полон до червоної орди й був розстріляний ЧК.

***

Творчість Григорія Чупринки являє собою протест проти всього того, що перетворює життя людини в безрадісне невільницьке існування. Чупринка відображає жахливу дійсність рідної землі, усіяної безчисленними свіжими могилами й закликає вірних синів своєї батьківщини бути мужніми, хоробрими, бо загибель борців вороги українського народу будуть лише вітати.

Головна сила поезії Чупринки—це багатство звуків, безчисленність рифм, якими Чупринка володіє, як досвідчений співець. Поет збагатив ліричну поезію, звільнивши її від банальних переспівів побутової пісні.

Чупринка вірив, що прийде час, коли Україна зажиє вільним життям, коли:

„Зіспіває в полі жниця,
Задзвенить в степу коса—
Стигне буйна косовиця,
І од вечора до ранку,
Од світанку до світанку
В полі дух живить краса!
Гей, вітайте поле рідне!
Тут і праця, й боротьба!
Зарастуй, сонечко догідне.—
Поголубить і зогріє
Вільну працю й чисті мрії
Хлібороба—не раба!"
(„Рідне поле").

Такий час надійшов. Нова Україна, звільнена Німеччиною від жидо-большевицького панування, забезпечить українському селянину вільну працю на рідному полі.

МОСКОВСЬКІ КАТИ

З часу виникнення ВЧК, в його лоно стікалися всі злочинні елементи большевицької революції. Все це були люди, які приєдналися до большевизму виключно в силу своїх злочинних нахилів. Під личиною священних революційних ідей бойгузам і катам була надана можливість безкарно мучити та вбивати. Число жертв ВЧК досягло багатьох мільйонів. У силу того, що й у середовищі саме зацеклих злочинців виникає бажання й стремління до певної організованості, в ході розстрілів, убивств і погромів, які набирали, також з'явилася потреба до організації, яка б узаконила їхню злочинну діяльність, іншими словами, прикрившись масковою громадсько - демократичної установи, вона ставила собі за мету створення особливої спеціальної ефективності, так званої „роботи". Під-

ний керівник цієї банди знайшовся в особі деклассованого польського шляхтича—Фелікса Дзержинського. Особа його являє собою ніби шабель, відкремлюючи злочинця від психічно хворого, дійсна знахідка для такого жидівського вченого, як Фрейд.

Власне оточення Дзержинського величало його „катом ворогів революції". Будучи прихильним до сковерканої сантаментальності, Дзержинський любив віддаватись їй у короткі періоди відпочинку між масовими вбивствами. Одного разу при розподілі портфелів політбюро Дзержинський несамовито крикнув: „Дайте мені мистецтво й народню освіту!"... А коли він розсилав по селам кілві загони, то неодмінно віддавав слідуючий наказ: „Будьте нещадними, будьте жорстокими, не бійтесь ніяких жертв. Проливайте кров для того, щоб зберегти свою пролетарську кров". Дякуючи керівництву Дзержинського, ЧК набула ганебної слави в усьому світі. Пізніше ЧК була перейменована в ГПУ —скорочення, яке невинно звучало з назви „Головне Політичне Управління".

Диявольський дух ЧК продовжував шаленіти в ГПУ—підприємстві, якому з наказу Сталіна в теперішній час повністю віддані в руки червона армія й населення Советського Союзу.

Наступник Дзержинського—Менжинський, теж полєк, який його попередник, був хворобливим суб'єктом. Для такої установи, як ГПУ, він був зависто слабохарактерним. Його настільки виснажила хвороба, що всю владу він надав достойним учням Дзержинського й на всі їхні доклади та предложення безоглядно бубонів: „Робіть, як хочете". По проханню самого Менжинського та з дозволу політбюро лікар, який його лікував „приспав його навіки". А через два роки, коли треба було „розкрити ворогів народу", той же лікар, обвинувачений в отруєнні Менжинського, був розстріляний.

Куди більш підходящим керівником ГПУ, з точки зору большевиків, був жид Гершель Ягода! З наказу Сталіна він провів ліквідацію „куркулів", зсилаючи їх масами у концтабори. Це був єдиний прошарок населення, який міг ще проявити серйозну опозицію. В кінці-кінців Ягода прибрав до рук таку владу, що само ГПУ загрожувало стати державою в державі. Ягоду заарештовано після фіктивного процесу в березні місяці 1938 року; він був звичайний постріляний у потилицю.

Його місце зайняв Єжов, людина, яка по-рабському виконувала всі вказівки Сталіна та Кагановича. Цей наскрізь просякнутий злобою кат, відрізнявся нечуваною жорстокістю. Він є перший, і до цього часу єдиний керівник ГПУ, який не був жидом, хоча й женатий на жидівці. В грудні 1937 року Єжов змінив Ягоду, зарекомендувавши „атестат зрілості" шляхом нечуваного терору проти всіх членів опозиції, проведеного після випадку вбивства Кірова. Не дивлячись на такі високі заслуги, Єжову довелось також зникнути й поступитись місцем старому шкільному товаришу Сталіна — чекісту Берію.

В зв'язку з установившимися більш близькими відношеннями з європейськими сусідами, Берія одержав директиви надати діяльності ГПУ хоча б зовні менш кривавий відтінок. У зв'язку з цим ГПУ знову було перейменовано й воно одержало зовсім безбарвну назву „Народній комісаріат внутрішніх справ".

Одначе, катування та розстріли не припинились

Справедливі кари для злочинців

Спеціальний суд при Генеральному комісарі Волині і Поділля у вересні, жовтні та листопаді продовжував свою діяльність, усуваючи і караючи злочинні елементи, щоб встановити лад у краї. За цей час відбулися засідання суду в Луцьку, Брест-Литовську, Кременці, Дубні, Ковелі та Володимирі-Волинському.

Насамперед суд розглянув справи обвинувачених, яких спіймано на незаконному тримані вогнепальної зброї. Замість здати зброю та амуніцію, обвинувачені або сховали її, щоб мати змогу користуватися нею, або вживали зброю, щоб робити різні карні вчинки, як крадіжки з зломом, грабунки. В усіх випадках обвинувачених засуджено на смерть. Вироки виконано. В одному випадку батько примусив свого ледве 16-літнього сина передати совєтському полоненому сховану раніше рушницю. Батька засуджено на смерть, а сина на два роки ув'язнення, зважаючи на його молодість та на те, що він діяв лише за намовою свого безсовісного батька. В другому випадку селянин, який втік з совєтської армії, дав братові револьвер з амуніцією за пальто. Через рік зброю з амуніцією знайдено у брата. Його засуджено на смерть, а того, що дав йому зброю,—до тривалого ув'язнення, бо він не заявив про те, що брат володіє зброєю, а заспокоїв суд неправдивим твердженням, ніби зброю віддано. Одного селянина, що брав участь у крадіжці з зломом у млині, в якій інші злочинці мали при собі вогнепальну зброю, тільки через те засуджено не на смерть, а на ув'язнення на 10 років, що він, як каже, щойно під час їзди на місце крадіжки довідався про те, що інші мають зброю.

Один призначений німецьким управлінням адміністратор млина зловживав своїм службовим становищем і брав собі дуже багато борошна, щоб набувати для себе особисто коні, корови, вози та інші предмети. Його засуджено на смерть. Вирок виконано.

Керівник одного хлібного пункту для власної користі продав жидам приблизно по 30 крб. за півкіло 16 центнерів борошна, яке було призначене для задоволення потреб населення. Його засуджено на смерть. Вирок виконано. Одного службовця, який йому допомагав, засуджено до ув'язнення на рік і три місяці.

В одному випадку зловмисного підпалення, коли селянка підпалила майно матері, від чого згоріло і багато сусідніх будинків, обвинувачена була засуджена на смерть. Вирок виконано.

В декількох випадках спричиненої недбалістю пожежі винних засуджено до в'язниці строком від 6 місяців до одного року.

Далі, суд розглянув різні випадки фальшування документів. Обвинувачені сфальшували дозволи на купівлю мила до голення, посвідку на одержання поштового пакунка, який обвинувачений забрав собі, дозвіл на купівлю невеликої кількості горілки й цукру та перепустку для жидівки. В усіх випадках суд засудив винних до ув'язнення на строк від одного до двох років. В одному випадку, коли селянин сфальшував квитанцію про приставку збіжжя, з особливих причин винесено дуже м'який вирок—винного засуджено до в'язниці на 4 місяці.

Трос молодих парубків напали з дрючками на селянського хлопця і, вдаривши його не хотячи по голові, так тяжко його поранили, що він через два тижні помер. За цей жорстокий вчинок винних засуджено на три роки в'язниці кожного.

Мешканці одного села з помсти обвинуватили неправдиво іншого мешканця села та його дочку в тому, що вони нібито прийняли двох утікших полонених і дали їм цивільний одяг. Наклепників засуджено відповідно до ступення їх провини, до ув'язнення від трьох місяців до одного року.

Колишній старший лісничий розтратив велику суму грошей, за що дістав три роки в'язниці.

Один мешканець села, який працює в Німеччині на збройовому заводі, під час відпустки оповідав на залізничній станції двом залізничним поліцаям перекручені та неправдиві речі про відносини в Рейху. Його засуджено на один рік в'язниці бо суд був думки, що він робив це не з агітаційною метою, інакше кара була б багато тяжча.

Як завжди, так і тепер треба було розглянути багато порушень установлених цін, що полягали у вимаганні та сплачуванні вищих проти урядових цін, а також випадки продажу та купівлі нормованих харчових продуктів і товарів без дозволу на купівлю, різання без дозволів, потайного перемолу, привозу товарів з Генерал-Губернаторства, перевезення грошей через кордон без девізового дозволу та незаконного переходу кордону без перепустки. В усіх випадках винних засуджено на тривале ув'язнення. Різники, які зарізали не менш як трое телят без дозволу, дістали по два роки в'язниці.

Було також розглянуто багато випадків крадіжок з гетто в різних містах, найчастіше з зломом, тому винні були засуджені на один і більше року ув'язнення.

Інші злочини, як от звичайні крадіжки, привласнення та обдурювання були покарані ув'язненням на різні строки.

У багатьох випадках, коли не можна було довести провину, обвинувачені були звільнені від кари.

На засіданні спеціального суду в Луцьку 20 листопада 1942 року засуджено на рік в'язниці одного старого селянина, який підпалив скирту соломи свого сусіда, щоб його налякати,—за зловмисне підпалення та за знищення сільськогосподарських продуктів. Покарано ув'язненням одного адміністратора кіно, який вів подвійне книговодство і фальшував документи, щоб збагатитися, та одного палітурника, який сфальшував видану німецькими збройними силами особисту довідку одної жидівки, витерши слово «жидівка» та написавши натомість «полька».

Вироки спеціального суду в багатьох випадках суворі. Але вони мусять такими бути, щоб припиняти злочинну діяльність населення.*

Смертельна кара жінковбивці

У вівторок 22 грудня о 7 годині ранку в Конотопі прилюдно покараний через повішення Іван Яковлевич Забуга за те, що він позвірячому вбив свою дружину.

Слідство, яке старанно велося німецькими властями з участю судового лікаря й після заслухання великої кількості свідків, встановило справжню картину злочину. Дружина Забуги була знайдена 29 вересня 1942 року о 9 годині у своїй квартирі вбитою. Тіло лежало на підлозі обличчям догори. На потилиці вбитої виявлена рана 6 сантиметрів довжини та 2 сантиметри ширини, яка могла бути нанесена вбитій сокирою. Крім того, посередині верхньої губи була подібна різана рана 2-х сантиметрів довжини та 1 сантиметр ширини. На тілі були знайдені сині плями, які були, як видно, нанесені якоюсь тупою річчю, можливо, палкою. Крім того, знайдено на суглобі правої руки різана рана біля 3-х сантиметрів довжиною і 1,5 сантиметрів шириною. Ці рани говорять, що перед вбивством була боротьба.

Три свідки одноголосно показали, що вони чули із квартири крики про допомогу. Вбивця й раніше часто грубо поводився як з своєю дружиною, так і з дітьми.

Цей вирок знову говорить про те, що німецькі власті з усією старанністю слідкують за тим, щоб спокій, порядок і справедливість у місті були забезпечені та щоб кожне порушення знайшло собі справедливу відплату, щоб населення могло спокійно займатися своєю працею.

Увага!

Потрібні шофери вантажних машин, вантажники, а також інші допоміжні сили.

Для ведення господарчого транспорту потрібні благонадійні та фізично здорові люди. Є робітники, які цікавляться професією шофера. Передбачається відкриття школи шоферів з коротким курсом навчання для придбання посвідчення військового шофера. Перевага дається кандидатам, які мають знання в галузі ремонту машин.

Ті, які поступають, забезпечуються одягом, військовим пайком, куренем, квартирою та грошовим винагородженням з добавкою, яка відповідає успішності. Заощадження не місцевих громадян, які поступили в школу, можуть пересилатися додому.

Бажаючі можуть звертатися на біржу праці.

Інспекція шляхового транспорту (уповноважений автомобільної справи „Штрало").

Об'ява

Всі особи з вищою освітою, які працювали в вищих учбових закладах педагогами та особи, які займалися й займаються тепер науковою роботою, повинні зареєструватись до 25 грудня 1942 р. в відділі народньої освіти в м. Конотопі по Роменській вулиці № 37.

До уваги приймаються наукові робітники різних спеціальностей (наприклад: лікарі, юристи, педагоги, технічні сили), які мешкають у Конотопському районі.

Відділ освіти Конотопського району.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:

Ганжи Федосія Григоровича
Рень Ольги Яковлівни
Сологуб Улити Семенівни
Зубка Олексія Сергієвича
Пінчук Мінодори Андріївни
Зубка Володимира Ільковича
Дмитрусенка Володимира Олександровича
Сівера Андрія Якимовича
Листопада Педагеї Анисимівни
Миколаєнко Мотрьони Євдокимівни
Козлової Анастасії Іванівни
Цуби Андрія Івановича
Князя Федора Фомича

Пашпорт, права шофера, довідка про хворобу, довідка про місце праці в управлінні на ім'я Прохорова Сергія Миколаєвича

Пашпорт та документ лісництва на ім'я Якубовського Никифора Тимофієвича

Пашпорт та метрика про народження на ім'я Кузько Ольги Миколаєвни

Довідка про здачу пашпорта на біржу праці на ім'я Чернявського Гната Івановича

Термінове посвідчення на ім'я Буренка Василя Степановича

Квитанція на здану корову на ім'я Дмитренко Уляни Карпівни

Метрика про народження на ім'я Постоя Григорія Олексієвича

Ордер на торф на ім'я Бондаря Івана Гнатовича

Довідка про здачу пашпорта на біржу праці на ім'я Ізмалкової Серафими Григорівни

Метрика про народження на ім'я Чернявського Михайла Гнатовича

Метрика про народження на ім'я Чернявської Віри Гнатівни

Метрика про народження на ім'я Радіонової Антоніни Іванівни

Метрика про народження на ім'я Талали Варвари Петрівни

Продуктові картки на ім'я Сологуба Данила Семеновича, Сологуб Ганни Тимофіївни, Сологуба Володимира Даниловича та Сологуб Ніни Данилівни

ОСОБИ ДО 16 РОКІВ НЕ ПОЇДУТЬ ДО НІМЕЧЧИНИ

18 грудня по радіо передавалось оголошення, яке населення частково неправильно зрозуміло. До цього ще раз повідомляється, що про вербовку до Німеччини осіб, молодших від 16 років, не може бути й мови. Отже, ці особи ні в якому разі не будуть узяті.

ОГОЛОШЕННЯ

Інспекція народньої освіти Дубов'язівського району оголошує набір учнів до ДУБОВ'ЯЗІВСЬКОЇ ШКОЛИ КРОЙКИ І ШИТТЯ. До школи приймаються грамотні дівчата та жінки віком від 14 років і більше. За навчання встановлюється платня в розмірі 50 крб. на місяць.

НАВЧАННЯ РОЗПОЧНЕТЬСЯ 1 СІЧНЯ 1943 РОКУ.

Заяви про вступ до школи приймаються інспекцією народньої освіти. До заяви треба додати документи про освіту, метрику про народження і довідку про стан здоров'я.

Інспекція народньої освіти Дубов'язівського району.

ОГОЛОШЕННЯ

Управління торфорозробками доводить до відому населення, підприємства та установи, що по всіх виписаних ордерах на одержання торфу ТОРФ ВІДПУСКАЄТЬСЯ ЛИШЕ ДО 1 СІЧНЯ 1943 РОКУ.

Після вказаного терміну торф відпускатись не буде й гроші, запізчені за нього, не повертаються.

Керівник управління торфорозробками
інженер ВІРСЬКИЙ.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО

АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. Тираж 15000

Ціна 1 крб.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 2 | Конотоп, четвер 19 серпня 1943 року | Ч 79 (143)

Повідомлення Німецького Верховного Командування

Від 16 серпня 1943 року

На Кубанському причілку та на середньому Донці місцеві атаки ворога потерпіли невдачу.

На відтинку Белгорода в жорстоких боях нашими гренадерами були відбиті всі відновлювані советами атаки. Наші танкові групи та війська СС в контрнаступі прорвались далеко у фланги ворожих ударних з'єднань, багато з яких було оточено і знищено.

На захід від Орла совети зменшили свій натиск, а приклали всіх зусиль, щоб при допомозі введених у дію важкої артилерії, танків та бойових літаків прорвати лінію фронту біля Вязьми, Білого та Ладожського озера. Тут також усі ворожі атаки розбилися об рішучу оборону наших піхотних та танкових гренадерських дивізій.

Вчора атакуючі совети скрізь понесли великі втрати в людях та матеріалі. Було знищено 193 танки.

Ескадрильї бойових та стрімкоспадних літаків успішними атаками підтримували наземні війська в боротьбі проти вихідних позицій та підкріплення ворога, особливо ж на південному й середньому відтинках Східнього фронту.

На південному відтинку Сіцілійського фронту не було ніяких істотних дій; натиск ворога посилився на північному відтинку.

Як уже передавалося в особливому повідомленні, вечером 13 серпня одна німецька ескадрилья бойових літаків під керівництвом майора Клюмпера несподівано атакувала на схід від Гібралтара караван суден, які плили в Середземне море, в складі 32 кораблів. 2 винищувачі і 4 великі торгозельні кораблі, серед них 1 танкер, потонули зразу ж. Ще 8 суден було підпалено. Через темряву і сильну зенітну оборону не можна було спочатку взнати про долю інших торпедованих суден, але проведена потім розвідка встановила, що було потоплено або знищено щонайменш 170 000 брт; 7 власних літаків не повернулися назад.

1 німецький підводний човен відважним нападом потопив біля побережжя Сіцілії північно-американський крейсер типу «Бруклін», який охоронявся винищувачами.

Під час ворожих нальотів на побережжя зайнятих західніх областей німецькі винищувачі та зенітна артилерія збили за останню добу 16 літаків, головним чином важких бомбардувальників. Ще 5 ворожих літаків було знищено в повітряних боях над Атлантикою.

Незначна кількість ворожих літаків зробила минулої ночі наліт на північну Німеччину. На військовий порт Пренцлау з невеликої висоти з'єднаннями німецьких бойових літаків було скинуто велику кількість запалювальних та розривних бомб.

Від 17 серпня 1943 року

Острів Сіцілія планово залишений

Всі німецькі та італійські війська з важкими гарматами, танками та машинами переведені в Калабрію. В героїчних боях противникові нанесено важку поразку.

На фронті річки Міус були відбиті місцеві атаки советів. На середньому Донці противник після сильної артилерійської підготовки з великими піхотними та танковими силами розпочав атаку, передбачену нами раніш. Всі спроби большевиків прорвати наші позиції були відбиті. Ворог поніс важкі втрати людьми та матеріалами.

На південний захід від Белгорода совети зробили атаки лише місцевого характеру, які скрізь були відбиті. За одержаними до цього часу повідомленнями вчора під час успішних німецьких контратак ворог втратив 4.200 убитими, понад 1.600 полоненими, а також 25 танків, 110 гармат, 112 гранатометів та багато іншої зброї й спорядження.

В той час, як на бойовому відтинку Орла совети зробили лише слабкі, не маючі жодного успіху атаки, на південь і південний захід від Вязьми та на південний захід від Білого й біля Ладожського озера вони продовжували свої сильні атаки. Всі вони розбились об рішучий опір наших військ, які знищили 283 ворожих танки.

Наша авіація зробила нальоти на скупчення військ та маршируючі колони противника на середньому Донці й на південний захід від Белгорода, а також знищила 9 транспортових потягів. 15 та 16 серпня було збито 110 советських літаків. Втрачено 6 власних літаків.

В області Сіцілії німецькі бойові літаки бомбами важкого калібру пошкодили 2 ворожих транспортові судна. Під час відбиття повітряного нападу на південно-італійську область німецькі винищувачі збили без власних втрат 15 англійських моторових бомбардувальників. Крім того, німецькі загороджувальні повітряні сили за час від 13 до 16 серпня знищили на Середземному морі 35 британсько-американських літаків.

Німецькі швидкохідні човни біля східнього узбережжя Сіцілії торпедували 1 ворожий винищувач. В Мессінській протоці сторожевими суднами військово-морського флоту був потоплений 1 британський швидкохідний човен, а береговою артилерією був знищений ще 1 артилерійський швидкохідний човен. 1 судно із транспорту для Сіцілії збито під час денного нальоту 4 ворожі літаки; іншими суднами військово-морського флоту в морській області на північ від Сіцілії в 8 атакуваних британських торпедних літаків було збито 4.

З'єднання німецьких бойових літаків далекої дії потопили вечором 15 серпня у водах на схід та північний схід від Лісабона з ворожого каравану суден, який був захищений канонерками та винищувачами, 3 транспортники водомісткістю 25.000 брт, а також ще нанесли пошкодження торпедами двом іншим великим суднам. Всі літаки повернулися на свої бази.

Денні та нічні нальоти ворожих літаків провадились на багато пунктів зайнятих західніх областей, серед них на передмістя міста Парижа; серед населення налічується багато жертв. Під час сильного повітряного бою та завдяки діяльності зенітної артилерії за одержаними до цього часу повідомленнями було збито 20 ворожих літаків.

Німецькі бойові літаки скинули бомби важкого калібру на окремі об'єкти південно-східньої Англії та в області впадання Темзи.

Віддамо священний обов'язок батьківщині

Історичне минуле українського і російського народів свідчить про патріотизм, велику самовідданість, національну самосвідомість, героїзм і братерську єдність у роки воєн, в дні великих зворушень, коли грудьми і кров'ю доводилось захищати батьківщину.

Єдиний нарід—жиди, які не мали батьківщини, ніколи її не захищали. Жиди, як паразити, присмоктувалися до здорового організму як українського, так і російського народів і різними трюками та гешефтами будували своє благополуччя, ссали кров нашого народу і казково багатіли.

І коли перемігший нарід, загартований у подвигах, виходив з війни втомленим, недораховуючи сотень тисяч своїх кращих синів, жиди, розжирівши, відкривали банкірські контори, торгівельні підприємства і продовжували нещадно обдирати нарід, з обережністю дотримуючись при цьому всіх формальних предписань закону. Розбагатівши на нещастї нашого народу, жид пролазить поволі, але вірно у вищі шари суспільства. Перед його грошима все і всі схиляються, і він захоплював і закріплявся керуючі посади у пресі, в фінансовому світі і на цих посадах починав робити вплив на законодавство, на маси людей, розпоряджався долею народу.

Жиду, який став за кермо влади советської країни, який укривався за спиною грузинської маріонетки—Сталіна і його інтернаціонального штабу, що звався «комуністична партія», ще раз вдалося втягнути російський [illegible] і народи всього світу в кризу [illegible], на якому він уже [illegible] повсюдити своє всесвітнє панування над усім світом під [illegible] ким гаслом «[illegible] революції».

Але німецький нарід викрив жидівське маскування, і зараз жид виключений з життя. Не допомогли йому ні хитрощі, ні грошова, ні політична влада, ні здібність до інтриг—він остаточно викритий, як бацила розкладання. А тому ця війна носить характер боротьби народів проти вічного єгипетського порушителя миру—іудея.

Нарід повинен зрозуміти глибоке значення цієї війни. Треба очистити Європу і особисто Росію та Україну від жида і тим створити всім культурним націям можливість мирного спільного життя і творчого будівництва культури.

(Закінчення на звороті)

Німецьке Верховне Командування

17 серпня далі повідомляє:

Вже протягом п'яти тижнів в Сіцілії відбуваються короткі бої німецьких військ та частин декількох італійських дивізій проти 4-5 раз більших сил ворога. В наслідок героїчного опору наших військ, які в тяжких умовах місцевості та тропічній спеці зробили надлюдські діла, ворог був [illegible] кидати в бій все нові й нові озброєні сили, щоб поповнити свої величезні втрати людьми та матеріалами. Вже 14 днів [illegible] ходом іде планомірне очищення острова. Оборонними боями та контратаками ворогу було завдано важких втрат.

Всі спроби противника за допомогою авіації та морських сил у Мессінській протоці відрізати наші війська з Сіцілії були розбиті. В ворожі десанті сили за спиною нашого фронту були знищені. Не дивлячись на перевагу сил ворожої авіації, нам удалося зробити планомірно операції переправки в Калабрію так, що на 17 серпня в 6 годин ранку німецькі та італійські війська разом з важкою зброєю, танками, гарматами, машинами та всім спорядженням були перевезені через Мессінську протоку на материк. Одним з останніх залишив острів генерал танкових частин Хубе, який провадив боротьбу в Сіцілії.

Ці величезні [illegible]кові та організаторські досягнення стали можливі завдяки доблесті військ, які чинили опір кожному прориву на суші завдяки діяльності військового флоту, який за допомогою великих суден перемагав і залишав з флангів легкими морськими військовими з'єднаннями, а також завдяки сильному захисту Мессінської протоки авіацією, винищувачами та зенітною артилерією.

Війська і командування виконали це завдання з таким успіхом, що він увійде у військову історію поряд з переможними наступальними боями.

Це благородне завдання, що священний обов'язок кожної пам'яті, кожної людини.

Але одного бажання, одного співчуття недостатньо. Свідомість правоти німецького народу, який веде війну з жовдами і насадженням комунізмом, не вичерпує завдань, які поставлені війною перед нашим народом. Зараз потрібне діло, потрібне активне проявлення волі і обов'язку російської і української людини. І ми віримо, що цей обов'язок нарід виконає, не дивлячись на те, що в деякій його частині ще залишилися рештки большевицького виховання, комуністичної пропаганди та жидівської агітації, які забруднили свідомість відчування боргу перед батьківщиною жахливими теоріями і фантастичними ідеями.

Прийшов час, коли весь наш нарід, як одна людина, повинен стати на захист своєї батьківщини. І тих людей, які твердо визнають правоту робленої ними справи і ясно уявляють перспективи і історичне значення боротьби нашого народу, ми закликаємо зараз же стати в ряди будівників нової Росії, нової України —достойних членів сім'ї народів нової Європи.

Що ж конкретно на сьогоднішньому етапі боротьби за батьківщину вимагається від нас? На це питання можна відповісти одним словом—праця і дія. Ні співчування, ні охання чи ахання, ні базарні розмови нам не потрібні. Кожен повинен своєю особистою участю у боротьбі домогатись німецькому солдату і воїнам німецької армії наближати боротьбу до переможного кінця.

Кожен повинен взяти гвинтівку в руки і стати в ряди товаришів прогресивних сил нашого народу під прапори російської і української визвольних армій і кріпити ряди бійців за краще майбутнє нашої батьківщини.

Зараз немає місця національній розрізненості. Росіянин і українець—брати по плоті, по крові, по вірі—повинні бути об'єднаними в одно для знищення ворога і після перемоги поділити між собою лаври героїв. Питання національного самоопределення повинно вирішуватися тільки після війни, після перемоги.

Дівчата і жінки потрібні сьогодні на трудовому фронті для заміни взявшого в руки зброю чоловіка, брата, батька чи сина. Українські поля вимагають праці, фабрики і заводи звільнили нас німецького народу, який приносить у жертву за нас життя своїх синів, вимагають і мають право чекати на допомогу нашої жінки в справі виготовлення снарядів, гармат, мінометів, літаків і т. д., які так потребує війна. Допомога Німеччині—це допомога Україні, допомога своїй батьківщині, своєму народу.

Німецький нарід вимагає від нас не жертв, а лише взаємної допомоги в справі боротьби з загальним ворогом. І ця допомога є священний обов'язок нашого народу. Відмовлятися від неї ми не можемо і не повинні, якщо не хочемо повороту жидів, комуни, терору, сліз і суцільного горя.

Війна, крім навчених самовіданих солдат і офіцерів, самовіданих і стійких працівників у тилу, вимагає висунення на керівні пости в тилу здібних, працьовитих і знаючих свою справу людей, які віддані своїй батьківщині, своєму народу, які люблять свій нарід і можуть повести його в бій на трудовому фронті.

Знання і здібності своєї інтелігенції ми повинні зараз же використати і в її середовищі розрізнити дійсного борця за загальнолюдські ідеали, за щастя і благо свого народу від ліпіння, хамелеона, бездарного політикана, інтригана, чиновника, хоч би такого, який раніш заслужував чини і ордени.

Інтелігент, здібний очолити визвольний рух нашого народу і здібний зайняти відповідний пост, нам потрібний, і ми повинні його знайти, ізолюючи негодяїв і авантюристів, які прагнуть присоситись до нашої справи.

Частина нашої інтелігенції боїться труднощів і в тяжку хвилину падає духом. Вона нездібна піти на жертви заради батьківщини; такі люди не наші, ми їм довіряти не можем. Крикуни, які нічого не вміють робити, але вимагають собі особливих привілеїв—теж чужі нам люди.

Інтелігенція повинна визнати свою історичну долю в народньому русі і стати командиром, організатором народніх мас, які повстали на боротьбу проти жидо-большевізму, керівником на ідеологічному фронті, носієм і виразником честі і доблесті свого народу.

Вона повинна взяти на себе дійсну, не лицемірну турботу про благополучність свого народу, виховання в народі поваги до своїх традицій і звичаїв, любові до праці і до своєї батьківщини, а також допомогти народу досягнути національної монолітності, яка зробить наш нарід великим і забезпечить йому створення щасливого життя в сім'ї народів нової Европи.

Отже, друзі і брати, ставайте на боротьбу проти большевизму!

Борітеся за прискорення війни!

Кріпіть міць німецької та визвольних армій!

Малюков.

Спроба Ротшільда підкупити царя

Цими днями минає 25 років з того дня, як останній цар Росії і його родина за жидівським наказом були вбиті в Катеринбурзі. З приводу цього цікаво навести розмову Миколи II з мільярдером Ротшільдом, що відбулася в Парижі, де царське подружжя перебувало за запрошенням президента Французької республіки Фелікса Фора. Це був перший візит російського царя до Франції за часів III республіки. Царя зустріли з особливою помпою, бо французький уряд хотів привернути до себе Російську державу, щоб здійснити політику реваншу.

Під час перебування царя в столиці Франції відбулася достопам'ятна розмова його з головою банкірського дому Ротшільдом. Посередником був сам Фор; він переконав царя прийняти запрошення Ротшільда, при чому йому не легко було це зробити і добитися його згоди на відвідини банкіра, бо з погляду внутрішньої політики Росії це було надзвичайне явище.

Нарешті Микола погодився. Але він заявив, що його візит триватиме не більше години. Ротшільд улаштував на честь царя незвичайне своєю розкішшю свято, про яке скрізь розповідали ще років десять. Було запрошено понад 2.000 гостей. Знаючи, що цар залишиться недовго, Ротшільд після приїзду запросив його на коротку розмову віч-на-віч. Здивований цар погодився. Треба сказати, що пропозиція вести розмову без свідків походила від самого Ротшільда, а про зміст її розказав потім цар своєму почетові, через що ця розмова дійшла до наших часів.

Розмова тривала лише кільканадцять хвилин. «Ваша величність, Росія винна Франції 7,5 мільярда франків золотом. Я готовий сплачу цей борг готівкою з мого власного майна за вашу величність». Цар здивовано подивився на нього. «На якій підставі хочете ви це зробити, барон?»—спитав він.—«Ваша величність, я прошу за це тільки дрібницю. Ваша величність волить тільки зобов'язатися зрівняти іудеїв у Росії в правах з вашими підданцями». На це цар відповів: «На жаль, я не можу прийняти вашої умови. Мій нарід, порівнюючи до західніх народів, це недостатньо освічений і в інших відношеннях не може рівнятись до ваших іудейських земляків. Отже, в разі моєї згоди, скоро всі високі посади в Росії опинилися б у руках іудеїв, які закріпачили б мій нарід Крім того, таке розпорядження суперечило б почуттям моїх російських підданців. Тому я мушу дати негативну відповідь на вашу пропозицію».—«Це останнє слово вашої величності?»—спитав Ротшільд.—«Так»,—відповів цар.—«Отже, між нами війна, ваша величність?»—спитав Ротшільд.—«Якщо вам хочеться так розуміти»—відповів цар і швидко підвівся з місця.—«Тоді ваша величність довідається в майбутньому відчувати наслідки нашого обговорення»—сказав уклонившись Ротшільд.

Через 22 роки загроза Ротшільда була виконана. Цар був убитий, а його царство відлало іудеям. Для нього було фатальною те, що в своїй політиці щодо іудеїв, та і в багатьох інших випадках, він керувався власним досвідом. Адже було досить попереджень, що Росія, приєднавшись до англо-французької політики оточення, зраджує свої інтереси. Попавши в течію західньої демократії, вона стала підтримувати іудейство і тим самим підготувала собі загибель.

Незв'язані акорди

(Поради молодим композиторам, як уловлювать звуки)

Я не зустрічав жодної людини, яка б не мугикала собі щось під ніс. Тому для композитора кожна людина є певний звук, група людей—акорд, а громада—ціла тобі гармонія. Треба тільки добре прислухатися, вміти добре чути, як по масах, і вловити, і забрехника, що куди, обличка, і симфо-

Ти ж то бо й є, що ти думаєте, що композитором стати так уже й легко, наприклад, маєш, сяких-таких звуків, сюди-туди брязь, дзень, телень—і пастель чи вальс чи якась там соната ... голубе, так не знобудеш славу. Перед усім треба мати добре ... подругу бути не абиким псом хорошим, щоб як глянув на людина, так і определив, що моя з себе уявляє, до якої ноти її вісності, бо людина, бачте, це не натуральний музичний звук, бриньканє, чекаєв, як на струну, і треба відгукнеться як, сі або соль. Ні, голубе, тут зовсім інша річ. Тут натрапиш на такий звук, що й на нотах немає, от і пенірнуй тоді, як його записать.

А є композитори, записували, те ма й так називали музика—натворили! Коли той був Сковорода, в його пісні ще й досі співають, наприклад: „Всякому городу нрав і права", всяка іміє свій ум-голова" і т. д.

То ж то бо й є, що „всяка іміє свій ум-голова", а інша і зовсім його не має, бо в голові вавка.

Ого ж Сковорода не записував всякої нісенітниці, а вибирав звуки людини душевні, соковиті, бо, бачте, люди поділяються ще й на категорії: до першої—до класичної категорії—відносяться ті люди, які мають душевні повні звуки, а до другої, так би мовити, бездушні—пусті звуки. Не розберись добре між людьми і потрап на категорію людини, так би мовити, пустий звук—ніколи не станеш класиком.

Що ж це за категорія людей пустий звук і як її розпізнавати? Ага, саме на це і слід звернути увагу молодим композиторам, які хочуть бути класиками.

З ... українського часу на мою долю ... пало визначити таку категорію людей. Ну що ж, нехай буде й ... Пішов я на село, заходжу до ... мого знайомого, а в нього ... застільця: голова сільради, дова колгоспу, комірник та ... ські головешечки. Перед ... ми четвертина горілки, жареної ... варене і так шматками. ... я на них, прислухаюся, а ... ки як зарепуть, щось ніби на „Девять шкяль ... я четвертина ... слова Шевченка: ...—пан над па... ", а потім, ко-

ли в четвертині висохло, вони носилялися на стіл, і вже кожний собі під ніс: „Думи мої, думи мої, лихо мені з вами".

До якої ж групи акордів віднести цю категорію, думаю собі, та й додумався—гаряча пора, всюди робота аж кипить, в колгоспні комори везуть, як пчола мед, а вони бач як, готовеньке пропивають. Віднесу, думаю собі, до категорії пустий звук.

Пішов я у поле, став під вербою, дивлюся, кругом лани широкі, а народу на тих ланах, так і ворушаться. Стою, прислухаюся, придивляюся. Смуглі всі, як печена картопля, піт з них так і ллється, сльози так і капають в кожного з очей, а музика так і лунає звідусіль, не окремі звуки чи акорди, а ціла гармонія. Як ухопить громадою: „Стоїн, стоїн у колгоспі", а вгорі десь і жайворонок щебече, вітер шелестить дозрілим золотистим житом Ох, і музика! Слухаю я і духа мені перехопило, а сльози тільки кап-кап.

Так ось де вчилися наші класики, ось де, думаю, справжні соковиті звуки. Через те ж то, мабуть, за двадцять років і не було жодного композитора-класика, бо вони, казав Шевченко, поглухли, не чують. Не прислухалися до цих барвистих звуків советські композитори, а обмежувались акордами: пустий звук. Ог воно що! А проте, біс з ними. Було колись —не вернеться.

Почнемо творити нову музику, класичну.

Зустрів якось я оце недавно одного молодого чолов'ягу, в композитори пнеться, класиком хоче стати, але не вистачає кебети. Ніяк не потрапить на справжній соковитий звук. Раджу йому: прислухайся до народу, то й класиком станеш, Боже тебе, кажу, упаси розв'язувати акорди з якоїсь одної людини або групи, бо, не дай Бог, потрапиш на категорію пустий звук—пишн пропало. Є ще вони в нас, хоч рідко, але є. Сидить десь у общинному саду, дудлить горілку та й реве: „Дев'ять шклянок з четвертини—і пан над панами". Не прислухайся, кажу, до таких пісень, а краще до народніх, до цілої громади. Чув я одну пісню, сподобалась мені, дуже сподобалась. Запиши собі на ноти, вона примірно така: „Взяли падлюку за чуб, за руку, третій в шию б'є, щоб знав ледащо пить як і за що, коли вже він п'є". Поцікував мені майбутній композитор, міцно потис руку і ми розійшлися.

Г. Байдарка.

Машинно-тракторні станції допомагають селянам

У 1942 і 1943 рр. машинно-тракторні станції України одержали з Німеччини значну кількість машин, запасних частин та інструментів для сільського господарства; прибувають також і технічні сили, що їх не вистачає для керівництва МТС. Молотарки «МК-1100», що їх виготовляє німецька фірма «Раусендорф», завдяки своїм високим якостям користуються великим успіхом серед селян. Ремонтні майстерні МТС надають велику допомогу селянам під час ремонтування реманенту, зокрема потовоз, брічок і т. д., а також під час виготовлення нового реманенту.

ОГОЛОШЕННЯ

Проїжджим 15 серпня цього року біля залізниці загублений кишеньковий годинник з цепочкою. Хто його знайшов, просьба доставити його в кримінальний розшук. За доставку цього годинника буде видано велику винагороду.

Кримінальний розшук.

Оголошення

В общину № 4 с. Чорноплатово прибилась кобила гнідої масті, віком 6 років, без клубу.

Власнику кобили з'явитися для одержання її до старшини Чорноплатівської общини № 4 з відповідними документами.

Старшина Комітетського району КОВТУН.

Відповідальний редактор Г. О. С... НО PAW 9—IV

АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. ім. Фрунзе № 24.